

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๙/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ)

วันพุธที่ ๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๒๔

ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกร่วมประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๙/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) เป็นการประชุมพิเศษ ในวันพุธที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๒๔

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ผมได้รับแจ้งข่าวว่า คุณเจริญ เปรมฤทัยรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๒๔ เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว จึงขอเชิญท่านสมาชิกไปร่ายขึ้นเพื่อแสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา ๓ นาทีครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุม ร่ายขึ้นแสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา

นาที)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอคุณครับ นี่ก็ เรื่องที่จะแจ้งต่อไป ก็คือเรื่องการถ่ายทอดการกระจายเสียง การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ก็ได้รับแจ้งจากรัฐบาลว่า ไม่สามารถจะกระทำได้ ด้วยเหตุผลอย่างที่ที่เคยเรียนมาแล้ว แล้วก็เรื่องที่จะแจ้งอีกเรื่องหนึ่งครับ ขออนุญาตแจ้งก่อนนะครับ อีกเรื่องหนึ่งคือผมได้รับหนังสือด้วยความปรารถนาดีจากกรมประชาสัมพันธ์ว่าจะขออนุญาตเก็บเสียง คือใช้คำว่า ให้นำเสียงอภิปรายผ่านคู่สายถ่ายทอดไปยังกรมประชาสัมพันธ์เพื่อบันทึกเสียงไว้ และนำส่วนที่พิจารณาเห็นว่า เป็นประโยชน์ต่อประชาชน นำออกเผยแพร่ในรายงานข่าวพิเศษทางวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ให้ประชาชนได้รับฟังทั่วกัน โดยขึ้นต้นว่า เรื่องนี้ประชาชนสนใจเป็นอย่างมากนั้น ผมได้รับหนังสือเมื่อเช้านี้เองก็ตอบไม่ทัน ก็ขอเรียนให้ท่านสมาชิกได้ทราบว่า ผมมีความเห็นในเรื่องนี้ว่า การประชุมสภานั้นเป็นการทำงานโดยหลักของ อธิปไตยที่ว่าฝ่ายนิติบัญญัติตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร การถ่ายทอดการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติไปสู่ประชาชน

มองในแง่ว่าประชาชนสนใจก็ถูกต้อง แต่มองในแง่หนึ่งตามหลักอาชีพไทย ก็ถือว่าให้
 ประชาชนมีโอกาสได้ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะวาทะที่จะตรวจสอบ
 ฝ่ายนิติบัญญัติได้นั้นเกิดประชาชนเท่านั้น แต่เนื่องจากทางงานอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
 ความสะดวกปรารถนาดีอยากให้ประชาชนได้ทราบข่าว แต่ท่านได้ใช้คำว่า จะพิจารณา
 นำข้อความที่เหมาะสมออกเผยแพร่เท่านั้น ผมถือว่าเป็นการกระทำของฝ่ายบริหาร ที่
 ตรวจสอบฝ่ายนิติบัญญัติ แล้วก็เอาส่วนที่เห็นว่า เหมาะสมออกนั้น ผมก็ถือว่าน่าจะ
 ไม่ถูกในแง่ของอำนาจอาชีพไทย ผมจึงคิดว่าจะไม่อนุญาตให้กระทำเช่นนั้น เพื่อให้เป็น
 การสมบูรณ์ตามหลักของการตรวจสอบอำนาจซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นถ้าเป็น
 ไปก็ผมจะมีหนังสือตอบไปว่ากรณีที่กระทำอย่างนั้นนะ ไม่อนุญาต โดยให้เหตุผล
 อย่างที่ได้เรียนกับท่านสมาชิกแล้ว และจะเพิ่มเติมว่าถ้าเป็นไปก็ อาจจะออกก็ออกให้
 หกคะแนน ผมก็เรียนให้ท่านสมาชิกทราบว่า ถ้าจะไม่มีการออกเป็นบางส่วนด้วยเหตุผล
 อะไร ก็เรื่องที่แจ้งให้ทราบก็มีเท่านี้

(ที่ประชุมรับทราบ)

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒ นะครับ

เป็นเรื่องรับรองรายงานการประชุม

ไม่มีครับ

ต่อไปเป็นเรื่องวาระนะครับ

เรื่องกรณีที่เราพิจารณากันวันนี้ ก็คือพิจารณา

ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี เป็นรายบุคคลตามมาตรา ๑๗๓

ของ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พลตรี ประมวล อภิเรณูสาร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ในการอภิปรายครั้งนี้ ผมจะให้ พลตรี ประมาณ ๑๐ นาที ก่อน ต่อ
จากนั้นจึงให้ผู้เสนอญัตติอื่น ๆ ได้อภิปรายเพิ่มเติม ขอเชิญ พลตรี ประมาณ
๑๐ นาที นำฝ่ายค้านในสภา : เชิญครับ ครับคุณธีระพันธ์ เชิญครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชมพ.) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคกิจสังคม กระผม
ใครจะขออาศัยความตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๔๐ (๔) ก็ขอเสนอ
เป็นญัตติว่าในการ อภิปรายไม่ไว้วางใจในครั้งนี้นั้น ขอให้รวมประเด็นอภิปรายไปพร้อม
กันทั้ง ๔ กระทรวง ส่วนการลงมตินั้นก็เป็นรายบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๓๓ ส่วนการอภิปรายนั้นอยากจะขอเสนอว่าให้อภิปรายรวมกันไป ขอผู้รับรอง
ครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญท่าน
ปิยะนุสรณ์

นายปิยะนุสรณ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ปิยะนุสรณ์ วัชรภรณ์ จากศรีสะเกษ รู้สึกว่าคุณธีระพันธ์นี้เป็นคนรวดเร็วมาก
สามารถที่จะเสนออะไรในสิ่งที่มันยังไม่เกิดขึ้น เมื่อพรรคชาติไทยได้เป็นญัตติเปิดอภิปราย
ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ๔ กระทรวงนั้น ในญัตติเราก็ไม่ได้บอกว่า เราจะขอแยกการ
อภิปรายแต่อย่างใด แต่ทั้งนี้เชิญคุณธีระพันธ์เป็นสมาชิกฝ่ายรัฐบาล ต้องการแสดงความ
สามารถในการที่จะให้รัฐบาลเห็นว่าช่วยกันปกป้องรัฐบาล กระผมอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานและก็เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้รับทราบเอาไว้ครับว่า กรณีที่พรรคชาติไทย
เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ๔ ท่านนั้น สิ่งที่เราจะต้องอภิปรายและก็เพื่อความ
สะดวกในการที่รัฐมนตรีจะชี้แจงข้อข้องใจที่พรรคชาติไทยไม่สามารถจะไว้วางใจรัฐมนตรี
๔ ท่านได้ให้เป็นเหตุเป็นผลและมีน้ำหนักไม่สับสนอลหม่านอลเวง เราได้จัดเรียงลำดับ
สมาชิกในการที่จะอภิปรายเป็นรายกระทรวงเอาไว้โดยไม่จำเป็นที่จะต้องมีการแยกหรือ

๑๕

ว่ารวมการพิจารณาแต่ประการใดทั้งสิ้น เพราะเราใกล้ชิดบุคคลที่จะดำเนินการ ไปอยู่
แล้ว แม้ว่าสภาพจะมีความเห็นชอบตามมติที่คณะรัฐมนตรีเสนอเอาไว้ ให้มีการ
พิจารณารวมกันไปก็ไม่สามารถบังคับสมาชิกพรรคชาติไทยให้มาร่วมกันกระทำได้ แต่
อย่างใดทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเพื่อให้บรรยากาศในการประชุมวันนี้ เป็นไปด้วยความ
เรียบร้อย กระผมอยากขอความกรุณาคุณรัฐมนตรีเดชะศรีบ่ ดอนผู้คดีนี้เสีย ไม่ต้อง
พิจารณาญัตติจะรวมจะแยกเดชะศรีบ่ เพราะถึงอย่างไรก็บังคับพรรคชาติไทยไม่ได้ ขอ
พระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณรัฐมนตรีครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : กระผมเองก็ด้วยความ
เคารพในท่านผู้ถืออภิปรายขึ้นมา เมื่อคืน แต่กระผมเห็นว่าคงจะถอนไม่ได้หรอกครับ แล้ว
กระผมก็เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าตามที่ท่านได้อภิปรายว่า ถ้าท่านสามารถทำอย่างนั้น
ท่านก็สามารถทำได้อยู่แล้ว มติของกระผมนี้ ไม่สามารถจะไปบังคับการกระทำของ
ท่านไม่ให้ทำอย่างนั้นได้แต่ประการใด แต่อย่างไรก็ตาม กระผมได้เสนอญัตติไปนี้ก็
ประสงค์ที่จะให้ได้มีการรับรองญัตติอันนี้ว่าให้เราได้อภิปรายรวมกันไป ส่วนท่านจะแยก
อภิปรายนั้น กระผมว่าเป็นสิทธิอันชอบธรรมที่ท่านจะทำได้อย่างเต็มภาคภูมิอยู่แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอถามว่า คือ
ทางฝ่ายท่านธีระพันธ์นี้เสนอมาว่าจะให้การพิจารณารวมนะครับ ฝ่ายทางพรรค
ชาติไทยนี้มีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ คุณชุมพลครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม ชุมพล ศิลปอาชา สุพรรณบุรี พรรคชาติไทย กระผมอยากจะขอหารือ
บางสิ่งบางอย่างซึ่งกระผมได้ประสับมาตลอดแล้ว วันนี้เจออีกแล้วครับ คือญัตติบาง
กรณีนั้นเป็นไปได้ไม่ได้อย่างนั้นครับ เราจะทำอย่างไรกันครับ แล้วก็อาศัยข้อบังคับ
เพื่อที่จะให้มีการลงมติกันตลอดไปอย่างนั้นครับ อย่างญัตติที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจาก
ชุมพร เสนอมาอย่างนั้นครับมันเป็นไปได้หรือไม่ครับที่ว่าจจะรวมประเด็นนี้ ประเด็นนี้ต้อง

เหมือนกัน ในอดีตของพรรคชาติไทยที่เสนอมันมีคนละเรื่องกัน อย่างเช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังปัญหาของกระทรวงการคลังคือปัญหาเกี่ยวกับการเงิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมปัญหาเกี่ยวกับด้านการขนส่ง ปัญหาของอุตสาหกรรมก็เกี่ยวกับการอุตสาหกรรม ปัญหาการพาณิชย์ก็เกี่ยวกับการพาณิชย์ อันนี้ครบประเด็นต่าง ๆ มันไม่เหมือนกันเลยสักประเด็นหนึ่ง ก็ไม่รู้ว่าจะรวมกันได้อย่างไร ผู้จัดทำหนังสือมาเยอะเหลือเกิน ผมเองนี่หนักใจมากครับ ก็อยากจะหาทางออกให้มันสวย ๆ หน่อยเถอะครับ ว่าเราจะทำกันอย่างไร ผู้คิดเป็นไปไม่ได้แบบนี้ ถ้าสมาธิรับมาแล้วก็มาลงมติโดยเอาเสียงข้างมากเข้ามาชนะไปมันก็สู้กันไปอยู่อย่างนี้ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นขอให้มีความระมัดระวังบางอย่างในการพิจารณาเรื่องอย่างนี้เถอะครับ ผู้คิดนั้นผมเห็นว่ามันเป็นไปไม่ได้ก็ไม่สมควรที่จะมาลงมติดันครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณบรรหารครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า การอภิปรายไม่ไว้วางใจ ๔ กระทรวง ของพรรคชาติไทยในครั้งนี้ เราต้องการอย่างที่จะให้ประชาชนได้รับทราบ ว่าข้อมูลข้อเท็จจริงของแต่ละกระทรวงนั้นมีอะไรบ้าง เพื่อที่จะไม่บังเกิดความสับสน แต่การอภิปรายครั้งนี้ ขอประทานกราบเรียนว่า เราต้องอภิปรายถึง ๔ กระทรวง ถ้าหากว่าจะอภิปรายถึง ๔ กระทรวงแล้วนี้คำนวณกันอย่างไร ๆ อภิปรายเพียงแค่ว่า ๑๕ หรือ ๑๖ ท่านเท่านั้นเอง เราจะใช้เวลาถึงประมาณเกือบเที่ยงคืน ถ้าหากว่าการอภิปรายจะให้รวมกระทรวงกันแล้วนี้ ทางพรรครัฐบาลนั้นกล้าที่จะยอมไหมว่าจะให้ทางพรรคชาติไทยนั้น ได้มีโอกาสได้อภิปรายถึง ๒ วันเต็ม ๆ แม้แต่เมื่ออดีตกาลที่ผ่านมานั้น เราอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเพียงแคกระทรวงเดียว เรายังใช้เวลาถึงประมาณเกือบ ๖ โมงเย็น นี่แค่กระทรวงเดียวเท่านั้นเอง แต่ว่าทางพรรคชาติไทยเองอยากจะทำให้ความร่วมมือ กับรัฐบาลถึงอยากจะอภิปรายกำหนดตัวบุคคลให้มีการอภิปรายให้จบภายในวันนี้ คือไม่เกิน

๒๐

เที่ยงคืน เพื่อที่เราจะได้มีการลงมติกันในวันพรุ่งนี้ ที่นี้ถ้าหากว่าเราจะอภิปรายกัน
รวมหลายกระทรวงไปแล้ว กระผมคิดว่าในอดีตที่ผ่านมานั้นก็มีการยกมือ พอถึงชั้น
ประมาณสักหุ่ ๒ หุ่ ก็จะเป็นการยกมือกันว่าขออภิปราย อันนี้เราจะไม่ไ้ผล
แม้แต่ประการหนึ่งประการใด ฉะนั้นอย่างเมื่อสักครู่นี้ เพื่อนสมาชิกที่ไ้กล่าวไปแล้ว
ว่าถึงแม้ว่าผู้คดีนี้จะออกมาทางรัฐบาลมีมากก็ชนะไป อันนี้เรายอมรับ แต่ว่าผลทาง
ปฏิบัตินั้นจะกระทำไม่ได้ ทางพรรคชาติไทยกำหนดตัวบุคคลเป็นรายกระทรวงมา อย่าง
ชาติเช่น กระทรวงการคลัง เราจะพูดเพียงแค ๕ คนหรือว่า ๖ คน กระทรวง
คมนาคมจะพูดเพียงแค ๕ คนหรือ ๖ คน กระทรวงอุตสาหกรรมจะพูดเพียงแค ๔ คน
เมื่อเราพูดแต่ละกระทรวงจบ ท่านรัฐมนตรีว่าการก็ตอบขึ้นมา ประเด็นจะได้ไม่สับสน
แต่ถ้าหากว่าเราารายกระทรวงกันแล้ว อย่างชาติเช่น พรรคชาติไทยพูดเบอร์ ๑ เบอร์
๒ เบอร์ ๓ เบอร์ ๔ ไปพูด ๓, ๔ กระทรวง ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงไหนที่
เกี่ยวข้องก็ตอบขึ้นมา พอไปเบอร์ ๕ เบอร์ ๖ เบอร์ ๗ เบอร์ ๘ พูดขึ้นมาอีก
อีกหลายกระทรวงรัฐมนตรีกระทรวงนั้นก็ต้องตอบขึ้นมาอีกทำให้เสียเวลา นี่เราหมด
เวลาไปเกือบครึ่งชั่วโมง ฉะนั้นขอประธานกราบเรียนหาเรียนะครับ เราขอชมกันค
กว่าครับ ผู้คดีทั้งกลาวนั้นถึงจะทำอย่างไ้ก็ไม่บังเกิดผล ฉะนั้นกระผมขอประธาน
ช่วยความเคารพ ว่าเพื่อให้บรรยากาศในการประชุมเริ่มต้นนั้นไปด้วยทางที่ดี ในการที่
สร้างเพื่อเกิดประโยชน์ต่อประชาชน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ คือทางฝ่าย
คุณธีระพันธ์ก็เสนอว่ามีผู้คดีถูกต้อง มีผู้รับรองถูกต้องว่าจะให้รวมประเด็นครับ
คือรวมว่าไป ๔ กระทรวงเลยนี้พูดง่าย ๆ เมื่อทางฝ่ายอีกฝ่ายไม่เห็นด้วยก็เสนอมาว่า
ให้แยกกระทรวงนะครับ ถ้ามีผู้รับรองถูกต้องแล้วจะได้ลงมติกันนะครับ เชิญคุณเชาวริน
ครับ เสนอนะครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ส.ส. ราชบุรี

พรรคชาติไทย กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานกราบเรียนอย่างนั้นครับ
 บรรยายภาพของการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นฝ่าย
 สนับสนุนพรรครัฐบาล หรือฝ่ายค้าน เราก็ยังทำงานในสภาแห่งนี้ โดยออกมการ
 เจตนารมณ์เดียวกัน นั่นคือสร้างประโยชน์เพื่อประชาชน ดังนั้นในฐานะที่เป็นเพื่อน
 สมาชิกในสภาเดียวกัน กระผมคิดว่าเราน่าที่จะอ้อมแขนกันได้ กระผมอยากจะกราบ
 เรียนฝากไปยังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดชุมพร คุณธีรพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ ขอ
 ความกรุณาเถอะครับ อย่าได้สร้างบรรยากาศแห่งความขัดแย้งระหว่างฝ่ายรัฐบาลและ
 ฝ่ายค้าน มีอะไรที่ขัดกันมากกว่านี้อีกครับ ถอนไปเสียดีกว่าครับ เพราะลงมาถึง
 ชนชั้นก้นไม่มีผลในทางปฏิบัติจะให้บันทึกไว้ในรายงานการประชุมทำไม ให้ลูกหลานไทย
 ในอนาคตต้องมานั่งหัวเราะว่าสถานการณ์ทำอะไร เหมือนสภาเล่นขายของ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ
 (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่า
 ที่ประชุมนี้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาารวมนะครับ เชิญผู้นำฝ่ายค้านเสนอญัตติครับ

พลตรี ประमाण อภิเรกสาร (สระบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม พลตรี ประमाण อภิเรกสาร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี ผู้นำฝ่ายค้านในสภา
 ผู้แทนราษฎร การที่พรรคฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี เป็นราย
 บุคคลในวันนี้ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายค้านตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๓
 ในการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจในครั้งแรกนั้น ได้ยื่นไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและ
 รัฐมนตรีอีก ๖ กระทรวง สำหรับท่านนายกรัฐมนตรีนั้น ก็เนื่องจากท่านในฐานะที่เป็น
 หัวหน้ารัฐบาล ซึ่งต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร ในนโยบายและการปฏิบัติงาน
 ทั้งปวงของรัฐมนตรีของท่าน เพราะฉะนั้นท่านจะปฏิเสธไม่รับนั้นมันไม่ได้ เพราะ
 พรรคฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติไม่ไว้วางใจทั้งได้กล่าวแล้วนั้น ก็ได้มีผู้กล่าวขอรับรองอย่าง
 มากมายว่า ขออย่าให้อภิปรายท่านนายกรัฐมนตรีเลย นอกนั้นเอาให้เต็มที่ได้เลย

การอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรีและคณะในครั้งนั้น ผมขอกราบเรียนว่า
 บารมีของท่านนายกรัฐมนตรีนั้นมีมากมาย ได้รับการชักชวนทุกวิถีทาง โดยเฉพาะ
 การเปิดอภิปราย ท่านนายกรัฐมนตรี ได้มีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ในกระทรวงมหาดไทย
 ในกระทรวงมหาดไทยนครรับ ได้มาขอรับ ได้เข้าปรึกษากับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ของพรรคชาติไทย หรือของพรรคฝ่ายค้านที่ใกล้เคียงเสนอญัตติไปนั้น ได้มีการพูดจา
 หวานลอม วัชรวน ชมชู่เพื่อที่จะให้ถอนชื่อ ทั้งนี้เพื่อให้ญัตตินี้ตกไป นอกจากนี้ก็ยัง
 ได้มีผู้มาออกข่าวโจมตีพรรคฝ่ายค้านว่าจะถือโอกาสจบบ้าง ท่านนายกรัฐมนตรีโดย
 กล่าวคำหยามคายอะไรต่าง ๆ เพื่อหวังผลทำให้ท่านนายกรัฐมนตรีนั้นทนไม่ได้ จะได้
 ลาออกไป แล้วก็ยังให้นายว่าจะเกิดมีจิกโกการ เมือง เกิดขึ้น แล้วเมื่อท่านประธาน
 ได้ติดต่อนอให้มีการถ่ายทอดกระจายเสียงเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ ระหว่างฝ่าย
 รัฐบาลและฝ่ายค้านว่าใครผิดใครถูกใคร เป็นอย่างไร ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ
 จะได้รับรู้ได้นั้น ก็ได้มีการออกมาโต้วาทีจะเกิดฮีโร่ (Hero) ปากหมาเกิดขึ้น
 นี้ละครับท่านที่เคารพ ท่านประธานที่เคารพครับ การออกข่าวมาล่วงหน้าเช่นนี้ ทั้ง ๆ
 ที่ฝ่ายค้านก็ยังไม่ได้อภิปรายเลยแม้แต่สักคำเดียว นี่ก็เป็นการแสดงถึงธาตุแท้ของผู้พูดว่า
 คงจะคิดว่าคนอื่นนั้นแล้วเหมือนตน ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลได้ประกาศในวัน
 แดงนโยบายว่าจะปลูกฝังให้คนไทยทุกคนมีความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
 อย่างถูกต้อง จะส่งเสริมระบบพรรคการเมืองและสถาบันทางการเมืองต่าง ๆ ให้
 สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข นอกจากนี้
 ก็ยังแสดงว่าจะจัดไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจหน้าที่ ไปในทางที่กดขี่ข่มเหง
 ประชาชน ท่านประธานครับ จากพฤติการณ์ที่ฝ่ายรัฐบาลได้กระทำในการชักชวน
 หวานลอม ชมชู่สมาชิกฝ่ายค้านก็ดี หรือการใช้ถ้อยคำดูหมิ่นฝ่ายค้านก็ดีนั้น ผมขอเรียน
 ถามว่า เป็นการกระทำที่ถูกต้องตามคำแถลงนโยบายของรัฐบาลนั้นหรือไม่ ท่าน
 ประธานที่เคารพ ผมทราบว่าในการอภิปรายในวันนี้ เวลาลงมติฝ่ายรัฐบาลก็ต้อง

จนวันยังค่ำ เพราะมีเสียงหนาแน่น แต่โดยหน้าที่ที่พระมหากษัตริย์ได้ทรงพระกรุณา
 แต่งตั้งให้กระผมได้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำฝ่ายค้านนั้น กระผมก็จะละเลยต่อหน้าที่นี้เสีย
 ไม่ได้ ก็จำต้องกระทำตามหน้าที่ ท่านประธานที่เคารพ การอภิปรายในครั้งนี้นับว่าเป็น
 ผลดีแก่รัฐบาลเป็นอย่างยิ่งถ้าจะกล่าวไปแล้ว การที่ท่านประธานได้ขอให้ทางฝ่าย
 รัฐบาลได้ถ่ายทอดกระจายเสียงกันนับว่าเป็นเหตุผลเป็นอย่างดี ที่ฝ่ายรัฐบาลและฝ่าย
 ค้านก็จะแสดงเหตุผลต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับฟังและไตร่ตรองว่ามีความผิดถูก กันเป็น
 ประการใด ผมใคร่ขออนุญาตต่อท่านประธานที่จะขอนำข้อความจากหนังสือพิมพ์ควาสยาม
 ฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ เขียนโดยพระมหาลเถกีด่านให้ท่านฟังสักเล็กน้อย
 "ประชาชนในหลายทศวรรษในการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลนั้น ๆ ไม่ต้องสงสัย
 เนื่องจากขณะนี้คนส่วนใหญ่เกลียดรัฐบาลพอ ๆ กับเกลียดตัวเองคนๆ ไม่มีผิด จึงต้องการ
 ฟังคนของรัฐบาลจะแก้ข้อกล่าวหาของฝ่ายค้านได้ตรงจุดหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้ถ้ารัฐบาล
 มีความจริงใจก็ไม่น่าจะกลัวฝ่ายค้านแต่อย่างไร นักพูดของรัฐจึงอยู่ในระดับอีโรพอ ๆ
 กัน" นี่เป็นข้อความของหนังสือพิมพ์ควาสยาม ที่มีออกจำหน่ายมาอยู่ฉบับหนึ่ง แต่
 นั้นแหละครับทางรัฐบาลก็ยังไม่มีความฉลาดจะมีความกล้า ๆ กลัว ๆ อยู่อย่างเมื่อกี้ที่ท่าน
 ประธานได้ออกข่าวไปแล้วได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบ ครั้งแรกกับอภิสิทธิ์ไชยไม่ยอมออก
 ขาวกระจายเสียง พอต่อมาบอกว่าจะออกขาว ต่อมาบอกว่าจะตัดทอน ต่อมา
 ก็บอกว่ากรมประชาสัมพันธ์มาขออีกเพอะไรต่าง ๆ นานา ไปนั้นซึ่งผมรู้สึกว่าการ
 กระทำทั้งหลายของรัฐบาลนั้นเป็นการกระทำที่พลาดโอกาสอันดี ที่จะแถลงต่อประชาชน
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผมต้องขออนุญาตต่อท่านประธานที่จะกล่าวเป็นส่วนรวม ๆ
 ไว้อีกอน ส่วนรายละเอียดของแต่ละกระทรวงนั้นพรรคฝ่ายค้านก็จะได้ขึ้นมาพูดกัน เป็น
 รายกระทรวงต่อไป ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่ทราบว่าท่านนายกรัฐมนตรี ได้อ่าน
 หนังสือพิมพ์ฉบับภาษาไทยหรือเปล่า เท่าที่ทราบว่าท่านนายกรัฐมนตรีนั้นท่านชอบอ่านแต่
 หนังสือพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีได้อ่านบ้างแล้วโดยไม่มีอคติว่าเสียง
 ก็จะทราบถึงสถานการณ์ของบ้านเมืองว่าเป็นอย่างไร เศรษฐกิจกำลังย่ำแย่ลง ฝนตกวัน

ราคาต่างล้นกันระเนระนาด โรงงานอุตสาหกรรมปิด เลิกกันเป็นทิวแถว การว่างงานนั้นก็มีมากมาย การหาเงินต่างก็เดือดร้อน เป็นอย่างยิ่ง โจรผู้ร้ายก็ชุกชุมโหดเหี้ยมขึ้นทุกวัน ท่านประธานครับ ความวิตกกังวลดังกล่าวได้ปรากฏขึ้นในหมู่ประชาชนทุกอาชีพ คงมีแต่กระบอกเสียงของรัฐบาลเท่านั้นที่พยายามหลอกประชาชนและตนเองว่า เศรษฐกิจดีขึ้นและใกล้กับการไขข้อข้องใจแล้ว เข้ามาแล้ว ท่านประธานครับ ผมว่าผู้ที่เห็นว่า เศรษฐกิจดีขึ้นก็เห็นจะมีแต่โฆษกรัฐบาลกับพระโคที่กินเหล้า ในวันพืชมงคลนั้นเท่านั้นเอง

ท่านประธานครับ เราต้องยอมรับว่าหนังสือพิมพ์สื่อเสียงสวรรค์ที่ได้รับความนิยมและความศรัทธา ความเชื่อถือจากประชาชนจากพลเมืองทั้งหลาย นำออกมาตีแผ่อยู่ทุกวันและความจริงก็รุนแรงกว่าสมัยใด ๆ ด้วยซ้ำในขณะนี้ ได้เรียกร้องให้รัฐบาลเร่งแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจซึ่งอยู่ในขั้นวิกฤติ เช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีผู้อ่านรายสัปดาห์สูงสุดในประเทศ ได้ลงบทความซึ่งขอคัดออกมาตอนหนึ่งว่า "เราขอยืนยันให้รัฐบาลรีบเร่งแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังเป็นอยู่และเลวร้ายลงทุกขณะก่อนที่ความเชื่อถือในตัวรัฐบาลของประชาชนจะเสื่อมหายไป เพราะนั่นหมายถึงความหายนะกำลังย่างกรายสู่ความอบูรโชคของประเทศซึ่งหมายถึงตัวรัฐบาลและประชาชนเอง และสิ่งที่กลไกของรัฐจะควบคุมได้และมีค่าเท่ากับศูนย์แล้วก็เป็นเรื่องที่น่าเศร้าหากเหตุการณ์ที่ไม่มาเกิดขึ้นได้" นี่เป็นข้อความที่สื่อมวลชนได้กระตุกเตือนรัฐบาลด้วยถ้อยคำที่ออกจะฉกรรจ์อยู่เพียงนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ ความยากจนของพลเมืองนั้นที่ท่านนายกได้พร่ำเพ้ออยู่เสมอว่าจะกำจัดให้หมดสิ้นนั้นมันหาได้เป็นไปตามใจนึกไม่ ท่านประธานคงจะจำเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๓ ได้ ได้มีการแจกทานที่พุทธสมาคมปทุมรังษี ขอยี่ห้อจุจิ ถนนอิสรภาพ สนบุรี ประชาชนต่างเบียดเสียดเบียดคยัดกันเข้าไปรับทาน ได้เหยียบกันตายถึง ๒๐ ศพ บาดเจ็บกว่า ๔๐ คน ซึ่งของแจกก็มี ข้าวสาร ๕ กิโล ผ้าขาวมา ๑ ผืน เส้นไหม ๑ ห่อ ขนม ๑ ห่อ รมควันแคด ๑ คัน และเงินอีก ๑๐ บาท ท่านที่เคารพครับ มันเป็นภาพที่น่าสังเวชเพียงไร นี่หรือเมืองไทยที่ว่าเศรษฐกิจดีและ

โชติช่วงชัชวาล : การเทียบกันตายถึง ๒๐ ศพนั้น กับคำพูดที่ว่า ฉันจะกำจัดความ
 ยากจนจากประชาชนนั้นมันไม่สอดคล้องกันเลย ท่านประธานที่เคารพ . รัฐบาลได้แก้
 ปัญหาด้วยการสร้างปัญหาทับปัญหาขึ้นมาตลอดเวลาโดยมีได้เกรงใจประชาชน เจ้าของ
 ประเทศ โดยท่านสำคัญผิดคิดว่าตัวท่านและคณะรัฐมนตรีของท่านคือประเทศชาติ ท่าน
 ได้สร้างปัญหาทับลงบนบ่าของประชาชนอย่างต่อเนื่องโดยไม่หยุดยั้ง ท่านนายกรัฐมนตรี
 ท่านทำการต่อสู้ในเรื่องนี้มาอยู่ตลอด เราจะเห็นได้ว่าความจริงแล้ว จะไม่เห็นว่าคุณ
 ได้สร้างสรรคอันใดลงไปเลยนอกจากโครงการ ๆ แล้วก็โครงการ กับการตั้งกรรมการ
 และอนุกรรมการ ท่านประธานที่เคารพ ท่านนายกรัฐมนตรีกับคณะของท่านได้แก้ปัญหา
 ด้วยการจำกัดสินเชื่อ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ การลดค่าเงินบาท และการขึ้นภาษีใน ๓
 ประการนั้นก็ไ้กรุณาพิจารณาดูซิครับว่า มันมีรายการใดบ้างที่เป็นรายการสร้างสรรค์
 ท่านเห็นว่าคนไทยเรานี้เป็นคนหัวออน รัฐบาลพูดอะไรก็เชื่อ ท่านพูดว่าจำกัดสินเชื่อ
 แล้วเศรษฐกิจจะดีขึ้น พวกเราก็น่าดู ท่านบอกว่าลดค่าเงินบาทเราก็จะขายสินค้าได้ก็
 ขึ้น พวกเราก็น่าดู ก็จะมีแต่พวกที่คอยคอยแย่งเหย้าท่านอยู่ก็มี ๒ พวกเท่านั้น คือ
 ฝ่ายค้านกับหนังสือพิมพ์ที่คอยเหย้าหรือเตือนให้ท่านรำคาญใจ ท่านประธานครับ
 การแก้ปัญหาของรัฐบาลนั้นเป็นไปในทางลบมากกว่าเป็นไปในทางบวก ท่านจำกัดสินเชื่อ
 ลงเหลือ ๙ เปอร์เซ็นต์ ใน ๖ เดือนแรก แล้ว ๖ เดือนหลัง อีก ๙ เปอร์เซ็นต์
 แล้วเป็นอย่างไรครับ ร้านค้าล้มกันเป็นทิวแถว พ่อค้าฆ่าตัวตายเพราะขาดเงิน ใน
 การดำเนินงานทางธุรกิจ การธุรกิจนั้นต้องอาศัยเงิน ไม่มีเงินแล้วมันทำไม่ได้
 ผู้คนก็ขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ชื้อขายต่อมาก็ต้องใช้เงินสด จ่ายเช็ค เช็ค
 ก็ทิ้ง นี่ละครับ ซึ่งต่อมาก็จำเป็นต้องยกเลิกในเดือนสิงหาคม ๒๕๒๓ แต่การยกเลิก
 ก็ทำให้การค้าทั้งหลายนั้นฟื้นตัวขึ้นมาได้ทันทีไม่ แต่ยังไม่ทันตั้งตัวครับท่านก็กลับลด
 ค่าเงินบาทลงไปอีกชั่วระยะ ๒ เดือนหลังจากที่ลดสินเชื่อแล้วเท่านั้นท่านก็ลดค่าเงินบาท
 ท่านบอกว่า จะทำให้เราขายของก็มีราคา แล้วเป็นกึ่งที่รัฐบาลได้บอกกล่าวหรือไม่

๒๖

เหตุการณ์กลับเลวร้ายลงไปอีก ทั้งรัฐและทั้งราษฎรหนี้สินเพิ่มขึ้นมาโดยอัตโนมัติ กว่า ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท สินค้าต่าง ๆ ที่ขึ้นราคากันอย่างมากมาย ท่านประธานครับ รัฐบาลไม่สามารถจะควบคุมราคาสินค้าได้ดังที่ใ้เคยไว้ และซ้ำร้ายท่านกลับเพิ่มภาษี เพื่อหารายได้เข้ารัฐโดยไม่คำนึงว่าประชาชนจะมีปัญหาหาเงินมาชำระภาษีได้หรือไม่ ทุกอย่างไ้รัดตัวเข้ามาทุกขณะ รัฐบาลไม่ได้หาทางที่จะให้ประชาชน มีรายได้เพิ่มขึ้น เลย ขอให้กรุณาชี้มาซิครับว่า มีรายการใดบ้างที่ทำให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้น ท่านประธานครับ รัฐบาลได้แก้ปัญหาแบบนกกระจอกเทศ คือเอาหัวชกทรายไม่ยอมฟังอะไรทั้งสิ้น รัฐบาลท่านได้ใช้ความกล้าหาญในการแก้ปัญหา ท่านกล้าขึ้นภาษี และประกาศว่าจะไม่ให้คนชั้นกลางและคนชั้นต่ำเดือดร้อน ท่านกล้าขึ้นค่าบริการ ควย เหตุผลว่าเพื่อความอยู่รอด ท่านกล้าให้พ่อค้าปรับราคาสินค้าให้สูงขึ้น โดยอ้างว่า เพื่อไม่ให้สินค้าหายไปจากท้องตลาด ท่านกล้าที่จะให้พ่อค้าปรับ พ่อค้ายาปราบศัตรูพืช ขึ้นราคา ทั้ง ๆ ที่ชาวไร่ชาวนาขายข้าวทั้ง เกวียนยังไม่พอคาเทอมของลูก แต่รัฐบาล ท่านก็ยังไม่มีความค้อย่างหนึ่งคือมีความซ้าก ท่านไม่กล้าครับ ไม่กล้าที่จะขจัดกวางกลาง ความทุจริตคอร์รัปชั่นอันมันทอนความเติบโตของชาติ ท่านไม่กล้าที่จะปรับปรุงกลไกของ รัฐบาล ท่านไม่กล้าที่จะพิจารณาตัวเอง และผลงานวาทะถ้อยคำอันผิดพลาดแก่ไหน จนกลายเป็นบาดแผลใหญ่ในเศรษฐกิจของประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมกล่าวมานั้น เป็นบทความในหนังสือพิมพ์ของไทยรัฐ ฉบับ ๒๕ มกราคม ๒๕๒๕ ทั้งนี้เพื่อที่จะชี้ให้ท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งท่านไม่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาไทย ได้รับทราบความเป็นไปของบ้านเมืองว่าเป็นอย่างไร ผมเองก็รู้สึกเห็นใจท่านนายกรัฐมนตรีจะกะเกณฑ์ให้ท่านรู้ไปทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเป็นไปไม่ได้ ท่านเป็นคนโสด ลูกเมียไม่มี อยู่บ้านหลวง เครื่องใช้ของหลวง จะให้ท่านรอบรู้ถึงหัวอกของคณมีลูก มีเมียนั้นไม่ได้ อันนี้ต้องเห็นใจและให้อภัยกัน เพราะจะรู้ถึงความทุกข์ยาก ความลำบากใจในหัวอกของคณมีครอบครัวนั้นไม่ได้ จะให้ท่านรู้ถึงความเดือดร้อน ความเจ็บปวดในหัวใจที่จะหา

ที่เรียน หล่เครื่องใช้ไม่สอยในการเรียนให้ลูกถึงไม่ได้ ดังนั้นความทุกข์ความลำบาก
ที่ราษฎรจะต้องใช้คว่ำหารายได้มา เจือจุนครอบครัวและเลี้ยงภาษีให้แก่รัฐนั้นจึงเป็นสิ่งที่
อยู่นอกความรู้สึกของทนายนาถกรรณตรี ทานประธานที่เคารพครับ ปัจจุบันนี้คำนิยมใน
รัฐบาลนั้นได้ลดถอยลงไปจนไม่มีอะไรที่จะเหลืออยู่ในดวงใจของประชาชนแล้วเศรษฐกิจ
ของประเทศได้ตกต่ำจนสุดขีด แม้แต่คุณพิชัย รัตตกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็ยังได้
กล่าวยอมรับสภาพของบ้านเมือง เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ ในคราวที่ท่านไป
เป็นประธานในพิธีสถาปนาหอการค้า ที่จังหวัดอุดรธานีว่า "ปัจจุบันเศรษฐกิจของ
ประเทศตกอยู่ในภาวะทรุดโทรมอย่างหนักที่สุด และจะมีผลเรื้อรังไปจนถึงปี ๒๕๓๐"
นี่แหละครับท่านประธานครับ รัฐบาลได้พยายามโฆษณาสดุดีนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลนี้
อยู่ตลอดเวลา กลไกของรัฐบาลได้พยายามกล่อมเกล่าประชาชนเจ้าของประเทศ ให้
หลงเชื่อว่าภาวะบ้านเมืองยังดีอยู่ ถึงจุดพระศรีอารยโศกในช่วงชั่วเวลาแน่นอน ใน
ประเด็นนี้ก็เช่นเดียวกันครับ ผมจะขอความเห็นไม่ใช่ถ้อยคำของผมเอง ในฐานะที่
เป็นตัวแทนราษฎรของปวงชนชาวไทย ก็อยากจะขอนำบทของหนังสือพิมพ์ ฉบับวันที่ ๓
พฤษภาคม ๒๕๒๕ มาเสนอกับท่านนายกรัฐมนตรีอีกวาระหนึ่ง ซึ่งมีข้อความดังนี้
การที่รัฐบาลพยายามแก้ไขปัญหาค่าเงินบาทให้มั่นคงขึ้นโดยการออกมากล่าวตามสถานี
โทรทัศน์ว่าเศรษฐกิจของชาติจะไปรุดหน้า เป็นสิ่งที่น่าขบขันมากกว่าที่จะชักจูงให้คล้อย
ตามเพราะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความไร้ประสิทธิภาพของกลไกรัฐบาลในการชักจูงให้
ประชาชนเชื่อถือ เจ็บไหมครับ ที่ถูกหนังสือพิมพ์เหินเอาอย่างนี้ครับ การที่รัฐบาล
ได้ซื้อขอมพร่องต่าง ๆ ให้เป็นเป็นคินั้น นับว่าเป็นการดูถูกภูมิปัญญาของประชาชน เป็น
อย่างมาก ขอเรียนว่าราษฎรเกียวนั้นมีความฉลาดมากขึ้นแล้ว ไม่สามารถที่จะ
ล่อหลอกได้ดังที่ได้เรียนมานั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานคงจะสังเกต
จากการอภิปรายของผมว่า ได้มีการหยิบยกบทความของหนังสือพิมพ์ขึ้นมากล่าวอ้าง ทั้งนี้
ก็เพราะต้องการที่จะให้ท่านนาถกรรณตรีนั้นได้ทราบความเป็นไปของบ้านเมือง ซึ่ง

หนังสือพิมพ์ก็เท่ากับเป็นเสียงสวรรค์ ซึ่งจะสะท้อนความรู้สึกและความเป็นไปของ
 ประชาชนให้ทราบว่าเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพราะท่านนายกรัฐมนตรี ท่านไม่ชอบอ่าน
 ภาษาไทย ท่านกำลังจะเป็นฝรั่ง จึงต้องขออ่านหนังสือพิมพ์มาเป็นหลักฐาน หนังสือพิมพ์
 ได้เตือนให้พิจารณาการขาดดุลการค้ากับญี่ปุ่น หนังสือพิมพ์เคลินิวล์ซึ่งมีออกจำหน่ายสูง เป็น
 ที่ ๒ ของประเทศ ฉบับวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๒๕ ได้รายงานว่า หน้าไหนไปโกหก
 ท่อเหล็คมอเตอร์รถหมกใหม่ ไม่ว่าโกหกคำใหญ่คำเล็ก ให้ระวังกันให้ดี ๆ เราเตือน
 คุณแล้ว ปล่อยไปเฉย ๆ เสียพิชัย รัตกุล เลิกพูดเรื่องเงินดุลการค้าโยนไปเลย ตรี
 ศุลกแล้วพินองดื่ม ต้องคอยเตือน ปี ๒๕๒๖ เงินเท่าไร ปีที่แล้วอ่านกว่านั้น คิดเขา
 เกะครับ ปีที่เราเจ็บสุดคือ ขาดดุล ๕๕,๐๐๐ ล้าน ขาดญี่ปุ่นเสีย ๔๒,๖๐๐ ล้าน
 ปี ๒๕๒๗ ก็ขึ้น ขาดดุลรวม ๖๔,๐๐๐ ล้าน แต่ขาดโยนเลือกโชก ๔๓,๕๐๐ ล้าน
 กว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของทั้งหมด นี่จะครับเป็นหนังสือพิมพ์ที่เขาวิจารณ์การขาดดุลการค้า
 ก็เพื่อที่จะเตือนให้รัฐบาลนั้นใครบเรงแก้ไข การที่รัฐบาลได้ประกาศลดค่าเงินบาท
 ก็โดยมุ่งหวังว่าเศรษฐกิจจะดีขึ้น แต่กลับตรงกันข้าม การลดค่าเงินบาทนั้นมิได้
 หมายความว่าจะเป็นการลดการขาดดุลการค้าของประเทศใดโดยตรง มันเป็นแต่เพียง
 การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น ทรูบถายังไม่มีการปรับโครงสร้างการส่งออก ให้เป็น
 สินค้าอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพ หรือยังคงพึ่งการนำเข้าสินค้าต่างประเทศ ในสัดส่วนที่สูง
 อย่างเช่นทุกวันนี้ ปัญหา ก็จะเกิดขึ้นอีก อีกประการหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง คือ แม
 วาค่าเงินบาทจะลดลง และราคาสินค้าของเราจะถูกลง แต่หากกลไกของกระทรวง
 พาณิชย์ไม่เข้ามารับกับมาตรการเหล่านี้แล้ว โดยที่เข้ารับกันอย่างมีประสิทธิภาพ การ
 ลดค่าเงินบาทก็จะไม่มีผลแต่ประการใด ผมขอให้ท่านพิจารณาเรื่องราวราคาข้าว ของ
 ชาวนาในเรื่องราคาข้าวนี้ ขณะนี้ข้าวของก็แพงขึ้นอยู่เรื่อย ๆ แต่ชาวนารายได้กลับ
 ลดลง เราอาจดูได้หลายตัวในเรื่องราคาขาย เช่น คุจาที่ราคาข้าวที่เราขายออก
 ปรากฏว่าลดมาโดยตลอดปี ๒๕๒๕ ขายได้ ๖,๐๕๐ บาท ปี ๒๕๒๖ ลดลงมาเหลือ

๕,๕๓๓ บาท ปี ๒๕๒๓ ลดลงเหลือ ๕,๕๓๐ บาท การตกต่ำของข้าวที่ส่งออกก็สะท้อนถึงราคาข้าวเปลือกของชาวนา เช่น ปี ๒๕๒๔ ราคาข้าวเปลือกที่ชาวนาขายได้โดยเฉลี่ยขายได้เกวียนละประมาณ ๓,๕๕๕ บาท มาในปลายปี ๒๕๒๓ ราคาขายได้เพียง ๒,๕๕๐ บาท และในปีที่เหลือนอยู่ในมือชาวนา ก็ยังคงขายได้ราคาสูงอย่างมากก็เพียงเท่าที่แล้งมา แต่ราคาปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช เครื่องมือเครื่องจักรในการใช้ในทางเกษตรกรรมก็ทะยานขึ้นสูง ละลิ่วไป การที่มีการกล่าววามีคนจนในหมู่บ้านนั้น มันไม่เป็นความจริงเสียแล้วครับ เพราะแม้แต่จะมีความขยันกันเพียงไร ทำไ้มาก แต่กลับขายไม่ได้ ในรอบปี ๒๕๒๓ ที่ผ่านมา กระทรวงการคลังมีรายรับทั้งสิ้น ๑๓๓,๘๐๕.๖ ล้านบาท ซึ่งในจำนวนนี้ก็รวมเงินกู้จากต่างประเทศไว้ด้วยอีก ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายทั้งสิ้นมีถึง ๑๔๖,๘๘๓ ล้านบาท รัฐบาลมีรายรับต่ำกว่ารายจ่ายอยู่ถึง ๑๓,๐๗๗ ล้านบาท ฐานะการคลังในปีนี้จะเห็นว่าหนักหน่วงที่สุด การลดค่าเงินบาทมีผลทำให้กระทรวงการคลัง ต้องหาเงินมาชดเชยรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม เพราะอัตราแลกเปลี่ยนมันได้เปลี่ยนไป จะต้องหาทางมาชดเชยให้เอกชนที่เสียหายจากการลดค่าเงินบาท ซึ่งเรื่องก็ยังไม่ยุติลง ในขณะนี้ จะต้องหาทางมาชดเชยให้กับข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานในราชการต่างประเทศ และอื่น ๆ อีกมาก ซึ่งได้ไปกล่าว ณ ที่นี้ แต่อย่างไรก็ตาม ก็ทำให้รัฐบาลซึ่งเวลานี้ก็หมดปัญญาที่จะหาเงิน ก็เลยมาใส่เบื้กับราษฎรโดยการขึ้นภาษี ซึ่งก็เป็นผลของการขึ้นภาษีนี้ ทำให้กิจการทั้งหลายนั้นทรุดลงไปแทนที่จะได้ดีขึ้น ประชาชนเองก็ได้รับความลำบากยากแค้นขึ้นมาทุกที ท่านประธานที่เคารพ ผมใครขอให้รัฐบาลนี้ได้เอาใจใส่ต่อปัญหาเศรษฐกิจของบ้านเมืองให้มาก การที่มีรัฐมนตรีบางคนได้พูดว่า ได้ดำเนินการเต็มความสามารถแล้วนั้น ถ้าพูดกันแค่นั้น ผมว่าลาออกเสียดีกว่า เพราะว่าแสดงว่าท่านมีความสามารถเพียงเท่านั้นเอง ปัญหาเศรษฐกิจท่านก็ทราบดีว่า มีความสำคัญเพียงใดต่อชีวิตทุกชีวิต ท่านประธานครับ ก่อนที่จะจบ ผมใครขอกล่าวคำของขงจื้อ

๓๐

ซึ่งเป็นนักปราชญ์ทางการเมืองมาให้นานรัฐบาลได้รับฟังก็คือว่า หน้าที่ของรัฐบาลที่สำคัญที่สุด ก็คือจะต้องทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้ประชาชนทั้งหลายประสบความสุข รัฐบาลนี้ได้กระทำผิดเปล่าครับ ผมขอถาม ท่านประธานครับ เนื่องจากมีสมาชิกหลายท่านที่คอยสวดอิริยาบถอยู่ในขณะนี้ ผมจึงขอแต่เพียงเท่านั้น และใครขอปากให้ท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลใครว่าถึงกับบทความซึ่งกล่าวว่า "อย่าถึงฟ้าต่ำ อย่าทิ่มดินแตก อย่าแยกแผ่นดิน อย่ากินบ้านเมือง" ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอนันต์ นายแสง ครับ

นายอนันต์ นายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม อนันต์ นายแสง ส.ส. จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดพรรคก้าวหน้า กระผมได้ฟังมติจากท่านหัวหน้าฝ่ายค้าน ได้กราบเรียนต่อท่านประธานสภาไปแล้ว ได้ฟังการรายละเอียดจากท่านที่นำมากล่าวแล้วก็มาอภิปรายเพื่อให้สภานี้ และรัฐบาลฟังแล้ว ก็รู้สึกว่าการหาข้อมูลได้แจ่มชัดดี และกระผมขอสนับสนุนในมติของท่านตลอดไป และคิดว่าถ้าเราจะเอากันให้จริง ๆ แล้ว ก็จะต้องเอาทั้งหมดตามที่ครั้งแรกได้เสนอไป ทั้งนี้เพราะว่าการรับผิดชอบของรัฐบาลนั้นนะ ถ้าเราเว้นท่านนายกรัฐมนตรีการอภิปรายในสภานี้ก็คงจะคับแคบ แล้วก็รัฐมนตรีอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในรัฐบาลนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับประชาชนพลเมือง เกี่ยวกับความทุกข์ร้อนของประชาชนพลเมือง มีข้อ ๒, ๓ ท่านรูดไปไม่ได้อภิปรายหรือเสนอมติในวันนี้ กระผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความจริงใจว่า กระผมท้อแท้ใจเหลือเกินว่า หน้าที่ของยูแทนราษฎรที่ทำกันอยู่เวลานี้ แม้กระทั่งฝ่ายรัฐบาลก็ตามบางคนมีความเห็นว่า ควรจะปรับปรุงรัฐมนตรีในพรรคของตัวเอง มีการยื่นมติในพรรคตามข่าวหนังสือพิมพ์นะครับว่า คนนั้นควรจะเปลี่ยน ควรจะปรับปรุง แล้วก็ไม่ถูกต้องอะไรอย่างนี้ บว่งที่ท่านหัวหน้าพรรคก็พอใจจะลาออก เอาทีเล็กทีน้อยไป บางคนท้วงว่าไม่ควรขึ้นศาลอะไรก็กลายเป็นถูกไล่ออกไป พอที่นี้มาพูดหัวหัวของฝ่ายค้านบ้าง เวลาจะยื่นเสนอมติของฝ่ายค้านไปพูดกับรัฐบาลบ้างจะ

อภิปรายนายกรัฐมนตรีก็ถูกขัดขวางต่าง ๆ แต่ตัวกระผมนะครับหรือพรรคพวกหน้าไม่คิดว
 คงไม่มี เพราะว่าเราบทบาททางสภาก็น้อยกว่าพรรคชาติไทยเขา ถึงไม่มีก็ตามนะครับ
 กระผมฟังมาก็น่าเชื่อถือ ทำไมครับท่านนายกรัฐมนตรีถึงได้กลัวพรรคฝ่ายค้าน จะ
 อภิปรายในสภานัก กระผมไม่เข้าใจ ตัวท่านเองก็เป็นผู้บริสุทธิ์ข้อดีขจรวิทย์ กระผม
 เองก็รักท่าน กระผมไม่เคยยกท่านเลยครับ แล้วกระผมไม่มีเจตนาจะไปโค่นล้มท่าน
 กระผมว่าถ้าปล่อยให้ลงมติจะครับจะเป็นเกียรติประวัติของท่านด้วยซ้ำไปว่า ท่านนั้น
 ใจคะแนนนิยมหรือ หมายความว่ามีความสามัคคีที่เห็นด้วยควรจะให้ท่านอยู่นี้ เกินกว่าจำนวน
 ของฝ่ายค้านเยอะแยะ ยกตัวอย่างว่าพวกฝ่ายค้านเองน่าจะหลบออกไปไม่ลงคะแนน
 ที่จะไม่ไว้วางใจท่านด้วยซ้ำไป ส่วนรัฐมนตรีอื่น ๆ นั้นอาจจะมีคะแนนเสียงที่น้อยกว่า
 ท่าน คือหมายความว่ามีความเสี่ยงสนับสนุนน้อยกว่าท่าน เพราะว่าท่านเป็นหัวหน้ารัฐบาล
 อย่างนี้เป็นต้น ถ้าท่านปล่อยให้สภาไขก๊อปปี้เสียเล็กน้อย เพราะหน้าที่ของท่านต้อง
 รับผิดชอบในเรื่องที่ถูกต้องนะครับ ไม่ถูกต้องหรือมีการเสียคู่กัน ท่านประธานสภา
 ก็ห้ามได้ เคยไปก่อกวนกันลงแล้ว กระผมมีความเห็นว่าอย่างนั้น แต่ก็ไม่ยกเว้น
 ให้ท่าน ที่นี้มารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน ท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทยนี้ควร จะโดนอภิปรายมากที่สุด เพราะว่าเกี่ยวกับความ
 ทุกข์ร้อนของประชาชนทั่วทั้งประเทศ ท่านไม่ฟังเสียงของนักการเมือง ท่านฟังเสียง
 แต่ข้าราชการประจำ เวลาใครเขาร้องถามนักการเมืองมว. ท่านก็โอบอุ้มข้าราชการ
 ประจำว่า โอ้พวกนี้คิดจะย้ายข้าราชการของท่านบ้างละ คิดอะไรไป มองในสิ่ง
 ที่ตรงกันข้ามหมด ท่านควรจะต้องถูกโจมตีมากที่สุด ก็ถูกเว้นไป แล้วรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงเกษตรก็ร้ายใหญ่ ชาวชาวยุโรปไรราคา หนูราคาตก แล้วก็โก๋เนื้อนะครับ
 ราคาตก เกษตรกรร้องอย่าแยไม่ตามกัน ปยุตน์ราคาท่านคุม อ.ต.ก. อยู่อย่างนี้
 เป็นต้น ท่านก็โดนยกเว้นไปอีกก็เหลือ ๔ กระทรวง ๔ กระทรวงที่ท่านก็เห็นหนัก ๆ
 ก็กระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังนี้กระผมว่าแย กระผมเคยอภิปรายไว้ตอน

เกี่ยวกับเรื่องงบประมาณเมื่อปี ๒๕๒๖ หรือ ๒๕๒๗ จำไม่ได้ครับ ๒๕๒๗ งบประมาณ
 แล้วว่าการลดค่าเงินบาทนี้เป็นผลร้ายต่อรัฐบาล เพราะว่าถาลดค่าเงินบาทลงไปใน
 ยอดหนี้ของภาครัฐบาลหรือเอกชนก็ตามไปเท่านี้ไว้ต่างประเทศจะต้องเพิ่มขึ้นมา แล้ว
 ถ้าไม่ลดของก็ขายไม่ออก กระทบเคยพูดบอกไว้แล้ว ที่ท่านลดค่าเงินบาทลงไปใน
 หานึกไม่รู้ว่าท่านจะหาเงินวิธีไหนเอามาใส่ในงบประมาณ เพราะว่ารายได้จากอากร
 ขาเข้านี้เป็นจำนวนมาก เมื่อลดค่าเงินบาทไปของต่าง ๆ ที่เราส่งเข้ามา ราคาขึ้น
 สูง เมื่อราคาสูงขึ้นก็ต้องหยุดส่ง หยุดส่งรายได้จากอากรขาเข้าก็ไม่มีทางที่จะโคเท
 ที่ควรกั้นมาขึ้นภาษีอากรกับราษฎร ขึ้นหุยมขึ้นหุยม จนกระทั่งเวลานี้เขาบ่นกันทั่ว
 แล้วครับ กระทบถาถามนายทางใหญ่ ๆ นะครับว่า เวลานี้เศรษฐกิจเป็นอย่างไร ซึ่ง
 ฐานะเขาก็ดีเขาบอกว่าแย แต่ในชนบทท่านประธานครับไม่ต้องพูดเลย ผมคุยกับ
 เพื่อน ๆ ฝูง ๆ บอกแยทั้งนั้น คนที่มีเงินอยู่ ๑๐ ล้านบาทแล้วไปทำธุรกิจ ๓๐ ล้านบาท
 ตามปกติเขาก็ทำได้ เพราะเขาใช้เงินของธนาคารมา ไปกู้ยืมเปิดเครดิตเขาทำได้
 แต่ถาเป็นลักษณะนั้นต่อไปท่านประธานครับเงินหมดไม่ต้องพูด ๑๐ ล้านที่มีอยู่หายไปเลย
 อย่างนี้ เมื่อเป็นอย่างนี้ต่อไปนะครับ กระทบว่าประเทศเราจะแย แล้วหลักการ
 จัดเก็บภาษีเหมือนกันพดงาย ๆ สังเกตได้จากภาระงบประมาณ เวลานี้ตั้งงบประมาณปี
 ๒๕๒๘ นี้กระทบรู้สึกว่าจะตั้งรายจ่ายไว้น้อย ทุนน้อย เพราะว่าเก็บไม่ไคอย่างหนึ่ง
 แล้วถายังเก็บไม่ไคแล้วก็ไม่เอาเงินผันไปสู่ประชาชน ไปสู่ชนบทนะครับ แล้วเศรษฐกิจ
 มันจะมาอย่างไร ชาวไรชาวนาเขาจะอยู่อย่างไร ชาวไรชาวนาไม่มีกำลังซื้อ
 ขายของในตลาดก็ยิ่งแล้วใหญ่ท่านประธานครับ คนขายของในตลาดขายของชาขาย
 อะไรก็ขายไม่ได้มันเป็นอย่างนี้ เป็นงินทาง เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจก็แย กระทบ
 กราบบเรียนท่านประธานควยควมเคารพวาอีก ๓ กระทรวงนะครับ ผมก็จะสละสิทธิ์ให้
 พรรคชาติไทยซึ่งเขาเตรียมการแต่ละคน ๆ ไว้สำหรับที่จะอภิปรายต่อไป กระทบขอ
 ทวงตั้งหรือสนับสนุนท่านหัวหน้าฝ่ายค้านแต่เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

คุณแคลวครับ

นายแฉว นรปติ (ซอนแกน) : ท่านประธานครับ พรรคสังคมนิยม
 ประชาธิปไตย กระผมและคุณสุธี ภวพันธุ์ ส.ส. จังหวัดสุรินทร์ ก็ได้รวมเข้ากับ
 เขาควยครับ เขากับชาติไทยควย คือหมายความว่าได้เซ็นชื่อเสนอญัตติ ไม่ไว้วางใจ
 ในรัฐมนตรี ความจริงเสียใจที่ทุกคนเกินไปที่เอาหน้ากระทรวงเกินไป ๔ กระทรวง
 ที่แรกนะครับแล้วครับรวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีควย ท่านจะได้ตอบชี้แจงข้อข้องใจให้
 พวกเราทราบ ท่านประธานครับ แต่ทว่าเสียงพวกเราข้างน้อยในเมื่อผู้ใหญ่ คือ
 ชาติไทยเขาเอาอย่างไรก็ต้องเอาควย ท่านประธานครับ กระผมได้รับมอบฉันทานุมัติ
 มาให้พูดเพียง ๒ กระทรวงเท่านั้น คือเริ่มแรกจะเอาขอ ๆ กระทรวงพาณิชย์
 ท่านประธานครับ กระผมชื่อ แฉว นรปติ จากจังหวัดขอนแก่น ลืมไปท่านประธาน
 กระผมเป็นผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น ไปเยี่ยมราษฎรอยู่เสมอไม่ได้ชักมันเป็น
 อย่างนี้ครับ ไปทางไหนเขาก็บอกว่าท่านผู้แทนเป็นอย่างไรราคาข้าวขายตกมากเหลือเกิน
 มันเป็นอย่างนี้ มันผมก็ไม่เป็นราคา ออยกก็ไม่เป็นราคาไปไหนก็บอกว่า จนกระผมไม่
 กล้ายางเหยียบไปหาเขาต้องให้เขามาหาที่บ้านเอง มันเป็นอย่างนั้นท่านประธาน ข้าว
 ที่ขายได้แค่เพียงกิโลละ ๑ บาท ๒๐ สตางค์ ถ้าหากว่าคราวนี้ มันก็แค่เพียงกิโล
 ละ ๔๐ สตางค์ มันล้นนะครับ ออยก ๓๐๐ กว่า รัฐบาลประกันไว้ ๓๕๕ ไม่ได้
 หรอกครับ ไปไหนก็ไม่กล้าไปเพราะเขาบอกว่า มันเป็นอย่างนี้ ขอประทานโทษ
 เสียงสาปแช่งรัฐบาลคณะรัฐมนตรี เศรษฐกิจทั่วบ้านทั่วเมืองตั้งระงมไปท่านไม่ได้ยินหรือ
 หรือท่านประธาน ชาวไท่ บางคนก็พูดว่าเขาผู้แทนราษฎรพวกกระผมนี้แหละ ทำไม
 ไม่ควบคุมรัฐบาลให้ข้าวสูงกว่านี้ มันสูงกว่านี้ ราษฎรก็มีอาชีพเพียงแค่นั้นแหละ
 ท่านประธาน ทำมาแล้วก็ปลูกมันขาย แล้วปลูกอ้อยขาย ก็มีแค่นี้ บางคนก็ไปใหญ่
 เลยไต่ยีนขาวเครื่องบินตกที่อำเภอหายเหมือง จังหวัดพังงา อู๋ เสียใจที่ไม่มีชื่อ
 รัฐมนตรี เศรษฐกิจตกเครื่องบินตกที่หายเหมือง จังหวัดพังงา ว่าอย่างนั้นไปโน่นนี่
 คือความเดือดร้อนของราษฎร ท่านประธานครับ การที่พืชผลของราษฎรมันตกต่ำ มันก็

คนะครับ มันสำปะหลังก็คี่ อ้อยก็คี่ ข้าวก็คี่ มันราคาตก ต้องทำหนีกระหวางพาณิชย์
 เป็นเบื้องต้นที่ไม่สามารถหาตลาดให้ราษฎรได้ ก็ปรากฏว่ากระหวางพาณิชย์โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งเรามีสินค้าแต่เราขายไม่ได้ หรือขายได้ก็ราคาตกต่ำ จึงเป็นเหตุส่วนใหญ่
 ส่วนหนึ่งที่ทำให้กุลการค้ำของไทยของเราชดช้อย ๕ ปี นับแต่ท่าน พลเอก เปรม
 ติณสูลานนท์ ได้เข้าบริหารประเทศ คือตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๒๓ จนถึง ๒๕๒๗
 กุลการค้ำของเราเสียไป ชดช้อยไป ๑๔๑,๗๐๐ ล้านบาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องชดช้อย
 กุลกับญี่ปุ่นประเทศเดียวถึง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ เดียวนี้ก็ยังชดช้อยอยู่ กระหวางพาณิชย์
 ทำอย่างไร เปลา ไม่มีปัญญา ญี่ปุ่นจะรับซื้อสินค้าผลิตผลของประเทศไทย ก็ทำหนี
 สารพัดที่จะทำหนี หลายรัฐบาลมาแล้วที่ไม่สามารถจะบังคับให้ญี่ปุ่นรับซื้อสินค้าของไทย
 เพื่อเป็นการเกื้อหนุนบรรเทาการชดช้อยไปได้ คุณพิชัยก็ไป ไปญี่ปุ่นนะครับ ใคร ๆ
 ก็ไปญี่ปุ่นเพื่อแก้ไข แต่ก็ไม่สำเร็จประการใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้ากระหวางพาณิชย์
 ไม่ได้แสดงฝีมือในการนี้ ไม่ไ้ร่วมมือกับกระหวางการค้า ไม่ไ้ร่วมมือกับกระหวาง
 อุตสาหกรรม แะละไม่ไ้ร่วมมือกับกระหวางการค้าต่างประเทศ ท่านไม่บุกเบิกหาตลาด
 ตรงกันข้ามท่านกลับโยนความผิด โยนการหาตลาดให้เป็นของราษฎร ท่านบอกว่า
 ท่านแถลงมาบอกว่า เจ้ากระหวางพาณิชย์นะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระหวาง
 พาณิชย์บอกว่าได้ ให้รางวัลแกพอคาส่งออกที่หาตลาดได้ในมันสำปะหลังนะครับ บอก
 ว่าหาให้เมื่อได้ ๒ แสน ก็ต้องเพิ่มโควตาให้อีก ๒ แสน คือเพิ่มให้อีกครึ่งหนึ่งก็
 เท่านั้น ท่านก็มีความสามารถเพียงเท่านั้น ในยามที่ประเทศเรา กำลังอยู่ในภาวะ
 เศรษฐกิจที่วิกฤตนะครับ ในขณะนี้ปรากฏว่าเราเป็นหนี้ต่างประเทศตามแผนการพัฒนา
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ เป็นหนี้ถึง ๕๕๐,๐๐๐ ล้านบาท แทนที่
 กระหวางพาณิชย์จะหารายได้มาจนเจือรัฐบาล จะหาตลาดให้ราษฎรได้ กลับไม่ทำ
 ไม่มีความสามารถ ราษฎรเดือดร้อนเขา เพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่ ท่านกรูอยู่แล้ว
 ๕๐ เปอร์เซ็นต์เป็นเกษตรกรนะครับ ปลูกข้าว ปลูกมัน ปลูกอ้อย ปลูกยาง
 แล้วพวกเหล่านี้ไม่มีกำลังซื้อ ไม่มีเงินอยู่ในมือ ทำอย่างไรท่านประธาน

เมื่อไม่มีเงินอยู่ในมือรัฐบาลก็ยากจน เพราะว่ารายนางไม่สามารถที่จะเสียภาษีได้ เมื่อ
 ยากจนแล้วยังเก็บภาษีอีก มีแต่ความเดือดร้อนนั้นตนค่ออยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ครับ ท่าน
 ชอบที่จะประสานงานกับกระทรวงการต่างประเทศ ท่านชอบที่จะไล่เลียงลงไป
 ท่านมีทูตพาณิชย์อยู่ต่างประเทศนะครับ ให้พูดเหล่านั้นหาตลาดการค้า ท่านชอบที่จะ
 บุกเบิกเข้าไปในประเทศเศรษฐกิจ เช่น ประเทศซาอุดีอาระเบีย ประเทศลิเบีย
 หรือประเทศอูยกบควายน้ำมัน เพื่อหาตลาดระบายมันสำปะหลัง แล้วนั้นก็ไต่ขึ้นชาว
 อย่างนั้นว่าท่านจะทำอย่างนั้น ท่านขายกรัฐมนตรีท่านนั่งอยู่ที่นั่น ทุเหมือนท่านจะ
 สำคัญคนผิดเสียแล้วครับ เปลี่ยนเสียเถอะ เอาออกเสียเถอะ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์กระผมขอเสนอ นอกจากกระผมแล้ว รายนางมากมายเสนออย่างนั้น
 แปลว่าไม่มีความสามารถแล้ว ก็มากที่ท่านนายกรัฐมนตรีอยู่ที่นั่น จะไต่ฟังความ
 เดือดร้อนของรายนาง รัฐมนตรีของท่านหมดความสามารถที่จะหาตลาดขายสินค้า ให้
 รายนางได้ ท่านประธานครับ คราวนี้กระผมก็จะพูดถึงอีกกระทรวงหนึ่ง นั่นคือ
 กระทรวงคมนาคม ใครเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านก็รู้จกแล้ว
 กระทรวงคมนาคม ขอประทานโทษ กระผมจะต้องขอแสดงความเสียใจ ขอภัยต่อ
 เพื่อนฝูงในพรรคประชากรไทย มีหลายคนเหลือเกินที่กระผมเคารพนับถือรักกัน ท่าน
 ส.ส. โสฬาริก พิศชาภรณ์ เห็นกันก็กอดกันจูบแก้มชาย่ายแก้มขวา วันนั้นลุงต้องขอ
 ภัย ท่านประธานครับ กระผมจะขอกราบเรียน เรื่องมันมีอยู่ว่า บกท. ต้องการ
 ซื้อเครื่องบินซอร์ท ๓๖๐ เพื่อมาเสริมสร้างตลาดธุรกิจของ บกท. เช่นว่า จะขยาย
 การบินไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น จังหวัดนครพนม เหล่านี้เป็นต้น แต่ว่า
 มันมีข้อโต้แย้งอยู่ว่า ฝ่ายรัฐมนตรี ฝ่ายการเมืองต้องการให้ซื้อ แคช ๔ ซอร์ท ๓๖๐
 ราคาเท่าไร ราคาลำละ ๒๔๔,๒๐๐,๐๐๐ บาท แคช ๔ ราคา ๓๖๖,๐๐๐,๐๐๐
 บาท ระหว่างซอร์ท ๓๖๐ ที่ บกท. กับสภาพัฒนาการเศรษฐกิจเสนอกับแคช ๔ นั้น
 ต่างกันอยู่ ๑๑๖ ล้านบาท ต่อ ๑ ลำนะครับ คราวนี้ บกท. เสนอซื้อซอร์ท ๓๖๐

๓๖

๒ เครื่อง แต่ว่าฝ่ายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเสนอเข้าไปถึง ๕ เครื่อง ท่าน
 ประธานครับ กระผมจะขอกราบเรียนในเบื้องต้น ก็ปรากฏว่า บคท. ต้องการซื้อ
 เครื่องบินซอร์ท ๓๖๐ ๒ เครื่อง เสนอให้เจ้ากระทรวงคมนาคมเห็นชอบ เจ้า
 กระทรวงคมนาคมก็เห็นชอบอนุมัติ จึงเลยเสนอสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจ สภาพพัฒนาการ
 เศรษฐกิจเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวง จึงเสนอเข้าคณะรัฐมนตรี แต่ต่อมา
 ปรากฏว่า เจ้ากระทรวงคมนาคมไปคัดค้านในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ไม่เห็นชอบ
 พร้อมด้วยรัฐมนตรีบางท่าน บางนาย ขอประทานโทษจะต้องออกช็อกกันละวันนี้ เช่น
 คุณมีชัย กุสุพันธ์ ซึ่งสลับไปสลับมาก็คิดความว่า ท่านเป็นนักศาสตร์มีเหตุผลเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นการที่พี่น้องพรรคชาติไทยเสนอให้คุณมีชัยกับคุณกระมล เป็นกรรมการตรวจ
 สอบคมนาคม อย่าไปหวังอะไรเลย ท่านประธาน คราวนี้กระผมจะดำเนินการ
 อภิปรายต่อไปนะครับ บริษัท บคท. เหตุใดจึงเสนอซื้อ ซอร์ท ๓๖๐ ๒ เครื่อง
 ก็เพราะว่า บคท. นั้น มีเครื่องบิน ซอร์ท ๓๓๐ ซึ่งเป็นแฟมิลี (Family)
 เกือบกันอยู่แล้ว ๕ เครื่อง มีอยู่แล้ว ๕ เครื่อง ถ้าหากว่าได้ซอร์ท ๓๖๐ มาอีก
 ๒ เครื่อง มันก็จะเป็นการทุนค่าใช้จ่ายในการฝึกนักบิน ฝึกช่าง อัตราค่าใช้จ่ายใน
 ค่าการบิน ค่าซ่อม ค่าบำรุงเหล่านี้อยู่ในอัตราเดียวกัน ลดทุนไปได้
 แต่หากว่า แคช เข้ามานี้ แคชนี้เป็นยี่ห้อใหม่เสียแล้ว เราจะต้องส่งช่างไปฝึกหัด
 เราจะต้องมีช่างใหม่ เราจะต้องฝึกหัดนักบินใหม่ เราจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในค่า
 เครื่องบินซอร์ท ๓๖๐ นี่ฟังสิ่งเกตุว่า บคท. อนุมัติเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความเชี่ยวชาญ
 เขาเห็นชอบอย่างนั้น สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจก็เห็นชอบด้วย แต่ฝ่ายการเมืองไม่
 เห็นชอบด้วย เพราะอะไร ท่านประธาน ทั้ง ๆ ที่ว่าเรื่องเครื่องบินนี้ ได้เข้าสู่ที่
 ประชุมคณะรัฐมนตรีมา ๔ ครั้ง ๕ ครั้งแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งรู้จัก ท่านนั่งอยู่นี่
 ไม่สำเร็จเพราะฝ่ายการเมืองคัดค้าน ในที่สุดคณะรัฐมนตรีได้มติให้ไปหาข้อมูลเปรียบเทียบ
 เปรียบเพิ่มเติม ก็ปรากฏว่า ไปรู้อย่างไรไม่รู้ บริษัท วาเลียนท์ แอนด์ ฮาวิลเลียนท์

แอร์คราฟท์ จากัด ของแคนาดา ซึ่งเป็นเจ้าของเครื่องบินแคช บินมาจากโนนแน
 จากแคนาดา มาแสดงการบินอยู่ที่คอนเมือง รัฐมนตรีก็ไปชม ผู้แทนหนังสือพิมพ์ก็ไป
 ชมเยอะแยะ แะไปรู้อย่างไร ก็ไม่รู้แคช ๔ มาแล้ว มาแสดงการบินให้ชมแล้ว เอา
 หลังจากนั้นรัฐมนตรีคมนาคมได้เดินทางไปทั่วประเทศแคนาดา ไปโนน ไปถึงบริษัท
 วาเลนต์ แอน์ค ฮาวิลแลนด์ ท่านไปอะไรของท่านก็ไม่รู้ อย่างไรก็ตาม
 ก็ปรากฏว่าได้มีการคัดค้านมาจนถึงปัจจุบันนี้ บคท. เลยทำอะไรไม่ได้ เพราะว่ามี
 ฝ่ายการเมืองคัดค้าน คราวนี้กระผมจะขอกราบเรียนว่า ชอร์ต ๓๖๐ นั้นมันราคาถูก
 กว่าแคช ๔ ราคาถูกกว่ากัน ๑๑๖ ล้าน บคท. ก็ยังบนอยุ่ว่าขาดทุน ทำไมจึง
 ต้องไปซื้อเครื่องบินจากบริษัทที่แพง ๆ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านอยู่นี้ควย กระผม
 ขอกราบเรียนว่าคนพูดเก่งไม่จำเป็นต้องปฏิบัติเก่ง รัฐมนตรีคมนาคมนี้ได้แสดงให้เห็น
 มาหลายยุคหลายสมัยแล้วว่าท่านซื้อของเก่ง ซื้อไป แต่กระผมก็ไม่อยากจะพูด ยังจับ
 ไม่ได้ไล่ไม่ทันว่าท่านมีอะไรอยู่กับบริษัท อยู่กับเครื่องบินแคช ๔ มีอะไรหรือไม่
 จะเหมือนกับนายท่านะกะมีเรื่องมีราวอยู่กับลอคฮีด (Lock heed) หรือไม่นั้น
 กระผมก็ไม่ทราบ แต่ว่าหาที่แล้ว มันน่าสงสัยเหลือเกินครับ น่าสงสัย น่าคิด
 เราเป็นหนี้เขามากอยู่แล้ว กระผมได้กราบเรียนมาแล้วว่า ตามแผนพัฒนาการ
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ เราเป็นหนี้อยู่แล้ว ๕๕๐,๐๐๐ ล้าน ทำไม
 เราถึงไม่เอาแบบประหยัดเล่า ท่านประธาน คราวนี้ท่านอ้างว่า เอาละ เครื่องบิน
 ชอร์ต ๓๖๐ ไม่มีเครื่องปรับอากาศกดคันอากาศ ที่ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่าเพรสเชอไรซ์
 (Pressurize) ไม่มีเพรสเชอไรซ์นั้น แต่ว่าการขึ้นชอร์ตก็ชอร์ต ๓๓๐ ก็
 บรรทุกคนโดยสารได้แค่เพียง ๓๕ และแคช ๔ ก็บรรทุกคนโดยสารได้เพียง ๓๐ เท่านั้น
 จะเอาความสขอะไรนักหนา ในเมื่อเราอยู่ในเครื่องบิน แค่เพียง ๒๐, ๓๐ นาที
 แต่หาว่าอยู่ในเครื่องบินประมาณสัก ๑ ชั่วโมง เขาก็ได้ ๓๓๗ ดังที่เราใช้อยู่ใน
 ปัจจุบันนี้ ครับจึงสรุปว่าฝ่ายการเมืองในเรื่องนี้นั้นได้ทำข้อที่น่าสงสัยขึ้น ท่านทำขึ้น
 เป็นเหตุให้ บคท. ไม่สามารถจะได้เครื่องบินมา ทั้ง ๆ ที่เขาอยู่ที่ประชุม ค.ร.ม.

๓๘

แล้ว ๔ ครั้ง ๕ ครั้ง ทำให้แผนพัฒนาการขยายผลของ บคท. ต้องชะงัก ต้องยุติ
 ครับ อันนี้เป็นความผิดของท่านประการหนึ่ง ท่านนายกรัฐมนตรีหลังจากเปิดอภิปราย
 นี้แล้วขอให้ท่านปรับรัฐมนตรีเศรษฐกิจ กระผมได้เคยเสนอท่านแล้วว่า โน่น รัฐมนตรี
 คมนาคมชอบเที่ยวไปอยู่ช่วยคุณชาญโน่น รัฐมนตรีสำนักนายก เป็นอย่างนั้น ขอให้
 ท่านจัดทำเสีย ท่านจะได้อยู่ในความนิยมชมชอบของประชาชน อย่างน้อยที่สุดถึง
 หากว่าแก้ไขภาวะการเศรษฐกิจที่วิกฤติของประเทศไทยไม่ได้ ก็ยังได้ถือว่าได้ให้ความหวัง
 แก่ประชาชน ขอให้ท่านปรับครับ เราต้องการอย่างนั้น ประชาชนต้องการอย่างนั้น
 กระผมเห็นจะพูดแค่นี้เพื่อเปิดโอกาสให้เพื่อน ขอขอบพระคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประจวบ ไชยสาส์น ครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธาน

สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประจวบ
 ไชยสาส์น สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งจังหวัดอุดรธานี พรรคชาติไทย ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ วันนี้ อาพณา พลตรี ประมาณ อติเรกสาร ผู้นำฝ่ายค้าน ได้ยื่น
 ญัตติเพื่ออภิปรายไม่ไว้วางใจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ รัฐมนตรีเป็นรายบุคคล
 สำหรับตัวกระผม นั้น ใครขอประธานกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมจะติดใจ
 อภิปรายและไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง เพียงกระทรวงเดียวเท่านั้น
 ท่านประธานครับ พรรคชาติไทยและฝ่ายค้านอื่น ๆ ได้ร่วมกันเสนอญัตติต่อรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลัง ก็มีข้อความดังต่อไปนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ไม่มีความสามารถในการบริหารงานด้านเงินและการคลังให้มีเสถียรภาพ ทำให้ระบบ
 การเงินปั่นป่วน และขาดความมั่นคง ดำเนินมาตรการผิดพลาดนานปีการ เช่น การ
 จำกัลดินเชื่อ การลดค่าเงินบาท การขึ้นภาษีโดยไม่ถูกต้องควยหลักการ และไม่เป็น
 ขรรณ เลือกลปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของพรรคพวก มีผลทำให้ธุรกิจทั่วไปอันเป็นรากฐาน
 ของเศรษฐกิจในประเทศไทยเกิดวิกฤติการณ์อย่างรุนแรง ทั้งทำให้ภาวะเศรษฐกิจทั่วไป

ทรุกโทรมหนักยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังแก้ปัญหาการเงิน การคลัง โดยก่อกู้เพิ่มขึ้น
 ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างมากมาย ท่านประธานที่เคารพครับ ในระยะ
 ๓-๔ ปีที่ผ่านมา ได้มีสื่อมวลชนประชาชนชาวไทยทั้งประเทศได้พากันกล่าววิพากษ์
 วิจารณ์ในทางที่ไม่ดี ในทางที่เสื่อมเสียไปต่าง ๆ นานา เกี่ยวกับท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังได้ตั้งสมญา เช่นว่า เป็นรัฐมนตรีขามโรจอมโหดบ้าง เป็นนักฉ้อ
 ขนท่านบ้าง เป็นพระศรีอารยักขาภิเศกบ้าง คำกล่าวเหล่านี้เป็นคำกล่าวที่สะท้อน
 ออกมาจากหัวใจอันลึกซึ้งของประชาชนที่ทนสภาพการบีบคั้นทางเศรษฐกิจ ซึ่งท่าน
 รัฐมนตรีกระทรวงการคลังคนผู้นี้ได้บริหารผิดพลาด ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
 จะขอประทานอนุญาตท่านประธาน เริ่มต้นจากนโยบายเศรษฐกิจ ที่ าพณา พลเอก
 เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี ได้มาแถลงต่อสภานี้เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖
 แถลงโดยที่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ไม่ต้องให้ความเห็นชอบ ซึ่งท่านก็มีสิทธิอันชอบธรรม
 ตามรัฐธรรมนูญ กระผมจะใคร่ขอประทานอนุญาตท่านประธาน ได้อ่านนโยบายรัฐบาล
 ที่ได้แถลงต่อสภานี้ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ ท่านประธานครับ ท่านนายก
 รัฐมนตรีได้กล่าวไว้ แถลงนโยบายไว้ว่า จะปรับปรุงนโยบายทางการเงิน ทางการเงิน
 บริหารการเงิน และการคลัง ในแนวทางที่จะสร้างสรรค์ความคล่องตัว และ
 สามารถหนุนให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในสาขาการผลิต และการบริการต่าง ๆ
 ขณะเดียวกันก็จะรักษาเสถียรภาพของเงินบาท และฐานะการคลังของประเทศไว้ให้ค
 มีความมั่นคงเป็นที่เชื่อถือของนานาประเทศ รัฐบาลจะยึดนโยบายประทัยค ในจุดที่
 ควรประทัยคให้ไ้ผลมากที่สุด และจะเร่งรัดให้สามารถจกเก็บภาษีอากรให้ไ้ทั่วถึง
 และมีประสิทธิภาพ โดยปรับปรุงระบบภาษีอากร ตลอดจนการจัดเก็บให้สะดวก รัดกุม
 แผนอน และเป็นธรรม รวมทั้งให้สอดคล้องและสนับสนุนกับการพัฒนาในทุกด้าน นอก
 จากนั้นจะขยายบริการทางการเงินต่าง ๆ ให้ประเทศไทยมีบทบาทในด้านการเงิน
 ระหว่างประเทศยิ่งขึ้น สำหรับการบริหารงานในรัฐวิสาหกิจจะยึดนโยบายให้รัฐวิสาหกิจ
 ทุกแห่ง เป็นแหล่งอ่านวยรายไ้ให้แก่วรัฐและจะไม่ยอมให้รัฐวิสาหกิจ ที่หย่อนประสิทธิภาพ

มาเป็นภาระของรัฐบาลและประชาชนต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ นี่คือแนวโน้มนโยบายที่ พณฯ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวแถลงต่อสภา กระผมจะพิสูจน์ว่านโยบายที่รัฐบาล ในทางเศรษฐกิจได้แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้นพิสูจน์กับความเป็นจริง ที่ละอย่าง ๆ ว่า พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นท่านไม่ได้นำพากับนโยบาย ท่านไม่ได้สนใจกับนโยบายที่ พณฯ นายกรัฐมนตรีหรือทางรัฐบาลนี้ได้แถลงไว้ ต่อสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้

ประการแรก ข้อความในนโยบายว่า จะปรับปรุงนโยบายการบริหารการเงินและการคลังในแนวที่จะสร้างความคล่องตัว และสามารถหมุนให้เกิดการขยายตัวของ เศรษฐกิจในสาขาการผลิตและการบริการต่าง ๆ นั้น กระผมมีเหตุผลและขอให้จริงชัดแย้งดังต่อไปนี้ ท่านรัฐมนตรีคลังท่านได้ออกมาตรการต่าง ๆ ซึ่งเป็นการสวนทางกับนโยบายที่ได้แถลงไว้ กล่าวคือท่านได้ใช้มาตรการ ในการจำกัดการใช้จ่ายเงินโดยมิชอบ โดยขัดกับหลักการ กล่าวคือท่านได้จำกัดสินเชื่อ ๘ เปอร์เซ็นต์ โดยบังคับมิให้ธนาคารพาณิชย์ปล่อยสินเชื่อออกไปสู่ผู้ประกอบการ และผู้ที่ให้บริการธนาคารต่าง จึงทำให้เปรียบเทียบว่าท่านได้ตัดสายเลือดในทางการเงินร่างกายของ เศรษฐกิจของประเทศเรา จึงเกิดอาการช็อก (Shock) เกิดอาการเป็นอัมพาตขึ้นมา และนอกจากนั้นท่านได้กำหนดการเปิด เล็ตเตอร์ ออฟ เครดิต (Letter of credit) เพื่อที่จะจำกัดการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ แล้วการจำกัดสินเชื่อ การจำกัดเครดิตในการส่งสินค้าเข้าจากต่างประเทศนั้นไปมีผลกระทบโดยตรงกับการนำเข้าสินค้าประเภททุน ในด้านอุตสาหกรรมซึ่งทำให้การผลิตในทางด้านอุตสาหกรรมนั้นลดลงจึงไม่สามารถที่จะ ส่งสินค้าทางด้านการอุตสาหกรรม ประเทศเราเป็นประเทศที่กำลังจะก้าวไปสู่อุตสาหกรรม เมื่อจำกัดการนำเข้าสินค้าประเภททุน จึงเป็นผลทำให้เราไม่สามารถขายสินค้าในต่างประเทศได้ จึงทำให้เราคร่ำรายได้เงินตราต่างประเทศนั้นลดลง ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนั้นท่านยังได้กระทำการอันโหดร้ายที่สุดในประวัติศาสตร์ของการปกครองทางการเงิน ทางด้านการเงินของประเทศไทย ก็คือว่า

การลดค่าเงินบาทลงอย่างมากมาหลายครั้ง ๓ ครั้ง ๓ คราวด้วยกัน มีผลกระทบ
 ทำให้ธุรกิจเศรษฐกิจทั้งต่างประเทศและในประเทศนั้นล้มละลาย เลิกกิจการไป
 จำนวนนับเป็นพันเป็นหมื่น ซึ่งรายละเอียดท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจะได้อธิบาย
 ต่อไป และนอกจากนั้นยังปรากฏว่าได้มีเช็คธนาคาร ในปี ๒๕๒๖ ปรากฏว่าได้มีเช็คแบ
 นก์ เข้าสู่โรงศาลทั้งสิ้น ๔,๕๓๒ คดี และในปี ๒๕๒๗ เพิ่มขึ้นสูงถึง ๒๒,๒๔๑
 คดี และใน ๓ เดือนแรกของปี ๒๕๒๘ มีคดีเช็คถึง ๑๕,๒๔๑ คดี ท่านประธานที่
 เคารพครับ นอกจากนั้นเมื่อท่านประธาน กระผมจะขอประพจน์อนุญาตได้เปรียบเทียบ
 ว่าเมื่อท่านรัฐมนตรีท่านเข้ามาบริหารทางการเมืองการคลังของประเทศ ท่านทำให้เศรษฐกิจ
 การขยายตัว ทางเศรษฐกิจนั้นลดน้อยถอยลงไป จะดูจากปี ๒๕๒๖ การขยายตัวทาง
 เศรษฐกิจนั้นมีการขยายตัวถึง ๕.๔ เปอร์เซ็นต์ แต่ในปี ๒๕๒๗ มีการขยายตัวทาง
 เศรษฐกิจเพียง ๕.๑ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ฉะนั้นท่านทำให้ประเทศชาติของเราเน้นเจริญ
 ก้าวหน้าทางเศรษฐกิจนั้นลดน้อยถอยลงไปทุกปี ๆ เพราะความผิดพลาดในทางการเมืองการ
 บริหารทางการเมืองการเงิน การคลังของท่าน ท่านประธานที่เคารพ ซึ่งมีผลกระทบ
 โดยตรง สร้างภาวะการว่างงานสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ เป็นในประวัติศาสตร์ของ
 ชาติไทยเรา คือในปี ๒๕๒๕ ได้มีคนว่างงานถึง ๕๑๓,๐๐๐ กว่าคนทั่วประเทศ และ
 ในปี ๒๕๒๖ ได้มีคนว่างงานเพิ่มขึ้นจาก ๕ แสนคนในปี ๒๕๒๕ ถึง ๑,๓๐๐,๐๐๐
 คนเศษ และเพิ่มขึ้นอีกในปี ๒๕๒๗ คือสูงขึ้นถึง ๑,๓๐๐,๐๐๐ กว่าคน ท่านประธาน
 ครับ ทั้งนี้ไม่รวมคนที่ว่างงานตามฤดูกาลในภาคเกษตรต่าง ๆ ถึง ๖, ๗ ล้านคน
 ท่านประธานลองหลับตานึกดูครับท่านประธาน ประเทศไทยเรามีประชากร ๕๐ ล้านคน
 ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานนั้นประมาณครึ่งหนึ่ง คือประมาณ ๒๐ ล้านเศษ ขณะนี้เท่ากับว่า
 ท่านเหล่านั้นว่างงานเกือบ ๕ ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของกำลังแรงงาน แล้วประเทศไทย
 เรานั้น จะไปใครออกได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ เรากำลังจะเดินทางไปสู่
 ห่วงเหวแห่งมรณะทางเศรษฐกิจ ท่านประธานครับ

ประกาศที่ ๒ นโยบายได้เขียนไว้ว่าจะรักษาเสถียรภาพของเงินบาทและ
ฐานะทางการคลังของประเทศไว้ให้ดี ให้มีความมั่นคง เป็นที่เชื่อถือของนานาประเทศ
ท่านประธานครับ กระผมได้กราบเรียนมาแล้วว่าท่านรัฐมนตรีคุณ ท่านนี้ ท่านได้
เข้ามาบริหารทางด้านการคลังของประเทศตั้งแต่ ๒๕๒๔ ท่านได้ลดค่าเงินบาทถึง ๓
ครั้ง ครั้งแรกจาก ๒๐ บาท เป็น ๒๑ บาท ครั้งที่ ๒ จาก ๒๑ บาท เป็น ๒๓
บาท และครั้งสุดท้ายนั้นลดมากมายนับว่ามาถึง ๑๓.๕ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ
จึงทำให้ค่าเงินบาทหล่นลงมาเหลือ ๑ ดอลลาร์สหรัฐเท่ากับประมาณ ๒๓ บาทเศษ
ในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมมีหลักฐานที่จะพิสูจน์ว่า นโยบาย
ทางประเทศหลายฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฉบับหนึ่ง คืออินเตอรเนชันแนล อินเวสเตอร์
(International Investor) ได้ทำการสำรวจเครดิตของประเทศต่าง ๆ ๑๐๕
ประเทศ โดยสำรวจจากนายธนาคารต่าง ๆ ทั่วโลก ปรากฏว่าประเทศไทยจัดอยู่ใน
กลุ่มประเทศที่เสียคะแนนเสียง เสียคะแนนความเชื่อใจมากที่สุด คือมีคะแนนลดลง
เท่ากับ ลบ ๑.๒ เมื่อเทียบกับฟิลิปปินส์มีคะแนนลดลงคือเท่ากับ ลบ ๑.๖ ซึ่งเมื่อเดือน
กันยายนปีที่แล้ว ประเทศไทยได้คะแนน ๕๓.๓ คะแนน เมื่อเดือนมีนาคมปีนี้
คะแนนกลับลดลงเหลือ ๕๒.๑ คะแนนเป็นต้น ท่านประธานที่เคารพครับ

นโยบายประการที่ ๓ กระผมจะขอแยกออกมาอีกคือว่า รัฐบาลมีนโยบาย
ประหยัคในจุดที่ควรประหยัคให้ได้มากที่สุดและจะเร่งรัดให้สามารถจัดเก็บภาษีอากรได้
อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ มีข้อเท็จจริงที่กระผมจะขอประพาทกราบเรียนพิสูจน์ว่า
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นมิได้ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลในแง่ในเรื่อง
นี้ ก็คือว่าเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๒๔ ที่ผ่านมานี้ ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงิน
แผ่นดินได้ให้สัมภาษณ์ต่อมวลชนว่า การตรวจสอบของสำนักงานปรากฏว่ามีภาษีอากร
ที่ไม่น่าไว้วางใจของส่วนราชการกันมาก และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ไม่เป็น
ไปตามมติของคณะรัฐมนตรีซึ่งขอให้ประหยัครายจ่ายลง ท่านประธานครับ แม้แต่
ข้าราชการยังไม่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชา ไม่ปฏิบัติตามมติของคณะรัฐมนตรี ซึ่ง

รัฐบาลมีนโยบายที่จะประหยัด แม้แต่ส่วนราชการเองหรือข้าราชการที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของท่านนั้น ยังไม่รวมมีรัฐบาล แล้วจะถือว่ารัฐบาลนี้บริหารประเทศชาติสู่เป้าหมายตามนโยบายที่แถลงไว้กับตัวแทนของประชาชนทั่วประเทศได้อย่างไร ท่านประธานครับ สิ่งหนึ่งที่กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนก็คือว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นท่านไม่สามารถในเชิงการจัดเก็บภาษี คือหารายได้เข้ามาปัดหีบ ท่านตั้งประมาณการไว้สูง แต่พอเก็บเข้าจริง ๆ แล้วท่านก็ไม่สามารถที่จะเก็บภาษีได้ตามเป้า ซึ่งพิสูจน์ได้หลายอย่างว่า ขณะนี้ประชาชนนั้นขาดศรัทธาขาดความเชื่อถือในการบริหารบ้านเมืองทางด้านการธุรกิจของรัฐมนตรี ซึ่งกระผมมีความเห็นว่า เพื่อให้ประชาชนนั้นเกิดความสบายใจ เกิดความศรัทธาแก่รัฐบาลนี้ กระผมมีความเห็นว่าท่านนายกรัฐมนตรีหรือรัฐบาลน่าจะพิจารณาในจุดนี้ ท่านประธานครับ กระผมจะพิสูจน์ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านได้ตั้งเป้าในการเก็บภาษีไว้ในปี ๒๕๒๖ ถึง ๑๕๑,๐๐๐ ล้านบาทเศษ แต่ท่านเก็บได้เพียง ๑๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในปี ๒๕๒๗ ท่านตั้งเป้าไว้ ๑๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านสามารถเก็บได้จริงเพียง ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษเท่านั้น ไม่แสดงถึงอะไรครับ แสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีของท่านหละหลวม ไร้ประสิทธิภาพ ไร้แผนงาน ไร้ศรัทธาจากประชาชน จึงไม่มีใครต้องการเสียภาษี

ประการต่อไป นโยบายได้เขียนไว้อย่างชัดเจนว่า การบริหารในงานในรัฐวิสาหกิจจะยึดนโยบายให้รัฐวิสาหกิจทุกแห่ง เป็นแหล่งอำนวยความสะดวกให้กับรัฐ และจะไม่ยอมให้รัฐวิสาหกิจหย่อนประสิทธิภาพมาเป็นภาระของรัฐบาล และประชาชนอีกต่อไป ท่านประธานครับ กระผมมีเหตุผลและข้อเท็จจริงขัดแย้งส่วนทางด้านนโยบายข้อนี้ในเรื่องการบริหารการควบคุมรัฐวิสาหกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองควบคุมรัฐวิสาหกิจของกระทรวงการคลัง ท่านประธานครับ นอกจากรัฐวิสาหกิจจะถอนสินขาดทุนย่อยยับเย็นแล้ว ขณะนี้รัฐวิสาหกิจยังใช้กระทรวงการคลังไปค้ำประกันเงินกู้จาก

๔๔

ทางประเทศมากมายมหาศาล คิดเป็นเงินเหรียญสหรัฐถึง ๔,๔๐๐ ล้านดอลลาร์เหรียญ
 สหรัฐหรือคิดเป็นเงินไทยประมาณ ๑๑๔,๐๐๐ ล้านดอลลาร์บาท แลวนอกจากนี้รัฐวิสาหกิจ
 ต่าง ๆ นั้นยังขาดทุนย่อยยับ ยกตัวอย่างเช่น องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ฯ หรือ
 ขสมก. ขาดทุนในปี ๒๕๒๖ ถึง ๙๖๖ ล้านดอลลาร์เศษ การประมาณครหลวงขาดทุน
 ๙๐๐ ล้านดอลลาร์เศษ การรถไฟแห่งประเทศไทยขาดทุน ๒๖๔ ล้านดอลลาร์เศษ การประปา
 ส่วนภูมิภาคขาดทุน ๕๐๐ ล้านดอลลาร์เศษ ท่านประธานที่เคารพครับ ที่กล่าวมานั้น
 แสดงว่ากระผมพิสูจน์ว่า นโยบายรัฐบาลที่ตั้งไว้กับการบริหารในข้อเท็จจริงความเป็น
 จริงในการบริหารราชการแผ่นดินของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นนอกจาก
 จะสวนทางกับนโยบายแล้ว ยังนำไปสู่ความล้มเหลว ความผิดพลาด ความเจ็บช้ำให้
 แก่ประชาชนยิ่งนัก ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งทีกระผมอยากจะขอประธานกราบเรียน
 ท่านประธานในรายละเอียดส่วนลึกต่อไปก็คือว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ท่านนี้ท่านแก้ปัญหาโดยการ ไปกู้ยืมเงินต่างประเทศมากมายเหลือเกินครับท่านประธานคือ
 รายได้ของรัฐบาลนั้น กระผมก็ยอมรับว่านอกจากรายได้จากภาษีอากรทางตรงและ
 ทางอ้อมแล้วจากผลประโยชน์และอากรอื่น ๆ - แล้วรัฐบาลมีอำนาจมีสิทธิอันชอบธรรม
 ตามกฎหมายที่จะไปกู้ยืมเงินจากในต่างประเทศมาเพื่อบริหารราชการแผ่นดินแล้ว โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งประเทศเรานั้นเป็นประเทศด้อยพัฒนาหรือประเทศกำลังพัฒนา ย่อม
 จำเป็นต้องการที่จะระดมทุนจากต่างประเทศเข้ามาพัฒนาประเทศชาติ แต่ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านนี้ เนื่องจากท่านมีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วย
 การกอหน้ต่างประเทศของกระทรวงการคลัง ท่านก็ใช้อำนาจนั้นโดยไม่มีวิจารณ์
 ใช้อำนาจนั้นโดยไม่มีขอบเขต ท่านได้กอหน้สินให้แก่ประเทศชาติอย่างมากมาย ท่าน
 ประธานที่เคารพครับ หนี้สินดังกล่าวนี้ได้พอกพูนเพิ่มขึ้นตลอดเวลา กล่าวคือในปี
 ๒๕๒๗ ที่ผ่านมานั้น รัฐบาลมีหนี้สินรวมทั้งสิ้น ๓๙๓,๐๐๐ ล้านดอลลาร์เศษ รวมทั้ง
 หนี้ภายในและต่างประเทศ แล้วมาถึงปีที่แล้วและปีงบประมาณปีนี้ก็คือปี ๒๕๒๘ ท่าน
 รัฐมนตรีท่านได้เพิ่มภาระขึ้นไปอีก ขณะหนี้สินของเราทั้งในและต่างประเทศนั้นเพิ่ม

ขึ้นเกือบ ๕ แสนกว่าล้านบาทแล้วครับท่านประธาน ถ้าเราจะเฉลี่ยประชาชนชาวไทย
 ตาคำ ๆ ทั่วประเทศขณะนี้ นอกจากจะไม่มีอยู่มีกินแล้วยังแบกภาระหนี้สินที่ท่านรัฐมนตรี
 ท่านนี้ท่านใดก็ได้อีกถึงประมาณเฉลี่ยคนละ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อหัว เมื่อก่อนนี้ประชาชน
 เขาได้กล่าวกันว่า ประชาชนชาวไทยได้กล่าวกันตลอดเวลาวา ในน้ำนั้นมีปลา
 ในน้ำนั้นมีข้าว แต่ทุกวันนี้ชาวไร่ชาวนาผู้ยากไร้ได้พูดกันทั่วประเทศว่า ในน้ำนั้นไม่มี
 ปลา ในน้ำนั้นไม่มีแตกอกเบี่ยนบานสะพรั่งไปหมดครับท่านประธาน นอกจากดอกเบี่ยน
 ส่วนตัวที่ไปเป็นหนี้ ธ.ก.ส. ไปเป็นหนี้การเงินนอกระบบแล้ว รัฐบาลยังเพิ่มภาระหนี้
 ไปอีกให้คนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ฉะนั้นมองไปในท้องทุ่งน่านนี้มีแตกอกเบี่ยนบานสะพรั่งไป
 หมด นั่นเป็นความทุกข์ของประชาชน เราจะทำกันอย่างไรดี ท่านรัฐมนตรีที่เคารพ
 ท่านจะสร้างภาระหนี้ให้ประชาชนไปถึงไหน แล้วหนี้มันต่อทอดไปอีก ๒๐, ๓๐ ปี
 ประชาชนเขาจะสาปแช่ง เพราะการเป็นนักการเมืองนั้น เราเป็นชาวพุทธเราก็คง
 จะยึดถือพุทธภาษิตที่ว่า "รูป สรรพ มัจฉาน นาม โภค น ชีรติ" รูปร่างกายของมนุษย์
 นั้นสูญสลายกับสิ้นไป แต่ชื่อเสียงเกียรติยศนั้นจะต้องอยู่ชั่วฟ้าดินสลาย ถ้าชื่อเสียงก็
 มีบุญคุณเท่าคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ ชนรุ่นหลังก็จะโค่นแซงของสรร เสริญเยินยอ
 แท้ที่ท่านสร้างภาระ สร้างปัญหา สร้างหนี้สินไว้ให้เขานั้น กระผมคิดว่าก็คงจะได้
 รับการสรร เสริญเยินยอเหมือนกันครับแต่ในทางที่ดีคงจะไม่ค่อยยอมรับมัยเท่าไรนัก ท่าน
 ประธานที่เคารพครับ รัฐบาลโดยท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง กระผมขอประทาน
 กราบเรียนว่ากำลังนำประเทศเข้าสู่ยุคดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังดำเนินรอยตาม
 ประเทศที่เกิดวิกฤติทางการเงินคือล้มละลาย ก็คือว่ายกตัวอย่าง ในปี ๑๘๘๒
 ประเทศโบลิเวีย และประเทศบราซิลต้องล้มละลายเงินบาทถึง ๓๓ เพอร์เซ็นต์ หรือ
 ร้อยละ ๓๓ อาร์เจนตินาในปีเกี่ยวกับล้มละลายเงินของเขาถึง ๖๔ เพอร์เซ็นต์ สำหรับ
 ประเทศฟิลิปปินส์นั้นกระผมคิดว่า เป็นบ้านใกล้เรือนเคียงของเรา เราอาจจะเปรียบเทียบ
 กันได้ว่า ขณะนี้ภาระหนี้สินของประเทศฟิลิปปินส์นั้น ในปี ๑๙๒๔ ถ้าเปรียบเทียบกับ
 ประเทศไทย ประเทศไทยฟิลิปปินส์มีหนี้ถึง ๑๐,๓๓๔ ล้านเหรียญสหรัฐ ในขณะที่

๔๖

ประเทศไทยมีหนี้ถึง ๓,๒๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ มีส่วนทางของหนี้อยู่ประมาณ ๓,๐๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ ในปี ๒๕๒๕ ฟิลิปปินส์มีหนี้ ๑๑,๕๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ ประเทศไทยมีหนี้ ๔,๓๑๗ ล้านเหรียญสหรัฐ มีส่วนทางอยู่ ๓๖,๖๗๔ ล้านเหรียญสหรัฐ ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งหนึ่งที่ประเทศเราเป็นหนี้ หรือประเทศต่าง ๆ เป็นหนี้ นั่น สิ่งที่เราจะพยายามหลีกเลี่ยงมากที่สุด นั่น ก็คือการผ่อนชำระหนี้หรือการเลื่อนการชำระหนี้ เพราะเป็นการทำลายเครดิตระหว่างประเทศอย่างรุนแรง ท่านประธานที่เคารพครับ ขณะนี้อาจจะยังไม่เกิด เพราะว่าเราได้ไปกู้หนี้ระยะสั้นมาใช้หนี้ไปเรื่อย ๆ คือกู้หนี้จากต่างประเทศมาใช้หนี้จากต่างประเทศ ที่มันครบเวลาที่จะต้องใช้หนี้ เพราะอะไรครับท่านประธาน เพราะว่าเนื่องจากการจำหน่ายสินค้าในต่างประเทศหรือการค้าระหว่างประเทศเรานั้นมันมีผลพลาค การขายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรนั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มาชี้แจงอดีตเมื่อวันก่อนนั้น บอกว่าเราขายของได้มากขึ้น ๖๗% หัวหน้าพรรคกิจสังคมได้อภิปรายที่ขั้วไฮดร บอกว่าพรรคกิจสังคมนั้นบริหารกระทรวงพาณิชย์ขายข้าวได้ถึง ๔,๕๐๐,๐๐๐ ตันนั้น ยังถูกค่าขอประทานกราบเรียนครับ ท่านประธาน ท่านขายได้มากจริงแต่ว่าเงินตราต่างประเทศที่ท่านได้มานั้นมันน้อยนิดเดียว เมื่อเรามีจำนวนเงินตราต่างประเทศ ที่ได้จากการค้าระหว่างประเทศนั้นน้อยลง เราก็กไม่มีเงินที่จะไปใช้หนี้เขา เมื่อไม่มีเงินไปใช้หนี้เขาเราก็ต้องกู้หนี้ระยะสั้นมา มาทำไม่ครับ มาใช้หนี้ ๑, ๒, มาอุดเข้าไป ในกองทุนสำรองเงินตราต่างประเทศเพื่อที่จะใช้จ่ายในการซื้อของ เขามาใช้ในประเทศ แลวนอกจากนั้นท่านยังเอา เงินก้อนนั้นมา เสริมงบประมาณเขาไปอีก สรุปแล้วก็คือว่าเงินกู้จากต่างประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศท่านไม่ให้นำเขามาประเทศไทยเลย แต่ท่านกลับมาออกพันธบัตรให้ธนาคารแห่งประเทศไทยและกู้ภายในประเทศ ซึ่งพันธบัตรรัฐบาลนั้นก็ทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิมพ์พันธบัตรเพิ่มขึ้น นี่ละครับจึงทำให้เกิดสาเหตุเงินเฟ้อ เงินจึงเพ้อค่าของเงินบาทจึงลดลง ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ ไม่ได้มีความจำเป็นบีบคั้นจากเศรษฐกิจโลกแต่อย่างใด แต่เนื่องจากเราสะสมค่า

เราเองเราทำเอง ไม่มีใครมาทำให้เราเจ็บเราป่วยในทางเศรษฐกิจ แต่เนื่องจาก
เราโค่นทำลายของเราเอง ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะขอประธาน
กราบเรียนท่านประธานต่อไปว่า ท่านรัฐมนตรีท่านนั้นกระผมก็เห็นใจนะครับ แต่
อย่างไรก็ตามเรื่องบ้านเรื่องเมืองนั้นจะมานั่งเห็นอกเห็นใจก็คงจะเป็นไปไม่ได้ก็ต้องว่า
ขอประธานอนุชิตตองว่ากันตรงไปตรงมาฉันนั้นบ้านเมืองของเราก็คงจะอยู่ไม่ได้ ท่าน
ประธานครับ ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ท่านได้ถึงความหวังไว้มากเกินไป คือตั้งงบประมาณ
ประมาณการรายรับไว้หลอกประชาชน หลอกรัฐบาล หลอกรัฐมนตรีด้วยกันเอง
ป็นี่ท่านจะสามารถจกเก็บภาษีได้อย่างนั้นอย่างนี้แล้วก็มาผ่านในงบประมาณไป คณะ
กรรมการวิสามัญของสภานิติบัญญัติให้ความไว้วางใจมางบประมาณท่านไป แต่
ถึงเวลาแล้วท่านบอกว่าท่านเก็บไม่ได้ ท่านเก็บไม่ได้ครับ กระผมจะยกตัวอย่าง
ในปี ๒๕๒๔ ท่านทำให้งบประมาณขาดดุลถึง ๕๐,๐๐๐ กว่าล้าน, ๒๕๒๕ ๔๐,๐๐๐
กว่าล้าน, ๒๕๒๖ ๒๐,๐๐๐ กว่าล้าน, ๒๕๒๗ ๓๐,๐๐๐ กว่าล้าน อย่างนี้เป็นต้น
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะขอประธานกราบเรียนว่า เป็นห่วงเหลือเกิน
ครับ เป็นห่วงอนาคตของประเทศชาติ แล้วเมื่อมีการสัมมนานักวิชาการ ทางการเงิน
การคลัง และนักเศรษฐศาสตร์ เขาก็เตือนท่านไว้มานานว่า ขณะนี้ประเทศไทย
กำลังเกินไปสู่เหวท่านจะพังหรือไม่ เขาบอก เขาบอกท่านแล้วว่าข้างหน้านั้นเป็นเหว
ท่านจะหยุดหรือไม่หยุด ถ้าท่านไม่หยุดก็แสดงว่าท่านคือมัน คำว่า "เหว" ในที่นี้
ก็คือเหวแห่งวิกฤติการณ์ทางหนี้ต่างประเทศ ซึ่งมีตัวอย่างกระผมไม่ต้องการที่จะ
เอามะพร้าวหาวมาขายสวนเพราะท่านรัฐมนตรีก็ทราบดี โบลีเวียเป็นอย่างไร บราซิล
เป็นอย่างไร เม็กซิโกเป็นอย่างไร ฟิลิปปินส์เป็นอย่างไร รัสเซียเห็นชาติกันอยู่ ถ้า
ท่านไม่หยุดกระผมก็เชื่อว่าท่านก็จะต้องนำประเทศชาติลงไปสู่เหวอย่างแน่นอนครับ
ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานครับ กระผมอยากจะขอประธานกราบเรียนว่า เป็น
ที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งก็คือว่า หนี้สินที่รัฐบาลได้ก่อขึ้นมานั้น เป็นที่น่าสังเกตว่า

๔๔

ทำไมท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยท่านเป็นประธานคณะกรรมการเงินกู้ของ
 ประเทศของชาตินั้น ทำไมท่านไปพิศวาสอะไรกับญี่ปุ่นนักหนา กระผมมีตัวเลขรับ
 ท่านประธานมีตัวเลขยืนยันว่า ประเทศไทยเรานั้นกู้เงินจากญี่ปุ่นนั้นน้อยกว่าเงินจาก
 ต่างประเทศนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกู้จากญี่ปุ่นในปี ๒๕๒๕ เท่ากับ ๓๕.๑
 เปอร์เซนต์ของเงินกู้ทั้งหมด แล้วในปี ๒๕๒๖ เท่ากับ ๓๔.๕ เปอร์เซนต์เป็นเงินกู้
 จากญี่ปุ่นถึง ๒๓.๓ เปอร์เซนต์ ในปี ๒๕๒๕ และในปี ๒๕๒๖ ๒๓.๖ เปอร์เซนต์
 ในขณะที่กู้จากสหรัฐอเมริกาเพียง ๔.๕ เปอร์เซนต์ ในปี ๒๕๒๖ และ ๔.๕ ในปี
 ๒๕๒๕ ดังนั้นเป็นต้น ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมยังมีข้อสงสัยอีกต่อไปว่า
 การกู้เงินจากแหล่งเงินกู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศญี่ปุ่นนั้นเขามีเงื่อนไขสำคัญที่กระผม
 อยากจะขอตั้งข้อสงสัยเกิดขึ้นได้ปรากฏในหลักฐานแล้ว เรามีการวิจารณ์กันอย่าง
 กว้างขวางในการสัมมนาหลาย ๆ แห่งว่า เนื่องจากเงื่อนไขในการกู้เงินของประเทศ
 ญี่ปุ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากแหล่งที่เรียกว่า โอ.อี.ซี.เอฟ. (OECF) นั้น มี
 เงื่อนไขอย่างชัดเจนว่า คณะที่ปรึกษาหรือบริษัทที่ปรึกษาเงินกู้ นั้น การบริหารเงินกู้
 หรือการให้คำปรึกษาการใช้จ่ายเงินกู้จะต้อง เป็นบริษัทญี่ปุ่น ระบุไว้ชัดเจนครับท่าน
 เสด็จมาเปิดดูก็ได้ แล้วบอกความออกจกนั้นมีโอกาสที่จะเข้ามาแข่งขันได้เพราะประเทศ
 กำลังพัฒนา คือบริษัทผู้เชี่ยวชาญจากประเทศกำลังพัฒนาจะมีที่ไหนครับก็ต้อง เสด็จมาจาก
 ต่างประเทศทั้งนั้น แล้วถามไว้โดยเด็ดขาดว่า ห้ามผู้เชี่ยวชาญบริษัทที่ปรึกษา มาจาก
 ประเทศที่พัฒนาแล้ว อันนี้เขาคือเราจนน้ำครับท่านประธาน หมายความว่า เสด็จมา
 เป็นบริษัทที่ปรึกษาเรา มาศึกษาโครงการให้เรา เมื่อศึกษาโครงการให้เราแล้ว
 เสด็จบอกว่าศึกษาแล้ว เสด็จจะมีเงินกู้ให้เรา ท่านประธานครับ เสด็จมาแล้ว เสด็จเป็นที่
 ปรึกษานิ่งทึบอยู่ เมื่อมีการประมูล มีการเปิดประมูลรับเหมาก่อสร้าง รอยทั้งร้อยญี่ปุ่นได้
 ไปหมด อันนี้ละครับ หมายถึงว่าการศึกษาเขาเอาไปส่วนหนึ่งแล้ว ค่ากำไรจากการ
 ก่อสร้างนั้นเขาก็เอาเงินไปอีกส่วนหนึ่ง สรุปแล้วสมมุติว่าเราดูมา ๑๐๐ บาท ญี่ปุ่น

เขาไปแล้วประมาณ ๓๐, ๔๐ บาทครึ่งท่านประธาน แล้วผลที่มันตกไปสู่ประชาชนนั้น
มันแค่ ๕๐ บาท ๕๐ บาท แต่ว่าเวลาเราใช้หนี้คืนนั้นประชาชนโทษครึ่งท่านประธาน เรา
ใช้หนี้ ๑๐๐ บาทพร้อมดอกเบี้ยอีก นี่คือปัญหา ขณะนี้เงินที่เรานำเขามานั้นน่าจะจัด
ทำแผนการใช้เงินให้ถูกต้องมันก็ควร ถ้าใช้ให้เป็น ก็หมายความว่าไม่ใช้เงินมาเพื่อบริโภค
ไม่ใช้เงินมาเพื่อที่จะให้โอกาสในการทุจริตคอร์รัปชันในโครงการ เงินกู้ต่าง ๆ เหล่านั้น
ซึ่งกระหมอกไต่กินข้าวแหว ๆ มาว่าได้นายหน้าเงินกู้ขึ้นเต็มกระทรวงการคลัง เหมือน
คืนโรงสินค้าล วังชักไขว่กันอยู่ พยายามที่จะหาเงินกู้มาโดยหวังที่จะให้รัฐมนตรีว่า-
การกระทรวงการคลังหรือผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นบวกเพิ่มดอกเบี้ยเข้าไปให้ เขาเรียกว่า
การเตะคืน หรือนอกจากนั้น ก็มีการเงินปากถุง อันนี้มันวงการนายหน้า พูดยากันนะ
ครับ ถ้าท่านอยากจะรู้ว่าจะไปหาข้อมูลที่ไหนก็อยู่ที่หน้ากระทรวงการคลัง นั้นแหละครับ
หรือไม่อย่างนั้นก็ของ ๆ ไปแล้วโรงแรม แลว ๆ ถนนพัฒนาพงศ์หรือสี่ลมแถวนั้น จะมี
นายหน้าพวกนั้นเต็มอยู่ แล้วกระหมอกเชื่อว่าแล้วก็จะเห็นว่านายหน้าเหล่านั้น ได้รับ
ความสำเร็จหลายคนเหลือเกินครับท่านประธาน ส่วนเจ้าหน้าที่ผู้หลักผู้ใหญ่ในกระทรวง
การคลังนั้นจะมีส่วนรู้เห็นเกี่ยวข้องหรือไม่ั้น กระหมอกคิดว่าไม่ต้องพูดกันก็คิดว่าสิ่งเหล่านี้
นะครับ ไม่ต้องพูดกันอีกว่า ท่านประธานที่เคารพครับ กระหมอกอยากจะขออย่าประเด็น
ที่สำคัญก็คือว่า ขณะนี้ครับ ท่านประธานครับ เป็นสิ่งที่น่าห่วงเหลือเกิน เคยเกิดขึ้น
มาครั้งหนึ่งแล้วก่อนที่จะจะมีการประกาศลดค่าเงินบาทในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๒๓ ที่
เวลานั้นนั้น ก็คือเงินทุนสำรองของเราในต่างประเทศเพื่อซื้อข้าวซื้อของเข้ามา เป็นเงิน
ตราต่างประเทศนะครับ ในตอนก่อนที่ท่านลดค่าเงินบาทนั้น ในเดือนพฤศจิกายนนั้น
เหลือเพียง ๒๔ วัน คือหมายความว่าเราสามารถที่จะใช้เงินทุนสำรองนั้น ซื้อของจาก
ต่างประเทศมาใช้จ่ายในการพัฒนาประเทศหรือในการบริโภคภายในประเทศนั้น เพียง
๒๔ วัน แล้วเมื่อสองวันนั้นหนังสือพิมพ์ทางเศรษฐกิจฉบับหนึ่งได้รายงานไว้ ขณะ
กำลังเข้าสู่วิกฤติอีกแล้ว คือเราเหลือเงินเพียง ๔๕ วัน โดยปกติตามกฎหมายขององค์การ

๕๐

การเงินระหว่างประเทศนั้น เขากำหนดไว้บอกว่าจะต้องมีเงินอย่างต่ำที่สุด สำรองไว้
 ตลอดเวลา คือ ๕๐ วัน ขณะนี้เราเหลือเพียงครึ่งเดียว และทราบว่าจะมีเจ้าหน้าที่
 ชั้นสูงขององค์การการเงินระหว่างประเทศจะเดินทางเข้ามาประเทศไทยเดือนหน้า
 อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่กระผมได้ทราบมา เข้ามาทำไม เข้ามาตรวจสอบฐานะทาง
 การเงินของประเทศไทยว่า ๑. ทำไมทำให้เงินทุนสำรองระหว่างประเทศลดลงมาก
 มาขนาดนั้น ทำไมประเทศไทยไม่สามารถที่จะคว่ำขายเอาเงินตราต่างประเทศเข้ามา
 ในทุนสำรองเงินตราต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น และทำไมประเทศไทยจึงกู้เงินมาใช้
 หนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ในขณะที่หนี้เรากำลังเพิ่มมากขึ้น ๆ นั้น เราจะอยู่ใน
 ฐานะลำบาก เพราะเรากู้หนี้มาใช้สินไม่ได้ คือกู้หนี้มาใช้หนี้ไม่ได้ เมื่อหนี้มาใช้หนี้
 ไม่ได้แล้วนั้นเราจะเข้าขั้นวิกฤติแล้วนอกจากนั้นกระผมยังเป็นห่วง เป็นใยต่อไปว่า เมื่อ
 ไอ.เอ็ม.เอฟ. (IMF) หรือว่าองค์การการเงินระหว่างประเทศเขามาควบคุมเรา
 แล้วแน่นอนที่สุดครับ หลังเปิดสถานี่เขามาซักถามกันไต่ถามว่าพระราชกำหนดเกี่ยวกับเรื่อง
 การขึ้นภาษีอากรจะหลังให้ลดออกมาจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคนนี้อีกไม่รู้จักนับ ก็ขอ
 ภาวนาว่าการขึ้นภาษีนี้นั้นการขยายฐานภาษีตามนโยบายรัฐบาลนั้น ก็น่าจะเป็นสิ่งที่ถูก
 แต่ในขณะเดียวกันกระผมว่าขณะนี้ประเทศชาติบ้านเมือง ประชาชนจะเอาเงิน
 ที่ไหนครับมาเสียภาษี ท่านประธานที่เคารพ กระผมเป็นห่วงเหลือเกิน แล้วนอกจาก
 นั้นกระผมเคยพูดเอาไว้ในสภาแห่งนี้หลายครั้งหลายหน เตือนรัฐบาลไม่ว่าการอภิปราย
 งบประมาณหรืออะไรก็ตามแล้วแต่ว่าการที่เราไปกดดันกอลสินมาก ๆ นั้นประเทศเจ้าหนี้
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งซึ่งเป็นประเทศมหาอำนาจนั้นแน่นอนที่สุดครับ ๑. เขากลับดูหนี้
 หนี้ ลูกหนี้เปลี่ยนระบบเปลี่ยนแปลงการปกครองไปสู่อีกระบบหนึ่ง ซึ่งเขาไม่สามารถ
 ที่จะทวงหนี้สินได้ เขาต้องมากำหนดกฎหมายในระบบการปกครองการเมืองของเรา
 อย่างแน่นอน ก็คือนำไปสู่ว่าใคร เป็นผู้มีอำนาจเด็ดขาดในประเทศนั้น เขาจะสนับสนุน
 อย่างเต็มที่ เพื่ออะไรครับ เพื่อพูดจากันรู้เรื่อง และนอกจากนั้นการกู้หนี้จาก

ทางประเทศนั้น เนื่องจากพระราชบัญญัติโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การค้าประกันเงินกู้ของ
 รัฐวิสาหกิจนั้นให้อำนาจรัฐมนตรีแม่ทัพพิจารณาตัดสินไปไวก่อน ก่อนที่จะนำเข้า ค.ร.ม.
 ไปด้วยซ้ำไป อันนี้ละครับเป็นจุดอันตราย แล้วทำไมครับ ทำไมทั้ง ๆ ที่รู้ว่า
 พระราชบัญญัติ ๒, ๓ ฉบับนี้ มันเป็นพระราชบัญญัติที่เกิดขึ้นในขณะที่บ้านเมืองนี้ปกครอง
 ในระบอบเผด็จการ ทำไมละครับ ก็เวลานี้เราปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทำไม
 ท่านไม่ส่งเข้ามาแก้ไขในสภาแห่งนี้ อย่างน้อย ๆ ให้ทราบที่ประชาชนเขารู้ว่า
 เขาให้มานี้มาประทัมรับรองความถูกต้องเสียก่อน แล้วท่านก็จะพ้นตัว ขณะนี้กฎหมาย
 ฉบับนั้นที่ใช้อยู่ในการกอนี้ทางประเทศก็ ในการค้าประกันหนี้ทางประเทศของ
 รัฐวิสาหกิจก็ เป็นกฎหมายที่เกิดขึ้นมาในขณะที่มีอำนาจเผด็จการ ปกครองในระบอบ
 เผด็จการ ไม่มีตัวแทนประชาชนเข้ามานั่ง แล้วก็มีรัฐมนตรีท่านหนึ่งก็นั่งอยู่ในคณะ
 กวย แล้วก็ยังใช้ลู่ลู่กันต่อไป ก็แสดงว่าท่านยอมรับอำนาจที่เกิดขึ้นจากเผด็จการ เอา
 มาปกครองบ้านปกครอง เมือง แต่ก็นายกเถลาคับท่านประธานที่เคารพ เนื่องจาก
 สถานูแทนราษฎรของเรานั้นถูกจำกัดด้วยรัฐธรรมนูญ มิฉะนั้นแล้วก็คงอยากจะแก้ไขตั้ง
 นานแล้ว เพราะมาตรา ๑๒๕ โดยผูกขาดผูกเราไว้บอกว่าพระราชบัญญัติใด เกี่ยว
 ข้องกับการเงินแล้วสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสติเสนอเหมือนกันครับท่านประธาน ต้อง
 วินิจฉัยส่งไปให้ท่านนายกรัฐมนตรีอนุมัติหรือเห็นชอบมาเสียก่อน กระผมก็ไม่อยากเสนอ
 เสนอไปแล้วเพราะว่าเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการที่จะทำอะไร บริหารราชการ
 แผ่นดินในเชิงเผด็จการ ส่งไปแล้วท่านก็คงจะเก็บเข้าลิ้นชัก ถ้าเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ใจ
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่เคารพครับ กระผมขอรองเถอะครับ ท่านกรุณา
 ใ้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ๒, ๓ ฉบับ ก็คือพระราชบัญญัติให้
 อำนาจกระทรวงการคลังในการกอนี้ทางประเทศ พระราชบัญญัติค้าประกันเงินกู้ของ
 รัฐวิสาหกิจ และพระราชบัญญัติการซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ของกระทรวงกลาโหม หรือ
 ทางกองทัพบกแก้ไขเถอะครับ อย่างน้อยให้ประชาชนตัวแทนของประชาชน ที่เขาเลือก

๕๒
เขามานั้นได้รับทราบบ้าง แล้วท่านก็จะสบาย แล้วนอกจากนั้นขอความกรุณาอีกเถอะ
ครับ พระราชบัญญัติงบประมาณว่าด้วยเงินกู้จากต่างประเทศนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประจวบ ๗ ครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (อุตรธานี) : ถ้าท่านจะกรุณาครับ
กำลังสรุปครับท่าน ๕ นาทีครับ ถ้าท่านจะกรุณาแก้ไขเสียด้วยนะครับ ว่ากฎหมายอะไร
แล้วมาให้อยู่ในงบประมาณน้อย ไม่ใช่เป็นตัวเลขในวงเล็บ แต่ต้องไม่ได ในเมื่อ
มันแต่ต้องไม่ไดก็เป็นพวงเขาไปครับ ไปถึงเงินผูกพันตามเงินกู้ คือเงินที่เราจะต้อง
ตั้งผูกพัน ตั้งงบประมาณเงินกู้นั้นก็แต่ต้องไม่ได ไม่รู้เป็นจำนวนกี่เปอร์เซ็นต์ใน
งบประมาณแต่ละปี นั่งทำคาปรึบ ๆ อยู่ใครเป็นกรรมการวิสามัญงบประมาณ ซึ่ง
นำเสนอแล้วเถอะครับ ประเทศชาติจะต้องแบกภาระหนี้สินขนาดนี้ กลัวเถอะเกิน
ครับ ท่านประธานที่เคารพครับกระผมกลัวเถอะเกินนะครับ พูดด้วยความเป็นห่วง
จริง ๆ ครับ ว่าขณะนี้รัฐบาลท่านดำทัก ๆ นะครับ พวกกันตรงไปตรงมาในข้อเท็จจริง
ประชาชนทุกวันนี้ไม่ใช่โง่นะครับ เขาจะอะไรหลอก อะไรจริง ถ้าพูดความจริงกัน
นะครับ ว่ากันข้อ ๆ กระผมก็เชื่อว่าศรัทธาของประชาชนต่อท่านนายกรัฐมนตรีท่าน มี
ซึ่งไม่เคยมีมาในประวัติศาสตร์การปกครองของเรา ว่ามีนายกรัฐมนตรีที่คนทั่วบ้าน
ทั่วเมืองแซ่ของสรรเสริญ ว่าเป็นคนใจซื่อมือสะอาด กระผมก็ไม่เคยเห็นครับ
แต่ว่าถ้าท่านปรับปรุงอะไรนิดหน่อยนะครับ มีความจริงใจ ว่ากันไปตรง ๆ ตรงไป
ตรงมา เพราะทุกวันนี้การคมนาคม การสื่อสารมันเจริญก้าวหน้า จะไปหลบตะแลง
ต่อเหล่าประชาชนให้ขมุกขมัวที่ผิดพร่องผิดเพี้ยนไปจากข้อเท็จจริงนั้น กระผมก็เชื่อว่ามันก็
คงจะไม่สำเร็จหรอกครับ หมายความว่าศรัทธานั้นจะยอมเกิดขึ้นจากความจริงใจ ศรัทธา
นั้นถ้าปราศจากความจริงใจแล้ว กระผมก็เชื่อว่าศรัทธานั้นยอมไม่เกิด แล้วด้วยเหตุผล
ประการหนึ่งที่กระผมได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นกระผมจึงไม่สามารถที่จะไว้วางใจท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังท่านนี้ให้บริหารราชการแผ่นดินของบ้านเมือง สืบต่อไปครับ
ท่านประธาน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปเชิญคุณปองพลนะครับ เมื่อจบ
คุณปองพลแล้ว ผมอยากจะขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง ได้ชี้แจง
สักครั้งหนึ่งนะครับ เพื่อคนอื่นถ้าไม่ตั้งใจจะได้ไม่ต้องอภิปราย

นายบรรหาร ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ผมขอความกรุณาอย่างนี้
ได้หรือไม่ครับ เพราะเหตุว่ากระทรวงการคลังของพรรคชาติไทยนะครับ ถ้าหากว่า
ให้คุณปองพลพูดจบไปแล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนี้จะพูดอีกที ในอันที่ตอบไป
ยังมีอีก ๒ ท่านนะครับ คือมีคอกเตอร์อนุวรรตน์ แล้วยังมีคุณทรงธรรม แล้วคุณ
เชาวรินทวงษ์ ผมขอความกรุณาเพื่อไม่ให้เสียเวลารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะ
ชี้แจงถึง ๒ ครั้งนะครับ เอาให้จบพรรคชาติไทยอีก ๓ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลัง คอยชี้แจงจะไม่ทำให้เสียเวลาด้วยครับ ผมขอประธานกราบเรียนถ้าเป็น
ไปได้ อย่างนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ ก็แต่ละครั้งที่คุณ
บรรหาร ได้ชี้แจงมา คือผมเมื่อกี้ที่เรียนท่านรัฐมนตรีไว้ล่วงหน้า ผมเข้าใจว่าตาม
รายชื่อของพรรคชาติไทยเหลืออีก ๓ ท่านที่จะอภิปรายเกี่ยวกับกระทรวงการคลัง ผม
เห็นว่าถ้าคุณปองพลอภิปรายแล้วก็มีคนอภิปรายมาแล้ว ๒ - ๓ คนนั้นครับ เมื่อ
รัฐมนตรีท่านใดตอบไปสักครั้งหนึ่ง เกิดประเด็นที่ท่านตอบนั้นทางผู้อภิปรายฝ่ายค้าน เห็น
ด้วย ก็จะไล่ประเด็นไปหรืออะไรที่จะโต้แย้งคนที่เหลืออยู่อีก ๒ ท่านก็จะไล่โต้แย้ง
รัฐมนตรีท่านตอบอีกครั้งหนึ่ง ผมว่าอันนี้จะสมบูรณ์ของไขเชิงการซักถามกันในสภา ผม
คิดว่าอันนี้จะ เป็นประโยชน์กว่านะครับ เพราะว่ารัฐมนตรีท่านตอบไปแล้วนะครับ

เกิดหากตกบถพรอง เราจะอภิปรายเพิ่มอีกไหมความระของรัฐมนตรีเสียแล้ว ก็เป็นที่
น่าเสียกายของสภานักด้วยเจตนาเช่นนี้ครับ ผมก็จึงคิดว่าก็ให้ท่านเตรียมตัวล่วงหน้า ว่า
ถ้าหากว่าคุณปองพลแล้วนี้เข้ามาแล้วมีอะไรท่านก็ตอบไป ท่านตอบไปอะไรจะบถพรอง
คนเหลือของฝ่ายค้านก็จะไล่ขึ้นมาซักแย้งได้อีก ท่านเองนี้ผมคิดว่าจะเกิด ในทางสภา

๕๕

ในการพิจารณาของการลงมติในวันนี้ ครับ เชิญคุณปองพลครับ เสร็จจากคุณปองพล แล้วผมหวังว่าท่านรัฐมนตรีก็คงพร้อมที่จะตอบข้อซักถามของท่านสมาชิก ที่ได้กล่าวไปแล้ว นะครับ เชิญคุณปองพลครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงขณะนี้ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ ไปและได้มอบให้นายสมรรถ ศิริจันทร์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายปองพล อภิเรณูสาร (สระบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ปองพล อภิเรณูสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี พรรคชาติไทย
ท่านประธานครับ วันนี้เป็นโอกาสอันดีอย่างยิ่งที่พรรคฝ่ายค้านได้มีโอกาสมาชี้แจงปัญหา
ของบ้านเมืองต่อหน้าท่านนายกรัฐมนตรี และต่อหน้าคณะรัฐมนตรี เพราะว่าโอกาสที่
เราจะหาอย่างนี้นั้นมันยากมากครับ แล้วพยายามมาหลายครั้งแล้ว ไม่สำเร็จสักที
คราวนี้สำเร็จ เพราะฉะนั้นเรามีปัญหาหลายอย่างที่เราอยากจะมาชี้ ให้ท่านนายกรัฐมนตรี
และคณะรัฐมนตรีได้รับทราบ ท่านประธานที่เคารพ ท่านทราบหรือไม่ครับว่า
ปีที่ผ่านมามีปี ๒๕๖๓ นั้นเป็นปีอะไร มันเป็นที่คนเขาเรียกว่าปีแห่งความยากไร้
ครับ มันเป็นที่เศรษฐกิจของประเทศนั้นทรุดโทรมมากที่สุด เป็นปีที่ประชาชนทุกข์กับ
ประสบปัญหาในการครองชีพประสบปัญหาในการที่มีรายได้น้อยลง เมื่อมีรายได้น้อยลง
ก็ไม่มีเงิน เมื่อไม่มีเงินก็มีความยากไร้ครับ ผมอยากจะเรียนท่านประธานได้ทราบว่า
ก่อนจะถึงปี ๒๕๖๓ ซึ่งเรียกว่าปีแห่งความยากไร้นั้น ในปี ๒๕๖๒ เป็นปีที่ภาวะ
เศรษฐกิจของประเทศไทยขยายตัวมาก เศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัว มีการลงทุนในการ
อุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก มีการขยายตัว มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น มีการกู้เงินเพื่อ
การลงทุนเพิ่มขึ้น และในปี ๒๕๖๒ เราได้รัฐบาลใหม่ครับ ในเดือนพฤษภาคม
เรียกกันว่ารัฐบาล เปรม ๔ รัฐบาลชุดนั้นเป็นความหวังใหม่ ของประชาชนครับ
ประชาชนให้ความหวังว่ารัฐบาล เปรม ๔ นั้นจะเข้ามาบริหารประเทศ อย่างมี

ประสิทธิภาพนำความผาสุกให้แก่ประชาชนตามนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรี ได้แถลงต่อ
 สภาไว้เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ในนโยบายนั้นท่านนายกรัฐมนตรี ให้ความมั่นใจต่อ
 ประชาชนว่า จะบริหารประเทศให้ประสบความสำเร็จทางเศรษฐกิจอย่างดีที่สุด แต่
 ท่านประธานที่เคารพ เป็นที่น่าเสียดายครับ เพียงแค่ไม่ถึง ๖ เดือนครับ หลังจาก
 รัฐบาล เปรม ๘ ได้เข้ามาบริหารงาน ความผิดพลาดในการบริหารงาน โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งในด้านการเงิน การคลัง ซึ่งภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงการคลัง
 เริ่มปรากฏขึ้น ท่านประธานที่เคารพ ยังจำได้ว่าเมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ประมาณ
 เกือบตุลาคม เราได้เริ่มประสบปัญหาสถาบันการเงิน คือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
 และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ บางบริษัทเริ่มล้มลงลงไป แล้วขณะเดียวกันประชาชนก็
 เริ่มมีความตื่นตระหนกและเริ่มถอนเงินจากบรรดาบริษัทเงินทุนต่าง ๆ ที่ยังคงสภาพอยู่
 กระผมอยู่ในคณะกรรมการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินของสภาผู้แทน
 ราษฎร คณะกรรมการชุดนี้เป็นห่วงมากครับ เราได้ประชุมกันแทบทุกอาทิตย์ได้เชิญ
 ตัวแทนของกระทรวงการคลัง เชิญตัวแทนของธนาคารแห่งประเทศไทย มาชี้แจงต่อ
 เรื่องนี้ แล้วท่านประธานคณะกรรมการชุดนี้ได้ทำหนังสือ ถึงท่านนายกรัฐมนตรี
 ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ ออกมาแถลงต่อ
 ประชาชนให้ประชาชนหยุดความตื่น มาอธิบายให้ประชาชนเข้าใจว่า บริษัทเงินทุน
 อื่นอื่นนั้นยังดีอยู่ ยังมีฐานะการเงินเป็นที่เชื่อถือได้ แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ว่าข้อเสนอ
 ของคณะกรรมการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินของสภาผู้แทนราษฎร
 ไม่ได้รับการสนองตอบครับ จากท่านนายกรัฐมนตรี และจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลัง และผลก็ปรากฏว่าบริษัทเงินทุนต้องล้มถูกถอนใบอนุญาตไป ประมาณ ๑๕ แห่ง
 ถูกควบคุมอีก ๖ แห่ง และต้องเข้าโครงการรับความช่วยเหลือ ของกระทรวงการคลัง
 อีก ๒๕ แห่งครับ และนอกจากนั้นประชาชนที่ไถ่ฝากเงินที่ตัวเองได้เก็บหอมรอมริบ มา
 เป็นเวลานาน ฝากไว้กับบริษัทเงินทุนก็สูญไปครับ ประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท

๕๖

เขาสูญรายได้ไป เขาสูญเงินต้น รายได้คือดอกเบี้ยที่เขาจะได้เป็นประจำ มาเลี้ยงดูครอบครัวนั้นก็สูญหายไปเลย นั่นคือเพิ่มความยากไร้ให้กับประชาชน ผู้ปากเงินเหล่านั้นและนอกจากนั้นสิ่งที่สำคัญอีกประการที่ตามมา คือประชาชนเริ่มขาดความเชื่อมั่นนับเริ่มขาดศรัทธาในรัฐบาลชุดนี้ และพอมาถึงต้นเดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ ขณะปัญหาของสถาบันการเงินอยู่ในขั้นวิกฤติ รัฐบาลโดยการกระทำของกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย ก็ได้ดำเนินการผิดพลาดซ้ำเติมประชาชนออกไปอีก นั่นก็คือการที่รัฐบาล โดยกระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ประกาศการควบคุมสินเชื่อ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ของธนาคารพาณิชย์ตามที่กระผมได้เรียนให้ท่านประธานได้ทราบมาแล้วว่าในปี ๒๕๒๖ นั้น เศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวกลับ มีการลงทุนมากขึ้น มีการกู้เงินเพื่อการลงทุนมากขึ้น และก็เป็นกำลังสินค้าเข้ามาเพิ่มขึ้น เป็นสินค้าทุนเพื่อใช้ในการลงทุนเพื่อการอุตสาหกรรม แต่เมื่อปลายเดือนปี ๒๕๒๖ รัฐบาลได้พบว่า เราขาดดุลการค้ามากเป็นประวัติการณ์ครับ รัฐบาลที่ตระหนักในข้อนี้จึงจำเป็นต้องหาทางควบคุมการนำสินค้าเข้า จึงได้ออกมาตรการมาหลายอย่าง จะเป็นการควบคุมการเปิดเล็ดเตอร์ ออฟ เครดิต ก็คือ การกำหนดหลักเกณฑ์การกู้เงินของธนาคารพาณิชย์ก็ดี แต่เห็นว่ามาตรการทาง... เหล่านั้นยังไม่ค่อยดี รัฐบาลจึงได้ออกมาตรการควบคุมสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ไม่ให้เกิน ๑๔ เปอร์เซ็นต์ จากปีที่แล้วถึงปีก่อนนั้น ในเรื่องการควบคุมสินเชื่อนั้น มันเป็นการจำกัดสินเชื่ออย่างรวดเร็วและรุนแรงครับท่านประธาน ผู้ประกอบธุรกิจการค้าไม่มีเวลาเตรียมตัวเลย กระผมอยากจะขอยกตัวอย่าง สมมุติว่าท่านประธานมีรายได้จะต้องรับเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท และใช้เงิน ๑๐,๐๐๐ บาททุกบาททุกสตางค์ ในสิ้นเดือนแต่พอมาต้นเดือนถัดไป ปรากฏว่าท่านต้องรับเงินเพียง ๗,๐๐๐ บาทเท่านั้น มันหายไปอีก ๓,๐๐๐ บาทครับ ท่านไม่มีเวลาที่จะเตรียมตัว กระผมมีความเห็นว่า เหตุผลต่าง ๆ ที่รัฐบาลจะอ้างนั้นก็อ้างไปครับ แต่วิธีปฏิบัติที่ท่านจะประกาศมาตรการวัน

๑๕ มกราคม ท่านประกาศไว้ครับ แต่ท่านน่าจะให้เวลานักธุรกิจทั้งหลายได้เตรียมตัว
 ท่านอาจจะบอกได้ว่า หลังจากวันที่ ๑๕ มกราคมไปแล้ว อีก ๓ เดือน หรือระยะ
 เวลาหนึ่งนั้นมาตรการนี้จะมีผลใช้บังคับ ท่านต้องให้เวลาเขาไปหาทุน จากแหล่งอื่นมา
 ชดเชย เพราะฉะนั้นมาตรการควบคุมสินเชื่อ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ของรัฐบาลครั้งนั้น
 ให้นำปัญหาอย่างรุนแรงมาให้กับธุรกิจขนาดกลาง และขนาดเล็ก สำหรับธุรกิจขนาด
 ใหญ่นั้นไม่กระทบกระเทือนมากนัก เพราะเขาสามารถจะกู้จากต่างประเทศมาได้ นั้น
 ในส่วนที่กระทบกระเทือนกับด้านธุรกิจ แต่กระผมอยากจะเรียนให้ทราบว่า ผลของ
 การควบคุมสินเชื่อ ๑๔ เปอร์เซ็นต์นั้นมันส่งผลอย่างเห็นได้ชัดครับในเรื่องการธุรกิจและ
 การลงทุน กระผมอยากจะเรียนว่าใน ๔ เดือนแรกของปี ๒๕๒๓ นะครับหลังจากที่ได้
 ออกมาตรการควบคุมสินเชื่อ ๑๔ เปอร์เซ็นต์มาแล้วนั้น ธุรกิจที่ต้องเลิกกิจการไป
 นะครับได้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๔๖ หมายความว่าบริษัทมีอยู่ ๑๐๐ บริษัท ใจครับ ล้มไป
 ๔๖ บริษัท เมื่อบริษัทของล้มไปนะครับก็จะต้องมีการปลดคนงานออกไป ทำให้คนว่าง
 งานมากขึ้น เมื่อมีคนว่างงานก็ไม่มีรายได้หรือมีรายได้น้อยลง ก็ทำให้จำนวนผู้ยากไร้
 เพิ่มขึ้นอีก แล้วนอกจากนั้นครับท่านประธาน จำนวนเงินลงทุนนะครับรับจากส่วนที่
 การส่งเสริมการลงทุนได้ลดลงถึงร้อยละ ๔๕ ส่วนจำนวนเงินลงทุนในส่วนที่ไม่ได้รับ
 การส่งเสริมการลงทุนลดลงถึงร้อยละ ๖๖ เมื่อเงินลงทุนเพื่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม
 ลดลง จำนวนโรงงานก็ลดลง เมื่อจำนวนโรงงานลดลง จำนวนงานก็ลดลงตามครับ
 เพราะฉะนั้นคนที่หวังจะได้อะไรก็ไม่ได้อะไร จำนวนผู้ยากไร้ก็เพิ่มขึ้นอีก และนอกจาก
 นั้นมาตรการควบคุมสินเชื่อ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ยังส่งผลกระทบโดยตรงถึงเกษตรกร โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งชาวนาและชาวไร่ กระผมอยากจะเรียนให้ทราบว่า ความต้องการ
 เงินนะครับในช่วงที่รัฐบาลออกมาตรการออกมานั้นมีความต้องการเงินสูงมาก เพราะ
 เป็นช่วงที่พืชไร่ออกสู่ตลาด พืชไร่ต้องการเงินครับ ที่จะไปซื้อพืชไร่จากชาวไร่และ
 ชาวนา แต่เมื่อเงินมีจำกัดเขาไม่มีเงินไปซื้อ ชาวนาชาวไร่ขายพืชผลไม่ได้ ก็ไม่มี

รายได้ รายได้ตกต่ำแล้ว ทำให้ราคาพืชผลนั้นตกต่ำไปด้วย เพราะไม่มีผู้ซื้อ กระทบ
 อย่างจะเรียนให้ทราบนะครับว่า ราคาของข้าวเปลือกเจ้าชั้นหนึ่งนะครับ ที่ชาวนา
 ขายได้ ถ้าเปรียบเทียบราคาเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ ก่อนที่รัฐบาลจะออก
 มาตรการควบคุมสินค้าขึ้นนั้น ราคาข้าวเปลือกเจ้าชั้นหนึ่ง ที่ชาวนาขายได้นั้น เกวียนละ
 ๓,๐๖๐ บาทครับ แต่จากเดือนมกราคม จนถึงเมษายน ๒๕๒๗ หลังจากที่ออก
 มาตรการนี้ออกมานั้น ราคาเฉลี่ยที่ชาวนาขายได้นะครับเหลือแค่ ๒,๕๒๐ บาทต่อ
 เกวียนเท่านั้น ลดลงถึง ๑๔๐ บาทต่อเกวียนครับท่านประธาน นั้นในเรื่องของข้าว
 ส่วนในเรื่องพืชไร่ กระทบยกตัวอย่างของเรื่องมันสำปะหลัง ราคาหัวมันสดนะครับที่
 ชาวไร่ขายได้ในเดือนธันวาคม ๒๕๒๖ ๓๐๐ บาทต่อตัน แต่ราคาเฉลี่ยระหว่าง เดือน
 มกราคมถึงเมษายน ๒๕๒๗ นั้น ราคาได้ลดลงเหลือ ๒๔๕ บาทต่อตันครับ ลดลง
 ๕๕ บาทต่อตันครับท่านประธาน พอจะให้เห็นว่ามาตรการนี้ส่งผลกระทบโดยตรง ต่อ
 ราคาของข้าวและพืชที่สำคัญต่าง ๆ มาตรการดังกล่าวได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์โดยสื่อมวลชน
 นักธุรกิจ ประชาชน เกษตรกรทั่วประเทศครับเป็นเวลาถึง ๘ เดือน ประชาชนได้
 ได้รับความเดือดร้อนในที่สุดเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๒๗ อาพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ออก
 มาแถลงยกเลิกมาตรการนี้ แล้วท่านนายกได้ให้เหตุผลนะครับท่านบอกว่า ขณะภาวะ
 เศรษฐกิจของประเทศได้กลับคืนสู่ภาวะปกติแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้
 มาตรการนี้อีกต่อไป ท่านประธานครับกระทบไม่ทราบว่าจะที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่าน
 ประกาศนี้ท่านรู้สึกอย่างไร ท่านไม่รู้สึกหรือครับว่า เหตุผลของท่านนั้นมันสวนทางกับ
 ข้อเท็จจริง มันสวนทางกับข้อเท็จจริงที่สื่อมวลชนก็ ประชาชนได้วิพากษ์วิจารณ์
 ท่านบอกว่าภาวะเศรษฐกิจได้คืนสู่ปกติถึงต้องยกเลิก แต่ประชาชนเรียกร้องครับว่าให้
 ยกเลิกเพราะเขาเดือดร้อน กระทบยอมรับครับ เอาละครับเมื่อท่านนายกรัฐมนตรี
 เป็นผู้แถลง เหตุผลกระทบยอมรับว่าท่านเป็นนายกรัฐมนตรีท่านให้เหตุผลได้ ยอมรับว่า
 เหตุผลของท่านนั้นรับฟังได้ แต่ท่านประธานครับ เพียง ๒ เดือนครึ่งครับ หลังจากที
 ท่านนายกรัฐมนตรีประกาศบอกว่าภาวะเศรษฐกิจได้กลับคืนสู่ปกติแล้ว อะไรเกิดขึ้น รัฐบาล

โดยกระทรวงการคลังรับประกาศลดค่าเงินบาท เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๓
 ซึ่งเราถือว่าการลดค่าเงินบาทนั้นเป็นมาตรการสุดท้ายครับ ทำอะไรไม่ได้อีกแล้ว
 ถึงต้องมาลดค่าเงินบาท นี่หรือครับที่เรียกว่าเศรษฐกิจได้คืนสู่ภาวะปกติ ตามที่
 ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไว้ มันสวนทางกันครับ เพราะว่าก่อนหน้านี้ทั้งท่านนายกรัฐมนตรี
 รัฐมนตรีก็ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้รับยืนยันตลอดว่า จะไม่มีการ
 ลดค่าเงินบาท และเป็นนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภานี้ครับ เมื่อวันที่
 ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ บอกไว้ว่า รัฐบาลจะรักษาเสถียรภาพของเงินบาท และ
 ฐานะการคลังของประเทศไว้ให้ดี มีความมั่นคงเป็นที่เชื่อถือของนานาประเทศ นานา
 ประเทศอาจจะเชื่อถือครับท่านประธาน แต่ประชาชนชาวไทยเขาไม่เชื่อถือ กระผม
 ขอเรียนอย่างนี้ แล้วในประกาศของรัฐบาลนะครับเกี่ยวกับเรื่องการลดค่าเงินบาทบอก
 ไว้ว่า กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยเชื่อว่าการปรับปรุง นอกจากจะ
 ช่วยให้ฐานะการค้าและการชำระเงินของประเทศมั่นคงขึ้นแล้ว ยังจะเป็นประโยชน์ต่อ
 เศรษฐกิจส่วนรวมและโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออก และเกษตรกร
 ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ นี่คือการประกาศเหตุผลของรัฐบาลครับว่า ทำไม
 ถึงต้องลดค่าเงินบาท แต่กระผมอยากจะเรียนให้ท่านประธานได้ทราบว่า การลด
 ค่าเงินบาทครั้งนี้นั้นไปเพิ่มความยากไร้ให้กับประชาชนทุกระดับ ทุกสาขา ทุกอาชีพ
 ซึ่งกระผมจะได้นำเรียนให้ท่านประธานได้ทราบถึงผลกระทบโดยตรงนะครับ ทั้งนี้
 ที่ประกาศลดค่าเงินบาทนั้นผลกระทบโดยตรงมันมีอะไรบ้าง ประการที่ ๑ สินค้าแทบ
 ทุกชนิด ในตลาดครับซึ่งจำเป็นต่อการครองชีพขึ้นราคาทันที ขึ้นราคาทันทีครับ เมื่อ
 ได้มีการประกาศลดค่าเงินบาทถึงแม้รัฐบาลจะประกาศออกมา มาสัญญาต่อประชาชนว่า
 จะควบคุมราคาสินค้าต่าง ๆ ไม่ให้ขึ้น และขอเป็นอย่างไรครับท่านประธาน เพียง
 ๓ เดือนหลังจากที่รัฐบาลประกาศว่าจะควบคุมไม่ให้ราคาสินค้าขึ้นนั้น ราคาสินค้าขึ้นหมด
 ในที่สุดรัฐบาลต้องยอมยกเลิกการประกาศการควบคุมดังกล่าว ท่านประธานลองคิดดู

ซิคครับ รัฐบาลโดยการนำของท่านนายกรัฐมนตรีก็ โดยรัฐมนตรีที่รับผิดชอบนี้ ไม่รู้
 ลึกละเอียดบ้างเลยหรือครับว่าถึงทาง ๆ ที่รัฐบาลได้สัญญาต่อประชาชนไปนั้นจะทำ
 ไหนทำนี้ แต่ทำไมไม่ได้แต่ละครับ เมื่อทำไม่ได้ ไม่มีความรับผิดชอบหรือครับ หรือ
 ปลอมให้เรื่องมันเลยตามเลยไป เมื่อเหตุการณ์เกิดก็เกิดไปฉันไม่รู้ไม่ชี้ มันจะเป็น
 อย่างนั้นหรือครับ เราจะปกครองประเทศชาติ ในลักษณะนี้หรือครับ กระผมอยาก
 จะเรียนถาม แลเมื่อควบคุมราคาสินค้าไม่ได้ ราคาสินค้าขึ้นไปนะครับ ก็มาทำ
 ความลำบากให้กับประชาชน เพิ่มความยากไร เพิ่มความแร้นแค้นให้กับประชาชน
 ขึ้นไปอีก ผลกระทบอันที่ ๒ ของการลดค่าเงินบาท ท่านประธานครับทำให้ปัจจัย
 การผลิตทางเกษตรซึ่งต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น ปุ๋ยเคมีก็ ยาปราบศัตรูพืช
 ก็ เครื่องจักรการเกษตรก็ พวกพันธุ์สัตว์ต่าง ๆ ก็ ต้องสูงขึ้นหมดครับ ทำให้
 เกษตรกรมีรายจ่ายเพิ่มขึ้น ทั้ง ๆ ที่ก็มีหนี้กันอยู่แล้ว เพิ่มความยากไร เพิ่มความ
 แร้นแค้นให้เกษตรกรขึ้นไปอีก นอกจากนั้นท่านประธาน ผลกระทบอันที่ ๓ หนี้สิน
 ทางประเทศนะครับทั้งภาครัฐบาลและเอกชนเพิ่มขึ้นหนักครับ ประมาณ ๕๖,๐๐๐ กว่า
 ล้านบาท โดยเฉพาะภาคเอกชนนั้นต้องแบกภาระหนี้สินเพิ่มขึ้นหนักขึ้นครับ ๒๑,๐๐๐
 กว่าล้านบาท มันไม่เพิ่มเฉพาะเงินต้นเท่านั้น ท่านประธาน เอกชนต้องแบกภาระ
 ดอกเบี้ยต่อไปอีกครับ การจ่ายดอกเบี้ยต้องยิ่งออกไปอีก และกระผมอยากจะเรียน
 ถามว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องนี้ รัฐบาลได้แถลงว่าให้ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนจาก
 การลดค่าเงินบาทนี้ไปแจ้งต่อธนาคารแห่งประเทศไทย และรัฐบาลจะให้ช่วยเหลือ
 มีผู้ไปแจ้งทั้งสิ้นประมาณ ๒,๐๐๐ กว่ารายครับ เป็นมูลค่าเงินประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่า
 ล้านบาท นี่เป็นเวลา ๘ เดือนแล้วครับท่านประธาน ได้มีการช่วยเหลือไปสักก็ราย
 กระผมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เขาเดือดร้อน กระผม
 ไปไหนเขาฝากกระผมมาทั้งนั้น เขาฝากให้กระผมมาถามท่านนายกรัฐมนตรี และท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า ที่รับปากว่าจะช่วยเหลือเขานั้นนะ เมื่อไรจะช่วย
 กันสักที หรือว่าได้ล้มไปเสียแล้ว ท่านประธานครับผลกระทบอีกอันหนึ่ง ซึ่งมีผลกระทบ

โดยตรงต่อการผลิตหรือการลงทุนทางอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ก็คือ ต้นทุนการผลิต
สินค้าอุตสาหกรรมซึ่งต้องใช้วัตถุดิบจากต่างประเทศนั้นมันสูงเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้การ
ขายสินค้าคงกล่าวในตลาดต่างประเทศนั้นยากยิ่งขึ้นครับ ต้องแข่งขันกับต่างประเทศ
มากขึ้น เพราะฉะนั้นก็จะไม่ช่วยในการพัฒนาส่งออกตามที่รัฐบาลได้หวังไว้ และ
นอกจากนั้นอัตราการแลกเปลี่ยนของเงินบาทเป็นเงินสกุลต่างประเทศนั้น ต้อง
เปลี่ยนแปลงกันทุกวันครับ อันนี้มันทำให้เกิดความลำบาก ความยุ่งยากแก่นักธุรกิจ
เป็นอย่างมาก ในการที่นักธุรกิจส่งออกจะเสนอราคาต่อต่างประเทศนี้ จะเสนอได้
อย่างไรครับ เพราะมันเปลี่ยนแปลงกันตลอดเวลา แล้วเพื่อให้เชื่อถือหรือให้มันคง
ก็ต้องประกันความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยน ในการประกันความเสี่ยงเขาต้อง คิดค่า
ประกันความเสี่ยงครับ ท่านประธาน มันทำให้มูลค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น มีต้นทุนเพิ่มขึ้น
เมื่อต้นทุนเพิ่มขึ้นครับ เราจะไปขายแข่งขันกับต่างประเทศได้อย่างไร แล้วกระผม
อยากจะเรียนท่านประธานได้ทราบว่า ในผลที่รัฐบาลหวังไว้นั้น กระผมอยากจะมา
ชี้ให้ดูเป็นข้อ ๆ ว่ามันได้ผลอย่างที่รัฐบาลได้เน้นไว้หรือไม่ รัฐบาลหวังไว้ว่าการลด
ค่าเงินบาทนั้นจะช่วยลดการเสียเปรียบดุลการค้ากับต่างประเทศ กระผมขอเรียนว่า
ยอดขาดดุลการค้าขณะนี้ ได้ลดลงครับ จาก ๑๘,๕๐๐ กว่าล้านบาท ในระยะ ๓
เดือนก่อนลดค่าเงินบาท ได้ลดลงเหลือ ๑๔,๕๐๐ กว่าล้านบาทในระยะ ๓ เดือน หลัง
จากลดค่าเงินบาท ลดลงมา ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่กระผมอยากจะเรียนถามว่า
ที่ลดลงมา ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ มันคุ้มไหมครับ มันคุ้มไหมครับกับผลเสียต่าง ๆ
ที่กระผมได้เรียนให้ท่านประธานได้ทราบไปแล้ว ปัญหาของรายได้เกษตรกรตกต่ำ
หนักต่าง ๆ ที่ต้องเพิ่มขึ้นมันคุ้มกันหรือไม่ แล้วกระผมอยากจะเรียนว่า รัฐบาลอ้างว่า
การลดค่าเงินบาทจะช่วยให้ออกมากขึ้น กระผมอยากจะเรียนว่ากระผมไม่เคยได้ยิน
เลยครับ ว่ามีผู้ส่งออกรายไหนใครจะเรียนต่อรัฐบาลว่าเขาส่งออกไม่ได้ หรือส่งออก
ได้น้อยลง เพราะว่าค่าของเงินบาทนั้นสูง กระผมยังไม่เคยได้ยินครับ ท่านประธาน

เคยไต่ถามแต่ผู้ส่งออกนี้ร้องเรียนว่าที่ส่งออกสู่เขาไม่ได้ นั่นก็เพราะว่าต้นทุนการผลิตมันสูง ภาษีมันซ้ำซ้อนวิธีการระเบียบการส่งออกของกระทรวงพาณิชย์ มันซ้ำไม่สะดวก มันยุ่งเหยิง เขาจึงร้องเรียนกันอย่างนี้ครับ ท่านประธาน เขาไม่ใคร่ร้องเรียนว่าค่าเงินบาทมันสูงจึงขายของไม่ได้ และนอกจากนี้รัฐบาลหวังว่า คุลชำระเงินนี้จะเกิดคุลจะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องการขาดคุลชำระเงินของประเทศ คุลระดมก็อยากจะเรียนว่าก่อนลดค่าเงินบาทนั้น มียอดขาดคุลอยู่ประมาณ ๕,๕๐๐ กว่าล้านบาท แต่หลังการลดค่าเงินบาทแล้วการชำระเงินเกินคุลอยู่ประมาณ ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่คุลระดมขอเรียนว่าส่วนใหญ่หนี้คุลนี้ เป็นผลต่อการที่นำเงินกู้ต่างประเทศเข้ามาครับ ท่านประธาน มันไม่ใช่เกิดจากผลการได้เปรียบ ในการค้าต่างประเทศ และมาถึงความหวังข้อสุดท้ายซึ่งรัฐบาลหวังไว้ว่า การลดค่าเงินบาทนั้น จะช่วยเหลือเกษตรกรซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ รัฐบาลแถลงไว้ว่าอย่างนี้ แต่คุลระดมอยากจะเรียนว่ามันไม่เป็นความจริงครับ ท่านประธาน เพราะว่าราคาพืชผลที่สำคัญครับ ที่เกษตรกรได้ขายได้ เช่นข้าวเปลือกและมันสำปะหลัง เป็นต้นนั้น ราคากลับตกต่ำลงครับ หลังจากการลดค่าเงินบาท คุลระดมอยากจะขอยกตัวอย่าง ให้ท่านประธานได้เห็น ราคาข้าวเปลือกเจ้าชั้นหนึ่งครับ ที่ชาวนาขายได้นั้น ราคาในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ ก่อนลดค่าเงินบาทราคา ๓,๑๓๑ บาทต่อเกวียนครับ แต่หลังจากลดค่าเงินบาทแล้วนะครับ ราคาเฉลี่ยจากเดือนพฤศจิกายน ๒๕๒๓ ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ราคาเฉลี่ยเกวียนละ ๒,๕๐๓ บาทเท่านั้นครับ ท่านประธาน ลดลงถึง ๓๖๔ บาทต่อเกวียน จะเห็นได้ว่ามันไม่ช่วยให้เกษตรกรนั้นขายพืชผลได้ราคาคืน และนอกจากนี้พืชไร่ เช่นมันสำปะหลังราคาก็ตกลงครับ ท่านประธาน หลังจากการลดค่าเงินบาท ราคาหัวมันสดที่ชาวไร่ขายได้ในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ ก่อนลดค่าเงินบาทนั้น ๓๖๔ บาทต่อตัน แต่ราคาในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ครับ ท่านประธาน เหลือ ๓๒๕ บาทต่อตันเท่านั้น และคุลระดมอยากจะเรียนว่าราคาเรื่อง

มันสำปะหลังนั้นมันไถ่ลดลงมาตลอดในระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา ราคาเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ ครัวบ ๕๓๐ บาทต่อตัน เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๗, ๕๐๐ บาทต่อตัน และเดือนมีนาคม ๒๕๒๘, ๓๖๕ บาทต่อตัน ๓๒๕ บาทต่อตันนี้ครัวบ ท่านประธาน มันเท่ากับกิโลละ ๓๒ สตางค์เท่านั้น และกิโลละ ๓๒ สตางค์นี้ครัวบ ท่านประธาน เป็นค่าจ้างแรงงานเสีย ๑๐ สตางค์ เป็นค่าขนส่งเสีย ๑๐ สตางค์ เหลือให้เกษตรกร ที่ปลูกมันสำปะหลังอีก ๑๒ สตางค์เท่านั้น ท่านประธาน อย่างนี้จะเรียกว่าเป็นผู้ ยากไร้หรือไม่ ที่จะไถ่รายได้ขนาดนี้ ท่านประธานที่เคารพ จากข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่กระผมได้เรียนท่านประธานได้ทราบจะเห็นว่าราคาค่าเงินบาทนั้น มันไม่ได้ส่งผลใน ทางบวกให้กับประเทศในส่วนรวม มันกลับทำให้เศรษฐกิจของประเทศ ที่ทรุดโทรมอยู่ แล้วทรุดหนักลงไปอีก และกลับทำให้ภาวะการครองชีพของนักธุรกิจกิติ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างที่กินเงินเดือนประจำกิติ ของเกษตรกรผู้ยากไร้กิติ ต้องประสบ ความแร้นแค้นและยากไร้เพิ่มขึ้นไปอีกครัวบ ท่านประธาน และทั้งหมดนี้เกิดจากการ บริหารงานที่บกพร่องและผิดพลาดของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระผมอยาก จะเรียนท่านประธานได้ทราบว่า ทางสภาผู้แทนราษฎร โดยคณะกรรมการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินของสภาผู้แทนราษฎร ได้พยายามอย่างยิ่งที่จะ รวบรวมมือกับทางรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งร่วมมือกับกระทรวงการคลัง ในการแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ของประเทศ เราประชุมกันมา ๒ ปีแล้วครัวบ ท่านประธาน เราได้ พยายามในหลายครั้งที่เวลามีเรื่องสำคัญขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมา ร่วมประชุมกับเราด้วย จะได้ชี้แจง ท่านไม่เคยมาสักครั้งเดียวครัวบ ท่านประธาน ในระยะเวลา ๒ ปี ท่านส่งแต่ตัวแทนมา จนกระทั่งคณะกรรมการ ท่านไม่ได้ครัวบ มีมติให้ประธานคณะกรรมการทำหนังสือร้องไปถึงท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร และ กระผมทราบว่าท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ทำหนังสือไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี ร้อง เรียนให้ทราบว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นไม่ได้ให้ความสนใจ ไม่ได้ ให้ความสำคัญต่อสภาผู้แทนราษฎร ไม่มาร่วมประชุมกับคณะกรรมการเลย แม้แต่

ครั้งเดียวครับท่านประธาน กระผมอยากจะเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรี ท่านได้แสดงในนโยบายนะครับ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ท่านได้ให้ความมั่นใจต่อสภาฯ ท่านได้ให้ความมั่นใจ ต่อประชาชนชาวไทยว่า รัฐบาลนี้จะดำเนินการ โดยยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง และปฏิบัติตามนโยบายโดยเคร่งครัด เรื่องการดำเนินการโดยซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้งนั้น กระผมจะไม่พูด เพราะเกี่ยวข้องกับรศ.สมาชิกรายท่าน จะลุกขึ้นมาอธิบายให้ท่านประธานได้เห็น ว่า รัฐบาลว่าจะบริหารงานโดยยึดความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้งนั้นนะ ปฏิบัติจริง ๆ หรือไม่ ได้หรือไม่ และในเรื่องจะทำงาน ดำเนินงานให้ปฏิบัติตามนโยบายโดยเคร่งครัดนั้น เมื่อสักครู่นี้ ท่านเพื่อนสมาชิกของกระผม คือท่านประจวบ ไชยสาส์น จากอุดรธานี ก็ได้ยืนยันไปแล้วว่า กระทรวงการคลังนั้นโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบริหารงาน โดยไม่ปฏิบัติตามนโยบายครับ แต่ท่านนายกรัฐมนตรีให้คำมั่นต่อสภาฯว่าจะปฏิบัติตามนโยบายอย่างเคร่งครัด - เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ท่านต้องรับผิดชอบต่อความผิดพลาดของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังด้วยครับ และท่านสามารถจะแสดงความรับผิดชอบของท่านออกได้คือการปลดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังผู้นี้ออกจากตำแหน่ง เพราะตั้งแต่ท่านผู้นี้มาดำรงตำแหน่งนั้น ท่านทำได้อยู่ ๓ อย่างครับ คือ กู้เงิน รัศมี และกีดกตเงินบาท กระผมยังไม่เห็นผลงานในทางสร้างสรรค์ที่จะให้ความผาสุกต่อประชาชนชาวไทย ออกมาจากกระทรวงการคลังภายใต้การบริหารของท่านรัฐมนตรีผู้นี้เลย เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ จากเหตุผลที่กระผมได้เรียนให้ท่านประธานทราบมาแล้วนั้น กระผมจึงไม่สามารถที่จะไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังผู้นี้ให้บริหารงานต่อไปได้ ขอคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ ท่านรัฐมนตรีครับ
นายสมหมาย อุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เพื่อความสะดวกในการที่จะตอบ แล้วก็

ให้ท่านผู้มีเกียรติได้ติดตาม และมีความพอใจที่พบสมควรนะครับ ผมใครจะขอเวลา
 สักเล็กน้อย เพื่อให้เราทั้ง ๒ ฝ่ายมองเห็นภาพอันเดียวกัน ในปัญหาเศรษฐกิจ
 ต่าง ๆ ที่เผชิญประเทศไทยมาในระยะที่แลมาแล้ว โดยเฉพาะในระยะที่ผมได้มารับ
 ผิดชอบ ทั้งหมดที่ผมใครจะย้อนหลังไปมากสักหน่อย คือเศรษฐกิจของโลกนั้นนะครับ
 พุคจริง ๆ แล้ว เริ่มต้นตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ ซึ่งถูกก่อโดยจุดปะทุขึ้น โดยประเทศ
 ผลิตน้ำมันโอเปกซึ่งขึ้นราคาน้ำมันที่เกี่ยวกับ ๔ เท่า ในปี ๒๕๑๓ แล้วต่อมาในปี
 ๒๕๒๐, ๒๕๒๓ ก็มีวิกฤติการณ์น้ำมันอีก ซึ่งเราเรียกว่าวิกฤติการณ์น้ำมัน ครั้งที่ ๒
 ใน ๒ ครั้งนั้นนะครับ น้ำมันซึ่งเป็นเชื้อเพลิงที่สำคัญของโลกใช้กันทุกประเทศหมด ได้
 ขึ้นที่เกี่ยวเป็นขนาดถึง ๑๕ เท่า คือราคา ๑ ดอลลาร์ นี่สมมุติง่าย ๆ นะครับ ขึ้น
 เป็น ๑๕ ดอลลาร์ ถ้าประเทศไหนที่ใช้น้ำมันเองก็คอยยังซื้อไปจนปรนไปได้ ประเทศ
 ที่ไม่มีน้ำมันเลยก็ถูกเขาเติมเปาเลยขึ้นเป็น ๑๕ เพอร์เซ็นต์ อันนี้ย่อมกระทบกระเทือน
 ประเทศทั่วโลก ในทางที่จะมาบางส่วนบ้าง ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ถูก
 กระทบกระเทือนเหมือนกัน ไม่อยู่ในข้อยกเว้นใด เพราะเราไม่มีน้ำมันเลยในตอนนี้
 ทั้งหมดนี้ก็เป็นเหตุการณ์ต่อเนื่องกันมานะครับ พอเกิดวิกฤติการณ์น้ำมันนี้ อันแรกที่จะ
 กระเทือนก็คือว่า ค่าครองชีพของประเทศต่าง ๆ นี้จะขึ้นทันที เพราะน้ำมันที่เคยอยู่
 ในราคาที่ค่อนข้างต่ำเพียง ๒ ดอลลาร์กว่าต่อบาเรลนี้ ได้ขึ้นไปถึง ๓๒ ดอลลาร์
 ทุกประเทศก็ต้องรักเข็มขัด ต้องว่าขึ้นอยู่กับสภาพบ้านของตัวเอง เศรษฐกิจของ
 ตัวเองให้เขารองเขารอย ประเทศไทยเราก็อยู่ในข่ายเดียวกัน ทุกประเทศถูก
 กระเทือนหมด คือว่าเงินดอลลาร์ทั้งหลายในทางต่างประเทศนี้ หนีไปสู่ประเทศโอเปก
 ทั้งหมดเลย ประเทศต่าง ๆ นี้ก็พยายามชวนชวาวที่จะหาเงินตราต่างประเทศ มา
 ชดเชยส่วนที่ตัวต้องซื้อน้ำมันมากขึ้นอีก ทั้งหมดนี้ผลสะท้อนอันแรกจะเป็นทางด้านค่า
 ครองชีพ เป็นก้นก้นค่าครองชีพนะครับ ซึ่งจะปรากฏว่าประเทศที่แม้จะเจริญแล้ว พัฒนา
 แล้วก็ตาม ก็มีอัตราค่าครองชีพที่สูงขึ้น จนเป็นที่น่าสังเกต คือจากตัวเลขหลักเดียว
 เป็น ๒ หลัก แล้วประเทศที่เขาเรียกว่ากำลังพัฒนา และไม่สามารถผลิตน้ำมันได้เอง

๖๖

นี้โดนเข้าไปถึง ๒ หลักร คือ ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ในระยะเวลา ๕, ๖ ปีที่ผ่านมา
 ทั้งหมดนี้มันก็กระทบหมดทุกประเทศนะครับ ที่นี้การกระทบก็มากบ้างน้อยบ้าง สำหรับ
 ประเทศไทยเราความจริงในแง่ระดับค่าครองชีพที่เรารักษาระดับการครองชีพ มาได้
 ค่อนข้างเป็นอย่างยิ่ง คือเมื่อปี ๒๕๒๒, ๒๕๒๓ ซึ่งเป็นปีที่น่ามันเริ่มขึ้น คำนวณค่าครองชีพ
 เราในปี ๒๕๒๒ นะครับ ขึ้นเพียง ๔.๕ เปอร์เซ็นต์ โดยที่อินโดนีเซียในปีนั้นขึ้นถึง
 ๒๐.๕ เปอร์เซ็นต์ อินโดนีเซียทั้ง ๆ ที่ผลิตน้ำมันโดนกระทบส่วนหนึ่ง แล้วในปีต่อมา
 ในปี ๒๕๒๓ ซึ่งเป็นปีที่ประเทศไทยถูกผลกระทบแรงที่สุด คืออัตราเงินเฟ้อได้เพิ่มขึ้น
 ถึง ๑๔.๙ เปอร์เซ็นต์ ในปีเดียวกันประเทศอินโดนีเซีย ก็ถูกผลกระทบทำให้ค่าครองชีพ
 สูงขึ้น ๑๔.๕ เปอร์เซ็นต์ ต่อมาสำหรับประเทศไทยเราค่าครองชีพที่สูงขึ้นนี้ค่อย ๆ ลด
 ลงเป็นลำดับโดยเห็นชัด ในปี ๒๕๒๔ คือซึ่งลดมาเป็น ๑๒.๙ เปอร์เซ็นต์ อินโดนีเซีย
 ก็ลดลงมาใกล้เคียง ๆ กับเราเป็น ๑๒.๔ เปอร์เซ็นต์ ของเราเป็น ๑๒.๙ ต่อมาเรารู้สึก
 จะขึ้นหน้าอินโดนีเซียไปอีกหน่อย คือ ๕.๒ เปอร์เซ็นต์ เหลือ ๕.๒ เปอร์เซ็นต์นะครับ
 อินโดนีเซียยังเป็น ๔.๕ เปอร์เซ็นต์อยู่ ในปี ๒๕๒๖ ของเราลงมาเป็น ๓.๔ เปอร์เซ็นต์
 ในปี ๒๕๒๖ เช่นเดียวกันอินโดนีเซียขึ้นอีกเป็น ๑๑.๔ เปอร์เซ็นต์ ที่นี้พอมาถึง
 ปี ๒๕๒๗ ประเทศไทยเราเหลือไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์หรือครับ ๔ เปอร์เซ็นต์
 เท่านั้นเองในปี ๒๕๒๘ ซึ่งมีวิกฤติการต่าง ๆ นานา มีการขึ้นภาษี มีการขึ้นค่า
 บริการสาธารณะหลายอย่าง ซึ่งทั้งหมดนี้นะครับ เจาหน้าที่ทางวิชาการได้นำเหตุที่
 อาจจะเป็นเหตุให้ค่าครองชีพสูงขึ้น จากภาษีอากรในเดือนเมษายนที่เวลานี้
 เขามาถวายแล้วนี้ คาดว่าในปีนี้ทั้งปี ค่าครองชีพจะขึ้นเพียง ๔.๕ เปอร์เซ็นต์
 โดยมีตัวเลขยืนยันว่าในระยะตั้งแต่ต้นปีเป็นต้นมา มกราคมถึงเมษายนนี้
 ค่าครองชีพจริง ๆ ได้ขึ้นเพียง ๑.๔ เปอร์เซ็นต์ อันนี้ผมเรียนว่าทั้ง ๆ ที่ได้คำนึงถึง
 ภาษีอากร ซึ่งได้ขึ้นเหล่านี้ดี อะไรก็ดี บุหรี่ก็ดี เข้าไปแล้วรวมเพิ่มการลดแล้ว
 อะไรแล้ว ซึ่งจะส่งผลให้ค่าครองชีพสูงขึ้น ก็ค่าครองชีพก็ยังเป็นอย่างที่ว่ามี ที่นี้
 หากถามว่าผมจะยังไม่แก้ในประเด็นย่อย ๆ นะครับ มีท่านผู้อภิปรายหลายท่านที่ได้

อภิปรายในแง่ที่ว่ากระทรวงการคลัง ไม่ปฏิบัติตามนโยบาย ที่รัฐบาลได้แถลง เอาไว้ ซึ่งมีสาระสำคัญในการที่จะรักษาเสถียรภาพทางการเงินการคลัง เป็นสำคัญ อันนี้ผมเองก็ยืนยันว่าเป็นหลักการใหญ่ที่กระทรวงการคลัง ได้ถือปฏิบัติตลอดมา . เสถียรภาพทางการเงินการคลังอันนี้ โดยเฉพาะเมื่อเหตุการณ์ของโลกแวดล้อมเรา มันระส่ำระสายผันผวนไปชนามากมายอย่างนั้น ผมรู้สึกว่าทางที่เราจะอยู่รอดมีทางเดียว คือ พยายามรักษาเสถียรภาพของเราไว้ เสถียรภาพก็อันหนึ่งก็ถือว่า ไม่ให้ค่าครองชีพนี้ขึ้นจนเกินเหตุ อยู่อันดับที่พอสมควร ซึ่งในข้อนี้ผมรู้สึกว่าเราได้ทำมาด้วยดี ได้ผลดีพอสมควร เปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ แล้ว ผมรู้สึกว่า จะเป็นอยู่ในอันดับที่ดีด้วยซ้ำไป นี่หมายความว่า ในระหว่างที่ค่าครองชีพพยายามจำกัดให้ขึ้นน้อยนี้ มีการเก็บโตทางเศรษฐกิจหรือเปล่าในของประเทศไทยนี้ก็ปรากฏว่า ในด้านการเก็บโตของเศรษฐกิจนั้นได้มีการเก็บโตตลอดมา โดยเฉพาะจากปี ๒๕๒๖ นะครับ เราเก็บโตมาในระดับ ๕.๓, ๒๕๒๓ ๕.๔ เปอร์เซ็นต์, ๒๕๒๔ ๗ เปอร์เซ็นต์, ๒๕๒๕ ๕.๒ เปอร์เซ็นต์, ๒๕๒๖ ๖ เปอร์เซ็นต์, ๒๕๒๗ ๖.๐ เปอร์เซ็นต์ และ ๒๕๒๘ ปีนี้ก็ประมาณการว่าจะมีการเก็บโต ๕.๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งน้อยกว่าปีกลายเพียงนิดเดียว นี่เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ แล้วยังอยู่ในเกณฑ์ดีเช่นเดียวกัน ที่นั่นมันก็มีจุดบกพร่องอยู่หลายอย่างหลายประการด้วยกัน ที่จะต้องทำ ที่จะต้องแก้ไข คือไม่ใช่หยุดเพียงแค่นี้ ว่าพอใจว่าค่าครองชีพเรากำ ขึ้นต่ำ การเก็บโตเศรษฐกิจเราก็ดีพอสมควร ทั้งหมดนี้จุดสุดท้ายมันไปอยู่ที่ดุลการค้า ดุลการชำระเงินนะครับ คือ ทั้งหมดนี้ผมได้เรียนแล้วว่า สาเหตุของการที่มาของปัญหาทั้งหลายนี้ เกิดจากโอเปคขึ้นราคา น้ำมันสูง ก็ดูเงินตราต่างประเทศทุกแห่งไปหมด ทุกประเทศได้รับความกระทบกระเทือนไล่เลี่ยกันเหมือน ๆ กัน แล้วแต่ภาวะของแต่ละประเทศว่ามีความมั่นคงแข็งแรงแค่ไหน ถ้าประเทศใหม่มีความมั่นคงก็ถูกกระทบกระเทือนน้อย แต่ประเทศในทางไหนที่อ่อนลุลยฉุนมาก ไม่ได้อยู่ในกฎเกณฑ์หรือวินัยทางเศรษฐกิจที่ดี ก็ถูกกระทบกระเทือนมาก

ที่แล้วมานี้ก็ปรากฏว่าประเทศต่าง ๆ ได้รับความกระทบกระเทือน โดยเฉพาะทางค่าน
 เงินตราต่างประเทศ คือเงินตราต่างประเทศที่มีอยู่ที่หาได้มา จะหาได้มานี้ก็ลดน้อย
 ลงไป เป็นเหตุให้ต้องไปชวนขายหาผู้มาเป็นจำนวนมาก แล้วมีหลายประเทศที่ใช้
 วิธีง่าย ๆ คือ คุมมาไม่อื่น โดยไม่คำนึงถึงว่าความสามารถของตัวเองนี้ ในการชำระ
 คืนจะมีได้เพียงใด ก็ปรากฏเป็นตัวอย่างเห็นอยู่ในโลกนี้หลายประเทศไม่น้อยกว่า ๑๐
 ประเทศที่ประสบปัญหาทางหนี้สินทางค่านเงินตราต่างประเทศล้มแพ้ว ไม่สามารถ
 ชำระคืนได้ จนเป็นเหตุให้เสียอธิปไตยทางเศรษฐกิจแก่สถาบันการเงินต่าง ๆ ทั่วโลก
 คือสถาบันการเงินเมื่อเป็นเจ้าหนี้แล้ว เขายอมต้องเขาควบคุม เพราะฉะนั้นความจริง
 ที่กระทรวงการคลังทำมาทั้งหมดนั้นนะครับ รักษาเสถียรภาพเอาไว้ทางเศรษฐกิจ
 ความมั่นคงไว้ก็เพื่ออันนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงชะตากรรมอย่างประเทศอื่น ๆ ประสบกันอยู่
 หมายความว่าต้อง เป็นเสียอธิปไตยในทาง เศรษฐกิจ จะทำอะไรสักอย่างก็ต้องให้เขา
 มาดูแลควบคุมอยู่ว่า อันนี้สมควรทำหรือไม่ครับ ความจริงอันนี้เป็นสรุปปรารถนา ของ
 กระทรวงการคลังนะครับที่จะหลีกเลี่ยงภาวะการณ์เช่นนั้น จึงได้พยายามทุกวิถีทาง
 ที่จะหลีกเลี่ยงปัญหานี้ ที่ผมเองนั้นก็เปรียบว่าผมเองนั่งอยู่ในที่สาร์ถีของรถ ขับรถ
 คันหนึ่ง แล้วก็เดินทางไปในทางที่ขรุขระเหลือเกิน หลังจากอุบัติเหตุโอเปกตังเอาไว้
 ทาง เป็นหลุมเป็นบ่อมากมายที่ควรมีสะพานก่สะพานพังหักไป เราเดินทาง ไปในทาง
 ที่ขรุขระเช่นนั้น ผมยังเฝ้านั่งอยู่ในที่สาร์ถี ก็ต้องพยายามที่จะหลบหลีกหลุมบ่อจนครบ
 บางคราวก็อาจจะต้องหักพวงมาลัยไครมไคยว ให้มีการกระทบกระเทือนผู้โดยสาร เป็น
 อันมาก อาจจะศีรษะชนกันบ้าง อะไรกันบ้าง หรือว่าไปกระแทกกับหน้าต่างบ้างอะไร
 กันบ้าง หรือต้อง เบรคทันทีอะไรพวกนี้เป็นต้น หรือว่า เมื่อเห็นจะลงไปในเหวก็ต้อง
 เบรคอย่างสุดโกล่งเลย อย่างนี้เป็นต้น อันนี้เป็นเรื่องมองภาพในจุดส่วนรวมนะครับ ว่า
 ยากให้ประเทศชาตินี้ไปรอกไปให้พ้น ซึ่งผมมีความเชื่อมั่นว่าทั้งหมดนี้ เท่าที่ทำมาใน
 ระยะเวลาที่ผ่านมาในอดีตนี้ ผมเชื่อว่าผลค่อย ๆ จะออกมาเห็นแล้วทีละน้อย ๆ ผม
 เองก็ใครจะขออ้างอิงหนังสือต่างประเทศ ซึ่ง เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้ที่

เป็นกลางจริง ๆ เพราะเป็นบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงินระดับโลก ซึ่งมีเขียนไว้ในหนังสือเอเชียน วอลล์สตรีท เนชั่นแนล นะครับ อันนี้ถ้าท่านผู้ใดสนใจผมยินดีจะให้สัมภาษณ์ ความจริงข้อความเหล่านี้ก็ปรากฏในหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นแล้วเมื่อวานนี้ ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าประเทศต่าง ๆ นั้นชมเชยประเทศไทยว่า ได้พัฒนาวิธีการแล้วในการที่จะเป็นเช่น ฟิลิปปินส์ เช่น บราซิล เช่นที่อื่น เช่น อาร์เจนตินา ความจริงซึ่งเป็นคำชมเชยที่มีคุณค่ามาก อันนี้เห็นได้ชัดครับขณะนี้ ไม่ใช่ว่าผมเองสนใจในการที่จะมีคนมาขอที่กระทรวงการคลัง เพื่อให้กู้เงินอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านที่ได้พูดไปแล้ว แต่ความจริงขณะนี้เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ครับ ประเทศเหล่านี้โดยเฉพาะทางด้านการเงินต่างประเทศนี้ กลับมาถามประเทศไทยนะครับว่าจะกู้ไหม ถ้าจะเสนอเงื่อนไขอย่างนี้ดีที่สุด แม้ในหนังสือพิมพ์ที่กล่าวนี้ก็ได้อธิบายไว้ว่าประเทศไทยได้เงื่อนไขดีกว่า ไลบอร์ คืออัตราที่ใช้ในอังกฤษนี้ พรรคเขาจะเอาตามนั้นเป็นเกณฑ์ แล้วบวกด้วย ๑ ส่วน ๘ หรือว่า ครึ่งเปอร์เซ็นต์ หรืออะไรก็ได้แล้วแต่ แต่ประเทศไทยนั้นนะครับได้เทอม (Terms) ไลบอร์ (๑) นั่นคือ ๑ ส่วน ๘ นะครับ คือต่ำกว่ามาตรฐานเสียอีก แล้วเมื่อวานนี้หรือวันนี้เข้าใจว่า คงจะมีประกาศการเสนอขายพันธบัตรของประเทศไทยในตลาดเงินทุนญี่ปุ่น ซึ่งเรียกว่าซาบูไร บอนด์ทั้งหมดนี้ บังเอิญมาพอเหมาะๆกับฉายาของกรมเสียดาย ก็ได้รับรายงานว่าเช่นเดียวกันจะได้รับเงื่อนไขที่ดีมาก คือจะได้อัตราดอกเบี้ย ๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น แล้วการเสนอขายพันธบัตรขายในตลาดทุนต่างประเทศนี้เขาจะมีอยู่ ๒ อันครับ คืออัตราดอกเบี้ยอันหนึ่ง แล้วอัตราที่ตามขอขาย ซึ่ง ๒ อันนี้ปรับกันแล้วก็จะได้อัตรา

(๑) London Inter Bank offered Rate (Libour) ไลบอร์ คืออัตราที่ธนาคารทั้งหลายในลอนดอนเสนอให้กู้ยืมระหว่างกัน

๗๐

คอกเบี้ยที่แท้จริง แต่ในกรณีทั่วไป ๆ นี้ เราจะไต่เทอมที่ คือ ๗ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่า
 ขยายตามราคาที่เราได้ ขยาย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เลย รวมค่าเขาให้ ๗ เปอร์เซ็นต์ ก็
 จริงอยู่แต่เขาไปหักให้กัน ราคาเขามา ๗ เปอร์เซ็นต์จริง ขยาย ๗ เปอร์เซ็นต์จริง
 แต่ราคากจะหัก ๕๐ เหลือ ๕๕.๕๐ อะไรอย่างนี้เป็นต้น ซึ่งคิดออกมาแล้ว มันจะเกิน
 ๗ เปอร์เซ็นต์ แต่กรณีของประเทศไทยเงินกูรายนั้นนะครับ พันมิตรรายนั้นเป็นเงินกู้ที่
 ไตรราคา ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ไม่หักส่วนลดเลย อันนี้ดูเทียบกับเรตติ้ง (Rating)
 ที่เขาควรให้ในตลาดทุนต่างประเทศแล้วนี่เขาถือคั่นว่าเป็นสุดยอดแล้ว หรือเรียกว่า
 เอ. ๑ ตัว อันนี้ผมก็รู้สึกว่าประเทศไทยในสายตากคนอื่นนั้น ผมเองไม่อยากจะมาคุย
 ในที่นี้หรอก จะเกินเหตุว่าเขามองเรานี้จะเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงของ
 ฐานะเศรษฐกิจของประเทศไทยมากกว่า ที่ผมก็มาของใจนึกหนึ่งว่า ท่านผู้มีเกียรติ
 ทั้งหลาย ผมก็ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง และด้วยความขอบพระคุณในการที่ท่านเอง
 ก็ปรารถนาดีต่อประเทศชาติด้วยกันทั้งนั้น เหตุการณ์ที่ผมมองอย่างหนึ่ง ท่านไปมองอีก
 อย่างหนึ่งนี้ หรือว่าที่รัฐบาลเคยบอก บอกว่าเศรษฐกิจของเราดี แต่ว่าท่านผู้มีเกียรติ
 ทั้งหลาย บางท่านก็เห็นบอกมันไม่ดี เช่นว่าในขณะที่มีคน กิจการการค้าของล้มหลายราย
 เหลือเกิน เข้มมันเค็งมากเหลือเกินอะไรต่ออะไรพวกนี้ แต่ความจริงอันนี้ทำในกรณี
 ไรมาตรการทาง ๆ ในการจำกัดเครดิตก็ อะไรก็ หรือในการบริหารงานเพื่อไปหาจุด
 ที่จะให้มีเสถียรภาพนี้ มันต้องรัดเข็มขัดครับ ต้องมีการกระแทกกระเทือนข้างในการรัด
 เข็มขัดนี้ มีการกระแทกกระเทือนจึงต้องไปทั่ว ๆ ไป แต่ว่าอย่างสมมุติผมเรียนบอกว่า
 ผมบอกว่าเศรษฐกิจดี ผมขอให้นักถึงภาพอันหนึ่งซึ่งเป็นภาพประเทศไทยใหญ่ แล้วมีเป็น
 รูปกระเบื้องเล็ก ๆ นะครับโมเสกนี้ เป็นสักแสนอันหมื่นอันแล้วผมก็ดูภาพเต็มนั้น ผมก็
 บอกว่า เอะ ภาพประเทศไทยมันก็คี่นี้ แสดงรูป มีสีเขียวแสดงถึงคนไม่ มีเห็น
 พิษผลที่ออกมาอะไรต่ออะไรก็ ทั้งหมดนี้ผมบอกวาก็ แต่ท่านเองอาจจะไปดูในแอเรีย
 (Area) โลกพื้นที่ของภาพนั้นนะเพียงตารางฟุตเดียวจะครับ เขาบอกว่า เอะ
 นี่มันหูดนี้โมเสกนั้นจะครับ หลุดทั้ง ๖๐ แผ่น ทำให้เป็นช่องโหว่อยู่ อันนี้ก็จริง

ทองย้อมรับว่าเป็นจริง เพราะในส่วนน้อยช่วยไม่ได้ อาจจะต้องมีการกระทบกระเทือน
แต่ผมใครจะพูดในที่นี้ว่า อยากให้ผู้มีเกียรติทั้งหลายและประชาชนทั่วๆ ไปให้ออกใจกัน
สักหน่อย มีความอดทนสักหนึ่ง ช่วยกันประหยัคช่วยกันทนถนอมประเทศของเรา ไว้ให้
พระยะวิฤทธิ์นี้ นะครับ ผมรับรองได้ว่าจะมีอนาคตที่ดี ซึ่งจะคอยรับท่านอยู่ในอนาคต
แล้วผมเองก็ใครจะเสริมอีกสักหนึ่ง ว่าในฐานะที่ผมรับผิดชอบอยู่บ้างในทางเศรษฐกิจนี้
ก็ความจริงมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ผมทำด้วยความป็นใจอย่างยิ่ง อย่างเช่น เก็บภาษี
ก็ดี อะไรก็ดี ผมเองก็ทำด้วยความป็นใจ เพราะว่าผมก็มีหัวใจเหมือนกัน ทั้งหมดนี้
ก็ถือว่าอันนี้เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ช่วยไม่ได้เพื่อส่วนรวมจำเป็นต้องทำ ความจริง
ถ้าผมจะไม่ทำมันก็ไม่ได้นะครับ ประวิงเอาไว้ ผลัดผ่อนเอาไว้ก่อน ซึ่งไปให้ผู้รับผิดชอบ
ในอนาคตเป็นผู้มารับผิดชอบ ซึ่งความจริงการกระทำเช่นนั้นคงไม่ยากนัก คงไม่
ส่งผลออกมาอีกในปี ๒๕๓๐ นี้เอง ถ้าผมนิ่งเฉย ๆ นะครับไม่ทำอะไร เลย ประคับ
ประคองไปหนอยนี้ ไม่ทำอะไร อาจหาญจนเกินเหตุนี้ ความจริงก็ไปได้ แต่ว่าอาจจะ
ไม่ผ่านพ้นในวิกฤติอันนี้ การที่ไม่ผ่านพ้นอาจจะไปตกเอาตอนปี ๒๕๓๑, ๒๕๓๒ ซึ่ง
รัฐบาลไหนผมก็ไม่อยากจะไปนึกถึงหรอกนะครับ เมื่อเป็นเช่นนั้นละก็ ก็หมายความว่า
แสดงว่าผม อีกแง่หนึ่งผมถือว่าผมเองไม่รับผิดชอบ แต่หากว่าผมจะเอาสบาย ผมไม่
ต้องมาให้คนคาทอลิก หนังสือพิมพ์คาทอลิกหรือว่ามาปรึกษาว่ามาถามหาทาง ๆ นานานี้
ผมก็ทำวิ้งาย ๆ ซึ่งทางนี้ผมเองก็ใครจะขอเรียนความรู้สึกอันแท้จริงว่า ที่ผมทำไปนี้
ก็ด้วยเจตนาสุจริตจริง ๆ เพื่อให้ได้ผลประโยชน์ต่อส่วนรวมและโดยเฉพาะอยากจะให้
ผ่านวิกฤติการณ์ในระยะนี้ไปให้จงได้ อย่างน้อยผมไม่อยู่แล้วก็ไม่เป็นไร แต่หมายความว่า
ว่าขอให้บ้านเมืองอยู่ได้ด้วยดีเถอะนะครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าพอคือเป็นเวลา

๑๖.๐๐ นาฬิกาเศษแล้วนะครับ ก็อยากจะพักกลางวัน ขอให้รักษาเวลาหนอยนะครับ

เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกานะครับ มาประชุมต่อตอนบ่าย

๗๒

นายประจวบ ไชยสาส์น (อุกรธานี) : ขอเป็น ๑๓.๐๐ นาฬิกาตรง
ได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พักชั่วโมงเดียวแล้วท่าน
จะมากันทันไหมละครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (อุกรธานี) : ทันครับผม ขอความกรุณา
เถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ประชุมเห็น เป็นอย่างไรครับ
ชั่วโมงเดียว ถ้าเห็นควยกันก็เอา

นายประจวบ ไชยสาส์น (อุกรธานี) : ก็คงจะอยู่กับท่านประธาน
แหละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าอย่างนั้น
๑๓.๐๐ นาฬิกาจะครับ ขอ ๑๓.๐๐ นาฬิกา

นายประจวบ ไชยสาส์น (อุกรธานี) : กราบขอบพระคุณท่านประธาน
อย่างสูงครับ

พักประชุมเวลา ๑๓.๐๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ขณะนี้ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุมในภาคบ่ายต่อจากเมื่อเช้านี้ เป็นการอภิปรายญัตติที่พรรคชาติไทยและคณะเป็นผู้เสนอ เชิญครับ เชิญออกเตอร์อนุวรรตน์ครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ก่อนที่ท่านประธานจะลงจากหน้าที่ประธานนะครับ เมื่อตอนช่วงเช้านี้ท่านประธานก็บอกว่าอยากจะให้ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านมาตอบ แล้วถ้ามีอะไรที่เราจะไม่อภิปรายต่อไป หรือว่าท่านตอบก็แล้วจะไต่คืบออก กระผมก็อยากทราบเรียนท่านประธานว่า กระผมฟังไม่รู้เรื่องเลยครับเมื่อเช้านี้ ว่าท่านได้ตอบปัญหาหรือเปล่า แล้วที่ท่านได้พูดในเรื่องที่ท่านได้ปฏิบัติงานมาหรือเปล่า แต่พอจะสรุปได้คร่าว ๆ ที่กระผมพยายามจะสรุปนะครับว่าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านพูดนะครับ เรื่องแรกที่ท่านพูดคือเรื่องประวัติศาสตร์ว่าควยราคาน้ำมันโอเปกครับ แล้วเรื่องที่ ๒ ที่ท่านพูดคือเรื่องเงินเฟ้อลดลงครับ ตัวเลขสวยงาม แต่กระผมก็อยากจะทราบเรียนท่านประธานว่าโอเรื่องเงินเฟ้อลดลงนะ ความจริงมันไม่ใช่เงินเฟ้อลดลงหรอกครับ ประชาชนไม่มีเงินจะใช้ครับ แล้วข้อที่ ๓ ท่านก็บอกว่าท่านเป็นคนขับเกวียนนะครับ ถ้ากระผมจำไม่ผิดนะครับ ถ้าหากท่านเป็นคนขับเกวียนแล้วเกวียนนั้นคือคณะรัฐมนตรี แล้วก็ถนนขรุขระนั้นเป็นประชาชน กระผมก็ต้องเศร้าใจเป็นอย่างมาก อีกประเด็นสุดท้ายที่ท่านพูดก็รู้ว่าจะเป็นเจตนาของท่านที่จะกู้เงินต่อไปอีกหรือเปล่ากระผมไม่ทราบ แต่ได้พูดบอกว่าเทอมการกู้เงินที่มีคนมาเสนอเยอะแยะนะครับเป็นเทอมที่ดีมาก แล้วท่านก็แจกแจงบักเบียร์ซึ่งหาไม่ได้อีกแล้ว แล้วอันหนึ่งที่ท่านพูดถึง ขามูไร บอนด์ นะครับ ถ้า

กระผมพึ่งไม่คิด กระผมคิดว่าน่าจะเป็น ชามูโร พัน ฟ. พัน ไม้น้ำอากาศ น.
 หนู มากกว่า กระผมอยากจะพูดประเด็นสุดท้ายที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ก่อนที่กระผมจะเข้าถึงเรื่อง อภิปรายไม่ไว้วางใจนึกหนึ่งว่าใช้ที่ท่านที่ใจว่ามีคนมาใหญ่
 เงิน อัตราดอกเบี้ยค่อนข้างจะทำ คืออยู่ระหว่าง ๘.๕ ถึง ๑๐ หรือ ๑๑ เปอร์เซ็นต์
 นั้นนะ โดยข้อเท็จจริงกระผมไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญการคลัง แต่โดยข้อเท็จจริงอัตรา
 ดอกเบี้ยในต่างประเทศ โดยเฉพาะอัตราดอกเบี้ยของภาคเอกชนนั้นมันอยู่ระหว่าง ๗.๕
 ถึง ๘.๕ เปอร์เซ็นต์ มันก็เป็นไปได้ที่รัฐบาลในต่างประเทศ ที่เขาช่วยเหลือสถาบัน
 การเงินของเอกชน โดยให้สถาบันการเงินนั้นเอาเงินจากสถาบันการเงินเอกชน ผ่าน
 เขาไปสถาบันของรัฐบาล แล้วก็ออกมาใหญ่ ท่านประธานครับ จาก ๗.๕ ถึง ๘.๕
 เป็น ๘.๕ ถึง ๑๑ เปอร์เซ็นต์นั้น เงินเป็น ๑,๐๐๐ ล้านบาทครั้งที่เขาเอา เพราะ
 ฉะนั้นเราอย่าได้ไปตีใจว่าดอกเบี้ยมันต่ำครับ แล้วท่านก็อย่าไปบอกว่า มันไม่มีทางที่
 สถาบันเอกชนจะเอาเงินเขาไปสถาบันของรัฐบาลมาให้ต่างประเทศ เพราะฉะนั้น
 คือรัฐบาล ถ้าหากว่ารัฐบาลต่างประเทศที่ไปกู้กระทรวงการคลัง ก็ต้องเป็นคู่ค้าประกัน
 เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ กระผมก็ไม่อยากจะพูดมาก เพราะเป็นเรื่องอนาคตที่จะเกิดขึ้น
 ท่านประธานครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านนี้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน
 ในฐานะที่เป็นผู้บริหารการเงินและการคลังของประเทศ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๕
 เพราะฉะนั้นตัวเลขที่กระผมพูดว่านั้น เป็นตัวเลขที่เกิดขึ้นระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๕
 จนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๕๒๘ ทั้งสิ้น และเป็นตัวเลขที่กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า
 เป็นตัวเลขที่เชื่อถือได้ เพราะตัวเลขนี้เอามาจากตัวเลขของทางรัฐบาลทั้งหมด ท่าน
 ประธานครับ ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้เกิดปัญหาชัดเจนขึ้น
 ก็เมื่อตอนสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๒๖ โดยที่รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังเอง เริ่มตระหนักตกใจ
 ในปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ ๒ ประการ

ประการแรกคือดุลการค้าที่เสียเปรียบมากที่สุดเป็นประวัติศาสตร์ ของ
 ประเทศไทย หรือสูงที่สุดเป็นประวัติศาสตร์ในรัฐบาลที่บริหารประเทศชาติมาจำนวนไม่รู้

ก็พูด รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลที่เสียบุคลากรค่าสูงที่สุดถึง ๔๕,๐๐๐ ล้านบาท นั้นเป็น
 ประเด็นแรกที่ได้มีการแก้ปัญหาอย่างมั่วยั่วเกิดขึ้น ประเด็นที่ ๒ เมื่อสิ้นปี
 พ.ศ. ๒๕๒๖ นั้นรัฐมนตรีบริหารการเงินและการคลังนี้ได้เห็นว่าเป็นหนี้ทั้งในและนอก
 ประเทศเป็นเงิน ๓๑๓,๐๔๔ ล้านบาท นั่นคือจุดเริ่มต้นที่ชักจะเป็นห่วงแล้ว ก็มีการพูด
 กันว่า ถ้าปล่อยให้สถานการณ์ของประเทศเป็นไปอย่างนั้นแล้ว เราคงจะเป็นหนึ่งใน
 อันดับที่เป็นหนี้ชนิดที่เรียกว่าจะสิ้นประชาติไปโดยทางเศรษฐกิจ อย่างที่รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังพูดไปเมื่อเช้านี้ ท่านประธานครับ จาก ๒ จุดเริ่มต้น กระทรวง
 การคลัง เริ่มแก้ปัญหา เริ่มแก้ปัญหามั่วยั่ว อย่างที่กระผมกราบเรียนไปเมื่อคืน
 แก้ปัญหาด้วยการขาดระบบการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศที่แก้ ปัญหาขาดความ
 รอบคอบและที่สำคัญที่สุดคือไม่มีความสามารถที่จะคาดคะเน ในการแก้ปัญหาว่าจะมีผล
 กระทบต่อเศรษฐกิจส่วนรวมของประเทศชาติและต่อประชาชนอย่างไรบ้าง กระผม
 อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เริ่มต้นด้วยข้อ ๑
 ก็คือ เข้าไปควบคุมหนึ่งสี่ค่าประกันการชำระหนี้สินค้าที่ส่งจากต่างประเทศ ที่เรา
 เรียกกันว่า แอ์.ซี. หรือ เลตเตอร์ ออฟ เครดิต กระผมจะไม่พูดถึงรายละเอียด
 จะกราบเรียนท่านประธานว่า อันที่ ๑ ที่กระผมได้กราบเรียนไปนี้ไม่ได้ผล แล้วก็
 ตอนหลังก็ยกเลิกการควบคุมไปเอง

ประการที่ ๒ กระทรวงการคลังเข้าไปควบคุมอากรขาเข้า ของกรม
 ศุลกากร การควบคุมขาเข้านี้มีการเพิ่มอากรพิเศษเข้าไปที่เรียกกันว่า เซอร์ชาร์จ
 (Surcharge) ครั้งแรกเข้าไปก็ไปควบคุมในอัตรา ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก่อนเมื่อ ๑๐
 เปอร์เซ็นต์แล้วยังไม่ได้ผล ท่านประธานก็แยกอีกว่าถ้าสินค้าใดที่ทางกระทรวงการคลัง
 หรือโดยกรมศุลกากรก็เห็นว่า เป็นสินค้าพุ่มเฟิ่ยกก็เพิ่มอากรพิเศษเข้าอีก ๑๐
 เปอร์เซ็นต์ เป็น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ความปั่นป่วนในการส่งสินค้าจากต่างประเทศด้วย
 การควบคุม หอล ซี ก็คือ อากรขาเข้าก็เกิดขึ้น เมื่อเกิดขึ้นเสร็จแล้วเป็นอย่างไร

๗๖

ท่านประธานครับ ยกเลิกอีกครั้ง ก็แสดงว่าอันที่ ๒ เรื่องการเข้าไปควบคุมอาคารเข้านี้ก็ไม่ได้ผลอีก

ประการที่ ๓ กระทรวงการคลังเข้าไปควบคุมสถาบันการเงิน สถาบันการเงินนี้ก็สมาชิกกรรมพรคของกรรมไคฟุดไปเป็นส่วนใหญ่ แต่กรรมจะขอพูดในประเด็นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้น ได้บริหารการคลังโดยขาดความระมัดระวัง ขาดความรอบคอบ ขาดการคาดคะเนในผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อย่างในกรณีตัวอย่างที่ให้ตั้งกองทุนพิเศษขึ้นไปช่วยเหลือสถาบันการเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท โดยที่ธนาคารชาติเข้าไปลงทุนด้วยส่วนหนึ่ง แล้วก็ให้ธนาคารพาณิชย์อีก ๑๖ แห่งเฉลี่ยบางส่วนก็ไม่ได้เห็นด้วยในจำนวนเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท กรรมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า เอาไปให้สถาบันการเงินแห่งหนึ่ง แล้วยศเสด็จผู้ถือหุ้นใหญ่ในสถาบันการเงินแห่งนั้นเป็นนายแบงก์ทั้งสิ้น แล้วในกรณีอย่างนี้ที่กระทรวงการคลังให้ไปดำเนินการอย่างนั้น ก็หมายความว่าธนาคารจะต้องเอาเงินที่ระดมทุนจากประชาชนมาเข้ากับสถาบันการเงินของนายแบงก์ เสร็จแล้วยังเอาเงินของชาติ คือเงินของธนาคารชาติเอาไปให้กับสถาบันการเงินแห่งนี้อีกด้วย รวมแล้วเป็นเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท ในจำนวนเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาทที่วางลงไปนั้น สถาบันการเงินก็ไปในลักษณะดอกเบี้ยต่ำที่เราเรียกกันว่า ซอฟท์ โลน (soft loan) ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๑ แล้วกำหนดด้วยว่าสถาบันการเงินนั้น ถ้าเอาไปปล่อยกู้จะไม่ต่ำกว่าดอกเบี้ยร้อยละ ๑๖ ท่านประธานครับ อัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงินในประเทศไทยนั้นดอกเบี้ยไม่มีต่ำกว่า ๓๐ สัปดาห์เดียว เพราะฉะนั้นเมื่อสถาบันการเงินแห่งนี้ได้รับเงินส่วนหนึ่งเรียกว่าเงินนอกระบบก็ได้ คือไม่ต้องควบคุมแล้วกระทรวงการคลังให้เอาเงินที่ธนาคารพาณิชย์รับฝากจากประชาชน เอามาใส่ไว้ในบริษัทเงินทุนแห่งเดียวแห่งนี้ แล้วยังเอาเงินของธนาคารชาติเข้าไปแถมอีก เสร็จแล้วยังประโยชน์ที่ได้ที่ใครครับ ผลประโยชน์ก็ได้กับบริษัทเงินทุนแห่งนี้แหละ เราอย่าไปนึกว่าเขาเอาผลกำไรของ

คอกเบี้ยจาก ๑ เปอร์เซ็นต์ไปพลอยสูงกว่า ๑๒ เปอร์เซ็นต์ แล้วเอามาชำระหนี้ผู้ฝาก
แต่ท่านประธานครับผู้ฝากเงินกับสถาบันเงินทุนนั้น ได้รับชำระหนี้คืนเพียง ๑๐

เปอร์เซ็นต์ของจำนวนที่ฝาก เพราะฉะนั้นก็ทุกอย่าง ๆ ว่า ผู้ฝากเงินนั้นจะได้รับชำระ
คืนของเงินที่ฝากสถาบันการเงินนั้น ต้องใช้เวลา ๑๐ ปี เสร็จแล้วกระทรวงการคลัง
ทำอย่างไรครับ หลังจากที่เขาไปช่วยเหลือกรณีเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว ขณะนี้

กระทรวงการคลังกับธนาคารแห่งประเทศไทยเขาไปถือนั่นครับ เขาไปถือนั่นไม่น้อยกว่า

๕๐ เปอร์เซ็นต์ คือไปโอนหุ้นของกรรมการบริหารมา ๕๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วโอน

หุ้นอื่น ๆ อีกไม่ต่ำกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อโอนหุ้นเหล่านั้นมาแล้วนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้น

ว่ากระทรวงการคลัง เขาไปโดยให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเขาไปบริหาร รับผิดชอบ

ในสถาบันการเงิน ๕๕ แห่ง เพราะฉะนั้นท่านประธานลองคิดดูซิครับว่า เขาไป ๕๕

แห่งนี้ เงินจะลงทุนอีกเท่าไร อาจจะเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท กรมจะอยากจะทำ

เรียนท่านประธานว่าเงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้โดยทั่ว ๆ ไป ธนาคารแห่ง

ประเทศไทยให้กู้ยืมในลักษณะธรรมดา อัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๑๒ เงิน ๑๐,๐๐๐ ล้าน

บาท มีหนึ่งคอกเบี้ยมันก็ ๑,๒๐๐ ล้านบาท นี่คิดโดยไม่ต้องเอาคอกเบี้ยมาหาเงิน ทำ

กำไรอีก หรือเรียกว่าคอกเบี้ยทบต้น อีก ๑๐ ปีมันก็ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาทครับ

ท่านประธาน แล้วผลประโยชน์อย่างนี้เป็นของใคร ควรจะเป็นของชาติ หรือว่าควร

จะเป็นของบริษัทเงินทุนเหล่านั้น อันนี้เป็นประเด็นที่กรมจะอยากจะทำเรื่องสถาบันการ

เงินที่เขาเอาไปแก้ไข เมื่อฟังดูแล้วทำได้ไหมครับ ในฐานะที่เรารับผิดชอบต่อ

ประเทศชาติ เราจะเอาเงินของประเทศชาตินี้ไปให้กับสถาบันเงินทุน ๕๕ แห่งอย่าง

นั้นหรือ นี่คือการเรื่องสถาบันการเงินที่เขาไปแล้ว กรมจะอยากจะทำเรียนว่า การที่

กระทรวงการคลัง เขาไปสวมในฐานะผู้ถือหุ้นรายใหญ่ หรือในฐานะที่กระทรวงการคลัง

เขาไปบริหารรับผิดชอบ หรือถ้าทุกอย่าง ๆ ว่าเขาไปในฐานะที่เป็นเจ้าหนี้ และไอ้

ลูกหนี้ทั้งหลายนั้นเป็นลูกหนี้ เป็นอย่างไรครับท่านประธาน เป็นลูกหนี้ที่มีทรัพย์สิน

๗๘

กว่าหนี้ทั้งสิน ก็ให้ดิฉันไปโอน หรือเราไปรับเอาลูกหนี้ขึ้นแล้ว เข้ามาไว้ใน
กระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทย แล้วเงินที่จะสูญหายไป
อนาคต ใครจะรับผิดชอบ แล้วยังมีเงื่อนไขอีกนะครับ มาตรา ๕ เมษายน บอก
ชัดเจนเลยว่ารัฐบาลนั้นจะไม่เข้าไปยืมเอากิจการของเอกชน แต่ในขณะเดียวกันก็
จะโอนหุ้น ๕๐ เปอร์เซ็นต์มานั้นเป็นการชั่วคราว ๕ ปี โออย่างนี้ใครได้ประโยชน์
 लेकर สถาบันการเงินได้ประโยชน์ คือชั่วคราว ๕ ปี ถ้าเขาก็ขอคืน
ถ้าไม่ก็กระทรวงการคลังก็รับต่อไป แล้วเขาเสียหายตรงไหนครับ แล้วไอ้หุ้นของ
สถาบันเงินทุนทั้งหลายนี้ที่ไปปรับ ลดทรัพย์สินกันแล้ว จะซื้อในอัตราค่ากวาร
(Par) ค่ากวาราคาหุ้น นี่กระทรวงการคลังยังจะไปชดเชยให้อีกว่า ไอ้ที่ค่ากวา
ราคาหุ้นนี้ เขามองว่าอีก ๕ ปีนี้ เขาก็มีโอกาสที่จะได้เต็มราคาหุ้น รั้อยู่เองแล้ว
พวกเจ้าของสถาบันการเงิน แล้วอย่างนี้กระผมก็ไม่ทราบว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังนี้จะไปบริหารการเงินของประเทศชาติได้อย่างไร เสียหายเป็นหมื่น ๆ ล้าน
แต่ก็ยังจะทำอยู่ ยังจะรับภาระอยู่ ตกลงไอ้สถาบันการเงินที่โกงเงินประชาชน ไม่
ต้องรับผิดชอบ กระผมยังไม่เห็นมีใครที่โกงเงินประชาชนแล้วติดคุกบ้าง ยังไม่มี
เสร็จแล้วกระทรวงการคลังเข้าไปโอนอ้อม แล้วที่สำคัญที่สุดคือเอาเจ้าหน้าที่ ของ
ธนาคารแห่งประเทศไทยเข้าไปทำงานมันเรื่องอะไรครับท่านประธาน เพราะฉะนั้น
เรื่องสถาบันการเงินนี้ กระผมก็ไม่พูดต่อเพราะว่ามีสมาชิกได้พูดไปแล้ว ก็เป็น
เรื่องที่ไม่ค่อยลึกซึ้งเช่นเดียวกัน

ประการที่ ๕ กระทรวงการคลัง เข้าไปควบคุมสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ ทั้ง
๑๖ แห่ง แต่ธนาคารทั้ง ๑๖ แห่งนี้เข้าไปควบคุมมัน มีธนาคารใหญ่อยู่ธนาคารหนึ่ง
ซึ่งสินเชื่อบริลลอยไปเพียง ๒. กว่า ๆ ถึง ๓ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ไม่ได้ถึง ๑๘
เปอร์เซ็นต์ ที่กระทรวงการคลังควบคุม แต่กระทรวงการคลังก็ทำอะไรไม่ได้ คือ
เมื่อไม่เกิน ๑๘ เปอร์เซ็นต์แล้วมันจะ ๑ เปอร์เซ็นต์หรือ ๒ เปอร์เซ็นต์ หรือ

๓. เปอร์เซ็นต์ กระทรวงการคลังไม่เข้าไปดูทั้งนั้น แล้วธนาคารแห่งนี้แห่งเดียวจะรับ
 สินเชื่อมากกว่าธนาคารอีก ๑๔, ๑๕ ธนาคารรวมกัน แต่ก็ปล่อยไปอย่างนั้นแหละครับ
 ปล่อยให้มันเป็นไปอย่างนั้น แล้วสินเชื่อ ๑๔ เปอร์เซ็นต์นี้ อย่างที่ท่านสมาชิกของพรรค
 กระผมได้พูดไป ก็คือ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๖ เดือนแรก ก็ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๖ เดือนหลัง
 กระผมขอฝากท่านประธานด้วยตัวเลขแต่เพียงสั้น ๆ ว่า เมื่อปี ๒๕๒๖ มีการปล่อย
 สินเชื่อ เมื่อปี ๒๕๒๕, ๔๓๔, ๓๓๑ ล้านบาท เพิ่มสินเชื่อขึ้นมา ๓๑.๖๑ เปอร์เซ็นต์
 ในปี ๒๕๒๖ ก็เพิ่ม สินเชื่อออกมา ๑๐๔, ๓๖๕ ล้านบาท เสร็จแล้วในปี พ.ศ. ๒๕๒๗
 ในปีที่ยกเลิกสินเชื่อ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ธนาคารแห่งประเทศไทยออกมา พูดว่าไม่เกิน
 ๑๔ เปอร์เซ็นต์ บอกว่าสินเชื่อจะต้องไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ ไม่เกิน ๖๕,๐๐๐ ไม่เกิน
 ๖๕,๐๐๐ ไม่เกิน ๗๐,๐๐๐ แต่กระผมลองคำนวณดูว่า ๑๔ เปอร์เซ็นต์มันตกเท่าไร
 ก็ตก ๓๔, ๑๙๕ ล้านบาท ลดจาก ๑๐๔, ๓๖๕ ล้านบาท คือลดจาก ๓๑.๖๑ เปอร์เซ็นต์
 มาเหลือ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ มันจะอยู่ไหนหรือครับ การลงทุนต่าง ๆ ต้องหยุดชะงักหมด
 เงินที่สะสมไว้ ทางการศึกษา ก็การศึกษา การลงทุนต่าง ๆ ถูกหยุดชะงักหมดตั้งแต่
 เริ่มต้นปีใหม่ของวันที่ ๑ มกราคม แล้วอย่างนี้ กระทรวงการคลังจะไปหาเงินรายได้
 มาได้อย่างไร มีตัวเลขของเอกชนที่เขาคำนวณว่ารัฐบาลเสียรายได้ไปในการเก็บภาษี
 ปี ๒๕๒๗ หลังจากควบคุมสินเชื่อ ๑๔ เปอร์เซ็นต์นี้เสียหายไปประมาณ ๑๔ ถึง
 ๑๕ เปอร์เซ็นต์ของยอดเงินรายได้ที่จะได้ แต่กระทรวงการคลังก็ยังปล่อยให้มัน เป็น
 ไปโดยคิดว่า ถ้าฉันจำกัดสินเชื่อ ๑๔ เปอร์เซ็นต์แล้วคงจะลดคู่ค้าการค้าได้ โดยที่ไม่
 คำนึงถึงผลกระทบที่มันจะเกิดขึ้นหลังจากจำกัดสินเชื่อแล้วว่ามันเป็นลูกโซ่มาอย่างไร
 ไม่คำนึงถึง นั่นคือประการที่ ๔ ที่ไม่ไ้ผล

ประการที่ ๕ การปรับเพดานดอกเบี้ย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ท่านนี้ไปปรับอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก บอกว่าให้ประชาชนออมเงิน ก็อยากจะให้ดอกเบี้ย
 ใต้สูงขึ้น ฟังแล้วสวยหูเลย ท่านประธานครับ จาก ๑๓ เปอร์เซ็นต์เป็น ๑๔

งานรายงานการประชุม

กองการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภา

๘๐

เปอร์เซ็นต์ แต่เสร็จแล้วบอกว่าเงินกู้จาก ๑๓.๕ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๑๕ เปอร์เซ็นต์
 ทานประธานลอง เอาดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๓ เปอร์เซ็นต์ เติมนับกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้
 ๑๓.๕ เปอร์เซ็นต์ เติมนับ ผลต่างคือ ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ ที่ธนาคาร ได้ไป แต่ดอกเบี้ยที่รับแล้ว
 อันใหม่ซึ่รับ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประชาชนที่ไปฝากเงินได้อีก ๑ เปอร์เซ็นต์
 คือเป็น ๑๔ แต่ไปเพิ่มเพดานดอกเบี้ยให้กับธนาคาร ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ ธนาคารได้ผล
 ต่าง ๕ เปอร์เซ็นต์ ได้ผลต่างเพิ่มขึ้นมาอีก .๕ เปอร์เซ็นต์ .๕ เปอร์เซ็นต์ ของ
 ธนาคารพาณิชย์นี้ ทานประธานครับ ๑ เปอร์เซ็นต์นั้นมัน ๓,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ ๑.๕
 เปอร์เซ็นต์นี้ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่บริหารการเงิน
 ของประเทศที่เป็นที่เก่ง จะต้องคำนึงถึงว่าผลต่าง .๕ เปอร์เซ็นต์ก็ หรือ
 ๑ เปอร์เซ็นต์ก็นั้นมีผลกระทบเป็นพัน ๆ ล้าน ต้องใช้ความระมัดระวัง ถ้าทำเป็น
 ไปนี้แล้วฐานะการเงินของใครที่ดีขึ้นครับ ฐานะการเงินของธนาคารก็ขึ้น ธนาคาร
 พาณิชย์ แต่ฐานะการเงินของใครเสียครับ ของประธาน ของรัฐบาลนั้นครับ
 เพราะฉะนั้นสรุปแล้วอันนี้เรียกว่าไม่ได้เสียแล้ว นี่เอาอีกแล้วครับ จะปรับเพดาน
 ดอกเบี้ยใหม่อีกแล้วครับ ใหม่มันลงไป ๑ เปอร์เซ็นต์ เงินกู้ให้มันเหลือ ๑๔ เปอร์เซ็นต์
 แต่เงินฝากก็ยังไม่ได้พุดถึง แล้วบอกว่าเศรษฐกิจมันจะดีขึ้น ถ้าลดอัตราดอกเบี้ยเงิน
 ลงเสีย ๑ เปอร์เซ็นต์ แล้วเศรษฐกิจมันจะดีขึ้น กระผมอยากจะถามท่านประธานมัน
 ดีตรงไหน มันดีตรงที่ดอกเบี้ยลดลง ๑ บาท หรือว่ามันดีตรงที่ว่าหาเงินไม่ได้ ขณะ
 ดอกเบี้ยมันไม่ได้สำคัญที่ ๑ เปอร์เซ็นต์ ดอกเบี้ยมันสำคัญอยู่ที่ว่า ไม่สามารถจะกู้เงิน
 ได้อีกแล้ว ที่กู้ไม่ได้ไม่ใช่ว่าไม่มีเงิน มีเงิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะ
 ต้องมาตบกระหม่อมว่าเงินมีเยอะแยะ แต่ทำไมคนไม่ไปกู้ ธนาคารเขาไม่ให้ครับ
 เพราะฐานะทางธุรกิจพาณิชย์ก็ อุตสาหกรรมก็ มันไม่อยู่ในสภาพที่เขาจะ
 ให้กู้ได้ แล้วกระผมไม่เคยเห็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านปรับอัตราดอกเบี้ย
 เงินกู้ให้มันต่ำลง เหมือนในต่างประเทศเขา ก็ตอนที่เรารัฐขึ้นเพดานเงินกู้ดอกเบี้ย

๑๕ เปอร์เซนต์นั้น ในต่างประเทศเขาขึ้นมา ๑๓, ๑๔ เปอร์เซนต์ก็จริง แต่เดี๋ยวนี้
เขาลดมาเหลือ ๘.๘ แล้ว เรายังมาเอา ๑๕, ๑๔ อยู่แน่แหละ อย่างนี้หรือรับ
ความสามารถของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ที่จะบริหารการคลังการเงินของ
ประเทศ

ประการที่ ๕ นักกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าไม่ได้อธิบาย เช่น
เดียวกัน

ประการที่ ๖ ลดค่าเงินบาทแต่เขาพูดรายละเอียดไปแล้วครับท่านประธาน
ประการที่ ๖ ลดค่าเงินบาทนี้รัฐมนตรีคลังคนเดียวกันนี้แหละครับ นี่เป็นรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง ประมาณ ๓ ปี ลดค่าเงินบาท ๒ ครั้ง ครั้งแรกลดค่า
เงินบาทเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ จาก ๒๑ บาท เป็น ๒๓ บาท ต่อ
๑ เหรียญสหรัฐอเมริกา ลดค่าเงินบาทประมาณ ๙.๕๒ เปอร์เซนต์ ระหว่างที่ลดปี
๒๕๒๕ และปี ๒๕๒๖ ปรากฏการณ์ ๒๕๒๕, ๒๕๒๖ เด็ดลงตามลำดับ พอจะปรับตัวในปี
๒๕๒๖ เนื่องจากการลงทุนกันมากขึ้น เงินกันมากขึ้น นำวัตถุดิบจากต่างประเทศ
เข้ามามากขึ้น การค้าเสียเปรียบมากขึ้น นี่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ตกใจ แต่ไม่ได้ไปตรวจสอบดูว่า เมื่อปี ๒๕๒๖ ที่เขาปรับตัวขึ้นนั้น เขาได้นำ
เครื่องจักร เขาได้นำสินค้าประเภททุนการผลิตเข้ามาอย่างไร ไม่ได้ไปเปรียบ
เทียบดู รู้แต่เพียงว่าค่าการคัมเสียไป ๔๕,๐๐๐ ล้านบาท นี่ก็ควบคุมกันทุกอย่าง
ทั้งหมด ในปี ๒๕๒๖ เสร็จแล้วเป็นอย่างไรครับ ท่านประธานครับ วันที่ ๒ มีผล
วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๖ ปรับลดค่าเงินบาทเสียคือ ๆ อีก ๒๓ เป็น ๒๕ อีก ๑๓.๓๕
เปอร์เซนต์ มีที่ไหนเขาทำครับ กระผมก็ไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีการคลังนี้ ท่านคงจะ
เชี่ยวชาญ กระผมอยากจะกราบเรียนเรื่องทีลดค่าเงินบาท ๑๓.๓๕ เปอร์เซนต์นั้น
มีผลโดยตรงกับรัฐบาลอย่างไรในต่อไป แต่ในตอนนี้กระผมอยากจะสรุปว่าผลงาน ๖
อย่างที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ดำเนินการมานั้น กระผมขอยกตัวอย่าง
ซึ่งมีสมาชิกหลายท่านสนใจว่าจำนวนเช็คแข็งนี้มันเป็นอย่างไร ตัวเลขที่กระผมได้มานี้

๘๒

เป็นตัวเลขที่เชื่อถือได้ เป็นตัวเลขที่ได้มาจากศาล ทานรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังจะจดไปก็ได้ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๖ พอลา ประชาชนจ่ายเช็คทั้งสิ้น
๓๓,๘๓๘,๙๑๖ ฉบับ เป็นเช็คแข็ง หรือเช็คที่ไม่มีเงินจ่ายทั้งสิ้น ๒,๙๕๑,๑๖๑ ฉบับ
ในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ผ่านมามีพอลา ประชาชน จ่ายเช็คทั้งสิ้น ๓๔,๙๓๙,๔๖๖
ฉบับ มีเช็คแข็ง เช็คไม่มีเงินจ่าย ๔,๔๓๖,๕๖๔ ฉบับ อัตราเช็คไม่มีเงินจ่ายปี ๒๕๒๓
สูงกว่าปี ๒๕๒๖ ๖๖.๕๑ เปอร์เซ็นต์ กระผมฟังแล้วก็เศร้าใจแทนประชาชน ธนาคาร
แห่งประเทศไทยออกมาว่าที่มันแข็งมากขึ้น เพราะว่าเงินนอกระบบคือแชร์แมชชีน
แมนแกวแมอะไรต่อแมอะไรนั่นนะ แก้วตัวรับแทนประชาชน ไม่ยอมรับว่าเศรษฐกิจ
มันไม่ดีขึ้น ยังคงว่าเศรษฐกิจมันดีขึ้น แต่เช็คมันแข็งเช็คที่มันไม่จ่ายเงิน เกิดจากเงิน
นอกระบบปิดไปเฉย ๆ อย่างนั้นแหละ แล้วลองดูปี ๒๕๒๘ กระผมเพิ่งได้ตัวเลขมา
เดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒ เดือน เพราะเดือนมีนาคมนี้ยังไม่เสร็จ จ่ายเช็ค
ทั้งหมด ๖,๕๔๙,๘๖๙ ฉบับ เช็คแข็ง ๙๖๙,๙๗๖ ฉบับ เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๒,๙๖๐ ล้าน
บาท การพาณิชย์ การอุตสาหกรรมจะปั่นป่วนอย่างไรในจำนวนเงิน ๔๐,๐๐๐ กว่า
ล้านบาทนี้ ทานประธานลองคิดดู จนกระทั่งเกียวนั้นครับ อ้าวว่าดวงการธุรกิจ
ใหญ่ ๆ วงการธุรกิจเล็ก ๆ ก็ไม่รับเช็คแล้วครับ จะซื้อของราคาเป็นแสนต้องหอบ
เงินสดใส่กระเป๋าเอาไปจ่ายเป็นเงินสด ถ้าซื้อเป็นเงินด้านทอง ไปออกแคชเชียร์เช็ค
(Cashier cheque) อ้อแคชเชียร์เช็คไปครับ ทานประธานถึงจะซื้อของกันได้
ระบบทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้นใครเป็นผู้กระทำให้ความเชื่อถือในการใช้เช็คในประเทศไทย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคนนี้ ช่วงระยะปี ๒๕๒๔ มาถึงปัจจุบันเท่านั้น
ประเทศทั้งประเทศทั้งหมด ระบบเศรษฐกิจทั้งระบบเสียหายหมด ระบบเครดิต
ทั้งประเทศใช้ไม่ได้หมด ต่อไปเราจะทำอย่างไรแทนประธาน ถ้าเราจะไปซื้อของ

๘๓

ข้ออะไรนี้ต้องหอบเงินสกลไปให้ถูกเขาจริง ไปถูกเข่าปล้นอย่างนั้นหรือ " ผลกระทบอันนี้
 แต่ละครั้งที่เราไม่อธิบายวิธีชุมนุมตำรวจกระทรวงมหาดไทย เราเห็นว่าตนเรื่อง
 ที่มันเกิดขึ้นนั้นเกิดจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านประธานครับ กระผมอยาก
 จะบอกตัวเลขอีกอันหนึ่ง คคือมีผลหลายครั้งท่านประธาน คคือมีผลหลายระหว่างเดือน
 มกราคมถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๘. ระยะ ๓ เดือน มีคคือมีผลหลาย ๗๕ เรื่อง
 เมื่อปี ๒๕๒๗, ๓ เดือนนั้น มีเพียง ๔๕ เรื่อง เอาละเรื่องคคือมีผลหลายนั้นดูแล้วมัน
 ไม่ค่อยมาก แต่ท่านประธานลองดูจำนวนเงิน จำนวนเงินคคือมีผลหลายในปี ๒๕๒๘
 นั้นเป็นเงิน ๑,๕๓๘,๔๗๓,๒๗๗.๐๖ ล้านบาท ทุกเป็นตัวเลขกลมกคือมีถึง ๑,๕๓๘
 ล้านบาทในคคือมีผลหลาย แล้วเมื่อปี ๒๕๒๗. นั้นมีเท่าไรครับ ๕๑๕ ล้านบาทครับ
 ท่านประธาน ผลต่างอันนี้น่าจะเป็นที่ชี้ชัดให้เห็นว่าการดำเนินงานทางการค้า หรือการ
 อุตสาหกรรมต่าง ๆ นั้นไม่ไหวแล้วครับ ในระยะ ๓ เดือนแรกของปีนี้กับ ๓ เดือนแรก
 ของปีที่แล้วนี้เพิ่มขึ้นมาถึง ๓ เท่ากว่า ยังไม่ทันจะปิดบัญชีเดือนมิถุนายนเลยครับท่าน
 ประธาน ๓ เดือนแรกของปี ๒๕๒๘ เดือนหลังของปีนี้จะเพิ่มมากกว่านี้ เพราะในเดือน
 มิถุนายนนี้จะปิดบัญชีกันอีกต้องมีผลหลายกันอีกแน่นอน นอกจากนั้นคคือมีผลหลายที่รับ
 ท่านประธานครับ เมื่อปี ๒๕๒๗, ๓ เดือนแรกมีการปิดทรัพย์ไป ๗๓๒,๔๔๕,๒๕๐.๕๕
 ล้านบาท แต่ ๓ เดือนแรกของปี ๒๕๒๘ มีการปิดทรัพย์ไปแล้ว ๑,๑๐๐,๗๙๖,๗๐๘.๕๕
 ล้านบาท เห็นได้ชัดเลยครับ ตั้งแต่คคือมีผลหลาย เจนกระทั่งบังคับคคือมีผลหลาย เจน
 กระทั่งปิดทรัพย์ เกิดจากใครครับท่านประธาน กระผมไม่เอาตัวเลขนอกเหนือจากที่
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านนี้ ที่ไม่ได้รับผิดชอบมาเลย เป็นเรื่องที่ทกน
 จะต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า สิ่งที่ตามมามีอะไรครับ
 คคือมีผลหลายเต็มศาล คคือมีผลหลายเต็มศาล คคือมีผลหลายเต็มศาล ขาหุบหัวคคือมีผลหลาย ปล้นร้านทอง
 ปล้นธนาคาร คคือมีผลหลายเต็มศาล คคือมีผลหลายเต็มศาล คคือมีผลหลายเต็มศาล แล้วก็จะปล้นธนาคารแห่ง
 ประเทศไทย มันหนักไม่พอหรือครับ เพราะฉะนั้นนี่ก็เป็นเรื่องที่กระผมอยากจะสรุป
 ภาคแรก

ภาคที่ ๒ ทานประธานที่เคารพ เรื่องการกู้เงินที่กระผมได้พูดไป เมื่อครั้ง
 นึกหนึ่ง การกู้เงินของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้วว่า
 เมื่อปี ๒๔๒๖ นั้นได้กู้เงินไปทั้งหมด ๓๑๓,๐๔๔ ล้านบาท ตัวเลขนั้นเป็นตัวเลขของ
 สำนักงบประมาณและของกระทรวงการคลังเอง เป็นหนี้ในประเทศ ๑๔๑,๑๑๕ ล้าน
 บาท นอกประเทศ ๑๗๑,๙๒๙ ล้านบาท นี้อัตราแลกเปลี่ยน ๒๓ บาท ปี ๒๔๒๗
 เพิ่มจาก ๓๑๓,๐๔๔ ล้านบาท เป็น ๓๓๓,๑๑๓ ล้านบาท เป็นหนี้ในประเทศ
 ๑๓๕,๑๖๓ ล้านบาท เป็นหนี้ต่างประเทศ ๑๙๘,๙๕๐ ล้านบาท ทั้งนี้มีการลดค่าเงิน
 บาท ๑๗.๓๙ เปอร์เซนต์ หนี้ต่างประเทศที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ถัวเฉลี่ย
 ๑๕๗,๙๕๐ ล้านบาทของเพิ่มหนี้ที่อีก ๒๓,๘๖๗.๕๑ ล้านบาท หนี้ที่ต้องเพิ่มเงินที่เป็น
 หนี้ ไม่คิดถึงดอกเบี้ยที่จะต้องเพิ่มทบลงไปใน ๒๓,๘๖๗.๕๑ ล้านบาท เพราะฉะนั้น
 ในปี ๒๔๒๘ ตามงบประมาณแผ่นดิน เราเอาเงินที่จะต้องเพิ่มโดยอัตราแลกเปลี่ยน
 ลดลงนี้เข้าไปบวกกับ ๓๓๓,๑๑๓ ล้านบาท บวกกับ ๒๓,๘๖๗ ล้านบาท หนี้สิ้นปี
 พ.ศ. ๒๔๒๘ เราจะมีหนี้ ๔๐๐,๙๘๐ ล้านบาท งบประมาณปี ๒๔๒๘ ได้รับอนุมัติไป
 จากรัฐสภาแห่งนี้จะจ่ายเงินภายในประเทศอีก ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท รวมแล้วเป็น ๔๓๕,๙๘๐
 ล้านบาท นี่เป็นหนี้ที่เป็นตัวเลขที่แน่นอน แล้วตลอดระยะเวลาวันที่ ๓๑ มกราคม
 พ.ศ. ๒๔๒๘ เป็นต้นมาจนกระทั่งถึงบัดนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไปกู้เงินจาก
 นอกประเทศมาอีกจำนวนเท่าไร กระผมหาตัวเลขไม่ได้ กระผมพยายามจะค้นใน
 ราชกิจจานุเบกษา อะไรก็ยังไม่ได้ตัวเลข แต่กระผมก็คิดว่า คงไม่น้อยกว่า
 ๔๐,๐๐๐, ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคชาติไทย ได้พูดไปแล้ว
 ว่าประมาณเกือบ ๕ แสนล้านบาท นี่แหละครับท่านประธานครับ ถ้าสรุปให้เห็นถึงที่
 กระผมกล่าวมาในภาคที่ ๒ นี้แล้วก็จะเห็นว่าประเทศไทยเรากำลังจะเข้าอันดับโลกตาม
 ประธาน จะเป็นประเทศบราซิลของทวีปเอเชีย ถ้าจัดอันดับหนี้มากตามสัดส่วนของ
 รายได้รวมของประชาชาติกับจำนวนเงินงบประมาณแผ่นดิน เราก็คงจะเป็นอันดับ ๖

เข้าอันดับแล้วครับ จะเป็นอันดับ ๖ ประเทศที่มีหนี้สินมาก แล้วอีกไม่นานหรอกครับ
 ทานประธาน อีกไม่กี่ปีหรอกครับเราคงจะถึง เม็กซิโก ชิลี บราซิล เข้าเป็นอันดับ ๑
 เป็นแชมป์เรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า เรื่องหนี้สินนั้น
 รัฐบาลไม่ได้คำนึงถึงว่าจะโรมันจะเกิดขึ้น บอกว่าเมื่อปี ๒๕๒๖ นั้นจะประหยัด ไม่ได้
 ประหยัดหรอกครับ จาก ๓๑๓,๐๐๐ ในปี ๒๕๒๓ เป็น ๔ แสน ปี ๒๕๒๔ นี้จะเป็น
 ๕ แสนเข้าไปแล้วครับท่านประธาน อยู่ได้อย่างไรครับประเทศไทย

อีกภาคหนึ่งภาคสุดท้ายที่กระผมอยากจะพูดถึง ก็คือโครงสร้างภาษีกับฐาน
 ภาษี โครงสร้างภาษีนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐมนตรีท่านนี้
 ละครับได้ทำลายฐานภาษีหมดแล้ว ไม่เหลือแล้วครับฐานภาษีที่เราจะเก็บภาษีต่อไป
 ฐานภาษีไหนมีกิจการที่ไหนที่พอจะเป็นฐานภาษีที่เราจะเก็บภาษีได้ ท่านทำลายหมด
 เหลือฐานภาษีอีก ๒ อย่างที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเอาไว่ว่า ที่จ้อง
 มองกันอยู่ในขณะนี้คือฐานภาษีที่จะเก็บก็คือ อสังหาริมทรัพย์คือที่จะเก็บภาษีทรัพย์สิน
 เคี้ยวนี้ได้มีการเคลื่อนไหวแล้ว ภาษีมรดกมีการเคลื่อนไหวแล้วว่าฐานภาษีเหล่านี้ เป็น
 ฐานภาษีที่ในต่างประเทศเขาก็เก็บกัน แต่มันไม่เหมือนต่างประเทศครับท่านประธาน
 เพราะฉะนั้นฐานภาษีเหล่านี้ถ้ารัฐบาลเริ่มต้นเมื่อไรนะครับ ประเทศชาติก็จะต้องสิ้นไป
 เพราะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคนนี้

อีกประการหนึ่งการปรับโครงสร้างภาษี กระผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า
 มหาวิทยาลัยไหนที่เขาสอนให้ปรับโครงสร้างภาษีพร้าเพรื่อ ปีหนึ่งปรับแล้วปรับอีก
 ขึ้นปีใหม่ปรับอีก แล้วคนที่ลงทุนทำการค้าจะไปปรับตัวได้อย่างไร เมื่อโครงสร้างภาษี
 มันเปลี่ยนทุกอย่างที่กระผมกราบเรียนท่านประธานไปเมื่อกี้ เพียงแต่ดอกเบี้ยต่างกัน
 ๑ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นละครับ เราทุกคนเงินเป็นเงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว แล้วถ้า
 ให้อโครงสร้างภาษีมันเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจทั้งประเทศ ถ้ามันปรับภาษีกัน
 ตั้งแต่ .๕ ไปถึง ๑ ไปถึง ๒ ไปถึง ๓ จนกระทั่งเป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์มันเงิน

๘๖

กัหมันล้าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เคยคำนึงถึงไหม คำนึงอยู่อย่างเดียวกันว่า ถ้าปรับโครงสร้างภาษีอย่างนี้แล้วก็จะเก็บเงินได้เท่านั้น เท่านั้น ๆ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่พูดกันอยู่ในขณะนี้ว่างประมาณปี ๒๕๒๕ นี้จะขาดดุล ขณะนั้นะครับ แต่ไม่ก็เดือน มานี้ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแก้ปัญหานี้อย่างไรครับ อันที่

๑. ท่านแก้ปัญหาด้วยวิธีการลดงบประมาณ แต่ท่านไม่พูดอย่างนั้น ท่านพูดบอกให้ ประหยัดลงได้ประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท มันก็ยังขาดอีก ๔,๐๐๐ ท่านทำอย่างไรครับ

ออกพระราชกำหนดขึ้นภาษีน้ำมันไปแล้ว ออกพระราชกำหนดเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ขึ้นอากรสุรเทศอีก ๕๕๐ กว่าชนิด โดยคิดว่าถ้าปรับอย่างนี้ โครงสร้างภาษี อย่างนี้แล้วจะได้เงินงบประมาณ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาทชดเชย ซึ่งมันก็เป็นไปไม่ได้เพราะ โครงสร้างภาษีเมื่อเข้ามาในสภาแห่งนี้เมื่อตอนแรกนั้นจะเห็นว่าละเอียดที่สุด ภาษี สรรพสามิตก็เช่นเดียวกัน ท่านปรับภาษีบุหรี่ขึ้นมากำนวนเลยว่ บุหรี่คนสูบเท่าไร ก็ของ ๆ เพิ่มมา ๑ บาท แต่ท่านลืมไปว่าท่านไม่ได้ปรับภาษีบุหรี่นอก ท่านปรับ ขึ้นมา ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เบียร์ ขอลประทานโทษท่านปรับภาษีเบียร์ที่มาจากต่างประเทศ หรือเหล้ามาจากต่างประเทศ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ภาษีของเราที่ผลิตในประเทศท่านขึ้น ไปถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ทำให้มีการแข่งขันสินค้ากับสินค้าต่างประเทศ ท่านคำนึง ถึงหรือเปล่าว่าราคามันชักจะใกล้เคียงกันแล้ว นี่หรือส่งเสริมให้มีการใช้สินค้าไทย

ท่านประธานครับ นั่นคือฐานภาษีที่กระแฉก ที่นี้ฐานภาษีอีกอันหนึ่ง ที่กระแฉกเห็นว่า จะเป็นปัญหามากที่สุดก็คือ ภาษีสรรพากร ภาษีสรรพากรในปัจจุบันนี้ท่านประธานลองไป ดูประมวลรัษฎากรก็ดี อะไรก็ดีละเอียดที่สุด ไม่มีอะไรเป็นมาตรฐานที่จะยึดได้เลยว่า ภาษีสรรพากรนี้จะเสียกันคนละเท่าไร ยกตัวอย่างง่าย ๆ การเก็บภาษีสรรพากรใน ทางจังหวัด เหมากายครับ ท่านประธาน ไร่ร้านนี้เคยเก็บภาษี ๓,๐๐๐ บาท ปีนี้จะ ต้องเอาภาษีให้ได้ ๕,๐๐๐ บาท ทอรองกันเลย ไม่ได้ ๕,๐๐๐ ไม่ได้ ไม่ได้คำนึง ถึงเลยว่าเศรษฐกิจเมื่อตอนที่ ๓,๐๐๐ กับเศรษฐกิจในขณะนี้ ๕,๐๐๐ มันต่างกันอย่างไร

ไม่ต้องมีอะไรมาทอนประชาชน ร้านหวานที่อยู่ใต้สะพานพระปิ่นเกล้านี้ละครับ ไปทานปกติ มีหวานเขว่นอยู่ ๒, ๓ ตัว วันไหนเจอน้ำที่สรรพากรไปนั่งอยู่มีหวานอยู่ซีกเดียว ที่เขว่น ครับ แล้วเขามากกระซิบบอกไอสรรพากรมันมาจะประเมินภาษีเหมา ท่านลองคิดดูครับ ภาษีสรรพากรก็ ภาษีสรรพาสามีพักก็ ถือเป็นภาษีที่ภาษีการค้าอะไร เหล่านี้ก็ ไร่ โครงสร้างภาษีของแน่นอน ต้องให้ดูลงทุนเขาว่าเมื่อเขาลงทุนไปแล้ว เขาจะต้องรับภาระภาษีเท่าไร โฉนดไม่มีหรอกครับนี่ก็ออกมารับเงินกับรับ นี่ก็ออกได้เงินเงินกับรับ โครงสร้างภาษี แล้วฐานภาษีเหล่านี้ละครับ เดียวนี้ไม่เหลือแล้วครับท่านประชาชน กระผม ยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างภาษีโรงเรียน ซึ่งอาจจะไม่เข้าไปตรงกับกระทรวงการคลัง ภาษีโรงเรียนนี้เราเก็บอย่างไร เราเก็บเดือนครึ่งของจำนวนค่าเช่า ทั้งปี ฉะนั้น เดียวนี้เศรษฐกิจมันมีบริบทต่าง ๆ นานา ไอ้ค่าเช่ามันขึ้น กระผมขอยกตัวอย่าง ง่าย ๆ นะครับ ค่าเช่าเดิมนี้ราคา ๔๐๐ บาท ค่าเช่าใหม่นี้ ๑,๐๐๐ บาท ไอ้ตอน ๔๐๐ บาทนั้นมันเสียค่าเช่าปีละ ๔,๘๐๐ บาท เสร็จแล้วเสียภาษีโรงเรียน ๑ เดือนครึ่ง ก็เสียแค่ ๖๐๐ บาท แต่พอมาเป็น ๑,๐๐๐ บาท ต้องเสียค่าเช่าปีละ ๑๒,๐๐๐ บาท เสียภาษีโรงเรียนอีก ๑,๕๐๐ บาท ตกลงไอ้ร้านกระจอกเล็ก ๆ นั้นแหละครับต้อง เสียค่าเช่าเพิ่ม ๓,๒๐๐ บาทต่อปี ค่าภาษีโรงเรียน ๕๐๐ บาทต่อปีทั้งปี ต้องเสียอีก ๔,๑๐๐ บาท เสร็จแล้วเวลาสรรพากรไปเก็บภาษีร้านขายของชำเล็ก ๆ นี้ละครับ ต้องไปเพิ่มภาษีเหมาขึ้นไปอีก ๒,๐๐๐, ๓,๐๐๐ บาท แล้วก็จะอยู่ได้อย่างไรละครับ ฐานภาษีก็ทั้งหมด ท่านประชาชนครับ อีกอันหนึ่งที่เป็นตัวอย่างที่ดีกระผมก็อยากจะเรียน ว่าอุตสาหกรรมบรรจขวด

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : เกือบชั่วโมงแล้วนะครับท่าน

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (บุรีรัมย์) : ครับ อันนี้ก็จะจบพอดีครับ

ท่านประธาน อุตสาหกรรมบรรจขวดนั้นละครับกระผมยกตัวอย่างง่าย ๆ จำเป็นต้อง เอย์ชื่อ อย่างเหล้ากวางทองนั้นละครับเขาขายได้เดือนละ ๖ ล้านขวด หลังจากปรับ ภาษีขึ้นมาแล้วขายได้แค่ ๕ แสนขวดครับ ท่านประธานหายไป ๕ ล้าน ๕ แสนขวด

๘๘
 อะไรมันเกิดขึ้นครับ เก็บภาษีรายได้ไม่ได้ ภาษีการค้าก็ไม่ได้ มันหายไป ๕ ล้าน
 ๕ แสนบาท ขาดไม่ได้อีก ๕ ล้าน ๕ แสนบาท อุตสาหกรรมขาดทั้ง ๕ ล้าน ๕ แสนบาท ขาด
 อุตสาหกรรมพาณิชย์ทั้ง ๕ ล้าน ๕ แสนบาท ขาดทั้งนี้ทั้งนั้นค่าไฟฟ้าที่ควรจะได้ก็ไม่ได้
 แรงงานต่าง ๆ ก็หยุด เงินทุนหมุนเวียนก็ไม่เดิน ไม่เคยคำนึงถึงท่านประธานครับ ค้วย
 เหตุผลดังกล่าวมาทั้งหมดนี้ครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านนี้ได้ประมาณรายได้
 จากภาษีนี้ครับ เฉพาะภาษีในปีที่ท่านเข้ามาเป็นผู้รับผิดชอบปี ๒๕๒๔ ถึงปี ๒๕๒๗ ปี ๒๕๒๔
 ท่านเก็บภาษี ๑๑๑,๘๖๓ ล้านบาท ขาดดุลไป ๒๑,๓๕๕ ล้านบาท ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๒๕
 เก็บภาษีได้ ๑๑๖,๐๕๕ ล้านบาท ขาดดุลไป ๔๑,๑๒๐ ล้านบาท ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเป็น
 ในต่างประเทศนะครับ ถ้าเขาไม่ลคออกเขาก็ไล่ออกไปแล้ว หรือถ้าจะอายตัวเองเขา
 ก็ไล่ออกไปแล้ว แล้วเมื่อปี ๒๕๒๖ เก็บภาษี ๑๔๓,๒๓๔ ล้านบาท ขาดดุล ๖๖,๘๖๔ ล้านบาท
 ๑๖ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๒๗ ที่ผ่านไปแล้ว ๑๔๔,๒๑๗ ล้านบาท ขาดดุล ๓๓,๕๐๘ ล้านบาท
 ๒๓ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานแล้วปี ๒๕๒๘ ที่กระผมกราบเรียนไปแล้วคือขาดดุล ๑๖,๐๐๐
 ล้านบาทในระยะ ๓, ๔ เดือนที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมก็คงจะ
 ค้วยเหตุผลที่กระผมได้อธิบายมาแล้วทั้งหมดนั้น กระผมไม่สามารถที่จะไว้วางใจให้รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลังท่านนี้ บริหารการเงิน และการคลังของประเทศชาติ โดยใช้
 มวลชนทั้งชาติเป็นหนูตะเภาได้อีกต่อไป ก็เพราะกระผมเกรงว่าถ้าให้รัฐมนตรีท่านนี้บริหาร
 ต่อไปแล้ว เราคงจะสิ้นชาติสิ้นแผ่นดินกันแน่นอน ขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ต่อไปคุณทรงธรรมนะครับ
 แต่มต้องขอโทษคุณทรงธรรมนะ เกี่ยวจะคิดว่าพอถึงคุณทรงธรรมแล้วก็ต้องมีปัญหา ไม่ใช่
 คือผมเรียนอย่างนี้ว่า เนื่องจากว่าเท่าที่ผมสังเกตนะครับ ท่านสมาชิกเราได้ใช้เวลา

ทุกคนไม่ว่ากว่า ๓๐ นาทีกันเกือบทุกท่านที่แล้ว มีบางท่านใช้เวลา ๑๐ กว่านาที แล้ว
ก็ทานอาหารกลางวันใช้เวลา ๕๐ กว่านาที กระผมเท่าที่สังเกตดูเวลาใน ๒๐ กว่านาทีนี้
เป็นพอเหมาะพองามนะครับสำหรับรายการใหญ่ ๆ อย่างนั้นครับ ก็ประมาณนั้นละครับ
กระผมยกขึ้นสออีก ๕ นาทีสรุปได้แก่แล้วกันนะครับ กระผมจะให้ประโยชน์มาก
ที่สุดที่จะมากได้ เชิญคุณทรงธรรมครับ

จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่าน
ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ผู้แทน
ราษฎรที่ขึ้นมาชี้แจงในสภามันก็เหมือนนักมวย บางครั้งมันก็มีตีพันบ้าง เหมือนคล้ายๆ
กันว่าเราตบไปแล้วครับมันตีพันบ้าง ระฆัง เค็ง มันก็เตะไปสักทีหนึ่ง มันก็นั่นแหละ
ขออภัยด้วยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมลุกขึ้นมาอภิปรายวันนี้ก็เนื่องจาก
ว่า กระผมไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นผู้ทำลายชาติ
และก็รัฐบาลชุดนี้โดยปฏิบัติการไม่เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภา ในการแถลง
นโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ ท่านประธานที่เคารพ มีอยู่ข้อหนึ่ง
ครับนโยบายทางเศรษฐกิจจะครับซึ่งได้แถลงต่อสภานี้ นโยบายเศรษฐกิจข้อ ๓ จะ
สนับสนุนระบบเศรษฐกิจเสรี และขจัดการกระทำที่เป็นการผูกขาด โดยคำนึงถึง
ผลประโยชน์ของประชาชนผู้บริโภคเป็นสำคัญ ในขณะที่เดียวกันก็จะให้ความเป็นธรรม
แก่ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายอย่างทั่วถึง ครบวันนี้กระผมเอาเหลามาในสภาอีก ก็เป็นการ
ฉายหนังรอบสอง แต่วันนั้นมันเป็นหนังเรื่องเดียวกันครับท่านประธาน แต่เป็นหนัง
๑๖ แล้วอีกหนึ่งชวาค่า แต่ขณะนี้เราฉายทำใหม่ครับ เป็น ๒๕ เป็นหนังสี่ด้วยครับ
ผู้แสดงใหม่ เขียนเรื่องให้มันเข้าคลองจองกับเหตุการณ์ พุทงาย ๆ ได้ข้อมูลใหม่
ครับมาเพิ่มเติม เคียวกระผมจะบอกให้ท่านประธานทราบเป็นฉาก ๆ ไปว่าข้อมูล
มันเป็นอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ เหล่าที่กระผมกำลังชี้ให้ท่านประธานเห็นนี้

อันนี้คือเหล้าแม่โขงครับ อันนี้คือเหล้ากวางทอง ทั้งเหล้าแม่โขงและเหล้ากวางทอง
นี้เป็นเหล้าของรัฐบาล ของกรมโรงงานกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีเอเดน เขาไปแลก
โศกาสีห์และคามาซีแก่รัฐบาล ปีหนึ่งเป็นหมื่น ๆ ล้านมวตั้งแต่หลายสิบปีมาแล้วครับ
เป็นเหล้าที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายไปทั่วประเทศ แม้กระทั่งคนต่างประเทศก็นิยมบริโภค
เหล้าแม่โขง ชาวต่างประเทศเข้ามาประเทศไทยจะถามหาแม่โขงนะครับ แม่โขงดี
เป็นเหล้าที่ท่า กระทบ แหม ชอบคุณอย่างยิ่งที่ ๖๗ นายกรัฐมนตรี มาทัน
เวลาพอดี เมื่อถึงกระผมจึงเสียใจอยู่ว่าท่านนายกไม่มา ท่านจะใคร่ขอเท็จจริงครับ
ท่านประธานที่เคารพ เหล้าแม่โขง เป็นสมบัติของชาติ ทำเงินรายได้ให้แก่รัฐมา
โดยตลอด แต่ว่าคนที่ทำลายเหล้าแม่โขงอยู่ขณะนี้ ซึ่งเป็นสมบัติของรัฐก็คือรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังคนนี้ ทำลายอย่างไรครับท่านประธาน เมื่อนายกเกรียงศักดิ์
เป็นนายกรัฐมนตรี เหล้าแม่โขง โดยบริษัทสุรามาหาคุณหมกสัญญาลงพอดี ก็ต้องมี
การเซ็นสัญญา ก็ต้องมีการประมูลกันใหม่ ปรากฏว่าไอ้เหล้าแม่โขงสุรามาหาคุณตอนนั้น
เขาเป็นเจ้าเดียวกัน ปรากฏว่าคอนหลัง เขาเกิดแตกคอกัน แยกคอกก็แยกออกเป็น
๒ บริษัท คือบริษัทสุราทิพย์ และบริษัทสุรามาหาราษฎร์ ในการประมูลกันครั้งที่
พลเอก เกรียงศักดิ์ ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ปรากฏว่าสุรามาหาราษฎร์ เป็นผู้ประมูล
ได้ บริษัทสุราทิพย์ประมูลไม่ได้ ที่นี้ด้วยความพยายามอย่างยิ่งที่จะดำเนินการหาเหล้า
มาแข่งกับเหล้าแม่โขง ท่านประธานที่เคารพ ก็ด้วยความร่วมมือของรัฐมนตรีว่าการ
กับกรมสรรพสามิต ก็ไปออกสุราอยู่ชนิดหนึ่งเป็นสุราแสงไสม สุราแสงไสมนี่กระผม
ไม่ได้เอามาด้วยครับ ให้ทำอีกมวเหมือนเช่นเดียวกับสุราแม่โขงทุกประการ แต่คิกรี
สูงกว่า คือ ๕๐ คิกรี ส่วนแม่โขงนี้ ๓๕ คิกรี เขาก็โฆษณาบอกว่ารินน้อยหนอยดื่ม
มาก ๆ อร่อยกำลังเหมาะ ก็หมายความว่ามันก็เหมือนแม่โขง มันรสชาติอื่นเหมือนกัน
แต่คิกรีมันสูง รินเหล้าชนิดหนึ่งแต่เติมโซดามาก ๆ มันก็แม่โขงนั่นเอง ก็ปรากฏว่าความ
นิยมของประชาชนก็ไม่มีก็ยังไม่นิยมบริโภคแม่โขงอยู่ ท่านประธานที่เคารพ กลุ่มสุราทิพย์
ก็วางแผนรวมกันกับกรมสรรพสามิต โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรู้เห็นเป็นใจ

ด้วย ก็เปิดโอกาสให้กลุ่มสุราทิพย์นี้ไปประมูลให้ค่าที่จังหวัดชลบุรี ทำเลहांส่ของ
 ออกมาจำหน่าย ในจังหวัดชลบุรีนั้นมีเขตการจำหน่ายทั้งหมด ๑๒ จังหวัด คือ
 จังหวัดอุทัยธานี สิงห์บุรี ลพบุรี อยุธยา นครราชสีมา นครราชสีมา
 กำแพงเพชร ทั้งหมด ๑๒ โรง ก็ผลิตเลहांส่ของออกจำหน่าย ก็ปรากฏว่า
 นอกจากจะจำหน่ายในเขต ๑๒ จังหวัดดังที่กระผมกราบเรียนให้ทราบแล้วนั้นนี้ บริษัท
 สุราทิพย์นี้ไปซื้อตัวผู้ซึ่งเป็นคนปรัง เลहांแม่โขงที่โรงงานสุรารายอื่นขึ้นมาเป็นเงิน ๑๐
 ล้านบาท มาปรังเลहांส่ของนี้มีรสชาติเช่นเดียวกับแม่โขง แต่ขณะเดียวกันก็ทั้งสูตร
 อันเก่านี้ไว้ที่โรงงานบางยี่ขัน เลहांส่ของนี้ออกมาในลักษณะเป็นเลहांผสม แต่เลहां
 แม่โขงนี้เป็นเลहांปรังพิเศษ ท่านประธานที่เคารพ จังหวัดชลบุรีของท่าน เลยได้รับ
 อันกับเป็นจังหวัดที่ดื่มเลहांมากที่สุดในประเทศไทย เพราะเก็บภาษีได้มา เปลา ความ
 จริงมันไปผลิตที่นั่นแล้วส่งออกจำหน่ายทั่วประเทศ เป็นเลहांข้ามเขต ที่นี้โรงงาน
 ชลบุรีโรงเดียวนี้แหละครับ มันก็ไม่สามารถจะผลิตให้ขายทั่วประเทศได้ เนื่องจากเลहां
 นี้มันคือเลहांแม่โขงนั่นเอง ข้างใน ราคามันขายถูกกว่าครึ่ง มันไปทำเป็นสุราผสม
 เสียภาษีในราคาสุราผสม หงส์ทองก็ขายได้ทั่วประเทศมีการขายข้ามเขต เมื่อความ
 นิยมของผู้บริโภคหงส์ทองมีมากขึ้น โรงงานที่ชลบุรีก็ผลิตไม่ได้ ไม่พอ กำลังผลิตไม่พอ
 อธิบดีกรมสรรพสามิตโดยความร่วมมือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ออกหนังสือ
 ฉบับนี้ครับ หนังสือฉบับนี้เป็นหนังสือของกระทรวงการคลัง ที่ กค. ๐๙๐๓/๒๕๕๕
 ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๒๕ มีไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี ในเนื้อความ
 ผมจะอ่านย่อ ๆ ว่า ด้วยกรมสรรพสามิตได้รับคำร้องจากบริษัทสุราทิพย์ศรีบูรพา จำกัด
 ผู้รับอนุญาตทำและขายสุราชาวผสมที่โรงงานสุรา จังหวัดชลบุรี ขออนุญาตทำการผลิต
 สุราชาวและผสมที่บริษัทสุรากรองกาญจน์ จำกัด เพิ่มเติม โดยอ้างว่าบริษัทจะนำ
 สุราออกจำหน่ายในเขตการจำหน่ายของจังหวัดชลบุรี ในปริมาณไม่ต่ำกว่าเดือนละ
 ๑๕๐,๐๐๐ เท. แต่โรงงานจังหวัดชลบุรีมีกำลังผลิตไม่เพียงพอแก่ความต้องการ กังนั้น

๘๒

กรมสรรพสามิตพิจารณาแล้วก็อนุญาตให้บริษัทสุราทิพย์ จำกัด ทำการผลิตสุราผสม
 ที่โรงงานสุรากรองกาญจน์ ที่จังหวัดกาญจนบุรี เพิ่มอีก ๑ โรง นั่นคือการผลิตสุรา
 หงส์ทองนี้ออกจำหน่ายไปทั่วประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานคึกคักครับ
 ๑๒ จังหวัด ผลิตภัณฑ์จังหวัดชลบุรี จังหวัดเกียวไมพอหรือ มันเป็นไปไม่ได้ครับ
 แล้วยังไม่พอเนื่องจากว่าเขาวางแผนเป็นชั้น เป็นตอนครับ หนังสือฉบับนี้เป็นหนังสือของ
 กรมสรรพสามิต ที่ กค. ๐๓๐๓/๑๑๑๕๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ถึงผู้ยา
 ราชการจังหวัดนครปฐม อ้างว่าบริษัทสุราแสงโสม ที่จังหวัดนครปฐมนั้นเป็นบริษัท
 ในเครือเกี่ยวกับบริษัทสุราทิพย์ จึงขอทำการผลิตสุราหงส์ทองที่จังหวัดนครปฐม กรม
 สรรพสามิตพิจารณาแล้วเพื่อให้บริษัทสามารถผลิตสุราผสมเพิ่มขึ้นได้ ให้เพียงพอแก่การ
 จำหน่าย จึงเป็นการป้องกันสุราเถื่อน จึงอนุญาตให้ผลิตอีกเป็น ๓ โรงครับ ท่าน
 ประธาน ยังไม่พอครับท่านประธานที่เคารพ กรมสรรพสามิตมีหนังสือไปถึง
 สรรพสามิตจังหวัดทั่วประเทศ มีข้อความตอนหนึ่งว่าการจำหน่ายในเขตที่ขอไว้ กับกรม
 สรรพสามิต ถ้ามีการจำหน่ายนอกเขต หมายถึงสุราหงส์ทองจะเสียค่าปรับ ๒๐๐ บาท
 ผู้ที่จะปรับได้คือเจ้าหน้าที่สรรพสามิตเท่านั้น ตำรวจไม่มีสิทธินำไปปรับ และไม่มีสิทธิ
 ยึดของกลาง เมื่อปรับแล้วต้องคืนของกลางไป เอาละครับ ผมจะพยายามเร่งรัด
 ที่สุดท่านประธาน และให้แน่ใจความที่สิด เพราะผมภูมิใจและตั้งใจที่ พาพมา นายก
 มานั่งฟัง ท่านประธานที่เคารพ เหล่านี้ก็ขายไปทั่วประเทศ หงส์ทองขายไปทั่ว
 ประเทศเป็นเหล้าข้ามเขต ขณะที่หงส์ทองขายไปทั่วประเทศข้ามเขตนั้น บริษัทสุรา
 มหาราษฎร์ก็ใคร่จะเรียนขึ้นมามากกรมสรรพสามิต คอกระหวางการคลัง คอกระหวาง
 อุตสาหกรรม เมื่อสุราแม่โขงร้องทุกข์ขึ้นมา ท่านประธานที่เคารพ อธิบดีกรม
 สรรพสามิตก็ออกหนังสือฉบับหนึ่งครับ ช่วยเหลือบริษัทสุราทิพย์ครับ เป็นหนังสือที่
 กค. ๐๓๐๓/๑๑๖๓ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ผมขอประธานอนุญาตอ่านข้อความ
 กันนั้นครับ ด้วยกรมสรรพสามิตได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาใบอนุญาต ขนสุรา
 ข้ามเขตจำหน่ายเพื่อนำไปบริโภคจึงให้ปฏิบัติดังนี้ ๑. การพิจารณาคำขออนุญาต ขนสุรา

ข้ามเขตจำหน่ายเพื่อนำไปบริโภคให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตพิจารณาอนุญาตเฉพาะกรณีที่ได้
 ว่าเป็นความจำเป็นจะต้องใช้สุราชนิดนั้นเพื่อบริโภคกันจริง ๒. ให้พิจารณาออกให้แก่
 ผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในที่จะขนสุรานั้นไป หรือมีหลักฐานแสดงว่า ขนสุรานั้นไปในท้องที่เพื่อบริโภค
 หนังสือส่งไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดครับ ท่านประธานที่เคารพ เอกสารชิ้นนี้
 เป็นใบอนุญาตของกรมสรรพสามิต ท่านประธานที่เคารพ ผมจะขอประธานอ่าน
 ให้ท่านฟัง ใบอนุญาตขนสุรา ที่ ๔๔/๒๕๕ อนุญาตให้ร้อยเอก สมเชาว์ นำเพื่อจำหน่าย สดกที่
 วิบูลย์ กส. ๔ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ขนสุราจำนวน ๓๐๐ โหล หมายเหตุเพื่อ
 เลี้ยงสังสรรค์ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เลี้ยงสังสรรค์ในสถานที่ซึ่งมีเจ้าหน้าที่
 อยู่ไม่ถึง ๑๐ คน แต่ขนไป ๓๐๐ โหล เดือนหนึ่งขนไปบริโภคเลี้ยงสังสรรค์กัน ๔ ครั้ง
 จำสิบเอก แสง ปรีเลิศ เป็นเจ้าหน้าที่อยู่สถานีวิทยุตอนนั้นครับ ทราบครับ นี่คือ
 การขนส่งเงินข้ามเขตไปขายที่จังหวัดพะเยาโดยความร่วมมือของเจ้าหน้าที่กรมสรรพสามิต
 ที่ออกหนังสือไปถึงที่ผมกราบเรียนให้ ถ้าหากท่านนายกรัฐมนตรีสนใจเดี๋ยวผม
 จะเอาเอกสารทั้งหมดนี้ไปยื่นให้ท่าน ให้ท่านพิจารณา นี่แหละครับ มันเป็นอย่างนี้
 ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากกราบเรียนว่าการผลิตสุราแล้วขนข้ามเขตนี้ ภัยความ
 ร่วมมือของเจ้าหน้าที่ แล้วมันเป็นอย่างไรครับท่านประธาน มันเป็นอย่างไรรครับ ปรากฏ
 ว่าเหล้าแม่โขงก็ขายไม่ได้ เพราะมันรสชาติอย่างเดียวกัน ผู้ปรุงคนเดียวกัน
 เหล้าแม่โขงขายไม่ออก แต่เหล้าหงส์เงินขายได้เพราะมันราคาถูกกว่าแม่โขง สมมุติ
 ว่าร้านขายเหล้าซื้อเหล้าแม่โขงไปจำหน่าย ขายหมดแล้วครับท่านประธาน เขาจะเก็บ
 ขวดเปล่าไว้นะครับ ร้านขายเหล้าเขาจะเก็บขวดเปล่าไว้ เสร็จแล้วเขาก็เอาเหล้า
 หงส์เงิน หงส์ทองนี้แหละครับ รินใส่ลงไป ขวดละ ๔๐ บาท ขวดละ ๔๕ บาท แต่แม่โขง
 ขาย ๖๕ บาท รินใส่ลงไปด้วยนี้ครับ เวลาคนสั่งซื้อเหล้า สั่งซื้อเหล้าแม่โขง
 เขารินเสร็จแล้วเขาก็เก็บครับ ท่านประธาน เขาเก็บอย่างนี้ มันเหล้าอะไรครับนี้
 มันก็แม่โขงนั่นแหละครับ แต่ซื้อหงส์ทองมาขวดละ ๔๕ บาท มารินใส่ขวดของแม่โขง

ชาย ๒๕ บาท แล้วใครขาดรายได้ รัฐบาลขาดรายได้ให้ใหม่ครบถ้วนประชาชน แล้ว
 นี้จะกำหนดให้ใหม่ ๒๐ บาทมันจะไหวหรือครับ ข้อเท็จจริงมันออกมาอย่างนี้ นี่ละครับ
 นี่ผมมารินิให้เห็นชัด ๆ เลยนี่ครับ มันก็กลืนเคี้ยวกัน รสเคี้ยวกันครับ เกี่ยวท่าน
 ประชาชนเลิกประชุมแล้วกินกับผมดูซิครับมันจริงหรือเปล่า นี่ละครับ ท่านประธาน
 ที่เคารพ เอกสารแนบนี่ครับ อธิบดีกรมสรรพสามิตสมัยนั้นซึ่งเป็นน้องชายของนายพงศ์
 สารสิน คือ นายบัณฑิต ได้ออกอากาศช่วยเหลือแม่โขงไปทั่วประเทศ นี่ที่มดือนี่คือ
 อะไรครับ วิทยุสารประจำวัน ศูนย์ข่าวกรมประชาสัมพันธ์ ปีที่ ๔ ประจำวันเสาร์ที่
 ๒๘ เมษายน ๒๕๒๕ ฉบับที่ ๑๐๓/๒๕๒๕ เป็นข่าวออกประชาสัมพันธ์ไปทั่วประเทศ ข้อ
 ความมีอยู่ว่า อธิบดีกรมสรรพสามิตกล่าวด้วยว่า หากประชาชนเห็นร้านค้าใดนำ
 สุราหงส์ทองเข้ามาจำหน่ายเป็นการข้ามเขต ขอให้แจ้งมายังโรงงาน กรม
 สรรพสามิต เพื่อที่จะดำเนินการตามกฎหมายต่อไป อย่างไรก็ตาม อธิบดีกรม
 สรรพสามิตได้กล่าวว่าปัจจุบันสุราหงส์ทองข้ามเขตนั้นเกิดขึ้นจากสุราทิ้งกล่าว นลิตได้
 ใกล้เคียงกับสุราแม่โขง แทกกลับมีราคาถูกกว่ามาก จึงเป็นธรรมดาที่ประชาชน
 ต้องนิยมดื่มสุราอันนี้ เห็นไหมครับว่าเขาช่วยเหลือกันอย่างไร เอกสารทั้งหมดเกี่ยว
 จะไปมอบให้ท่านนายกพิจารณาคุณเถอะครับ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อสุราแม่โขง
 ขายไม่ได้ เขาเสียค่าสิทธิให้รัฐไปแล้วครับ ปีหนึ่งถึง ๔,๗๐๐ ล้านบาท เขาก็ร้อง
 เรียนกันขึ้นมาอีก และตั้งนายความฟ้องร้องยังโรงยั้งศาล ท่านประธานที่เคารพ
 เขาก็วางแผนกันใหม่ครับ แผนอย่างไรครับท่านประธาน วิธีวางแผนก็คือว่ากลุ่มสุรา
 ๑) ทิพย์ซึ่งผลิตเหล้าหงส์ หงส์เกานี้ หงส์ที่ผมเทไปแล้ว ไม่ใช่ใหม่นะครับ กลุ่มนี้รวม
 หัวกันครับ รวมกับอธิบดีกรมสรรพสามิต และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รวม
 หัวอย่างไรครับ วางแผนนะครับ โรงเหล้ามันมีอยู่ทั่วประเทศ ๓๒ โรง ภาคอีสาน
 ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออก เขาก็รวมหัวกันครับ นั่นคือแผน
 อันลึกลับ แผนอันลึกลับอันนี้คือรวมหัวกัน โดยกรมสรรพสามิตได้เสนอ และมีเจ้าหน้าที่
 อยู่ในนั้นคนหนึ่ง เป็นรองผู้อำนวยการการคลังและเศรษฐกิจของกระทรวงการคลัง ได้

รับเงินจากการนี้ไป ๔๐ ล้านบาท เกี่ยวรับอย่างไรผมจะมีไม่ ๓ อีกคนจะลุกขึ้นมาบอก
 วิธีรับ ท่านประธานที่เคารพ ร่วมหัวโดยการวางแผน วางแผนอย่างไรครับ
 ทำหนังสือไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขออนุมัติยุบโรงเหล้าทั้งหมด ๓๒
 โรง ให้เหลือ ๑๒ โรง โดยอ้างว่าเพื่อยุบการควบคุม ท่านประธานที่เคารพ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง อนุมัติ อนุมัติเสร็จเรียบร้อยแล้วมีการยุบโรงเหล้าจาก
 ๓๒ โรง เหลือ ๑๒ โรง โรงเหล้า ๓๒ โรง เหลือ ๑๒ โรงนี้สำหรับผลิต เหล้าขาว
 เหล้าขาวครับ เหล้า ๓๕ คิกรี และเหล้าผสม ท่านประธานที่เคารพ ก็ยุบไป
 ยกตัวอย่างจังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางจังหวัดภาคเหนือ จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน
 จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา
 ยุบมารวมที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเกียว ทั้ง ๆ ที่โรงงานของจังหวัดลำปางก็เป็น
 โรงงานของรัฐ เครื่องจักรของรัฐ ของกรมสรรพสามิต ของเชียงรายก็เป็นของ
 รัฐ ของจังหวัดแพร่ก็เป็นของรัฐ แทบหมด โรงงานที่กินยุบ ไร่โรงงานเหล้า
 ต่าง ๆ กลายเป็นเศษเหล็ก ท่านประธานที่เคารพ คนงานโรงงานต่าง ๆ มีอยู่
 ประมาณโรงละ ๕๐๐ คน ตกงานกันเป็นแถว เสร็จแล้วเขาเปิดการประชุม บริษัท
 สุราทิพย์ของหงส์เงินห่มประชุมลงไปครับ เขาห่มประชุมลงไปเงินปีละไม่ใช่น้อย ๆ โรง
 ละถึง ๔๐๐ ล้านบาทยอมให้ให้รัฐ ทำไมเขากล้าห่ม เขาห่มเพื่อจะผลิตเหล้าขาว
 ขายเป็นไหนหรือ เขาไม่โง่หรอก เป็นไปไม่ได้หรอกครับท่านประธาน เขาห่มไปถึง
 โรงละ ๔๐๐ ล้านบาท ปรากฏว่าเสร็จแล้วบริษัทสุราทิพย์นั้นก็ประชุมได้ พอประชุมได้
 เสร็จเรียบร้อยแล้ว หึงไป ๕ โรง เขาทำจริง ๆ ๕ โรง เสร็จแล้วกระทรวง
 การคลังก็ปรับให้ประมูลใหม่ บริษัทสุราทิพย์ก็ประมูลได้อีก แต่ประมูลต่ำกว่าเกา
 รัฐบาลก็เสียไปโรงละ ๔๐๐ เสียไปฟรี ๆ เลยนะครับ แล้วก็ไม่มีการลดโทษ
 ไม่มีการปรับอะไรทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเขาประมูลได้เรียบร้อยแล้ว
 เขาก็ผลิตเหล้าขาว เหล้า ๓๕ คิกรี เสร็จแล้วเขาก็ผลิตเหล้าผสม เพราะในกฎ

กระทรวงที่กระผมจะอ่านต่อไปนี้เป็นกฎกระทรวงสำหรับผลิตเหล้าขาว และเหล้าผสม แต่ขอเท็จจริงแล้วเขาไม่ได้ไปผลิตเหล้าขาวและเหล้าผสมอย่างอื่น ลูกของหงส์ทอง มันไปโผล่ที่ภาคเหนือครับ เป็นหงส์เงินครับ ก็คือแม่โขงนี่แหละครับ ขายเป็นต้องข้าม เขตแล้วที่นั่นสบายมาก จากเชียงใหม่ไปเชียงราย ลำพูน แพร่ น่าน ตลอดจนถึง อุตรดิตถ์อะไรต่าง ๆ ก็ไม่ต้องข้ามเขต เขียนไว้ชัดเจนเลยครับ นึกครับ สุราหงส์เงิน จังหวัดเชียงใหม่สุราผสมพิเศษ ๓๕ ดีกรี ครับ ไม่ต้องข้ามแล้ว ปัญหาข้ามเขตหมดไปทันที เสร็จแล้วยังไม่พอ ท่านประธานที่เคารพ กระทรวงอุตสาหกรรมก็กลับมาซ้ำเติม สุราแม่โขงอีก สุราแม่โขงขายตก ก็เพราะความข้ามเขต และอัตราส่วนการขาย อัตราส่วนกำไรก็ไต่เต้ากว่าหงส์ทองอยู่แล้ว แม่โขงขายตกลงไปถึง ๕๐ เปอรเซ็นต์ และก้อยู่ไม่ได้ ในที่สุดแม่โขงก็หาวิธีการโดยลดราคาจากขวดละ ๕๒ บาท เหลือ ๔๒ บาท ตกกลงของลงมาจากขวดละ ๔๔ บาท เหลือ ๓๔ บาท ก็พอจะสู้สุราหงส์ทอง ได้ นอกจากนั้นก็ยังมีการโฆษณาแจกทองคำบ้าง บ้านบ้าง เป็นสิ่งจูงใจก็ดีขึ้นขึ้นมา โรงงานของรัฐนะครับ มันเป็นการต่อสู้ระหว่างรัฐกับรัฐ รัฐกับเอกชน รัฐกับ หงส์ทอง แต่มองไปมองมาเป็นการต่อสู้ระหว่างรัฐกับเอกชน เปลาครับ แต่รัฐไม่ได้ ไปสู้ แต่เอกชนดูเขาและให้ประโยชน์แก่รัฐกัน แต่ไม่พอ รัฐยังกระหน่ำซ้ำเติม โรงงานของรัฐอีก โดยกระทรวงอุตสาหกรรม มันศาลให้กระทรวงอุตสาหกรรม ตั้ง คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทขึ้นมา มันบังคับให้สุราแม่โขงและกวางทอง ขึ้นราคาจาก ขวดละ ๔๕ บาทเป็น ๕๒ บาท และบีบให้กวางทองขึ้นราคาอีก ท่านประธานที่เคารพ เมื่อขึ้นเป็น ๕๒ นี้ ๔๕ คนก็ยังบริโภคอยู่ เพราะว่าแม่โขงเริ่มเปลี่ยนวิธีการใหม่ คือมีการโฆษณาทั้งชาย ทั้งแถม ทั้งแจก rozd แจกบ้านอะไรต่าง ๆ พอเห็นไม่ดีครับ ท่าน รัฐมนตรีว่าการก็ออกกฎกระทรวง ออกพระราชกฤษฎีกาขึ้นภาษี ให้แม่โขงนะ ครับ เก็บที่แรกนะครับ สุราหงส์นี่ครับ เสียภาษีลิตรละ ๔๐ บาท แม่โขงเก็บกฎ กระทรวงอันเดิม ออกตามพระราชบัญญัติสุรา แม่โขงเสียภาษีลิตรละ ๖๐ บาท

กวางทองเสียมามีลิตรละ ๕๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ ยังไม่พอรัฐมนตรีว่าการ
 กักโถออกกฎ ออกพระราชกำหนดขึ้นภาษีสราแม่โขงจากลิตรละ ๖๐ บาทเป็นลิตรละ
 ๑๐๐ บาทขึ้นถึง ๓๐ เปอรเซ็นต์ขึ้นภาษีกวางทองจากลิตรละ ๕๐ บาท เป็นลิตรละ
 ๑๐๐ บาท แต่สุราหงส์ทองกลับลดภาษีสราจากลิตรละ ๖๐ บาทเหลือ ๕๐ บาท โดย
 อ้างว่าเป็นโรงงานตั้งใหม่ เพื่อช่วยเหลือเป็นเวลา ๕ ปี รัฐจะขาดรายได้ไปปีละ
 ๑,๐๐๐ ล้านบาทถึง ๕ ปี ๕,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ เขากำหนด
 ว่าสุราหงส์ทองนี้ เป็นสุราผสมพิเศษ และสุราแม่โขงนี้ต้องเสียมามีแพง เพราะ
 คนละชนิดกัน นี่เป็นสุราปรุงพิเศษ เอาอะไรมาวัดว่าอะไรปรุงพิเศษ อะไรเป็นของ
 ผสมพิเศษ ก็พิเศษอย่างเดียวกัน มันเหลาอย่างเดียวกัน ความจริงนี้ต่างหากละครับ
 เชียงขุน นี่ต่างหากเล่า สุราผสมพิเศษครับ ถ้าท่านไม่เชื่อท่านอ่านกฎกระทรวง
 สมัย นายเสริม วินิจฉัยกุล ครับ ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ ครับ
 เขาเขียนกำหนดชนิดสุราไว้ครับ ชนิดสุราสามทับ คือสุรากลั่นที่มีแอลกอฮอล์ ตั้งแต่
 ๕๐ ดีกรีขึ้นไป ชนิดสุราผสม คือสุรากลั่นที่ใช้สุราขาว หรือสุราสามทับมาปรุงแต่ง
 มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า ๕๐ ดีกรี สุราปรุงพิเศษคือสุรากลั่นที่ใช้สุราขาวผสมกับสุราสาม
 ทับ ปรุงแต่งมีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า ๕๐ ดีกรี ก็แม่โขงกับหงส์ทองหงส์เงินนี้ละครับ
 มันเข้าอยู่ในกฎกระทรวงที่ออก ฉบับที่ ๔๖ พ.ศ. ๒๕๑๓ สมัยรัฐมนตรีเสริม
 วินิจฉัยกุล และเขาบอกไว้อย่างนี้ครับท่าน สุราพิเศษ คือสุรากลั่นที่ทำขึ้นโดยมีแรง
 แอลกอฮอล์ต่ำกว่า ๕๐ ดีกรี แบ่งเป็น ๒ ประเภทคือ ๑. ประเภทวิสกี้ ๒. ประเภท
 รัม ๓. ประเภทเกาเหลียง ๔. ประเภทเหล้าขาว ๕. ประเภทเหล้าขาวใส หรือ
 สุราจีนอย่างอื่นนี้ละครับนี้ สุราผสมครับ แล้วท่านไปบอกว่าสุราหงส์ทอง สุรา
 หงส์เงิน สุราผสมพิเศษ แม่โขง สุราปรุงพิเศษ มันคนละอย่าง แต่ภาษีสราขึ้น
 คนละอย่าง นี่ขึ้นเป็นสุราผสม นี่ขึ้นสุราปรุงพิเศษ ฉะนั้นมันก็มีปัญหาครับ ท่าน
 ประธานนี้ละครับในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๒๔ นายสมหมาย
 สุนทรกุล เอาพระราชกำหนดเข้าไปสู่คณะรัฐมนตรีทั้งหลาย พระราชกำหนดนี้

เมื่อเริ่มเลยครึ่ง ใช้เวลาประชุมแค่ ๑๐ นาที คณะรัฐมนตรีทุกคนกระผมทราบว่า
 ไม่ได้อ่าน หลังเชื่อนายสมหมายครับ อนุมัติพระราชกำหนดไป พระราชกำหนด
 ประชุมกันวันที่ ๒ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมออกมาเป็นพระราช
 กำหนดเมื่อวันที่ ๓ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวลงพระปรมาภิไธย ทานประธานที่
 เคารพ เสร็จแล้วนายสมหมาย สุนทรกุล ออกกฎกระทรวงตามพระราชกำหนด
 บอกว่า สุราชื่อแม่โขงหรือสุราอื่นที่มีคุณภาพคล้ายคลึงราคาใกล้เคียงกันลิตรละ ๑๐๐
 บาท สุรากลวงทองหรือสุราอื่นที่มีคุณภาพคล้ายคลึงกัน ราคาใกล้เคียงกัน
 ลิตรละ ๑๐๐ บาท ทานประธานที่เคารพ พระราชกำหนดฉบับนี้ครับ นายสมหมาย
 สุนทรกุล เมื่อวันที่ ๕ ครับ ๕ เมษายน ๒๕๒๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 เล่มที่ ๑๐๒ ตอนที่ ๔๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน เกือบจะลงอยู่แล้วครับทานประธาน
 จวนแล้วครับ จวนแล้ว ใกล้จะออกเต็มที่แล้ว ประกาศวันที่ ๕ ลงชื่อวันที่ ๕ ครับ
 ลงนามในกฎกระทรวงวันที่ ๕ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาในวันที่ ๕ ครับ แสดง
 ถึงความรอนรนและทำลุลุลุลนเหลือเกินครับ ทานประธานที่เคารพ กระผมขอกราบ
 เรียนอีกอันหนึ่งในการศึกราคาอัตราภาษีครับ สุราแม่โขงต้องเสียภาษีในอัตรา
 ลิตรละ ๑๐๐ บาท แห้งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์คือ ๑๐๐ ดีกรี สุรา ๑ เทเท่ากับ ๒๐
 ลิตรหรือ ๒๐,๐๐๐ ซี.ซี. สุราแม่โขงผลิตเป็นชนิด ๓๕ ดีกรี ถ้าจะคำนวณอัตราภาษี
 นะครับ อัตราภาษีสุราคูณด้วย ๒๐ ลิตรคูณด้วย ๓๕ ดีกรีแล้วหารด้วย ๑๐๐ ดีกรีแห่ง
 แอลกอฮอล์บริสุทธิ์คือ ๖๐ คูณด้วย ๒๐ คูณด้วย ๓๕ หารด้วย ๑๐๐ แม่โขงจะต้องเสีย
 ภาษีถึงทะเละ ๓๐๐ บาทเสียภาษีมหาดไทยอีก ๑๐ บาทขึ้นอีก ๔๒ บาท ก็รวมเป็น
 ๓๕๒ บาท ส่วนสุราหงส์ทองนั้นครับเสียภาษีแค่ ๔๐ บาท อัตราภาษีลิตรละ ๔๐ บาท
 คูณด้วย ๒๐ คูณด้วย ๓๕ ดีกรีหารด้วย ๑๐๐ ดีกรี เซนกันก็จะได้ ๒๕๐ บาทครับ
 สุราหงส์ทองหงส์เงินก็ไม่ได้อ่านมาก เพราะไปลดราคาแม่โขง เหลือขวดละ ๖๕ บาท
 แล้วเดี๋ยวนี้กลวงทอง ๖๐ บาท หงส์เงินนี้ ๔๒, ๔๕ บาท รสชาติมันก็อย่างเดียวกับ

แม่โขง แม่โขงก็ขายไม่ได้ รัฐแทนที่จะได้กำไร ๔,๓๐๐ ล้านบาทครับ ในปี ๒๕๒๔
 กลับไม่ได้ ทางกรมสรรพสามิตตั้งเป้าหมายไว้ว่า ทางรัฐบาลตั้งเป้าหมายไว้ว่า
 ในปี ๒๕๒๕ จะได้กำไร ๔,๓๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๒๔ จะต้องได้กำไร ๕,๐๐๐ ล้านบาท
 มันได้ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาทเท่านั้นครับ แล้วอีก ๑๐ กว่าล้านบาทท่านประธาน บริษัท
 สุราทหารบกจะหมดสัญญาแม่โขง แล้วถึงเวลานั้นใครจะครับ เขาจะมาประมูล
 ใครจะครับเขาจะมาประมูลเหล้าแม่โขง เหล้าแม่โขงก็ล้มลงไป โรงงานบางยี่ขันมันก็
 ล้มลงไปของรัฐ จอมพล สฤษดิ์ ชนระวัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านห่วงแทนใครจะ
 มาทำตราเลียนแบบท่านก็ไม่ยอม แสดงว่าท่านมีสายตากันยาวไกล ท่านประธานที่
 เคารพ ขึ้นสู่ท้ายครับ นี่คือนั่งล้อของกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๓๐๒/๑๖๗๔๒
 ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๒๔ สอดใส่เข้าไปในคณะรัฐมนตรีรับข้อแก้ไขมติ ศ.ร.ม.
 วันที่ ๒ ผมขอประธานอนุญาตอ่านให้ท่านประธานฟัง คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา
 เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๒๔ ลงมติเห็นชอบในหลักการเป้าหมาย วิธีการปรับปรุง
 กานภาษีสรรพสามิต ซึ่งรวมถึงการชกเชยในกานสุราขาวผสม ท่านประธานที่เคารพ
 ในสัญญาที่ทำกันไว้แต่แรกนั้น ผู้ที่ประมูล ๓๒ โรง เหลือ ๑๒ โรง ต้องขายเหล้าใน
 ๓๒ โรงให้หมด ต้องขายเหล้าขาวนี้ให้หมด ถ้าขายไม่หมดจะต้องถูกปรับและเสียภาษี
 ให้รัฐ หนังสือฉบับนี้เป็นการเปิดช่องทางให้แก่เหล้าขาวค้าง หลบเข้ามาอยู่ในโควตา
 ใหม่ของโรงงานที่ประมูลได้ ๑๒ โรงไม่ต้องเสียภาษี รัฐจะขาดรายได้ไป ๓,๐๐๐
 ล้านบาททันที แล้วจะมีผู้ได้รับเงินทันที ๔๐ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพใครจะครับ
 เป็นคนทำลาย ใครรับผิดชอบ กระผมพูดนี้ด้วยเหตุด้วยผลไม่ใช่เป็นอีโรปากหมาอย่าง
 ที่โฆษกรัฐบาลท่านพูด แล้วกระผมก็เสียใจที่ท่านนายกเลือกใช้คนไม่เป็น โฆษกรัฐบาล
 ออกมาที่ไรคนปึก ที.วี. หมด กระผมพูดได้คำเดียวว่า คน ๆ นั้นเป็น ส.ส. สอบ
 ตก เป็นโง่อย่างมากที่สุดแก่การปกครองเมืองอยุธยาอะเอะมาวิพากษ์วิจารณ์ นักการเมือง
 อย่างกระผมที่ใครรับเลือกตั้งมาเลย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเขาวรินทร์ครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย วันนี้ท่านประธานและท่านผู้มีเกียรติได้ฟังการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนที่ไม่ได้สังกัดพรรคร่วมรัฐบาล เพื่อชี้แจงถึงเหตุผลใน
การที่เสนอญัตติเพื่อจะเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้ง ๔ กระทรวงตามบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญแห่ง มาตรา ๑๓๗ ท่านประธานที่เคารพในช่วงเช้า ท่านผู้นำฝ่าย
ค้าน พลตรี ประมวล อภิเรณูสาร ได้กล่าวถึงเหตุผลอย่างละเอียดแล้ว ในลำดับ
ต่อ ๆ มา ก็ปรากฏว่าได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละท่านขึ้นอภิปราย เริ่มมาตั้งแต่
คุณอนันต์ ฉายแสง จากจังหวัดฉะเชิงเทรา คุณแคล้ว นรปติ จากจังหวัดขอนแก่น
คุณประจวบ ไชยสาส์น จากจังหวัดอุดรธานี คุณปองพล อภิเรณูสาร จากจังหวัด
สระบุรี ดอกเตอร์อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ จากจังหวัดบุรีรัมย์ และที่เพิ่งอภิปราย
จบไปเมื่อสักครู่คือ จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาธิ กระผมเชื่อว่าท่านประธาน
คงได้รับฟังถึงเหตุผลในการที่ฝ่ายค้านได้เสนอญัตติขึ้นมากับอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงการคลังในครั้งนี้ ท่านประธานครับ การที่รัฐบาลชุดปัจจุบันภายใต้การ
นำของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี ได้เข้าบริหารประเทศ
ภายหลังการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๒๖ รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ต่อสภา
ในส่วนเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจได้กล่าวไว้ชัดเจนว่านโยบายรัฐบาลนี้มีเจตนาแน่วแน่ที่
จะยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้นแล้วจะลดความเหลื่อมล้ำ ในฐานะทาง
เศรษฐกิจของคนในชาติให้เหลือน้อยลง จะขยายการผลิตและการสร้างงานให้คนมีงาน
ทำมากขึ้น นอกจากนั้นจะรักษารูขนาบข้างเศรษฐกิจของประเทศ ให้อยู่ในเกณฑ์ที่มั่นคง
และมีเสถียรภาพเป็นอย่างไรครับ ความเป็นจริงตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละคน
หยิบยกขึ้นมาอภิปรายในช่วงเช้าวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความล้มเหลว ของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่รับผิดชอบนโยบายด้านการเงินการคลังของประเทศ

เริ่มกันมาตั้งแต่การจำกัสดินเชื่อในครั้งนั้น ท่านประธานที่เคารพ ระบบเศรษฐกิจ การค้าการขายของบ้านเมืองของเราเป็นที่รู้กันว่า ได้อิงระบบธนาคารอย่างใกล้ชิด ทุกวันนี้การค้าการขายได้อาศัยเงินสดหมุนเวียนจากธนาคาร เมื่อกระทรวงการคลัง ไปจำกัสดินเชื่อธนาคารไม่มีการปล่อยเงินออกมา ผลก็คือบริษัทห้างร้านธุรกิจเอกชน ล้มละลายไปรายแล้วรายเล่า สถิติตัวเลขข้อมูลอย่างชัดเจนนั้น คอกเตอร์อนุวรรตน์ ได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว ท่านประธานครับ ในช่วงการประกาศนโยบาย จำกัสดินเชื่อนั้นประชาชนล้มตัวตายไปก็ราย อย่างที่โรงแรมริเจนท์ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พอลำ ๒ คนซึ่งลงทุนทำธุรกิจร่วมกัน ปรากฏว่าถูกธนาคารบีบ แล้วก็ไปหาเงินก้อนหนึ่งจากญาติพี่น้องเพื่อนฝูง รวบรวมเงินก้อนนั้นไปส่งมอบให้แก่ ธนาคารเพื่อจะกู้ยืมคืน เสร็จแล้วธนาคารก็ให้คำยืนยันว่า หลังจากปีงบประมาณที่แล้ว จะให้กู้ใหม่ แต่ภายหลังจากปีงบประมาณที่แล้วธนาคารก็อ้างนโยบายจำกัสดินเชื่อ ของ รัฐบาลของกระทรวงการคลังว่าไม่สามารถปล่อยเงินเชื่อให้แก่ลูกค้ารายนี้ได้ ๒ คนซึ่ง ประกอบธุรกิจกันไปเช่าโรงแรม ที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ยิงตัวตายเป็นชาว ปรากฏในคานหนังสือพิมพ์เกรียวกราว นั้นเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น นอกจากนั้นยังมี คนฆ่าตัวตายโดยวิธีการอื่น ๆ อีกจำนวนนับรายไม่ถ้วน ศพแล้วศพเล่าต้องตั้งเวรกับความล้มเหลวของการบริหารการเงินการคลังของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านประธานครับ การจำกัสดินเชื่อนั้นได้ส่งผลให้คนไทยทั้ง ประเทศยากจนจนแสนสาหัส เรารู้กันนะครับว่า บ้านเมืองของเรานั้นคนส่วนใหญ่มีอาชีพ เป็นเกษตรกร ชาวนาซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศเรามีประมาณตัวเลขว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของประชาชนในชาติเป็นชาวนา เมื่อปี ๒๕๒๔ ท่านประธานคงจำได้ ชาวนา เคยขายข้าวเปลือกได้สูงถึงเกวียนละ ๔,๐๐๐ บาท ทั่วประเทศผลิตข้าวเปลือกได้ รวมกัน ๑๕ ล้านตัน ขายรวมกันได้เงิน ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่มีพลเมือง ๔๔ ล้านบาท เป็นชาวนา ๔๖ เปอร์เซ็นต์เท่ากับตัวเลขของคนที่เป็นชาวนา หรือ

๑๐๒

เกี่ยวข้องกับการทำนา ๓๔ ล้านคนเศษ คน ๓๔ ล้านมีรายได้รวมกัน ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท
 ถัวเฉลี่ยต่อคนต่อหัวก็มีรายได้ประมาณ ๑,๕๐๐ กว่าบาท มาถึงปัจจุบันรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลังคนนี้บริหารชาติบ้านเมือง เอานโยบายต่าง ๆ ที่ประกาศ
 ใช้เป็นระลอก ๆ ตั้งแต่จำกัดสินเชื่อ ลดค่าเงินบาท และขึ้นภาษีนั่น ท่านประธาน
 ครับ ฤดูเก็บเกี่ยวครั้งสุดท้ายชาวนาขายข้าวได้เฉลี่ยคนละ ๓,๐๐๐ บาท ทั่วประเทศ
 ขณะนี้มีพลเมือง ๕๑ ล้านคน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของคน ๕๐ ล้านที่เป็นชาวนาก็คือ ๔๑ ล้าน
 คนเศษ คนที่เป็นชาวนามีตัวเลขเพิ่มมากกว่าปี ๒๕๒๔ กว่า ๓ ล้านคน แต่เงินที่ชาวนา
 ได้จากการขายข้าวเปลือกรวมกันทั้งประเทศซึ่งมีประมาณ ๑๕ ล้านตัน เท่ากับปี
 ๒๕๒๔ เป็นเงินเพียง ๕๓,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น หากรวบรวมจำนวนประชาชนที่เป็น
 ชาวนา ๔๑ ล้านคนเฉลี่ยแล้วต่อคนต่อหัวจะมีรายได้ประมาณ ๑,๕๐๐ บาทเศษ เมื่อคน
 ส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งเป็นชาวนามีรายได้ลดน้อยลง อำนาจการซื้อของในท้องตลาด
 ก็ลดน้อยถอยลงไปเช่นเดียวกัน ทำให้การค้าการขายขาดความคล่องตัว ธุรกิจการค้า
 บริษัทห้างร้านต่าง ๆ ที่เคยทำมาค้าคล่องหมดแล้ว นี่ยอมยกเฉพาะชาวนาเข้ามา
 เปรียบเทียบให้ฟังเพียงอย่างเดียว หากหันไปมองอาชีพอื่น เกษตรกรสาขาอื่น ๆ บาง
 ท่านประธานครับ อย่างชาวไร่อ้อย เวลานี้ถ้าเทียบกับปี ๒๕๒๔ เคยขายอ้อยได้
 ต้นละ ๖๕๐ บาท ในฤดูเก็บปีถัดมา ๒๕๒๕ ชาวไร่อ้อยขายอ้อยได้ต้นละ ๕๕๐ บาท
 มาปี ๒๕๒๖ ราคาอ้อยลงมาเหลือเพียงต้นละ ๔๒๐ บาท สุดท้ายฤดูเก็บที่ผ่านมาเหลือ
 เพียง ๓๕๕ บาท นั้นหมายความว่า ชาวไร่อ้อยก็มีฐานะยากจนจนแสนลงเช่นเดียวกับ
 เพื่อนชาวนา ผู้ทำไร่มันสำปะหลังเช่นเดียวกัน จังหวัดภาคอีสาน ๑๖ จังหวัดนั้น
 เป็นที่รู้กันว่า ปลูกล้มมันสำปะหลังมากที่สุดในประเทศ ราคามันสำปะหลังก็ตกต่ำ
 จังหวัดชลบุรีของท่านประธาน และในจังหวัดระยองซึ่งอยู่ทางภาคตะวันออก ชาวไร่
 จำนวนไม่น้อยที่ทิ้งมันคาไร ไม่มีการขุด ไม่มีการจ้างคนไปขุด เพราะขุดมาแล้ว
 ขายไม่คุ้มกับทุนที่ลงแรงไป ท่านประธานครับ ภาวะอย่างนี้นั้นส่งผล ส่งผลอย่างไร

ครับ บริษัททางร้านทำมาค้าขายไม่คล่องตัว ยอดขายมันต่ำลง ยืนเสียภาษีการค้า หรือเสียภาษีเงินได้ในปลายปีก็ลดน้อยถอยลง เช่นเดียวกัน เป็นเหตุให้รัฐบาลไม่มีเงินที่จะมาจับจ่ายใช้สอยในการบริหารชาติบ้านเมือง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็ไปแก้ปัญหาด้วยวิธีการลดค่าเงินบาท เมื่อปี ๒๕๒๗ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ที่ผ่านมานั้น ส่งผลให้ธุรกิจของเอกชนที่ทรุดอยู่แล้ว กลับทรุดหนักเข้าไปอีก ภาวะล้มละลายเพิ่ม มากสูงขึ้น กิจกรรมบริษัททางร้านต่าง ๆ ที่ต้องหยุดกิจการ เพราะถูกพองลมละลาย หรือบางรายล้มก่อนจะถูกพองลมละลายนั้น แนนอนที่สุดก็มีการปลดกตยคนงานออก โรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านเล็ก ๆ คนงานถูกปลด จำนวนคนว่างงานก็เพิ่ม มากขึ้นอยู่ในสังคม ท่านประธานครับ โจทย์ร้ายนี้ละครับถึงได้ชุกชุม ซึ่งแต่เดิม เราหมยมันปั่นมีว่าจะอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในแง่ที่ไม่สามารถรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทั้งชาติ แต่ได้วิเคราะห์แล้วว่าผลแห่งการเกิดปัญหาโจรผู้ร้ายในชาติบ้านเมืองนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นจากความไม่มีสมรรถภาพของกระทรวงมหาดไทย แต่เกิดขึ้นจากการกระทำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ที่ประกาศนโยบายไม่ถูกต้องถึงที่ได้กราบเรียนมา ขณะนี้ ข้าราชการชั้นผู้น้อยหรือลูกจ้างประจำที่มีเงินเดือนประจำ ก็ประสบปัญหาความเดือดร้อนเช่นเดียวกับประชาชนสาขาอาชีพอื่น ๆ อย่างไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการจำกัดสินเชื่อกิจ การลดค่าเงินบาท กิจ การขึ้นภาษี กิจ ทำให้สินค้าอุปโภคบริโภค ในท้องตลาดมีการปรับราคาสูงขึ้น แต่เงินเดือนของเพื่อนข้าราชการโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อน ข้าราชการชั้นผู้น้อย และผู้มีเงินเดือนประจำเป็นลูกจ้างนั้นไม่ได้มีการปรับเลย ไม่ได้มีการขยายรายได้ให้แก่คนเหล่านั้น เงินค่าที่เคยได้รับในอดีต เคยสามารถซื้อของได้หน่วยหนึ่งด้วยเงิน ๒๓ บาท ในภาวะปัจจุบันจะต้องจ่ายมากกว่า ๒๓ บาท อาจจะ เป็น ๒๗ หรือ ๒๘ หรือ ๓๐ บาท ในการซื้อของจำนวนเดียวกันนั้น ข้าราชการ เหล่านี้กำลังประสบความเดือดร้อนเช่นเดียวกับเกษตรกรทุกสาขาอาชีพ ท่านประธาน

ครับ รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังแก้ปัญหาด้วยวิธีการขึ้นภาษีแล้วซ้ำเล่า เป็นการซ้ำเติมความเดือดร้อนให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนในชาติ เมื่อไม่กี่วันมานี้ ท่านประธานครับ โรงเรียนเปิดเทอม คนที่เป็นพ่อเป็นแม่ของเด็กหลายที่เป็นนักเรียนนั้น ต้องกระเสือกกระสนหาเงินซื้อสมุดดินสอ ซื้อเครื่องแต่งกายเพื่อจะให้ลูกไปรับการเข้าเรียนชั้นใหม่ ปรากฏว่าโรงจำนำทั่วประเทศแทบจะหาเงินสละมารับจำนำสิ่งของ ๆ ประชาชนได้ไม่พอ รัฐมนตรีในรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ หลายท่านไม่ได้มีความรอบรู้ในเรื่องของความ เป็นพ่อคนแม่คน ดังที่หัวหน้าพรรคชาติไทยผู้นำฝ่ายค้าน ได้กราบเรียนท่านประธาน ไปเมื่อตอนเช้านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาพณา นายกรัฐมนตรี ท่านเองก็ไม่รู้หรือครับ หัวอกของคนเป็นพ่อเป็นแม่นั้นอยู่กันอย่างไร อายาวาแต่เงินทองจับจ่ายใช้สอยที่จะมาซื้อเครื่องแบบเครื่องแต่งกายของนักเรียน แม้แต่ชีวิตประจำวัน บางครั้งคนที่ เป็นพ่อเป็นแม่กินข้าวแถมอง เห็นลูกที่มองด้วยสายตาละห้อย รู้ว่าลูกหิว ท่านประธานเคย เป็นอย่างนี้ไหมครับ บ่อยครั้งที่สายัณห์ทอง เอาข้าวออกจากปากตัวเอง ไปป้อนให้ลูกกิน แทน อย่างนี้กระผมเชื่อว่านายกไม่เคยปฏิบัติและคนเป็นรัฐมนตรีหลายคน ที่เป็นโสคอยู่ ในรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ไม่เคยรู้ ความลำบากและยากไร้ของประชาชนทั้งประเทศ ที่แผ่ ขยายกันไปทั่วทุกจังหวัด ทุกตำบล ทุกอำเภอ ทุกหมู่บ้านนั้น กระผมกราบ เรียนไต่ถาม ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ทราบขอเท็จจริง ยามที่ท่านเดินทางไปตรวจราชการ ทั่วจังหวัด ก็มีแต่การแห่แหนปวยมาต้อนรับ ประชาชนคนไหนละครับ จะมี โอกาสเข้าไปร้องทุกข์ถึงความเดือดเนื้อร้อนใจ ข้าราชการในระดับท้องถิ่นก็จะมี การกีดกันไม่ยอมให้ประชาชนเหล่านั้นได้เข้าใกล้นายกรัฐมนตรี และถึงที่ท่านหัวหน้าพรรค ชาติไทย ผู้นำฝ่ายค้านได้กราบเรียนเมื่อเช้านี้แล้วว่า เป็นที่ทราบกันทั่วประเทศ ว่า นายกรัฐมนตรี ไม่อ่านหนังสือพิมพ์ภาคภาษาไทย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนข้างเคียง นั้นก็ไม่ได้มีการกราบเรียนในปัญหาเหล่านี้แก่ท่าน เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่น่ายินดีที่วันนี้ ท่านได้มานั่งฟังการอภิปรายของฝ่ายค้าน ท่านประธานครับ จากการบริหารของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ทั้งที่กระผมได้กราบเรียนเป็นการกล่าว ไต่เต้า (Title) ณ ที่ผ่านมานั้น ประกอบกับคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกในพรรคชาติไทย และพรรคอื่น ๆ ในฝ่ายค้าน ทั้งแต่ช่วงเช้าที่ผ่านมานั้น ได้ชี้ให้เห็นถึงความล้มเหลวของการบริหารงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอย่างแจ่มชัด ไม่มีหนทางอื่นที่จะแก้ไขภาวะเศรษฐกิจของชาติบ้านเมือง นอกจากการที่จะมาอภิปรายไม่ไว้วางใจ เพื่อจะกราบเรียนขอให้จริงดัง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายการขึ้นภาษี การขึ้นภาษีซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องภาษีสุรา ที่จำทรงธรรมจากจังหวัดเชียงรายได้ กราบเรียนท่านประธานไปนั้น ท่านประธานครับ ปรากฏว่ามีคนทำในสิ่งที่ไม่เชื่อ ว่า สุจริต มีการสอไส้เอาเข้าไปขออนุมัติคณะรัฐมนตรีภายหลังการผ่านพระราชกำหนดไปแล้ว เป็นที่รู้กันว่า คนที่ทำเรื่องนี้ ที่ตั้งแทน เรื่องนี้เข้าไป ได้รับเงินจากกลุ่มสุราทิพย์ ๔๐ ล้านบาท นี่เป็นเพียงคนทำเรื่อง ยักไส้เข้าไปในที่ประชุม ค.ร.ม. กระผมก็สงสัยว่าระดับคนทำเรื่องยักไส้ไปนั้นได้ ๔๐ ล้านบาท แล้วตัวรัฐมนตรีจะได้อีกกี่ล้านบาท ท่านประธานครับ รายละเอียดจากทรงธรรม จะได้นำให้แก้ท่านนายกรัฐมนตรีในลำดับต่อไป กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานอีกหนึ่งว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ทำลายสมบัติของชาติ ถ้าเปรียบเทียบระหว่างสุราแม่โขง กับกลุ่มสุราทิพย์แล้วสุราแม่โขงนั้นเป็นสมบัติของชาติ เป็นสมบัติของรัฐบาล เมื่อครบอายุสัญญาที่กลุ่มผู้ประมูลได้ในขณะนี้โรงงานสุราแม่โขงก็จะเป็นของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นบางยี่ขันหนึ่ง แม่โขง และที่ปทุมธานีเป็นของรัฐบาล ในขณะที่เกี่ยวกับกลุ่มสุราทิพย์ เมื่อครบอายุสัญญาแล้ว โรงงานเป็นของรัฐ แต่ตัวเหล้าแม่โขงนี้เป็นของรัฐบาล แต่แหล่งทองนั้นยังเป็นของกลุ่มสุราทิพย์ ถ้าหากว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ยังใช้นโยบายดำเนินการบริหารไปในลักษณะนี้ แม่โขงไม่ทันได้อยู่ถึงวันครบอายุสัญญา จะต้องล้มไปก่อนแน่นอน และสิ่งที่รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้กำลังต้องประสบต่อไปก็คือขาดเงินเข้ามาใช้จ่ายในการบริหารประเทศอย่างหลักหนึ่ไม่พ่น เนื่องจากว่ารายได้ของแม่โขง

ที่เคยชำระให้แก่วรฐตั้งแต่เดือนเมษายนที่ผ่านมานั้น นับตั้งแต่มีการประกาศพระราชกำหนดภาษีสุราฉบับใหม่ขึ้นมา สถิติการขายของสุราแม่โขง สุรากวางทองนั้นลดต่ำลงมาอย่างน่าใจหาย เช่นเดียวกับเบียร์ครบท่านประธาน เวลาที่โรงงานผลิตเบียร์ก็ลดยอดการผลิตเคยขายได้เดือนหนึ่ง ๓๐,๐๐๐ โหล ปัจจุบันเหลือแค่ ๑๐,๐๐๐ กว่าโหลเท่านั้น เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง คาดหมายว่าขึ้นภาษีแล้วจะได้เงินเข้ารัฐเพิ่มขึ้นมันตรงกันข้ามกับความเป็นจริง คือไม่มีทางที่จะได้เงินเข้าตรงตามเป้าหมาย และขอให้เชื่อกระผมเถอะครับว่าอีกไม่กี่วันข้างหน้า ท่านก็จะประกาศพระราชกำหนดขึ้นภาษีอะไรทำอะไรอีกในท้องตลาดตามมาอย่างหลีกหนีไม่พ้น นั่นเป็นการเพิ่มความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนมากยิ่งขึ้นอีก

ท่านประธานครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ไม่เพียงแต่บริหารงานด้านการเงินการคลังอย่างบกพร่อง ล้มเหลวถึงที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว ท่านยังไม่มีความสามารถในการดูแลเงินงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณแผ่นดินที่ได้รับอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรออกไปใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ รวมทั้งในปีก่อน ๆ ตั้งแต่ท่านเข้ามาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้มีผู้เปรียบเทียบลักษณะงบประมาณแผ่นดินของเมืองไทยว่า มีลักษณะเหมือนไอศกรีมแท่ง ไอศกรีมสมัยใหม่ด้วยท่านประธานครับ คือมีปลอกกระดาษหุ้มไว้ ออกจากกระทรวงการคลัง ออกจากสำนักงบประมาณไปตามกระทรวงต่าง ๆ ไปถึงปลัดกระทรวง หรือไปถึงอธิบดี ถ้าปลัดกระทรวงหรืออธิบดีเป็นคนดี ได้รับไอศกรีมแท่งนั้นก็ส่งไปยังจังหวัดต่าง ๆ ไปในหน่วยงานที่จะปฏิบัติโดยตรง แต่ถ้าเป็นคนชั่ว เป็นคนโลภ เป็นคนละโมภ ท่านประธานครับ ก็มอง ๆ กันอยู่ข้างบนก็กินกันเพลิน ข้างล่างก็เอามางับลักลอกกระดาษหุ้มไอศกรีมออกแล้วก็เสียเสียทีหนึ่ง แล้วก็กระดาษคลุมไปใหม่ ส่งไปยังกรม กอง ส่งไปถึงจังหวัด ผู้ว่าก็เหมือนกัน ข้างบนกินได้จังหวัดก็กินได้ น้อยนักที่จะมีข้าหลวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีความซื่อสัตย์สุจริต แต่ส่วนใหญ่แล้วประพฤติ

ปฏิบัติเหมือนกับผู้ที่ใหญ่ในระดับสูง เมื่อข้างบนกันได้ ผู้ว่าก็ขึ้น คือเปิดโอกาสกรมแพ่งนั้นเสีย
 เสียอีกหนึ่งที่ เอากระดาษครอบลงไปใต๋นายอำเภอ นายอำเภอได้รับงบประมาณแห่งนั้นมาหรือ
 โอกาสกรมแพ่งนั้นมาออกกระดาษเสียเสียอีกที่เช่นเดียวกับผู้ว่า และปลัดกระทรวงดำเนินการมา
 แล้วจึงส่งไปยังกำนัน กำนันก็เช่นเดียวกัน ประพฤติปฏิบัติเช่นเดียวกับนายอำเภอ กับท่านผู้ว่า
 เสียเสียอีกที่ก่อนแล้วถึงเอากระดาษหุ้มแล้วก็ส่งไปที่ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านเสียเสียอีกที่หนึ่งส่วนที่
 เหลือส่งไปราษฎร เหลือแต่ไม่โอกาสกรมแพ่ง เมื่อโอกาสกรมถูกกินกันไปหมดตามรายทางบ้านเมือง
 ของเราจึงไม่ได้มีการพัฒนาเจริญไปสู่จุดที่นาจะเป็น ท่านประธานครับงบประมาณที่สภาผู้แทน
 ราษฎรอนุมัติไปแต่ละปีนั้น จำนวนมหาศาลไม่ได้คิดถึงมือประชาชนอย่าง เต็มเม็ดเต็มหน่วย มี
 การทุจริต คอร์รัปชัน ทุกกระทรวง ทบวง กรม กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณก็ดี สำนัก
 งานตรวจเงินแผ่นดินก็ดี มีหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบเงินงบประมาณแผ่นดินส่วนนี้ ไม่ได้มีความ
 เอาใจใส่ดูแลการดำเนินการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้ประหยัดที่สุด และ เกิดประโยชน์ถึง ปีแล้ว
 ปีเล่าในความบกพร่องต่าง ๆ ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน
 หยิบยกเข้ามาพิจารณาพิจรณาพจกันสภา ก็ไม่ได้เห็นว่าท่านจะมีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ใน
 การที่จะรักษาวลประโยชน์เหล่านั้น ทว่าประหนึ่งว่าอยู่ในลักษณะโกเห็นคั่นอยู่ เห็นผมไปก็ตัวเอง
 ก็มีพฤติการณ์อย่างนั้นจะไปว่าผู้ใดบ้างกับข้าพเจ้าก็เลยไม่กล้าว่า นี่ผมตั้ง เป็นข้อสังเกตไว้ ท่าน
 ประธานที่เคารพครับ โดยส่วนตัวท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เมื่อก่อนนั้นผมก็มีความ
 สนิทสนมกับท่านแต่เห็นการทำงานของท่านไม่เอาไหนจริง ๆ ท่านประธานที่เคารพครับความไม่
 เอาไหนนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนด้วย ตัวอย่างที่เห็นกันชัด ๆ กระผมได้เคยจับเข่าคุยกับ
 ท่านว่า ท่านรัฐมนตรีครับ ภาวะ เศรษฐกิจอย่างนี้ ประชาชนกำลังเดือดร้อนทั้งประเทศท่านไม่มี
 ปัญญาที่จะคิดอ่านแก้ไขช่วยเหลือประชาชน กระผมอยากจะกราบเรียนเสนอแนะแนวทางแก้ไขอย่าง
 หนึ่งในชีวิตประจำวันท่านประธานก็คงประสบปัญหาเช่นเดียวกับกระผม และ เช่นเดียวกับเพื่อน
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือสังกัดพรรคฝ่ายค้าน นั่นคือ
 ภาษีสังคมที่เราต้องจ่ายเพิ่มอยู่ตลอด ไม่ว่าจะเป็นของคตทุก โทณผมไฟ
 ขึ้นบ้านใหม่ งานบวช งานแต่งงาน เค้าผี บางรายที่หยิบยื่นของมาให้เรานั้น

เราไม่มีความสนิทสนมคุ้นเคย เพียงแต่เขาเห็นว่าเราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขา
ก็เชิญเราไป นี่ผมยังไม่รวมถึงของผ้าป่า ของกรฐิน และชีวิตประจำวัน ของพวกเรา
ทุกวันนี้ เวลาถึงคอกออกมาที่ไคมันเป็นพระนเรศวรทุกที่ท่านประธานครับ คือแบงก์ใบละ
๑๐๐ ข้างหลังนี้เป็นอนุสาวรีย์ของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช จังหวัดสุพรรณบุรีนั้น
พอเราได้รับของเราก่อนนี้ใส่เข้าไป ควรอัญเชิญพระปิยะมหาราช ใส่เข้าไปในของ
ก็ดูกระไรอยู่ ใบละ ๑๐ อย่างนี้ หรืออัญเชิญสมเด็จพระเจ้าตากสินใส่ไป ใบละ
๒๐ บาทก็ไม่ถูกไม่ชอบมาพากล กระผมก็กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
คลังขอความอนุเคราะห์ท่านช่วยสั่งการให้ออกแบงก์ใบละ ๕๐ บาทขึ้นมา ท่านก็รับปาก
กระผมบอกว่าเป็นความถูกต้องจะทำให้เสร็จ แล้วก็รับแคร์รับปากเฉย ๆ บล๊วกไม่ทำอะไร
กระผมก็ตามด้วยกระทุ้งถามเข้าไป เมื่อเดือนมิถุนายน ปี ๒๕๒๖ ว่า เรื่องแบงก์
ใบละ ๕๐ นะ จะช่วยเหลือกระผมได้อย่างไร มันจะโคตรค่าใช้จ่ายออกไปอย่างน้อยก็
ครึ่งหนึ่ง วันหนึ่งบางทีก็เจอเข้า ๒๐ ของ แล้วไม่เพียงแต่การลดรายจ่าย อย่างที่
กระผมได้กราบเรียนท่านนั้นท่านประธานครับ หากว่าประชาชนที่จับจ่ายใช้สอย ในท้อง
ตลาดเวลาจะถอนแบงก์ ๑๐๐ เอาแบงก์ ๑๐ มา ๕ ใบ แบงก์ใบละ ๑๐ บาท นั้นจะ
ต้องใช้ต้นทุนในการผลิตใบหนึ่ง ๑๔ สตางค์ ๕ ใบ จะต้องใช้ต้นทุนในการผลิต
๗๐ สตางค์ แต่ถ้าเป็นแบงก์ใบละ ๕๐ บาท รัฐบาลจะใช้จ่ายเพียง ๑๙ สตางค์ต่อ
แบงก์ใบเดียว เป็นการลดรายจ่ายของรัฐบาลเองด้วยซ้ำ ท่านรับปากแบบซุ่ม ๆ
เสร็จแล้วท่านก็ไม่ทำอะไร กระทุ้งถามขึ้นไปขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา เรื่องแบงก์
ใบละ ๕๐ บาท ตามที่ท่านเคยรับปากผม เราคุยกันด้วยวาจา ท่านก็ตอบใน
ราชกิจจานุเบกษารับท่านประธาน ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๐ ตอนที่ ๑๔๐
ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๖ ท่านตอบด้วยเกียรติยศของคนเป็นรัฐมนตรี เขียนว่า
กำลังดำเนินการ ดำเนินการกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ เดือนสิงหาคม จนกระทั่งปัจจุบัน
เดือนมิถุนายน ปี ๒๕๒๘ ทำแบงก์ใบละ ๕๐ บาทออกมาใช้ในท้องตลาด ยังทำไม่ได้

จะปล่อยให้รัฐมนตรีอย่างนี้บริหารชาติบ้านเมืองต่อไปก็ไม่ไหวหรอกครับ ท่านประธาน
ที่เคารพ ถ้าท่านทำไม่ได้ ท่านบอกว่าทำไม่ได้ กระผมจะไม่ว่า นี่ท่านรับปากว่า
จะทำ ตอบกระพู่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่าจะทำ กำลังดำเนินการ จนกระทั่ง
บัดนี้ ๒ ปีแล้วครับ ท่านประธาน แบ่งกบิลละ ๕๐ ยังไม่สามารถออกมาใช้ในท้อง
ตลาด รับออกมาซื้อรับจะได้ช่วยเหลือประชาชนได้ วันหนึ่งของกรม ของข้าพเจ้ามา
จะให้ใส่แบ่งกบิลละ ๕๐ ลงไป ไม่ใช่เฉพาะผู้แทนราษฎร ไม่ใช่เฉพาะข้าราชการ
แต่ประชาชนทั้งประเทศเขาจะได้ลดค่าใช้จ่ายของ ใ้อาย ๆ อย่างนี้ยังไม่ทำเลยครับ
ท่านประธาน แล้วจะปล่อยให้ท่านบริหารชาติบ้านเมืองต่อไปอย่างไร คงจะสร้างความ
หายนะให้แก่ชาติบ้านเมืองมากยิ่งขึ้น

ท่านประธานที่เคารพครับ การที่ฝ่ายค้านอุทธรณ์ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี -
ว่าการกระทรวงการคลัง ภัยเหตุและผลตามที่กระผมได้กราบเรียนมาทั้งหมด โดย
เฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของความไม่สุจริต เกี่ยวกับการขึ้นภาษีสุราครั้งที่เพื่อนสมาชิกจาก
จังหวัดเชียงรายได้อุทธรณ์รายละเอียดยไปแล้วนั้น กระผมใคร่ขอประทานอนุญาต
จากท่านประธานกราบเรียนออกไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีว่า เรื่องนี้ท่านจะปล่อยปละ
ละเลยไม่ได้ ท่านจะต้องหยิบยกขึ้นมาพิจารณาและท่านไม่ต้องปกป้องคนที่ทำผิด ความ
ซื่อสัตย์สุจริตของท่านนั้นเป็นที่กล่าวขวัญเป็นที่ยกย่องของคนทั้งแผ่นดิน เกียรติยศ
เกียรติศักดิ์ในฐานะที่เป็นนายทหารชั้นผู้ใหญ่อยู่ในกองทัพไทยนั้น เป็นที่ยอมรับแต่
ท่านกำลังจะถูกคนข้าง ๆ ทำให้ความมีเกียรติยศของท่านเสื่อมเสียลงไป ยิ่งนับวันก็จะ
ยิ่งเสื่อมเสียมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถึงคราวแล้วครับท่านประธานที่เคารพ แม้
การลงมติของสภาผู้แทนราษฎร จะไม่สามารถที่จะมีคะแนนไม่ไว้วางใจมาก พอที่จะทำ
ให้รัฐมนตรีเหล่านั้นพ้นไปจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ แต่กระผมคิดว่า ท่านนายก
รัฐมนตรีในฐานะผู้รับผิดชอบชะตากรรมของบ้านเมือง และกบิลชีวิตของคนไทย ๕๑ ล้าน
สมควรที่จะนำไปพิจารณาและไตร่ตรองให้รอบคอบ ก่อนที่ความหายนะเกิดขึ้นแก่
ชาติบ้านเมือง จนยากแก่การแก้ไข ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมว่าโอกาสต่อไปขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ชี้แจงกับสมาชิก

นายสมหมาย สุนทรกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเรียนตอบเป็นลำดับตามลำดับ ไปนะครับ จากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เป็นผู้ซักถามอันดับ ๖ ก่อนอื่นกระผมขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาจำกัดความรับผิดชอบเฉพาะผลงานที่เกิดจากการที่กระผมดำรงตำแหน่งตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๒๔ จนกระทั่งบัดนี้ ซึ่งทำให้เห็นความรับผิดชอบนั้นชัดเจน กระผมเองหาว่าเก็บคำถามที่ท่านยิงมา ไม่ครบถ้วน ก็ขออนุญาตวันนี้ครับ ขอให้เพิ่มเติม กรุณาเพิ่มเติมให้ครบถ้วนด้วย

ประการแรกข่าที่กระผมจดไว้นี้ ท่านกล่าวถึงอัตราดอกเบี้ยที่กระผมเรียนบอกว่าเป็นอัตราดอกเบี้ยที่ผ่านการเสนอมานแล้วเป็นอัตราดอกเบี้ยที่ผ่อนปรนมาก ในเงื่อนไขที่ดี แล้วท่านก็บอกว่า เอ การดูแลเอกชนนี้แม้จะใช้ดอกเบี้ย ซึ่งเป็นอัตราระหว่างธนาคารในลอนดอนก็ตาม แต่หาว่าใหญ่เกินไปเงินนี้ไป ผ่านสถาบันของรัฐบาล ฝ่ายต่างประเทศจะได้อัตราดอกเบี้ยที่ดีเป็นของธรรมดา ไม่ใช่ของแปลกอะไร แต่อันนี้กระผมเรียนยืนยันว่าอัตราดอกเบี้ย หรือกรณีที่กระผมว่ามีธนาคารต่าง ๆ เสนอให้กู้ยืมนี้ เป็นเรื่องของเอกชนโดยแท้ ไม่ได้เกี่ยวกับเงินช่วยเหลือลักษณะผ่อนปรนที่รัฐบาลทำให้แก่ประเทศไทยเลย เพราะฉะนั้นจึงถือได้ว่าเป็นเกณฑ์ที่ผ่อนปรนในตัวของมันเองอยู่ มีท่านได้กล่าวว่าในปี ๒๕๒๖ นี้ได้มีการคลายการจำกัดเครดิตในการต่าง ๆ แล้วก็ธุรกิจต่าง ๆ ก็รู้สึกล้มลุกคลุกคลานได้ แต่ว่าในปีเดียวกันนั้นก็เกิดการขาดดุลการค้า เป็นจำนวนมากมาย ซึ่งท่านก็ได้อธิบาย (Close) ตัวเลขที่ค่อนข้างจะถูกต้องคือถึง ๔๕,๐๐๐ ล้านบาท อย่างไรก็ตามเราถือว่าเป็น ๕๐,๐๐๐ ล้านบาททุกแล้วกันครับ ในเวลาเดียวกันก็มีหนี้ต่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็นอันมากในปีนั้น มีท่านหนึ่งกล่าวต่อไปว่าทางการก็ได้ใช้วิธีเรียกว่ามวยวัด คือเริ่มจากการจำกัดการเปิด แอล/ซี ผ่านธนาคาร

พาณิชย์ แล้วก็มี การเก็บอากรพิเศษสำหรับสินค้านำเข้าที่ผ่านด่านศุลกากร โดยขึ้น
 ตอนแรกเป็น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์แล้วมาเพิ่มเป็น ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 เหตุการณ์ทั่ว ๆ ไป ก็เห็นจะเป็นตามที่ท่านได้เรียนท่านทั้งหลายแล้วนะครับ คือ
 ในปี ๒๔๒๒ นี้มีการค้าขายการใหญ่ขึ้น ความความเข้มงวดของการใหญ่ขึ้นของธนาคาร
 พาณิชย์จริง แล้วเมื่อปรากฏว่ามีอัตราดอกเบี้ยขึ้นถึง ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทเป็นอัตราดอกเบี้ย
 ที่ไม่เคยมีมาแต่กาลก่อนเลย แต่เป็นธรรมดาที่ย่อมเป็นสิ่งที่น่าจะตระหนักตกใจพอสมควร
 เมื่อสอบสวนดูแล้วปรากฏว่า สาเหตุใหญ่ยิ่งที่ทำให้เกิดเหตุการณ์อัตราดอกเบี้ยถึงเพียงนั้นนะ
 มาจากการขยายเครดิตค้าธนาคารพาณิชย์เป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุที่ว่า
 การขาดดุลการค้าอันหมายความว่า สินค้าขาออกส่งออกน้อย สินค้าขาเข้าเข้ามา
 มากหรือมูลค่ามาก เมื่อหักกลบก็นั้นแล้วหมายความว่าขาดดุลมาก ทั้งนี้เมื่อเป็นเช่นนั้น
 ธนาคารแห่งประเทศไทยก็เห็น เป็นการสมควรที่จะมีการจำกัดการส่งออกสินค้า จาก
 ต่างประเทศ โดยให้คำสั่งไปยังธนาคารพาณิชย์ว่าให้ช่วยดูแลการ เปิด เล็ดเตอร์ ออฟ
 เครดิต ไปยังต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ และให้ธนาคารพาณิชย์ใช้วิจารณญาณ
 ตรวจสอบตราพอสสมควรว่าให้พยายามจงใจให้พอควาามซึ่ที่เป็นผู้นำสินค้าเข้านั้น เปิดเครดิต
 เฉพาะสินค้าที่นำเข้ามา เพื่อใช้ในการผลิตโดยเฉพาะ หมายความว่า เครื่องจักร
 อุปกรณ์ก็ไปอยู่ในข่ายนี้ หรือไม่ก็วัตถุดิบในการที่จะนำมาผลิตสินค้าต่อไป เพื่อส่ง
 ออกก็ตามก็ไม่อยู่ในข่ายนี้ อันนี้เป็นมาตรการทั่ว ๆ ไป ซึ่งกระผมว่าทุกประเทศเขา
 ก็ทำกันอยู่ ทุกธนาคารกลาง ธนาคารชาติเขาทำกันอยู่แบบนี้ ถึงได้มีหนี้ก็มีเขา
 เท่านั้นละครับ อันนี้กระผมก็ใครจะขอเรียนเป็นข้อสังเกตว่า ที่ท่านกล่าวว่า เป็นวิธีการ
 ระบบมวยวัดนั้น ความจริงไม่ใช่ระบบมวยวัดเลย เป็นวิธีการมาตรการที่ทำกันอยู่
 ทั่ว ๆ ไป และเป็นมาตรการที่ได้ผลเป็นที่รับรองกันทั่วโลก
 ต่อไปท่านได้ไปกล่าวถึง เกี่ยวกับบริษัททรัพย์สิน กระผมก็พอแยกแยะได้
 นะครับ รู้สึกว่าท่านจะพูดปะปนกันสักหน่อย แต่มีอยู่ตอนหนึ่งที่ท่านบอกว่าให้ธนาคาร
 ต่าง ๆ ลงขัน แล้วก็ไปมอบให้แกทรัพย์สิน บริษัทหนึ่ง ซึ่งมีธนาคาร

เป็นผู้ถือหุ้น เป็นผู้ดูแลในการที่จะเปลี่ยนตัวให้แก่ประชาชนทั้งหลายที่บริษัทนั้นถูกถอนใบ
อนุญาตแล้ว หรือสั่งถูกสั่งให้ถูกควบคุม อันนี้ก็เป็นกรณีกฎบัตร มีข้อกำหนดประกัน
บอกว่าการที่แบ่งกัษาคีฬี หรือธนาคารพาณิชย์ก็ดี เอาเงินไปให้กู้ยืมแก่บริษัทนั้นเพื่อ
บริษัทนั้นไปลงทุนหาผลประโยชน์ในทางพาณิชย์ คือซื้อพันธบัตรรัฐบาล แล้วก็เอาส่วน
ทางของดอกเบี้ยนั้นมาจ่ายให้แก่บุคคลที่ต้องถูกกระหนกระเทือน โดยบริษัทที่ร่ำรวย
แล้วก็ไม่ได้เงินคืนเลย นี่กระผมความจริงได้เรียนให้สถาบันทราบเมื่อตอบกระทู้ เมื่อ
คราวที่แล้ว แล้วว่าอันนี้เป็นมาตรการอันหนึ่งที่จะช่วยเหลือประชาชนผู้หลงผิด ไป
หลงโฆษณาของบริษัทที่ไม่มั่นคง แล้วก็ไปหวังดอกเบี้ยสูง ๆ เป็นเหตุให้เมื่อทรัพย์สินล้ม
ลงไม่สามารถที่จะจ่ายเงินได้ ก็จะสูญหมดทั้งดอกเบี้ยและต้นเงินกู้ด้วย อันนี้ก็เป็น
มาตรการของทางการที่จะให้ อย่างน้อยประชาชนที่ตกอยู่ในฐานะที่กล่าวนั้น อย่าง
น้อยได้รับต้นเงินคืน ถึงแม้ดอกเบี้ยจะไม่ได้รับก็ตาม ทั้งนี้โดยมีกำหนดเวลาว่าต้อง
ผ่อนชำระกันเป็นปี ๆ แล้วก็ขึ้นตอนว่าจ่ายเงินจำนวนน้อยก็ให้ได้รับไปในปีแรกทั้งหมดนี้
เป็นมาตรการที่จะช่วยเหลือประชาชนทั้งสิ้น ความจริงบริษัทที่ร่ำรวยที่ได้รับมอบหมายให้ไปทำ
หน้าที่นี้ มิได้รับประโยชน์แต่อย่างใดเลย ทางการจะควบคุมอย่างใกล้ชิด โดยมี
ปัญญาปัญญิจจะต้องส่ง แล้วก็เงินที่จ่ายไปจะต้องทุกชั้นตอน อันนี้หมายความว่าไม่ได้
ให้ประโยชน์แก่ใครเป็นพิเศษ นอกจากประชาชนที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับต้นเงินคืน อันนี้
กระผมก็เชื่อว่ามีนอก มีใน ไม่มีอะไร ที่นี้กรณีทรีสต์ ๒๔ แห่ง ที่เป็นมาตรการ
๔ เมษายน ก็เป็นอีกกรณีหนึ่ง ที่เมื่อเราช่วยมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว ใ้การ
ถอนเงินจากบริษัทที่ร่ำรวย ก็ยังไม่หยุดยั้งลง ก็ยังมีบริษัทที่ร่ำรวยอยู่บาง
ปัญหาตอนนั้นก็อยู่ว่าทำอย่างไร ทางการถึงจะให้ชี้ให้เห็นชัดได้ว่าทรีสต์ไหนเชื่อถือได้
ทรีสต์ไหนเชื่อถือไม่ได้ ก็ได้เห็นว่าวิธีการที่เราจะเข้าไปโอบอุ้มทรีสต์ที่พอไปได้ นี่จะ
เป็นวิธีการที่ดีที่สุด ก็ได้ใช้วิธีการเรียกว่า ๔ เมษายน ปี ๑๙๒๓ เพื่อที่จะเข้าไป
กอบกู้บริษัทที่พอไปได้ ในการที่จะเลือกสรรบริษัทที่พอไปได้หรือไม่นี้ ก็มี

การทรวรับบัญชีกันละเอียดยพอสมควร โดยว่าบริษัทหลักทรัพย์เหล่านั้นมีขาดสินทรัพย์ เป็นจำนวนเท่าใด เราก็พยายามให้บริษัทหลักทรัพย์หรือผู้บริหารงานหรือผู้ถือหุ้นได้นำหลักทรัพย์มาเพิ่มเติม จนเห็นว่าอยู่ในระดับที่น่าจะพอไปได้ จึงได้เข้าไปซื้อหุ้นของบริษัทนั้น และเข้าไปมีส่วนในการบริหารงาน อันนี้กระผมเองก็รู้สึกว่าเป็นมาตรการ ที่ในภาวะการณ์ที่กล่าวเป็นมาตรการที่ดีที่สุด ที่จะแก้ปัญหา เรื่องความตื่นตระหนกตกใจของประชาชนที่ถือตัวเงินเอาไว้เป็นอันมากและเชื่อว่าการตื่นตกใจกรณีบริษัทหลักทรัพย์นี้ ได้สงบไปได้ ซึ่งผมเชื่อว่าเราไค่ยามพวนวิฤตติมา เรื่องหนึ่ง เหมือนกันในเรื่องนี้

ที่นี้มาถึงสินเชื่อ ๑๔ เปอร์เซ็นต์นะครับ ท่านก็ไค่กล่าวไปถึงว่าธนาคารแห่งประเทศไทยไค่กำหนดขีดลิ่ง (Ceiling) สำหรับเงินฝากอัตราหนึ่งว่าธนาคารพาณิชย์จะให้ไค่สูงไม่เกินเท่านั้นเท่านี้ อีกด้านหนึ่งครับเป็นขีดลิ่ง เป็นเพดานสำหรับเงินให้กู้ยืมว่าให้กู้ยืมเกินแค่ไหนไค่ได้ เพราะฉะนั้นการที่ท่านมีความเข้าใจว่าในการที่ยกขีดลิ่งเงินให้กู้ยืมเงิน ๑๔ เปอร์เซ็นต์นี้จะมีเป็นเหตุให้ธนาคารพาณิชย์ ถือโอกาสขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืม ซึ่งขีดลิ่งสูงขึ้นไปที่นั่นหรือไค่ ซึ่งขบวนการนี้ก็เป็นเรื่องที่ธนาคารแห่งประเทศไทยไค่ระมัดระวังอยู่แล้วว่า ผลประโยชน์อันนี้จะไม่เกิดขึ้นแก่ธนาคารพาณิชย์ที่ขายโอกาสและไค่มีการติดตามพอสมควร ขอความร่วมมือ ความจริงเรื่องนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยไค่ถือเสมือนว่า ธนาคารพาณิชย์นี้อยู่ในความควบคุมของตนเอง และผมก็เชื่อว่ามีมีการติดตามไค่ใกล้ชิดพอสมควร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะมีประโยชน์เกิดขึ้นเพราะผลไปตกอยู่กับธนาคารพาณิชย์ อาจจะเสียประโยชน์บ้างสำหรับลูกค้าบางรายที่ธนาคารพาณิชย์อยากจะเรียกอัตราดอกเบี้ยสูง และถือโอกาสว่าเพดานนี้ขึ้นไปแล้วก็เลยถือโอกาสขึ้นดอกเบี้ยที่คิดจริง เข้าไปด้วย

ที่นี้ผมมาถึงเรื่องลดค่าเงินบาทนะครับ ความจริงผมไค่จะขอแก้ท่านนิคทน้อย ท่านบอกว่าผมเข้ามาในช่วงระหว่างตั้งแต่ ๒๕๒๔ มีนาคม จนกระทั่งถึงบัดนี้ผมไค่ปรับค่าเงินบาท ลดค่าเงินบาทถึง ๒ ครั้งแล้ว ความจริงนั้น ๓ ครั้งครับ

ซึ่งฉันนี่ผมไม่ได้ปฏิเสธเลยนะครับ ที่นี้ผมเองใครจะขอถือโอกาสเรียน เกี่ยวกับการ
ลดค่าเงินบาทนี้สักเล็กน้อยเพื่อความเข้าใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่งอาจจะยังมี
ข้อสงสัยอยู่คือการปรับค่าเงินบาทที่กระทำเมื่อวันที่ ๕ หรือความจริงประกาศออกวันที่
๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๗ นั้นนะ ความจริงโดยลักษณะอันแท้จริงแล้ว เป็นมาตรการที่
เปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินมากกว่า คือก่อนหน้านี้เราถือระบบว่า จะใช้การกำหนด
อัตราแลกเปลี่ยนของเงินบาทกับเงินดอลลาร์นั้น โดยเทียบค่าอิงกับเงินดอลลาร์สหรัฐ
อเมริกาแต่อย่างเดียว ก็เป็นเหตุให้ว่เมื่อสหรัฐอเมริกาที่เข้ามาใน ๓๐ ปีที่แล้วมา
๒๐ กว่าปีก็ไปไม่ได้มีปัญหาอะไร เพราะว่าอัตราค่าของดอลลาร์นั้นมีเสถียรภาพพอสมควร
แต่ในระยะหลังนี้ปรากฏว่าอัตราดอลลาร์ได้พุ่งโคงขึ้นไปเทียบกับเงินสกุลอื่น ๆ แล้ว
ออกไปอย่างไม่ไคส่วนสักเลย สุดท้ายก็ถึง เงินบาทนี้ขึ้นไปด้วยเมื่อเงินบาทสูงขึ้นก็มีผล
เสียทางที่เมื่อเราส่งสินค้าไปต่างประเทศ สมมุติว่าหน่วยหนึ่งโดยไปแลกเปลี่ยนเป็นเงินของ
เขาได้ ๑๐๐ นะครับ สำหรับเงินปอนด์นี่ตอนนั้นเงินบาทถูกดอลลาร์ถึงขึ้นไปถึง ๓๐
กว่าเปอร์เซ็นต์ ก็หมายความว่าเงิน ๑๐๐ ของ ๑๐๐ หน่วย เงินปอนด์นะครับ
จะต้องเพิ่มเขาไปอีก ๓๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ถึงจะหมายความว่า ใช้มาซื้อสินค้าเราของ
เดิมซึ่งราคา ๑๐๐ เทานั้น อันนี้ก็เป็นที่ให้สินค้าเราออกของเรานี้ ถูกกระทบกระเทือน
เป็นอันมาก นอกจากนั้นนอกจากปอนด์แล้วเราเทียบกับเงินคองซ์มาร์ค เราก็นั้นมาก
มาย ซึ่งเทียบกับเงินฮอลกง เราก็นั้นมากมาย เทียบกับเงินเยนญี่ปุ่น เราก็นั้นมาก
มาย อันนี้ก็เป็ผลกระทบบุคลากรค่าเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นเมื่ออัตราแนวโน้มของ
อัตราดอลลาร์ในตลาดโลกไม่มีท่าทีจะลดลงมาเลย ก็มีคนเก็งกันทั่ว ๆ ไปว่า อย่าง
ไร ๆ เงินบาทนี้ก็ไปไม่รอด ถ้าหากว่ายังคงอิงอยู่กับดอลลาร์เช่นนี้ต่อไป ความจริง
ผมใครจะขอเรียนว่าการรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนของเงินบาทเรา เทียบกับเงิน
ต่างประเทศนี้มีความละเอียดอ่อนเป็นอย่างมาก แล้วก็เป็กรณีทำนองเดียวกับธนาคาร
เหมือนกันว่า ถ้าหากว่ามีคนค้นไปถอนโดยเข้าใจว่าธนาคารนี้ จะล้มละลายผมก็เคยเรียน

ว่า แม้ธนาคารนี้แข็งแกร่งอย่างไร ใหญ่อย่างไรก็ทนอยู่ไม่ได้ อย่างมีตัวอย่าง แม้ธนาคารในอเมริกาเองซึ่งเป็นอันดับ ๕, ๖ ของโลกก็ยังไม่ได้อ่อนแอเหมือนกัน ถ้าหากว่าอัตราแลกเปลี่ยนนี้มีเหตุอันควร เชื่อว่าอาจจะรักษาไว้ไม่ได้โดยมีคนยื่นมาขอแลก อันนี้จะอยู่ไม่ได้จริง ๆ ฉะนั้นหากว่าจะทำอะไรต้องทำเสียก่อน ก่อนที่จะเกิดความตกใจกลัว คือกระผมอยากจะเทียบว่า ต้นไม้ต้นเดียวเรายังยอไว้ได้ แต่คนต้นนั้นแหล่ไม่มีหนทางที่จะระงับไว้ได้ ฉะนั้นการที่เพื่อความรอบคอบนี้ควรที่จะดำเนินการเสีย แล้วเราก็เลยกำหนดตกลงใจว่า ให้ปรับค่าของเงินบาทเนื่องมาจากการปรับปรุงระบบอัตราแลกเปลี่ยนนั้นลงมาจาก ๒๓ บาท เป็น ๒๔ บาท ทั้งนี้ก็โดยประมาณกับค่าของเงินบาทที่เปลี่ยนไป ตั้งแต่มีการปรับค่าของเงินบาทครั้งสุดท้ายในปี ๒๔๒๔ ทั้งหมดนี้ก็ไต่ถามาก็มีความกระตือรือร้นเป็นของธรรมดา กระผมก็ได้เรียนแล้วเมื่อเช้าวาความจริงเป็นปัญหาที่ตัดสินใจยากมากทีเดียว ถ้าจะเทียบก็เทียบกันว่าทำการผ่าตัดครั้งใหญ่ ซึ่งคนไข้อาจจะเสียชีวิตไม่รอดก็ได้ หรือชีวิตรอดก็ได้ ทั้งนี้เราเห็นว่าดีที่สุดเพื่อจะให้ชีวิตรอดต่อไปนี้ก็ต้องทำการประเมินไว้ว่าไม่มีรัฐมนตรีคลังประเทศไหน ที่อยู่ ๆ อยากจะปรับค่าของเงินให้ต่ำลงก็ได้ อันนี้เป็นข้อที่ยอมรับกันทุกประเทศ เป็นของธรรมดา เมื่อตัดสินใจไปแล้วเราก็คงอยู่แล้วว่าผลกระทบส่วนใหญ่ นั่นคืออะไร ส่วนผลกระทบก็คือในทางที่จะให้มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงขึ้นแล้วก็ตาม ประชาชนนี้ก็จะต้องมีความยากลำบากในการที่ภาวะเงินเฟ้อจะรุนแรงขึ้น ดังนั้นในการที่ขรมกับมาตรการที่เราปรับค่าของเงินบาทนี้ก็ได้มีมาตรการหลายอย่างที่จะมีให้ผลกระทบนั้นจะรุนแรงขึ้นไป เช่นว่า ในการปรับค่าของเงินบาทนี้รัฐบาลได้แถลงว่า สำหรับราคาน้ำมันขายปลีกก็จะขึ้นไปตามเดิม ซึ่งเรารู้ว่าราคาน้ำมันจะไปส่งผลกระทบต่อการครองชีพเป็นอย่างมาก

แล้วประการที่ ๒ ก็ได้มีการประกาศยกเลิกภาษีเซอร์แทกซ์ (Surtax) ตามที่ทนายอภิปรายได้กล่าวถึงจาก ๒๐ เปอร์เซ็นต์เป็นศูนย์เลย คือหมายความว่า

อันนี้ก็จะช่วยทำให้สินค้าเขา เข้ม เขามาขึ้นจะได้มีราคาไม่สูงเกินไป เพราะว่าถ้าหากว่ามาคิดคำนวณในอัตราใหม่นี้แล้วก็จะสูงขึ้นมาก เพราะว่า ฉะนั้นทางรัฐบาลก็เสียสละในการที่จะยอมลดภาษีอากรเขา เขาทันทีที่เรียกว่า เซอร์ แทกซ์ จาก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นศูนย์ เป็นส่วนใหญ่ อันนี้ก็เป็นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็ได้คำนึงมามาตรการหลายอย่างที่จะมีให้ รัฐบาลราคาสินค้าสูงขึ้นโดยไม่จำเป็น เช่นว่า ขอความร่วมมือกระทรวงพาณิชย์ในการที่จะดูแลมิให้พ่อค้าที่นำสินค้าเขา ไว้อ่อนแอในอัตราแลกเปลี่ยนเดิมมาฉวยโอกาสที่จะมาหากำไร โดยมีชอช โดยไม่บังคับรวมทั้งกำหนดราคาสินค้าจำเป็นให้อยู่ในขอบข่ายที่ไม่กระโดดขึ้นไปตามการปรับค่าของ เงินบาทซึ่งทั้งหมดนี้กระผมก็อยากจะเรียนว่ารัฐบาลเองก็ได้คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนอยู่พอสมควรมิใช่นักจะหักท้าว แต่ก็เป็น การ เสียสละของรัฐบาลไม่ใช่น้อยเหมือนกัน ในการที่จะลดภาษีอากรลง นอกจากนั้นก็ยังมีการปรับลดหย่อนของ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้สูงขึ้น เพื่อลดภาระของประชาชนที่อาจจะต้อง เสียของเสียเงินซื้อสินค้าเพิ่มขึ้น โดยไปลดภาระภาษีเงินได้บุคคลได้ ซึ่งทั้งหมดนี้กระผมก็เชื่อว่า เพื่อแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลเองนั้นไม่ได้ไร้น้ำใจเสียทีเดียวก็ได้พยายามที่จะหาทางที่จะให้ลดภาระที่หนักหน่วงที่สุด ที่จะน้อยได้

ต่อไป ทานกไดกล่าวถึงจำนวนเช็คเคง จำนวนคักลมลละลาย เรื่องทาง ๆ อีกหลายอย่าง ซึ่งกระผมก็เชื่อมั่นเป็นกรณีทำนองเดียวกันทั้งนั้น ระบุว่าเมื่อเงินฝืดลงถูกจำกัดเครดิตเงินที่จะใช้ไปชำระไปธนาคารมานักน้อยลงไป ๆ ผู้ที่มีบัญชีกับแบงก์อยู่ ออกเช็คโดยสุรุ่ยสุร่ายก็จะประสบปัญหาที่ว่า เช็คที่ออกเกินตัวนั้นจะเอาไปหมุนบางอะไรบ้าง ก็คงจะประสบปัญหาที่ว่า ถูกคืนหรือที่เรียกว่าเช็คเคง นอกจากนั้นท่านยังมีสถิติเช็คตวง ๆ ให้ดูอีกด้วย สิ่งเหล่านี้ก็เห็นจะเป็นตามทิศทางธนาคารแห่งประเทศไทยเคยชี้แจงแล้วระบุว่า ในระยะนั้นเห็นจะมีเช็คเคง เนื่องจาก

อาจจจะรวมสวนท

ส่วนในเรื่องการกู้เงินและครีหาคับกับอกว่าในปที่แลว ๆ มา
๒๕๑๓, ๒๕๑๔ นี้ทางรัฐบาลก็กู้เงินจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ๆ เรื่อย
เรียนเชื่อมโยงกับที่ผมเรียนเมื่อเช้านั้นครีหาคับผลกระทบของภาคใหญ่
โอเปคขึ้นราคาน้ำมันมันกระทบเงินตราต่างประเทศของประเทศ
ต่างประเทศ เพราะฉะนั้นในประเทศที่ถ้อยเข้าว่ากัใช้วิธีกัยืมเงิน เพื่อจักบัคเป้า
ปัญหาไปให้ไ้ชั้นหนึ่งก่อน อย่างไรก็ตามทางการวิธานิโซยูนาน ในที่สุดก็มีผล
กระทบแก่ตัวเองในที่สุดหรือไม่ก็เจ้าหนี้เขาก็กังไม่ยินดีให้กูเงิน ทั้งหมคนักระดมกัเิตร
จะขอเรียนว่า ทางกระทรวงการคลังก็ได้ตระหนักดีว่า การกัยืมเงินต่างประเทศ
โดยไม่มีขอบเขตจำกัดนั้นจะส่งผลเสียให้แก่การเงินของประเทศ การคลังของ
ประเทศเป็นอย่างมาก จึงได้นำเสนอต่อรัฐบาลว่า การกัยืมเงินของรัฐบาลเองต่อไปนี้
ไม่ว่ารัฐวิสาหกิจหรือรัฐบาลเอง เป็นการกำประกันที่ดี กู้ดัดข้อให้อยู่ในขอบข่ายที่
ประการแรกเอามาใช้ในโครงการที่เกิดผล ไม่ใช่มาเพื่อชดเชยการขาดทุนของ
รัฐวิสาหกิจแล้วก็ต้องจะมีวง เงินจำกัดแต่ละปี ก็ทำเรื่องนัเสนอคณะรัฐมนตรีแล้วก็มิ
การอนุมัติวงเงินที่จะกูไ้ในปีหนึ่ง ๆ เป็นรายปีไป แล้วทุกครั้งทีกระทรวงการคลังจะ
กูเงินนั้นก็ตองได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีทุกครั้ง ไป แล้วเมื่อไปทำการกูเงินสำเร็จแล้ว
กัมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาขึ้นหนึ่ง เพื่อเป็นการควบคุมกันไปในตัว ลำพังกระทรวง
การคลังเองนั้นไม่สามารถที่จะไปกูเงินตามใจชอบได้ แต่อนันักระดมกัเชื่อว่าท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติที่น่าที่จะนั่งนอนใจไ้พอสมควรว่า ไม่มี กระทรวงการคลังนั้นไม่มี
อำนาจบาตรใหญ่ถึงกับจะทำกา เช่นนั้นไ้ตามลำพัง

ที่นั่นท่านเองต่อมาได้กล่าวถึงโครงสร้างภาณินะครับ โครงสร้างภาณินั้น
ก็วิจารณ์มาตลอดทั้งภาณิสรรพากร ภาณินะอะไรอะไรหลายอย่าง ซึ่งบุคลากร เอ
อะไรเอ่ย ซึ่งผมขอเรียนรวมเลยนะครับว่าในเรื่องภาณินะครับที่เราได้พยายามปรับปรุง
โครงสร้างให้ดีขึ้น เพื่อจะเอื้ออำนวยในการที่จะพัฒนา และเพื่อให้มีเสถียรภาพ
ทั้ง ๒ ประการนี้แล้วเราก็เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียกเก็บด้วยจากทั้งหมดนี้เป็นเรื่อง
ที่จะต้องศึกษา จะต้องทำกันเป็นไมใช่ระยะเวลาสั้น สิ่งที่ท่านมีความห่วงใยต่าง ๆ
ทางกระทรวงการคลังก็เห็นในความสำคัญนั้นครับ แล้วจะได้นำมาประกอบการ
พิจารณาในการที่จะดำเนินการปรับปรุงระบบภาณินะครับ

อีกเรื่องหนึ่งครับ ท่านได้ถามว่าเกี่ยวกับบริษัทหลักทรัพย์ต่าง ๆ นั้นจะได้
มีการดำเนินการคัดกรองผู้บริหารที่ประพฤติมิชอบต่าง ๆ ไปแล้วหรือไม่ประการใด ผมใคร
จะขอเรียนว่าอย่างนั้นครับ บรรดาผู้บริหารที่อยู่ในข่ายที่มีความผิดพระราชบัญญัติประกอบ
ธุรกิจเงินทุนและเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๖ ทางธนาคารแห่งประเทศไทยได้
ดำเนินการฟ้องร้องไปทุกราย ที่นี้มีอยู่รายหนึ่งที่เพิ่งมีคำพิพากษาของศาล ซึ่งได้
ลงโทษผู้ประพฤตินั้นถึง ๑๐ ปี อันนี้คำพิพากษามาถึงที่สุดแล้วนะครับ นอกจากนั้น
ธนาคารแห่งประเทศไทยยังได้ดำเนินการฟ้องร้องไปแล้ว คำเนื่อก็คับบุคคลต่าง ๆ
รวมทั้งที่เป็นนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาที่เกี่ยวข้องไปแล้ว ๑๖๔ ราย เป็นผู้บริหาร
สถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ๑๕๖ ราย สถาบันการเงินที่อยู่ในระหว่างการ
ควบคุมตามกฎหมาย ๔ ราย สถาบันการเงินที่ยังดำเนินคดี ดำเนินตามปกติอีก ๔ ราย
ทั้งหมดนั้นนอกจากการดำเนินคดีเพื่อลงโทษในทางอื่นแล้วได้มีการ เปรียบเทียบปรับผู้บริหาร
๑๖ ราย ในจำนวนนี้เป็นประธานกรรมการเอง ๑ ราย กรรมการผู้จัดการ ๖ ราย
ประธานกรรมการและผู้จัดการ ๑ ราย และกรรมการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำผิด ๔
ราย ผมไปถึงผู้อภิปรายท่านต่อไปนะครับ ขออนุญาต อ้อ ขอถามอีกนิดเถอะครับ
เมื่อกี้ในการอภิปรายของท่านผู้มีเกียรติท่านเดียวกันได้ถามถึงว่า ภาณินะ
ต่างประเทศนั้นทำไมไม่เก็บให้สูงขึ้น ผมขอถือโอกาสเรียนให้ทราบว่า ภาณินะ

ทางประเทศนั้นความจริงนอกจากภาษีสรรพสามิตแล้วต้องเสียภาษีการนำเข้าด้วย ซึ่ง
 ภาษีสรรพสามิตนั้น ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ๒๕ บาทต่อลิตร ถ้ากรนำเข้าก็เท่ากับ ๒๕ บาท
 ต่อลิตร เพราะฉะนั้นรวมแล้วภาษีเบียร์ทางประเทศนั้นรวมทั้งสิ้นจะเป็น ๕๐ บาทต่อ
 ลิตร ซึ่งสูงกว่าเบียร์ภายในประมาณเท่าตัว

ผมขออนุญาตไปถึงท่านต่อไปนะครับ ท่านต่อไปได้กล่าวถึงเรื่องเหล่านี้เป็น
 ส่วนใหญ่ ซึ่งผมเองก็ได้รับความรู้จากท่านเยอะ แล้วรู้สึกว่าคุณได้ฟังคำบรรยายของ
 ท่านเรื่องเหล่านี้มาหลายครั้งแล้วเหมือนกัน แล้วรู้สึกว่ายังได้ความรู้อยู่ตลอดครับ
 ผมอยากจะเรียนตอบสั้น ๆ นะครับ เพราะความจริงบางตอนที่ท่านอภิปรายนั้นก็เป็น
 เรื่องคนละบุคคลละสมัยกับขณะนี้ แล้วผมเองก็ ถ้าหากว่าขีดเส้นกันว่าผมเองรับผิดชอบ
 เฉพาะจาก ๒๕๒๔ ถึง ๒๕๒๘ นี้ก็รู้สึกว่าส่วนใหญ่จะไม่อยู่ในข่าย และบางคราวก็
 รู้สึกว่าจะข้ามกระทรวงกัน คือว่า กระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งถามเรื่องเกี่ยวกับแม่โขง
 นี้ และท่านก็อภิปรายในหลายประเด็นเกี่ยวของมาถึงทางผมด้วย ผมเองใครจะ
 ยกง่าย ๆ นะครับว่า ความจริงเดี๋ยวนี้เหตุการณ์มันได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วก็เมื่อปี ๒๕๒๖
 นี้ กรมสรรพสามิตและกระทรวงการคลังโดยกระทรวงการคลัง ได้เรียกประมูล ให้
 สัมปทานเหล้าใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ประมูลใ้จะต้องสร้างโรงงานให้แก่รัฐบาลทันที
 เป็นจำนวน ๑๖ โรง ซึ่งในการนี้บริษัทสุราทิพย์นี้ได้รับการประมูลนะครับ เป็นผู้ชนะ
 ในการประมูล โดยได้รับข้อสัญญาที่จะสร้างโรงงานผลิตเหล้าทันทีสมัย ไม่แพ้ก่อน
 ๑๖ โรงด้วยกัน ในจังหวัดต่าง ๆ ในการแลกเปลี่ยนกับสัมปทานนี้ บริษัทสุราทิพย์ได้
 สัญญาว่าจะจ่ายเงินผลประโยชน์ให้แก่ทางรัฐบาล ปีละ ๕,๐๘๘ ล้านบาท นอกจากนั้น
 ต้องเสียภาษีสรรพสามิตอีกต่างหาก ภาษีสรรพสามิตนี้ถ้าคำนวณขึ้นตามโควตาจะครับ
 ก็จะเป็นเงินปีละ ๒,๖๐๐ ล้านบาท รวมแล้วเงินที่บริษัทนี้จะต้องจ่ายให้รัฐบาลจะเป็นปี
 ละ ๗,๖๘๘ ล้านบาท หวังสูตรต่าง ๆ ที่จะต้องเสียเงินค่าผลประโยชน์ภาษีนี้ เป็นสูตร
 คนละสูตรกับกรณีสุรารามหาราษฎรทั้งสิ้น ไม่มีความสัมพันธ์ประการใดเลย สิ่งที่แตกต่างกัน

กันอยู่ที่สำคัญก็คือว่ากรณีสุราทิพย์นี้ บริษัทนี้จะผลิตหรือไม่ผลิตจะต้องจ่ายให้หลวงปีละเท่านี้
 ๗,๖๔๔ ลานบาท แต่ส่วนของแม่โขงนั้นของสุรามหาราชาฏฐินั้นเป็นการจ่ายค่าสิทธิ และกา
 ภาที่ตามจำนวนที่ผลิตออกมา ซึ่งของแม่โขงนะครับ เทียบกับสุราทิพย์แล้วในขณะนี้สุราทิพย์นี้เพิ่ง
 จะไต่สร้างโรงงานจะเสร็จ เรียบร้อยภายในปีนี้ และก็จะส่งมอบให้หลวงให้แก่รัฐบาลหมดเช่น
 เดียวกัน หมายความว่าไม่ใช่อยไปถึง ๑๕ ปี ถึงรัฐบาลจะได้สิทธิในโรงงานต้องมอบให้ทันทีเลย
 ทั้งหมด ๑๕ ปีในะครับ กระแผลองคำนวณดูว่าปีละ ๗,๐๐๐ กว่าล้าน ๑๕ ปีรัฐบาลจะได้
 ๑๑๕,๗๕๐ ลานบาท ซึ่งในการต้องเสียสิทธิค่าประโยชน์ตามโควตานี้ยังมีผูกมัดไว้ควรวาประมาณ
 โควตานี้จะต้องเพิ่มปีละ ๓ เปอร์เซนต์ ฉะนั้นทั้งหมดนี้หมายความว่าความต้องบวกเขาไปอีก ๔๕
 เปอร์เซนต์ ถ้าประมาณโควตาไม่เพิ่มโดยปกติจะครับ ก็จะเป็นเงินที่เขาหลวงเข้ารัฐ ๑๖๕,๗๕๐
 ลานบาท เงิน ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาทที่กระแผลเรียนเมื่อก็ เป็นเงินที่ต้องจ่ายลงทุนแต่ละปี คือ
 พอตนมีก็ต้องจ่ายเลย แล้วก็คิดกันเป็นรายเดือน ทั้งหมดนี้กระแผลรู้ว่า น่าจะเป็น
 ตัวเลขที่น่าพึงพอใจเป็นอย่างมาก แล้วก็สำหรับแม่โขงกระแผลก็เลยขออนุญาตเรียนไว้ก็ดี
 หนึ่ง ว่าสูตรในการเสียภาษีกับในการเสียค่าสิทธิในนั้น กระแผลสูตรกัน สำหรับบริษัท
 แม่โขงหรือสุรามหาราชาฏฐินั้นเสียจากราคาขายปลีกลดด้วยภาษีอากร แล้วก็นำไป
 คิดเป็นค่าสิทธิในอัตรา ๔, ๕, ๖, ๗ เปอร์เซนต์ สำหรับส่วนนั้นจะครับ ซึ่งอันนี้
 มันคนละหลักกันเลย ไม่มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงอะไรกันเปรียบเทียบกันก็ยาก ฉะนั้น
 อันนี้กระแผลก็ใครจะขอเรียนเพื่อความถูกต้องว่า ๑. โรงงานนี้ก็เป็นของรัฐบาล
 เหมือนกัน แต่ส่วนในแง่ผลประโยชน์จากปีนี้เป็นต้นไป ปีหน้าทางสุราทิพย์นี้จะ
 มากมายกว่าทางแม่โขง เยอะแยะ นี่ก็เพื่อความถูกต้อง
 ที่สำหรับท่านอภิปรายท่านต่อมานะครับ รู้ดีกว่าท่านเองก็ท่านได้กล่าว
 อภิปรายถึงงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งท่านบอกว่ากระทรวงการคลัง น่าจะโคจรดูแลไม่ให้
 งบประมาณที่ออกมานั้นไปเป็นไอ้กรรมหายไยเสียระหว่างทาง อันนี้กระแผลก็ขอ
 เรียนเป็นความจริง เรื่องควบคุมงบประมาณนั้นจะอยู่ในเรื่องของสำนักงานงบประมาณและ

สำนักงขนตรวจเงินแผ่นดิน อีกข้อหนึ่งที่ท่านบอกว่าต่อชานกระผม ก็ชนบัตรชนิกราคา ๕๐ บาท อันนี้กระผมจำได้ครับ ในการประชุมกรรมการบริหารงบประมาณครั้งหนึ่ง ท่านได้มาจับเข่าคุยกับกระผมเรื่องนี้ กระผมเองฟังอยู่แล้วก็รู้สึกว่ามีเหตุผลอยู่เหมือนกัน โดยท่านยกมาสมมุติว่าท่านถูกโกงค่าใช้จ่ายส่งคนนี้ ชรรมาเคียวนี้เขาต้องจ่าย ๑๐๐ บาท ถ้าหากว่ามีใบละ ๕๐ บาทมากคงจะทุนค่าใช้จ่ายได้หายไปไฉน กระผมก็มาฟังก็ชอบจนกระทั่ง แต่ว่ากระผมเองเท่าที่ทราบนะครับ ที่อื่น ๆ ก็รู้สึกว่ามีชนบัตรที่ราคานั้นน้อยเกินไป ไม่รู้ว่ามันจะเป็นนิยมหรือไม่ ถ้าเป็นที่นิยมตามที่ท่านว่า มันก็จะไปประหยัดใบละ ๒๐, ๑๐ ไปในตัว กระผมก็รับไปศึกษาดู เพื่อที่จะดูว่า มันมีเมอริท (Merit) ไหม ถ้ามีเมอริทจะได้ให้ทางธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้พิมพ์ชนบัตรนี้ดำเนินการต่อไป ก็เป็นไปตามที่กระผมได้เรียนตอบไปทางหนังสือ ได้ตอบไปทางราชกิจจาวาอยู่ระหว่างดำเนินการ ทั้งนี้กระผมไม่เคยหอรอกครับ เพราะกระผมยืนยันได้ว่าหลังจากพูดกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้วไม่กี่วัน กระผมก็มีบันทึกไปถึงธนาคารแห่งประเทศไทยแล้ว ก็ได้จัดส่งไป บอกว่าให้พิจารณาดูว่า จะมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง อันนี้กระผมเข้าใจว่าถ้าหากว่ากระผมพลาดตกหล่นอะไรบางอย่าง ก็โปรดอภัยแล้วก็ช่วยกรุณาเตือนด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไกรสรครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาผู้แทน

ราษฎรที่เคารพครับ ผมขอขอบคุณที่ท่านอนุญาตให้ผมพูด เพราะผมมีสิทธิที่จะพูดตามข้อบังคับ ข้อ ๘๒ ผมเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล ฝ่ายค้านอีกปราชญ์กล่าวหาว่ารัฐบาลบ้าง ๆ นี้ ผมก็ค่อนข้างเข้าใจรัฐมนตรีคลัง เพื่อจะให้ท่านตอบ เพราะว่าผมนี้ต้อง เป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล ถ้าท่านตอบเคลียร์ผมก็ยกมือสนับสนุนด้วยความสบายใจ ถ้าท่านตอบไม่เคลียร์ผมก็ลำบากใจ โดยมารยาทการเมืองผมควรจะหาทางออกอย่างใดอย่างหนึ่ง ด้วยเหตุนี้ผมจึงอยากจะบอกท่านรัฐมนตรีว่า ท่านยังขาดประเด็นอีกหลายประเด็นที่ท่านควรจะตอบ ท่านอาจจะลืมไป

๑. ประเด็นที่ฝ่ายค้านเขาบอกว่า การลดค่าหรือปรับเงินบาทนั้นมันไม่ก่อให้เกิดผลดีแก่เศรษฐกิจของประเทศชาติ ขอให้ท่านตอบว่าส่งผลดีอย่างไร เพราะชอกลาวหาของฝ่ายค้านนั้นรุนแรงมาก ถ้าท่านตอบเคลียร์ผมก็ยกมือหนุนท่านด้วยความสบายใจนะครับ

๒. เขาบอกว่า ภาษีสุรานั้นเมื่อทำการลดโดยประกาศพิทักษ์สุขภาพแล้ว เป็นผลให้ได้เงินภาษีจากแม่โขงน้อยลงไป ถ้าไม่จริงขอให้ท่านชี้แจงนะครับว่า ไม่จริงมีตัวเลขอย่างไรเอามาหักล้างให้ได้

๓. เขาบอกเมื่อครบสัญญาแม่โขงแล้ว แม่โขงยังเป็นแม่โขงอยู่ เพราะโรงงานเป็นโรงงานของรัฐ ส่วนหงส์ทอง โรงงานเป็นของรัฐจริง แต่หาสุรานั้นมันเป็นของหงส์ทอง ประเด็นที่ฝ่ายค้านเขาพูดหมายถึงว่า ถ้าหากหมดสัญญาไปแล้ว แม่โขงขายไม่ออก กิจการของรัฐนี้ หงส์ทองเป็นของเอกชนก็ ประเด็นนี้ต้องตอบให้ได้ และ

๔. เรื่องผลประโยชน์ ๕๐ ล้าน ๖๐๐ ล้าน ทั้งแล้วมันไม่เคลียร์ และยังไม่ได้ตอบชัดแจ้ง ถ้าตอบชัดแจ้ง อย่างนั้นผม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ครับ ถ้าไม่ชัดแจ้ง ผมต้องไปทบทวนว่าผมควรจะต้องทำอย่างไร ขอขอบคุณ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ เชิญครับ

นายสมหมาย สุนทรกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผมเองก็ยอมรับว่า อาจจะรวมประเด็นต่าง ๆ ไปบ้าง แต่ประเด็นที่ท่านได้กรุณาเตือนนี้ก็เป็นประเด็นที่สำคัญมาก เพราะว่าจริงกระผมเองควรจะโต้แย้งแต่เบื้องต้นแล้ว ในการปรับค่าของเงินบาทนั้นครับ ก็คงจำกันได้ว่า วัตถุประสงค์นั้นเพ่งเล็งไปทางที่จะให้แก่อุตสาหการของประเทศเป็นประการสำคัญ และได้มีการแถลงในตอนหลังจากที่ได้มีการปรับค่าเงินบาทนี้ ก็ได้เน้นหนักไปในประเด็นนี้ เมื่อเวลาไถ่ถามมาขณะนี้ ก็ค่อนข้างกับ

ผมก็รู้สึกว่าจะมีการประเมินผลได้พอสมควร โดยเฉพาะตัวเลขนั้นได้มีมาถึง ๔ เดือน คือเดือนเมษายนนี้ ก็ได้มีการประเมินผลต่าง ๆ นานา ผมก็ได้รับรายงาน มาว่าสินค้าขาออกของเราใน ปีนี้เป็นต้นมานะครับ ได้เพิ่มขึ้นถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอันนี้ผมก็ต้อง เรียนว่าคง ไม่ใช่ทั้งหมดที่เกิดมาจากการปรับค่าของเงินบาท คงเกิด จากคณะกรรมการส่งเสริมการส่งออกของกระทรวงพาณิชย์ด้วย ที่ท่านใช้ความพยายาม ต่าง ๆ นานา ที่จะให้เกิดผลในค่านี้นี้ แต่อย่างไรก็ตามส่วนการปรับค่าของเงินบาทนี้ จะเป็นทางช่วยให้อัตราของสินค้าของเรา มีโอกาสแข่งขันกับต่างประเทศ และ อย่างน้อยก็เป็นบัฟเฟอร์ (Buffer) ว่า ถ้าหากว่าสินค้าประเภทนั้นในตลาดโลก ราคาไม่ตกต่ำเกิน ๑๗ เปอร์เซ็นต์นะครับ คือเราลดค่าเงินของเราลง ๑๗ เปอร์เซ็นต์ นะครับ คือเราลดค่าเงินของเราลง ๑๗ เปอร์เซ็นต์ก่อน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า ราคาในตลาดโลกเรา คอนโทรล (Control) ไม่ได้ เพราะถ้าหากว่าราคา ตลาดโลกนี้ลดลงเองไม่ถึง ๑๗ เปอร์เซ็นต์แล้วเราก็ยังมีความได้เปรียบอยู่ เนื่องจาก ปรับค่าของเงินบาท ๑๗ เปอร์เซ็นต์นี้ ซึ่งอันนี้ผมก็เชื่อว่า เป็นการส่งผลให้สินค้า ขาออกของเราได้ส่งออกดีตลอดทั่วขึ้นไม่ใช่ช้อย เมื่อคุณแล้วนะครับ จากสถิติที่ส่งออก ได้ ๔ เดือนแรกของปีนี้ก็ปรากฏว่าในทางปริมาณเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก โดยเฉพาะสินค้า ประเภทพืชผลเกษตรนั้นก็แสดงว่า ความจริงเป็นของที่ดีสำหรับเราที่ว่ามีปริมาณมากขึ้น ถึงแม้ว่าจะได้เงินน้อยลงก็ตาม แล้วก็อีกประการหนึ่งคือสินค้าเข้าจริง ๆ ก็ลดน้อย ลงหรือขาลงนะครับ อันนี้ก็เป็นการส่งผลให้ดุลการค้าของเรานี้ดีขึ้นเป็นอันมาก นอก จากนั้นที่น่าสนใจอีกอันหนึ่งก็คือว่า การเพิ่มของสินค้าขาออกประเภทอุตสาหกรรม ซึ่ง ในระยะ ๔ เดือนนี้ได้เพิ่มขึ้นถึง ๓๓ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งแสดงว่าอันนี้ผมรู้สึกว่าจะ เป็น ผลจากการปรับค่าของเงิน ทำให้สินค้าอุตสาหกรรมเรา นี้ จะต้องออกไปแข่งใน ทางประเทศมีส่วนแข่งขันได้ดียิ่งขึ้น และเป็นเหตุให้พ่อค้าผู้ผลิตสินค้าประเภทนี้ ได้ พยายามส่งเสริมในการขายได้มากขึ้น ก็เป็นผลให้เป็นแนวโน้มที่ดีพอสมควร ผมเอง มองในแง่ว่าเป็นสัญลักษณ์ที่ดีว่าอุตสาหกรรมของเราหนักไปทางสินค้าขาออก ซึ่งอันนี้

ถ้าแนวโน้มจะเป็นสิ่งที่ยืนยงอยู่ตลอดไปนะครับ ก็รู้สึกว่าเป็นแนวโน้มของอุตสาหกรรมของเราที่ว่าจะหันเหไปทางนี้ดีกว่าที่จะเป็นอุตสาหกรรมประเภททดแทนการนำเข้า ในระยะ ๕ เดือนแรกนี้นะครับ การค้าจริง ๆ นี้ได้ลดลงจากระยะเดียวกันถึง ๔,๐๐๐ ล้านบาท และมียอดขาดทุนเพียง ๒๒,๓๐๐ ล้านบาท จะได้เงินสำรองระหว่างประเทศ ก็ได้มีเงินสำรองระหว่างประเทศนี้ได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนพอสมควร ซึ่งทั้งหมดนี้น่าจะเป็นผลดี ซึ่งอาจจะเรียนได้ในทางเป็นผลของการปรับค่าของเงินบาท สำหรับเงินสำรองระหว่างประเทศในขณะนี้นะครับ เราไม่มีอะไรน่าเป็นห่วง

ท่านประธานที่เคารพ เมื่ออภิปรายกันตามผู้มีเกียรติ ได้กล่าวถึงว่าในการเสนอคณะรัฐมนตรี เรื่อง อักษรสรรพสามิตเกี่ยวกับเหล้ากัก แล้วยังมีข้อที่น่าสงสัยอยู่ในการที่มีการขอเปลี่ยนมติ ค.ร.ม. อันนี้ผมเรียนว่าขอยังนั้นนะครับความจริงไม่ใช่เรื่องนั้นอะไรเลย เรื่องพระราชกำหนดนั้นได้เข้าไปใน ค.ร.ม. วันแรกทีเดียวในวันที่ ๒๖ มีนาคม แล้วก็ได้มีการพูดจากันมากมาย โดยท่านนายกเองได้รวมประชุมอยู่ด้วย แล้วสุดท้ายก็มีมติให้เลื่อนไปพิจารณาในสัปดาห์หน้า แล้วก็ได้มีการเลื่อนไปพิจารณาจริงในสัปดาห์หน้า คือวันที่ ๒ เมษายน ในการพิจารณาในวันที่ ๒ เมษายนนั้น ควดยเหตุที่เอกสารมีมากมาย ก็ได้ตัดตอนพิจารณาว่าในส่วนของบางกรมนั้นให้เอาไว้พิจารณาแยกกันไป แล้วก็ให้มีการออกพระราชกำหนดที่ได้มีการอนุมัติแล้วนี้ไปโดยด่วนในวันนั้น ทั้งนี้ในการที่ออกพระราชกำหนดนั้นก็มีการแยกเอกสารไป ว่าเอกสารเกี่ยวกับที่จะออกเป็นพระราชกำหนดนั้นก็เอาไปโปรเซส (Process) อีกที แต่ว่าหนังสือบางเรื่องซึ่งเสนอขึ้นไปนี้ไปแยกไว้ต่างหาก ทั้งนี้พอมาถึงมติ ค.ร.ม. ก็ยังเฉยจะควยความผิดพลาดประการใด ผมก็ทราบไม่ได้ เผิดูขาดข้อความสำคัญบางตอนที่อยู่ในหนังสือนำไป ผมก็เห็นว่าอันนี้อาจจะมีผลกระทบกระเทือนมาก จึงได้มีหนังสือขอความกรุณาไปยังท่านนายกรัฐมนตรี เพื่อที่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมมติ ค.ร.ม. ให้มันถูกต้องตามความเป็นจริง ที่ท่านอภิปรายว่ามีคนได้เงินไป ๔๐ ล้านบาท แม้แต่

ตัวเล็ก ๆ นะครับ ผมเองขอปฏิเสธว่าสำหรับตัวผมเองนี้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเลย ไม่ว่า
จำนวนใด มากน้อยเท่าใด และเห็นว่าท่านผู้มีเกียรติมีหลักฐานจริง ก็ขอให้โปรด
นำส่งคณะกรรมการ ป.บ.ป. ดำเนินการต่อไปด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับกระทรวงต่อไปครับ คุณไกรสร
หรือ เชิญครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : คือท่านรัฐมนตรียังขาดอยู่ ๒
ประเด็น ประเด็นภาษีสุราลดอาหารรุนแรง บอกแม่โขงชายโคอยู่ ๖ ล้านขวด
แล้วชายโคเพียง ๕ แสน ขาดไป ๕ ล้าน ๔ แสน บอกภาษีสุราแม่โขงนั้นมันขาดไป
อันนั้นมันต้องแก้ให้ตกนะครับ อีกเรื่องหนึ่งคือ เรื่องแม่โขงนี้ เมื่อมันครบสัญญาแล้ว
โรงงานเป็นของรัฐ แม่โขงเป็นของรัฐ แต่ว่าหงส์ทองนี้ ถ้าครบสัญญาแล้วโรงงาน
เป็นของรัฐ แต่เหล้าหงส์ทองนี้เอกชนยังไปทำอยู่ ประเด็นที่ฝ่ายค้านกล่าวหา
เขาบอกแม่โขงนั้นมันจะไม่มีราคาต่อไปเป็นของรัฐนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอความกรุณา
ท่านล้มไป ๒ ประเด็น ตอบเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสมหมาย สุนทรกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ความจริงโรงงานทั้ง ๒ กลุ่มนี้ครับ เป็นของรัฐเหมือนกันทั้ง ๒
กลุ่ม สำหรับหงส์ทองนี้ก็ตามได้เป็นของรัฐแล้วเมื่อโรงงานเสร็จส่งมอบให้ทางกรม
สรรพสามิตเช่นเดียวกับแม่โขง ซึ่งอันนี้ทางการก็จะได้ให้ผู้ที่ได้รับสัมปทานนำไปใช้
เป็นเวลา ๑๕ ปี ตามสัญญา ส่วนในเรื่องที่บอกว่าแม่โขงจำนวนชายจะต่ำไปนะครับ อันนี้
ก็เป็นการคาดคะเน ผมเองก็ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่
กระทรวงอุตสาหกรรมก็ดูเหมือนจะมีคำให้สัมภาษณ์ไปแล้ว โดยอธิบดีกรมโรงงาน
อุตสาหกรรม ว่าด้วยเหตุผลบางประการที่การขายตกต่ำไปนี้ ด้วยเหตุผลบางประการ
จึงได้ตกต่ำไป แล้วไม่เชื่อเหมือนกันว่าสุดท้ายนี้ทั้งปีหรือทั้งระยะเวลายาวนี้ จะตกต่ำ

ไปจนเป็นเหตุให้กระทบกระเทือนรายได้ของรัฐบาล ผมเข้าใจว่าคงตอบทุกประเด็น
แล้วนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกระทรวงต่อไปครับ ครับคุณ
บรรหารครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานครับ กระผม
นายบรรหาร ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรีครับผม กระผม
ขอประทานกราบเรียนว่า : ประเด็นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านตอบนั้นตอบ
ไม่ตรงประเด็นกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคุณไกรสรแม่แต่นิดเดียว ฉะนั้นพรรค
ชาติไทยก็สนใจครับ ก็จะไม่ขอให้ท่านตอบอีก ที่นี้ผมขอทำความเข้าใจกับท่านประธานนิก
ครับ ในขณะนี้เราว่าการคลังกระทรวงเดียวใช้เวลาเกือบ ๕ ชั่วโมง ๔
โมงเย็นไปแล้ว กระผมไม่แน่ใจว่าเลยวาทประมาณสัก ๓ ชั่วโมงหรือ ๔ ชั่วโมง พรรค
รัฐบาลจะปิดหรือเปล่า เป็นประเด็นที่สำคัญ เรายังเหลืออีกทั้ง ๓ กระทรวง
ฉะนั้นเมื่อเหลือ ๓ กระทรวงแล้ว เมื่อเช้าผมพูดแล้วบอกว่าถ้าหากว่า ตอบในลักษณะ
อย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการไม่ว่ากระทรวงไหนก็แล้วแต่ จะตอบขึ้นเป็น ๒ รอบ
แล้วแต่ละรอบนั้นท่านใช้เวลาานพอสมควร อย่างเช่นอาทิท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง ท่านตอบไม่ตรงประเด็นเลยแม่แต่นิดเดียว ฉะนั้นขอความกรุณา
ครับ ต่อไปนี้จะขึ้นกระทรวงคมนาคม จะอภิปรายเพียงแค่ว่า ๔ หรือ ๕ ท่านเท่านั้นเอง
แล้วก็ขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นผู้ตอบแล้วก็จะได้จบเรื่อง แล้วก็ได้
ไปต่ออุตสาหกรรมแล้วต่อพาณิชย์ จะจบได้ดังนี้ มีฉะนั้นแล้วนี้พรรคชาติไทยต้องขอ
ความกรุณาต่อรัฐบาล และต่อเพื่อนสมาชิกด้วย พรรคชาติไทยขออภิปรายใช้เวลา
๒ วัน เพราะการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจแต่ละกระทรวงต่าง ๆ นั้น ในการ
กำหนดการพูดนั้น ถ้าหากว่าเรากำหนดการพูดเวลาน้อย ประเด็นจะไม่ได้อะไรเลย
ผมเองพยายามอย่างยิ่งที่จะให้ความร่วมมือกับท่านประธาน เพราะท่านประธานบอกว่า

ขอให้ทางสมาชิกพรรคชาติไทยในการอภิปรายครั้งนั้น อย่าให้สับสนประเด็นและอย่าให้ซ้ำประเด็นกัน ผมเองก็ระวังประเด็นนี้อย่างมากที่สุด จะพยายามแยกแยะต่าง ๆ และขอความกรุณา ถ้าเป็นไปได้เพื่อความรวดเร็วให้ทางพรรคชาติไทยได้พูด สมาชิกแต่ละคนรับเป็นไปความรายชื่ออักษร แล้วก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นผู้ตอบเรื่องก็จะไต่จบ แต่ละกระทรวงจะไต่จบภายในคืนนี้ ไม่เกินเที่ยงคืน ขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ดำเนินการต่อไปตามรายชื่อที่พรรคชาติไทยติดใจก็คือ กระทรวงคมนาคม ซึ่งมีรายชื่ออยู่แถวหน้าครับ ผมคิดว่าประมาณ ๒๐ นาที ไม่เกิน ๒๕ นาที เป็นเวลาที่เหมาะสมครับ ขอเอาประเด็นนั้นให้ไต่กันแล้วกัน ก็คงจะทันในคืนนี้ เชิญท่าน พลตำรวจโท จารัส มังคลารัตน์ ครับ แล้วก็พูดไปสัก ๒, ๓ ทาน แล้วเหลือ ๒ ทานหลังนี้ก่อนจะถึง ๒ ทานหลังนี้ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีตอบสักครั้งหนึ่งก็ดีที่สุด

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ไป และได้อธิบายหมายให้นายสมรรถ ศิริจันทร์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พลตำรวจโท จารัส มังคลารัตน์ (กาญจนบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลตำรวจโท จารัส มังคลารัตน์ ส.ส. กาญจนบุรี พรรคชาติไทย ขอประทานกราบเรียนว่า พรรคชาติไทยไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็ด้วยเพราะเหตุว่า พฤติกรรมในทางการเมืองของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมนั้น ปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ว่าเป็นกฎหมายและปรากฏว่ามีเรื่องสำคัญที่สุดที่กระผมจะกราบเรียนก็คือเรื่องรถทัวร์ เดือน ๑๕ คัน หรือรถทัวร์บี ๑๕ คันนั้นเอง ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของพรรคชาติไทยที่ได้ดำเนินการไป ในขณะนั้นส่วนวันหรือวันที่เรื่องนี้มีทั้งหมด ๓ ชุดด้วยกัน คือ ชุดที่ ๑ ของพรรคชาติไทย ซึ่งได้รวบรวมส่งให้ ทนายทนายไปแล้ว ส่วนวันที่ ๒ เกี่ยวกับของคณะกรรมการการ

คมนาคม ซึ่งขณะนี้รัฐบาลก็รับไปแล้วทั้ง ๒ บันทึกลงนี้ ปรากฏว่ายังมีบันทึกของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งรวบรวมเสนอต่อคณะกรรมการมาธิการการคมนาคมอีกชุด
หนึ่ง นอกจากนั้นแล้วยังมีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับเรื่องรถทัวร์นี้อีก
ตกลงเดี๋ยวนี้มี ๔ ส่วนวน หรือ ๔ เรื่องอยู่แล้วเกี่ยวกับวารถทัวร์นี้ ฉะนั้นกระผมได้
ตรวจดูแล้วเห็นว่าทั้งหมดนี้ยังไม่เป็นที่สิ้นสุด ควรที่รัฐบาลจะดำเนินการให้เฉียบขาด
เสียที่หนึ่งว่า ทัวร์นี้ ไอ้ทัวร์เถื่อนนั้นมันเป็นเรื่องอย่างไรงั้น เพราะยังไม่มี ความ
สิ้นสุดยังหาข้อยุติไม่ได้ และประกอบไปด้วยพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนที่ทำให้
เขาขายกฎหมายอาญา ซึ่งสมควรอย่างยิ่งที่กระผมจะต้องกราบเรียนว่า ทำไม
กระผมจึงได้พูดว่าเขาขายกฎหมายอาญา เพราะเหตุว่าเรื่องที่ ๑ หรือประเด็นที่ ๑
นั้นในการรวบรวมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของกระทรวงคมนาคมนั้นในหน้าที่ ๔ ซึ่งเป็น
สาระสำคัญที่สุด กำหนดไว้ว่าการที่อนุมัติรถทัวร์ ๑๕ คันนี้สืบเนื่องมาจากถือตามแบบ
ฉบับที่คณะกรรมการดำเนินการไปแล้ว อันนี้ไม่เป็นความจริงทั้งสิ้น เป็นเอกสาร
รายงานเท็จ เพราะเหตุว่าเรื่องรถทัวร์ ๑๕ คันนี้จบมานานแล้ว หมกตอเข้าไปนานแล้ว
และประกอบไปด้วยการอนุมัติตามหลักเกณฑ์นั้น หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการชุดเก่าทำ
ไว้นั้นกับหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมอนุมัติ ๑๕ คันนี้ มันไม่เหมือนกัน
เลย แล้วจะไปถือบอกว่าตามหลักเกณฑ์เก่า ๆ นั้นอย่างไรได้ อันนี้ปรากฏอยู่ใน
เอกสารของกระทรวงคมนาคม หน้า ๔ และอยู่ในหลักฐานบันทึก ของคณะกรรมการ
คมนาคมเรียบร้อยแล้ว อันนี้เป็นเรื่องหนึ่ง ซึ่งในเรื่องนี้มีประจักษ์พยาน หรือพยาน
บุคคลที่จะยืนยันพยานเอกสารอยู่ ๓ ทางด้วยกัน เป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
๑ ท่าน เป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ๒ ท่าน ซึ่งทั้ง ๓ ท่านนี้สามารถที่
จะชี้แจงได้ว่าเอกสารนั้นเป็นเอกสารเท็จ การทำเอกสารเท็จการทำรายงานเท็จนี้
ถือเป็นเหตุปัจจัยหนึ่งซึ่งจะดำเนินการให้เฉียบขาดในศาลสถิตยุติธรรมต่อไป

ประการที่ ๒ ในเรื่องที่ผิดกฎหมายโดยชัดแจ้งนี้ ก็เพราะเหตุว่าคณะ
กรรมการกฤษฎีกาเขาคิดความมาแล้วว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้น ขอประทานโทษ

กระทรวงคมนาคมนั้นไม่มีอำนาจกำหนดคนโดยสารได้ ก็กำหนดหรือคิดได้ แต่ว่าจะไป
ใช้ไม่ได้ การใช้นั้นต้องเข้าคณะกรรมการ คณะกรรมการนโยบายนั้นมีทั้งหมด ๑๔,
๑๕ ท่าน เขามีถึง ๔ กระทรวงที่เข้ามาพิจารณาเรื่องนี้แล้วเหตุไฉนรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคมจึงทำไปคนเดียว ใช้ไปคนเดียว ตั้งไปคนเดียว ชายคนเดียว
เรื่องนี้ใช้ไม่ได้ใหม่ มีกฎหมายในเรื่องนโยบาย แล้วการกำหนดครด ๑๕ คันนี้ให้ไม่ได้
ในเส้นทางใดเส้นทางหนึ่งนี้จะต้องดำเนินการตามคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก
กลาง จึงจะดำเนินการได้นั้นแหละครับ ๒ ประเด็นนี้ ก็ชี้ให้เห็นว่ากระทรวงการโดย
มิชอบ ชักตอกกฎหมายตามพระราชบัญญัติขนส่ง อันนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัย
เป็นเอกสารมาแล้ว นี่เป็นประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓ ผู้เสียหาย ทำไมบางท่านบอกไม่มีผู้เสียหาย ไม่มีผู้
เสียหายได้อย่างไรครับ มารองเรียนต่อคณะกรรมการการคมนาคม พร่อมกันนั้น
ก็ได้รับ เรียนต่อคณะที่พรรคชาติไทย ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน ผู้ที่ไม่ได้รับความเป็น
ธรรม ขณะนี้ยังมีชีวิตอยู่ถึง ๕ คนเลย พร่อมอยู่เสนอที่จะให้การในฐานะผู้เสียหาย
ว่าทำไมเมื่อมีรถ ๑๕ คันนี้วิ่งไปทำไมจึงเกิดความเสียหาย เกิดความเสียหายขึ้น
อย่างไรละครับ ก็เมื่อก่อนนี้ไครรายได้สมมติวันละ ๑,๐๐๐ บาท ถ้ามีรถ ๑๕ คัน
เข้าไป ๑ รายได้ ๑,๐๐๐ บาทมันก็ไม่ไฉนแล้ว อย่างนี้จะไม่เรียกเกิดความเสียหาย
หรือครับ นอกจากนั้นแล้วปรากฏว่าผู้วิ่งเต็นในเรื่องนี้ มีตัวบุคคลอันชัดแจ้ง
แล้วตัวบุคคลชัดแจ้งนี้มีรถอยู่ในความครอบครองที่มายืนถึง ๑๕ คัน ๑๕ คันนี้เจ้าของ เป็น
ใครบางรุ่มก เพราะทะเบียนมันบอก ทะเบียนมันบอกว่า คนไหนชื่ออะไรอยู่ที่ไหน
เอารถ ๑๕ คันมาสอบแล้วก็จะไครว่า การที่มาดำเนินการ เรื่องนี้นั้นลงทุนอย่างไร
ผลประโยชน์ที่ได้รับ เสียอย่างไร อะไรต่าง ๆ นั้นชัดแจ้งใน ๑๕ คันนี้เกี่ยวกับ
ที่ผู้มาวิ่งเต็น แล้วอีกประการหนึ่งท่านลองคิดดูครับ พยานหลักฐานอันชัดแจ้งเกี่ยวกับ
เรื่องผลประโยชน์เกี่ยวกับทรัพย์สินนี้ พรรคชาติไทยซึ่งมีเพื่อนสมาชิกของผมได้รับทราบ

มากี่จะแถลง เปิดโปงให้ท่านประธานสภาได้รับทราบในต่อจากที่ผมจะกล่าวไปนี้ ซึ่ง
 เป็นการแสดงให้เห็นว่า การกระทำต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย
 ผิดขั้นตอน แล้วอย่างนี้ทำไมไม่ทำให้เจ็บขาด เดียวนี้เรื่องก็คลุมเครืออยู่ ประธาน
 ทุกคนก็อยากจะรู้ไอรด ๑๕ คັນี้ พวกกันมาถึงเกือบ ๒ ปีแล้วครับ ตั้งแต่ ๒๕๒๗, ๒๕๒๘
 เมื่อไหร่มันจะหมดเสียทีหนึ่ง เมื่อไหร่มันจะสิ้นสุดเสียทีหนึ่ง ทำไมจึงไม่ทำให้มันสิ้นสุด
 ละครับ อาพณา นายกรัฐมนตรีท่านกล่าวเอาไว้ในคำที่ท่านพูดไว้ว่า ท่านนั้นจะ
 ดำเนินการวางนโยบายเกี่ยวกับเรื่องการบริหารและการเมืองนั้นให้รักษาความศักดิ์สิทธิ์
 ของกฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม ท่านกล่าวไว้เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖
 ที่แต่ละครั้ง ผมนั้นเคารพ อาพณา นายกรัฐมนตรี แต่ขอให้ท่านนี้ใช้ความเจ็บขาด
 นำคดีเรื่องนี้ขึ้นสู่ศาลสถิตยุติธรรม เพื่อจะให้มันคลายไปเสียที่ว่าอะไรมันเป็นอะไร
 ไม่งั้นมันคลุมเครือแล้วมันจะเป็นประวัติศาสตร์ของกระทรวงคมนาคมว่า ไอรด ๑๕ คັນี้
 มันยังงัดกันนะ ประชาชนอยากจะรู้ ประชาชนอยากจะทราบว่ามันเป็นอย่างไร ถึง
 แม้ว่าปัจจุบันนี้ผมทราบมาว่าไอรด ๑๕ คັນี้วิ่งแล้วในเส้นทางต่าง ๆ แต่ที่หาลบล้างใน
 ความผิดที่เกิดขึ้นไม่ เช่น คนขโมยรถมาแล้วเอารถไปคั่นมันมันพ่นผิดเมื่อไหร่ครับ มัน
 ไม่พ่นผิด อย่างนี้เป็นต้น นอกจากนั้นแล้วกระผมจะขอกราบเรียนว่า ในกรณีที่มี
 ความผิดนี้ เคยมีปรากฏมาแล้วในครั้งอดีตเมื่อ ๑๐ กว่าปีมาแล้ว ท่านคงได้ยินว่า
 มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรท่านหนึ่ง ท่านได้ทุจริตต่อหน้าที่ เรียบกับสินบน
 ศาลสถิตยุติธรรมก็ได้ตัดสินลงโทษไป และถึงแก่กรรมในคุกแล้วคนนั้น ท่านคงจำได้
 นี่แหละครับรัฐบาลครั้งนั้นเป็นรัฐบาล ถนอม กิตติขจร ท่านเปิดหัวใจกว้าง นำขึ้น
 ศาลสถิตยุติธรรมเพื่อจะให้พิจารณาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเป็นประการใด ไม่งั้นมันคลุมเครือ
 มันเป็นเรื่องที่คนทุกคนทั่วทั้ง เมืองไทยในขณะนี้ว่า ไอรดตัว ๑๕ คັນี้ ฟังมากี่แสนจะ
 เปื่อแล้ว เมื่อไหร่มันจะสิ้นสุดเสียที ผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่า โปรดกรุณา
 ให้รัฐบาลเปิดเผยเรื่องนี้ จะเปิดเผยโดยวิธีใดนั้นไม่เหมาะสมเท่ากับศาลสถิตยุติธรรม

อันนี้ผมขอกราบเรียนไว้ ณ ที่นี้ด้วย และนอกจากนั้นแล้ว เหตุเกิดนั้นขอได้โปรดระลึกว่า
 ว่า ในวันทอณูมีศักราช ๑๕ คำนี้นี้คือวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๒๘ ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ เหตุ
 เกิดที่กระทรวงคมนาคม ถนนราชดำเนินนอก อันนี้เรียกว่าขอให้อิสระ ที่เกิดเหตุ
 นี้ดำเนินการก็ไปส่ง ไปกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยส่งกรมตำรวจ กรมตำรวจ
 ก็ดำเนินการไปตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา เท่านั้นแหละครับ พรรคชาติไทย
 ขอให้ดำเนินการอย่างนี้อย่างเดียวขาดต่อไป ในขณะนั้นไม่สามารถอธิบายไว้วางใจ
 ได้เลยครับ เพราะว่าความคลุมเครือยังมีในหัวใจของพรรคชาติไทยทุกคน อันนี้
 ผมขอกราบเรียนประธานว่า ได้โปรดผ่านไปยังรัฐบาลว่า ถึงเวลาแล้วครับ แสดง
 ความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายออกมาให้ชัดเจน ให้ปรากฏแก่สาธารณชนว่าอะไรมันเป็น
 อะไรเสียทีเถอะครับ เพื่อที่จะให้ผองใจซึ่งความยุติธรรม และความมั่นคงของ
 กฎหมายด้วย อันนี้ผมขอกราบเรียนย่อ ๆ ดังนี้ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ต่อไปคุณเกษม
 บุตรขุนทอง

นายเกษม บุตรขุนทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายเกษม บุตรขุนทอง พรรคก้าวหน้า จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนอื่น
 กระผมขอกราบเรียนว่า เรื่องรถทัวร์นั้นมีปัญหามานานนะครับ เบื้องหลังนั้นตั้งแต่
 อาณา พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นั้นเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นั้น
 ครั้งที่ ๑ นะครับ ต่อมาปัญหารถทัวร์ในครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ตามลำดับ มาจนถึงปัจจุบัน
 สาเหตุเพราะจะมีรถทัวร์ผิดกฎหมายมากมาย แต่ทุกครั้งที่รัฐมนตรีชุดก่อน ๆ เขาก็
 ปัญหานี้ เขาแก้ปัญหาโดยการส่งให้คณะกรรมการ ซึ่งเป็นไปตามกฎหมาย แต่บังเอิญ
 มาถึงรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมคนปัจจุบัน ก็ได้สั่งการ
 เสียเอง กระผมขอกราบเรียนว่า โดยส่วนตัวกระผมไม่ได้เป็นศัตรู หรือเป็นอะไรกับ
 ใครทั้งสิ้นนะครับ เพียงแต่ว่ากระผมทำหน้าที่ผู้แทนราษฎร เท่านั้น บริษัท ขนส่ง.

เขาไม่สามารถจะรับรถได้ เพราะว่ารถ ๑๕ คันไม่ปรากฏหลักฐานสำรวจว่าเคยวิ่งใน
เส้นทางใด เมื่อกรรมการขนส่งตรวจสอบประวัติแล้วก็ส่งให้บริษัท บขส. ทำสัญญา
การรับรถดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของ บขส. ที่จะดำเนินการตามคำสั่งของกระทรวง
แต่เมื่อหลักฐานไม่มีนะครับ ประกอบกับรถนี้แท้จริงแล้ว จากการตรวจสอบของคณะ
กรรมาธิการการคมนาคม ซึ่งกระผมเป็นกรรมาธิการท่านหนึ่ง ทราบว่าแท้จริงแล้ว
รถพวกนี้เป็นรถเก่าแก่ รถพวกนี้เคยวิ่งเป็นรถทัวร์ฝึกกฎหมายทางภาคเหนือ ทาง
เชียงใหม่ ลำพูน มาก่อน แล้วต่อมาไปเกิดชนแรง ๆ เขาหลายครั้งในขณะที่ บขส.
ตรวจจับ เกิดการฟ้องคดีทางแพ่งยึดรถภายหลังจากนั้นบริษัทนั้นก็แจ้งไป ส่วนหนึ่งก็
เอามาให้ ขสมก. เขานะครับ แล้วไม่ไต่สวนคดีเขาบางอะไรบาง เป็นปัญหา
เพราะฉะนั้นเงื่อนไขหนึ่งของ บขส. ก็คือว่า มีว่าถ้าหากเอามาให้ขนส่งมวลชน
เขาแล้วเขาจะไม่รับไปรับโดยสาร เพราะสภาพรถไม่ดีพอที่จะวิ่งในทางจังหวัด ซึ่ง
วิ่งไกล ท่านประธานที่เคารพครับ จากสาเหตุที่พัฒนามาอย่างนั้นครับ รัฐมนตรี
เก่า ๆ กระผมขออ้างตามเอกสารของสำนักข่าวไทย อสมท. ซึ่งรายงานข่าว
ประจำวันเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๗ มีว่า รัฐมนตรีวิริยะอมรับสมัยเป็น
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมเจ้าของรถเสนอีใหม่ลประโยชน์คันละ ๓๕๐,๐๐๐
บาท โดยเนื้อข่าวว่า นายวิริยะ มุลิกพงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ยอมรับว่าตนเอง เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้มีบรรดาเจ้าของรถทัวร์
เสนอีใหม่ลประโยชน์ถึงคันละ ๓๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อแลกเปลี่ยนกับการเดินทาง
แต่ไม่อยากจะพูดอะไร เพราะอาจเกิดปัญหาการขัดแย้ง นี่รัฐมนตรีวิริยะให้สัมภาษณ์
อย่างนี้ แล้วบอกว่าคันละล้านก็รับไม่ได้หากไม่ถูกต้องและผิดกฎหมาย ท่านประธาน
ที่เคารพครับ พอเรือเอก อมร ศิริกายะ ตอนนั้นก็เป็นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคม ในเนื้อข่าวของสำนักข่าวไทย อสมท. เขามีบอกว่า ท่านใดตั้ง สมัยตน
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็มอบหมายตั้งกรรมการขึ้นมาพิจารณา โดยมอบ

ให้คุณวีระเป็นประธาน หากจะอนุมัติก็ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดคณะครับ นี่คือ
 เรื่องที่รัฐมนตรีสมัยก่อน ๆ เขาคำเนินการ ท่านประธานครับ แต่พอมาถึงปัจจุบัน
 ผมเองเรียนรู้งานมาทุกสมัยทุกรูปแบบ พอมาถึงสมัยนี้รัฐมนตรีท่านปัจจุบันก็เลยตั้งให้
 เลขาธิการของตนเอง เป็นประธานพิจารณาหาข้อยุติ หลังจากที่ได้ตั้งคณะกรรมการ
 ชุดนี้แล้วศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ สรุปเรียนท่านรัฐมนตรีว่า เรื่องรถทัวร์ ๑๕ คันนี้
 กระผมได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาหาข้อยุติ บัดนี้ประธานคณะกรรมการหาข้อ
 ยุติได้เสนอแนวทางปฏิบัติเรื่องนี้มาให้กระผมเห็นด้วย เพื่อจะได้ยุติและเรียบร้อย
 อันเป็นนโยบาย กระผมจึงเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพื่อกำหนดให้
 ความเห็นชอบก่อนเสนอท่านปลัดกระทรวงคมนาคม ท่านประธานที่เคารพครับ นี่เป็น
 เรื่องที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมท่านหนึ่งส่งถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 ตามความเห็นของเลขาธิการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งเป็นประธาน
 หาข้อยุติท่านรัฐมนตรีท่านไม่ได้อนุมัติ แต่ท่านเห็นชอบ และก็เขียนหนังสือส่งไปเลยว่า
 (๑) เห็นชอบ (๒) ให้ดำเนินการตามเสนอ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ครับท่านไม่ได้อ
 อนุมัติ แต่ท่านเห็นชอบ แต่ผลของการเห็นชอบของท่านไปถึงปลัดกระทรวง ปลัด
 กระทรวงก็ส่งไปผู้จัดการ บขส. นะครับว่า เพื่อทราบปัญหาท่านรัฐมนตรีและ
 พิจารณาคำดำเนินการต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ คนที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มีความเห็นว่าชอบอย่างนี้ ข้าราชการในสังกัดจะกล้าหรือครับที่จะขัด ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนว่าเรื่องนี้เมื่อมาถึงคณะกรรมการการคมนาคม
 คณะกรรมการการคมนาคมพิจารณาโดยละเอียดครบถ้วนเห็นว่า เมื่อมีปัญหาคอขวดหมาย
 ก็น่าจะลองปรึกษาคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยให้ทางสภาทำหนังสือไป เราได้รับ
 คอบหนังสือมาสารสำคัญมีว่า สำหรับปัญหาที่ว่ารัฐมนตรีจะสามารถกำหนดนโยบายขึ้น
 ใจเองได้หรือไม่เห็นว่าการ รัฐมนตรีไม่มีอำนาจที่จะกำหนดนโยบายขึ้นใจเอง เพราะ
 เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกแล้ว จะเห็นว่าในส่วนที่

เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายการขนส่งทางบก กฎหมายประสงค์จะให้กระทำในรูปของ
คณะกรรมการ การกำหนดนโยบายที่สำคัญจึงบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบาย-
การขนส่งทางบกเป็นผู้กำหนด นี่คือการเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ท่าน
ประธานที่เคารพครับ กระผมขอเปิดกฎหมายให้ท่านอ่านตามมาตรา ๘ ในพระราช
บัญญัติการขนส่งนั้น ในข้อ (๑) ว่า การขนส่ง หมายความว่า การขนคน สัตว์หรือ
สิ่งของทางบกโดยรถ (๒) การขนส่งประจำทาง หมายความว่า การขนส่งเพื่อ
สินค้า ตามเส้นทางที่คณะกรรมการกำหนด ท่านประธานที่เคารพครับ ใน (๑๓)
คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางหรือคณะ
กรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด แล้วแต่กรณีท่านประธานครับ
มาถึงตอนนั้นครับกระผมขอกราบเรียนว่า ในหมวดที่ ๑ คณะกรรมการนโยบายการ
ขนส่งทางบก มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการนโยบายขนส่งทางบกคณะหนึ่งประกอบด้วย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นประธาน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ ผู้อำนวยการ
สำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย อธิบดีกรมทางหลวง เป็นกรรมการ และ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกิน ๕ คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีสัญชาติไทยและมี
ความรู้หรือความชำนาญในการขนส่งทางเศรษฐกิจ หรือกฎหมายให้อธิบดีกรมการขนส่ง
ทางบกเป็นกรรมการและเลขาธิการคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการนโยบายขนส่ง
ทางบกแต่งตั้งผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการได้ตามความจำเป็น ท่านประธานครับ
นี่คือกฎหมายระบุไว้ชัดเจนครับ และในมาตรา ๑๕ คณะกรรมการนโยบายการขนส่ง
ทางบกมีอำนาจและมีหน้าที่ดังนี้ (๑) กำหนดนโยบายการขนส่งทางบกระยะสั้นและ

ระยยะยาวต่อคณะรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ในหมวด ๒ คณะกรรมการควบคุมการ
ขนส่งทางบก ในมาตรา ๑๔ ระบุว่าให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง
คณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงคมนาคมเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวง
มหาดไทยหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน เลขาธิการเร่งรัด
พัฒนาชนบทหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมทางหลวงหรือผู้แทน
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้แทน เป็นกรรมการ และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่
เกิน ๓ คนเป็นกรรมการ ทั้งนี้โดยให้มีผู้มีความรู้และมีความจักเจนในการขนส่งรวมอยู่
ด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่ง
ทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในจังหวัด และประเด็นสุดท้ายที่สำคัญของ
มาตรานี้ คือในมาตราที่ ๓๒ มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไป
ซึ่งกิจการขนส่งทางบก เพื่อประโยชน์ในการนี้ จะสั่งให้คณะกรรมการชี้แจงข้อเท็จจริง
แสดงความคิดเห็นหรือทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ซึ่งขัดต่อนโยบายของ
รัฐบาลหรือมติของรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวกับ
การดำเนินการใด สาระในกฎหมายทั้งหมดนี้ไม่มีเลยครับที่จะให้ท่านสั่งการเอง หรือ
ให้ความเห็นชอบเอง ท่านประธานที่เคารพครับทุกรัฐบาลมาเขาให้คณะกรรมการตาม
กฎหมายเป็นผู้พิจารณา แต่ไม่ทราบว่าเหตุใดมาถึงรัฐบาลยุคนี้ จึงให้เลขาของตนเอง
เป็นประธานกรรมการพิจารณาหาข้อยุติ แล้วก็เสนอมายังรัฐมนตรีช่วย ซึ่งอยู่พรรค
เดียวกัน บอกว่าสมควรจะไต่ยุติ จะไต่เรียบร้อย รัฐมนตรีเห็นชอบด้วย และจะให้
ทำอย่างไรครับ ผลของการที่รัฐมนตรีมีความเห็นชอบทำให้บริษัท บขส. ซึ่งขัดข้อง
เนื่องจากผู้ร่อนนั้นไม่ได้เป็นผู้ประกอบที่แท้จริง และบริษัทขนส่งไม่อาจรับนี้ได้
เนื่องจากชักระเบียบปฏิบัติตามที่กรมได้กราบเรียนมาแล้ว บริษัทจึงมีทางออกอีกทาง
หนึ่ง ทว่าหนังสือถึงปลัดกระทรวงคมนาคมระบุว่าให้บริษัทรักษาระเบียบปฏิบัติตาม
มติที่มีอยู่แล้วโดยเคร่งครัด แต่มีข้อยกเว้นเป็นกรณีพิเศษ เฉพาะรายของนายบพิตร

อปราจิตไพริน เพียงรายเดียวให้บริษัทดำเนินการต่อไปได้ตามที่กระทรวงคมนาคมสั่ง
การน่ะครับ และมีข้อความที่ว่า ให้บริษัทมีหนังสือถึงกระทรวงคมนาคม เพื่อรายงาน
ผลการพิจารณาว่าที่ยกเว้นให้เป็นกรณีพิเศษ เพื่อสนองนโยบาย เป็นการเฉพาะราย
ซึ่งโดยแท้จริงแล้ว บขส. มีหลักเกณฑ์กำหนดไว้อย่างชัดเจน เช่นในเรื่อง ไม่ยอมรับ
รถที่ ชสมก. เคยเช่า เพราะสภาพรถทรุดโทรมมาแล้ว จะทำให้ไม่ปลอดภัยในการ
ให้บริการเท่าที่ควร และในโอกาสต่อไปทางกระทรวงคมนาคม จะนำหลักเกณฑ์ที่
บขส. ใช้เข้าไปประกอบการพิจารณาด้วยก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง ท่านประธานครับนี่คือ
ผลของการสั่งการ ผลของการเห็นชอบ แล้วทำให้ทางบริษัท บขส. จำต้องทำหนังสือ
ถึงปลัดกระทรวงว่า เหตุอย่างนั้นจึงต้องเป็นอย่างนี้ แล้วผลจากการเห็นชอบไม่ได้
สั่งการให้รถทั้ง ๑๕ คันขายได้ ท่านประธานครับในการมีวามองใจ ๆ นะครับ
แม้ไม่ชัดเจน แต่ในทางการเมือง เขามีบรรทัดทางการเมือง ว่าน่าจะ
พิจารณาตัวเอง ผลของการเห็นชอบนั้นทำให้รถขายได้ครับ ขายไปสาย
กรุงเทพ ฯ - ลพบุรี ๒ คันครับ ขายไปครับ อ่างทอง ๒ คัน ขายไปเชียงใหม่
๑ คัน ขายไปบุรีรัมย์ ๒ คัน นครราชสีมา ๒ คัน สุรินทร์ ๒ คัน กรุงเทพ ฯ -
ชัยภูมิ ๒ คัน จังหวัดเลย ๒ คัน อุตรดิตถ์ ๑ คัน ซึ่งทั้งหมดนี้คณะกรรมการได้
เชิญเจ้าของรถมาให้ความร่วมมือด้วย แล้วนี้ครับคือข้อมูลที่เราได้จากผู้ที่มาชี้แจง
กับเรา ในราคาที่เขาขายนั้นตั้งไว้ว่าตั้งแต่ ๒ ล้าน ใครขายได้มากกว่านั้นก็
ผลประโยชน์ไป แต่บางคนเขาก็ขายสูง ถ้าไม่เท่ากันตามลำดับ ซึ่งนั่นคือรายละเอียด
ซึ่งกระผมไม่暇ที่จะกราบเรียนเสนอ แต่ขอกราบเรียนว่าวิธีการทำงานนั้นมันน่าจะ
ไม่ถูกต้องกฎหมาย ประเด็นสำคัญคือว่ามีอำนาจหน้าที่หรือไม่ แล้วสั่งการถูกต้องตาม
อำนาจหน้าที่หรือไม่ โอ้นี้แหละครับคือสิ่งที่เราคณะกรรมการ และตัวกระผมเอง
สงสัย และบ้านเมืองเรานะครับเมื่อมีงานอย่างนี้ ท่านในฐานะที่เป็นรัฐบาลนี้ปล่อยให้
งานอย่างนี้เกิดขึ้นอยู่ได้อย่างไร มันมีจุดไหนตรงไหน มันมีเนื้อร้ายตรงไหน มันน่า

จะต้องรีบมาตัดทันทีให้เด็ดขาด ให้ชัดเจน ให้สมกับว่าที่ท่านนายกนั้นเป็นคนซื่อสัตย์
สุจริต ที่คนทั้งประเทศเขาให้ความไว้วางใจ แต่การปล่อยปัญหาที่ประชาชนมีความ
ข้องใจ มีความสงสัย มีความไม่ไว้วางใจ ปล่อยละเลยกันมาเป็นเวลาหลายปีนั้นหา
ใช่สิ่งที่ดีไม่ สำหรับรัฐบาล และสำหรับประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผมอยากจะกราบเรียนว่าทั้งหมดนี้ คือข้อเท็จจริงที่เราได้มา และเป็นประเด็นที่
ขัดกับข้อกฎหมายอย่างแจ่มแจ้ง ชัดเจน กระผมอยากเรียนว่าสภาเรา นั้นทำงานตาม
หน้าที่เท่าที่ประชาชนให้ความไว้วางใจมา และในสภานั้นไม่มีจิกโก้งทางการ เมืองเท่าที่
กระผมเห็น ไม่ทราบว่าท่านนายกเห็นไหม ถ้าเห็นช่วยบอกด้วย แต่ฮิโรปากหมาที่
สภากระผมกว่าไม่มี แต่ที่ทำเนียบกระผมไม่ทราบ ท่านนายกที่เคารพครับ ท่าน
ประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะให้ท่านประธานช่วยฝากท่านนายกด้วยว่า ช่วย
สอนคนที่ทำเนียบให้ทำหน้าที่ให้ถูกต้องตามหน้าที่ด้วยเถิด การทำหน้าที่ไม่ถูกต้องนั้น
ก่อให้เกิดปัญหามากมาย ที่จังหวัดเพชรบูรณ์ของกระผม นั้น เขามีโฆษณาว่าบ้าง
โฆษณาโรงเรียนบ้าง ถ้าโฆษกทำหน้าที่ไม่ตรงตามหน้าที่นะเขาไม่เรียกครับ เขา
เรียกว่า กระบือขก แต่ไม่ทราบว่าของท่านเป็นอย่างไหนครับ บ้านเมืองเรา
นะครับ ท่านบริหารบ้านเมืองมาจนปัจจุบันนี้มันก่อให้เกิดภาพพจน์ชัด ๆ มาอย่างกรณี
เด็กแคนองผู้พิทักษ์ ท่านประธานที่เคารพครับ เคียวนี่ไม่ใช่ของพิทักษ์ท่านนั้นนะครับ
ที่รัฐบาลท่านรู้ ประชาชนนะเขาพิทักษ์แล้วครับ จะไปมัวหลงอยู่ไควว่าเป็นเด็ก เพียง
กลุ่มเดียว บัดนี้ประชาชนก็พิทักษ์ ท่านประธานครับ ประเทศจีนก่อนที่จะเป็น
คอมมิวนิสต์นั้นความพิทักษ์ ความยากจนจนแสนเข้าไปสู่ประเทศนั้น แต่ผู้ปกครอง
ประเทศไม่ยอมรับ ประชาชนในประเทศจีนก่อนเป็นคอมมิวนิสต์นั้น ต้องกินเผือกกินมัน
แทนข้าว เคียวนี่ในบ้านเราประชาชนถึงขนาดกินดินแล้วครับ ท่านประธานครับ
บ้านเมืองเราบริหารกันอย่างไม่ดีหลักไม่มีเกณฑ์อย่างนั้นหรือ กระผมไม่อยากให้
บ้านเมืองเราล่มจมเสียหายอย่างประเทศอื่น ๆ ท่านประธานครับ ปัจจุบันนี้ในน้ำมีปลา

ในป่ามีต้นไม้ ในบ้านไม่มีข้าวสารจะกิน มีแต่กินกินกันตาย ครับ ขอบคุณรัฐบาลที่ยังอุตสาหมีคืนให้เรา กิน ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ จาสิบเอก ทรงธรรม จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า ที่กระผมจำเป็นต้องลุกขึ้นพูดเรื่องนี้ ก็เนื่องจากว่ากระผมเป็นบุคคลหนึ่งที่เป็นผู้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มาโดยตลอด จนกระทั่งนำเรื่องเข้าสู่สภาของทั้งคณะกรรมการวิสามัญ และก็นำเรื่องนี้เข้าสู่คณะกรรมการการคมนาคม ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะกราบเรียนกับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ว่าในการแถลงนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่แถลงต่อสภาแห่งนี้ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ ในหมวดนโยบายทางการเมืองและการบริหาร ข้อ ๔ กระผมอยากจะกราบเรียนอานให้ท่านประธาน และ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ฟังอีกครั้งหนึ่ง ข้อ ๔ จะดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการประพฤตินิยมขบในวงราชการ อย่างเฉียบขาด ทั้งจะจัดข้าราชการที่ทุจริตประพฤตินิยมขบ และไร้สมรรถภาพออกจากวงราชการ และขณะเดียวกันจะดำเนินการให้ข้าราชการมีสวัสดิการและความ เป็นอยู่ที่เหมาะสม ท่านประธานที่เคารพ ในกรณีรถทัวร์ ๑๕ คันนี้ เป็นการทุจริตอย่างชัดแจ้งที่สุด แต่ ฯพณฯ ได้ทำการปกป้อง โดยพรรคชาติไทยได้ส่งเรื่องรถทัวร์ ๑๕ คันนี้ พร้อมทั้งเอกสาร หลักฐาน ท่านประธานที่เคารพ ในวันที่เราประชุมกันในสภานี้ ในมติของทั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อสอบสวนพฤติการณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระผมได้ขยับไว้ไม่นำมาพูดในประเด็นสำคัญ ๆ โดยจะขอนำประเด็นสำคัญ ๆ อันนี้ส่งไปให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีและเราก็ได้ส่งไปให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี โดยประเด็นสำคัญเป็นข้อมูลลับของพรรคชาติไทย ซึ่ง เป็นแนวทางที่

ท่านจะสามารถสืบได้เลยครับ เรากำหนดแนวทางไว้ให้หมดสิ้น ท่านได้ตั้งรัฐมนตรี
 มีชัย และคอกเตอร์ กรมพล ทอของธรรมชาติ เป็นกรรมการ ท่านประธานที่เคารพ
 ประเด็นนี้ผมจะบอกว่า คอกเตอร์ กรมพล ทอของธรรมชาติ ได้มาพบมา เห็นอะไร
 บ้าง แล้วก็นั่งดูที่ตอมามันชักก็ความรู้สึกเหมือนอะไร รัฐมนตรีในพรรครวม
 รัฐบาลนี้ทุจริต หัวหน้ารัฐบาลก็จะพลอยเสียไปด้วยเลยปกป้องกันเอง เหมือนกับ
 ที่ความของกระทรวงมหาดไทยในกรณีที่ผ่านมาไว ๆ นี้ ซึ่งชักก็ความรู้สึกของคนไทย
 ทั้งประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ทั้งที่คนเกษมได้กล่าวไปเมื่อก่อนว่า การอนุมัติ
 รณนิกกฎหมายนั้นมันต้องนำเข้าสู่คณะกรรมการขนส่งกลางตามกฎหมายมาตรา ๔ ซึ่งมี
 อำนาจอนุมัติตามมาตรา ๑๔ (๑) แต่รัฐมนตรีได้ตั้งเลขาของท่าน ซึ่งเป็นน้องภรรยา
 ของรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ ประกอบด้วย ส.ส. ในพรรคประชาธิปัตย์ไทย
 อีกหลายคนเป็นกรรมการ เรียกมาทำการหาข้อยุติแล้วมันก็อนุมัติเห็นชอบตามข้อเสนอ
 ในคณะกรรมการหาข้อยุติ โดยไม่ผ่านคณะกรรมการตามกฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการ
 ดังกล่าวเป็นคณะกรรมการเถื่อน ไม่มีกฎหมายรองรับ ไม่มีอำนาจตามกฎหมายขนส่ง
 มาตรา ๔ รองรับ แต่ก็อนุมัติไป ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่ผมเป็น
 กรรมการการคมนาคมได้เชิญฝ่ายต่าง ๆ ครับ ตั้งแต่ปลัดกระทรวง อธิบดีกรมการ
 ขนส่งทางบก ผู้ตรวจการการขนส่ง นายบพิตรซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องผู้เดินรถนี้ ตลอดจน
 จนถึงผู้จัดการ บขส. และอะไรต่าง ๆ เรามาพิจารณากันอย่างถี่ถ้วน ในที่สุดเมื่อ
 เราพิจารณากันอย่างถี่ถ้วน แล้วเราก็ตกลงมติกันครับ เป็นเอกฉันท์ว่า รัฐมนตรีไม่มี
 อำนาจทั้งที่คณะกรรมการการคมนาคมมาขอความเห็นชอบในวันนั้น ซึ่งพรรครัฐบาล
 ยกมือให้กับคณะกรรมการการคมนาคม แต่เสร็จแล้วท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงคมนาคม ท่านมาออกข่าว บอกว่าคณะกรรมการการคมนาคมพิจารณา
 แล้วยกขึ้นแล้วแล้วกรรมการจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า คณะกรรมการการ
 การคมนาคมได้มีหนังสือไปเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมขอให้มาชี้แจงอีกครั้ง

ท่านไม่ยอมมาพบคณะกรรมการการคมนาคม แล้วจะหาว่าคณะกรรมการการ
 คมนาคมพิจารณาแต่ด้านเดียวอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะ
 กราบเรียนว่าในการประชุมกันนั้น เรามีหลาย ๆ ฝ่ายมาชี้แจงครับ อย่างคุณเกษมพูด
 ไปเมื่อคืนว่า รถทัวร์ทั้งหมดขายคันละ ๒ ล้านบาท ให้จังหวัดละเท่านี้เท่านี้กัน
 นี่เป็นคำให้การของนายบพิตร และก็นายบพิตร เป็นคนให้การต่อคณะกรรมการ นี่
 เป็นบันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ซึ่งชัดเจนเหลือเกิน แล้วเราได้
 เชิญผู้เสียหายครับ จากการที่รถไปแย่งคนโดยสารของเขา มาชี้แจงต่อคณะ
 กรรมการ ซึ่งเขาก็ชี้แจงบอกว่าเขาได้รับความเดือดร้อน เหมือนท่านพลตำรวจโท
 จำรัส บอกว่าเป็นผู้เสียหาย ซึ่งการเป็นผู้เสียหายนี้ สามารถจะฟ้องร้องดำเนินคดี
 ได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๕ ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการ
 ของท่านนายกรัฐมนตรีได้ตอบหนังสือไปหาพรรคชาติไทยตามหนังสือจำนวนมาก แล้วก็
 ดับมากด้วย กระผมก็ไม่ทราบว่าเรื่องแค่นี้ทำไมต้องดับมาก เอาจะดับมากก็ดับไป
 กระผมจะเปิดเผยเกี่ยวกับละ ดับมาก ค่อนข้างมาก สำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๔/๔๕
 ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๒๕ เขาก็รายงานมาครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลากระผมจะ
 ถูกลงทีเดียว วรรคสองครับ ขอเรียนว่า การกำหนดนโยบายการขนส่งทางบกเป็น
 อำนาจของคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบก อย่างไรก็ตามจะต้องเป็นที่
 ยอมรับกันว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็มีสิทธิ์ที่จะริเริ่ม หรือกำหนดนโยบายใน
 การบริหารรถ มีหน้าที่ริเริ่มและกำหนดนโยบายการบริหารครับ ที่นี้คณะกรรมการ
 คมนาคมได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความ คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความ
 ในแง่กฎหมายทุกแง่ทุกมุมมาแล้วครับ สรุปค่อนข้างครับ มันขัดกับหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
 ครับ เขาบอกว่าอย่างไรครับ สำหรับปัญหาที่ว่ารัฐมนตรีจะสามารถกำหนด
 นโยบายขึ้นใช้เองได้หรือไม่ นั้น เห็นว่ารัฐมนตรีไม่มีอำนาจที่จะกำหนดนโยบายขึ้นใช้เอง
 เพราะเมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติในพระราชบัญญัติขนส่งทางบกแล้ว จะเห็นว่าในส่วนที่

เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายขนส่งทางบก กฎหมายประสงค์จะให้กระทำในรูปคณะ
 กรรมการ ไม่ใช่คณะกรรมการหาข้อยุติ คณะกรรมการตามกฎหมายการกำหนดนโยบาย
 ที่สำคัญจึงบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายขนส่งทางบก เป็นผู้กำหนด
 ชักใหม่ครบห้าปี ประธาน ชักเงินใหม่ครบนี้ ชักเงินที่สุดแล้วครับ เพราะมันชักต่อ
 กฎหมายชัก ๆ เลียครับนี้ เพราะรัฐมนตรีไปกำหนดไปแต่งตั้ง เลขาซึ่งเป็นน้องเมียของ
 ตัวเองมาเป็นประธาน และตั้ง ส.ส. ในพรรคตัวเองซึ่งเป็นผู้ช่วยเลขา มีชะโลม
 รัตนเสถียร มีใครต่อใครมาเป็นกรรมการ แล้วอนุมัติจนกระทั่งวังงิ้วเกี้ยวนี้ ท่าน
 ประธานที่เคารพ กระผมไม่อยากจะใช้เวลามาก เรื่องนั้นะครับพูดกันมาหลายครั้ง
 หลายหน กระผมอยากจะชี้ให้ท่านนายกปฏิบัติตามนโยบายครับ ... ท่านเป็นคนชื่อ
 คนทั้งประเทศเขารู้ แต่ท่านชื่อจนกระทั่ง แหม ขอบอกว่า จนกระทั่งท่านไม่รู้ว่า
 คนข้างเคียงทำอะไร นี่ละครับข้อมูลลับที่เราส่งให้ กระผมเชื่อแน่ว่านายกไม่ได้อ่าน
 ครับ เพราะท่านโอนให้รัฐมนตรีมีชัยกับท่านออกเตอร์ กรมหลวงนครราชสีมา เอาไป
 พิจารณาข้อมูลลับ นี่เราส่งไปบอกว่า การอนุมัติรื้อตัว ๑๕ คับ ... อนุมัติวันที่ ๕
 เมษายน แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วนะครับ การอนุมัตินั้น อนุมัติวันที่ ๕ ครับ รัฐมนตรี
 ประชุมเสนอไปวันที่ ๕ แต่ลงวันที่เป็นวันที่ ๕ ... แล้วก็มีการไปพบกันที่โรงแรม
 โอเรียนเต็ล ก่อนที่รื้อตัว ๑๕ คับจะเข้ามาสู่การพิจารณาของกระทรวงคมนาคมนี้ มี
 อาจารย์คนหนึ่ง กระผมจะพูดแต่ชื่อ แต่จะไม่เอ่ยนามสกุลเขา คืออาจารย์เพ็ญแข
 อาจารย์คนนี้เป็นอาจารย์อยู่ที่คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
 สนับสนุนกับภรรยาของอดีตเลขาท่านรัฐมนตรีสมัยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ภรรยาของท่าน ส.ส. คนนี้มีชื่อว่า ช. ครับ กระผมไม่อยากจะเอ่ยชื่อ เป็น ส.ส.
 กทม. พรรคประชากรไทย มีภรรยาเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์อยู่ที่โรงเรียนประถมสาธิต
 ประสานมิตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นเพื่อนกับอาจารย์เพ็ญแข เสร็จแล้ว
 นายบพิตรไปติดต่อกับอาจารย์เพ็ญแข อาจารย์เพ็ญแขพามารู้จักกับอาจารย์คนนี้ ซึ่งเป็น

เมียของ ส.ส. กรุงเทพฯ ที่ชื่อ ช. และ ส.ส. คนนี้ ก็พามารู้จักกับเลขาของท่าน
 ที่ชื่อ ย. เป็น ส.ส. อยู่ทางภาคเหนือตอนล่าง ท่านประธานที่เคารพ ในที่สุดก็เกิด
 มีการพบกัน พบกันจนกระทั่งการอนุมัติสำเร็จ ผู้ที่วิ่งเต้นชักนำคืออาจารย์เพ็ญแขคนนี้
 ใ้รับรดเปอร์เซ็นต์ไป ๑ คันสีขาว จอดอยู่ที่ไถ่ถนนพหลโยธินหน้าวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
 ใ้ชื่อโน้มนะเป็นเป็นของอาจารย์งามนิศย์ อาจารย์งามนิศย์คนนี้เป็นอาจารย์อยู่ที่
 วิทยาลัยครู จังหวัดอุดรธานี เป็นน้องสามีของอาจารย์เพ็ญแข ท่านประธานที่เคารพ
 จากการอนุมัติครั้ง ๑๕ คันครั้งนี้ ส.ส. ที่ชื่อ ช. ส.ส. กทม. ในพรรคประชาธิปัตย์
 นี้ได้รับไป ๑ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ ส่วน ส.ส. ที่ชื่อ ย. และเป็นเลขา
 คนหนึ่ง เป็น ส.ส. จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง มีคนนำเงินใ้กระเป๋าเจมส์บอนด์
 เป็นแบงค์ใบละ ๕๐๐, ๓ ล้านบาท เอาไปส่งใ้ที่กระทรวง ทำไมกระทรวงถึงรู
 สาเหตุที่รูเพราะว่าทางพรรคชาติไทยใ้ตั้งคณะทำงานขึ้นมาที่ท่านพลตำรวจโท จิวรัส
 มังคลารัตน์ เป็นประธาน มีท่านเลศ หงษ์ภักดี อดีตรองปลัดกระทรวงมหาดไทย
 เป็นกรรมการ มีท่านเลขาบรรหาร เป็นกรรมการ มีอาจารย์ชุมพล ศิลปอาชา
 เป็นกรรมการ มีกระผมเป็นกรรมการ ใ้เรียกผู้ใ้เสียเงินมาพูด เราถามเขาว่าคุณ
 กล่าใ้จะไปบอกกับนายกใ้ไหม คุณกล่าใ้จะพูดใ้ไหม เขาบอกกล่าพูด ท่านประธาน
 ที่เคารพ ถ้าใครจะใ้เงินกระผม กระผมขอเขา ส.ส. อาราม ไ้หวัระ เป็นพยาน
 สจ. ในจังหวัดชัยภูมินำเงิน ๔ ล้านบาทมาใ้อีกตอนหลัง มันมีหลายเรื่องเกี่ยวพันกัน
 ใ้ ๑ เคียวกระผมจะพูดใ้ฟัง นอกจาก ๑๕ คันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ที่นี้เราขอ
 บันทึกลงปากคำ เขาไม่ยอมใ้บันทึก แต่เขาจะพูด เสร็จแล้วเราก็กติคต่อไปทาง
 คอกเตอรืกระมล ทองธรรมชาติ ขอใ้มาฟังจากปากคำของบุคคลใ้จ่ายเงิน ๓ ล้าน
 ๔ ล้านบาทนี้ คอกเตอรืกระมล ทองธรรมชาติ ไ้เดินทางมาพบ เราพบกันที่
 แห่งหนึ่ง แต่กระผมไม่ใ้คุยด้วย แต่ผู้ใหญ่ในพรรคชาติไทยอยู่ด้วย เสร็จแล้วเราใ้
 บุคคลคนนั้นพูดออกมาว่าใ้จ่ายเงินจริงหรือไม่ บุคคลคนนั้นพูดออกมาคอกเตอรืกระมล

ของธรรมชาติ ว่าได้จ่ายจริง คอกเตอร์กระมล ของธรรมชาติ ได้อัดเทปไว้ แล้วบอกอย่างนั้นนักฝึกแหง ๆ ก็มันฝึกแหง ๆ แล้วหนังสือทำไมตอบมาอย่างนี้ หลังจาก ที่ฟังแล้วอัดเทปไปแล้วหนังสือตอบมากลับตาลปัตร เป็นอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมไม่ได้อนุมัติเฉพาะรถ ๑๕ คันนี้เท่านั้นครับ ขอกราบเรียนว่า เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๒๖ ได้อนุมัติรถซูปเปอร์ ซาลูน จำนวน ๑๐ คัน สาย ๒๑ ของบริษัทราชสีมาทรานสปอร์ต จำกัด ซึ่งเป็น รถฝึกกฎหมายไม่เคยวิ่งในสายกรุงเทพฯ ๓ ไร่ราช มาเลย ที่ทะเบียนที่จังหวัด ศรีสะเกษ เป็นรถนำเที่ยวทะเบียน ๓๐ การอนุมัติครั้งนี้บริษัทราชสีมาทรานสปอร์ต จำกัด โดยนายประสิทธิ์กับนายปรีดาจ่ายเงินให้แก่ ส.ส. ที่ชื่อ ย. เป็นเงินสดจำนวน ๓ ล้านบาทเมื่อต้นเดือนธันวาคม ๒๕๒๖ รถทั้ง ๑๐ คันนี้ หมายเลข ๒๑/๔๑ และ ๒๑/๔๕ ตัวการที่วิ่งเด่นเรื่องนี้นือนายวัชร เป็นคนจังหวัดพิษณุโลก เป็นเพื่อนสนิท ของ ส.ส. ที่ชื่อ ย. เรียนหนังสือมาด้วยกัน การที่นายสมัคร สุนทรเวช กล้า อนุมัติรถ ๑๕ คันนี้ เพราะก่อนหน้านี้เคยอนุมัติรถสาย ๒๑ ไปแล้ว ๑๐ คัน โดยการ วิ่งเด่นของนายบพิตรเช่นกัน ท่านประธานที่เคารพ เรามีโยงโยงผูกพันกันอย่างไร กระผมจะกราบเรียนให้ทราบ นายมนูญ เรืองฤทธ นายสมบัติ อุทัยสาบ ทั้ง ๒ คนนี้เป็นข้าราชการกระทรวงคมนาคม เป็นคนคุ้นเคยสนิทสนมให้มีการพิจารณา รถ ๑๕ คันขึ้น ส.ส. ที่เป็นเลขที่ชื่อ ย. เป็นเพื่อนสนิทกับนายมนูญ เรืองฤทธ ข้าราชการ ในกระทรวงคมนาคมโดยเรียนหนังสือมาด้วยกัน ผลักดันให้เลื่อนขึ้นจากผู้อำนวยการ กองกลาง ชี. ๔ ไปเป็นผู้ตรวจกระทรวงชั้น ๒ ชี. ๕ ทำงานอยู่กับรัฐมนตรีว่าการ นายสมบัติ อุทัยสาบ เป็นคนสนิทของรัฐมนตรีประชุมและ ส.ส. ชะโลม โดยผลักดัน ให้เลื่อนตำแหน่งจากข้าราชการทั่วไป ชี. ๘ ไปเป็นผู้ช่วยการกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกระทรวง นายจำลอง ศาลิคุปต์ รองปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นผู้ทราบ เรื่องอนุมัติรถ ๑๕ คันนี้เป็นอย่างนี้ และเป็นผู้คัดค้านมาตลอด ถูกย้ายไปเป็นรองปลัด

๑๔๔

กระทรวง เมื่อปลายปี ๒๕๒๖ จึงมีการอนุมัติรณนิกฎหมายรณ ๑๐ คั้นของสาย ๒๑ และ
 รณ ๑๕ คั้นขึ้นหลังจากที่นายจำลองญาย ทานประธานที่เคารพ การอนุมัติรณ ๑๕
 คั้นนี้อนุมัติ ๓ ครั้ง ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๖ อนุมัติโดยรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงคมนาคม อนุมัติรณนิกฎหมาย ๔๔ คั้น วันที่ ๒๗ ธันวาคม อนุมัติรณนิก
 กฎหมาย ๑๐ คั้น วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๒๗ อนุมัติรณอีก ๑๕ คั้นเป็นครั้งสุดท้าย ขณะ
 นี้รณ ๑๕ คั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้วครับ ไม่ผิดกฎหมาย สาเหตุที่ถูกต้องตามกฎหมาย
 เพราะอะไร ในฐานะที่กระผมเป็นกรรมการการคมนาคมได้เชิญผู้อำนวยการการเค
 รณ เชิญปลัดกระทรวง เชิญอธิบดีกรมการขนส่งมาสอบถาม ก็ได้ความว่า รณที่
 ๑๕ คั้นที่ไม่ถูกต้องนี้ทาง บขส. ได้ส่งเรื่องกลับคืนไป ขสมก. ขสมก. ก็ได้ส่งคืนไปที่
 กรมการขนส่งทางบก ขอประทานอภัย กรมการขนส่งทางบกได้นำเข้าสู่คณะกรรมการ
 ตามตามพระราชบัญญัติขนส่งโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔ และมาตรา ๑๔ พิจารณา
 อีกครั้งหนึ่ง ขณะนี้คณะกรรมการเห็นว่าเรื่องมันเลยเถิดอนุมัติออกมาแล้ว ไปวิ่งใน
 เส้นทางสายต่าง ๆ ดังที่ ท่าน ส.ส. เกษมได้กล่าวมาแล้ว อันนี้เป็นเครื่องชี้ให้เห็น
 ชัดเจน ใครจะปฏิเสธอย่างไรก็ตามแต่ ผมก็ไม่ว่า แต่ในคณะทำงานเรามีอย่างนี้
 ถ้าใครจะปฏิเสธว่าไม่ได้รับเงิน ผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานก่อนลงมติ เอาคนที่
 จ่ายเงินมายืนยันที่นั่นก่อนได้ไหมครับ หรือท่านนายกต้องการอยากจะไต่ถามกับปาก ผมจะ
 พาเขาไปที่ทำเนียบเพื่อจะอะไรครับ เพื่อต้องการให้ท่านดำเนินให้เป็นไปตามนโยบาย
 ที่ท่านแถลงต่อสภาปราบการทุจริตคอร์รัปชัน ท่านประธานครับ ผมได้กราบเรียน
 แล้วว่า คนอย่างผมนี้พูดด้วยหลักฐานและความเป็นจริง ไม่ใช่โอ้อวดปากหมา คนอย่าง
 ผมเอาหลักฐานมาพูดกันครับ และผมไม่เคยมีเบื้องหน้า เบื้องหลังอะไรทั้งสิ้น แล้วท่าน
 ประธานที่เคารพ ท่านนายกอย่าเพิ่งไปไหน ขอให้ท่านฟังขอมูลจะ ๆ เกี่ยวกับเรื่อง
 ยางมะตอยจากท่าน ส.ส. ชุมพล แล้วท่านจะถึงบางอ้อ แล้วก็ร้องอ้อ และ
 เตรียมหายากมไว้วางใจ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชุมพลครับ เชิญคุณชุมพล
 นายชุมพล ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ขอบคุณท่านประธานมากครับ
 ที่ยังให้เกิดเกียรติเรียกรัฐมนตรีครับ ผมมันเป็นอดีตไปแล้วครับท่านประธาน ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี พรรค
 ชาติไทย ท่านประธานครับ กระผมเองขอกราบเรียนตรงไปตรงมาว่า วันนั้นมาแล้วมา
 พูตามคำท้าของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เมื่อวานนี้ท่านออกข่าว
 ท้าเหยิง ๆ คุณชุมพลนี่คือใคร ให้เอาที่มากับ ทำกันอย่างนั้นครับ เชิงนักเลงเขา
 ย่อมกันไม่ได้ วันนี้กระผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านนายก กระผมจะพบกับ
 ท่านรัฐมนตรีคมนาคมตัวต่อตัว เอาข้อมูลมาพูดกันกลางสภาว่าใครจะแกว่าใคร
 คุณชุมพลเคยเป็นรัฐมนตรีหรือเปล่า เป็นแครัฐมนตรีช่วยจะไปรู้เรื่องอะไรก็ กระผมถาม
 หน่อย เอะครับว่าคนที่มีความสำคัญเป็นรัฐมนตรีกับคนที่มีความสำคัญแครัฐมนตรีช่วยมันต่าง
 กันในเรื่องความสามารถอย่างไรครับ ถ้ามันต่างกันเรื่องความสามารถอย่างนั้น
 ตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีละครับไปรับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการทำไมละครับ มันเล็ก
 กว่าตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีเป็นไหน ๆ เพราะฉะนั้นถ้าจะพูดถึงว่า ถ้าเป็นรัฐมนตรี
 ว่าการนั้นจะต้องแกว่ารัฐมนตรีช่วยว่าการละก็ ขอประทานโทษครับ เข้าใจผิดเป็น
 อย่างมากทีเดียวครับ เรื่องความสามารถความรู้ ประสิทธิภาพนั้นมันเป็นสิ่งที่สะสม
 กันมา จิตใจ สันดานคนนั้นมันมาตั้งแต่กำเนิดครับมันเปลี่ยนแปลงกันไม่ได้ คนอย่าง
 กระผมนั้นเป็นครูบาอาจารย์มาไม่เคยพูดโกหก แล้ววันนี้จะพูดกลางสภานี้ไม่โกหกด้วย
 แล้วก็จะพูดด้วยหลักฐานที่จะ ๆ จะ ๆ เป็นประเด็น ๆ ไป ท่านประธานครับ
 กระผมเองนั้นไม่ใช่คนอวดดี ไม่ใช่หลงตัวเอง แต่กระผมยืนอยู่บนหลักการความ
 ถูกต้องและเหตุผลจะพูดอะไรจะทำอะไร กระผมต้องมีหลักฐานต้องวิเคราะห์ กระผม
 เองนี้เป็นคนเช่นหนังสือยาก ก่อนที่จะเซ็นอะไรไปนั้นกระผมจะต้องดูให้ถ่องแท้ทุกแง่ทุก
 มุมเสียก่อนถึงจะเซ็นหนังสือลงไป เพราะฉะนั้นคำท้าทายในหน้าหนังสือพิมพ์ ที่ออกมา

กระผมฟังคุณแล้วมันจึจี้ มันเรื่องอะไรรัฐมนตรีคนนั้นมาทักทายถึงเรื่องครอบครัว ของ
กระผม มาทักทายกระผมมาทักทายทำไม ไม่ต้องถึงคุณบรรหาร เขียนอย่าง
คุณบรรหารหรือครับ เอาแค่กระผมเอง ลองเอากันตลอดตัวต่อตัว ลองชนะให้ได้
เสียก่อนซิ ถ้าชนะกระผมได้แล้วก็เลื่อนชั้นไปสู่กับเขียนคุณบรรหารซิ กระผมฟัง
ข้อมูลอย่างนี้ อ่านหนังสือพิมพ์อย่างนี้แล้วคนอย่างนี้เป็นรัฐมนตรีได้อย่างไรครับ บริหาร
งานบ้านเมืองควายปาก บริหารงานกระทรวงคมนาคมควายปากตลอดเวลา แล้วก็
ก่อความวุ่นวายให้ตลอดเวลาเห็นไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษคุณชุมพลเอาใน
เรื่องเถอะครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ครับ นี่แหละคือในเรื่องที่
กระผมไม่พอใจและจะไม่ไว้วางใจเพราะเหตุนี้ เพราะว่าคนอย่างนั้นะครับ บริหาร
ไปมันมีแต่เสียหายบ้านเมืองตลอดเวลารับ กระผมเองไม่เคยเทียบกับรัฐมนตรีคนนี้
มานานแล้วครับ ไม่ว่าในเรื่องคุณสมบัติส่วนตัว เรื่องอะไรต่าง ๆ เพราะเทียบไป
เท่าไรมันหาดีกว่ากระผมมันไม่ได้เลย เทียบเรื่องวุฒิ วุฒิหรือ ปริญญาตรีกฎหมาย
กระผมก็กฎหมาย ปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์ท่านมีไหม ท่านก็ไม่มี ทั้งวุฒิ
วุฒิต่านก็ต่ำกว่ากระผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชุมพลลไปเสียหน่อย
เถอะครับ เอาในเรื่องที่จะอภิปรายเขา อย่าไปเอาเรื่องส่วนตัวมาเปรียบเทียบกัน
เลยครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : กระผมก็พยายามจะลด ครับ
ไม่ใช่เรื่องส่วนตัวครับท่านครับ ท่าน ออกเลยแล้วก็เชิงกระผม แหมทักทายกระผม
เหลือเกิน กระผมเองนั้นะครับ ไม่อยากข้ามคนล้ม เพราะรู้ว่าท่านกำลังดวงตก
พรรคของท่านกำลังเสียหายอยู่ตลอดเวลา กระผมก็ไม่อยาก คนล้มแล้วกระผมถื้อมาก
อย่าไปข้าม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร

ครับว่าในเรื่อง

ไปเตะครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : กระผมก็เลยพยายามที่จะรักษาตัวของกระผมเอง ไม่พยายามไปเตะ กระผมเองไม่เตะมาตลอดเลย ไม่เคยพุดเลยตลอดเวลา ๒ ปี ตั้งแต่คราวที่กระผมอภิปรายท่านคราวนั้นแล้ว กระผมก็มีความรู้สึกสงสาร เพราะคนเราเล่นการเมืองนั้นทางข้างหน้ามันยังมีอีก เพราะฉะนั้นแต่อย่ามาทำหายกันอย่างนั้นมันไม่ดีครับ ไช่ปากคนบางทีมันน้อย พลาดออกไปแล้วมันเสียหายมาก กระผมเองนี้เสียหายมากเหมือนกันครับ เล่นมาพุดกาวกายพี่ชายพี่บรรหารกระผมมันเรื่องอะไรกัน กระผมจะไม่เทียบคุณสมบัติให้ฟังละครับว่าท่านนะตกต่ำกว่ากระผมขนาดไหน ท่านถึงแถมปากเรื่องเดียวเท่านั้นละครับ แต่ไช่ปากนั้นนะถ้าเหตุผลและหลักการ ไม่มี มันก็สู้กันไม่ได้ละครับ ท่านประธานครับ ในเรื่องนี้กระผมไม่อยากจะเอาเปรียบท่านรัฐมนตรีคมนาคม ถ้ากระผมจะไปอภิปรายท่านในเรื่องที่กระผมรู้และถนัด ประเด็นท่านจะบอกว่ากระผมไม่ได้เปรียบท่าน กระผมจะพุดในสิ่งที่กระผมนี้ไม่ถนัด แล้วเรื่องที่กระผมจะพุดนั้น กระผมขอประธานกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงนายก ว่ามันจะเป็นเรื่องที่กระผมเองวิเคราะห์ แล้วก็กิติใจมากท่านรัฐมนตรีคมนาคมท่านนี้ ท่านมีพรสวรรค์ ท่านเป็นคนที่มีอนาคตไกล มีไหวพริบปฏิภาณดี พุดจาเป็นที่เชื่อถือของคน ส่วนที่ท่านจะพุดนั้นแล้วมันจะถูกจะผิดอย่างไร เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วนะครับ กระผมอยากจะเท่าความไปถึงที่กระผมอภิปรายไปคราวก่อน ประเด็นที่กระผมอภิปรายไปคราวก่อนนั้น ถ้าท่านนายกท่านฟังอยู่ท่านคงจะจำได้ว่า ทำไมรัฐมนตรีท่านนี้ไม่เป็นรองนายก ทำไมให้น้องชาวมัคคุเทศก์เป็นประธานคณะกรรมการ ทำไม กระผมพุดว่า ทำไมแคนาคาค้าวว่า "แคนาคา" กระผมพุดคราวนั้นนะพุดไป ๆ บางทีอาจจะไม่สนใจ เวลานั้นคำว่า แคนาคา มันออกมาส่งผลกระทบมากมายเหลือเกิน กระผมไม่ได้บอกว่าท่านทุจริต กระผมไม่ได้บอกว่าท่านทำอะไรผิด แต่คำว่า แคนาคา ตลอดช่วง ๒ ปี

นั้นมาตัวพันอยู่กับการทำงานของท่านตลอดเวลา เรื่องสุดท้ายก็คือเรื่อง ชอร์ต กับ แคช ที่ทะเลาะกันอยู่จนกระทั่งตัดสินใจไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่เรื่องนั้นนั้นนะ ท่านก็เป็น เจ้ากระทรวงอยู่ ก็ท่านเป็นเจ้ากระทรวงอยู่แล้วนั้นนะ กระผมไม่พูดถึงว่าอะไรก็ได้ไม่ได้ ไม่ว่าชอร์ต หรือ แคช ใครจะดีกว่ากันกระผมจะไม่พูดถึง กระผมจะพูดถึงในแง่ของ คนที่เป็นรัฐมนตรีที่รับผิดชอบงานของกระทรวง มันควรจะทำอย่างไรละครับ บกท. นั้นเขาอยู่สังกัดอะไรครับ ก็สังกัดกระทรวงคมนาคมเป็นรัฐวิสาหกิจ ท่านจะทำอะไร ได้ตลอดเวลาละครับเหมือนกับที่ท่านทำกับ บกท. หรือว่าท่านทำกับกรมทาง อยู่ใน อำนาจท่านทำได้ตลอดเวลา แต่เรื่องนี้ บกท. เขากเสนอมาว่ากระทรวง กระทรวง ก็ส่งสภาพัฒนา เสร็จแล้วก็ส่งลูกเขาไปให้ ค.ร.ม. เรื่องทั้งหมดมันก็ผ่านกระทรวง ท่านไปเรียบเรียงโรงเรียนจีนไปแล้ว แล้วมันเรื่องอะไรจู้ ๆ ท่านไปค้นอยู่ใน ค.ร.ม. แล้วเรื่องอย่างนั้นคนอย่างกระผม กระผมก็ตั้งข้อสงสัยเหมือนกันถ้าเราจะไม่เห็นด้วยกับ เรื่องการซื้อเครื่องบินอย่างนี้ ก็ทำไมไม่ว่ากันที่ขึ้นกระทรวงให้มันจบเลย อย่าให้ไป บิดเบือน ในเรื่องของ ค.ร.ม. มันเรื่องอะไรกันละครับ ถ้าไม่เห็นด้วยก็ตีกันเสีย ตรงนั้นให้มันตกไปเสียเลย ก่อนที่จะไปสู่สภาพัฒนาการ เศรษฐกิจแห่งชาติ เพราะฉะนั้น ขั้นตอนการทำงานนั้นะครับ กระผมคิดใจมากกว่าที่ท่านบอกว่าท่านไม่ได้รับผิดชอบด้าน บกท. เพราะให้รัฐมนตรีไปรับผิดชอบ ท่านก็เรียกมาพูดกันได้นี้ครับ ท่านจะทำ อย่างไร ท่านก็ทำกันได้ครับ มันเรื่องภายในกระทรวงของท่าน เพราะฉะนั้นกระผม อยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ตลอดระยะเวลาที่ท่านทำงาน ท่านทำอย่างไรครับ ท่านทำงานบนทามกลางของความขัดแย้งมาโดยตลอดนะครับ ลองนึกซิครับ ๒ ปีท่านทำ อะไรที่มันเป็นขึ้นเป็นอัน เป็นเรื่อง เป็นราวมาบ้างครับ มีอะไรที่มันเป็นขึ้นที่เป็น ผลงานออกมาเด่น ๆ ให้เห็นบ้าง นอกจากบริหารงานออกข่าวควยวาวจา และคำพูด ทั้งด้วยตัวเองและผ่านทางหนังสือพิมพ์ มึงงานขึ้นไหนที่ปรากฏเป็นหลักเป็นฐานว่าเป็น ประโยชน์กับประชาชนบ้าง ยกเอาตั้งแต่เรื่องแก้ปัญหาเรื่อง ชลสมก. ก็เหมือนกัน พูดถึง ชลสมก. แล้วกระผมก็เลยเห็นว่ามีการแก้ปัญหารัฐวิสาหกิจของท่าน กับของ

กระทบกันคนละชั้น มือนั่นคนละชั้น กระทบยุบบริษัทไทยแอม รัฐวิสาหกิจของสังกัด
 กระทรวงคมนาคม ๔ เกือบเท่านั้น กระทบยุบตายสนิทเลย ไม่มีปัญหาอะไรเลย
 แล้วก่อนที่กระทบจะยุบนั้นกระทบทำทางไว้เรียบร้อยแล้ว ทางอนาคตให้เขาไว้เรียบร้อยแล้ว
 แล้วพนักงาน ๔๐๐ คน กระทบวางหมากให้แล้วว่าจะต้องเอาไปทำงานอะไร จะให้
 ประโยชน์เขาอย่างไร กระทบวางอนาคตของเขาให้เสร็จเรียบร้อยแล้ว กระทบถึง
 มาบอก กระทบจะชอยบ่นะ ท่านนายกก็เป็นประธานอยู่นั่น แต่วิธีการของท่าน
 รัฐมนตรีท่านนี้ท่านไม่ได้ทำอย่างนั้นหรอก ท่านออกข่าวก่อนพวกนั้นจะยุบละ ท่านออก
 ข่าวไปจะยุบอย่างนี้ คนก็กระเทือน ไปทบทวนข่าวคน ๒๐,๐๐๐ คน มันก็เสร็จกัน
 เท่านั้นเอง กระทบยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างนั้นละครับว่า อย่างแก้ปัญหา ชสมก.
 อย่างนี้เท่านั้นเองละครับ ท่านบอกจะยุบ เรื่องมันก็เกิดเรื่องวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง
 โอ.เค. ท่านบอกท่านจะทดลองละครับ ท่านบอกท่านจะทดลองมอบให้เอกชนเป็น
 ส่วน ๆ ไป กระทบไม่ได้ขัดแย้งในเรื่องหลักการมอบให้เอกชนทำ แต่กระทบขัดแย้ง
 ไม่เห็นด้วยในวิธีการที่ท่านทำ วิธีการที่ท่านทำท่านทำอย่างไร โอ๊ย ท่านสุเทพลมแทบ
 ตายอยากจะเอาทดลองให้ได้ เช่นเข้า ค.ร.ม. แล้วเข้า ค.ร.ม. อีก พอเห็น
 เสร็จแล้วชนะแล้วดีใจแล้ว ยังไม่ทันไรเลยเอาไปขายให้เบลเยียมอีกแล้ว แล้วเรื่อง
 อย่างนี้แหละครับ วิธีแก้ปัญหาของท่านเป็นอย่างนี้ แล้วจนกระทั่งมันเป็นอย่าง
 ไรครับ ผลงานในเรื่อง ชสมก. ก็ยังไม่ออกเป็นเรื่อง เป็นราวออกมา หันไปอยู่ในเรื่องอื่น
 ี่ครับ ท่านขัดแย้งกับใคร ขัดแย้งกับตัวประธาน ประธานเปลี่ยนแล้วเปลี่ยนอีก
 จะเปลี่ยนสักกี่คนก็ยังไม่ใช่ที่พอออกพอใจของท่าน ก็เปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา หลังสุดนี้
 พอตำรวจโท สุวรรณ รัตนสิน มาเป็นยังไม่ทันเท่าไรเลย ต้องลาออกอีกแล้ว
 มันเรื่องอะไรครับ มันต้องสำรวจตัวเองแล้วครับว่าวิธีทำงานของเรานั้นถูกต้องไหม
 วิธีทำงานของเรานั้นมันเผด็จการหรือเปล่า วิธีทำงานของเรานั้นเอาแต่ใจตัวเอง
 หรือเปล่า ความเห็นของเราจะต้องเป็นใหญ่ในแผ่นดินหรือเปล่า ถ้าอยากจะเป็น
 นายกรัฐมนตรีในอนาคต มันต้องปรับจิตใจของตัวเองให้ยอมรับอะไรของคนอื่นเขาบ้าง

๑๕๐

ไม่ใช่จะนึกว่าตัวเองนี่ก็และวิเศษไปตลอดเวลา ไม่ใช่ เรื่องอย่างนี้ มันส่งผลไปถึงการทำงานในกระทรวงครับ คุณก็รับความขัดแย้งต่าง ๆ ที่มันเกิดขึ้นตลอด ๒ ปี กรมทางก็ขัดแย้งกับเขา ขชส. ก็ขัดแย้งกับเขา บริษัท บคท. ก็ขัดแย้งกับเขา รถไฟก็ขัดแย้งกับเขา บคท. ก็ขัดแย้งกับเขา บริหารงานอย่างไรครับในท่ามกลางบรรยากาศของความขัดแย้งกับข้าราชการและรัฐวิสาหกิจเขาทั่วไปหมดอย่างนี้ กระทบเป็นนักวิชาการกระทบนี้วิเคราะห์ครับว่า เวลาเราเข้าไปนั่งกระทรวงทำไมเรื่องมันจึงเกิดมากมายกายกองถึงขนาดนี้ เรื่องชนชาวยุก็ไปปล่อยให้รัฐมนตรีช่วยไปก้าวกายไปเป็นประธานการประชุม เขาไปแทรกแซงแม้กระทั่งไปกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ อย่างมากมายกายกอง เพราะฉะนั้นกรมอยากจะกราบเรียนท่านนายกฯ เห็นไหมครับว่าท่านบริหารงานอย่างนี้แล้วจะให้กระทบไว้วางใจได้อย่างไร กรมทางท่านก็ไปขัดแย้ง ตั้งอธิบดีไปได้ ๔ เดือน ไม่ถูกออกถูกใจท่านไปขัดขวางอะไรท่าน ท่านก็ย้ายไปเสีย เปลี่ยนแปลงบอร์ดในรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เปลี่ยนแล้วเปลี่ยนอีกจนกระทั่งเกิดเรื่องเกิดราวขึ้นมา จะเห็นได้ว่าในประการที่ ๒ นอกจากว่าทำงานท่ามกลางความขัดแย้งตลอดทั่วไปทุกหน่วยงาน

ประการที่ ๒ ถอดกรณีนี้ท่านได้อาศัยเข้าไปก้าวกายงานของอธิบดี งานของรัฐวิสาหกิจ เวลานี้ท่านทำตัวของท่านเอง เหมือนกับอธิบดีกรมทางเองเลย คุณก็รับกรมทางเวลานี้ไปดูแลอะไรครับ แม้กระทั่งท่านไม่พอใจใครคนหนึ่งท่านก็ขับออกไปเอง ไปที่กรมทางแล้วท่านก็บอกให้ส่งย้ายคนนั้นเสีย เห็นออกคำสั่งเลย ท่านทำงาน

บคท. คือ บริษัทไทยเดินเรือ

เหมือนกับท่านเป็นตัวเอง แม้กระทั่งนโยบายนะครับ ท่านประธานผ่านไปทาง
 ท่านนายกนะครับ แม้กระทั่งนโยบายหมุ่หมิมเรื่องการบริหารงานบุคคลเขาจะตั้งอย่าง
 ไร ชี. ๖ ชี. ๗ อย่างไรมันก็เป็นไปตามกฎ ก.พ. เป็นแบบที่อยู่แล้ว แต่ท่าน
 เข้าไปออกคำสั่งด้วยตัวของท่านเอง จากกระทรวงนะครับ จากกระทรวงไปถึง
 ขนาด ไปในกระทรวงเสร็จแล้วไปกำหนดว่าใครจะตั้งชีโนน ชี. ๖ ชี. ๗ จะต้อง
 มีคุณสมบัติอย่างนั้น โอ้ลักษณะอย่างนั้นท่านทำไว้ในกรมทาง ท่านทำไว้ทำไมครับ
 ถ้าท่านทำไว้แล้ว ท่านปฏิบัติแล้วก็เรื่องราวมันไม่เกิดขึ้น กระผมเองก็สบายใจว่าท่าน
 ทำเพื่อปราบคอร์รัปชัน แต่จริง ๆ ท่านไม่ได้ทำอย่างนั้นครับ ท่านทำเพื่อเคลียร์ทาง
 ทุกอย่างออกไป โยกย้ายคนโน้นคนนี้ไปอยู่ที่โน้น ย้ายรองอธิบดีกรมทางวิเศษไปอยู่
 กรมอุทกทาง ย้ายรองอธิบดีไปกรมเจ้าท่าบาง ย้ายผู้อำนวยการถนนโน้นคนนี้ ตั้งคน
 ของตัวเองขึ้นมาเพื่อที่จะเปิดทางให้ตัวเองได้ใช้อำนาจนั้นตั้งบุคคลของตนเองขึ้นมาสวม
 ตำแหน่ง เมื่อตั้งตัวเองขึ้นมาสวมตำแหน่งเสร็จแล้วทำอย่างไรครับ ตัวเองก็สามารถ
 ที่จะทำอะไรได้เต็มที่ในกรมนั้น ผลมันออกมาอย่างไรครับ ผลมันออกมาอย่างนี้ครับ
 ท่านนายกครับ ผลมันออกมากระผมจะลงไปในรายละเอียดแล้ว เมื่อก่อนกระผมพูดใน
 มุมกว้างเรื่องยางมะตอย กระผมจะยกมาแค่ ๖ เรื่อง เรื่องยางมะตอย เรื่องการ
 ทำซีลเลอร์วีซีล (Sulery Seal) กับเรื่องการขนอาวุธ เรื่องยางมะตอยนี้
 เป็นอย่างไรครับท่านนายก โดยปกติในหลักการนั้นรัฐมนตรีกระผมเองก็พยายามศึกษา
 จากหลักฐานต่าง ๆ ที่กระผมได้มาทั้งหมดคิดว่ามีเหตุผลอะไร ให้ท่านรัฐมนตรีคนนี้
 ท่านร่างหนังสือคำสั่งเองเลยครับ จากสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี วันที่ ๑๐ ตุลาคม
 ร่างเองเลยครับ ให้แก้พิมพ์เสร็จแล้วก็ลงนามสั่ง เป็นนโยบายเรื่องยางมะตอยให้กรม
 ทางปฏิบัติ โดยปกตินั้นเรื่องการเปลี่ยนแปลงหลักการใหญ่ ๆ อย่างนี้ในทางบริหารนี้
 รัฐมนตรีเขาไม่ไปยุ่งเอง ถึงขนาดร่างคำสั่งเองแล้วก็ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ปกติเขา
 จะต้องส่งให้เจ้าหน้าที่เขาศึกษาเสียก่อน หลักการข้อยางมะตอยนี้ครับ กรมทางเขาข้อ

มานานแล้วไม่ใช่เพิ่งซื้อเขามาแล้ว การที่จะไปเปลี่ยนหลักการจากให้กรมทาง
จัดซื้อเองไปให้ ร.ส.พ. เขาจัดซื้อเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ครับ คนที่รับงบประมาณ
นั้นคือกรมทาง แต่ ร.ส.พ. เขาไม่ได้รับงบประมาณ กระผมเห็นด้วยที่จะแก้ปัญหา
ขาดทุนของ ร.ส.พ. โดยวิธีหาเงินไปจุนเจือ แต่การจุนเจือในลักษณะอย่างนี้เป็น
การจุนเจือในลักษณะที่มันสอไปในทางอะไรบางอย่าง ประเด็นว่ากรมจะกราบเรียน
เป็นขอ ๆ ไปเลย เรื่องยางมะตอย ท่านออกระเบียบมากวยตัวของท่านเอง เช่นไป
เลยให้หน่วยงานปฏิบัติโดยไม่ไต่ถามเจ้าหน้าที่ศึกษา ท่านบอกแต่เพียงว่าคณะที่ปรึกษา
รัฐมนตรีเป็นผู้ที่ศึกษามา เหตุผลที่ท่านออก ท่านอ้างว่าลาซา ที่แล้ว ๆ มาเป็นการส่ง
ยางมะตอยให้กรมทางนั้นลาซา เสร็จแล้วส่งยางมะตอยไม่ตรงตามสเป็ค นี่ก็เหตุผล
ใหญ่ ๒ ประการที่ต้องออกเรื่องนี้ขึ้นมา เพราะความล่าช้าและความท่วส่งของ ไม่ค่อย
ได้ตามกำหนดไม่ได้คุณภาพ ก็ปัญหาเรื่องความล่าช้ากับการส่งของ ไม่ได้คุณภาพนั้น มี
เหตุผลจำเป็นถึงขั้นต้องเปลี่ยนคนซื้อเสียหรือ กรมทางนั้นเป็นหน่วยปฏิบัติก็เมื่อเขา
ทำงานล่าช้า เมื่อเขาทำงานส่งยางมาไม่ได้มาตามคุณภาพ - เราเป็นรัฐมนตรีมีอำนาจ
ย้ายอธิบดีภายใน ๔ เดือน ทั้งเขาเป็นภายใน ๔ เดือนยังย้ายได้ แล้วทำไมเราจะ
ย้ายอธิบดีอีกหรือเจ้าหน้าที่อีกทำไมจะย้ายไม่ได้ ทำไมไม่เลือกแก้ปัญหาโดยวิธีแก้ปัญหา
ที่กรมเขา แก้ที่กรมทาง เมื่อกรมทางทำล่าช้า หรือในเมื่อส่งยางมะตอย ไม่ได้คุณภาพ
มีการทุจริตคอร์รัปชันเลงานข้าราชการกรมทางซึ่ครับ แต่นักกลับไปหลักปัญหาในลูก
ไปให้ ร.ส.พ. เขาแล้วการทำการโยนลูกนั้นก็ปรากฏของไหวอยู่ในหนังสือที่ท่านส่งมา
ข้อคำพูดอยู่เป็นบางคำเท่านั้นเองทำให้คนที่ขายยางมะตอยได้สมัยก่อน มีหลายราย
เวลานี้สุดท้ายเหลือเพียง ๑ รายคือบริษัททิพย์โก มันเรื่องอะไรครับ แต่ก่อนกรมทาง
เขาซื้อก็มีคนประมูลแข่งขันกันเยอะแยะ ราคาก็ถูกลง แต่นี่พอโยนลูกไปให้ ร.ส.พ.
ทำ ร.ส.พ. ไปออกเงื่อนไขอะไรต่ออะไรมากมายก่ายกองทำตัวเหมือนกับเป็นเจ้าของ
งบประมาณ คัดเลือกผู้ที่จะขายเสียเอง นี่ก็ ร.ส.พ. เขาทำอย่างนี้ทำไปทำไม

กลับกลายเป็นว่า เหลือบริษัทปิโตรเคมีสิทธิ์ครบคุณสมบัติถูกต้อง เพียงอันเดียว เหตุที่ถูก
 ต้องเพียงอันเดียวเพราะอะไร ไร้วินัยครับท่านประธาน ผ่านไปท่านนายกรัฐมนตรีครับ
 ในข้อ ๑.๖ บอกว่าอย่างนี้ครับ บอกว่าผู้ที่จะมีคุณสมบัติสิทธิ์ได้นั้น จะต้อง เป็น
 โรงงานผู้ผลิต โรงงานผู้ผลิตจะต้องเป็นโรงงานที่ได้รับอนุญาตมาตรฐานผลิตภัณฑ์
 อุตสาหกรรมแอสฟัลท์อิมัลชัน (Asphalt emulsion) ทุกชนิดที่กรมทางกำหนด
 ไว้ในสเป็ค - คำพูดมาอยู่ตรงที่คำว่าทุกชนิดเท่านั้นเองครับ มีทั้งหมด ๕ ชนิดด้วยกัน
 เมื่อมี ๕ ชนิดด้วยกัน การรับรองมาตรฐานหรือว่าได้เครื่องหมายแสดงผลิตภัณฑ์ทั้ง
 ๕ ชนิดนี้มีอยู่บริษัทเดียวก็คือบริษัทปิโตรเคมีครับ อาศัยช่องทางอย่างนี้ละครับ ทำให้
 เหลือบริษัทปิโตรเคมีบริษัทเดียวเป็นผู้ที่มีสิทธิ์เข้าไป แะ ร.ส.พ. นั้นเป็นข้อยกเว้นอยู่แล้ว
 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วเห็นไหมครับ ท่านประธานครับ จึง เห็น
 ว่าเรื่องยางมะตอยนี้เมื่อเป็นบริษัทปิโตรเคมีได้การประมูลตลอดมาทุกครั้งไป ทิปโก้
 ร.ส.พ. ๗ มาตลอดเวลาเลยครับ ตลอดเลยครับ แล้วหลักการการประมูลโดย
 เงื่อนไขที่ ร.ส.พ. ออกนั้นทั้งในเอกสารที่กระผมได้นำนี้ ทั้งอธิบายที่กรมทางก็
 ทั้งรองปลัดกระทรวงคมนาคมเสรีก็ ทั้งปลัดกระทรวงคมนาคมก็ ทุกคนค้านเป็นเสียง
 เดียวกันเลยไม่เห็นด้วย เหตุผลที่ค้านอันหนึ่งก็คืออะไร ไร้วินัยครับท่านประธานครับ การ
 ประกาศราคานั้นโดยปกติจะต้องมีการแข่งขัน ร.ส.พ. มีหน้าที่คัดเลือกผู้ที่จะมีสิทธิ์ขาย
 ขณะเดียวกันกรมทางก็มีสิทธิ์ประกาศราคาผู้ขาย ที่นี้กรมทางก็ต้องทำหน้าที่ในการ
 ประกาศราคา ก็ออกประกาศราคา แะ ร.ส.พ. นั้นมีหน้าที่ทำอะไรครับ มีหน้าที่
 คัดเลือกผู้ที่จะขาย ตามคำสั่งของท่าน ข้อที่ ๑.๔ กับ ๑.๕ บอกว่า กรมทางจะ
 คัดเลือกได้ต่อเมื่อ ร.ส.พ. คัดเลือกแล้ว คือเอารายชื่อจาก ร.ส.พ. คัดเลือก
 นั้นไปดำเนินการอีกทีหนึ่ง ที่นี้ ร.ส.พ. คัดเลือกมาบริษัทเดียว คัดเลือกได้บริษัท
 ทิปโก้บริษัทเดียว เพราะฉะนั้นแล้วกรมทางเขาจะไปหาได้อย่างไรครับ ประกาศราคา
 ออกไปก็มีทิปโก้บริษัทเดียว แล้วอย่างนี้จะเรียกว่าประกาศราคาแข่งขันได้อย่างไร ไม่
 ได้ครับ นี่เห็นไหมครับว่าโดยผลจากคำสั่งของท่านรัฐมนตรี ออกไปอย่างนี้ครับ

มันก่อผลมากมายเลย ในนี้มีเอกสารหลักฐานเปรียบเทียบว่าผลที่ผลิตเสียมากมาย
 กระผมกราบเรียนท่านนายกในที่นี้ไม่ไ้ครับ เพราะเวลาไม่ให้พรรคพวกเขาจะทำหนิ
 ผมเอา แต่กระผมยกเป็นแต่เพียงตัวอย่างให้ พวกนายกโคทรามว่า อย่างเรื่อง
 ยางมะตอยมันเห็นกันชัด ๆ กระผมไม่พูดถึงว่ามันดี ไม่ดีวิธีการ แต่กระผมเห็นว่า
 ลักษณะการดำเนินการตลอดมา มันเป็นเรื่องที่ให้คนเขาพูดวิจารณ์กันได้โดยตลอด มัน
 ได้ตั้งแต่ว่าทำไมไม่แก้ปัญหาในกรมทางในเมื่อความล่าช้าเป็นต้นเหตุ การส่งของไม่ได้
 คุณภาพเป็นต้นเหตุ มันก็ต้องแก้ที่กรมทาง แก้ที่ตัวข้าราชการบริหาร แต่กลับคลาไ่ย
 แก้โดยวิธีโยกไปให้ ร.ส.พ. สุดท้ายผลการประมูลราคาก็สูงขึ้น เหลือบริษัทเดียวที่ถูก
 ชาติได้ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ววิธีการอย่างนี้มันไม่สวยครับ ก็ทำให้เป็นคนที่เขาพูดกันได้
 โดยตลอดเวลาว่าเป็นเรื่องอย่างไร เรื่องยางมะตอยนี้โดยผลการพิจารณา ท่าน
 อธิบดีกรมทางท่าน ท่านก็ย้ายเดงก็ย้ายไป เป็นรองปลัดกระทรวง อย่างเก่า อันนี้
 เป็นผลของมันนะครับว่าผลมันตามมายังมีอีกเยอะแยะที่เดียวครับที่ตามมา ตามมาได้
 อยางไร มีอีกเรื่องหนึ่ง ก็คือเรื่องชลลธรวิธีชล เรื่องการฉาบผิวแบบชลลธรวิธีชล
 นี้ก็มีการนำเอามาใช้ฉาบผิว เสร็จแล้วก็อย่างไรครับ กระผมเองก็ไม่มีความรู้ เรื่อง
 เทคนิคมากนัก เอาละ สรุปยอมรับว่าชลลธรวิธีชลนี้ตลอดสู้กันมามากเหลือเกิน ใน
 กรมทางกับทางกระทรวงตอนจนกระทั่งว่าหลักการชลลธรวิธีชลนี้ ถูกนำมาทดลองใช้
 เสร็จแล้วปรากฏว่าอย่างไรครับ ผลงานของชลลธรวิธีชลนี้ ท่านประธานผ่านไปที่ท่าน
 นายกครับ ไปดู ๖ จุดครับ ที่ไหนครับ ที่ถนนสายเอเชียตรงรังสิตหน้าแขวงการ
 ทางไปคูชี่ครับ ผลของการทำชลลธรวิธีชล หลักการใหม่ที่ท่านรัฐมนตรีท่านให้ใช้ครับ
 เวลาที่ลอนหมดเลยครับ อีกที่หนึ่งก็คือที่ถนนเทพารักษ์ ลองไปดูชี่ครับ ลอนไปหมด
 เลยครับ แล้วอย่างนั้นะครับ ผลงานมันออกมาสู้กันแทบล้มแทบตายไปยกเลิกวิธีเก่า
 ของเขา เอาชลลธรวิธีชลมาใช้ เสร็จแล้วผลงานมันก็ออกฟ้องตัวเอง อย่างนี้
 แล้วบริษัทที่ไหนครับ บริษัทที่ไหนประมูลได้ไหมครับ บริษัทเทียมตัน บริษัทยางมะตอย
 เป็นของใครรู้ไหมครับ ถนนวงเวียนบริการ เพราะฉะนั้นเห็นไหมครับยุทธจักร

ยางมะตอยก็ดี การประมูลทำถนนผิวถนนก็ดี ซัลเลอร์วีซีลในระบบนี้ก็ดี บทบาทสำคัญ
 อยู่ที่บริษัท เอ บริษัท คือบริษัทถนนอมวงศ์บริการกับบริษัทเทียมตัน เอ บริษัท ปัญหามัน
 ไม่ได้โดยตรงนั้นครับ นี่เป็นเพียงข้อมูลนำเรื่องของกรรมเท่านั้นเอง ปัญหามันอยู่ตรง
 นั้นครับ ท่านนายกครับ ว่าสิ่งอย่างนั้น กรรมมากจะถามท่านรัฐมนตรีคมนาคมว่า
 ตอบผมอย่างไร ในเมื่อกรรมนี้เป็นบัญชีผู้ถือหุ้นของ ๔ บริษัทด้วยกัน บริษัทหนึ่งก็คือ
 บริษัทถนนอมวงศ์บริการ เจ้าผู้ทรงอิทธิพลของเรื่องยางมะตอย บริษัทอีกบริษัทหนึ่งคือบริษัท
 ทิปโกอีมีลจัน อีกบริษัทหนึ่งคือบริษัท เทียมตัน อีกบริษัทหนึ่งบริษัทที่ ๔ คือ บริษัทकुสิต
 บริการ ลองดูบัญชีผู้ถือหุ้นและกรรมการของทั้ง ๔ บริษัทนี้ครับ ข้ากับผมเคยได้รับ
 มัน เป็นบริษัทเดียวกันทั้งนั้นเลยครับ เคยถามมีเอกสารนี้จะส่งมอบให้กับ ฯพณฯ นายก
 ผ่านท่านประธานสภา แต่จุดสำคัญมันอยู่ตรงนั้นครับ มันอยู่ตรงที่ว่าข้าราชการกรมทาง
 เองนี้ครับ ข้าราชการกรมทางตัวใหญ่ ๆ และตัวเล็ก ๆ ที่รวมอยู่ในทีมที่ถูกใช้งาน
 เพื่อการนี้โดยเฉพาะนะครับ มาเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัทนี้ครับ บริษัทเทียมตันนะครับ
 เอาคนแรก ๑ แล้วกันนะครับ นายศรีพร คำทงาย นายศรีพร คำทมาय นี่คือใคร
 รู้ไหมครับ คน ๆ นี้เป็นผู้ช่วยการกองบำรุงครับ ของกรมทาง อีกคนหนึ่งคือใคร
 รู้ไหมครับ นายเสถียร วงศ์วิเชียร คนนี้คือใคร มีตำแหน่งเป็นรองอธิบดีอยู่ใน
 กรมทาง และนายเสถียรนี้เคยเป็นเลขานุการกรม สมัยท่านรัฐมนตรีเฉลียว เป็น
 อธิบดีกรมทาง เรื่องนี้มันพัวพันถึงท่านเพราะลูกเขย ท่านเองก็เป็นผู้ช่วยการกอง
 จัดซื้อพัสดุด้วย และทีมเรื่องมีราวที่เรื่องของปราจีน ๓๐ ล้าน ที่ ฯพณฯ นายก ได้สั่ง
 ย้ายไปคราวก่อนนั้นได้ลงโทษแล้วก็สอบสวนกันตอนนั้น ท่านคงจะจำได้ นายเสถียร
 วงศ์วิเชียร นี่คือรองอธิบดี ถือหุ้นอยู่ด้วยครับ ๑๐๐ หุ้นด้วยกัน นายประวัติ วรุตตะมะ
 อันนี้เคยเป็นเชคกรุงเทพ ฯ เวลานั้นอยู่ที่กรมทางครับ อีกคนหนึ่งคือ นายศักดิ์
 ปุณยานันต์ ครับ เป็นผู้ช่วยการกองวิเคราะห์และวิจัย เดิมเป็นผู้ช่วยการกอง
 วางแผนงาน เห็นไหมครับ แทม ตัวเบ้ง ๆ ทั้งนี้ในกรมทางที่ไปถือหุ้นอยู่ใน

๑๕๖

บริษัท เทียมตัน และบริษัท เทียมตันนี่ก็ได้อำนาจกับกรมทาง ในเรื่องการซัดเลอรัล
 และในเรื่องยางมะตอยซึ่งก็มีกรรมการชุดเดียวกันหมด ทำงานกันอยู่ในนี้ ท่านประธาน
 ครับ กระผมมีข้อมูลสุดท้าย ในเรื่องยางมะตอยให้ท่านเห็น กระผมเองนั้นก็ไม่อยาก
 ทำอะไรไม่มีหลักฐาน ต้องพูดกันควลกันด้วยหลักฐานและรูปภาพ รูปภาพนี้ถ่ายมาครับ
 สด ๆ ร้อน ๆ ครับ รูปภาพนี้เป็นรูปภาพของพรรคประชากรไทย ที่ทำการพรรค
 ประชากรไทยตั้งอยู่ที่ไหนครับ ตั้งอยู่ที่ถนนพระราม ๖ ครับ เบอร์โทรศัพท์ต้องการ
 เดี่ยวผมจะให้ครับ มีครับ โทรศัพท์ไปเช็คได้เดี๋ยวนี้เลยพระราม ๖ แล้วอยู่ชั้น ๓
 ของตึก ของใครครับ เป็นตึกของบริษัททิปโก้ซึ่งได้รับสัญญาางมะตอยของกรมทางนี้
 ครับ นี่ครับคือหลักฐานชัดโจ่งแจ้งเลย กระผมถึงได้ถึงบางอ้อว่ามันอะไรกันนะ
 มันอะไรกันนี้ครับ มันทำไมเรื่องราวมันถึงโยกไปโยกมา ไปอยู่ ร.ส.พ. ได้อย่างไร
 แล้วทิปโก้มันได้อย่างไร ก็เพิ่มมาถึงบางอ้อด้วยรูปภาพอันนี้ และสถานที่ทำการของ
 พรรคประชากรไทยกับบริษัททิปโก้ บริษัทถนนวงศับริการ ถนนวงศับริการเป็นปั้
 น้ำมัน ปตท. อยู่ข้างหน้านะครับ แล้วคู่มือบริการก็อยู่ที่เดียวกัน เห็นไหมครับ
 กระผมถึงบางอ้อเลยครับ กระผมไม่ไควาทานทุจริตนะครับ กระผมไม่ไควาทานมี
 อะไรนะครับ แต่พฤติกรรมของท่านทั้งหมดและกับหลักฐานที่กระผมได้นับรับกัน กระผม
 ก็จะไม่สรุปว่าความหมายของมันจากลักษณะอย่างนั้นเป็นอย่างไร ก็ขอให้ าวณา
 นายก ผ่านท่านประธานพิจารณาเอาเองก็แล้วกัน ข้อมูลอันนี้ประเดี๋ยวจะมีทางพรรค
 ชาติไทยจะมอบให้ าวณา นายก อีกครั้งหนึ่ง กระผมขอสรุปด้วยประโยคย่อ ๆ
 อย่างนั้นนะครับว่า ในหนังสือพิมพ์เคลิมิเรอร์ ใครทำหนังสือพิมพ์กระผมหล่นไปแล้ว
 แต่กระผมจดข้อความไว้เพื่อให้เห็นยาว ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ก็เป็นทีที่ทราบก็ละครับ ต้อง
 ยกเว้นให้ท่านคนเดียวละ เพราะว่าท่านเป็นรัฐมนตรีท่านเดียวที่ถูกอภิปรายทั้งสองครั้ง
 เป็นคนเดียวใน ๔๔ คน ท่านก็ต้องอาศัยหนังสือพิมพ์เคลิมิเรอร์ของท่าน เป็นหน่วยงาน
 ประชาสัมพันธ์ของท่าน ท่านก็เขียนอะไรของท่านไป พอมาถึงเรื่องขนอาวู ท่านก็

แก้วอยู่ในหนังสือพิมพ์เคลิมิเรอร์ วันที่ ๖ ท่านใช้ข้อความในข้อหนึ่งว่าอย่างนี้ครับว่า
 กระทรวงมีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในกิจการของ บทค. คือบริษัทไทยเดินเรือ เมื่อ
 บทค. จะไปดำเนินกิจการร่วมกับใคร กระทรวงจึงจะต้องดูแลว่าบริษัทที่จะมา
 เกี่ยวข้องนั้นจะต้องทำประโยชน์ให้กับทางบ้านเมืองดีที่สุดและมากที่สุด นี่คือการประกาศ
 สัจจะของท่านในหนังสือพิมพ์เคลิมิเรอร์ว่า ที่ท่านต้องไปยุ่งเรื่อง บทค. นั้นนะ เรียก
 ประชุมวิสามัญประชุมผู้ถือหุ้นใหญ่ ๕ ครั้ง ๗ ครั้ง คัดต่อกันภายใน ๒ เดือนนั้น ซึ่งมัน
 ประหลาดที่สุด แล้วรัฐมนตรีช่วยของท่านไปนั่งเป็นประธานที่ประชุมผู้ถือหุ้น อยู่ด้วย
 ทุกครั้งไป เปลี่ยนกรรมการเพื่อให้เป็นไปตามที่ตนเองต้องการตลอดเวลา ท่าน
 ประกาศสัจจะ แก้วไว้อย่างนี้ กระผมขอถามอย่างนี้ครับว่า ก็แล้วเรื่องยางมะตอยละ
 บริษัททั้ง ๔ บริษัท บริษัทโดยเฉพาะเทียมตัน มีข้าราชการในกรมทางถึงไหน ตัว
 ใหญ่ ๆ นับตั้งแต่รองอธิบดี ผู้อำนวยการกอง อยู่มามายอย่างนี้ แล้วท่านเองก็
 สำนักงานพรรคของท่านก็ตั้งอยู่ที่บริษัททิปโก้ แล้วอย่างนี้ครับ สัจจะของท่านที่ประกาศ
 กับโอกรณียังนี้ ทำไมท่านไม่เข้าไปจัดการกับโอกรณียี่ ทำไมท่านไม่เข้าไปจัดการ
 กับตัวข้าราชการต่าง ๆ ในบริษัทนี้ ให้เหมือนกับสัจจะที่ท่านประกาศ ในหนังสือพิมพ์
 เคลิมิเรอร์ ทำไมกรณี บทค. ท่านแก้ตัวให้ได้ แต่ทำไมที่กรณีเห็นกันชัด ๆ ละว่ามัน
 มีการคุกคิกกันอยู่กับบริษัททิปโก้ แต่ทำไมท่านนิ่งเฉยปล่อยให้ประโยชน์ของประเทศชาติ
 มันลดลงไป ๆ เพราะอะไรละครับ ช่วยกรุณาตอบคำถามอีกทีหนึ่งเถอะ กระผม
 มีเรื่องเยอะท่านประธานครับ ในเวลาช่วงแค่นี้ครับ ไม่สามารถที่จะพูดเรื่องราว
 ต่าง ๆ ของกระทรวงคมนาคมได้ทั้งหมด แต่เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งหมดที่มันเกิดขึ้นมา
 นั้นนะ ทุกคนก็เป็นที่ทราบก็ เวทีในรัฐสภาเป็นเวทีแต่เพียงสรุปผลงานออกมาให้เห็น
 กันชัด ๆ เท่านั้นในบางกรณี อย่างในเรื่องรถทัวร์ของท่านสมาชิกเพื่อนกระผมสรุปไป
 นั้น ประเด็นมันเป็นประเด็นข้อกฎหมายประเด็นหนึ่ง แต่ประเด็นในทางรัฐศาสตร์ที่
 กระผมติดใจมากก็คือว่า ก็ทำไมในคำถามที่ ๑ ก็คือว่า ทำไมรัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงคมนาคม ๖ คนไม่อนุมัติเรื่องรถทัวร์ ๑๕ คันมาแล้ว แล้วมีเหตุผลใจอะไร
ให้รัฐมนตรีคนนี้จะต้องไปทำเรื่องนี้ หยิบเรื่องนี้ขึ้นมาอนุมัติให้มันได้ แล้วก็อนุมัติ
ไปท่ามกลางการคัดค้านของกรมการขนส่ง ที่แรกเขาก็คัดค้าน บขส. เขาก็คัดค้าน
มันมีอะไรกลัใจให้ต้องหยิบขึ้นมา โอ้เรื่องช่วยรถฝึกกฎหมาย ๖ คัน นายกทพ.ทำมา
ตั้งแต่สมัยท่านอยู่มหาไทรแล้ว ถ้ามันเข้าหลักเข้าเกณฑ์เขาก็ช่วยไปนานแล้ว เขาไม่
ปล่อยให้มันหลงเหลือหรอก ก็เพราะไอ้ ๑๕ คันนี้มันไม่เข้าหลักเข้าเกณฑ์ มันถึงได้
หลงเหลืออยู่ตลอดเวลาอย่างนี้ เพราะเส้นทางไหนมันก็ไม่เคยปรากฏว่า เดินเส้นทาง
มา กรมการขนส่งเขาก็ยืนยันในเรื่องนี้ไว้ แล้วประกาศที่ ๒ ท่านอาจบอกว่าท่าน
อนุมัติเห็นชอบไป เพราะว่ามันขาดแคลน กรมก็เห็นด้วยว่าขาดแคลน ถ้าขาดแคลน
แล้ว แต่วิธีการอนุมัติของท่าน ท่านทำไมถึงอนุมัติเป็นโควตาลอย ๆ ขึ้นมา อนุมัติ
โควตา ๑๕ คันให้นายบพิตรไปทั้งหมดเลย แล้วแต่นายบพิตรจะไปกำหนดว่าใครให้
ราคาสูงที่จังหวัดไหน ท่านบอกว่าสมมุติถ้าขาดแคลนอยู่ใน ๑๐ จังหวัด ใน ๑๐ จังหวัด
ภาคอีสาน แต่ท่านไปอนุมัติ ๑๕ คันให้นายบพิตรทั้งหมด ถ้านายบพิตรเกิดไปขายให้
ทางภาคใต้และทางภาคเหนือละ แล้วไอ้รถ ๑๕ คันที่ท่านอ้างเหตุผลว่ามันขาดแคลนนั่น
นะ มันจะไปตกที่ภาคอีสานที่มันขาดแคลนตรงไหน วิธีการที่ท่านอนุมัติ ท่านอนุมัติไม่ถูก
อนุมัติไปทำให้กรมต้องคิดแบบนั้น ถ้าอนุมัติตรงไป ตรงไปที่จังหวัดนั้นเลย บอก
เขาจังหวัดนี้ คันที่ ๑ คันที่ ๒ คันที่ ๓ ที่ขาดแคลน ถ้าอย่างนั้นมันคั่นกันไม่ออก
แต่ท่านอนุมัติรวม ๆ กันไป แล้วแต่นายบพิตรจะไปกำหนดเส้นทางว่าจะให้ลงที่ไหน
ประเด็นอย่างนั้นมันพูดกันยากครับ มันก็มีอีกหลายประเด็นในเรื่องรถทัวร์ที่เป็นเรื่องที่
ขัดแย้งมาก และความรับผิดชอบต่าง ๆ ในทางกฎหมายมันไม่เกิดขึ้นหรอกครับ แต่ใน
ทางการเมือง การบริหาร ถ้าเป็นข้าราชการพระธรรมคานี้ เขาตั้งกรรมการสอบสวน
แล้วครับ ถ้าเป็นข้าราชการเกิดเรื่องอย่างนี้เขาตั้งกรรมการสอบสวน ในทางการเมือง
เมืองโคยมรยาททางตะวันตกเขาก็ลาออก แต่ถ้าในทางกฎหมาย ไม่ไร่น้ำที่

ของพรรคฝ่ายค้านที่จะไปฟ้องร้องเป็นเรื่องของกรมอัยการ เจ้าหน้าที่บ้านเมืองและ
 เรื่องของผู้เสียหายที่จะไปฟ้องร้องกันเอง เพื่อเป็นอย่างนี้ กระผมเองก็ขอกราบเรียน
 ว่า เรื่องทั้งหมดที่กราบเรียนผ่านท่านประธานไปท่านนายกรัฐมนตรี เป็นแต่เพียงส่วนหนึ่ง
 และก็น้อยเหลือเกิน กระผมเองนี้ไม่อยากข้ามคนล้มหรือใครครับ แต่วันนี้กระผมถูก
 ทำหายเหลือเกินนะครับ กระผมก็พอพูดเอาเฉพาะแก้ตัวของกระผมเองเท่านั้น กราบ
 ที่แล้วกระผมอภิปรายท่าน กระผมเองก็ทำเพื่อป้องกันตัวเอง ยังไม่ได้พูดว่าท่านนั้น
 อยากจะเป็นนายกและกระผมกำลังจะพิสูจน์ว่า ท่านจะเป็นนายกได้อย่างไร และ
 พฤติกรรมที่ท่านไม่ยอมเป็นรองนายกมาเป็นรัฐมนตรีนั้นนะ เพราะอะไร ท่านอยาก
 เป็นนายกรัฐมนตรีคุณเข้าไปสิครับ ๓ แส่น ๓ แส่นจะต้องได้ ส.ส. อย่างน้อย ๑๖๕ คน
 ๓ แส่นคน ๑๖๕ มัน ๕๐ ล้านเข้าไปแล้วครับ ถ้าเป็นรองนายกทำอะไรได้ครับ ทำไม
 ไ้หรือครับ ต้องเป็นรัฐมนตรีว่าการ ทำอย่างไรอนาคตเลือกตั้งข้างหน้าฉันจะได้
 เป็นนายกรัฐมนตรีในระบบประชาธิปไตย มันต้องมีเงินครับ แล้วคนในพรรคมีเงิน
 ไหมครับ มันไม่มี ไม่มีก็ต้องงมหาทุกตลอดเวลา แล้วเห็นไหมครับ กระผมพูดแล้ว
 ว่า เสนอของชายวางแผน ให้น้องชายเป็นประธานคณะกรรมการการคมนาคม แล้วถาม
 คุณว่า คณะกรรมการการคมนาคมของสภาผู้แทน ทำงานได้ราบรื่นตลอดมาไหมครับ
 ทะเลาะกันตลอดเวลา จนกระทั่งต้องปลดประธานคมนาคม เห็นไหมครับ กระผม
 เองว่าในส่วนตัวท่านนั้น กระผมเคารพและนับถือท่าน เพราะท่านเป็นคนหนุ่มรุ่น ๆ
 ก่อนกระผมหน่อย เสร็จแล้วก็มีความคิดความอ่านท่านไม่ใช่อย่อยครับ ใช้อยู่ครับ
 แต่ว่าวิธีการที่ท่านใช้แล้วก็ทริ มานะ ความอวดก็อะไรของท่านนั้นแหละ เป็นตัวที่
 ถูกท่านให้ลงมา ท่านมี ๖ ลักษณะอยู่ในตัวของท่านเองครับ เพราะฉะนั้นพยายามทั้ง
 ลักษณะหนึ่งแล้วท่านจะเป็นนายกรัฐมนตรีต่อไปในอนาคตได้ ขอคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภา
 ผู้แทนราษฎร ได้กลับมานั่งบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

คุณสรวุฑ

เกี่ยวตอปลัดที่เคียว

เลยกรับ

นายสรวุฑ นิยมทรัพย์ (นครปฐม)

ท่านประธานที่เคารพ

กระผม สรวุฑ นิยมทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม พรรคชาติไทย
 กระผมขออภัยที่ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยกระผมจะขอ
 ชี้แจงต่อท่านประธานสภาในเบื้องต้นเสียก่อนว่า ทุกคืนก่อนที่กระผมจะนอนนั้น กระผม
 ได้แผ่เมตตาจิตไปยังมนุษยรวมโลก กระผมไม่มีความโกรธเคืองเลย แม้ว่ารัฐมนตรี
 ท่านผู้นี้จะได้เคยไลกระผมออกจากพรรคประชาธิปัตย์ไทยไปแล้วก็ตาม ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ เมื่อเช้านี้กระผมได้อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง คือหนังสือพิมพ์บ้านเมือง
 ได้ลงข่าวการให้สัมภาษณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยรัฐมนตรีท่านนี้ได้
 กล่าวว่า ท่านรู้เรื่องของกระทรวงคมนาคมทั้งหมด และไม่จำเป็นต้องให้ข้าราชการ
 หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจท่านใด มาช่วยชี้แนะท่าน และท่านรัฐมนตรีก็ยังได้พูดต่อไป
 อีกว่า ในการลงคะแนนในวันรุ่งขึ้นพรรครวมรัฐบาลไม่ต้องมาช่วย ถ้าใครไม่เชื่อไป
 อ่านหนังสือพิมพ์ดู ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้นมันหน้าที่ที่จะ
 ต้องควบคุมดูแลให้เจ้าหน้าที่ในกระทรวงปฏิบัติตามกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่
 อยู่ใกล้ชิด เช่น รัฐมนตรีช่วย เลขานุการรัฐมนตรี แต่บังเอิญเกิดมีเรื่อง เรื่องหนึ่ง
 ขึ้นมา คือเรื่องของรถ บขส. ไม่ใช่เรื่องของรถทัวร์ ๑๕ คันครับ เพราะว่าเรื่องของรถทัวร์
 ๑๕ คันนั้น ในความรู้สึกของกระผม มันเป็นเรื่องเก่าล้าสมัยไปแล้ว เรื่องที่เกิดขึ้น
 ขึ้นในเรื่องของ บขส. นั้นก็มีเรื่องเกิดขึ้นในเส้นทางรถเมล์ที่วิ่งระหว่างจังหวัดปทุมธานี
 คือเรื่องของบริษัท ลาคหลุมแก้วขนส่ง จำกัด กับเรื่องของบริษัท สามสุขประชากิจ
 จำกัด ทั้ง ๒ บริษัทนี้ทำหนังสือบันทึกถึงคณะกรรมการการคมนาคม บังเอิญเขาส่ง
 ให้กระผมเมื่อเช้านี้และก็มีคนมาส่งบอกว่าได้ส่งเรื่องเหล่านี้ไปยังกระทรวงคมนาคม ไป
 ยังอธิบดีกรมการขนส่งทางบก ไปให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมด้วย โดยทำ

เรื่องร้องทุกข์ขึ้นมาว่า บริษัทลาคหลุมแก้วขนส่ง จำกัด ซึ่งอยู่ที่อำเภอลาคหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี เป็นผู้ได้รับอนุมัติเส้นทางเดินรถในสายที่ ๓๕๕ จังหวัดปทุมธานี - บางซาย บางซายนี้อยู่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสาย ๓๕๗ ปทุมธานี - นนทบุรี อีกบริษัทหนึ่งคือบริษัท สามชุกประจักษ์ จำกัด ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบการขนส่งประจำทางรถโดยสารสายที่ ๓๐๓ สายสุพรรณบุรี - อยุธยา ท่านประธานครับ รถโดยสารของบริษัท ลาคหลุมแก้วขนส่ง จำกัด และบริษัทสามชุก จำกัด นั้น ทั้ง ๒ บริษัทอยู่ในเส้นทางที่ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก แต่ว่าคราวนี้มีบริษัทหนึ่งครับ เป็นบริษัทร่วมของเอกชนจังหวัดระหว่างโลกสำโรง - สุพรรณบุรี โลกสำโรง นั้นอยู่ในจังหวัดลพบุรีครับ รถของบริษัทนี้ได้ส่งคนมาวิ่ง เต้นกับเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยให้เงินเป็นจำนวนล้าน โดยขอใช้เส้นทางจาก โลกสำโรง - สุพรรณบุรี มาที่อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วเมื่อการยื่นคำขอของบริษัทพร้อมกับ ขชส. ยังไม่ทันได้อนุมัติ รถสายนี้วิ่งระหว่าง โลกสำโรง - สุพรรณบุรี และก็มาที่บางบัวทองตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ ต่อมาก็จ้างรถทั้ง ๒ บริษัท ตามที่กระผมได้ทราบเรียนท่านประธานสภา เมื่อสักครู่นี้ได้ไปร้องเรียนให้ ตำรวจจับ เนื่องจากว่าวิ่งผิดเส้นทางและวิ่งนอกเส้นสัมปทาน หลังจากที่ได้ตำรวจได้ทำการจับกุม บริษัทที่ร่วมที่วิ่งสายโลกสำโรง - สุพรรณบุรี ก็ไปพบกับเลขานุการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม โดยขอให้ออกหนังสือเพื่อขอให้รับการจับกุมรถที่วิ่งผิดกฎหมาย รถที่วิ่งนอกเส้นทางกระผมอยากจะอ่านขออนุญาตท่านประธานสภา อ่านหนังสือที่เลขานุการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมมีถึงสารวัตร สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางซาย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา "เรื่อง ขชส.ขอความร่วมมือในการผ่อนผันการจับกุม เรียน สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางซาย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากเจ้าของรถร่วมบริษัท ขนส่ง จำกัด สาย ๔๖๒ โลกสำโรง - สุพรรณบุรี ได้ยื่นเรื่องขอปรับปรุงเส้นทางเดินรถจากโลกสำโรง - สุพรรณบุรี

เป็นโลกสำโรง - สุพรรณบุรี - นนทบุรี ต่อทางราชการ ดังนั้นในระหว่างการพิจารณาของทางราชการอยู่นี้ กระทรวงคมนาคมใครขอความร่วมมือผ่อนผันการจับกุม รดสายคงกล่าวไปก่อนจนกว่าทางราชการจะได้พิจารณาแล้วเสร็จ ทั้งนี้กระทรวงคมนาคมได้เร่งรัดให้กรมการขนส่งทางบกพิจารณาโดยเร็ว" หนังสือนี้ออกเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๖ นอกจากกระทรวงคมนาคม มีเลขที่เสร็จรับท่านประธาน เลขที่ คค ๐๑๐๐/๑๐๕๕ อีกฉบับหนึ่ง วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๖ "เรื่อง ขอความร่วมมือในการผ่อนผันการจับกุม ถึง สถานีตำรวจภูธร อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ก็แจ้งควยว่า รดสาย ๔๒๒ โลกสำโรง - สุพรรณบุรี โดยเส้นทางและขณะนี้อยู่ใน การพิจารณาของกระทรวงคมนาคม ขอให้ทางเจ้าหน้าที่ผ่อนผันการจับกุม"ท่านประธาน ครับ. เรื่องนั้นครับกระผมได้เปิดกฎหมายของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ในมาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง การขนส่งโดยรถขนาดเล็ก หรือการขนส่งส่วนบุคคล เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง มีกฎเกณฑ์ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๕ ซึ่งกระผมขออนุญาตท่านประธานอ่านอีกครั้งหนึ่งเถอะครับ "มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ใดรับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง โดยรถขนาดเล็ก หรือผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลใช้ หรือยอมให้ผู้อื่นใช้รถที่ได้รับอนุญาต ทำการขนส่งนอกเส้นทาง" ตรงนี้แหละครับมันเข้าประเด็น ท่านประธานเนื่องจากว่าเลขานุการของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม คือ ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร ได้มีหนังสือขอความร่วมมือต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งสองแห่ง ตามที่กระผมกราบเรียนท่านประธานสภา เมื่อสักครู่นี้ให้รถที่วิ่งนอกเส้นทางนั้นไม่ต้องถูกจับกุม เป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย แล้วนอกจากนั้นต่อมาในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๒๗ นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ก็มีหนังสืออีกฉบับหนึ่งถึงอธิบดี

กรมการขนส่งทางบกให้ระงับการจับกุมเช่นเดียวกัน . ท่านประธานครับที่วิ่งนอก
เส้นทางที่ไม่ได้รับอนุญาตตามที่กรมการทะเบียนท่านประธานตามมาตรา ๒๓ และ ๓๕
นั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจเขามีสิทธิจับแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเลขาธิการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ทำบันทึกขอไม่ให้ตำรวจจับ ซึ่งกรมจะขออนุญาต
ท่านประธานอาน "เรียน ท่านอธิบดีกรมการขนส่งทางบก เรื่อง ขอความ
อนุเคราะห์ระงับการจับกุม กว๊านหน้ารถสาย ๔๖๒ โดยยื่นเรื่องขอปรับปรุงเส้นทาง
เกินรถ ๔๖๒ โกลสาร์ - สุพรรณบุรี เป็น โกลสาร์ - สุพรรณบุรี - บางบัวทอง
ต่อคณะกรรมการพิจารณาหาข้อยุติเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการขนส่งทางบก ซึ่งคณะ
กรรมการทั้งกล่าวได้พิจารณาแล้วมีมติว่าเห็นสมควรให้สาย ๔๖๒ ปรับปรุงเส้นทาง
เกินรถเป็น โกลสาร์ - สุพรรณบุรี - บางบัวทอง ได้ ซึ่งคณะกรรมการจะให้ส่ง
เรื่องให้ ขส. และ ขชส. พิจารณาคำเนินการต่อไป ทั้งนี้ในระหว่างนี้จึงขอความ
อนุเคราะห์ให้ระงับการจับกุมรถสาย ๔๖๒ ไว้ก่อนเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะพิจารณา
จะแล้วเสร็จ จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ด้วยจับขอบคุนยิ่ง นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ
เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการ " ท่านประธานที่
เคารพครับ เรื่องเหล่านี้กรมจะส่งให้ท่านประธานสภาที่ตลิ่ง ท่านประธานเห็นไหม
ครับว่าคนที่ทำหน้าที่ในกระทรวงแต่กลับมีหนังสือไปอีกให้เจ้าพนักงานตำรวจละเว้นการ
ปฏิบัติหน้าที่ อันนี้ในฐานะที่กระผมเป็นผู้แทนราษฎรแล้วบังเอิญเห็นเรื่องนี้เข้าจึงมีความ
คิดว่ารัฐมนตรีผู้นี้ไม่น่าที่จะไว้วางใจ ก็เนื่องจากว่า ผู้ที่เดินเรื่องวิ่งเต้นเรื่องเหล่านี้
ได้มีการจ่ายเงินทองให้กับเลขาธิการรัฐมนตรี ซึ่งเมื่อเช้านี้ก็ได้มาแจ้งกระผมไว้ ท่าน
ประธานที่เคารพครับ นอกจากนั้นมันมีเรื่องเหมาซ่อมของ ขสมก. กระผมจำได้อย่าง
แม่นยำ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๒๖ ขณะนั้น คุณสุมิตร สุนทรเวช ซึ่งเป็นประธาน
คณะกรรมการการคมนาคม กระผมเป็นเลขาธิการอยู่ คุณสุมิตร ได้มาบอกกับ
กระผมบอกว่าขอให้กระผมนำเรื่องรถเหมาซ่อมของ ขสมก. เข้าวรื้อในที่ประชุม

เพราะวารลเหมาซ่อมของ ชสมก. ซึ่งมีอยู่ ๒,๓๐๐ คัน เสียค่าซ่อมกันละ ๔๐๐ บาท
 ต่อคัน ต่อวัน เดือนหนึ่งต้องเสียถึง ๖๐ ล้านบาท ปีหนึ่ง ๗๐๐ ล้านบาท แล้วสัญญา
 จะหมกเอาเดือนพฤษภาคม ๒๕๒๗ ขณะนี้กำลังไต่ข่าวจาก ชสมก. ว่ากำลังจะมีการ
 ต่อสัญญาในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๖ ให้กระผมนำเรื่องนี้เข้าหารือในที่ประชุมเพื่อขอ
 ให้ระงับการต่อสัญญาชั่วคราวไปพลางก่อน กระผมก็เลยเอาเรื่องนี้เข้าหารือในที่ประชุม
 ตกลงกันอย่างนี้ครับ คุณสมิทธิ์รับอาสาว่าจะเอาเรื่องนี้ไปหารือที่รัฐมนตรี โดยจะ
 ขอให้รัฐมนตรีนั้นมีหนังสือ ระงับการเหมาซ่อมไปก่อน หลังจากนั้นกระผมไต่ข่าวมา
 รัฐมนตรีก็มีหนังสือส่งไปยัง ชสมก. เพื่อให้ระงับการเหมาซ่อม แล้วแถลงในท้ายหนังสือ
 บอกว่า ถ้าจะมีการซ่อมหรือจะมีการเหมาซ่อมก็ให้เปิดให้เอกชนทั่วไป มีสิทธิ์มาทำการ
 ประมูลได้ ท่านประธานที่เคารพครับ หลังจากนั้นอีก ๖, ๗ เดือน กระผมไปที่
 ชสมก. ไปเห็นที่กระตั้นค่าเช่าเขียนบอกว่าต่อสัญญาเหมาซ่อม วันที่ ๒๐ พฤษภาคม
 ๒๕๒๗ กระผมก็เลยสอบถามเจ้าหน้าที่ใน ชสมก. ว่า เอ๊ะ เมื่อรัฐมนตรีเขาห้ามไป
 แล้วทำไมจะไปต่อได้อย่างไร เจ้าหน้าที่ ชสมก. บอกว่า รัฐมนตรีสั่งการมาแล้ว
 ให้ทำการต่อสัญญาได้ กระผมก็เลยเอาเรื่องนี้เข้ามาหารือประชุมกัน ในที่ประชุมของ
 คณะกรรมการการคมนาคมและในช่วงนั้นเราได้มีการเชิญรัฐมนตรีมาเข้ามาชี้แจง ต่อ
 คณะกรรมการการคมนาคมเกี่ยวกับปัญหาเรื่องนี้ด้วย ท่านรัฐมนตรีบอกกับกระผม
 บอกว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องให้บริษัทผู้รับเหมาซ่อมได้ต่อสัญญาไปพลางก่อน คือ
 บริษัทชนบุรี ท่านประธานครับค่าเหมาซ่อม ๔๐๐ บาทต่อวันต่อคันมันไม่ถูกนะครับ ถ้า
 จะให้เอกชนคนอื่น ๆ ทั่วไปได้มีสิทธิ์เข้ามาประมูลนี้ ค่าเหมาซ่อมเขาบอกว่าเพียง
 ๔๐๐ หรือ ๕๐๐ บาทต่อคันเขายินดีจะทำ แต่เรื่องเหล่านี้รัฐมนตรีไม่ยอมให้เปิดมีการ
 ประมูลทั่วไป ยอมปล่อยให้บริษัทเดิมคือ บริษัท ชนบุรี จำกัด เป็นผู้ที่มีสิทธิ์เหมา
 ซ่อมต่อไป แล้วขณะนี้สัญญาเหมาซ่อมจนถึงทุกวันนี้ก็หมดอีกแล้วครับป่ะ กระผมก็คิดว่า
 คงจะมีการต่อสัญญาต่อไปอีก ท่านประธานครับ รถ ชสมก. ชาติหนึ่ง ๗๐๐ - ๘๐๐

ล้านบาท ปัญหาการเหมารวมนั้นแก้ไขได้ ถ้าหากว่าเราจะจ้าง หรือเราจะมีผู้ซ่อมรถ
ของเราเอง แต่รัฐมนตรีผู้นี้ไม่ได้ทำ การเหมารวมนั้นอาจจะมิเล็ดพ้น เพราะ
ว่าผู้มาซ่อมมีหนึ่ง ๓๐๐ ล้านบาทคงจะต้องมีการวิ่งเต้นติดคอ ส่วนจะมีการทุจริตกัน
หรือไม่มันไปคิดกันเอาเอง ท่านประธานครับ มีอีกเรื่องหนึ่งเรื่องเกี่ยวกับอะไหล่
เมื่อสักครู่นี้ก็มีผู้ส่งให้กระผมครับ อะไหล่ของบริษัท สวีเดนมอเตอร์ส ของ ขสมก.
เบรค (Brake) วาล์ว (Valve) ถ้าหากว่าจะซื้อให้เอกชน ข้อดีหนึ่งราคา
๔,๗๐๐ บาท แต่ถ้า ขสมก. ซื้อราคาตัวหนึ่ง ๑๐,๓๐๐ บาท เอกสารอยู่อย่างนั้นแล้ว
อย่างนี้ ขสมก. จะอยู่ได้อย่างไรครับ ทุกวันนี้ที่อยู่ไม่ได้เนื่องจากมีการรั่วไหล มีการ
ทุจริต มีการคดโกง แล้วกระผมก็สงสัยว่า ทางกระทรวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวท่าน
รัฐมนตรีเข้าไปมีส่วนพัวพันกับเขาด้วยหรือไม่ก็ไม่น่าจะแน่ใจนัก เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่
กระผมรับภาระหน้าที่จากประชาชนชาวจังหวัดนครปฐม ให้มาสอบถามให้มาอธิบาย
ฉะนั้นกระผมจึงไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีผู้นี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเขาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ทูลนประธานที่

เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย กระผมเป็นผูหนึ่งที่ไกรวมลงนามในญัตติเสนออภิปราย

ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๗ ซึ่งความจริงการอภิปรายไม่ไว้วางใจ

ตามมาตรา ๑๓๗ นั้น แต่เดิมได้กำหนดไว้วันที่ ๒๕ พฤษภาคม แต่ก็ได้มีเหตุการณ์

บางอย่างเกิดขึ้นในระบบประชาธิปไตยของเราจนเปลี่ยนแปลงมาเป็นวันนี้ และวันนี้

ดูเหมือนจะเป็นวันเบา ๆ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะเริ่มต้นด้วยของเบา ๆ ท่าน

ประธานครับชาวท่าเสาเนียบรัฐบาลวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๒๔ ที่กระผมถืออยู่ในมือนี้เป็น

เอกสารซึ่งแจกจากกองงานโฆษกรัฐบาล เกี่ยวกับเรื่องคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติ ใน

การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาจัดซื้อข้าวเทียม ก็เป็นที่รู้กันนะครับท่านประธานที่

เคารพ และล้อมวลชนทั้งหลายไต่ชานนามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่พรรค
ฝ่ายค้านกำลังเปิดการอภิปรายไม่ไว้วางใจอยู่ขณะนี้ว่า เป็นเซลล์แมน (Salesman)
ขึ้นเฟื่อง ท่านมีโครงการเสนอข้อเสนอยาวอะไรสารพัดอย่างอยู่ตลอดเวลา ๒ ปี
ที่ผ่านมา เรื่องโครงการข้อควรเพิ่มเติมก็เป็นโครงการหนึ่งในความคิด ในความเป็นของ
รัฐมนตรีผู้นี้ แล้วก็มี การแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบไปเมื่อวันที่
ดังปรากฏเป็นข่าวที่โฆษกรัฐบาลได้แถลง เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๒๒ ท่านประธานครับ
คณะกรรมการพิจารณารายละเอียดประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, กรรมการ
จะไม่อ่านนาม แต่บุคคลที่ ๖ นายพิรพันธุ์ คงสวัสดิ์ เป็นกรรมการและดูช่วย
เลขานุการ ความจริงนายพิรพันธุ์ คงสวัสดิ์ โดยส่วนตัวกรรมการรู้จักชอบพอกันดี
กระผมสงสัยว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งไปขออนุมัติที่ประชุมคณะรัฐมนตรี
แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา เรื่องการจัดข้อควรเพิ่มเติม แต่งตั้งนายพิรพันธุ์ด้วยเหตุผล
อะไร นายพิรพันธุ์จบวิศวะเกี่ยวกับเรื่องการประปา ก่อนจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร ก่อนจะเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ทำงานอยู่ในการประปา
โนนแฉะครบมูลลง ไปโตขึ้นโนนคุดหอประปาโนน นายพิรพันธุ์มีภรรยาโอรสมาแต่งตั้งขึ้นมา
ดูเรื่องข้อควรเพิ่มเติม กระผมว่ามันไม่เข้าท่าอันหนึ่งละครับที่กระผมไม่ไว้วางใจ นี่เรื่อง
ที่หนึ่งนะครับ

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานครับ เช่นเดียวกันครับ เอกสารแจกจาก
กองงานโฆษกรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๒ สด ๆ ร้อน ๆ นี้ ถ้าจะ
อภิปรายกัน วันที่ ๒๕ ก็เป็นอันว่า เอกสารฉบับนี้แจกมาก่อนวันอภิปรายหนึ่งวัน ชาว
นี้เป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการรถไฟครับท่านประธาน ได้มีการเสนอที่ประชุมคณะ
รัฐมนตรีอนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการรถไฟชุดใหม่ เนื่องจากชุดเก่าได้บริหารงานมาจน
ครบวาระก็แต่งตั้งชุดใหม่ มีรายนามดังต่อไปนี้ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ กรรมการจะไม่เอียนนาม
แต่บุคคลที่ ๓ ครับ ท่านประธาน นายประทุม อันนะวัณณะ เป็นกรรมการ เมื่ออีก

กระผมพูดถึงความไม่เข้าใจในการแต่งตั้งบุคคลเป็นกรรมการพิจารณา เกี่ยวกับเรื่อง
 ค่าวเทียม ที่นี้กระผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 นี้ได้กระทำละเมิดต่อ พระราชบัญญัติ ละเมิดต่อบทกฎหมาย แต่งตั้งคนที่มีคุณสมบัติ
 ขัดกับพระราชบัญญัตินับนี้ขึ้นมา เป็นกรรมการ อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนสักนิดหนึ่ง
 ฝากไปยังคณะรัฐมนตรีสักหน่อยเถอะครับ ไม่ทราบว่าอนุมัติกันมาได้อย่างไร นาย
 ประชุม อันนะวัณนะ บุคคลผู้นี้เป็นผู้ว่าราชการไฟ ไปเป็นรองผู้ว่าการรถไฟฝ่ายพัฒนา
 และฝ่ายวางแผน ซึ่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕
 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๙๒
 มาตรา ๒๓ เขียนไว้ว่า "ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็น
 ประธานกรรมการ หรือกรรมการ คือ ๑. มีส่วนได้เสียในสัญญากับการรถไฟแห่ง
 ประเทศไทย หรือในกิจการที่กระทำให้กับการรถไฟแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ไม่ว่าโดย
 ทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัทที่กระทำกรอันมีส่วนได้
 เสียเท่านั้น ๒. เป็นพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย" เขาห้ามแต่งตั้งเป็น
 กรรมการรับท่านประธาน แล้วนี้ทะเลาะทะเลาะเสนอนายที่ประชุมคณะรัฐมนตรีออกมาได้
 อย่างไรไม่ทราบ แต่งตั้งเป็นกรรมการรถไฟทั้ง ๆ ที่เป็นพนักงานของการรถไฟต้องห้าม
 ตามพระราชบัญญัตินับนี้ ขัดต่อ มาตรา ๒๓ คณะกรรมการ นอกจากนั้น
 มาตรา ๒๔ ยังเขียนต่อไปนะครับว่า "ประธานกรรมการและกรรมการยอมพ้นจาก
 ตำแหน่งก่อนถึงวาระตามความในมาตรา ๒๔ ดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี เมื่อตาย
 ลาออก คณะรัฐมนตรีให้ออก" ๒. มีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ นี้
 ท่านตั้งเมื่ออนุมัติ ครร.ม. เป็นชาวออกมาเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม มันขัดกฎหมาย
 ครับ ไม่ทันจะแก้ไข สงสัยจะลงมติไม่ไว้วางใจเสียก่อน เพราะฉะนั้นให้รับรู้ไว้
 กว้ย ถ้าหากว่าสภาจะลงมติไม่ไว้วางใจให้การบริหารชาติบ้านเมืองต่อไปนั้น คงจะ
 เกิดขึ้นจากความเข้าใจของคนที่เป็นรัฐมนตรีคนปัจจุบัน ต่อไปนะครับ ท่านประธาน

ที่เคารพ เมื่อสักครู่นี้สมาชิกจากจังหวัดนครปฐม คุณสราวุธ นิยมทรัพย์ ได้พูดถึง
 กรณีการอนุมัติให้มีการทอสัญญาขอมรดกของ ชสมก. สิ่งทีกระผมถืออยู่ในมือนี้ คือคำสั่ง
 ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ฯ ที่ ๔๐๖/๒๕๒๖ ซึ่งลงนามโดย พลเอก ศักดิ์
 บุญตระกูล ประธานกรรมการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ฯ เกี่ยวกับกรณีการ
 พิจารณาหาผู้ขอมรดกของ ชสมก. ทั้งหมด ซึ่งประธานกรรมการขนส่งมวลชนกรุงเทพ ฯ
 หรือ ชสมก. ได้วางระเบียบไว้ในคำสั่งดังกล่าว เมื่อคืนนี้คุณสราวุธ ได้พูดนะครับว่า
 รัฐมนตรีได้สั่งระงับ นี่ครับ เอกสารอยู่ในมือกระผม เป็นหนังสือออกจากสำนักงาน
 เลขาธิการรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม ที่ กค. ๐๑๐๐/๔๔๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๒๖
 กวนที่สุด เอาเร็วควยนะครับ ข่าไม่ได้ เกี่ยวเขาประมูลไปก่อนจะออกรับประทาน
 สิ่งเดียวว่า กวนที่สุด เรียบ ประธานกรรมการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ฯ เนื่อง
 จากขณะนี้กระทรวงคมนาคมมีแนวนโยบายที่จะปรับปรุง ชสมก. หลายอย่าง เพื่อไม่ให้
 เป็นอุปสรรคในการปรับปรุงตามนโยบายดังกล่าว จึงเห็นสมควรให้ระงับคำสั่งของ
 ชสมก. เลขที่ ๔๐๖/๒๕๒๖ ไว้ชั่วคราวก่อน จนกว่ากระทรวงจะแจ้งให้ทราบ ลงชื่อ
 ยิก ๆ ยิก ๆ นี่ครับ รวค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ๓๑ ตุลาคม ๒๕๒๖
 ขออนุญาตแทรกสักนิดเถอะท่านประธานครับ คล้ายเข็นแล้วไม่มีโอกาสเป็นนายกแห่ง ๆ
 เลยครับ ถ้าเทียบกับลายเข็นนายกเกรียงศักดิ์ ลายเข็นนายกเปรม อย่างนี้ไม่มี
 ทางละครับ แล้วยังมีพฤติกรรมไม่ชอบมาพากลอย่างนี้ เป็นนายกเมื่อไรบ้านเมืองล้ม
 ละลายแน่ ถมทะเลลายฉิบหายหมดเลยครับ ท่านประธานครับ บันทึกลายเข็นเขียนกัน
 ชัด ๆ เลยครับท่านประธานที่เคารพ เกี่ยวกระผมจะส่งให้ท่านนายกรัฐมนตรีภายหลัง
 การอภิปรายเสร็จสิ้น นวสสารครับท่านประธาน ชสมก. ซึ่งมีความหวังคิมิเจตนาดีที่
 จะรักษามรดกประโยชน์ของส่วนรวม จะรักษามรดกประโยชน์ของ ชสมก. ไปไหนคำสั่ง
 เบื้องบนซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการบับเสียอยู่ เลยต้องแหงไปในหนังสือฉบับนี้ว่าให้ระงับ
 คำสั่งดังกล่าวไว้ก่อนตามบัญชาของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และ ๒. ให้

ผอ. ชสมก. และคณะกรรมการรับทราบ และเสนอคณะกรรมการองค์การ ฯ รับทราบด้วย ลงชื่อ พลเอก ศักดิ์ บุญตระกูล ชักัดรับทราบประธาน แล้วหลังจากนั้น ก็มีการมอบมิบไปต่อสัญญากันอย่างที่คุณสรวุชได้พูดไปแล้ว แต่เมื่อถึงบั้งเอิญคุณสรวุชไม่ได้เอาหลักฐานมา กระผมก็เอามากราบเรียนรายละเอียด

ท่านประธานครับ เรื่องต่อไปนะครับ ชสมก. อีก บริหารกันอย่างไร จนถึงขนาดต้องไปขึ้นราคาค่าโดยสารรถเมล์ ก็เพราะรัฐมนตรีปากว่าตาขยิบ ไม่มีความจริงใจในการดูแลกิจการของรัฐบาลเลยให้มีการทุจริตคอร์รัปชัน บางครั้งก็เอาใจไปเข้าด้วยกับคนที่ผลประโยชน์ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า การเป็นโจรนั้นไม่จำเป็นต้องลงมือปล้นด้วยตัวเอง เพียงแต่เอาใจเข้าด้วยโจร หรือชักชวนให้โจรเข้ามาปล้น อำนวยความสะดวกให้แก่โจรปล้น มันก็ไม่ผิดไปกว่าการเป็นโจรเสียเอง เช่นเดียวกับประมวลกฎหมายอาญา ทัวการและผู้สนับสนุน ผู้สนับสนุนนั้นต้องมีส่วนในการรับโทษทางอาญา เช่นเดียวกับทัวการ ดังนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฝากไปยังท่านนายกรัฐมนตรี ทาบทงคิดตัวเองออกมาให้ทางพ่นความสกปรกโสภณเหล่านี้ หากไม่แล้วท่านอาจจะต้องถูกประชาชนทั้งประเทศ ผนวกเข้ามากลายเป็นว่าผู้สนับสนุนให้มีรัฐมนตรีคนหนึ่งเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ร่วมรัฐบาลเกี่ยวกับท่าน

ท่านประธานครับ ชสมก. ได้มีการเกิดรถโดยสารปรับอากาศในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๕๐ คัน กิ่งหนึ่งได้เข้ามาจากบริษัท ฮีโนะ จำกัด กิ่งหนึ่งได้เข้ามาจากบริษัท อีซูซุ จำกัด เมื่อครบสัญญาแล้ว ค่าเช่าในสัญญานั้น ๙๔๖ บาท ต่อวัน ๙๔๖ บาทนะครับท่านประธาน ในการเช่านี้ยังมีค่าเหมาซ่อม ที่จะต้องจ่ายให้แก่ฮีโนะและอีซูซุอีกวันละ ๖๘๕ บาท รวมความแล้ว ชสมก. เชารถโดยสารปรับอากาศจากบริษัท ฮีโนะ และบริษัท อีซูซุ ก็เพรส จำกัด ในอัตราราคาวันละ ๑,๔๓๑ บาท ทั้งหมดเข้ามา ๓๖๐ คัน มีหอละ ๑๔๐ สัญญามันหมดเมื่อเดือนกุมภาพันธ์กับท่านประธาน เมื่อสัญญาหมดนั้นสัญญาเดิมได้เขียนไว้ว่า สิทธิท้ายสัญญาให้ ชสมก. มีสิทธิ์

ในการซื้อรถอีซูซุ และรถอีโนห์เหล่านี้ในราคาค้นละ ๒ แสนบาท ราคาค้นละ ๒ แสน
 นี้ถ้าพูดถึงว่าบริษัทจะขายให้แก่ ชสมก. ตามข้อตกลงในสัญญา ชสมก. ไม่มีเงินสด
 จะซื้อ จึงมีการเจรจาเป็นการเช่าซื้อ หรือถ้าจะพูดภาษาชาวบ้านให้เข้าใจง่าย ๆ
 เขาเรียกกันว่าผ่อนส่ง บริษัทเจรจาขอขายพร้อมค่าเช่าผ่อนวันละ ๒,๐๐๐ กับ ๕
 บาท ๒,๐๐๐ กับ ๕ บาท ท่านประธานครับ ต้นทุน ๒ แสนบาทนี้ ถ้าจะคิดกันด้วย
 อัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี เหมือนอย่างกับเรากู้เงินจากธนาคาร มันจะเฉลี่ย
 ออกมาแล้วทั้ง เงินต้นกับดอกเบี้ยรวมกันแล้วต่อคันจะมีราคาประมาณ ๒๒๐,๕๙๕ บาท
 ปีหนึ่งมี ๓๖๕ วัน ซึ่งต้องชำระเงินให้เสร็จสิ้น ๒๒๐,๕๙๕ บาท หารด้วย ๓๖๕ ออก
 มาเหลือ ๖๐๔ บาท ๓๒ สตางค์ บวกด้วยอัตราค่าซ่อม ซึ่งเดิมสัญญาตกลงกันไว้
 คันละ ๖๔๕ บาทต่อวัน แล้วกระผมยังไม่ลืมที่จะบวกการลดค่าเงินบาทของรัฐบาลด้วย
 กระผมให้อีก ๑๙.๓๕ เปอร์เซ็นต์ คิดเป็นเงินบาทออกมาเท่ากับ ๑๑๕ บาท บวกตัว
 นี้ค่าซ่อม บวกส่วนลดของการลดค่าเงินบาท บวกต้นทุนและดอกเบี้ยมันจะตก คันละ
 ๔๐๔ บาท ต่อวันเท่านั้น ชสมก. จึงต่อรอง เพราะต้นทุนตามที่ตกลงข้อตกลง ใน
 ท้ายสัญญา ขออภัยครับ ๔๐๔ บาท บวก ๖๐๔ บาท จะเป็นเงินเพียง ๑,๔๐๘ บาท
 แต่บริษัทที่ให้เขานั้นเสนอขายวันละ ๒,๕๐๐ ชสมก. ต้องส่งวันละ ๒,๕๐๐ เสร็จแล้ว
 คิดคำนวณออกมาแล้วตัวเลขจะได้ ๑,๔๐๘ บาท ก็มีการเจรจาต่อรองกัน ต่อกันไปต่อ
 กันมา ปรากฏว่าตกลง ชสมก. ต้องจ่ายปัจจุบันนี้วันละ ๑,๔๔๕ บาท ขอภัย
 ๑,๔๔๐ บาท เท่ากับ ชสมก. จ่ายเพิ่มขึ้นต่อคันต่อวัน ๔๔๒ บาท ท่านประธานครับ
 จำนวนที่ตกลงซื้อกันอยู่ในปัจจุบันนี้ เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ๔๐ คันเท่ากับ ชสมก.
 ต้องสูญเสียเงินไปวันละ ๓๕,๓๖๐ บาท ในสัญญาเช่าต่อกัน ๑ ปี ๓๖๕ วัน ชสมก. สูญเสีย
 ไปจำนวน ๑๒,๕๐๖,๕๐๐ บาท เห็นกันชัด ๆ นี่ถ้าถามเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 คมนาคมไม่มีส่วนได้เสียไม่มีเกี่ยวข้องกับเขา ไม่มีเปอร์เซ็นต์ในนี้ ทักท้วงเสียหน่อยเดียว
 ชสมก. จะประหยัดเงินได้ถึง ๑๒ ล้านบาทต่อปี นี่เป็นเพียง ๔๐ คัน แต่รถที่หาสัญญาเช่า

มาทั้งหมดมี ๓๖๐ คัน ท่านประธานครับ ที่นี้ของฮโน้เขาจะเอาบ้าง ฮโน้เอาบ้าง
 ท่านพลตำรวจเอก สุวรรณ รัตนชั้น ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธาน ขสมก. ไม่เห็น
 ค่ายกับวิธีการทั้งกลาว ท่านบอกทองเอามาประมูล เอามาจึกกันใหม่ ปรากฏว่า
 โคนบับอีกเช่นเดียวกัน โคนบับไม่ให้ดำเนินการเอามาประมูล จนพลตำรวจเอก
 สุวรรณ รัตนชั้น ซึ่งถือว่าเป็นนายตำรวจที่สะอาดที่สุดคนหนึ่งของกรมตำรวจ ลาออก
 ครับ ท่านพลตำรวจเอก สุวรรณ รัตนชั้น ไม่ยอมตกเป็นเครื่องมือ ของรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านประกาศลาออกและยกมือลาออกจริง ๆ แล้วก็ไม่
 แต่งตั้งท่านเข้ามาใหม่ ท่านบอกว่าเป็นตายอย่างไรก็ไม่เป็น เลิกครับ เพราะเห็น
 กันชัด ๆ อย่างนี้ พฤติการณ์อย่างนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานถามไปยัง
 ฝ่ายรัฐบาลว่า ใจความสัญญาเช่าที่ ขสมก. ต้องจ่ายออกไปนี้ เป็นการแถลงเผล
 หรือว่าไปมีเอี่ยวมีผลประโยชน์ แต่จากพฤติการณ์หลังที่ผ่าน ๆ มา กระผมขอตั้งข้อ
 สงเกตว่ามีเอี่ยวแห่ง ๆ ท่านประธานครับ นอกจากนั้นเรื่องของการซื้ออะไหล่ที่เมื่อ
 คุณสรวุชตะไปนึกหนึ่งนั้นไม่หนึ่งนะครับ ที่นี้ไม่สองท่านประธานครับ มันมีอย่างนี้ครับ
 ขสมก. ได้ทำสัญญาให้บริษัท สวีเคนมอเตอร์สทำการซ่อมรถของ ขสมก. จำนวน
 ๒,๓๐๐ คัน สัญญาเซ็นกันมาตั้งแต่อีกคำรบแล้วครับ ก่อนรัฐมนตรีคมนาคมคนนี้เข้ามา
 ดำรงตำแหน่ง ที่นี้มาปี ๒๕๒๖ ช่วงที่รัฐมนตรีคนนั้นขึ้นดำรงตำแหน่งนี้ครับท่านประธาน
 มันเกิดอาเพศขึ้นมาแล้วครับ สวีเคนมอเตอร์สเกิดเบี้ยวสัญญา คือไม่ปฏิบัติตามข้อ
 ทกลงในสัญญา ขสมก. เกิดความเสียหาย มีเรื่องมีราวฟ้องร้องกัน ในที่สุด
 สวีเคนมอเตอร์สก็ยอมตกลงทำสัญญาประนีประนอม ยอมความกับองค์การขนส่งมวลชน
 สัญญาประนีประนอมยอมความนี้ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๒๖ ทำขึ้นระหว่างองค์การขนส่ง
 มวลชนกรุงเทพ ฯ จำกัด ฝ่ายหนึ่ง กับ บริษัท สวีเคนมอเตอร์ส จำกัด โดย
 นายเดเก เอ็นเซียล ไม่อ่านหรือครับเสียเวลา เอากันเป็นว่านี่คือของจริง ๆ ที่
 ทยายมานะครับ มันมีข้อที่น่าสังเกตก็คือว่า ขสมก. ต้องจ่ายเงินชดเชยให้แก่บริษัท

ส่วเคนมอเตอร์ส บริษัท ส่วเคนมอเตอร์สผิคสัญญา แต่ ชสมก. ต้องจ่ายเงินชดเชย
ให้ ๕ ล้านกว่าบาท ท่านประธานครับ กระผมจะไม่แจ้งรายละเอียดซึ่งอยู่ในนี้ด้วย
จะถ่ายให้ท่านนายกไปศึกษาดู ถ้าท่านไม่มีเวลาก็ให้ที่ปรึกษาไปวิเคราะห์ดู ๕ ล้านกว่า
บาท ชสมก. ต้องจ่ายเป็นเงินสดให้แก่บริษัท ส่วเคนมอเตอร์ส จำกัด ขณะเดียวกัน
เอกสารฉบับเดียวกัน สัญญาฉบับเดียวกัน ส่วเคนมอเตอร์ส ต้องจ่ายเงินชดเชยข้อหา
ผิคสัญญาให้กับ ชสมก. ๓๐ ล้าน แต่ ๓๐ ล้านไม่ต้องจ่ายเงินสด ท่านประธานครับ
จ่ายเป็นอะไหล่รถยนต์ เป็น สเปร์ พาร์ทส (Spare parts) ในนี้เขียนไว้ชัด
แล้วที่พิลึกกึกกือแม่แต่คนปัญญาอ่อนมันก็ไม่เห็นด้วย ก็ตอบกว่า ราคาของอะไหล่
รถยนต์ให้ลาให้ไปเป็นไปตามที่บริษัทส่วเคนมอเตอร์สไม่บอกกำหนด แล้วมันก็กำหนดมา
แจ้ง ๆ อีกครับ ท่านประธานครับ ที่คุณสรวุชเอามาใหญ่เมื่อกันย่มาจากหนังสือพิมพ์
แนวหน้า นี้นหนังสือพิมพ์แนวหน้าเอาไปลงแล้ว รัฐมนตรีมหาดไทย ขออภัยครับ
รัฐมนตรีคมนาคมบอกไม่รู้ไม่ได้ หนังสือพิมพ์เอาไปลงแล้ว รัฐบาลจะพูดหรือจะแก้
อะไรก็ได้ เพราะถูกชักเขามาแล้ว อะไรทำนองนั้นหรือเปล่าไม่ทราบ เพราะฉะนั้น
จึงเฉยเสีย เฉยไม่ได้ครับ ผมฝ่ายค้านต้องรักษามลประโยชน์ของประชาชน ท่าน
ประธานครับ นี่ใบเสร็จที่เราถ่ายมา เลขที่อะไหล่ ๖๕๗๒๐๕ เลขหมายอะไหล่ชดเชย
ครับ ราคาเบรค ว่าแล้ว เขียนไว้ละครับ ข่ายให้แก่อีกชนทุกละ ๕,๗๒๐ บาท
ขอเงินสดมีส่วนลด มันเขียนอย่างนี้ครับว่า ลด ๕๐ เปอร์เซ็นต์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเขาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเบาะอีกนิดละก็ฟังถนัดครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : แหม ท่าน

ประธานครับ ธรรมชาติของผม พอเห็นใคร โกงนี้ผมมันอดไม่ได้ที่จะต้องร้องครับ เพราะ
ว่าเป็นตำรวจเก่ามาก่อน แล้วผมเองนี่เคยแฉเรื่องทุจริตมานักต่อนัก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขนาดนี้กำลังดีครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ครับ ๆ พอดีท่าน
ประธานไต่ถามมาตามสมควรอย่างนี้ ผมก็เลยฝากท่านประธานไปนึกหนึ่งว่า ที่ผมพูด ๆ
มาทั้งหมดนี้ รัฐมนตรีคมนาคมฟังแล้วอยากถามผมกลางสภาเหมือนปี ๒๕๒๔ นะครับ
เพราะผมพูดของจริง แล้วนี่ครับ สวีเทนมอเทอร์ส่งอะไหล่ไปให้กับ ขสมก. แล้ว
ก็ส่งบิล ส่งเอกสารใบนี้ไปเก็บเงิน ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๒๗ เบรค วาล์ว
เหมือนกันครับ เลขหมายอะไหล่ ๑๕๓๖๔๐๕ เบรค วาล์ว เหมือนกัน เลข
เดียวกันเหมือนกัน แตรคาชุกละ ๑๐,๓๐๐ บาท ท่านประธานครับ เมื่อก็เอกชน
ซื้อ ๕,๐๐๐ กว่า ซื้อเงินสดลด ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เหลือ ๓,๐๐๐ กว่า เหลือ
๓,๕๗๖ บาท แต่ ขสมก. ซื้อชุดหนึ่ง ๑๐,๓๐๐ บาท ท่านประธานครับ อย่างนี้ถ้า
ขสมก. ไม่แจ้งผมผมไม่เข้าใจ มันก็ต้องแจ้งแจ้ง ๆ ถ้ารัฐมนตรีคนนี้ยังบริหารต่อไป
แล้วมันจะไม่แจ้งเฉพาะ ขสมก. มันจะแจ้งกันหมดทั้งชาติ ทั้งบ้านทั้งเมือง
เพราะฉะนั้นถึงเวลาแล้วครับ ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านอย่าลืมนะครับ ประมวล
กฎหมายอาญาเขียนไว้ชัดเจน ทว่าการและผู้สนับสนุนตอนนี้ทว่าการก็มีพฤติการณ์แจ้ง ๆ ชัด ๆ
กันอย่างนี้แล้ว ท่านยังจะนั่งเป็นผู้สนับสนุนต่อไป ผมเสียใจครับ ท่านประธานครับ
เสียใจเสียใจคุณเกียรติศักดิ์ศิริของท่านนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นถึงเวลาพันก็
ต้องพัน นิ้วไหนรายทองตัดออกไปเสีย ปล่อยให้ลอยอย่างนี้ต่อไปมันไม่ไหวแล้ว แล้วนี่
แหละครับ ทั้งหมดที่ผมกราบเรียน คือเหตุผลที่ผมไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีคนนี้ บริหาร
ชาติบ้านเมืองต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่าสภาได้
จัดอาหารไว้ ถ้าท่านผู้ใดหิวนะครับ ที่ชั้น ๓ เวียนออกไปได้นะครับ ต่อไปนี้ผมคิดว่า
ถึงเวลาที่รัฐมนตรีจะชี้แจงต่อที่ประชุมได้แล้วครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 อยากกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมรอเวลานี้นานแล้วอยากจะบอกให้
 ได้ทราบทั่วกันทุกคนว่า เมื่อแรกที่คุยกันไว้ใหญ่โตนั้น นึกว่าจะแน่แท้ไหน ที่จริงก็
 อย่างนั้น ๆ ทั้งนั้นแหละครับ ต้องขอเรียนท่านประธานว่า ต้องขอออกตัวตรงเนื่อกหนึ่ง
 เพราะว่าเมื่อก่อนท่านประธานมานั้นได้มีการ อภิปรายกันก่อน กระผมได้ตรวจดูแล้ว
 ครับ ผู้คนที่ได้อุทสาห์เที่ยวคนควาหาอะไรมาชักกระผมนั้น ดูแต่ละคน ๆ แล้วก็
 คอนข้างจะมีอะไรคอนข้างจะไม่ชอบกระผมทั้งนั้นแหละครับ ท่านเบอร์แรกที่ขึ้นมาชัก
 กระผมนั้นนะ บังเอิญตอนกระผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็ย้ายไปอยู่
 กระทรวงมหาดไทยเสียละครับ ย้ายจากกรมตำรวจไปอยู่กระทรวงมหาดไทย เพราะ
 ฉะนั้นกระผมก็ไม่นึกว่าความที่ได้อุทสาห์ ๘ ปีแล้วยังจะอุตสาห์เก็บเอาไว้ถึงขนาดเอา
 มาแสดงกันวันนั้นละครับ แต่กระผมเรียนได้ว่ากระผมตอบท่านได้ละครับ กระผมตอบ
 ท่านได้ครับ กระผมคุณอื่น ๆ แล้วก็กลืนแล้วแต่มีปัญหาทั้งนั้นแหละครับ ท่านรัฐมนตรี
 ที่ขึ้นมาเสียงสั่น เพราะว่าไปพูดถึงพี่ชายเขามาชักเรียนละครับ กระผมไปนั่งแทนที่
 ท่าน แล้วก็ไปทำอะไรที่ท่านทำเอาไว้ ผมก็เป็นสุภาพบุรุษพอที่จะไม่ทำอะไรสกปรก แต่
 วันนั้นผมอาจจะลดความเป็นสุภาพบุรุษลงเล็กน้อยละครับ เคยจะแสดงให้ดูว่าเป็น
 อย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ และท่านผู้ฟังด้วย
 ขอเรียนให้ทราบว่า ห้ามแสดงอาการว่าเชียร์หรือเห็นด้วยกับผู้อภิปรายนะครับ เป็นข้อ
 บังคับการประชุมนะครับ ห้ามปรบมือ หัวเราะได้ครับ แต่ห้ามปรบมือละครับ

(นายอราม โลหวิระ ได้ยืนและปรบมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ประท้วงครับ

นายอราม โลหวิระ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายอราม โลหวิระ ส.ส. ชัยภูมิ เหตุการณ์อย่างนั้นะครับเคยเกิดขึ้น
 เมื่อครั้งที่พรรคชาติไทยเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีคนนั้นละครับ แล้วท่านก็เอา
 คนของท่านเข้ามาในลักษณะอย่างนี้ การประชุมในสภาผู้แทนราษฎร เป็นการประชุมที่มี
 เกียรติครับมีศักดิ์ศรี เพราะฉะนั้นกระผมขอให้ท่านประธานได้ดำเนินการให้เป็นไปตาม
 ระเบียบข้อบังคับของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดำเนินการแล้ว คุณประท้วงหลังจาก
 หมดถูกตองไปแล้ว ต้องประท้วงตอนไหนครับ คุณอรามนั่งไต่ครับ

นายอราม โลหวิระ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ กระผมขอ
 พுக ท่านประธานต่อไปนะครับ ถ้าท่านรัฐมนตรีคนนั้นขึ้นมาพู่อีก ถ้าปรบมืออีกแล้ว
 กระผมจะประท้วงต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรามครับ ผมได้ดูแล้วอยู่นะครับ
 อย่างที่ผมได้เรียนใหญ่ที่อยู่ในที่ประชุมนี้ทราบ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีตอบเลยครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ขอเรียน
 นะครับว่า เมื่อได้ดูเบื้องหน้าเบื้องหลังของท่านขึ้นมาพู่อีกจนถึงผมแล้ว ก็ต้องแสดง
 กันอย่างนั้นละครับ เพราะแต่ละคนก็มีแผลในหัวใจจากนายสมัครกันไปทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็น
 รายไหนนะครับ ขออนุญาตนะครับที่ผมบอกว่าผมรอเวลานี้มานาน ผมรอจะบอกกับ
 บรรดาสมาชิกทั้งหลายในสภานี้ผ่านท่านประธานสภาว่า ทำไมกรณีรถทัวร์ถึงได้ยืดยาค
 จนกลายมาเป็นเวลา ๙, ๘ เดือนข้ามปีนะครับ มีเหตุผลนะครับ ที่มันยืดยาคมานี้
 นะครับ เหตุผลของความยืดยาคเพราะว่าผมต้องการจะพิสูจน์ ไม่ให้สถาบันฝ่ายบริหาร
 ถูกสถาบันนิติบัญญัติไปรุกราน ผมเคยพูดแล้วนะครับว่า เวลาที่สถาบันนิติบัญญัติจะไป
 ความคุมรัฐบาลนั้น ความคุมได้ ๒ ของ ๑. คือความคุมด้วยการตั้งกระทู้ ตอบกระทู้
 ซักกัน ๓ เพลง ถกมาไปแล้ว ไม่พอใจก็ยื่นญัตติไม่ไว้วางใจเหมือนวันนี้ครับ ไม่ก็

เขาออกไปเลยจบ มีอยู่ ๒ ช่องเท่านั้นครับ แต่ปรากฏว่าท่านสมาชิกส่วนหนึ่งได้พยายามจะใช้ช่องที่ ๓ โดยไปเอามาตรา ๑๓๕ ไม่ช้าไม่นานนี่ละครับ พรรคประชากรไทยจะเสนอขอตัดความมาตรา ๑๓๕ ว่ามันอะไรกันนักหนา ถึงได้เขาไปทำอะไรกันได้อีกเกริกขนาดนี้ เวลาที่เขาเข้ามาอยู่ในสภานั้นอย่างกรณีเรื่องรถทัวร์ ๖๕ คำนั่น ก็เอาข่าวจากคนที่เขาเข้ามาให้ เสร็จแล้วก็เข้าไปใส่ในหน้ากระดานหนังสือพิมพ์ ทำข่าวเอิกเกริกเสร็จเรียบร้อยแล้วทำเป็นวิพากษ์วิจารณ์ แล้วขอเอาข่าวนั้นเอาเข้ามาอยู่ในสภาขอตั้ง ขอยื่นญัตติควนตั้งกรรมการวิสามัญ พิจารณาพฤติการณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผมได้เคยกราบเรียนแล้วครับ แต่ยังไม่เคยพูดในสภานี้ว่าผมไม่ชอบวิธีนี้ ถ้าเมื่อคราวนั้นที่ทำกันถ้าผมเข้ามาที่แจ้งเสีย บางทีเรื่องมันจะจบไปตรงนั้น แต่ผมไม่ยอม ผมไม่ยอมเข้ามาเล่นด้วย เพราะถ้าทำอย่างนั้นได้ต่อไป รัฐมนตรีทุกคนจะลำบากมาก ไม่ชอบใครก็เอาข่าวไปลงหนังสือพิมพ์ แล้วก็หอบเอาเข้ามาตั้งกรรมการสอบสวน รัฐมนตรีทุกคนจะถูกเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจทุกครั้งที่มีการพญัตติควน แล้วจะมีคดีคาอยู่ในสภาตลอด เวลานี้กรรมการเราทำอะไรครับ ทำหน้าที่เป็นตั้งแต่ตำรวจ รับเอกสารเรื่องราวสอบสวน เสร็จเอาเป็นอัยการ เสร็จส่งฟ้องแล้วก็พิพากษาเสร็จครับ ๓ สถานันอยู่ในคณะกรรมการทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาที่พูดกันคราวแรก เมื่อพูดกันครั้งแรกก็ตกลงว่าอย่างไรครับ ตกลงว่าระบบรัฐบาลนะครับ รัฐบาลก็มีไมตรีกับผมว่าไม่รับ ไม่ตั้งคณะกรรมการก็จบ พรรคชาติไทยก็ไม่ได้เลิกราเรื่องนั้นนะครับ คงจะตื่นเต้นยินดีกับข้อมูลที่ได้รับ ตื่นเต้นเสียจนกระทั่งไม่ได้ดูหัวดูหางหรอกครับ มีอันหนึ่งก็ส่งให้รัฐบาลดู ให้รัฐบาลดูนะครับ ถ้ารัฐบาลเห็นว่าสกปรกนะ เขาเตะผมออกไปนานแล้ว รัฐบาลก็ส่งออกมาว่าเป็นไปไม่ได้ในทางปฏิบัติ ไม่นี้อะไร ๆ กัน นักหนา นะครับ แต่ว่าได้ดูตลอดครับ คนที่ถูกเป็นนักกฎหมายชั้นยอดพอสมควร สามารถจะวินิจฉัยได้ด้วยครับว่า สกปรกหรือไม่สกปรก ควรจะเอาไว้มือหรือไม่ควรจะเอาไว้ เสร็จเรียบร้อยแล้ว

แล้วก็ปรากฏว่ากรรมการสามัญเอาไปทำอีก เอาไปดูแลกันอีก แล้วก็เอาอันเข้า
 มา ทานประธานกรรมการบรรจุ รัฐบาลก็บอกว่าถ้าบรรจุเข้ามาก็ให้เขาพูดไปเถอะเขา
 จะใช้สิทธิพูดเสร็จแล้วก็จะลงมติ ขอลงมติว่ารับให้รัฐบาลพิจารณาที่จะไต่ถามเรื่องกันไป
 รัฐบาลก็ยังมีไมตรีอย่างนั้นละครับ แต่ก็ยังมีการพยายามที่จะทำให้เห็นว่า รายงานของ
 คณะกรรมการนั้นเป็นความถูกต้อง เป็นความสำคัญ ทำไมจะต้องเป็นอย่างนั้นละ
 ครับ ในเมื่อเป็นการไปชักไปตามไปหาความมาข้างเดียว แล้วมารายงานสภา
 เพราะอย่างนี้ไงละครับ สภาถึงได้มีข้อบังคับ ข้อ ๔๔ ข้อ ๔๕ เอาไว้ว่ารายงานของ
 คณะกรรมการนั้น ถ้าไม่ตั้งข้อสังเกตที่จะให้รัฐบาลไปทำอย่างไรแล้วละก็ สภา
 จะรับก็เอาส่งไปให้รัฐบาลเฉย ๆ แต่ตามข้อสังเกตก็จะถามว่าเห็นด้วยกับข้อสังเกตนี้หรือ
 ไม่ ตรงนี้ไงครับเพื่อกันไม่ให้กรรมการไต่ถามแก่งผู้คนในสภาซึ่งอาจจะตั้งกรรมการ
 ไปสอบไปหาแล้วก็เอาเข้ามาใส่ ผมต้องพูดถึงเรื่องนั้นละครับ เพราะว่าได้มีการ
 เข้าใจผิดกันเป็นอันมากเป็นท่านองวามั่นคงโก่งจริง มันคงสกลปรกจริง ผมยืนยันได้
 ครับว่า นวนิยายเรื่องการให้เงินกันเป็นการเอิกเกริก มีอะไรเข้ามาเกี่ยวข้องกับ
 ภายนั้น ผมก็แต่งได้ครับ จะเอาให้เอิกเกริกกว่านั้นก็ได้ แต่ผมบังเอิญเป็นคนที่ไม่
 ได้รับการอบรมสั่งสอนมาว่าไม่ให้ไปเล่นสกลปรกกับใครอย่างนั้น ผมทำอย่างนั้นไม่ได้
 หรอกครับ เทียวพูดจาวาคนนั้นได้รดเกิน คนนั้นได้ ๓ ล้าน ๔ ล้าน มันพูดกันได้
 ที่มีภูมิคุ้มกันครับ ผมพูดได้นะครับ แต่ผมไม่บังอาจจะไปพูดอย่างนั้นครับ ถ้าหากว่า
 มันไม่ใช่เรื่องจริงแล้วมายกขึ้นมาแล้วมากล่าวหา แล้วทำขุมทำเสียง ผมทำเสียง
 ได้ดีกว่าครับ แต่ผมไม่ทำอย่างนั้น ขอเรียนว่าเรื่องวันนี้ ผมต้องอธิบายให้ฟังกัน
 เสียที ผมเองบอกตรง ๆ ว่าผมเสียค่ายจริง ๆ เสียค่ายว่าวันนี้ไม่ได้ทำอย่างที่ผม
 ประชาสัมพันธ์รัฐบาลอยากจะทำนะครับ คือตายทอดแห สัตว์นั้นก็อันตราย
 อย่างที่วาระครับ แต่แห่งนั้นผมเห็นด้วย บังเอิญแหงก็ไปงคเสีย ผมเสียกลัวว่าที่ผม
 จะพูดต่อไปนั้นมันควรที่จะฟังกันทั้งบ้านทั้งเมือง หลังจากพรรคชาติไทยได้เล่นกับผมมานาน

หลายเดือน ข้อมูลอะไรครับ ข้อมูลคนมาบอกว่า นายพิตร อปราชิตไพริน
 เอาเรื่องรถ ๑๕ คันไปขึ้นกระทรวงคมนาคมแล้ว และมีท้าวจะไค้อนุมัติ คนไปบอก
 ว่าอย่างไรครับ คนไปบอกนั้นตกลงกันว่าจะเป็นคนซื้อรถพวกนี้ แล้วตกลงฮ้างกันว่าจะ
 ไม่ให้มันใครราคาก็ จะกกราคามัน เรื่องมันจบจะจบ พอมีข่าวว่าจะจบก็มีคนที่ไม่ฮ้าง
 ไปแย่งซื้อรถเข้า ทกลงจะกกราคามันคนไปขึ้นราคา ซึ่งไม่ได้อยู่ขบวนการ พวกที่
 ตั้งใจจะกกราคาเขาก็เลยโกรธ แล้วก็เอาเรื่องไปบอกว่า ไอ้ที่อนุมัติกันมานี้สกปรก
 อย่างนั้นอย่างนี้ ก็อื่น ๆ ก็พากันไป กล่าวหาไค้ละครับ เรื่องนี้กล่าวหาได้
 เอาเข้ามาว่ากันอย่างไรก็ได้ เทา ๆ กับผมมีสิทธิ์ที่จะอธิบายให้ฟังได้ว่า เรื่องราวมัน
 เป็นมาอย่างไร รถทัวร์มีกฎหมายมีมาตั้งแต่ก่อนผมมาเป็นรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม
 เรื่องนี้ก็เป็นที่ถูกกันอยู่ คนที่เป็นประธานเรื่องนี้ ประชุมกัน ๑๕ ครั้ง แล้วเอามา
 รายงาน แล้วเขียนแนวทางไว้ ก็นั่งอยู่ในสถานที่ เวลานั้นท่านเป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว
 ท่านไปดูแล เรื่องอะไรครับ รถแต่ก่อนนั้นครับ วิ่งกันกลางวันถึงกลางคืน ไม่มี
 ใครสนใจ แต่มันมีคนค้นพบในภายหลังว่ากฎหมายขนส่งนั้นมันคู่แต่ตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึง
 พระอาทิตย์ตก เวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้นนั้นกฎหมายขนส่งไม่ดูแล เพราะ
 อย่างนี้จะครับ ในเวลาที่เราส่งเสริมการท่องเที่ยวกันโดยเกิดรถประเภทหนึ่ง ออก
 เย็น ๆ คำ ๆ แล้วถึงไหนก็ห้า เข้ามืด ไม่ให้สว่าง วิ่งกันระหว่างจังหวัด ๆ ตาม
 สุดแต่จะว่ากัน มีรถเป็น ๑,๐๐๐ คันละครับ ที่ประกอบธุรกิจอย่างนี้ แล้วกรม
 การขนส่งและ บขส. ก็บอกว่าไค้มันเดือน มันเกิดอย่างนี้ขึ้นมาทางหากละครับถึงไค้
 จะต้องมีกการแก้ไขมันหายเดือน คนที่แก้หายเดือนเป็นประธานนั่งอยู่นั้น ได้พิจารณา
 แล้วก็ได้ตั้งกฎมา ๓ ข้อ ในการจะขายรถทัวร์มีกฎหมายรอบแรกนะครับ ๒๕๒๒ ตั้ง
 ไว้ ๓ ข้อ บอก ๑. ให้ บขส. รับเอาไปเป็นรถรวม ๒. ถ้ารับไปเป็นรถรวม
 ไม่ได้ให้ชักเส้นให้เดินใหม่ แล้วให้สับเปลี่ยน ๓. ถ้าหากว่าทำ ๑ ก็ไม่ได้ ๒ ก็ไม่ได้
 ให้ บขส. หรือ ขสมก. เอาเอาไปวิ่งเป็นการขาย ตั้งไว้ ๓ ข้อครับ เวลานั้น

ช่วยรถให้ไม่ให้ติดกฎหมายไปได้ ๓๐๐ กว่าคัน ถัดมาอีกแล้วครับ มีพวกหนึ่งจะไป
ตั้งบริษัทแล้วตั้งไม่สำเร็จ สุดท้ายก็กลับมา ท่านรัฐมนตรีอมร ศิริกายะ เป็นประธาน
ท่านรัฐมนตรีชาญ มนุชธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการไปช่วยกันแล้วท่านก็ประชุมใหม่ ท่าน
บอกเขาจะกวาดมาให้หมดนะเดี๋ยวนี้ เหลือเท่าไรที่จะให้ช่วยกวาดมา แต่มีข้อแม้ว่า
ทุกคันที่จะให้ช่วยต้องไปขึ้นทะเบียนไว้กับกรมการขนส่งทางบกก่อนวันที่ ๕ กุมภาพันธ์
๒๕๒๔ ใครขึ้นทะเบียนไว้ก่อน ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ ถือว่าเป็นผู้ที่ได้รับความ
ช่วยเหลือส่วนจะช่วยเหลืออย่างไรแล้ววากันทีหลัง ให้ไปขึ้นทะเบียนไว้ก่อน ไปจดไว้
ก่อน ใครไม่จดหลัง ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ ไม่ช่วยเขาอีกต่อไปแล้ว เรื่องทั้งหมดก็มี
อยู่เท่านั้น และในช่วงนั้นช่วยไปได้อีกประมาณ ๕๐๐ คัน เป็นรถประมาณ ๑,๒๐๐ กว่า
คันนะครับที่ไปช่วยไปแล้ว ในช่วงของรัฐมนตรีชาญ รวมกับท่านรัฐมนตรีว่าการอมร
ศิริกายะ นั้น ได้แก้ปัญหาอีกเปราะหนึ่งต่อไป บอกว่าในรอบหลังนี้ ๑ ก็ไม่ได้
๒ ก็ไม่ได้ ๓ ก็ไม่ได้ คณะกรรมการชุดนั้นเลยลงมติให้อีกข้อหนึ่งว่า ถ้า ๑ ไม่ได้ ๒
ไม่ได้ ๓ ไม่ได้ให้เพิ่มอีกข้อหนึ่งเป็นข้อ ๔ คือให้ผู้ที่มารองให้ช่วยนี้ขายให้กับผู้
ประกอบการ ใครกำลังประกอบการอยู่ให้เป็นคนซื้อไปเสีย ให้ไว้อย่างนั้น ทั้งหมด
ก็มีข้อมูลมาอย่างนี้ และเมื่อเขาทำเสร็จแล้ว เขาก็ทิ้งรถ ๑๕ คันนี้ ให้นายบพิตร
อภิราชนิพนธ์ ทั่วยวรวงทุก ๆ ครั้งที่มีการเปลี่ยนรัฐบาล. นายบพิตรก็รองรับ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอ้างรัฐมนตรีวัระ ไซครับ. ก่อนหน้ารัฐมนตรีวัระถ้ามีก็เคยร้อง
เขาร้องทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงและคนที่วินิจฉัยรอบแรกนั้น เขาวินิจฉัยอย่างไรครับ
เขากล่าวไปที่ บขส. บขส. เขารุ่นะครับว่ารถทั้ง ๑๕ คันนี้เป็นอย่างไร แล้วเขาไม่
ชอบที่สุด เพราะเขารู้ว่ามีรถอยู่ ๑๑ คัน ในทั้งหมดนี้มันเอาไปให้ ขสมก. เขา
แล้วเขารู้ว่ารถ ขสมก. เขาแล้วเขาไม่ชอบเพราะมันโทรม บขส. เลยเขียนข้อ
บังคับข้อ ๕ เอาไว้ว่า บขส. จะรับรถรวมละก็มีข้อหนึ่งอยู่ข้อ ๕ ว่า ถ้าให้ ขสมก.
เขาแล้วไม่รับรวม เป็นข้อแม้ที่ไม่เขาทำที่สุด แต่ข้างมันเถอะมันก็อยู่ของมันอย่างนั้น

๑๘๐
 ที่นี้เมื่อเป็นอย่างนั้นครับ รัฐมนตรีถาม บขส. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจเหล่านั้น
 จะต้องตอบมาทุกครั้ง จะต้องตอบมรทุกที่ว่า ไม่ได้ และจะตอบ เขาไม่ตอบไม่ได้
 หรอกครับ เขาบอกว่า ๑๕ คำนี้นเคยให้มาจับสลากไปวิ่งแล้ว แต่ไปวิ่งที่อื่น ๆ เจ้า
 ตัวไม่ชอบก็เลยเขาถือว่าไม่มีสิทธิ์ เขาตอบอย่างนั้นครับ แล้วขอเท็จจริงเป็นอย่างไร
 ครับ ขอเท็จจริงคือว่าเจ้าตัวที่ร้อง เขาแน่ใจว่าเขามีสิทธิ์ ผมเข้าไปเป็นรัฐมนตรี
 เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๒๖ เมื่อเข้าไปแล้วพักหนึ่งก็แบ่งงานกัน ผมสั่งงาน ๔
 หน่วย หมอหญิงเทียมสั่ง ๖ ท่านรัฐมนตรีประชุมสั่ง ๖ คณะประชุมสั่งงานกรมการขนส่ง
 ทางบกและสั่งงาน บขส. เรื่องนี้ก็น่าจะเรื่องราวก่อนที่รัฐมนตรีประชุม จุดมันจะโค
 เรื่องตรงนี้จะครับ รัฐมนตรีประชุมไม่ถามไปที่ บขส. รัฐมนตรีเขียนหนังสือถามไป
 ที่อธิบดีกรมการขนส่ง เพราะรถที่จะขายนั้นขึ้นทะเบียนอยู่ที่นั่น ใครที่บอกว่าอธิบดีกรม
 การขนส่งไม่เห็นควายนั้น พูดความเท็จนะ คณะที่ตรวจเอกสารของผมก็เห็นเอกสาร
 ขึ้นนั้น. อธิบดีคนที่ตอนนี้เป็นอธิบดีที่ไม่ค่อยชอบนายสมัคร เขาไรครับ ท่านชื่อ จำลอง
 ศวลีคุปต์ ที่ท่านไม่ค่อยชอบผมเท่าไร เพราะผมเป็นคนเอาท่านออกจากคูหาการทาง
 พิเศษ เวลาที่เราถามไปนะครับว่ารถ ๑๕ คันมีสิทธิ์หรือไม่ ท่านนิ่งเป็นอธิบดีกรม
 การขนส่งครับ ท่านตอบว่ามีสิทธิ์ แล้วท่านบอกไว้ด้วยว่าเรื่องนั้นบอกหลายครั้งแล้ว
 และ บขส. ควรจะบรรจุให้เขาเดินควาย ท่านเขียนมาเลยครับ เอกสารมีอยู่ใน
 แฟ้ม เพราะฉะนั้นใครที่กล่าวหาว่ากรมการขนส่งไม่เห็นควาย คนนั้นเอาความเท็จมา
 พูดในสถานะครับ เมื่อได้เห็นชอบอย่างนี้แล้วเป็นอย่างไรครับ เขาบอกว่าเขามีสิทธิ์
 เมื่อถามว่ามีสิทธิ์แล้วแก้ไขอย่างไร ตรงนี้แหละครับ ขอความตรงนี้ที่พรรคชาติไทย
 ผมไม่แน่ใจว่าใครขอมูลล่อหรือว่าไปหลอกตัวเอง แล้วเขาไปหลอกกฤษฎีกาด้วยนั้น
 ขอแม่มันอยู่ตรงนี้ครับ อยู่ตรงที่ว่าเมื่อเวลาที่ถามกันว่าจะแก้ไขเรื่องนี้อย่างไร กระทรวง
 คมนาคมมีเรื่องรถที่มีเรื่องมีปัญหา ไม่ได้จกหยุด จกหย่อน เรื่องรถผิดกฎหมายนั้นมันมี
 อยู่ตลอด เพราะว่า บขส. มีรถอยู่ ๕,๐๐๐ คัน กระทรวงคมนาคมทั้งคณะ

กรรมการถาวร เป็นเรื่องของรัฐมนตรีกับกรรมการนะครับ รัฐมนตรีตั้งกรรมการ เพื่อ
 ให้งานประสานงานเรื่องรถของทุกข ถ้าผมอ่านทุกเรื่องผมต้องตายแน่ เพราะฉะนั้น
 ใครร้องทุกข์อย่างที่ว่าเมื่อกี้นะครับ เขียนจดหมายไปขอรับ ขอลยาเพ็งจับกำลัง
 ขอลคหยอนอยู่ไม่กี่ ๒ ฉบับ ที่มาอ่านนั้นละครับ มีเป็น ๑๐๐ ฉบับ ต้องออกเพราะ
 อะไรครับ เพราะนักการเมืองมาขอ นักการเมืองที่ขอหลังสุดเป็นใครครับ พรรค
 ชาติไทยนี่ละครับมาขอให้ออกจดหมายประนีประนอมขอลยาเพ็งจับอยู่ที่หมู่บ้านนี้ ผมจะ
 บอกให้ เรื่องนี้เราทำให้ครับ ไม่เคยถูกเท่าไรนักละครับ แต่ตำรวจเขาไม่ให้
 ไม่ให้ แต่เราเขียนไปให้เพื่อเป็นการบรรเทาไม่ให้ความถี่เครียดทางการเมืองมันมี
 มากนัก ส.ส. พรรครัฐบาลก็มีครับ ส.ส. ฝ่ายค้านที่เดินรถก็มีและได้รับความ
 อนุเคราะห์เหมือนกันครับ เรื่องพรรคนี้ขอเรียนนะครับว่า ผมตั้งคณะกรรมการขึ้นมา
 นี่เป็นกรรมการส่วนของรัฐมนตรีตั้งเพื่อให้ทำงาน ทำไมจะตั้งไม่ได้ครับ ไม่มี
 กฎหมายอะไรห้ามเลยนะครับ ผมมีลูกที่จะทำทาง ๆ มากมาย ผมให้คนชุดหนึ่งบอก
 ถาวรรถทุกขเรื่องนี้ละช่วยดูให้ที แล้วให้ความเห็นมาว่าแก้อย่างไร คณะกรรมการ
 ชุดนี้ไม่ใช่คณะกรรมการอนุมัติให้รถที่ไหนไปเดินที่ไหนได้ละครับ เปลาครับ นายถึงพันซ์
 เป็นกรรมการ เป็นประธาน หรือใครจะเป็นไม่ปัญหาละครับ สถานะของ
 กรรมการก็ไม่จำเป็นจะต้องมีอะไรถูกต้องตามกฎหมาย เป็นเรื่องที่จะให้ความเห็นแก่
 รัฐมนตรีซึ่งไม่มีเวลาอ่านเรื่องรถของทุกขทุกเรื่อง เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว เขาทำมา
 หลายคณะ รถเมล์เล็กขึ้นไปเถียงกันบนทางด่วนเขาคณะกรรมการชุดนี้ รถเมล์เล็ก
 จะให้แกแบบใหม่ก็เขากกรรมการชุดนี้ อะไรก็ตามแต่ถ้าขัดแย้งกันก็ชุดนี้เขาก็ดูให้ แล้ว
 เขาก็จะบันทึกขึ้นมา คณะกรรมการชุดนี้ทำอะไรครับ ได้ดูเรื่องรถ ๑๕ คัน ตรวจสอบ
 โตแย้ง ถกเถียง ใครที่บอกว่ามียิบให้กันนั้นคนนั้นก็กล่าวความเท็จ หนังสือที่นั้น
 เดือนมิถุนายนถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๒๖ เข้าไปเป็นรัฐมนตรีได้ไม่กี่
 อาทิตย์หรือหกครั้งเขาก็นั่ง แล้วเราทำเอกสารตั้งแต่มิถุนายน ๒๕๒๖ อนุมัติกันเมื่อไร

๑๑๘

๑๘๒

ครับ ไม่ได้อนุมัติ ผมไปติดที่พูดว่าอนุมัติ ๆ จนนึกว่าอนุมัติ เห็นชอบกันเมื่อไรครับ
เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๒๓ เป็นเวลาเกือบ ๑๐ เดือนครับ ทำกันสว่าง ๆ ไม่ได้
ไปโต้เถียงที่ไหน เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยได้ประชุม ได้ออกความเห็นไม่ว่าจะหน่วยไหนต้อง
ออกความเห็นครับ แล้วเขาก็สรุป เขาบอกว่า น่าจะเลือกใช้วิธีข้อ ๔ ที่ท่าน
รัฐมนตรีฯ ได้ทำไว้คือ ขอให้เลือกใช้วิธีว่าให้ไปวิ่งอะไรก็ได้ไม่ได้แล้ว ไปทับใคร
ก็ได้ไม่ได้แล้ว ให้ช่วยกันประกอบการเสีย ขอแม่ของเขาทำไมไม่มีใครเอามาอ่านกัน
ในสภานี้บ้างครับ ขอแม่ของกรรมการเขาบอกนะครับ ๑. รถที่จะได้มีการซื้อขายดา
เห็นชอบจากคณะกรรมการขนส่งทางบกกลางแล้วละก็ จะต้องเป็นรถที่ได้รับการขึ้น
ทะเบียนไว้กับกรมการขนส่งทางบก แปลว่าต้องมีสิทธิ ๒. ใครซื้อไปเดินต้องวิ่งใน
สายของตัวที่ซื้อ เช่น นายสมัครเดินรถกรุงเทพฯ - โคราซ มีรถอยู่แล้ว ๒๐ คัน
ซื้อมาได้ตามข้อ ๓ ให้ซื้อได้รายละไม่เกิน ๒ คัน แปลว่าผมเดินรถอยู่ ๒๐ คัน
ผมซื้อไปอีก ๒ คัน ก็เป็น ๒๒ คัน ออกขอแม่กันละไรครับ ก็เขาจะได้ในค่าตัวเอง
ไอ้สมัครมึงเงิ ทำไมวะขึ้นรถมาวิ่งแข่งกับตัวเอง เขาให้ซื้อไม่เกิน ๒ คัน เพื่อที่ว่า
ตัวเองซื้อมาแล้วจะได้ในค่าตัวเอง ๑. ต้องอยู่ในทะเบียนที่ได้รับอนุญาตว่าให้ขายได้
๒. ที่กสายไหนเจ้าของต้องเอาเงินสายของตัวเอง และ ๓. ต้องไม่เกิน ๒ คัน
เขาป้องกันไว้หมดครับ ไอ้ใครจะไปร้องไห้ร้องไห้เสียประโยชน์ไม่มีครับ คนเสีย
ประโยชน์คือไอ้คนซื้อครับ เขาซื้อเพราะอะไรครับ เพราะว่าเขาคิดว่ามีรถมากจะทำ
ประโยชน์ได้มากเขาดึงซื้อครับ รถแน่นอยู่แล้วเขาก็ไม่ซื้อ เรื่องเป็นมาอย่างนี้เมื่อ
กรรมการชุดนี้ทำเสร็จ เขาก็ยื่นส่งไปรัฐมนตรีประชุมซึ่งเป็นเจ้าของเรื่อง รัฐมนตรี
ประชุมก็ทำหนังสืออย่างที่ท่านไปเมื่อกี้ละครับ เขาก็บอกว่า เห็นว่าหนทางนี้น่าจะ
เป็นหนทางออกได้ขอเสนอรับความเห็นชอบแล้วก็ทำหนังสืออย่างที่คุณรัฐมนตรีท่านภาษาไทย
ออกนะครับและเข้าใจภาษาคนนะครับ เขาเขียนมาอย่างนั้นกับบอกว่า เห็นชอบให้
ดำเนินการตามเสนอ แปลว่าอย่างไรครับ แปลว่าเห็นชอบในข้อที่เสนอมาของคณะ -

กรรมการนั้นแล้วดำเนินการตามเสนอ ก็คือว่า เขาไปเข้าคณะกรรมการขนส่งกลาง ซึ่งพรรคชาติไทยอยากเหลือเกิน ขยาก็จะให้เขาไปเข้าเรื่องมันอยู่ดำเนินการ ตรงที่ว่า เมื่อเขาออกไปแล้วจากคณะรัฐมนตรีแล้วมันไป ๒ ช่วง ๑. มันต้องไปคณะกรรมการขนส่งทางบกกลางซึ่งมีปลัดกระทรวง เป็นกรรมการ ใครต่อใครมากมายหลายกระทรวงนั้นแหละครับต้องไปเข้าที่นั่นเพื่อจะออก ขสภ. ๑๑ และ ๒. จะส่งไป ขสภ. ให้เขาไปจัดการบรรจิวาให้เกินที่ไหนตามแต่ใครจะตกลงซื้อกัน ๑ และ ๒ มันออกจากสำนักงานรัฐมนตรีแล้ว มันไปเบอร์ ๒ ก่อน ทำไมล่ะครับ เจ้าหน้าที่ในกระทรวงบอกว่า เรื่องนี้ให้ส่งไป ขสภ. เสียก่อน เพราะในการช่วยรณคดีกฎหมายที่แล่วมาหลายครั้งหลายหนเมื่อไปที่เบอร์ ๑ ก่อน ก็ไปเข้าจัดของ ขสภ. ๑๑ ไอนั่นลง ทะเบียนเลยนะครับ ลงที่ไหน วังที่ไหน ก็เที่ยวอย่างไร ลง ขสภ. ๑๑ เขาบอกว่าเขาไปลง ขสภ. ๑๑ แล้วพอส่งไป ขสภ. วังไม่ได้ตามนั้น เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้ ขสภ. ๑๑ มันผิดพลาดให้เขาไปส่ง ขสภ. เสียก่อนว่าววังได้ตามนี้หรือไม่ เขาของได้เรียบร้อยก็เอาที่วังได้แล้วนั้นไปลง ขสภ. ๑๑ ที่หลัง ซึ่งทางราชการเขาเห็นว่าไม่น่าจะเป็นปัญหา เรื่องอย่างนั้นครับ เมื่อออกจากรัฐมนตรีมันก็ไปที่ ขสภ. เขาบอกเรื่องนี้ต้องไปลง ขสภ. ๑๑ ก่อนคือไปของ ๒ เขาบอกไม่ได้ไปของ ๑ ก่อน และเขาบอกเลยนะครับ ไอ้รถ ๑๑ คันใน ๑๕ คันนี้ เป็นรถที่ ขสภ. รับผิดชอบไม่ได้ เรื่องนี้ผมก็ถามเขาว่าคิดหน้าว่าเป็นอย่างไร เรื่องนั้นที่ตัดสินใจไปนั้นเป็นอย่างไรบ้าง เขาบอกว่าปฏิบัติไม่ได้ เพราะอะไรครับ เขาบอกว่า ขสภ. ๑๑ รับผิดชอบไม่ได้ รับผิดชอบไม่ได้เพราะอะไร เขาบอกมีระเบียบข้อห้ามของ ขสภ. ว่ารถที่ ขสภ. ๑๑ เขาแล้ว ขสภ. ๑๑ รับผิดชอบไม่ได้ ผมบอก ไอนี้ป่าเถื่อนแท้ ๆ ระเบียบพรรคขยาก็ไม่ควรจะมีอยู่ ผมตั้งประเด็นว่า สมมุติว่าผมมีรถใหม่เอี่ยม ๑ คัน รถตัวใหม่เอี่ยมเลย ขสภ. ๑๑ เขาขาดแคลนผมให้เขาเช่า ๑๕ วัน ไปเช่าวิ่ง ๑๕ วันเรียบร้อย พอเสร็จเรียบร้อยผมเอากลับมาแล้ว ผมก็ใกล้สิ้นลมหายใจตรงนี้

รถของผมใหม่เอี่ยมเลย แต่ว่าเพราะไปให้ ชสมก. เขา มีหนังสือเขาไปแล้วเสีย
 สิทธิเขาไปวังไม่ได้ ผมบอกระเบียบอย่างนี้ไม่เข้าท่า ผมบอกควรพิจารณาระเบียบ
 ของคุณเสีย แล้วคุณละขอเขาก็เก่ง เขาบอกเขาไม่กระเบียบของเขาละ เขา
 ละเขายกให้เป็นพิเศษ เขาก็เขียนหนังสืออย่างที่ท่านเมื่อสักครู่นี้ละครับ เขาเขียน
 มาเลยครับ ก็เป็นความโก้เก๋ของผู้อำนวยการของบริษัทขนส่ง จำกัด ผมก็ไม่ว่าอะไร
 ครับ ก็เป็นทางออกของเขา ผมไม่เห็นเป็นการเสียหน้าเสียเหลี่ยมเลย แต่จะเอา
 มาประจานกันบอกว่านี่ยกเว้นเป็นกรณีพิเศษ ผมว่าผมมีเหตุผลดีกว่าคุณละขอ แต่เพื่อ
 รักษาหัวใจไมตรีคุณที่ทำงานด้วยกันจะเขียนอย่างนั้นແຕ່กันหนอยไม่ว่า ไม่มีอะไร
 เสียหายครับ เสร็จเรียบร้อยแล้วกำลังนี้ ระหว่างที่กำลังโต้เถียงกับคุณละขอทรงนั้นละ
 ครับ เรื่องนั้นมันก็ไปพรรคชาติไทย ผมเสียคายนะครับ ถ้าผมทำอะไรผิดมาก ๆ ไป
 กว่านี้เสียหน่อย แล้วเขาไปพักยังดี มันยังไม่ได้ทำอะไรผิดเลยครับ ยังเลยครับ
 ตอนนั้นรถก็ยังไม่ได้วิ่ง อะไรก็ยังไม่ได้อำ ไม่ทำอะไรเลย อยู่กันเฉย ๆ ใครที่
 บอกว่า นายบพิตร ฐปราชิตไพริน ไปเขียนคำให้การว่า จ่ายใครต่อใครนั้น
 ผมว่าผมก็ทำได้เอานายบพิตรมา ท่านด้วยสามัญสำนึกนี้คนที่มันอยากจะไ้รถของมันแล้ว
 เอาไปวิ่ง แล้วมันเที่ยวไปบอกใครว่ามันต้องจ่ายเงินมันไหวหรือครับ ถ้ามันรู้ถึงหู
 ผมเขา ถ้าไปพูดจาอย่างนั้น ผมก็บอกปฏิเสธไม่ช่วยมันดีกว่าอย่างนี้ มันไม่เข้าท่า
 ไม่เข้าท่า ไม่มีเหตุผล คนนั้นจะต้องไม่ยอมพูด เขารู้ว่าของเขาได้ ขอถามตรงนี้
 นึกหนึ่งก็ได้นะครับ นายบพิตรเป็นคนบอกผมเองว่า เรื่องนี้เมื่อไว้วางกันแล้วนั้น
 มีคนมาขอเงิน ๕ แสน ถ้าเอา ๕ แสนได้จะไม่ไว้วาง ถ้าไม่เอา ๕ แสนจะเอา
 เขากรรมาธิการ ดูสิครับ เรื่องอย่างนี้มีอย่างนี้ด้วย ท่านทั้งหลายครับ ผมอยากจะ
 กราบเรียนนะครับว่า เมื่อเป็นอย่างนั้นกรณีมันไม่ได้เป็นกรณีร้ายกาจอะไรหนักหนา
 นายบพิตรเองก็แน่ใจว่า ถ้าเดินตามเส้นทางนี้มันก็เป็นไปได้ คนวิจิตรเจียมเรื่องนี้ว่าให้
 เดินหรือไม่เดินอยู่ที่ใครครับ คณะกรรมการขนส่งกลาง คณะกรรมการขนส่งทางบก

กลางครับ จะเป็นคนวินิจฉัย รัฐมนตรีคมนาคมไม่มีสิทธิไปวินิจฉัยเรื่องนั้นเลย ไม่มีสิทธิ
อนุมัติ ผมถึงบอกว่าไอ้ฉันนั้นมันเริ่มตั้งแต่ว่าใครมาหลอกให้หรือว่าหลอกตัวเอง รัฐมนตรี
คมนาคมอนุมัติรถทัวร์ วันที่ออกข่าวเป็นอย่างไรรึครับ อนุมัติให้วิ่งกรุงเทพฯ - รัตนบุรี
ผู้ประกอบการ ๑๐ กว่าสาย น้ำตานองหน้า เพราะรถวิ่งทับเส้นทาง เสียหายหมด
ปรากฏว่ารถยังไม่ได้ออกเลยครับ ยังไม่ได้ทำอะไร อย่างไรใครเลย เอกสารกำลัง
เดินทางกันอยู่แต่ๆ ออกข่าวกันอย่างนั้นแล้ว แล้วก็เอามาหลอกพรรคชาติไทย ผมยก
ประโยชน์ให้ว่า เขาจะถูกหลอกแล้ว อย่างไรครับ เอาข้อความบอกสมัคร อนุมัติ
รถทัวร์ แหมชอบกันจริง สมัครอนุมัติรถทัวร์ สมัครไม่ได้อนุมัติครับ จนกระทั่งถึง
เดี๋ยวนี้ไม่ได้อนุมัติ แต่ผมมีสิทธิในฐานะรัฐมนตรี ที่ผมจะมีนโยบายว่าต้องช่วยแก้ไข
มันหมดๆ ไปที่ ไม่ใช่นโยบายขนส่งทางบกกลางนะครับ แต่ให้มันหายรุ่งรังไปที่
นี้ไม่ใช่ขนส่ง ไม่ต้องไปเอาปลัดกระทรวง ๔ กระทรวง มาประชุมกันอย่างไร
ไม่ต้องเลยครับ เพราะเรื่องราวมันไม่ใช่ มันคนละระดับ ผมแก้ปัญหาของผมเองว่า
แก้อย่างไรให้หมดไปที่ เขาก็บอกว่าทำตามข้อ ๕ ของคุณชาญ ถ้าเข้าไปอันนี้ไม่ถูก
นี่ละครับที่รัฐมนตรีมีชัยวินิจฉัยไป รัฐมนตรีมีสิทธิออกนโยบายของตัวเอง นโยบายของผม
คืออะไรครับ ให้มันหมดความรุ่งรังเรียกว่าเสียที นั่นละนโยบายของผม ผมก็
เสนอลงไป เขาก็บอกให้ทำตามข้อ ๔ สมมตินะครับ เมื่อเสร็จออกไปแล้วไปเข้า
กรรมการขนส่งทางบกกลาง ขนส่งบอกหมดเวลาแล้ว พวกนี้ไม่มีทาง เขาไม่รับ
นั่นละครับ นั่นละรัฐมนตรีจะต้องถอนความเห็นที่เห็นชอบ ถ้าอย่างนั้นก็ต้อง เห็นชอบ
ไม่ได้ นั่นละครับ วิธีการเรื่องเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีเขามีสิทธิ ผมจะ
บอกให้ฟัง อันหนึ่งนะครับ ซึ่งผมจะเรียกปลัดกระทรวง เอามาให้การกับสภาวันไหนก็ได้
ปลัดกระทรวงเขามาให้ปากคำกับกรรมาธิการ เขามาพูดเลยเขาสรุปเสร็จ ก่อนจะ
ลุกเขาก็บอกว่า ท่านกรรมาธิการครับ ถ้ารัฐมนตรีเป็นรัฐมนตรีทำแค่นี้ไม่ได้ก็อย่าเป็น
รัฐมนตรีดีกว่า รุ่งขึ้นกรรมาธิการให้สัมภาษณ์ว่าอย่างไรครับ ปลัดกระทรวงบอกว่า

ได้เตือนนายสมัครแล้วว่าอย่างนั้น นายสมัครก็ยังโกรธเช่น ะไรกันครับนี่
 เรื่องอย่างนั้นครับ ปลัดกระทรวงบอกผม ใครต่อใครมาให้การ เขาก็บอกว่า เป็น
 ไปเรียบร้อย ผมอ่านเอกสารหมด มันไม่มีทางจะไปปิดพลั่วไปปิดเบื่อนอะไรได้ แต่
 ว่าก็ทำกัน แล้วก็เล่นกัน เขาก็จนได้ รอดครับ ที่แรกบอกอย่างไรครับ วึ่ง
 ทัพทางบกหมด โอ้โอ้หน้าตานองหน้า วันหนึ่งมีข่าวมาบอกว่า โอ้ที่มันทำกันใน
 กระดานทั้งนี้รถนี้มีแค่แชสซีส์ (Chassis) อยู่ตามอุ้งนั้น ไม่มีอะไร มันเป็น
 ศพทั้งนั้น มันทำกันขึ้นมาเพื่อมันจะหาทางขายกัน โอ้ มีคนก็ใจใหญ่ ประกาศ
 เรียกนายบพิตร อปราชิตไพริน บอก ลื่อนารถเอา ๑๕ คันมาจอด ประกาศเลย
 นะครับ เขาคิดว่าบพิตรต้องไม่มีรถ ต้องฉีกหน้ากระทรวงคมนาคมได้อีกแล้ว ทำใน
 สิ่งที่ไม่มีความดี ปราศจากพาวเวอร์เป็นอย่างไรครับ นายบพิตรเอารถ ๑๕ คันมาจอด
 หน้าพระรูป คนที่เป็นคนคิดแผนไปเลยไม่กล้าดู จอดอยู่ ๑๕ คันครับ มีกรรมาธิการที่
 ทำท่าไปสอบกันใหญ่ คุณก็ใหญ่ สิ่งที่จะต้องดู ๆ อะไรครับ ดู ๒ แห่ง ๑. ดู
 เบอร์แชสซีส์ ๒. ดูเบอร์เครื่องเอนยีน นัมเบอร์ (Engine number) หนังสือพิมพ์
 บางกอกโพสต์ขออ้างนะมันเป็นฝรั่ง ผมไม่ประหลาดใจจะครับที่ทานนายถนอม
 ความจริงท่านถนอมภาษาไทยสวย แต่ท่านอ่านฉบับนี้ค่อย เพราะมันเป็นกลางครับ
 มันมาอยู่ด้วยวันนั้นครับ แล้วมันว่าอย่างไรครับ หลังจากการตรวจสอบที่ดูกันแล้วทั้ง
 ๑๕ คัน เบอร์แชสซีส์ตรงกันตามที่ใดแจ้งไว้ และรถ ๑๕ คัน เบอร์เครื่องตรงกัน มี
 ๒ เบอร์ที่ไม่ตรง เจ้าของได้ยืนยันว่าได้เปลี่ยนเครื่องยนต์ใหม่ และแจ้งกรมการ
 ขนส่งทางบกแล้ว นี่เป็นข่าวบางกอกโพสต์กรรมาธิการบอกอย่างไรครับ ยังไม่พร้อม
 จะแถลงวันนี้ รุ่งขึ้นจะแถลง รุ่งขึ้นแถลงว่าอย่างไรครับ รุ่งขึ้นแถลงว่ากรรมาธิการ
 ได้ตรวจแล้วได้คนพบจารถทั้ง ๑๕ คันมีการผ่านการตรวจสอบทางวิศวกรรมเพียง ๓ คัน
 เท่านั้น ไปยกข้อความอะไรขึ้นมา ก็ไม่ได้ให้มันเก้ ๆ ไปอย่างนั้นละครับ หนังสือพิมพ์
 ถึงชาวก็ใหญ่บอกว่ามันไม่ผ่านการตรวจทางวิศวกรรม ไม่เกี่ยวข้องเลยครับ

เขาตรวจดูว่าที่ไฉนยืนยันว่าไฉ่แจ่งกรรมการขนส่งทางบกไว้ ไฉ่แจ่งไว้ตั้งแต่ก่อน ๕
 กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ นั้นจริงหรือไม่ เขาแจ่งไว้จริงก็แปลว่า เขาก็มีสิทธิ์จริงเท่านั้นเอง
 นายบพิตร อนุชิตไพริน อยู่ตรงไหนครับ อยู่หน้าพระรูป อยู่หน้าไหนครับ
 อยู่ทุกหัวโหม่ง นักข่าวเยอะไหมครับ มีในรอย มีใครถามนายบพิตรไหมครับว่าบพิตร
 ให้เงินสมัครหรือเปล่า ไม่มีใครถามหรอกครับ เพราะถามไฉ่หรือถามบพิตร
 บอกว่าไม่ได้ให้เรื่องมันถึงจบแค่นั้นเอง ไม่ถามครับ เจอเจ้าตัวเองไม่มีใครถาม
 นักข่าวก็ไม่ถามเพราะถามไม่ได้ ถามก็รายการพัฒนาก็เสียหายหมด เรื่องเป็น
 อย่างนั้นมาอย่างนี้ แล้วอย่างไรครับ ผมแน่ใจว่าสิ่งที่ผมทำนั้นเป็นเรื่องทำไม่ได้ตาม
 ปกติ เมื่อมีเรื่องกล่าวหาไปถึงท่านนายก ท่านนายกก็คืนะครับ ถ้าท่านนายกใจร้าย
 ก็บอกตั้งกรรมการสอบสวนตรุษจรี แต่ท่านไม่ทำอย่างนั้นหรอกครับ เพราะท่าน
 ก็ยังไม่เป็นเครื่องมือของใครนะครับ ท่านกับบอกว่าตั้งกรรมการ ๒ ท่าน ไปสอบหา
 ข้อเท็จจริงว่าข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างไร แล้วข้อเท็จจริงก็รายงานมาพรรคชาติไทย
 ก็โกรธ ส่งไป ๕๐ หน้าส่งมาให้ ๘ บรรทัดโกรธใหญ่ แล้วทำอย่างไรครับ ทำ
 หนังสือถึง กก.ฎีกาถามเขาว่าอย่างไรครับ ถามกรรมการ กก.ฎีกาว่ารัฐมนตรีคมนาคม
 มีสิทธิ์อนุมัติรถทัวร์หรือไม่ เขาต้องตอบว่าไม่มีสิทธิ์ จะอย่างไรก็ไม่มีสิทธิ์เพราะ
 ผมไม่ได้เป็นคนอนุมัติ ไปถามเขาจะครับเขาก็ต้องตอบตามนั้น ไปถามอย่างนั้นเขา
 ก็ตอบตามนั้น แล้วก็ถือเป็นเอกสารสำคัญไอ้โฮหลอกชาวบ้าน หลอกกันในหน้า
 กระดาษหนังสือพิมพ์ สุดท้ายก็หลอกตัวเอง หลอกว่าเรื่องนี้ไปถึงชั้นคดีอาญา จะต้อง
 เอาไปฟ้องร้องกันได้ ผมทำ ป.ป.ป. เพิ่งตั้งใหม่ ๆ ยิ่งหมาด ๆ เขามัน लेकर
 ลากเอานายสมัครขึ้นศาลเสีย แล้วดูซิครับว่าศาลจะว่าอย่างไร เรื่องอย่างนี้ผมสรุป
 ถ้อยคำว่าเป็นเรื่องสกปรกทางการเมือง รับข้อมูล ๆ เขามากกล่าวหาแล้วก็ใช้เป็น
 ข้อมูลหลอก ผมเองต้องทนยอมมา ๘ เดือนเพราะอะไรครับ เพราะผมไม่ยอมมาพูด
 ในสภา ในช่วงที่ผมไม่ควรจะพูด ถ้าผมยอมเข้ามาในวันนั้นต่อไปรัฐมนตรีโดนหมด ผม

ไม่ต้องการให้ตั้งธรรมเนียมอย่างนี้ขึ้นมา ขอพูดเรื่องมันสำปะหลัง พุกไปพูดมากี่คำ
 รัฐมนตรีพาณิชย์ ขอพูดเรื่องเหล้า ภาษีไม่เท่ากัน พุกไปพูดมากี่คำ รัฐมนตรีคลัง
 การรัฐมนตรีอุตสาหกรรม เล่นกันอย่างนั้นครับ ผมถึงไม่ยอมให้เปิดของนี้ ยอมทน
 นะครับจนกระทั่งถึงวันนี้ นี่กว่าจะไถ่ขายทอด ไม่ได้ขายทอดเสียอีกแล้ว พรุ่งนี้
 หนังสือพิมพ์ทั้งหลายได้ไปครอกดู ลงตรง ๆ ที่นายสมัครพูดนะขอความกรุณาอย่าเินว
 ครับ ผมยืนยันว่าเรื่องนี้ผมทำถึงศาล ใครเก่งจริงไปยื่น ป.ป.ป. พรุ่งนี้ แล้วลาก
 ไปขึ้นศาลกันเลย แล้วดูซิว่าใครจะเซยกกันที่หน้าบัลลังก์ศาลบ้าง ผมขอกราบเรียน
 นะครับว่าเรื่องพรรคอย่างนี้เป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อข้อเท็จจริงมัน
 เป็นอย่างนี้ มันดำเนินการไปอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผลความที่ใคร ใครกลั้วชว สีเขียว
 จะไต่กลาน ๆ เอมาคบแต่งกันไต่กันครับ จะทำอย่างไร จะวากลาวให้มันเสียหาย
 ไต่ทั้งนั้น ขอเรียนนะครับว่าเรื่องพรรคอย่างนี้ เอกสารมีอยู่ทุกชิ้น ตรวจสอบได้ทุก
 อันและคณะกรรมการขนส่งวาวอย่างไครับผมไม่มีวันหกไว้ละครับ อยู่เฉย ๆ ไม่ทำ
 อะไรเลย นั่นแปลว่ารัฐมนตรีกลัว รัฐมนตรีคมนาคมไม่กลัวครับ ส่งไปให้กรรมการ
 ขนส่งทางบกกลางเอาเชคดูเลย ไม่พอใจไม่ต้องให้มันวิ่ง ถ้าพอใจวิ่ง ก็กระทรวง
 ครับนั่งอยู่ที่นั่น หลายกระทรวงครับ แล้วมานะเรียบร้อยใหม่ครับ เรียบร้อย
 ขอเรียนว่าเวลานี้เขากิ่งกันแล้วสายละ ๒ คัน ๆ เรื่องพรรคอย่างนี้ครับ ผมจะทำ
 อย่างไรครับ ว่าเมื่อมีเหตุแล้วก็เอาเรื่องอย่างนี้เอาไปเขาวากลาวกัน แล้วเล่นกัน
 หน้าหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ก็พร้อมเถอะครับ เตะดูก็เข้าพบละชักยันทีเลย เรื่องดี ๆ
 ของสมัครละไม่ลงนะครับ เรื่องดี ๆ สมัครไม่ลง สมัครฟ้องไทยรัฐไม่เป็นข่าว ไทยรัฐ
 ฟ้องสมัคร อยู่ ลงข่าวกันเอิกเกริก นี่ละครับสินค้าหนังสือพิมพ์
 ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนนะครับ ว่าเรื่องต่อไปนี้ผมก็
 อธิบายได้ กรณีเรื่องยางมะตอยเอิกเกริกนั้น ขออนุญาตเล่าเสียตอนที่เสียงมันยังไม่
 แห่นะครับ ผมจะเรียนให้ฟังนะครับว่าขอมูลที่คนเอามาขานนั้น ผมเห็นได้ชัดครับว่า

ท่านไม่สนใจการใช้ข้อมูล ความจริงข้อมูลอย่างนั้นจะรับพุดจาให้แก้ไขเสียอย่างนี้
 ได้ แต่ท่านกก ๆ กัก ๆ ท่านไม่จริง สมักรับจริง จะขอให้ท่านประธานได้
 ทราบนะครับว่า ผมไปนั่งอยู่บนบริษัทนั้นนะ ความจริงอีกไม่กี่วันจะครบ เรากำลัง
 จะวางศิลาฤกษ์ที่พรรคใหม่ของเราแล้วมันต้องไปเช่าเช่าครับ บ้านเช่าเช่าชาย ๖ ล้าน
 พรรคประชากรไทย ไม่มีเงินครับ หัวหน้าพรรคประชากรไทยไม่มีโรงงานทอผ้าใหญ่โต
 ไม่ได้เป็นนายกสมาคมอุตสาหกรรมที่ไหน เพราะฉะนั้นเราซื้อบ้านไม่ได้ครับ ต้องมา
 เช่า แล้วต้องมีที่อยู่ เพราะเขาจะตอกเข็มบ้านเขา เราก็ต้องหอบหิ้วกันมากี่มาแปะ
 อยู่บนชั้นสามนั้นเขาเช่าครับ แล้วอย่าคิดว่าพรรคประชากรไทย ทำอย่างนั้นคนเดียว
 นะครับ พรรคกิจสังคมเขาบริษัทเดียวกันนี้ บริษัทเดียวกันนี้ละครับ เขามีที่ดินว่าง
 ให้เขาทำยังงี้ได้ละครับ แต่ว่าผมก็เห็นด้วยเหมือนกันว่า ผมได้ข้อมูลจากเขาผมไม่
 ควรนั่งอยู่บนบ้านเขา ผมจะวางศิลาฤกษ์ ๒, ๓ วันถ้าผมเชิญ ลองไปดูมั่งก็แล้วกันครับ
 เราจะต้องเช่าบ้าน ๒, ๓ วันนี่ไม่มีของตัวเองครับ ผมถามคำเดียวว่าถ้าผมไม่
 นั่งอยู่ตรงบริษัทนั้นผมนั่งที่อื่นจะกล่าวหาอีกอย่างนี้ไหมละครับ บัญชีรายชื่อที่มาอ่านกันเมื่อ
 สัปดาห์นั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับผมและขอสำคัญที่สุดว่าผมไม่ต้องการจะใช้เอกสารที่มันส่งมา
 ให้ เมื่อจะกักท้อเป็นความเท็จนะไปดูเสียก่อนว่าเขาเปลี่ยนอย่างไรแค่ไหน อย่างไร
 แล้วเขา เป็นไปไม่ได้หรอกครับถ้าเขาทำงานกับราชการแล้ว เขามาหาเงินอย่างนั้น
 ละก็เขามีความเสียหายในราชการของเขาเอง ผมจะขออธิบายให้ฟัง เรื่องกรมทาง
 อยากรู้ว่าอย่างนั้นนะครับว่า กรมทางหลวงเป็นกรมที่เจริญของเมืองไทย งบประมาณ
 ประมาณกระทรวงคมนาคมมี ๑๑,๐๐๐ ล้าน ๑๐,๔๐๐ ล้าน ๑๐,๕๐๐ ล้าน ๑๐,๐๐๐
 กับเศษนิดหน่อยครับ เป็นของกรมทางเท่าไรครับ ๕,๔๐๐ ล้าน ร้อยละ ๕๕ นะครับ
 อยู่ที่กรมนี้ ทำอะไร ๆ กันมากมายกายกอง เขาทำกันมากครับ ผมนั่งกระดิกเท้า
 เฉย ๆ แบบคนอื่นที่เขาทำกันมากได้ครับ แต่บังเอิญสมักรู้ไม่ใช่คนอย่างนั้น ที่ยกย่อง
 ผมเมื่อกล่าวสมักร ไปทำอะไร เป็นศัตรูเขาทั่วไปหมด นั่นแปลว่าสมักรทำงานนะครับ

ถ้าสมัครไม่ทำงานละก็ไม่มีศัตรูครับ ทุกอย่างดีหมด สมัครทำงานครบถึงได้ไปทั่วไปหมด มีศัตรูทุกหน่วยยิ่งดีใหญ่ นั่นแปลว่าสมัครดูแลทุกหน่วย แล้วมีศัตรู เป็นอย่างไรครับ มีศัตรูทุกหากินไม่ได้ครับต้องจำไว้อย่างนี้ตาย

ผมจะเรียนให้ทราบนะครับว่ากรมทาง เป็นอย่างไร ผมจะบอกให้ฟังว่า กรมทางนั้นมีอธิบดี มีเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ คู่อัดเข้ามาแล้วกรมทางก็ทำหน้าที่รักษาสวรรค์ ถนน เคี้ยวนี้จ้างเอกชนหมดแล้วครับไม่คอยนั้น กรมทางทำอะไร เวลาไหนครับ ขอมถนน ขอมถนนครับ กรมทางขอมถนน กรมทางต้องทำอะไรขอม ยางมะตอย ขออนุญาตท่านประธานให้ความรู้สภาสถิตินะครับ เรื่องเกี่ยวกับยางมะตอยนะครับ ยางมะตอยธรรมดาสมัยที่เราเคยเห็นกันนะครับเอาขวานฟันไปก็ ๆ แล้วใส่ดั่งแล้วจุดไฟเผา เผาเข้ารากใต้เตียงนะครับ นั่นเขาเรียกยาง เอ.ซี. (A.C.) ยางมะตอยแท้ ๆ ไม่มีอะไรปน ต่อมาการฟันถึงกัน แล้วทำดั่งเป็นครั้งแรกไป เผาไหม้เสียทั้งเชื้อเพลิง เสียเวลาเลยมีคนคิดเอายางมะตอยนี้ผสมกับน้ำมัน เรียกว่ายางคัทแบค (Cut back) แพงขึ้นมาอีกหน่อย ต่อมายางคัทแบค มีคนบอกว่าโอ้น้ำมันงาดี ๆ เอาไปราดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ใส่วัสดุที่เหลือออกไปคือน้ำมันแพงเสียเงิน เอาน้ำมันผสมดีกว่า แล้วใส่น้ำมันเคมีซึ่งถูกกว่าน้ำมัน เรียกว่ายางอิมัลชันเป็นยางมะตอยน้ำ ตกลงยางมี ๓ ชนิด ยังใช้ทั้ง ๓ ชนิดละครับมากน้อยสุดแต่แต่น้ำมัน เอ.ซี. มียางคัทแบค มียางอิมัลชัน เสร็จเรียบร้อยแล้วเขาก็ซื้อขาย งบประมาณซื้อขายมีประมาณเท่าไรครับ ๓๐๐ ถึง ๔๐๐ ล้านบาท เรื่องนี้ต้องขอบันทึกไว้ในนี้ด้วยนะครับว่า เวลาไหนจะเล่าให้ฟังให้สบายใจว่ายังไม่ได้อธิบายมะตอยที่วานี้สักถึงทีเดียว ยังไม่ได้ซื้อครับ แต่สมัครใดทำอะไรก่อนข้างจะรายงานไว้ในกรมทางยังไม่ซื้อครับ ซึ่งเองมากถ้าซื้อแล้วจะเดือดร้อน ผมขอเรียนนะครับว่ายังไม่ซื้อสักถึงทีเดียวและงบประมาณ ๓๐๐ ถึง ๔๐๐ ล้านบาทตอนี หนึ่งสี่พิมพ์บ้านเมืองลงข่าวรายสมัครใดโกง เรื่องการซื้อยางมะตอยไปแล้วหลวยหมื่นล้าน เห็นไหมครับ หนึ่งสี่พิมพ์เมืองไทยเป็นอย่างไรพรรคพวกคุณนะ

คุให้เคอะ ผมอยากจะเรียนอย่างนั้นนะครับว่าเมื่อเป็นอย่างนั้นนะครับ เราก็ตรวจสอบ
 และเพราะเหตุความมานั่งอยู่กับบริษัทบางมะตอยถึงได้ถามว่าข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างไร มี
 คนบางประเภทถามว่า ออเนิงอยู่กับบริษัทนี้ข้อเท็จจริงแล้วผมทำไมได้หอก ผมนั่ง
 บริษัทคุณผมทำไปเขาก็ท้าวผมหาทักกับคุณ คนอื่นเขาจะทำอย่างนั้น ถ้าเป็นคนอื่นจะ
 ไม่กล้าทำครับ แต่ว่าบังเอิญนายสมัครรับคกไม่เป็นปัญหา เขาบอกให้ข้อมูลไปแล้วก็จะทำ
 อะไรไม่ได้ ผมบอกผมทำได้ แต่ปัญหาก็คือว่าผมไม่ได้ทำให้คุณ ผมจะทำเพื่อ
 บ้านเมืองของผม ข้อเท็จจริงมีอะไรอยู่ที่กรมทางครับ มีการซื้อขายมะตอยทุกปี
 ปีละหลายพันตัน เป็นเงิน ๒๐๐ ล้าน ๓๐๐ ล้าน ๔๐๐ ล้าน สุกแต่แทบประมาณที่
 เพิ่มขึ้นตลอด เวลาซื้อทำอย่างไรครับ เปิดประมูลเมื่อก่อนถูกขาดไม่ชอบ เกียวนี้
 เปิดประมูล มีคนเข้าประมูลกับบริษัทครับ ๑๔ บริษัท มีโรงยางมะตอยจริง ๆ ใน
 เมืองไทยมีกี่โรงครับ มี ๔ โรง มีเซลล์ มีเอสโซ มีทีปโก มีผลิตภัณฑ์ทางมะตอย
 มี ๔ โรงครับ แต่ว่าเวลาประมูลมีคนแข่งขัน ๑๔ บริษัท แล้วเล่นอย่างไรกันครับ
 ไม่เคยพูดถึงราคากลางของสินค้า ประมูลกันไป ประมูลกันมา เล่นกันนิ้วไปหมด
 กี่ปี ๆ ก็เป็นอย่างนี้ ผมยกตัวอย่างเลขให้ดูฟังง่าย ๆ ยางมะตอยชนิดหนึ่งต้นทุน
 ๓,๐๐๐ ถ้าซื้อกันได้ ๔,๕๐๐ ซื้อกันได้ครับ ๔,๕๐๐ ถ้าซื้อไม่ได้ ๔,๕๐๐ ต้นทุน
 ๓,๐๐๐ ครับ ขาย ๔,๕๐๐ ขาย ๕,๐๐๐ ๔,๕๐๐, ๕,๐๐๐ ที่พูดนี้มีตัวเลขไว้
 ทุกอย่าง และอยู่ในมือ ป.ป.ป. กำลังสอบอยู่ครับ ผมจะเล่าให้ฟังว่า เมื่อซื้อ
 กันได้ ซึ่งยางราคาถูกต้อง ส่งได้ครบถ้วน เมื่อพินกัน ทำอย่างไรครับ ๔,๕๐๐
 ก็รอจังหวะ ในการส่งของ ซึ่งยางมะตอย ซึ่งยางมะตอยคุณภาพต่ำ ยางปลอม
 ยางปน ก็ส่งไป แล้วก็ยึดสินบนเจ้าหน้าที่ แล้วก็มานัดน้ำหนักเต็ม แต่ยางเสื่อม
 คุณภาพ ยางไม่เสื่อมคุณภาพ บางอันยางมะตอยมีคือนั่ง บางครั้งยางมะตอยมีครึ่งถึง
 และที่ร้ายที่สุดนั้นก็คือว่าไม่มียางมะตอยเลยครับ แต่ว่าเขารับไว้บรอย มีหลักฐาน
 อยู่ในมือ ป.ป.ป. เวลานั้นครับ ทำกันแบบนี้ หากินกันอย่างนี้ สกปรกกันอย่างนี้

๑๘๒

ไม่มีใครกล้าแตะเพราะกลัวมือเปื้อนยางมะตอย ผมรูวยางมะตอยเปื้อนมือมันล้างด้วย
น้ำมันอะไรออก ผมรู้ครับ ผมเลยไม่กลัวเปื้อน ผมเลยลงไปเล่น เรื่องนี้
ทำอย่างไรครับ ผมทำเรื่องนี้อย่างเกี้ยวเท่านั้นเองว่า ผมเรียนแบบทหาร ต้องขอ
ประทานโทษนะครับ ทหารเขาจ้องคนตักเครื่องแบบ เขาทำอย่างไรครับ ผู้ที่มา
รับเหมาตักเครื่องแบบทหารต้องมีโรงงานของตัวเอง ใครไม่มีโรงงานประมูลไม่ได้
ผมก็บอกว่าควรจะต้องมีโรงงาน ก็ ๔ โรงนี้แหละครับ และ ๔ โรงนี้เป็นอย่างไร
ครับ เขามาแข่งกันซิ แล้วให้สิทธิ์คนทำมาหากิน ๒ อันให้ใครครับ ให้ ร.ส.พ.
ทำไมละครับ มันต้องเป็นคนชน แล้วโธนี่เป็นคนร้ายกาจ ชนของเถื่อนไปให้เขา
ชนของไม่เต็มไปให้เขา และบางครั้งไม่ชนไปให้เขาไปเซ็นใบเบยอะไรกับเขาควย
อย่างนี้มีครับ ถึงต้องบอกว่าให้ ร.ส.พ. นี้ทำมาหากิน แปลว่าซื้อเป็นคนตรวจสอบ
ที่ว่า บริษัทไหนที่มันจะทำอย่างไร จะเอาระเบียบกรมทางไปเลือกดูซิว่า คนขายที่
มีโรงงานนี้ ตรวจสอบคุณภาพมาและให้ ป.ค.ท. เพราะค่าน้ำมันนั้นมีผลิตผล
ใกล้เคียง ต่อไปอีกอาจจะมียางมะตอยของตัวเอง ให้ทั้งหมดมี ๖ อันขายได้ แต่เมื่อ
ไปตรวจสอบไปขึ้นเรียกว่า พิ.คว. (P.Q.) นั้น ปรากฏว่ามีบริษัทซึ่งเป็นตัวปัญหา
เรื่องทั้งหมดอยู่ที่บริษัทนั้นะครับ เป็นโรงงานมะตอยที่เขาใช้ระบบที่เรียกว่า แมนนวล
(Manual) เขามีอภินะครับ เขานำยาใส่แล้วก็มีอภิน แล้วโธนี่แหละครับ
โอ้ความยุ่งยากทั้งหลายทั้งปวง ผมสรุปให้ฟังว่า กรมทางออกระเบียบไว้เมื่อปี ๒๕๑๑
จะซื้อยางมะตอยต้องอย่างนี้ ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นอย่างนี้ ตรวจสอบเบื้องปลายอย่างนี้
ซึ่งน้ำหนักนี้ ทุกอย่างมีหมดจะต้องทำเบอร์ ทำ ซีเรียล นัมเบอร์ (Serial
number) มีระเบียบหมด คนออกระเบียบนี้ ชื่อคุณเจ้าลอง ศาสติคุปต์ เคยเป็น
รองอธิบดีกรมทาง มา ๑๑ ปี เมื่อปี ๒๕๑๑ ท่านนั่งอยู่ที่นั่น ท่านเป็นคนออก
ระเบียบนี้ ท่านเป็นคนเซ็นชื่อ ตอนนั้นยังเป็นรองอธิบดี ท่านเป็นคนออกระเบียบนี้ไว้
และระเบียบนี้ไม่ได้ใช้มาเลยเป็นเวลา ๑๔ ปี ไม่ได้ใช้เลยครับ แล้วอย่างไรละครับ
ก็เพราะมีบริษัทยางมะตอย ซึ่งไม่รักษาระเบียบวินัย ซึ่งพร้อมจะเล่นสกปรก

ตลอดเวลา ๑๔ ปี กรมทางไม่ยอมตั้งราคากลางยางทั้ง ๓ อย่างนี้ อย่างไร ๆ ก็ไม่
 ตั้ง มาตรการของกรมในการแก้ไขปัญหานี้ก็คือว่า ออกระเบียบว่า ให้มีการซื้อ
 จากโรงที่มีผู้ผลิตเท่านั้น ให้มันเล็กให้มันน้อยลงมา ใครว่าไม่เป็นไรวันหลังแก้ได้
 ครับ ผมต้องการมาตรการว่า ผมจะพิกัดกับข้าราชการกรมทางอย่างไร เมื่อผมบอก
 อย่างนี้เสร็จเขาก็บอกหนูแล้ว ต้องคาใจสมัครใจแล้วมันจะซื้อบริษัทเดียว ผมก็บอก
 ผมไม่กลัวเรื่องนี้ คำดำเนินการมาปี ๒๕๒๔ ผมขออนุญาต ค.ร.ม. ผมจะดำเนินการให้
 ร.ส.พ. เป็นคนจัดการ ร.ส.พ. เขาแข่งขัน ถ้าค่าแรงกว่า ๓ เปอร์เซ็นต์
 ผมมีระเบียบผม ค.ร.ม. ให้สิทธิมาเล็กน้อยครับ เอาจามาเล่นได้ มาอยู่กับเขาได้
 เมื่อใดดำเนินการมาแล้ว ปรากฏว่ามีการเริ่มใช้งบประมาณเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๗
 งบ ๒๕๒๔ นี่แหละครับ ผมมีหนังสือไปบอกเลย หนังสืออย่างที่เขาเอาจากกันนั้นแหละ
 ครับ ผมบอกเลยว่าให้จัดการ ตั้งราคากลางของยาง เอ.ซี. ของยางคัทแบค ของ
 ยางอิมัลชัน ให้ทำราคากลาง ผมจะให้มีการซื้อราคากลาง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ให้เป็น
 คอสต์ พลัส เทน (Cost plus ten) กันตรงนี้ แล้วสู้กันตรงนี้ แปลว่าถ้า
 ซื้อตรงนี้แล้วยางจะโคตรบดวนตามขนาดและไม่มีการขาด และไม่มีการคอร์รัปชันให้
 คนขายไถระหว่าง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าจะสู้กัน ก็เขอแข่งขันกัน หรือถ้าเขอตกลง
 กันได้เขาจะเอา ๕ เปอร์เซ็นต์ ก็เปอร์เซ็นต์รัฐบาลจะได้ประโยชน์ ให้สู้กันอย่างนั้น
 ต้นทุนบวก ๑๐ เปอร์เซ็นต์เพื่อไม่มีการคอร์รัปชัน เมื่อจัดการทำไปอย่างนั้นแล้ว ปรากฏ
 ว่าเป็นเวลา ๓ เดือน เมื่อเดือนที่แล้วเป็นการครบ ๓ เดือน กรมทางตั้งราคากลาง
 ไม่ได้ พวกนั้นรออะไรครับ รอว่าเมื่อไรสมัครจะไป เพราะชาวออกมาหาเขาแล้ว
 สมัครคงไม่อยู่กระรวงนี้ พยายามกันนักหนาถึงไปดวงไปจนกระทั่ง ๓ เดือนนะครับ
 ไม่ตั้งราคากลาง แล้วอย่างไรครับ ๓ เดือน นี่ประมูลซื้อใหม่ครับ ประมูลครับ
 ประมูลก็ครั้งครับ ประมูล ๔๕ ครั้งแล้ว ยกเลิกหมดครับ ยกเลิกหมด เพราะอะไร
 ครับ ยางจริง ๆ แท้ ๆ อย่างชนิดหนึ่งราคา ๙,๐๐๐ ถ้าจะซื้อต้นทุนบวก ๑๐ เปอร์เซ็นต์

เขากี่แสน ๓,๖๐๐, ๓,๗๐๐, ๓,๘๐๐, ๓,๙๐๐ เขาจะแข่งกันตรงนี้ ชื้อไม่ได้
 เพราะอะไรครับ ไปเอาไอ้ ๔,๕๐๐, ๕,๐๐๐ มาบอก ปีกลายเคยซื้อ ๔,๕๐๐ ปีกลาย
 เคยซื้อ ๕,๐๐๐ เพราะฉะนั้นปีนี้ ๓,๗๐๐ แพงซื้อไม่ได้ ผมก็นึกว่าเฮงมากนะถ้าขึ้น
 ไปซื้อเขาเกิดเรื่อง ไม่ซื้อครับ ไม่ซื้อจนกระทั่งถึงวันอภิปรายไม่ไว้วางใจนี้ ยังไม่
 ซื้อเลยสักถังเดียวครับ แต่มีปัญหาของทุกคนแล้ว ทำไมต้องทุกคนละครับ เพราะว่า
 เมื่อปี ๒๕๒๗ ชื้อแล้วครับซื้อแบบอย่างวานะ แต่ว่าซื้อแล้วส่งไม่ได้ครับ เพราะ
 นายสมัครนั่งคอยจ้องอยู่ เวลานั้นส่งยางไม่ได้ ๓,๐๐๐ คันนะ ชื้อแบบตัวกันแล้วก็
 ขายแพงก็ส่งได้ไปแล้ว ไอ้ที่พันกันแล้วขายไป พันกัน ๔,๕๐๐, ๕,๐๐๐ ส่งไม่ได้ครับ
 นี่ ๓ เดือนมาแล้วนะครับยางปีกลาย ๓,๐๐๐ คัน ยังส่งไม่ได้ เพราะถ้าส่งมาเกิด
 เรื่องของขาดทุนกันบรรลัยวายวอด ที่แล้วมากที่หลบหนี้กันได้นะครับ แจกทยอย ๆ
 กันไป เช่นกระดาษเปล่ากันมา เคียนี่ไม่ได้ครับ นายสมัครคลุมหมวกดูแลหมก
 ถามว่าทำไมไม่ยุ่งกับเขา เรื่องข้าราชการ ขอตอบว่ายุงเฉพาะระดับที่ยุ่งได้เท่านั้น
 ละครับ อธิบดีก็บรองเท่านั้น นายสมัครยังเอ๊ย บังเอิญอยู่ในสถานะครับตอนเขาทำ
 กฎหมายเมื่อ ๒๕๑๔ รู้รับว่าสิทธิของตัวมีอยู่แค่ไหน แต่ทว่าสิทธิของรัฐมนตรีนั่นมันใช้
 ผ่านอธิบดีได้ ตรงไหน ใครต่อใครไม่คิด ชี.๕ ชี.๖ ชี.๗ ชี.๘ ถ้ามีอะไรละก็เรา
 บอกอธิบดีได้ว่า ถ้าอธิบดีไม่แก้ตรงนี้ละก็ผมแก้ปัญหาไม่ได้ละ ก็ต้องมีการขยับเขยื้อนกัน
 ตามสมควรมีระบบระเบียบวิธีการ ไม่ถึงกับเขาไปยุ่งไม่ถึงกับให้ปั่นป่วนหรอกครับ แต่
 เขาต้องไม่ชอบแน่ ผมไปแห่รังแตนไปทะเลาะหม้อข้าวหม้อข้าวเขาเลยละครับ แต่
 ผมต้องทำ ไม่อย่างนั้นบ้านเมืองผมเป็นอย่างไรครับ นี่ทำเพราะนายสมัครต้องการ
 ปราบคอร์รัปชัน แต่ว่าทำอย่างนี้ถูกกว่ากว่าดังจะทุจริต ผมแน่ใจว่าผมไม่ทุจริต
 เพราะยังไม่ได้ซื้อสักถังเดียว แล้ววันต่อไปข้างหน้าสำนักนายกรัฐมนตรีต้องช่วยผมไปดูคววาว
 จะหาทางออกทางไหน มีโรยยางมะตอยซึ่งเราบอกคุณไปปรับปรุงมา คุณท้าว ชีเรียม
 นั้นเบอร์มา คุณท้าวอะไรต่าง ๆ แล้วดูแผนที่นั้นทะเบียนใหม่ แล้วคุณมาแข่งกัน ขายนัน
 ๒ บริษัทนี้ละกับเชลล์ เอสโซ่ ทั้งหมด ๔ บริษัทมาแข่งกัน ไอ้คนไม่มีโรยยางมะตอยมัน

เอากระดาษเปล่า ๆ มาขายไค้อย่างไรครับ แล้วเงินกับงบประมาณบ้านเมืองมาไค้อย่างไรครับ ตลอดเวลาที่แล้วมานี้ ขอเรียนนะครับว่า เรื่องนี้ทำไมนายสมัครอยากให้อ้อย่างมะตอยนัก ไค้บริษัทใหม่นี้มันขายอย่างมะตอยน้ำอย่าง เคียวหรือครับ เปล่า แต่ทำไมนายสมัครอยากไค้อย่างมะตอยน้ำ เพราะนายสมัครอยากจะรักษาผลประโยชน์ของบ้านเมือง ทำไมละครับ การซ่อมถนน การซ่อมถนนนี้ละครับเราเห็นกันมาแต่โบราณโบราณ ไค้ซ่อมถนนนี้ละครับเขาก็กวาดเอาปูนออกหมด แล้วเขาก็เอาอย่างมะตอย ราก ๆ ราก แล้วเขาก็เอาหินมาสาดแกร็ก ๆ แกร็ก ๆ แล้วก็นำเอารถไปบดมา ยางที่เขาไครากข้างบนอีกที แล้วก็ทับไปทับมาอีกที แล้วรถมันก็วิ่งคึกแกร็ก ๆ แกร็ก ๆ จนกว่ามันจะถูกคึกออกไปหมด แล้วเป็นถนนเรียบ เรียบร้อย นั่นซ่อมเขาเรียกเป็น ภาษาฝรั่งว่า ชิพ ซีล (Chip seal) ชิพ ซีลคือเอาอย่างมะตอยราก แล้วก็เอา หินสาด ๆ สาด ๆ แล้วก็บดรากอีกทีก็ได้ ถ้าจะให้หนาหน่อย แล้วก็สาด ๆ แล้วก็ให้ มันคึกออกไป ชิพ ซีลครับ ค่าใช้จ่ายตารางเมตรละ ๒๒ บาท เป็นอย่างไรครับ ซ่อมทุกปี ไค้ได้ ๑ ปีเท่านั้น พอไปพอไปหมดก็งบประมาณออกมาจัดการ ซ่อมทุกปี เป็น ๑,๐๐๐ ล้านครับ ซ่อมถนนทั่วประเทศระบบ ชิพ ซีล มีระบบอะไรใหม่ที่ มันไค้ใหม่ครับ ที่ไม่ต้องซ่อม มีครับ มีมากี่ปีแล้วครับ มีมา ๒๕ ปีแล้ว กรมทางคิด เรื่องนี้ใหม่ครับ คิดเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว แล้วอย่างไรครับ ไปซื้อไค้รถไปเกมา รถที่จะทำที่เขาเรียกว่าชิพเลอร์ ชิพ ชอนดูจากเล่าให้ฟังหนึ่งครับ ชิพเลอร์ ชิพ มันเป็นอย่างไรละครับ ถนนสมมุติว่า ๖ เมตรกว้าง ๆ อย่างนั้นละครับ เพราะช่วงละ ๓ เมตร ช่วงที่จะซ่อมถนน ๓ เมตร เขาก็จะออกไปให้หมดเหมือนกัน รถนี้มันจะเป็น ถึงส่วนผสมเหมือนกับรถคอนกรีตหมุนนี้ละครับ เขาจะเอาอย่างมะตอยน้ำใส่ เขาจะ เอาหินเกล็ดน้ำใส่ เขามียาสัมฤทธิ์ น้ำยาพิเศษใส่ แล้วเขาก็จะเอาปูนซีเมนต์ ๒ เปอร์เซ็นต์ใส่ แล้วเขาก็จะหมุน เมื่อไค้เสร็จของมันก็แล้วมันก็จะเทพร่วงลงมาทาง กระบะท้าย เมื่อเทลงมามันเป็นเซต ๆ แต่มันจะแห้งอย่างรวดเร็ว มันจะเป็นเซต ๆ

ไม่เหมือน ฮอท มิก (Hot mix) ฮอท มิก มันเหนียวหนืดมันเคละ ๆ เมื่อมันเทจะ
ลงมากกระเบื้อง มันจะเป็นไอแผ่นยางใหญ่ เบื่อเริ่มโดยครั้นกันจะครั้น ไออย่างนั้นมัน
จะไพรม์ (Prime) มันจะไพรม์มันก็จะทำให้เกิดความระคาย ไออะไรก็ตามแต่ถ้า
เป็นหลุมเป็นบ่อ เป็นหลุมเป็นอะไรต่าง ๆ มันจะซึกลงไปหมด แล้วตัวไพรม์ข้างบนนี้
มันจะทำให้หน้าเรียบกันหมด เขาเรียกว่า ซัลเลอร์รี่ ซิล ทำอย่างนี้ที่หนึ่ง อยู่ได้
ก็ปีครึ่ง อยู่ได้ ๕ ปี กรมทางชอบไหมครับ ไม่ชอบ ท่อตันอย่างแรง เพราะทำ
แล้วงบประมาณที่ไอเกร็ก ๆ ประจำปีมันไม่มีครับ เรื่องพรรคอย่างนี้ท่อตันเหลือเกิน
ซอร์ธมา ๒ คัน ซอร์ธไปगेแล้วไม่เอา โน เฮ (Know - how) มา ไม่มีผู้คน
มาดูแลเลยเก็บรถใส่ไว้ในโรง ผมเป็นรัฐมนตรีทันสมัยครับ ผมมาผมก็ดูซิครับว่าไอที่
มันจะซ่อมถนน งบประมาณที่บอกว่าไม่พอซ่อมงบประมาณไม่พอซ่อมเพราะใช้ ซิฟ ซิล
เกร็ก ๆ ตารางเมตรละ ๒๖ บาท ทำซิลเลอร์รี่ ซิล นี้ เมตรละเท่าไรครับ
เมตรละ ๒๕ บาท ตารางเมตรละ ๒๕ บาท แต่ทำแล้วอยู่ได้ ๕ ปี ผมก็บอกเอา
ไอนี้ทำอย่างนี้งบประมาณที่เขาค้นจะได้ออกไม่เหลืออีกพอหรืออาจจะไปให้อย่างอื่นได้ ผม
ทำอย่างนี้ก็ให้ช้อย่างมะตอยน้ำ และได้สั่งให้ทำที่บอกมาเมื่อสักครู่นี้แหละครับว่า ทำ
แล้วเสียเงินแหละครับการท่อตัน เขาบอกเมื่อทำเสร็จแล้วควรจะปิดไว้สัก ๒ ชั่วโมง
ให้มันแข็งตัวหน่อยค่อยให้รถวิ่งผ่าน พอ ซิลเลอร์รี่ ซิล พอมันปุ๊กเดียวเปิดให้รถวิ่ง
บีบ ๆ บีบ ๆ แล้วก็ออกไปและบอกนี่ ซิลเลอร์รี่ ซิล ไม่ดี ท่อตันทุกวิธีทางครับ
เพื่อจะให้ระบบนี้ออกไปเสียจากกรมทาง ไม่อย่างนั้นแล้วไอสาธเกร็ก ๆ เมตรละ ๒๖
บาทหาเงินไม่ได้ ผมไปทบทวนข้อหาอย่างแรงเชียวครับ แต่ว่าบันทึกที่จะทำเรื่องนี้
และบันทึกว่าขณะนี้คนที่เห็นชอบกับเรื่องนี้คือใครครับ อธิบดีจำลอง ศาสลิกบุต ไปเป็น
อธิบดีอยู่เวลานี้ครับ ผมจะเล่าให้ฟังนะครับว่า ผมใช้อธิบดีเปลื้องครับ ผมเข้ามาอยู่
นะครับ ท่านอธิบดีเสรี ออกชื่อท่านแล้ว ผมออกชื่อได้ ผมไม่ได้ทำอะไรท่านเสียหาย
หรือครับ แต่ท่านไม่สนนโยบายผม ท่านอยู่มา ๔ ปี ผมก็เชิญท่านมาเป็นรองปลัด

กระทรวงไม่ได้ไปลดเกียรตินยศอะไรนะครับ ผมเอาท่านรองปลัดคนนั้นเอาไปแลกไปนั่งอยู่
คุณมนัสท่านไปนั่งอยู่ ๑ ปี ไม่มีผลงานและทำอะไรก็ไม่ได้ สำคัญที่สุดก็คือว่าท่านไม่เห็น
ทวยกับระบบ ซัลเลอร์วี่ ซัล ผมก็ไม่เป็นอะไรนะครับ ครบ ๑ ปี ท่านก็กลับมา
เป็นรองปลัดใหม่ และผมก็เอาคนที่ที่ไม่ชอบผมที่สุด ผมพูดอย่างนี้ต่อหน้า เพราะผมเคย
พูดต่อหน้าท่านเองแล้ว เพราะผมไปย้ายท่านจากไต่การทางพิเศษ นายสมันตร เป็น
รัฐมนตรีมหาดไทย ย้ายคนนี้ออกไป เรียกว่าเอาศัตรูมานั่งในกรมทางเดียวกัน นี่
แหละภูมิคุ้มกันของผมแหละ เพราะฉะนั้นถ้านายสมันตรจะทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง คนนี้
เขาตรงอย่างกับไม้บรรทัด ผมก็แน่ใจได้ เพราะคนนี้นั่งอยู่ และอธิบดีก็ไปดูมาหมด
ตามดู ซัลเลอร์วี่ ซัล หมด เพราะว่าเขาตรงนี้บอกบกรอง เขาไปดูที่อื่นเป็นอย่างไร
ที่อื่นที่ไม่มีการเล่นปกปรก เรียบร้อยเป็นที่พอใจ ไปที่ไหน ๆ ก็พอใจ เวลาที่ทำอยู่
๖ เขตแล้วครับ เมืองไทยมี ๑๒ เขตนะครับ เวลานั้นไปได้ครึ่งแล้วครับ กำลัง
กำเนินการอยู่และคนที่มีความคิดที่คิดว่าผลประโยชน์ของบ้านเมืองนั้น อยู่เหนือผลประโยชน์
ส่วนตัวนั้น เขาเห็นด้วยครับ เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนนะครับว่า เรื่องบาง
มะตอยนี้ยังไม่จบ จะจบอยู่ว่าจะข้อกันอย่างไร เท่านั้นแหละ เพราะกำลังนั้นมันมาถึง
จุดแล้วนะครับ กรมทางนั้นรอบอก เออ สมันตรอภิปรายตะออกไปเสียเลยหมดเรื่อง
ไปก็จะไต่กลับไปยังอย่างมะตอยบริษัทเก่ากันสนกกันเหมือนอย่างเดิม ไม่ตั้งราคากลาง
ใครไม่เป็นรัฐมนตรีไม่เจ็บช้ำน้ำใจหรอกครับ ข้อสินค้าไม่มีราคากลางครับ ๔,๕๐๐
ก็ซื้อได้ ๔,๕๐๐ ก็ซื้อได้ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนว่า เรื่องนี้มาถึงขนาดนี้และยังไม่จบ

ในกรณีเรื่องอื่นที่เอาหยิบขึ้นมาว่ากล่าวกันนั้น ผมอยากจะกราบเรียนเป็น
เรื่อง ๆ นะครับ เรื่อง ขสมก. นั้น หนังสือที่เอามาอ่านนะ ใจครับ ทำไมสมันตรถึง
เขียนหนังสืออย่างนั้นไปละครับ ก็เพราะว่าเขาจะไปจัดการให้มีการเหมาซื้อต่อไปอีก
นายสมันตรเห็นว่าเหมาซื้อวันละ ๔๐๐ บาทนั้น มันเกินเหตุ วันจะ ๔๐๐ บาท ไม่เห็น
งานรายงานการประชุม

กองการประชุม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ควยกับเขาใจครับแล้วรู้ว่าเขาจะเอาไปจัดการก็เลยทำหนังสือไปบอกอย่าเพิ่ง เพราะอะไรครับ เพราะว่านายสมัครกำลังทำโครงการที่เรียกว่า "โครงการ เบ็คเสร็จ" ที่จะแก๊งของคอปพ ที่ไคทำมาเป็นชั้นเป็นตอนจนกระทั่งไปไคเลือกบริษัทจาก ๕ บริษัท เราเลือกบริษัทอังกฤษไว้เวลานี้จะเอาเขากระทรวง ๒, ๓ วัน แล้วเขา ค.ร.ม. ๒, ๑ วัน เอาไม่เอาที่สุดแต่แค่ ค.ร.ม. จะถกทั้งองคคอปพ แล้วเราจะไปเซ็นสัญญา ๓ ปีกับใครไคอย่างไรละครับ แต่ว่าเมื่อจัดการองคคอปพไม่เสร็จ เพราะว่ามีภาระเตะแข็ง เตะเขาไม่ไคเร็วอย่างที่คิดก็เสนอบอกว่า ถ้าเช่นนั้นก็ทำทางต่อสัญญาแล้วบอกเขาควยว่า ไม่เป็นปัญหาหรอกถ้าเราจะเปิดการเจรจากับบริษัท ซึ่งเขามีเครื่องมือเครื่องมือพร้อม เขาเคยขอให้เราอยู่แต่มีข้อแม้ว่าจะต้องถูกกว่าเก่า และไคไคอย่างไคว่าครับ เรื่องของกรรมการเขาทั้งนั้นละครับ รัฐมนตรีไม่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องอะไรละครับ เขาต่อรองจากวันละ ๔๐๐ บาท เหลือวันละ ๒๕๕ บาท ซึ่งน่าจะเป็นเครดิตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รถคันคนที่ ๕ มันควรจะเป็นวันละ ๔๐๐ บาทด้วยซ้ำไปแล้วนี้เหลือวันละ ๒๕๕ บาท เพราะเราเล่นเกมกับเขาวาบริษัทนี้ ไม่มีทางมันจะไคเครื่องมือทั้งที่ข้างมันเป็นไร มันโยบายเท่านั้นละครับ ส่วนใครจะว่าใครไปหาไคไคอย่างไรละก็ ผมยินดีให้ ป.ป.ป. ไปสอบไคไคว่ามันมีจ่ายเบี้ยบ้ายรายทางอย่างไร ใครจะให้ปากคำอย่างไร ไม่เคยกลัวเกรงเรื่องอย่างนี้เลยครับ แต่ว่าไคทำประโยชน์ให้บ้านเมืองแล้ว ในกรณีเรื่องอื่น ๆ เรื่องคุณสุวรรณพุด ก็พุดเสียตอนนี้อยู่ครับ ผมจะบอกให้ฟังว่าผมไปเชิญท่านมาเป็นประธาน แล้วไคไคใช้เบ็คอะไรบอย ๆ ละครับ คุณศักดิ์หมควาระไป ผมกเอาคุณสุวรรณมากคนที่ ๒ เท่านั้นเอง และคุณสุวรรณนั้น ถ้าคนพุดจะรู้จักอ่านหนังสือพิมพ์แล้วจำเสียบ้าง ท่านเกือบจะตายอยู่แล้วนะครับ เพราะท่านเกิดเอคซิเดนท (Accident) เรื่องไอ้ชอดเลือดที่อกท่านนี้ ถ้าท่านเลี้ยวเข้าโรงพยาบาลเคหาไม่ทัน ท่านตายไปแล้วนะ บังเอิญคนรถตัดสินใจเลี้ยวเข้าโรงพยาบาลทัน และท่านก็ถูกสั่งห้ามขาด ไม่ให้เป็นประธานการ

ประชุมที่ตอมมีการตัดสินใจปัญหา ท่านก็เชิญผมไปบอกว่าผมไม่ไหวแล้ว จะต้องออก
 นี้ขอกรมตำรวจเขาลาออกก่อน กรมตำรวจก็บอกว่าให้หนึ่งทำงานจนเกษียณเถอะ ไม่
 ยากให้หลุดไปตรงนั้นก่อน ผมก็บอกอย่างนั้นท่านก็อยู่กับผมถึงเกษียณก็แล้วกัน ท่าน
 ก็บอกว่าคุณสมัครใจปัญหา ชสมก. นี้ มันเครียดขึ้นมาแล้วมีการถกเถียง เพราะว่า
 ว่าทำงานกัน อย่างนี้ต้องถกเถียง ขอความกรุณา ผมก็ไม่อยากจะขัดใจท่าน แต่บังเอิญ
 คณะกรรมการนะครับ ท่านอนุมัติให้ไปทำโครงการไอนั้น เบ็ดเสร็จเด็ดขาด เมื่อท่านมา
 เสร็จแล้ว คนที่เป็นประธานกรรมการก็ดูแลเรื่องนี้เสร็จเรียบร้อย ผมก็มาถูกคิดว่า
 ถ้าหากว่าเรื่องที่จะผ่านบอร์ดครั้งสุดท้าย แล้วไปเปลี่ยนตัวบอร์ดนี้ผมหาเรื่องใส่ตัวผม
 แท้ ๆ ถ้าเปลี่ยนตัวบอร์ดแล้วไปขออนุมัติแสดงว่าสมัคร เล่นสเปกแล้ว ผมต้องบอกเป็น
 ตายก็ต่อเองเอาคุณสุวรรณมาอนุมัติ ผมต้องทำอะไรครับ ต้องไปขอท่านที่กรมตำรวจ
 บอกว่า ท่านรับความจำเป็นเป็นอย่างนี้ท่านกรุณา เห็นแก่ผมเถอะครับ แล้วท่านก็บอก
 ทกลง ผมจะทำงานชิ้นนี้เป็นชิ้นสุดท้ายให้ จะตรวจสอบดูแลงานอันนี้ให้ เสร็จเรียบร้อย
 แล้วคุณสมัครต้องให้ผมลาออกนะ บอกครับ แล้วท่านก็บอกว่าคุณสมัครหนังสือผมถึงคุณ
 สมัครนี้ ที่หน้าห้องเขาเซ็นรับไว้แล้ว ถ้าจะตีความทวนกฎหมายนี้ ผมลาออกแล้ว
 เพราะฉะนั้นถ้าให้ผมทำงานอันนี้ต้องไปขอตั้งผมกลับมาใหม่ ซึ่งผมยินดีจะทำงานให้
 ผมก็บอกไม่ขัดข้อง ผมก็ทำหนังสือเข้า ค.ร.ม. ค.ร.ม. ก็ตั้งกลับมาให้ใหม่
 แล้วท่านก็จะทำงานชิ้นนี้จนเสร็จ เพราะท่านทำมาแต่ผม ผมเอาคนอื่นมาอนุมัติผมก็
 เสียคน ท่านก็บอกถูกต้อง ท่านก็จะดำเนินการทำให้ เมื่อวานท่านประชุมครับ แล้ว
 ท่านก็คงจะประชุมอีก ๒, ๓ วัน แล้วก็เมื่อท่านรายงานชิ้นผมเสร็จ ผมก็ต้องรับใบ
 ลาท่าน แล้วเราก็จะตั้งประธานกรรมการใหม่ เรื่องมีพรรคอย่างนี้ขอเท็จจริง เป็น
 อย่างนี้ ท่านก็แถลงหนังสือพิมพ์อย่างนี้ แต่ว่าเบื้องหน้าเบื้องหลังนั้น แหม ข้างพูด
 ด้านจริง ข้างพูดกันจริง คุณสุวรรณกับนายสมัครรู้จักกันมาแหมเท่าไร ผมจะบอกอย่างนี้
 ก็แล้วกัน ภรรยาคุณสุวรรณนะ พ่อผมเป็นคนตั้งชื่อให้ ผมรู้จักคุณเคยกันเป็นส่วนทั่ว

ผมขอเชิญมาทำงานทำการ ขรรษาคณอ่อน เขาก็คงปฏิเสธ... แต่... เพราะเป็นผม
 เขาก็ช่วยมาดูแลให้ ผมต้องการหาคนมือสะอาด ไม่ใช่มาแล้วเห็นสมัครโกงทำไม่ได้
 ไม่ใช่ครับ ท่านเป็นโรคจะตายอยู่ใกล้ ๆ กับปากทางเข้าโรงพยาบาลอยู่แล้ว ผมก็
 ต้องเห็นแก่วิตานัน มันเรื่องอะไรเราจะไปทรมานท่านอย่างนั้น เรื่องต่าง ๆ ทั้ง
 หมคนั้น ผมจะบอกให้ว่าอย่างไรรื่องวอลโว่ที่หยิบมาอ้างกันเมื่อสักครู่นี้ ฟังดูมันน่า
 กลัว มันทุจริต เรื่องนี้ครับ มันเกิดเหตุก่อนที่ผมมาเป็นรัฐมนตรี แต่เขามาตกลงกับ
 สุกท้ายตอนที่ผมเข้ามาเป็นรัฐมนตรีได้สักพักหนึ่ง เขายุติเรื่องกัน แล้วก็มีดาระทะเลาะ
 เบาะแว้งกัน ระหว่างคนใน ขสมก. ด้วยกันเองนั่นแหละครับ สหภาพอาจวาราคา
 อะไหล่วัฒนวิทย์วอลโว่เป็นคนเขียนมานั้น แพงกว่าราคาที่เขาขายตามท้องตลาด ผมมารู
 ณะมันปลายเหตุเสียแล้ว แต่บอกคุณพิเชษฐ์ไปเลย บอกคุณไปบอกเขาเลยนะ เรื่อง
 พรรคอย่างนี้ถ้าจะเอาเรื่องยื่น ป.ป.ช. ให้พิคเลย ะครับผมลงไม่เล่นด้วยไม่ได้
 ทรอกครับ ไม่ใช่ระดับนโยบาย เป็นเรื่องการปฏิบัติตามที่ตามปกติ เข้าไปยังเกี่ยว
 อย่างไร ไม่ใช่ทรอกครับ ผมขอกราบเรียนนะครับ ว่าเรื่องต่าง ๆ ที่พูดกันมานั้น
 ขออนุญาตที่จกไว้หน่อยประเดี๋ยวจะพลาคลั่งกันไป มีคนบอกผมบอกว่าไปเอาคุณพิรพันธุ์
 ทุ่งศรีสวัสดิ์ เอามาเป็นกรรมการดูแลเรื่องดาวเทียม บอกว่าเป็นช่างประปา รองผู้ว่า
 การประปา คุณแต่ข้างล่างของขอประธานโทษนะครับ นายสมัครก็ดูคนดูประวัติเป็น
 เหมือนกันนะครับ นายพิรพันธุ์เขาจบวิศวะ ไม่ใช่วิศวะประปา ไม่มีนะครับ วิศวะ
 ประปาไม่มีครับ วิศวะนั้นเขาเป็นรองผู้ว่าการฝ่ายวิชาการควบคุมการบริหาร ด้านวิศว
 กรรม ผมจะบอกให้ฟังว่าเรื่องดาวเทียมนะครับ มันไม่มีใครออกจากทองแม่ แว แล้ว
 ก็เรื่องดาวเทียมไม่ใช่ทรอกครับ เหมือนกับบางคนนะครับ ที่ไปเป็นตำรวจนะครับ
 แต่เดี๋ยวนี้ดันมาเป็น ส.ส. นะครับ ไม่รู้เป็นได้อย่างไร ก็เรื่องพรรคนี้มันก็เหมือนกัน
 อย่างนั้นแหละครับ เลิกอาชีพตำรวจมาเป็น ส.ส. เขาเลิกอาชีพประปา เขาก็มาดูแล
 เรื่องดาวเทียม ไม่ได้มีปัญหาอะไรทรอกครับ ที่นี้ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนั้นครับ

ว่ากรณีที่มีการพูดกันว่ากล่าว ผมก็เกรงใจหาว่ารัฐมนตรี มีชัย ฤชุพันธุ์ ท่านนั่งอยู่ใน
 คุณมีชัยท่านเป็นยอคนักกฎหมายของ ค.ร.ม. พังเมื่อสักครู่ ถ้าใครจะตั้ง เกิดเห็น
 หนอจะเห็นว่านายสมัครมียมนะครับ เวลาที่ใครขึ้นมากนเป็นท่านองว่า ค.ร.ม.
 มันโง่แท้ ๆ มันออกไปอย่างนี้ไม่ได้ มันดิกระเบียบ โอโฮ เสียแรงอำนาจกฎหมายไป
 หลายบรรทัดนะครับ นายสมัครครับ แต่อยากจะบอกให้รู้ว่า นายสมัครทำอย่างไร
 จะตั้งกรรมการรถไฟใหม่ อยากให้เอาคนที่เป็ลูกหมอรถไฟเข้าไปเป็นกรรมการรถไฟ
 จะใครๆ ปีกลายเปลี่ยนไปคนหนึ่ง เอาคุณเสมอ สาธุการ รองผู้ว่ารถไฟ ซึ่งเกษียณ
 คุณเสมอก็มีเป็นกรรมการ ได้ครับ แต่ว่าประสบการณ์ที่เราได้จากคุณเสมอมีครับ เรา
 ถึงได้เอามาพาคับคุณประชุม ทำไมละครับ คุณประชุมจะเกษียณวันที่ ๓๐ คุณประชุม
 ต้องการจะลาออกครับ แต่ลาออกกับใครไม่ได้ เพราะบอร์ดรถไฟมันไม่มีครับ
 บอร์ดรถไฟไม่มี เพราะเหตุว่ามันขาดตอนกันอยู่แล้วเราก็จัดหาผู้คนมาใส่ เราก็จัดการ
 ตั้งเรื่องนี้ เวลาอ่านเอกสารกรุณาอ่านให้ลึก ๆ ไปหน่อยนะครับ เลยอีกสักนิดซิครับ
 อีกบรรทัดเกี่ยวกับเจอแล้วครับ สำหรับหมายเลขคุณประชุมนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม
 เป็นต้นไป เขาก็ไว้อย่างนี้ เพื่อบอร์ดมีแล้ว บอร์ดก็อนุมัติรับใบลาคุณประชุม
 วันที่ ๑ กรกฎาคม แล้วคุณประชุมก็ไปเป็นกรรมการได้ นี่นายสมัครมันขี้เทอหรือมัน
 ฉลาดครับ ที่ได้เอาคนพรกอย่างนี้เข้ามาเป็นกรรมการได้ เห็นไหมครับ เอาคนที่
 เป็นรองผู้ว่า ลูกหมอนะครับเข้าไปเป็นกรรมการ แต่มีวิธีเอามาได้ เรายังไม่เข้า
 ประชุมพรอกครับ ถ้ามีบอร์ดอยู่ก่อนนะครับ เขายื่นออกเสียก่อน เขาก็แต่งตั้งไป
 พร้อมกันได้ แต่มีบอร์ดมันขาดตอนครับ ต้องตั้งบอร์ดนี้ แต่เราไม่ยาดเอาเขา
 ค.ร.ม. หลายหน ก็เลยทำ แล้วมีข้อแม้ไว้เลยครับ สำหรับหมายเลขประชุม
 อันนั้นนะ นี่ตั้งวันที่ ๑ กรกฎาคม เป็นต้นไป ที่กำลังอ่านเอกสารอ่านให้ลึก ๆ นิด
 หนึ่งครับ อย่างนี้แล้วก็ย้ายหน้าชาวบ้านเขาครับ

ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากกราบเรียนนะครับว่า กรณีที่ท่าน
 ส.ส. ผู้มีเกียรติจากจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งค่อนข้างจะพูดจาถึงบางเรื่องซึ่งไม่เกี่ยวกับ

การ อภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งนั้นครับ แต่ผมก็ไม่อยากให้เรื่องนี้เลยไป คือท่าน
ได้แสดงปฏิกิริยาเสมือนหนึ่งกับว่า คุณพี่ท่านนี้เป็นคนอยู่เหนืออะไรทั้งหลายทั้งปวง และ
ต้องไม่โดนะครับ ผมนี้เป็นคนที่มีอารมณ์ขันโดยสันดานนะครับ เวล่านักหนังสือพิมพ์มา
เมื่อวานผมชักนักหนังสือพิมพ์อย่างแรงเลย เมื่อวานมากันหลายฉบับ แล้วจะให้ผม
แถลงบอก เรื่องนี้ขอเท็จจริงเป็นอย่างไร ๆ ตามหมดเลยครับ ข้อเท็จจริง เป็น
อย่างไร เรื่องนี้เป็นอย่างไร ตามกันหมด ตามว่าตามทำไมนี้ จะลงคำอธิบายให้
ผมบอกสายเสียแล้วนี้ ผมต้องพูดในสภาเสียแล้ว แล้วผมจะไม่อธิบายให้คุณฟังหรอก
เล่นผมมาก็เกือบนะ เอาข้อมูลทางอ้อมไปก็แล้ว เล่นผมมาก็เกือบนะ พอวันก็คืนก็รู้ว่าสมัคร
จะพูดในสภา อยากได้คำตอบก่อน จะลงกันเข้าวันนี้ ผมบอกผมไม่เล่นด้วย ผมไม่
ละครับ ถ้ามว่า แล้วเป็นอย่างไร แล้วก็ไม่กี่ตัวเขาหรือ เขาเป็นรัฐมนตรีเก่า
เขารู้ทรงนี้นะ ผมว่าไม่ต้องคนเกี่ยวละ เอาพี่มาด้วย ผมมีอารมณ์ขัน ก็ผมก็รู้ดีครับ
ว่าที่เขาคืออะไรครับ ถ้าหากว่าเป็นคนอยู่สภาเดียวกัน มีอารมณ์ขันแค่นี้ไม่ได้ มาทำ
อารมณ์บูคอย่าง เมื่อสักครู่นี้ ผมก็ว่าผมก็ทำอารมณ์บูคเป็นครับ ไม่ได้ยากเย็นอะไร
เลยครับ ถ้าผมอารมณ์บูค ผมก็จะต้องควักเอาเรื่องนั้น เรื่องนี้ที่ไม่เข้าท่ามาพูดกันเสีย
บ้าง ไม่ใช่แค่รัฐมนตรีเท่านั้นที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ ผมต้อง เปิดศักราชรัฐมนตรี
พูดจาไม่ไว้วางใจสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้าน ใครจะว่าอย่างไรบ้างครับ
ผมอยากจะเรียนนะครับว่า บางเรื่องบางอย่างผมก็ไม่อยากพูด ให้กระทบกระเทือน
อย่างกรณีที่เราจะว่านายหนึ่งซ้ำ ถ้าเมื่อเช้า ประทานโทษ ออกชื่อ คุณทรงธรรม
นายหนึ่งเรื่องแม่โขงกับหงส์ทองซ้ำได้นะครับ ผมก็ขอฉายเรื่องนี้ซ้ำนิดเถอะครับ
ผมอยากกราบเรียนนะครับ เรื่องสนามบินหนองจอกท่านะครับ ผมอยากจะ
กราบเรียนเรื่องนั้นะครับว่า ผมไม่เคยเอามากระตุกกระตัก อะไรอย่างใดเลยครับ
รัฐบาล ที่ท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการอยู่ ท่านสั่งงานเรื่อง เกี่ยวกับสนามบินนี้
รัฐบาลยุบสภาวันที่ เอาชักรับ เอาเสียก่อน
(จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี ได้ยินและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทอง ขรรคมประทอง
 จาลิบ เอก ทรงธรรม ปัญญาที (เชียงราย) : นอกประเด็นครับ
 ทานนิกขอบังคับ นอกประเด็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมขอวินิจฉัยครับ ก็คิดพินกัน
 ละครับ เชิญรัฐมนตรีตอบเถอะครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ครับ
 ก็อยากจะทราบเรียนอย่างนั้นครับว่า ในกรณีเรื่องสนามบินนั้น เมื่อเวลาที่ผมเข้าไป
 ก็ได้เห็นว่า ออ รัฐบาลยุบสภาวันที่ ๑๕ มีนาคม แล้วรัฐมนตรีก็เอาเรื่องไปขอ
 อนุมัติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๕ เมษายน กำลังหาเสียงกันก็รีบเชียวครับ ไปขออนุมัติให้
 รัฐบาลอนุมัติให้จัดการทำการสำรวจ แล้วก็ออกแบบท่า มาสเตอร์ แพลน
 (Master plan) ที่หนองงูเห่า ก็ไม่ใช่ความผิดอะไรหรอกครับ ผมเพียงแต่ว่า
 เป็นความค่อนข้างไม่มีการยาคิดทบทวนตนเอง สบายไปแล้วนะครับ รัฐบาลรักษา
 การนะครับ ทำเรื่องพรรคอย่างนี้ แล้วพอเราเลือกตั้งวันที่ ๑๔ เมษายนนะครับ ๒๐
 เมษายนนี้ก็เห็นสัญญาที่ไม่เป็นปัญหาหรอกครับ เรื่องพรรคอย่างนี้เมื่อตกลงกันที่แรก ๒๕
 ล้านเท่านั้นแหละครับ ของประมาณ ๒๕ ล้านบาท แล้วไปเจรจาเอาโน่นเอานี้
 เอามากแหละครับ ใส่โน่นใส่นี้ ต้องการให้เขาทำงานเยอะนะครับ ไม่ได้ว่าให้ไป
 เอาเงินเขา ทำงานเยอะขึ้น ไป ๆ มา ๆ เป็น ๑๓๖ ล้านบาท ๑๓๖ ล้านบาทครับ
 แล้วก็ให้ไปทำงาน ๑๔ เดือน ผมเข้ามานี้นะครับ ที่จริงถ้าผมจะรวบยอดผมไม่เห็น
 ค่าย ผมขอจะจับยังทันเลยครับ ผมจะเจรจาความเสียหายบริษัทเท่าไร ผมจะว่ากัน
 แต่ผมไม่ทำอย่างนั้นเลย ผมบอกเขาทำไปแล้ว ๑๔ เดือน เอารายงานมาให้ดูแล้วกัน
 แต่ในขณะเดียวกันที่ผมไม่เห็นค่าย หนองงูเห่าผมก็ทำที่คอนเมือง ผมทำที่เขาเรียกกัน
 ว่า ฟิสิบิลิตี้ สตั๊ดดี้ (Feasibility study) แล้วมีคอนเซ็ปชวล ดีไซน์
 (Conceptual design) ให้ดูนึกทบทวน ผมไม่ใช่เงินเลยนะครับ ผมขออนุญาต

ค.ร.ม. นครับ ๔ ประเทศจะช่วยเหลือผม ผมเอา ๒ ประเทศ เอาทั้งคู่เลยครับ
เยอรมัน ฝรั่งเศส อังกฤษ แล้วก็อเมริกา ผมเลือกอเมริกาทั้งฝรั่งเศส อเมริกา
ให้เงิน ๑๔ ล้านบาท ทำอันนี้ให้มาเสร็จเรียบร้อยแฉะนครับ ฝรั่งเศสให้เงิน ๑๕
ล้านบาท ทำให้เสร็จเรียบร้อยครับ สมัยท่านนครับโครงการประเภทเดียวกัน คือ
ฟิสิกส์ สัตว์ เหมือนกันครับ แต่ไม่เสียเงินครับ เขาได้ช่วยเหลือให้ความ
อนุเคราะห์ รัฐมนตรีก็มีความสามารถแตกต่างกันอย่างที่เราเห็นแต่ละนครับ รัฐมนตรี
บางคนก็ชอบไปงบประมาณของบ้านเมืองนครับ ข้อไว้ที่แรก ๖๕ เพิ่มเป็น ๑๐๖, ๑๓๖
ไม่เป็นไรครับ ต้องการอะไรมากขึ้นผมก็ไม่ว่า แต่อย่างผมครับ อย่างผมเข้ามา
ผมไม่แตะ นี่แสดงว่าผมเป็นนักการเมืองมีมารยาททางการเมือง ไม่แตะเลยครับ
แล้วรายงานก็จะเอาเข้า ค.ร.ม. ให้ช่วย แต่ผมทำในแนวของผม แล้วผมก็ไม่ใช้
เงินของบ้านเมืองเลย ที่ดูว่าถกถางกันเอิกเกริกเหลือเกิน ใครพูดจาก็ลงท้ายกัน
เหลือเกินว่ารัฐมนตรีสปรุก รัฐมนตรีทาจิดนอร์ราชกรบิงหลวง ผมก็ขอประกาศ
ทำหายเอาไว้เสียกลางสถานี บ้านเมืองเรานี้รัฐมนตรีไม่ได้รับยกเว้นจาก ป.ป.ป.
นครับ แล้ว ป.ป.ป. นี่เขาไม่ชอบผมครับ เขาไม่ค่อยชอบผมหรอกครับ เพราะผม
ค่อนข้างจะทำนิติเขียนเขา เพราะฉะนั้นเอาหลักฐานไปให้เขาเถอะครับ นายสมัคร
ทาจิดนอร์ราชกรบิงหลวงทรงไหน มีอะไรทรงไหนให้ ป.ป.ป. เขาเล่นงานครับ
ถ้าหวังจะได้เห็นรัฐมนตรีเข้า ไปตายในคุกคนที่ ๒ ก็เอาเถอะครับ ทำเสียก่อน
แล้วเอาใจมาให้รู้มุกกันของสภาแล้วพูดจาวาถากถาง แล้วลงท้ายกันอย่างนี้ ผมจะบอก
ให้ฟังนครับว่ามีคนพูดเมื่อสักครู่ว่า ท่านนายกรัฐมนตรีท่านเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต ท่าน
เป็นคนสะอาด ท่านปล่อยผมไว้อย่างนี้ท่านจะต้องเดือดร้อนเสียหาย แต่ทำไมไม่มีใคร
มองอีกแง่หนึ่งละครับว่า กรณีที่ทำกันมาได้ ๒ ปี ถ้าว้าวทาจิดนอร์ราชกรบิงมาตั้งแต่แรก
ตั้งแต่เริ่ม ทำไมไม่มีใครคิดบ้างละครับว่า นายสมัครมันคงเป็นคนสะอาดพอสมควรนะ
ถึงได้ทำงานกับนายกมา ไฉนกระทั่งถึงปานนี้ ทำไมไม่มองในแง่ว่านายกรัฐมนตรีก็เห็น

ว่าเป็นคนสะอาดเหมือนกันละครับถึงทำงานมาด้วยกันได้ เรื่องพรรคอย่างนั้นมองได้ ๒
แง่ครับ แต่ผมไม่ว่าหรอกครับ เมื่อจะใช้ผิดก็ใช่ แต่กรุณาให้อยู่ในขอบเขต ขอ
กราบเรียนท่านประธานนะครับว่า รายละเอียดถามข้อบกพร่อง ถ้าใครจะซักถาม
เพิ่มเติมผมจะตอบ ระหว่างนี้ผมคิดว่าผมได้ชี้แจง ๒,๓ ประเด็นไปครบถ้วนแล้วนะครับ
ก็ขออนุญาตท่านประธานผมรอนี้เอาเพียงแค่นี้ก่อน ถ้ามีเพิ่มเติมผมจะตอบครับ ขอคุณ
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีครับ บังเอิญว่าผมจำ
ประเด็นได้ เมื่อเข้านี้คุณแล้วได้ถามเรื่องเครื่องบินไว้ ก็ตอบเสียทีเดียวเลยครับ
เพราะท่านใช้เวลาชั่วโมงกว่าแล้ว แล้วก็ต่ออีกอีกหนึ่งครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : แหม
เป็นพระคุณท่านประธาน ผมไม่รู้จะขอบคุณท่านประธานอย่างไรละ ขอพระคุณมากครับ
ผมลืมเรื่องสำคัญเรื่องนี้ขอกราบเรียนนะครับว่า ก็คงจะเป็นประโยชน์และเป็นความ
รู้รอบตัวในเรื่องเครื่องบิน ผมจะตอบในสิ่งที่สภาไม่ได้ทำผิดหนึ่งด้วย เพราะว่ามัน
๒ ลำครับ ไม่ใช่ลำเดียว มันเรื่องของแอร์บัส กับโบอิงรอนหนึ่ง แล้วก็เรื่องของ
ซอร์ทกับแคชอีกอันหนึ่ง ขอเรียนสรุปดังนี้ครับว่า บกท. เขาอยากซื้อเครื่องบิน
เมื่อเขาอยากซื้อเครื่องบินนั้น รัฐมนตรีคมนาคมไม่เคยขัดข้อง และได้ทำอย่างที่ใคร
ชอบ สิ่งสอนคนเขาทำงานของเขาอยู่ ต้องให้เขาเป็นคณวิจิตร แล้วเขาสรุปเข้า
มา ความต้องการอย่างไรของ บกท. นายสมัครจะถือความต้องการนี้เข้า ค.ร.บ.
ให้เสนอ ทำให้ไม่ต้องไป ค.ร.ม. ต้องไป ค.ร.ม. เพราะวงเงินต้องผ่าน ค.ร.ม.
เมื่อเวลาส่งมากระทรวงคมนาคม กระทรวงคมนาคมไม่ขัดข้อง เพราะเห็นว่าเขา
ทำของเขาмаคแล้ว ตรวจสอบที่ไหนครับ ส่งไปสภาพัฒน์ สภาพัฒน์ตรวจสอบนำเข้า
ผมจะเล่าให้ฟังนะครับว่า เรื่องเครื่องบินลำแรกนั้น เมื่อสภาพัฒน์ส่งตรวจสอบนำเข้า
ผมทำเป็นคนส่งหนังสือที่ตีเรียบร้อย เมื่อเข้า ค.ร.ม. แล้วนะครับ เรื่องนี้ความจริง

สภาพณ์ไม่ชักข้อ ไม่ชักข้อนะครับ กระทรวงการคลังก็ไม่ชักข้อ ถ้าสำนักงบประมาณบอกอีกคำเกี้ยวว่าไม่ชักข้อ บังเอิญเขี้ยวครับ สำนักงบประมาณยังไม่ได้เอ่ยเอื่อนคำมา ผมต้องขออนุญาตท่านนายกนิทหนึ่งนะครับ ผมต้องอ้างท่านนิทหนึ่งคือถ้าสำนักงบประมาณเอกไม่ชักข้อแล้วไม่มีใครพูดอีกนะ มันก็เป็นแอร์บัสเรียบร้อยไปแล้วครับ ท่านนายกถามบอกนี้ถามรัฐมนตรีคมนาคมหน่อยเถอะ ไอ้เครื่องบินลำนั้นมันลงได้ก็สนามบิน คำถามนี้ครับที่รัฐมนตรีคมนาคมต้องรู้สึกกับนิทชอบ บอกเขาจะนายกรัฐมนตรีสงสัยเสียแล้ว ผมก็ต้องอธิบายให้ฟังว่า เครื่องบินลำนี้ครับ อธิบายจากประสบการณ์ของผมเองนะครับ เพราะอ่านแล้วเข้าใจแล้วก็แน่ใจว่า เครื่องบินจะขึ้นนี่คือแอร์บัส และแอร์บัสก็ของล่าโท ๆ และประสบการณ์ของแอร์บัสก็คือว่า ลงได้ ๓ สนามบิน กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ภูเก็ต และปีหน้าจะลงหาดใหญ่ได้อีกแห่ง ผมเรียนท่านนายกว่าความจริงมันลงได้ขณะนี้ ๓ ครั้ง ถ้าปีหน้าก็ลงหาดใหญ่ได้อีกอันหนึ่งตรงนี้มีคนรับลูกต่อ และผมจะไม่อ้างอิงชื่ออีกต่อไป หลายคนพูดจากันถึง เอ๊ะแล้วทำไมมันเป็นอย่างนี้ ทำไมเป็นอย่างนี้ ถึงตรงนี้แหละครับ ผมก็ต้องแสดงความคิดที่เป็นเอกเทศของผมในฐานะคณะรัฐมนตรีร่วมรัฐบาล ไม่ใช่รัฐมนตรีคมนาคมของตัวเองนะส่งเข้ามาให้เขาแล้ว แต่เมื่ออยู่ในเวทีแล้วผมต้องใช้สิทธิ์ได้ตามประสา คนชอบเครื่องบิน ผมก็อธิบายให้ฟังว่าเรื่องนี้ผมเองก็ยังสงสัยอยู่คนเดียว แต่ถ้าสภาพณ์ว่า โอ.เค. ผมก็ไม่ชักข้อ แต่ข้อสงสัยของผมอยู่ตรงที่ว่า เครื่องแอร์บัสมีที่นั่ง ๒๔๖ ที่นั่ง เครื่องโบอิงมีที่นั่ง ๑๒๓ แต่ในรายงานนั้นบอกไว้เลยว่าถ้าไม่ซื้อแอร์บัส ๒ ลำนี้ จะต้องซื้อโบอิง ๖ ลำ ผมบอกนี้มาแต่ ๆ มันเป็นไปได้อย่างไรในเมื่อโบอิงนี้ ๒ ลำ มันก็ ๒๔๖ เพราะฉะนั้นแอร์บัส ๒ ลำ ไม่ซื้อก็ซื้อโบอิง ๔ ลำ ถ้าซื้อโบอิง ๔ ลำ ต้องถูกกว่า ถูกกว่าเยอะกว่า แล้วทำไมไม่ซื้อ พุทก็ไปพุทกันมากเลยเตะลูกออกจากเอาไว้นิดดีกว่าไปเถียงวันใหม่ เขามาอีกรอบหนึ่งก็มาเถียงกันตรงเรื่องอะไรครับ เรื่องความถี่กับความจุ เจาหน้าที่เขาบอกว่าเขาต้องการเรื่องความจุ เรามองว่าถ้าเขา

โบอิงนี้ มันลงได้ ๑๐ กว่าสนามบิน ลงกรุงเทพ ฯ เชียงใหม่ หาดใหญ่ ภูเก็ต
 ลงอุบล อูร ชอนแก่น ลงสุราษฎร์ธานี เราถึงได้ ๑๔ สนามบิน ผมก็ต้องบอก
 เอ ทำอย่างนี้ทำไมไม่เอาใจความถึคิดในแง่ผู้โดยสาร กรุงเทพ ฯ เชียงใหม่ ผม
 บอกถ้าเอาลำไทมานี้มาน ๆ ออกที่ไซ้ใหม่ถึงจะเต็มลำ แต่ว่าถ้าเอาโบอิงออก มีเข้า
 มีขาย มีขาย มีเป็น มีค่า มีดีใจ ใจความถึนะ คือความสะดวกของผู้โดยสาร แต่ว่า
 ความจริงนั้นคือประโยชน์ของ บกท. เถียงกันเรื่องนี้อยู่ ๒ อาทิตย์ สุดท้ายก็ไม่ลงเลย
 ผมก็บอกเขาว่าผมไม่นิยม ผมไม่นิยมที่จะเอาข้าราชการไปชี้แจงใน ค.ร.ม. ผมบอก
 ท่านนายกฯ ว่า ผมขออนุญาตไปหาข้อมูลด้วยตัวเอง และจะมาเรียนให้ ค.ร.ม. ทราบ
 ผมก็ไปจับประชุมที่กระทรวงผมเขาเอามา แผนเรียน แผนใส่ มีสไลด์มาฉาย
 มานั่งตอบคำถามผมหมด พอผมฟังความสำเร็จผมบอกทุกคนสบายใจได้ คุณเขียน
 อย่างนี้ได้เลย ผมก็อธิบายให้ฟังข้อที่ผมต้องยอมแพ้เขา เพราะอะไรครับ ใจเรื่อง
 เครื่องบินลำนี้ มันไม่ใช่บีโพร์ (B-4) มันไม่ใช่แอร์บัสที่เคยเล่น มันเป็น
 เครื่องบินแอร์บัส ๓๑๐ รุ่นใหม่ แอร์บัสรุ่นเก่า ๕๓ เมตร ความยาวนะครับ
 แอร์บัสรุ่นใหม่ ๔๖ เมตร สั้นกว่ากัน ๗ เมตร มันที่นั่งชั้นหนึ่ง เป็นที่อโคโนมี
 (Economy) ทั้งหมด ๒๖๖ ที่นั่ง ข้อมูลที่น่าสนใจที่สุดก็คือว่าสถิติตัวเลข ผมตรวจ
 สอบนะครับ บกท. คำนวณการผู้โดยสารในเวลา ๑ ปี ปี ๒๕๒๗ ประมาณไทย ๒๕๒๖
 คาดว่า ๒๕๒๗ มีผู้โดยสารเท่าไร ทำใกล้เชียงใหม่ ใกล้เชียงใหม่ เขาคาดว่าจะมี
 ผู้โดยสาร ๒,๒๗๐,๐๐๐ กว่าคน มันออกมา ๑,๒๒๐,๐๐๐ กว่าคน คาดคิดไป ๕,๐๐๐
 คน ผมก็ว่าการคาดคะเนผู้โดยสารใช้ได้ ผมรับข้อมูลอันนี้แล้วผมต้องยอมแพ้เขาตรง
 ที่ว่า ใจ เครื่องบินลงได้ ๔ สถานีนี้ละครับ ถ้าเราชี้วง ๔ สถานี คือ กรุงเทพฯ
 หาดใหญ่ เชียงใหม่ ภูเก็ต ผู้โดยสาร ๔ สถานี ที่ขึ้นลงนี้นะครับ มีทั้งหมดร้อยละ
 ๗๓ แต่ว่าไอ้ที่เหลืออยู่อีก ๒๓ กับ ๒๒ สถานีนี้มันมีอยู่ ๒๐ เปอร์เซนต์เท่านั้นนะ นอกนั้น
 มันอยู่ ๔ สถานีนี้ มันร้อยละ ๗๓ เพราะฉะนั้นบอกได้ทันทีว่าไอ้ลำละ ๒๖๖ นี้ ถ้าเข้าไป
 ตักมา ตักไปตักมามันวิ่งขึ้นวิ่งลงตักไปตักมา มันต้องอโคโนมีกว่าเอาเครื่องบินแอร์บัส

มาบิน นั่นคือคำตอบว่าทำไม ๒ ลำ ถึงจะทำงานได้เท่ากับ ๖ ลำ แน่นนอนละครับ
 ความถี่น้อยลงไปกว่า แต่วาประโยชน์ใช้สอยนั้นได้ พอได้แบบนี้ยัง ผมบอกคุณ
 เขียนใหม่ คุณเอามาผมบอกค่าบอกเลย เรื่องนี้คุณต้องเขียนอย่างนี้ เรื่องนี้คุณเขียน
 อย่างนี้ เมื่อบอกอธิบายเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ค้นหาดูซึ่งมาชี้แจงด้วยกับบอกว่ายังมีส่วนที่
 อีกอันหนึ่ง ท่านรัฐมนตรีควรจะรู้ เพราะไอ้เครื่องนี้เมื่อมันเป็นแบบนี้ เขาก็เอา
 กราฟมาให้ดูหมดเลย ภาระของมันนี่ปกติไอ้พวกนั้น ๒ แสนกว่า ๆ ไอ้มัน ๑๓๒,๐๐๐
 น้ำหนักเป็นปอนด์อะไรของเขานี้ละครับ ปรากฏว่าลงได้ ๑๐ สนามบิน ไอ้ค่าใหม่
 นี้ละครับ ๓๑๐ นี้ ลงได้ ๑๐ สนามบิน ปัจจุบันที่มีอยู่นี้ เพราะฉะนั้นก็ตกลงเป็นอันว่า
 ผมนำเรื่องนี้เข้า ค.ร.ม. ด้วยความเต็มใจละครับ ขึ้นมาก็แถลง ค.ร.ม. เสร็จ
 ไม่ผ่านละครับ ซึ่งก็ต้องเห็นแล่นว่า ค.ร.ม. เราแน่ขนาดไหน ท่านรัฐมนตรี
 ไชยศิริออกชื่อท่านใดคะ ท่านยกมือเลยนะครับ ท่านบอกว่า รัฐมนตรีสมัคร ผม
 สงสัยเรื่องราคา อาท่านบอกว่าท่านได้รับใบปลิวท่านดูให้ดูเลยนี้ เขาบอกว่าขาย
 ลำละ ๑๓ ล้านครึ่ง เหมียมนะครับ แต่ว่าคมนาคมรายงานวาระราคา ๖ ลำ ๑๒๗
 ล้านบาท ผมคูณแล้วไม่ได้ ๑๓ ล้านครึ่งคูณด้วย ๖ ได้ ๑๐๕ ล้าน แล้วกระทรวง
 คมนาคมเรียนรายงานมาได้อย่างไรว่า ๑๒๗ ล้าน เห็นไหม ผมว่าแท้ต้องขอ
 ประทานโทษ มันแจกใบปลิวคนอื่นไม่แจกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอวันนี้
 อย่าเพิ่งตัดสินเอากลับไปใหม่ เมื่อเอากลับไปผมก็ค้นพบในวันนั้นเอง แล้วก็เอากลับ
 มารายงานได้ ข้อที่ค้นพบก็คือว่าใบปลิวเสนอราคาเอาลำที่ ๑ ถ้าซื้อวันนี้ส่ง เครื่องบิน
 ลำแรก ๑๓ ล้านครึ่ง แล้วถัดไปอีกหน่วยลำถัดไป ๑๔ ล้านกว่า ถัดไป ๑๕ ล้านกว่า
 ถัดไป ๑๖ ล้านกว่า แล้วสุดท้าย ๒๕ ล้านกว่า เขาลดราคามาให้ละครับ รวมกัน
 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ๑๒๗ ล้าน เมื่อคุณเป็นเงินต้นแล้วนี้ แอร์บัสถูกกว่าใบปลิว ๓๔
 ล้านบาท ขาวนี้รัฐมนตรี พะเนียง ออกชื่อท่านไหนยกก็ได้ ท่านบอกคุณสมัครต้องให้
 ประโยชน์จากกบฏที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันนี้ ผมเคยได้ประโยชน์มาแล้วมันจะต้อง
 รับผิดชอบเพื่อจะสู้กัน พอขาวนี้วิ่งออกไปว่าเถียงกันอยู่ขณะนี้กันแล้ว ๓๔ ล้านบาทก็

ปรากฏว่า แอร์บัสส่งหนังสือมาบอกขอลดราคาให้ ๒ ล้านเหรียญอเมริกันเป็นเงิน ๕๖ ล้านบาท ขอมูลอันนี้แหละครับเมื่อกลับมาเข้า ค.ร.ม. รอบ ๒ ท่านรัฐมนตรีโยยศิริก็บอกว่าพอใจ เขาบอกว่าพอได้รับใบอย่างนี้มาก็คงหวังก่อนไม่มีปัญหาอะไรทั้งนั้น ผมก็บอกผมก็ต้องสอบก่อนเหมือนกัน เมื่อไม่มีปัญหาอะไรก็เป็นอันว่า ใบนี้จะเขียนใบปลิวอย่างนี้ก็ทำให้สะดวกแต่ว่าไม่ถึงกับเสียหาย และคณะรัฐมนตรีก็ตัดสินใจด้วยความพอใจ ค.ร.ม. เห็นชอบเหมือนอย่างข้าง บคท. ของการ บคท. ของการอันนี้แล้ว ค.ร.ม. ก็เห็นชอบอันนี้ แต่ว่าอาจจะไต่อย่างนั้นคนที่ช่วยคือใครครับ นายสมัครตอนจะซื้อแอร์บัสแล้วยังไม่ตกลงกัน บอกสมัครหาทักกับโบอิง ลุนโบอิงไปพบผู้แทนโบอิงที่โรงแรม ชูหนังสือพิมพ์หัวเขียว หัวเหลือง หัวแสดชักกันเสียไม่มีขึ้นดี วันก็คืนกันนายสมัครไปจัดการฟังความมาเสร็จเรียบร้อยนำเรื่องเข้า ค.ร.ม. สนับสนุนแอร์บัส เอาแล้ว หนังสือพิมพ์เขียนบอก โอโฮ โบอิงมันถูกว่ารัฐมนตรีไม่ซื้อไปหาทักกับแอร์บัสดูซิครับ อยู่กับโบอิงก็บอกหาทักกับโบอิง ไปสนับสนุนแอร์บัสหาทักกับแอร์บัส นี่ถ้าเรื่องนี้ไม่ได้พิจารณากันใน ค.ร.ม. เห็น ๆ กันอย่างนั้นครับ ผมก็เอาตัวไม่รอดเหมือนกัน แต่ว่าแน่ใจว่าได้ทำสิ่งที่ถูกที่ควรและผู้ใช้ก็พอใจ

ถัดไปเรื่องสุดท้ายนะครับ เรื่องชอร์ตกับเรื่องแคชขอเรียนนะครับ มันไม่ใช่ชอร์ตกับแคช มันเป็นเรื่องการต่อสู้ระหว่างเครื่องมีการอัดความดันกับไม่อัดความดัน เมื่อเข้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากขอนแก่นท่านใดขอมลมานะครับ แต่ว่าท่านไม่ค่อยจะถนัดเรื่องนี้ ผมก็เลยตั้งใจไว้เลยว่าจะอธิบายให้ท่านทั้งว่า มันเป็นอย่างไรครับ ทั้งหมดเป็นอย่างนั้นครับ เครื่องบินของเราเมื่อก่อนนะครับ เรามีนัดด้วยเครื่องกาโกตา จอตกะแคง ๆ ๔๕ องศา อย่างนี้ กาโกตาต่อมาเราพัฒนามาบินเครื่องแอฟโร ๘๒ ที่นั่นนะครับ ต่อมาก็พัฒนาจากแอฟโรมายินโบอิง ๘๓๙ ๑๑๔ ที่นั่น แล้วต่อมามีลาลัง ๆ ก็ ๑๖๐ ที่นั่น มีโบอิง ๑๓๙ ๕ ลำ มีเครื่องแอฟโรเกาเก็บไว้ ๒ ลำ สำหรับบินไปฮานอยและมีเครื่องที่เรียกว่าชอร์ต แปลว่า "สั้น" นี้ครับ มีอยู่ ๔ ลำ

ลักษณะการบินของเราทำอย่างไรครับ ในไกล ๆ เขาเรียกว่า "ทังก์รุต" (Trunk route) บินไปบินมาทังก์รุต กรุงเทพฯ - อุบล กรุงเทพฯ - ขอนแก่น อุดร ทังก์รุต กรุงเทพฯ - เชียงใหม่ กรุงเทพฯ - หาดใหญ่ นี่ ทังก์รุต แต่ว่าถ้าหากว่าเชียงใหม่ - แม่ฮ่องสอน พินุกูล - ลำปาง - แพร่ - น่าน อะไรอย่างนี้ ก็แปลว่าเอาลำใหญ่ที่เก็บคนเยอะ ๆ เอาไปลงพลงนั้น เครื่องลำเล็กก็จะเก็บเอาไปแจก ๆ มันจะบินเขาเรียกว่า "ซอร์ทอป" บินกระโดด ๆ กระโดด ๆ ขาไปก็ส่งแล้วเก็บคนกลับมาแล้วก็เอาคนมาส่งแล้วก็เอาส่งใส่เครื่องบิน ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า ฟีดเดอร์ไลน์ (Feeder line) เครื่องบินซอร์ทที่เสนอขายกันเมื่อปี ๒๕๒๔ กับ ๒๕๒๕ เครื่องบินนี้ออกมาเป็นทีถูกใจ เพราะตรงกับสเปคที่ออกไว้ ใครจะเป็นคนออกไว้มันไม่ทราบนะครับ เขาออกสเปคว่า เครื่องบินระหว่าง ๓๐ ถึง ๕๐ ที่นั่งไม่พูดว่า "เพรสเชอร์ไรซ์" ไม่ "เพรสเชอร์ไรซ์" ไม่พูดเลยครับเขาออกไว้อย่างนี้ เมื่อเขามาประกวดแล้วไม่มีใครลงตัวเลย ไอ้ซอร์ทที่ลงตัวสเปค ปังเดียว ข้อ ๔ ลำเรียบร้อยเลยนะก็ไม่ว่านะครับ ไซ้ ๆ กันไป ไอ้เครื่องบินที่เขาเขามาซอร์ทไม่ได้เครื่องบินอย่างบริษัทเคอะฮาวีแลนด์ เมื่อเขาเข้ามาจากขอนแก่น ท่านไม่ได้ออกซื้อ นี่มันเป็นจริง ๆ ท่านอะไรข้างหน้าไม่ทราบเคอะฮาวีแลนด์นี้ เขามาแข่งครับของเขา มา ๕๕ ที่นั่ง ๕ เครื่องยนต์ ๕๕ ที่นั่งเขาบอก ออ ความต้องการฟีดเดอร์ตรงนั้นเขาเรียกว่าขรรคม้านี่ มีเกียนฮอล (Medium Haul) ก็ไปกลาง ๆ แล้วก็ซอร์ทอปก็ไกล ๆ ซอร์ทอปนี้ต้อง ๓๕, ๓๖ ที่นั่ง ผมเขามานะครับรับแขกรายแรก ๆ เลยนึกได้คุยเรื่องนี้เขาบอกว่าของรัฐมนตรีโชติเครื่องบินนี้มันไม่เพรสเชอร์ไรซ์ แต่ว่ารัฐมนตรีอีก ๒ ปีเถอะ บริษัทเคอะฮาวีแลนด์จะมีเครื่องบินพรรคอย่างนี้ ผมก็บอกว่าเอาญาติทำมาชของพรรคอย่างนี้ แต่ว่าขายไม่ได้เกี่ยวของนี้ เพราะว่าไม่ได้เป็นผู้ใช้ คุยกับเขาอย่างนั้นนะครับ มันเป็นเรื่องการที่ใครจักกัน เท่านั้นเอง ไม่มีอะไรอื่น ที่พอออกมาที่ปรากฏว่าอยู่มาวันหนึ่ง เขาจะซื้อเครื่องบิน เขามองว่าไปกรุงเทพฯ

ไปเชียงใหม่ก็ใช้ ๒ ลำ บินอยู่ตรงนั้น กรุงเทพฯ ๑ ไปหาดใหญ่ก็ใช้ ๒ ลำ บินทางใต้
 เขาอยากได้อีก ๑ ลำไปบินทางอีสาน ก็น่าจะลงตัวคันะครับ ผมก็ทำอย่างที่ผมเคยทำ
 เทียนี่เขาซื้อเครื่องบินซอร์แบบ ๓๖๐ เก้านี้ ๓๓๐ ๒ กระโหล่งทาง เขาบอกมันโคลง
 เทียนี่พัฒนาเป็น ๒๒๖ ไม่โคลง ก็ขึ้น ๓๖ ที่นี้ เมื่อเขาเสนอมา เราไม่มีความ
 รู้สึกอะไรเลยครับ ไม่ไ้สนใจอะไรกับใครไม่ได้คิดอะไรทั้งสิ้น ผ่านจกมือผมไปที่มี
 ทานเลขาธิการเสนอ เลขาธิการเสนอก็ตรวจสอบดูแลเสร็จหมด ทานกสง เขามา
 พอส่งเข้ามาเสร็จเรียบร้อย ถ้าวันนั้นคุณเสนอทานเสนอเสร็จเรียบร้อย กระทรวง
 การคลังบอกไม่เป็นปัญหา จะจบอยู่แล้วนะครับ ถ้าจบเรียบร้อยไม่มีปัญหาเหมือนกัน
 ต้องขออนุญาตทานบ้าง เจริญขึ้นด้วยนะครับ ออกชื่อทานนี้คันะครับ ทานรองนายก
 ประจวบทานนี้ อยู่หัวโต๊ะ ทานบอกนี้จะซื้อไว้นี้อีกแล้วหรือ โอ้ล้ากลองตีเหลืบนั่น
 ใช้ใหม่ ผมบอกครับ เท่านั้นแหละครับยังกับหมึกกินนี้ ค.ร.ม. ทั้งคณะก็อภิปราย
 กันใหม่ เพราะว่า ค.ร.ม. คณะคณะนั้นมีประกบกับไอ้เครื่องบินนี้มาแล้ว ทุก
 กันใหญ่เลยครับทุกคนใหญ่เลย ตกลงบอกเอาละ โอ.เค. รับฟัง ๑ รับฟัง แล้วก็
 ว่ากันไป เอาเข้าไปใหม่อีก ขอเรียนนะครับว่า ค.ร.ม. นั้นก็เป็นคนมีหัวใจนะครับ
 แล้วเป็นคนที่มีความคิด เรื่องจะผ่านไปถ้าเขามีความคิดที่จะให้ มันต้องมีใจเป็น
 ขรรค์ที่รับฟังนะครับ เมื่อสรุปเสียงกันไปเสียงกันมา ๒, ๓ รอบแล้วก็โศกนพชา บกท.
 อยากได้อันนี้เพราะมันพอดีพอสมควรแล้ว เหตุผลของเขาถือว่า ไอ้ที่เรียกว่าซอร์ทอป
 นี้ มันเจ็ดยันะครับ ๒๕๕ ก็มี ๒๕๖ ก็มี แต่ว่า ๒๕๕ โกลที่สุด เจ็ดยันแล้วไ้ระหว่าง
 ฟัดเคอร์นี่ไม่เกิน ๑๓๑ เพราะฉะนั้นเขาเอาเครื่องบินประเภทที่บินได้ไม่เกิน ๓๐๐ นี้
 พอแล้ว เขามีเหตุผลของเขาเขาฟังได้ครับ เขาบอกมันมีประหยัคดี กุแล่งาย
 คี ราคาถูกก็ ๒ ล้านะครับ เมื่อเขาทานสมาชิกผู้มีเกียรติจากขอนแก่นบอกว่าได้
 ๒ ลำครับ ๒๐๐ กว่าล้านนั้น ๒ ลำ ๆ ละ ๑๐๐ กว่าล้านครับ เมื่อเวลาที่เสนออันนี้
 มาแล้วก็ ถ้าไม่คิดอะไรก็ได้ แต่ถามสมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีแล้วก็เห็นว่า เอ๊ะ เรื่อง

พรรคอย่างนี้ทำไมจะเอาฉวยวงนี้อีก ก็เลยถามบอกว่า ไอ้ที่คิดวามันไม่มีหรือ บอกมีครับที่คิดว่ามี แต่มันเป็นปัญหาเรื่องของราคา เพราะมันเป็นเรื่องของเพรสเชอร์ไรซ์ กับนั้นเพรสเชอร์ไรซ์ ก็เลยสนใจบอก เออ เป็นอย่างไร ไหนลองเอามาเทียบกันดูซิ มันเป็นเรื่องที่เทียบกันไม่ได้หรอกครับ แต่มันก็ต้องเอามาเทียบกันให้ดู เพราะว่ารัฐมนตรีขอให้เทียบกันหน่อย เมื่อเทียบก็เรื่องราคาที่สูงกันครึ่งต่อครึ่ง ๒ ล้าน ๒๒๐ กว่าล้าน ไอ้เงิน ๒ ล้านจะประมาณ ๓๕๐ ล้าน แพงกว่ากันครับ แพงกว่ากัน ๑๐๐ ล้าน แต่ที่ปัญหาที่น่าสนใจก็คือว่า ค.ร.ม. นี่อ่านหนังสือ เมื่ออ่านดูเสร็จหมดก็เรียบเรียงแล้วก็บอก เออ นี่ ค.ร.ม. สนใจนะ คือ บคท. นี่จะเอาแต่ประโยชน์ของตัว หมายความว่าเอาแต่รายได้ แต่ ค.ร.ม. อยากทำความสะดวกให้ประชาชน คิดอย่างนั้นนะครับ ไปรกดตัวเลขนะครับ บคท. บอกว่าบินด้วยเครื่องฮอร์ทิจ์ฮ็ออีก ๒ ล้าน เมื่อบินแล้วนะครับ ในเวลา ๑ ปีถ้าบินด้วยไอ้จะขาดทุนเฉพาะฟัดเคอร์ไลน์นี้นะครับ ๔๑ ล้าน ถ้าหากว่าบินด้วยเครื่องซาอับ แฟร์ชาล์ด (Saab Fairchild) ไม่ใช่แค่ค่าเดียวนะครับ ซาอับ แฟร์ชาล์ดนี่กั้งใน ค.ร.ม. แต่มันไม่กั้งข้างนอกปรากฏว่าอันนั้นจะขาดทุน ๕๑ ล้าน แต่ว่าถ้าหากบินด้วยแซทจะขาดทุน ๗๑ ล้าน แต่ ค.ร.ม. สนใจตรงตัวเลขสรุป บอกว่าถ้าบินทั้งหมดเอาไม่อิงบินผสมกันหมดเลยนี้นะครับ บินทั้งฟัดเคอร์ไลน์ ทั้งทั้งครุฑมาบินด้วยกันนี้ ปีหนึ่งประมาณโทษ ๑ ปีนี้นะครับ ถ้าบินด้วย ๓๖๐ ฮอร์ทิจ์ฮ็อจะมีกำไร ๒๐๑ ล้าน ถ้าซื้อแฟร์ชาล์ดมาบินจะเหลือกำไร ๑๔๕ ล้าน ถ้าซื้อแซทมาบินจะเหลือกำไร ๑๙๕ ล้าน ค.ร.ม. อ่านตรงนี้แหละครับ แล้วก็บอก เออ เอ๊ะ มันน่าคิดนี่ยังงี้ ๗ มันก็ยังกำไร ท่านรัฐมนตรีท่านหนึ่งท่านบอกว่าเรื่องนี้มันน่าคิดตรงนั้นว่า ไอ้เครื่องบินมาอ่านดูสเป็ค ค.ร.ม. ถึงขนาดดูสเป็คนะครับ เมื่อดูสเป็คก็รู้ว่าไอ้มันบินได้มากกว่า ก็คิดว่า เร็วกว่า มันก็คิดว่าด้วยประการทั้งปวงละแต่มันแพงกว่า พูดยาว ๆ ว่าเขาบอกว่าถ้าเครื่องบินดีมัน เพรสเชอร์ไรซ์ นี่มันจะบินกระโดดได้เร็วขึ้น และไม่ต้องไปปรับราคาหรอก เวลานี้ ฮอร์ทิจ์ฮ็อมันไม่เต็มลำ ถ้าเอาไอ้ไปบินอาจจะเต็มลำ คนที่นั่งมากขึ้นก็จะทำให้เจ้ากัน ก็คิดกัน

ง่าย ๆ อย่างนั้นนะครับ คือทาง บกท. หมายความว่า ถ้าจะให้มันล่อลวงจะต้องขึ้น
 ราคาละ ค.ร.ม. บอกไม่ยากให้ขึ้นราคา แต่ยากให้มาพิจารณาว่าอื่น ก็เห็น
 ประโยชน์โดยส่วนบ้าง เรื่องก็เลยกันไปเลยกันมาสุดท้ายก็เอา คุณก็ตัดสินใจ
 เทียนนี้ไม่เอาไปหาข้อมูลเอง เอาเจ้าหน้าที่มาเองเลยครับ เอาเจ้าหน้าที่มาที่แจ้ง
 เองเลย เมื่อแจ้งเองแล้วก็ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ที่แจ้งไม่คอยจะสนิทเท่าไรนัก
 ละครับ เพราะเขาก็บอกว่าเขาจะเอาทาง อีโคโนมิก (Economic) ของเขาให้
 ไค่นั้นแหละครับ แต่ว่าก็พูดกันถึงกันตรงนี้ครับ เขาบอกไอ้เครื่อง เพรสเซอร์ไรซ์
 หรือไม่ เพรสเซอร์ไรซ์ นี้ มันเหมือนกัน พูดกันธรรมดาในรายงานนะครับ มันบิน
 ได้ไม่เกิน ๖,๐๐๐ ความจริงมันบิน ๘,๕๐๐ นะครับ ไม่เพรสเซอร์ไรซ์ นี่มันขึ้นไป
 ตรงนั้น แล้วจากขึ้นไปเข้าบอกมันยังไม่ต้องใช้เพรสเซอร์ไรซ์ หรือว่า ขึ้นไปถึงหมื่น
 แล้วมันถึงจะใช้ เพรสเซอร์ไรซ์ เพราะฉะนั้นมีหรือไม่มี บกท. บอกเหมือนกัน
 ถ้าไม่มี เพรสเซอร์ไรซ์ เหมือนกับเขาอะไรหนักไปเสีย ไม่มีความประโยชน์เลยไม่ได้ใช้
 แต่ตอนนี้ยังเอ็งไปคุยกับกัปตัน คุยกับกัปตันข้างนอก ถามกัปตัน กัปตันบอก โอ๊ย มัน
 คิดว่ากันมากครับ มันมีประโยชน์ ท่านรัฐมนตรีต้องรู้ว่าประเด็นมันเป็นอย่างนี้ ไม่ใช่
 ว่าขึ้นไป ๖,๐๐๐ แล้วว่ามันไม่ได้เปลี่ยนปรับปรุง เพรสเซอร์ไรซ์ เดี๋ยวนี้มัน เพรส-
 เซอร์ ทั้งแปดประตู ขึ้นมาแปดประตูก็ เพรสเซอร์ ความเคี้ยวครอนของคุณอยู่
 ตรงที่ว่า มันวิ่งขึ้นแล้วมันวิ่งลง เวลานี้ บกท. ก็ยอมรับกันกลาง ค.ร.ม. นี้ครับ
 ว่า บกท. ต้องแก้ปัญหาเรื่องคน เลือกว่าเอาออก เอาเจียน ปากกาแตก เป็นลม
 เรื่องอย่างนั้นเขาต้องป้องกันด้วยการขอให้นักบินใช้วิธีแก้ เช่น เครื่องบินอยู่ที่ ๖,๐๐๐
 ฟุต จะ ดีเซนด์ (Descend) ลงไปสนามบินนั้นนะครับ ตามอัตรานั้น ๕๐๐ ฟุตต่อ
 นาที ลดลงมา ๕๐๐ ฟุตต่อนาที ก็ ๔ นาทีถึงพื้นนะครับ ปรากฏว่า บกท. สั่งให้
 นักบินบิน ๕๐๐ ฟุตต่อ ๖ นาที ตะแคงให้มันยาวลงมาอย่างนี้ แปลว่า จะลงใน ๔ นาที
 ต้องลง ๑๖ นาที โอนี่ละครับเขาทำอยู่อย่างนี้ แท้จริง ๆ แล้วก็พูดกันใน ค.ร.ม.

๒๐๔

นะครับ เป็นอันว่า เพรสเซอร์ไรซ์ นั้นมันช่วยทรงขึ้นทรงลงไม้ไผ่เอาเจียน ว่าอย่าง
 นั้นแล้วกัน ทวนรัฐมนตรีอีกทวนหนึ่งก็บอกว่า มันจะคิดนะว่าไอ้เครื่อง ซอร์ท นั้นมันบิน
 ไปได้แค่ ๓๐๐ ถ้ามันไป ๓๐๐ กว่าแล้วมันคงสนามบินไม่ได้ มันบินกลับน้ำมันหมด
 แต่ว่าไอ้เครื่องยี่ห้ออื่นอย่างสมมติ แคช นั้นมันบินได้ เรนจ์ (Range) ของมัน ๕๕๐
 กิโลเมตร ทวนรัฐมนตรีบ้างท่านบอก คูชิ นี่ถ้าหากว่าไอ้ลำโตะ ๆ มันเกิด เฟลเลอร์
 (Failure) ขึ้นมานี้ , กรุงเทพ ฯ - พินุลโลก ๓๐๐ กิโลเมตรก็เอา ไอ้มันมา
 บินได้ กรุงเทพ ฯ - ขอนแก่น ๕๕๐ กิโลเมตรก็บินได้ แม้แต่ กรุงเทพ ฯ ไปถึง
 สุราษฎร์ธานี ๕๐๐ กิโลเมตรก็บินได้ อย่างนั้นะครับก็บอกว่า เออ มันน่าจะเห็น
 ประโยชน์ เพราะ เรนจ์ ของมัน ๕๕๐ กิโลเมตร ไอ้เรื่องนี้ละครับก็พูดกันไปพูด
 กันมาสุดท้ายก็บอกว่าเอามาเทียบเคียงกันดู เอามา ๕ บริษัท เวลา ๕ บริษัท
 เพรสเซอร์ไรซ์ แพง ๆ ทั้งนั้น และ ๑ บริษัทเท่านั้นไม่ เพรสเซอร์ไรซ์ เรื่องนี้
 ขอกราบเรียนนะครับ คำนึงมากนั้ พุดจากนั้นมากนั้ นายสมัครโองเครื่องบิน
 ทุจริตซื้อเครื่องบินอะไรต่าง ๆ ผมมีประสบการณ์ ไอ้ลำบา ๓ ลำแรกนั้น เห็นไหมครับ
 สันนิษฐานบอื่อกก็หาทึนกับบอื่อก สันนิษฐานแอร์บัสก็หาทึนกับแอร์บัส- โจนทั้งขึ้นทั้งลง
 ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีอะไรกับเขาเลย ไอ้ลำนี้ถ้าขึ้นตกสินกันเมื่อ ๒, ๓ อาทิตย์ที่แล้ว
 นายสมัครเสียคนแน่ เคยกราบเรียนท่านนายกฯว่าขอฎิปรายไม่ว่างใจเสียให้เสร็จ
 เสียก่อนเถอะครับ ขอให้ผมได้บอกสภาอย่างเต็มภาคภูมิว่ายังไม่ได้ซื้อ ยังไม่ได้ซื้อ
 ครับ แล้วจะตัดสินใจกันอย่างไร ก็ ค.ร.ม. ตัดสินก็เรียบร้อยแล้วไปตามนั้นก็จบเรื่อง
 ไม่มีทางจะไม่ได้ไปเสียอะไรทั้งนั้น แต่ว่าเสียไปแล้วครับ คำนึงสะบัดเขี้ยวครับ
 เขียวกันไม่ว่าคอลัมน์ไหนอย่างไรนะครับ ขอกราบเรียนว่าเรื่องนี้ ค.ร.ม. ก็มีหัวใจ
 อยากจะปรารถนาดีกับประชาชนผู้ให้บริการก็ยอมมีสิทธิจะลิดในทางดีให้ประชาชนได้ แต่
 ในขณะเดียวกัน บกท. ก็มีโอกาสดีที่จะได้หักทวงได้ แล้วเขาก็จะต้องจบกันด้วย
 คุณเหตุผล ผมขอกราบเรียนครับว่า เรื่องอย่างนี้นะครับมันทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง

ไม่ได้หรอกครับ รัฐมนตรีไม่ได้ไปอยู่เหนือที่จะไปถึงเขาอย่างโน้นอย่างนี้ คณะกรรมการประชาชนชื่ออะไรทราบไหมครับ พลอากาศเอก ประพันธ์ ชูประทีป ผมสั่งให้ท่านชายหันขวาหันกับผมได้ก็นับว่าผมเก่ง หมายความว่าในทางพุทธนิมิตครับ แต่ถ้าในทางสุจริตแล้วผมพูดกับท่านได้เสมอ เรื่องพรรคอย่างนี้ละก็ ขอเริ่มบ่นอะไรครับ บอกรัก เรื่องพรรคอย่างนั้นนะเขามีคนมีแม่ ๆ คู่กันอยู่ทั้งนั้นนะครับ รัฐมนตรีอย่าสะเออะไปสอแตรก้ามาหาเกินอะไรเลย บอกไว้อย่างนี้เผื่อวันหน้าวันหลัง เปลี่ยนรัฐบาลใหม่ใครจะไปเป็นบ้างจะได้รู้ทางหนีทีไล่ไว้ครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปิยะพันธุ์ครับ

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ จากศรีสะเกษ ท่านประธานเปิดโอกาสให้ฝ่ายข้างบนใช้เวลาไปมาก ไม่ทราบว่า จะกดเวลานอกไว้ให้ฝ่ายข้างล่างได้พูดต่อไปอีกหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็อย่างนี้ครับ ที่ข้างบนนี้นะครับ เป็นรัฐบาลแล้วสมาชิกได้ซักถามหลายประเด็นด้วยกัน ก็จำเป็นต้องตอบให้ละเอียดก็เป็นประโยชน์ของสภา ส่วนสมาชิกข้างล่างมีหลายท่านด้วยกันนะครับ ถ้าเขาเวลายาวสมาชิกอื่นก็ไม่มีโอกาส ผมคิดว่าใช้เวลาพอสมควร โดยพิจารณาเอาแล้วก็แล้วกันนะครับขอให้เพื่อนสมาชิกอื่นได้พูดบ้าง เพราะเหลืออีก ๖ กระแสวงครับ

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ : ที่กระผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้เพื่อที่จะให้ฝ่ายสมาชิกรัฐบาลข้างล่างได้รับทราบเอาไวว่า กรุณาอย่าด่วนใจร้อน รับเสนอข้ออภิปรายเสียก่อนแล้วกัน ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้โอกาสกระผม มาปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นฝ่ายควบคุมรัฐบาล ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการคมนาคมชี้แจงเห็นตอนแรกท่านบอกว่า ขอบุคของฝ่ายค้านที่มา เปิดอภิปรายฟังดูแล้วก็อย่างนั้น ๆ ไม่เห็นมีอะไร กระผมจึงคำตอบท่านรัฐมนตรีก็ไม่เห็นมีอะไร เหมือนกันละครับ ฟังไปฟังมาก็ปรากฏว่าส่วนใหญ่

๒๐๒

ท่านรัฐมนตรี เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจข้าราชการประจำของท่าน ซึ่งก็เป็นคำตอบที่เรา
 ทั้งหลายก็จะได้พิจารณากัน อย่างไรก็ตามกระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานและ
 เพื่อนสมาชิกทั้งหลายว่า ถ้าคนที่เขารัฐมนตรีไปทำงานโง่งมบ้านโง่งม เมือง ลอร์รี่ขึ้น
 แล้วให้เขาจับได้นี้ กระผมความมั่นคงของชาติที่จะใช้ไม่ได้ในยุคนี้นี้ หากแต่เรา
 จำเป็นจะต้องดูถึงพฤติกรรมและเหตุการณ์ต่าง ๆ แวดล้อมว่า ลักษณะที่รัฐมนตรีได้
 เข้าไปพัวพันในเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้นเป็นเรื่องที่น่าไว้วางใจมากน้อยแค่ไหนเพียงไร
 เพราะชาติบ้านเมืองนั้น เป็นผลประโยชน์ของส่วนรวม ใครที่จะไปคิดว่าพรรคพวก
 ของตนเองขึ้นไปมีอำนาจแล้วก็จะปกป้องกันนั้น ก็เป็นเรื่องที่เห็นจะไม่ถูกต้อง เป็น
 อย่างยิ่ง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้พูดถึงความสะอาด ถึงความสุจริต
 ของตนเองก็น่าเชื่อถือ แต่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ในฐานะที่เราเป็นนัก
 การ เมืองฟังถ้อยคำของท่านรัฐมนตรีมานานพอสมควร กระผมอยากจะกราบเรียน
 ความรู้สึกถึงความสะอาดความสุจริตของท่านนั้น ขณะนี้ชาวบ้านหลายคนรู้สึกเห็นเต็มที
 แล้วถ้าหากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีความมั่นใจ ในความสะอาดสุจริตของ
 ตนเองแล้ว พรุ่งนี้ลอง เปิดโอกาสให้สมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ลงมติจับกันดู แล้ว
 ก็จะใคร่ว่าผลออกมาจะเป็นอย่างไร ขออย่าได้ไปไว้วางใจเหมือนอย่างครั้งหนึ่งเร็ว ๆ
 นี้ที่ไปไว้วางใจกันว่าถูกแทงข้างหลังแล้วกัน ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมลุกขึ้น
 อภิปรายท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอกราบเรียนนะครับว่า ไม่ได้มี
 สาเหตุอะไรโกรธเคือง เป็นส่วนตัวกับท่านเหมือนอย่างที่ท่านลุกขึ้นมาทำหนังสือพิมพ์พรรค
 ชาติไทยว่า คนโน้นก็มีเรื่องในอดีตกับท่านคนนั้นก็เรื่องในอดีตกับท่าน กระผมไม่มี
 หรอกครับ นอกจากว่าครั้งหนึ่งในอดีตเราเคยทำงานร่วมกัน กระผมยังค่อนข้างจะ
 เลื่อมใสในถ้อยคำจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มาเสียจนหนำใจด้วยซ้ำ
 เพียงแต่เราดูไปดูมาแล้วก็เห็นว่า พูดตอนแรกฟังได้ แต่ฟังหลาย ๆ หนแล้วเห็นจะ
 เชื่อถืออะไรไม่ได้ สิ่งนี้กระผมได้ประสมกับตัวของตัวเอง ขออนุญาตท่านประธาน

พวกเรื่องส่วนตัวเล็กน้อย เมื่อคราวที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 กรุงเทพมหานคร กระผมลุกขึ้นแสดงความเห็นว่า ผู้สมัครของพรรคประชากรไทยขาด
 คุณสมบัติของการที่จะลงเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง เรื่องนี้ถ้าพรรคประชากรไทยซึ่งมี
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในหัวหน้าพรรค เห็นว่ามันถูกต้องอย่างไรก็แข็งแรง
 เหตุผลกันมากไม่เห็นจะเป็นอะไร แต่กระผมท่านจะเข้าใจว่า กระผมไปจิตใจคำนึง
 เป็นเคียดเป็นแค้น ลุกขึ้นต่อว่าถึงขนาดคำพอสอนแล้ว นายปิยะณัฐ วัชรารักษ์ ที่ขอ
 แฉกไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน เพราะกระผมเป็นลูกเขยคนที่ ๔ ของพ่อ พ่อปิยะณัฐ ๔
 คน เรื่องอย่างนี้คนที่ไม่รู้ขอเท็จจริงอะไรก็อาจจะเชื่อถือหาบได้ แต่คนที่เกิดขึ้นเป็น
 ส่วนตัวอย่างตัวกระผมเองกระผมไม่รู้ แต่ก็ไม่ถือสาหรือโกรธกับ คนพูดจาเหลวไหลถ้า
 ลงไปคอยแค้นแค้นมันก็จะกลายเป็นคนเหลวไหลไปด้วยกันทั้งคู่ ท่านประธานที่เคารพ
 บัดนี้ถึงวาระที่กระผมจะต้องขออนุญาตท่านประธานอธิบายถึงวิธีการที่นักการ เมืองคนหนึ่ง
 ใช้คำพูดของตนเองไปเถียงขึ้นไปจนกระทั่งมีอำนาจในบ้านเมือง แต่ขอพิสูจนหลายครั้ง
 หลายหนที่ผ่านมาได้ชี้ให้เห็นถึงความไม่รับผิดชอบของตนเอง เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน
 ๒๕๒๕ รัฐสภาได้มีการประชุมเพื่อเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ใน
 ลักษณะอย่างนี้และในครั้งนั้นมีรัฐมนตรีของกระทรวงคมนาคมอยู่ด้วย นี่เป็นรายงาน
 การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ซึ่งบันทึกการประชุมวันนั้นในหน้า ๔๓ ถึงหน้า ๔๕ เป็น
 การบันทึกคำอภิปรายยาวเหยียดของสมาชิกสภาผู้แทนกรุงเทพมหานคร ชื่อ นายสมัคร
 สุนทรเวช ได้อภิปรายถึงความล้มเหลวของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ มากมาย
 หลายประการ รวมทั้งกระทรวงคมนาคมด้วย ในคำนี้เกี่ยวกับกระทรวงคมนาคมนั้น
 ท่านอภิปรายเอาไว้ว่า รัฐมนตรีในกระทรวงนี้ก่อให้เกิดความเสียหายในกิจการต่าง ๆ
 ท่านว่าในฐานะที่ท่านเป็นราษฎรก็ต้องหวังว่ากิจการสาธารณะโลกต่าง ๆ ในบ้านเมือง
 มันต้องดีขึ้น มันต้องเรียบร้อย มันต้องก้าวหน้า เพราะฉะนั้นได้เปิดโอกาสให้บรรดา
 รัฐมนตรีได้เป็นรัฐมนตรีกันแล้ว ท่านประธานครับวันนี้คนที่เคยพูดถึงความเสียหาย ความ

ล้มเหลวในการที่คนอื่นเป็นรัฐมนตรี ได้มีโอกาสเข้าไปนั่งในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ -
 กระทรวงคมนาคม ดูแลบริหารงานกิจการต่าง ๆ ในสังกัดของกระทรวงคมนาคม นับ
 ตั้งแต่วันนั้นจนถึงวันนี้ เป็นเวลา ๒ ปีกว่าแล้ว ท่านประธานคงมีความรู้สึกเช่นเดียวกับ
 กับกระผมว่า ในงานของกระทรวงคมนาคมไม่เคยเห็นมีอะไรดีขึ้น หรือเป็นประโยชน์
 กับประชาชน นอกจากจะเฝ้าติดตามการแถลงข่าวของท่านรัฐมนตรี ว่าท่านกำลัง
 มีความคิดที่จะเสนอโครงการสารพัดโครงการว่าจะทำโน่น ทำนี่ ทำสารพัดทำ
 แต่ก็ไม่เคยเห็นมีอะไรในโครงการของท่านสำเร็จเป็นมรรคเป็นผล ข้อเสนอ
 ของท่านเข้าไปสู่การประชุมคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่จะต้องตัดสินใจกัน รั้งนโยบาย ก็ไม่
 มีรัฐมนตรีคนไหนเขาเอาความ บางทีขอรอยเขาจะคิดว่าท่านเป็นคนเก่ง ไม่ทราบว่
 เก่งในการบริหาร หรือเก่งในการทำมาหากิน นอกนั้นก็ทำตามท่านไม่ทัน เขาก็เลย
 คอยข้างที่จะไม่เชื่อด้วยในโครงการต่าง ๆ กระผมไม่เข้าใจนะครับ เพราะนั่งฟัง
 ข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรีที่ไรก็เห็นมีแต่ส่งกลับเหมือนอย่างท่านเอง ก็มารับสารภาพกัน
 แต่ท่านก็มีเหตุผลของท่านในการที่คณะรัฐมนตรียังไม่พิจารณา เรื่องของท่าน แต่กระผม
 ว่าถ้าหากคนเราเสนอเรื่องเข้าไปมีความรับผิดชอบ มีความสุจริตในสิ่งที่เสนอไป
 ถูกเขาตีกลับมามากมาย ๆ นี่มันก็น่าจะต้องพิจารณาตัวเองบ้างว่า ถูกเขารังเกียจเกลียดชัง
 อยางไรบ้าง แต่อย่างไรก็ตามการเป็นรัฐมนตรีเมืองไทยนี่มันเป็นยากครับ เห็นแล้ว
 ท่านพยายามอย่าลาออกนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากว่าคำอธิบายของ
 นายสมัคร สุนทรเวช ที่ได้อ่านไว้เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๕ เกี่ยวกับการทำงาน
 ของรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม มีเหตุผลที่ไม่ควรจะไว้วางใจ ในครั้งกระนั้นแล้ว
 กระผมก็ว่าสภาแห่งนี้ควรจะไม่วางใจรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมคนปัจจุบันนี้ด้วย ทั้ง
 นี้เพราะเหตุว่าสิ่งที่ท่านพูดไว้ในครั้งกระนั้นท่านไม่สามารถแก้ไข หรือทำอะไรให้มัน
 ดีขึ้นแต่อย่างใด ไม่ว่าจะเป็นโครงการทำเรือน้ำลึก แลผมยังที่ท่านได้ทำนิติบัญญัติ
 เขาเอาไว้ ถึงวันนี้มีอะไรก้าวหน้าออกมาบ้าง มีการออกพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดิน

ของราษฎร ว่าจะเอามาสร้างท่าเรือ เกี่ยวกับเรื่องการเวนคืนที่ดินนี้ กระผมไม่
 ทำหน้าที่หรือครับ เพราะเขามีการเวนคืนมาก่อนหน้านั้นแล้ว แต่ว่าถึงบัดนี้ก็ยัง
 ไม่เห็นมีการทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องการเวนคืนที่ดิน ในการที่จะสร้างท่าเรือหน้าอิกให้มัน
 บังเกิดขึ้น มีหน้าซำยังปล่อยให้ปล่อยให้การปีเตอร์ เลียมน์ เอาที่ดินเหล่านี้เอาไปใช้
 อันเป็นการกระทำที่ผิดวัตถุประสงค์ในการเวนคืนที่ดิน คนที่เป็นรัฐมนตรีมีหน้าที่ดูแล
 เรื่องนี้ได้ทำอะไรบ้างในการที่จะทำในสิ่งที่ตนเอง เคยทำหน้าที่เคยเอาไว้ กระผม
 ได้ทราบว่าขณะนี้มีการดำเนินการในการที่จะขายที่ดิน ที่เวนคืนเอามาเพื่อสร้างท่าเรือ
 หน้าอิกให้กับการปีเตอร์ เลียมน์ ก็ แต่ว่าทางกฎหมายได้มีความเห็นว่า จะกระทำเช่นนั้นไม่ได้
 เนื่องจากขัดต่อวัตถุประสงค์ในการเวนคืนที่ดิน เรื่องก็เลยคาราคาซังกันอยู่ ครึ่งที่มี
 การเปิดอภิปรายคราวก่อนเกี่ยวกับปัญหาเรื่อง ขสมก. คุณสมัคร์ สุนทรเวช ในฐานะ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบอกว่า ขสมก. นี้ต้องปล่อยให้ กทม. เอาไปทำ เพราะ
 การขาดทุนของ ขสมก. จะปล่อยให้คนทางจังหวัดมารับภาระไม่ถูกต้อง เวลานี้
 คุณสมัคร์ สุนทรเวช ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมไม่ได้ทำอะไร เพราะ
 ฉะนั้นสิ่งที่ทำที่รัฐมนตรีคนก่อนเขาไว้ว่าไม่น่าไว้วางใจ กระผมคิดว่าท่านเองก็อาจจะ
 ได้รับความไว้วางใจจากสภาแห่งนี้ไม่ควรจะนำไว้วางใจเขาเช่นเดียวกัน มีเรื่อง
 อีกเรื่องหนึ่งที่กระผมฟังท่านอภิปรายในครั้งก่อนนั้น ก็รู้สึกว่าเป็นเหตุเป็นผลที่น่ารับฟัง
 คือปัญหาเกี่ยวกับเรื่องรถทัวร์ ที่ท่านเคยทำที่เขาไว้ด้วยถ้อยคำรุนแรง ซึ่งกระผม
 ขอคัดลอกถ้อยคำนั้น ท่านบอกว่า เป็นเรื่องของความทุเรศของระบบที่สร้างเขาไว้แล้ว
 รัฐมนตรีไม่แก้ คือการที่ประชาชนต้องขึ้นรถทัวร์ แล้วบังคับให้ไปขึ้นที่ท่ารถ ไม่
 สามารถที่จะเอารถทัวร์ ไปจอดตามบริษัทต่าง ๆ เพื่อที่จะบริการคนในกรุงเทพฯ ได้
 ต้องปล่อยให้ผู้โดยสารขึ้นรถสองแถว ขึ้นรถเล็ก ถึงเวลาหน้าฝนเปียกฝน เพื่อที่จะ
 ไปขึ้นที่ท่าเรือ แล้วในขณะเดียวกันถ้าหากรถทัวร์เปล่า ๆ นั้นสามารถปล่อยให้วิ่งใน
 กรุงเทพฯ ได้ รถเปล่าวิ่งได้ แต่รถมีคนโดยสารวิ่งไม่ได้ ท่านเคยบอกเขาไว้ว่า

เรื่องอย่างนี้คงแก้ไข แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมไม่ดูแล คำหนึ่งคือ เอาไว้
แล้วเวลานี้เป็นอย่างไบบ้างเกี่ยวกับเรื่องการบริหารของรถทัวร์ ก็เหมือนเก่า
ทุกอย่างอะไรแล้วก็ไม่ได้ทำอะไรในสิ่งที่ตนเองทำ ฟังน่าจะอาย เกี่ยวกับเรื่องรถไฟก็เหมือน
กัน ท่านบอกเอาไว้ว่า รถไฟนั้นสกปรก ไม่ใช่สกปรกแต่ขบวนรถไฟ เจ้าหน้าที่
รถไฟสกปรกหาเกินกับที่ดินรถไฟ เคียงนี้คงแต่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ดูแลกิจการรถไฟ รู้สึกว่าการรถไฟเขาที่ดินไปเชิงนี้ เขาสร้างตึกแถวมากมายยิ่งกว่า
แต่ก่อนอีก การบริการเรื่องรถไฟนั้นก็มีปัญหาที่อยากจะกราบเรียนท่านทั้งหลาย รถไฟ
ขาดทุน กระทบกัฟังการเกี่ยวกับเรื่องรถไฟขาดทุนนี้มาตลอด แต่เท่าที่ในฐานะ
กระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเดินทางกลับบ้านโดยทางรถไฟและไปไหนมา ไหน
นั้นก็มีกัณนิยมใช้รถไฟ กระผมได้ขอมูลประกอบการหนึ่งครั้งว่า รถไฟมันขาดทุนอยู่ทุกวันนี้
เพราะมันแน่นเกินไป คนใช้บริการรถไฟแออัดคับแคบ แนนจนกระทั่งขาดทุน
เรื่อง เหล่านี้เป็นเรื่องของคนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยสารกิจการรถไฟนั้นก็มี ความ
สงสัยกันเป็นอย่างยิ่ง แล้วท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ไปถึง ปัญหา มาก
น้อยแค่ไหน รายได้ของการรถไฟต่าง ๆ มากมาย แต่เวลาที่จะต้องแก้ไขปัญห
เกี่ยวกับเรื่อง การขาดทุนก็ต้องผลักดัน มาให้ประชาชนทุกครั้งทุกหน ก็มีข่าวแว่ว ๆ
อยู่ว่า เคียงนี้ก็จะเตรียมการขึ้นราคาโดยสาร ในผู้คนที่ต้องแบกรับภาระต่อไปอีก
มีสมาชิกหลายคนแะครั้น โดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็สงสัยเกี่ยวกับเรื่อง การ
โดยสารรถไฟแล้วหาที่นั่งไม่ได้ เรื่องนี้กระผมจะไม่พูดจาลงไปในรายละเอียด
แต่อยากจะให้ท่านลองสอบถามความประพฤติของพนักงานรถไฟเอา กับสมาชิกปวยสนับสนุน
รัฐบาล ซึ่งเมื่อครั้งนั้นกับกระผมด้วยกัน จากจังหวัดอุบลราชธานี กระผมให้ท่าน
ลองสอบถามคุณอดิศักดิ์ ส.ส. อุบลราชธานี คุณสมนึก ส.ส. อุบลราชธานี หรือ
คุณชาติ ส.ส. อุบลราชธานี ดูก็แล้วกัน มีเรื่องแนบชั้นอยู่เรื่องหนึ่งเกี่ยวกับเรื่อง
การบริหารของ เจ้าหน้าที่รถไฟ เรื่องนี้ปรากฏว่า เกิดขึ้นกับหา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พร รคประชาชิปัตย์ ชื่อคุณสุทัศน์ ท่านได้รับใบเบิกทางจากรัฐสภา ซึ่งเราไม่ได้
 โดยสารฟรีทรอกครับ เพราะการรถไฟก็มาเบิกเงินเอาจากงบค่าใช้จ่ายของรัฐสภา
 ใบเบิกทางนี้เขาก็กำหนดเวลาตามปีงบประมาณนะครับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่
 ๓๐ กันยายน วันที่ ๓๐ กันยายนเมื่อปีที่แล้ว คุณสุทัศน์ได้ใช้ใบเบิกทางของรถไฟ
 เดินทางจากกรุงเทพมหานครไปอุบลราชธานีถึงบริเวณปากช่อง เวลา ๒๕ นาฬิกา
 เจ้าหน้าที่รถไฟบอกว่าคุณสามารถโดยสารได้คนเดียว ต้องลง เพราะใบเบิกทางหมด
 อายุเวลาเพียงคืน นี่เป็นเรื่องของการเอาใจใส่สำหรับเจ้าหน้าที่รถไฟเป็นอย่างยิ่ง ใน
 การที่ให้บริการสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะเขาไม่จ่ายเงินสด เรื่องนี้ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็อาจจะไม่รับทราบ แต่ความประพฤติบางคนของ
 พนักงานรถไฟที่มีต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เป็นอย่างไร ให้สอบถามเขาเอง
 เป็นเจ้าหน้าที่ส่วนน้อยเท่านั้นละครับ แต่เรื่องอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่า กระผม
 มาพูดเพื่อต้องการที่จะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอภิสิทธิ์ เพียงแต่ยกตัวอย่างที่ตัวเอง
 ได้เห็นกับตัวเองหรือได้ฟังคำบอกเล่าจากเพื่อนสมาชิกว่าการต้อนรับขับสู้ ของ
 เจ้าหน้าที่รถไฟนั้นเขาเห็นผู้โดยสารเป็นอย่างไร เป็นผู้ที่นับผู้โดยสารหรือว่าเป็นผู้ที่
 อาศัยกิจการของเขา เรื่องเหล่านี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จะได้ทราบ
 คุณเลเอาใจใส่หรือเปล่าก็ไม่ทราบ เพราะเป็นเรื่องน้อย มันไม่มีผลประโยชน์อะไร
 มากมายเท่าไรนัก มีเรื่องที่กระผมอยากจะขอทราบเรียนท่านประธาน เกี่ยวกับ
 เรื่องที่บรรดาคนงานในการรถไฟร้องเรียน คือปัญหาที่การรถไฟมีอยู่กับสหภาพแรงงาน
 ในการรถไฟ ๕ สหภาพ ในการที่มีการเลิกจ้างและมีข้อขัดแย้งเกี่ยวกับเรื่องค่าจ้าง
 เพราะการรถไฟได้เปลี่ยนฐานะลูกจ้างมาเป็นพนักงาน อยู่ ๒ ประการคือ เรื่อง
 วิธีการปรับค่าจ้างของลูกจ้างประจำฐานะเป็นพนักงานจากค่าจ้างรายวัน และค่าจ้าง
 รายชั่วโมงเป็นค่าจ้างรายเดือน แล้วอีกเรื่องหนึ่งคือการจ่ายค่าอาหารสำหรับพนักงาน
 ที่มาปฏิบัติงานในวันเสาร์หรือวันที่ ๖ ของสัปดาห์ ซึ่งได้ทำความตกลงกันไม่ได้

จนกระทั่งได้มีการตั้งอนุญาโตตุลาการ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ เพื่อชี้ขาดข้อ
ขัดแย้งดังกล่าว และทั้ง ๒ ฝ่ายตกลงกันแน่ว่า เมื่อมีคำชี้ขาดประการใดแล้ว
ทั้ง ๒ ฝ่ายตกลงปฏิบัติตาม หลังจากที่มีการพิจารณากัน ประธานคณะอนุญาโตตุลาการ
ได้ทำการชี้ขาด สรุปได้ว่า ๑. การปรับค่าจ้างรายวัน และค่าจ้างรายชั่วโมงของ
ลูกจ้างประจำซึ่งเปลี่ยนฐานะมาเป็นพนักงานนั้น จะต้องคูณค่าจ้างรายวันด้วย ๓๐ และ
คูณค่าจ้างรายชั่วโมงด้วย ๒๔๐. และ ๒. วันเสาร์หรือวันที่ ๒ ของสัปดาห์ เป็น
วันหยุดประจำสัปดาห์ เมื่อลูกจ้างทำงานในวันหยุด นายจ้างก็มีหน้าที่ต้องจ่ายค่า
ทำงานในวันหยุดให้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๕ และ ข้อ ๔๐ ของประกาศ
กระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน แต่จนบัดนี้หลังจากที่มีการตกลงกัน
หลายครั้งหลายหน การรถไฟก็ไม่ได้ทำอะไรในกรที่จะดำเนินการ ตามข้อชี้ขาดของ
อนุญาโตตุลาการบรรดาคนงานมีสิทธิโดยชอบธรรมตามกฎหมายในการที่จะได้รับเงินตาม
คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ แต่ก็ไม่ได้รับการสนองตอบในสิทธิที่เขาพึงจะมีพึงกระทำ
แน่นอนที่สุดครับ เมื่อเขาไม่สามารถที่จะได้รับในสิ่งที่ตกลงกัน ซึ่งเขาก็คงมีความรู้สึก
ว่าเขาไม่ได้รับความเป็นธรรม คนที่เขาคิดจะพึ่งพาอาศัยก็คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคม เขาไปร้องเรียนกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม คำตอบที่ได้รับจาก
รัฐมนตรีก็คือว่าจาสามหาว่า ท่านจำได้ไหมครับ โอ้อ้อคำที่ว่าจับควายก็ลงคุม
อะไรอย่างนั้น เรื่องนี้เป็นเรื่องที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม บริหารดูแลตนเอง
ภายใต้ความรับผิดชอบของตนเอง โดยปราศจากความรับผิดชอบ สิ่งที่ตอบกับบรรดา
คนงานต่าง ๆ ก็คือ เวลานี้การรถไฟไม่มีเงิน ตอบอย่างนี้ตอบได้ครับ ตอบอย่าง
คนไร้ความรับผิดชอบ คนที่เป็นรัฐมนตรีนั้น ถ้าจะมีสติปัญญาเพียงแต่บอกว่าถ้ามีเงินมา
ก็สามารถบริหารงานแก้ไขปัญหาก็ได้ กระผมก็จะไม่พูดเหมือนอย่างที่คุณสราวุธพูดหรือครับ
ว่าเอาลูกชายเขามาเป็นก่ได้ แต่กระผมว่าคนที่เป็รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมนั้น
จะต้องมีความสามารถในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ไม่ใช่ความสามารถในการที่จะสร้าง

โครงการในถิ่นใหม่โพธารแต่เพียงอย่างเดียว เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้เคยทำนิติกรรมกับรัฐมนตรีคนอื่นมาก่อนแล้ว แต่ขณะนี้ท่านมาดำรงตำแหน่งในฐานะที่ท่านจะต้องรับผิดชอบ และถ้าหากถอยคำที่ท่านเคยทำนิติกรรมคนอื่นเอาไว้ว่าเป็นคนที่ไม่น่าไว้วางใจ เพราะฉะนั้นวันนี้ท่านก็ควรจะรับเอาในสิ่งที่ท่านได้เคยพูดเอาไว้ อย่างไรก็ตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมนั้น มีพรสวรรค์ประการหนึ่ง คือสามารถพูดจาอะไรต่าง ๆ ได้อย่างมากมาย วันนี้ท่านได้ชี้แจงข้อกล่าวหาของสมาชิกพรรคฝ่ายค้านต่าง ๆ ถึงขนาดว่า ถ้าหากท่านทุจริตจริง ๆ ก็ทำกันลากเอาไปขึ้นศาล เสียค่ายนะครับ ถ้าหากกฎหมายเขาเขียนเอาไว้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนหนึ่ง เมื่อเห็นว่ามีกรทุจริตเกิดขึ้นในบ้านเมืองแล้ว สามารถเป็นผู้เสียหายฟ้องศาลเองได้ กระผมจะตั้งใจว่าจะไปเจอกันบนศาล แต่ท่านทนายได้เพราะท่านกฎหมาย วามบรรดาประชาชนนั้น ไม่ใช่ผู้เสียหายที่จะนำคดีขึ้นสู่ศาลได้ ท่านก็ทำได้ อย่างไรก็ตามคนที่มีความรับผิดชอบในกิจการ เมืองนั้น กระผมว่าไม่ใช่แต่เฉพาะที่จะมาพูดจาวากล่าว แล้วก็ทำทนายกันแต่เพียงอย่างเดียว หลักฐานที่จะมาชี้แจงซึ่งกันและกันนั้นก็อาจจะเป็นเรื่องที่ต่างฝ่ายต่างก็มี มีคนกระซิบอกกับกระผมครับ เกี่ยวกับเรื่องข้อกล่าวหาของท่านเกี่ยวกับเรื่องบางมะตอยว่าขณะนี้ใน กิ่งไม่ได้มีการดำเนินการทำอะไรเลย แล้วมีการสมคบเตรียมการกันที่จะให้มีการเสนอข้อบางมะตอยโดยวิธีพิเศษ ซึ่งใครจะได้ผลประโยชน์อะไรบ้าง ก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องคอยติดตามกันต่อไป ถอยคำที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้แสดงให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ของตนเอง ครับ วันหนึ่งก็คงจะพิสูจน์ได้ ว่าใครมีความสามารถในการที่จะชี้แจงสิ่งที่ไม่ถูกต้องให้มัน เป็นสิ่งที่ถูกต้องได้ อย่างไรก็ตามกระผมมีความนิยมชมชื่นเป็นส่วนตัวต่อท่านรัฐมนตรีท่านนี้ว่า ท่านเป็นผู้ว่าจาสิทธิในการสาปแช่ง คงจะเห็นได้จากการที่ท่านได้สาปแช่ง เอาไว้ในหน้าหนังสือพิมพ์เดลิเมล์เมื่อวันที ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ว่าการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งนั้น หากใครทุจริต

เอาเงินไปว่าจ้างอะไรขอให้มันฉิบหาย วันนี้กระผมก็อยากจะขอให้ท่านลุกขึ้น สapultาแข่ง
ว่าใครบริหารบ้านเมืองแล้วคคโกง ขอให้มันฉิบหายลงครับ บางทีเราอาจจะได้เห็น
ผลจากคำสapultาแข่งจากท่านรัฐมนตรี ซึ่งมีวาจาสิทธิ์ในคำนี้ ในระยะเวลาไม่ช้าไม่
นานนักก็ได้ กระผมขอความกรุณาท่านนะครับ ว่าอย่าได้ไปขอร้องให้สมาชิกพรรค
รัฐบาลไปช่วยกันอุ้มชูสนับสนุน แล้ววันพรุ่งนี้พฤติกรรมต่าง ๆ ท่านจะได้รับการวินิจฉัย
จากสถาบันแห่งนี้ว่าทุกฝ่ายจะมีความรับผิดชอบต่อบ้านเมือง หรือมีความรับผิดชอบต่อ
รัฐมนตรีมากน้อยแค่ไหน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ก่อนอื่นขอประณามคำกล่าวหาว่าหากนายสมัครได้ประพฤติทุจริต
นอกราชการบังหลวงในการบริหารราชการบ้านเมืองก็ขอให้นายสมัครฉิบหาย อย่างมีความ
เจริญ พรรคประชากรไทยเลือกตั้งให้แพทตลอด แต่ถ้านายสมัคร ไม่ได้ประพฤติอย่างนั้น
ละก็ขอให้คนที่เชิญชวนคำทำนองนี้ได้ประณามความฉิบหายวายป่วงทางการเมือง อย่าได้มี
ความเจริญทางการเมืองนับแต่บัดนี้เป็นต้นไป ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากกราบ
เรียนตอบคำถามที่ตั้งข้อสงสัยมาเท่านั้นนะครับ อยากกราบเรียนนะครับว่า อันที่จริง
ผมก็พยายามหลีกเลี่ยงที่จะไม่พูดถึงเรื่องงานที่ผมได้ทำ เพราะวันนี้ไม่ใช่รายการ เอา
มาอวดว่าทำอะไรไปบ้าง ไม่ใช่รายการคณะรัฐมนตรีมาอวดผลงานของตัวเองนะครับ มา
ให้ตรวจสอบข้อบกพร่องในสิ่งที่สกปรก ผมก็เอาว่าแกล้งสกปรกอย่างไร ผมก็พยายามแสดง
ให้เห็นว่าผมไม่ได้สกปรก แต่ว่าเมื่อพูดจาวาไม่ได้มีผลงานอะไรเลย ก็ต้องขออภัย
เถอะครับ อย่างน้อยอย่างนี้เลย อยากจะกราบเรียนว่า เมื่อผมเข้ามาใน
บริษัทขนส่ง จำกัด มีกำไรเพียง ๘ ล้านบาท ๘ ล้านบาทเท่านั้นละครับ แต่ว่า
เมื่อได้สมัครเข้ามาบริหารได้ ๑ ปี ได้จัดการขอให้แยกบัญชี ให้จัดการเงินอีกอันหนึ่ง
รายได้ต่างหากที่ไม่เกี่ยวกับการรถอีกอันหนึ่ง คณะกรรมการไม่ยอมแยกบัญชี นายสมัคร

เลยจัดการคณะกรรมการเสีย แล้วก็ตั้งคณะกรรมการใหม่แล้วก็บริการด้วยความดูแล
 อย่างใกล้ชิดของนายสมัคร เวลานานไป ๑ ปีแล้ว บริษัทขนส่ง จำกัด นี้รายได้
 เพิ่มขึ้นจาก ๙ ล้านเมื่อปีก่อน เป็น ๑๕ ล้านบาทปีนี้ ถ้าโรน่ะครับ ก็ขอเรียนน่ะครับ
 ว่าเรื่องนี้คงเอามาคุยชวักกันหน่อย เพราะว่ามาเปิดของใหม่ อยากจะเรียนว่า
 งานช่างอันผมก็ทำครับ อยากจะเรียนว่าเวลาที่รัฐบาลควรจะได้ทุนบำรุง สร้างทาง
 ทางจกสระบุรีไปโคราช สร้างมา ๓๐ ปีแล้วน่ะครับ รถชนกันตายบรรลัยวายวอด
 หมก ตายทีหนึ่ง ๕๐ คนก็ยังเคยครับ อุบัติเหตุเพียงช่วง ๕ เดือน เมื่อใกล้
 น่ะครับ ๑๕๐ คน ในถนนเส้นนั้น กรมทางยังไม่มีปัญหาก็แก้ไขเลย ทำได้เพียงแต่
 ว่าจะไปแก้ไขบนถนนบนเขา ๔ กิโลเมตรเท่านั้นเอง แต่ว่านายสมัครมีปัญหาก็ทำการแก้ไข
 ถนนจากสระบุรีไปโคราช ๑๔๕ กิโลเมตร ถนนจากชนบุรีไปปากท่อ ๕๔ กิโลเมตร
 ซึ่งมีรถวันละ ๑๕,๐๐๐ คัน แน่นหนัก อุบัติเหตุเกิดขึ้นทุกวัน และถนนจากประตูน้ำ
 พระอินทร์ไปจังหวัดนครสวรรค์ยาว ๑๕๕ กิโลเมตรนั้น กรมทางไม่มีปัญหาทำหรรอครับ
 ๓ เส้นนี้ประมาณ ๔,๐๐๐ ล้าน รัฐบาลก็ไม่มีเงินครับ รัฐบาลจะทำได้ก็ต้องไปกู้เงินเขา
 มาสร้าง แล้วเวลานี้ไม่มีเงินเก็บขาด ไม่ยอมเป็นหนี้เป็นสิน คนอย่างผมชิวครับคิด
 หาหนทางทำเรื่องนี้ ใช้เวลาปีครึ่งครับ เจริญความอยู่ปีครึ่งทั้งถูกทั้งกระชาก ทั้ง
 ลากทั้งถูทั้งกัดทั้งกัน สุดท้ายผมก็ทำได้สำเร็จ รัฐบาลให้สัมปทานบริษัท ซึ่งรวมกัน
 จากต่างชาติมีไทย ใครจะเอาเงินทองมาลงทุนก็แล้วแต่ สร้างทาง ๓ สายนี้
 ครับ ๑๔๕ กิโลเมตรสายหนึ่ง ๑๕๕ กิโลเมตรสายหนึ่ง ๕๔ กิโลเมตรสายหนึ่ง โดย
 วิธีการมาลงทุนสร้างทางให้ก่อนแล้วเก็บค่าผ่านทางทีหลัง และไม่ต้องกู้เงินไม่ต้องมี
 การค้าประกัน เขามาลงทุนและดำเนินการเก็บจนกว่าที่เขาจะได้ตามเวลา ที่ได้ตกลง
 กันไว้ มีผู้มายื่นรายการ ๒๐ บริษัท กลุ่มน่ะครับ แล้วเลือกไว้แล้ว ๖ จะคัดเลือก
 ให้ได้ ๓ แล้วก็จัดการ ถ้าตัดสินใจได้แล้วก็ต้องมีก่อสร้างน่ะครับ ในเวลา ๒ ปีครับ
 ถนน ๓ สายนี้จะเสร็จ แล้วก็รัฐบาลไม่ต้องจ่ายเงินเลยครับ ผู้ใช้ถนนเป็นคนจ่ายเงิน

โครงการอื่น ๆ เช่น องค์การโทรศัพท์นั้น ๒, ๓ วันผมเอากฎหมายมาแก้ กรุณาช่วย
ผมแก้แล้วกันครับ แก่มาตราเดียวให้เอกชนลงทุนในกิจการโทรศัพท์ได้ เพื่อ
รัฐบาลไทยจะไม่ต้องไปกู้เงินเขามาอีก แต่ว่าต่างประเทศ ซึ่งเก่งในเรื่องนี้มาลงทุน
และเก็บค่าบริการในอัตราที่องค์การโทรศัพท์เก็บอยู่ อย่างนี้ก็กำลังดำเนินการครับ
ทำเรื่องแหลมมั่งที่ถามเมื่อสักครู่นี้ ขอทราบเรียนนะครับความคืบหน้ามีครับ แต่มันเค็ม
หน้าไปราตามแบบของราชการ เขาเวนคืนไว้ออนถนนมาเป็นรัฐมนตรีครับ เวลานั้นยัง
รักษาพื้นที่อยู่ และไม่เคยได้ยินเลยว่าใครจะเอาพื้นที่ไปขาย ให้กับการบีโตร เลียมแต่
อย่างไร รู้แต่เพียงว่าเขามีบริเวณใช้สอยร่วมกัน ในที่ที่ใกล้ท่าเรือแหลมมั่งเท่านั้น
ความคืบหน้าก็คือว่า เมื่อนายสมัคร เข้ามานี้ยังไม่มีอะไรเลยครับ แต่มันก็มีการจัดการ
ประมูลเลือกผู้มาทำการ ออกแบบแล้วครับ กำลังออกแบบอยู่ สิ้นปีนี้ออกแบบเสร็จครับ
แล้วก็จะเรียกประกวดราคา แล้วก็ก่อสร้างเสร็จในเวลาอีก ๕ ปีข้างหน้า ซึ่ง
นายสมัครก็ไม่ไ้หวังใจนักหนาละครับว่านั่นจะเป็นผลงานของนายสมัคร แต่ว่านายสมัคร
นั้นเป็นคนที่พอมีความคึกคักว่า รัฐบาลไปตกลงกู้เงินธนาคารโลก ทำรางรถไฟจาก
สถานีที่แปดริ้วออกไปถึงสัตหีบยาว ๑๕๐ กิโลเมตร ลงทุนไป ๒,๐๐๐ ล้านบาทครับ
แต่ว่าพลาดท่าอีก ๒๐ ไมล์ไม่ทราบ รถไฟเสร็จปีนี้นะครับ แต่ทำเรือเสร็จอีก ๕ ปีข้างหน้า
มาบตะพุกอีก ๕ ปี แหลมมั่งอีก ๕ ปี รัฐมนตรีอย่างนายสมัครเลยคิดว่าแล้วสัตหีบ
ที่ทหารเรือได้กรุณาให้เราได้ใช้ ใช้กันนิด ๆ หน่อย ๆ ยิบ ๆ ยิบ ๆ เพราะอะไรครับ
เพราะอะไรครับ เพราะไม่อยากให้มันเจริญ เพราะว่ามันอย่างนั้นที่ท่าเรือกรุงเทพฯ
ก็ไม่ได้ทำธุรกิจในการทำให้มันยุ่งยาก ก็เลยจัดการไปทำอะไรใจนึกหน่อย ๆ เท่าที่
เขาให้มา ผมกำลังจัดการทำให้เยอะครับ จะให้คนมาลงทุนคิดตั้ง เครื่องมือกลทั้งหมด
จะมีเครน (Crane) กับแกรนทรี เครน (Gantry crane) อะไรต่าง ๆ
ทำอะไรต่าง ๆ เสร็จหมดเรียบร้อย รถไฟไปจอดแล้วครับ ได้มีรัฐบาลสนับสนุนให้ทำ
เขตการส่งออกที่โคราช รถไฟจะไปลากสินค้าจากเขตส่งออก แล้วไปส่งที่สัตหีบ

การคิดตั้งเครื่องมือนี้จะเสร็จภายใน ๑ ปีนี้ครับ ในขณะที่เดียวกันธนาคารโลกให้เงิน
ทำหาคอนเทนเนอร์ (Container) ที่บางซื่อ ข้าราชการประจำไม่เห็นด้วยครับ
บอกว่าอีก ๒ ทา ไม่เสร็จ อีก ๕ ปีจะทำทำไมให้เสียเงินเปล่า ผมเองก็เห็นด้วย
กับเขาเหมือนกันครับว่า ถ้าคิดอย่างนั้นก็แปลว่ายังไม่สร้าง แต่ผมบอกผมอยากจะทำ
สร้างเพราะผมจะทำท่าเรือสี่ทศับ เขาบอกไม่เชื่อว่าท่าเรือสี่ทศับ จะเกิดขึ้นได้
ผมบอกไม่อย่างนั้นก็ขออนุญาต ค.ร.ม. คืนเงินกู้ธนาคารโลก และใครที่จะมาลงทุน
ที่สี่ทศับ ลงทุนที่บางซื่อด้วย ค.ร.ม. อนุญาตผมแล้วนะครับ เห็นไหมครับว่าคนอย่าง
นายสมัครมีความคิดอ่านในการที่จะทำบริการธุรกิจให้มันเกิดขึ้นกับบ้านเมืองนี้โดยไม่ต้อง
ใช้เงินลงทุนอย่างไรครับ คนมาใช้บริการเป็นคนจ่ายค่าบริการ รัฐบาลได้ค่าภาษีอากร
แล้วความสะดวกก็มีอยู่ ท่าเรือคลองเตยแน่นกันขนาดหนัก ถ้าปีหน้าเปิดสี่ทศับได้
เปิดที่บางซื่อได้ มันก็จะเบาบางลงไป เรือโต ๆ ซึ่งต้องถ่ายของทั้งสองฝั่ง สิงคโปร์
เก่าจุง นั้นก็จะไม่ต้องเอาใส่เรือพิคเคอร์ จะเอาเรือลำโตมาจอดที่สี่ทศับได้ ซึ่ง
จอดได้ถึง ๔๕,๐๐๐ ตัน ถึง ๕๐,๐๐๐ ตัน อย่างนี้ไงละครับที่รัฐมนตรีคมนาคมได้
คิดอ่านทำและดำเนินการแล้วครับ ในไม่ช้าลองสิครับ ลองหานายกรัฐมนตรีให้ผมอยู่
ต่อไปสักปี ๒ ปี คุชครับ มันจะเป็นผลอย่างไรบ้าง ปัญหามันอยู่ที่ว่ากำลังนัก
คะยั้นคะยอกันเหลือเกินนี้ครับ มันคั่นกันเหลือเกินที่นายสมัครอยู่ต่อไปนี้ มันจะมีผล
สำเร็จออกมา ทาง ๓-๔ สายก็จะไคก่อสร้าง ท่าเรือน้ำลึกคิดจะทำ ต้องไปกู้เงินแล้ว
ก็ไปจ้างฝรั่งจ้างบริษัทออกแบบ จ้างญี่ปุ่นออกแบบแล้วก็ใช้เงินกู้ แต่คิดแบบ
นายสมัครทำอย่างไรครับ คิดแบบนายสมัครก็บอกว่าลงไปจังหวัดตรัง ที่จังหวัดตรัง
อยากให้พัฒนาท่าเรือข้างในเหมือนท่าเรือคลองเตย ๒๘ กิโลเมตรจากปากขาว เป็น
ทางเรือที่ไซชนสินค้าด้วย ท่าประมงด้วยเมื่อเสร็จเรียบร้อย ก็ปรากฏว่าเขาอยากให้
ลอก ลอกลำน้ำ ๒๘ กิโลเมตร ค่าใช้จ่ายจุมเลยครับ แต่ก็ไม่ค่อยมีเงินเข้าเขาได้
และก็ไม่เป็นประโยชน์เท่าไร ถามเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ที่กรมเจ้าท่าจะต้องบอกว่า

๒๒๔

ขอแนะนำมีอะไรบ้าง เขาบอกว่าถ้าหาว่ามีท่าเรือที่ข้างนอกใกล้ก็จะดีมาก แล้วถามทำไมไม่คิดทำละ เขาบอกคิดแล้วครับราคา ๒๓๐ ล้าน รัฐบาลไม่มีเงินเลยรอไว้ก่อน ผมบอก เอออย่างนั้นเอามา ผมทำอย่างไรครับ ผมเจรจาความกรมทาง บอกนี้กรมทางถ้าต่อทางจากถนนคันออกไป ๑๔ กิโลเมตรถึงชายฝั่งได้ไหม ได้ครับ รถไฟละ ต่อ ๑๔ กิโลเมตรถึงชายฝั่งได้ไหม ได้ครับ ผมเรียกฝรั่งมาเลยครับ บอกใครสนใจนะ ลื้ออยากจะมาทุนนะ ลื้อมาทำที่เรียกว่าฟิสิกัลลี สตีคคี่ ลื้อมาดูเลย ว่าเปิดท่าเรือตรงนี้เล็ก ๆ นี่ขนาดเรือ ๒๐,๐๐๐ ตันจอดได้นี่ลื้อจะทำไหม ถ้าสำรวจว่าเป็นไปได้ คุณสินค้าขึ้นลงเสียก่อน ถ้าเห็นว่าได้เอาไหม ออกแบบใหม่ ลื้อสร้างเลยไหม ลื้อลงทุนสร้างท่าเรือเสร็จเรียบร้อยแล้วคิดเป็นเงินเท่าไร แล้วหักกันไปก็ปี ลื้อจะเป็นคนทำท่าเรือไปก็ปี ๕ ปี ๑๐ ปี ๑๖ ปี สุดแท้แต่ รัฐบาลก็จะได้บริการ เรือสินค้าเข้าออก คนที่เขาลงทุนเขาก็จะได้ค่าเช่าเป็นกิจการของเขา เราก็สนับสนุน ความสะดวกทำถนน ทำรถไฟไปต่อยท่าเรือ อย่างนี้ไม่ใช่เงินสักบาทเดียวครับ ไม่ใช่เงินเลยครับ กรมเจ้าท่าเป็นเจ้าของเรื่องนี้ เห็นด้วยรอยเปอร์เซ็นต์ ฝรั่งมาดูแล สมัยครั้นไม่ได้มีบีบีให้ใครทำเองนะ - ต้องแข่งขันกันเข้าประมูลประกวดกัน ใครจะเสนอ ดีที่สุด เวลาสั้นที่สุดตามแบบที่ใกล้ที่สุด เรื่องอย่างนี้ครับ ผมทำงานนี้กระทรวงคมนาคมอย่างนี้ไม่ต้องใช้เงินเหมือนกับสนามบินที่ผมเคยออกเมื่อสักครู่ ไม่ใช่เงิน ขอ กราบเรียนนะครับว่า ข้อสงสัยมีอีกนิดหน่อย ผมใช้เวลาสั้น ๆ เรื่องที่ว่าผมเคย เป็นสมาชิกอยู่ฝ่ายค้านแล้วอภิปรายฝ่ายรัฐบาล ผมก็อยากจะกราบเรียนนะครับว่า ของพรรคนี้ผมก็ไม่อยากเปรียบเทียบว่ามันเหมือนการแสดงโชว์นั่นนะครับ อยู่เป็น บทฝ่ายค้านก็เหมือนเป็นทศกัณฐะครับ ใสมวด ใสรอบ ใสนาคากเข้าไปแล้ว กระหึบเท้าขึ้นมาบนทศกัณฐะครับ ทศกัณฐ์ไม่กระหึบเท้าขึ้นมาก็ไม่ใช่ว่าทศกัณฐะครับ แต่ว่าเมื่อเป็นพระรามมีใสรักษาหน้าอย่างนี้ไม่ได้ใสนาคากันนะครับ มันก็ต้องถูกกันว่า เมื่อลื้อเป็นทศกัณฐ์ลื้อขึ้นหน้าว่าเขารำไม่ดี เมื่อลื้อขึ้นมาเป็นพระรามเอง ลื้อรำได้ดีกว่า

คนเก่าหรือไม่ว่า ผมแน่ใจว่าผมรักกว่านะครับ ผมแน่ใจว่าผมทำงานไว้ได้เยอะนะครับ
 ผมแก้ไขปัญหามาได้เยอะครับ เรื่อง ชสมก. ผมเคยพูดไว้ครับว่ามันควรจะอยู่กับ
 กทม. และก็ยังจะพูดอยู่จนทุกวันนี้ไม่ว่าใครจะบอกครับ ถ้าใครเคยผ่านเมืองนอกเมืองนา
 เห็นว่าเมืองหลวงในทั่วโลก รถเมล์โครตช้า เขาให้คิตี (City) ทำทั้งนั้นครับ
 ต้อง กทม. ทำครับ ขาดทุน ถ้าขาดทุนปีละ ๓๐๐ ล้าน ตรวจสอบการรั่วไหลมัน
 อาจจะขาดทุนสัก ๓๐๐ ล้าน ๔๐๐ ล้าน แต่ก็ต้องขาดทุนครับ แล้ว กทม. ก็จะต้อง
 เก็บภาษีเสริมเอามาจ่าย ขอล้างหนี้เยอะครับ เทศบาลเมืองลอสแอนเจลิสต้องจ่าย
 ค่าชดเชยนะ ค่ารถเมล์นั้นจะต้องออกให้ครึ่งต่อครึ่งนะ ค่ารถเมล์ ๑ เหรียญ นี้ออกให้
 ๕๐ เซนต์นะ เทศบาลออก ๕๐ เซนต์ ต้องจ่ายครึ่งต่อครึ่ง นี่ของเรานี้คำนวณ
 แล้วผมบอกเลยว่าถ้า กทม. ไม่รับเกี่ยวเรื่องนี้มันก็เป็นของคาพยพ ไม่ต้องหาใครมาถือเอา
 คนไปทำแล้วก็ดูแลไปแล้วก็เพื่อจะช่วยเหลือของพรรคนั้นะครับ ง่าย ๆ นิดเดียวครับ น้ำมัน
 เบนซินใครขับรถเก่งสบายไม่นั่งรถเมล์ เอาค่าภาณุน้ำมันเบนซิน ช่วยค่ารถเมล์ลดอัตรา
 ๑๐ สตางค์เท่านั้นครับ ๑๑ บาท ๙๐ ใครจะเดินในกรุงเทพฯ เป็น ๑๑ บาท ๔๐ ได้สิครับ
 ๑๐ สตางค์ ทั้งปีก็ ๕๐๐ ล้าน คุนแล ชสมก. ให้เรียนร้อย แล้วก็เอาภาษีจากน้ำมันไปจ่ายเขา
 ชสมก. มันก็อยู่ได้ครับ ไม่ต้องไปทำอะไรเลยก็อยู่ได้ครับ ผมยืนยันอยู่จนทุกวันนี้ว่า กทม.
 ต้องเป็นคนเอาไปทำ แต่ กทม. บอกไม่เอาผมก็ไม่ว่า ไม่เอาผมก็ไม่ว่าครับ ผมบอกว่า
 เรื่องพรรคอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีสมหมายน่าจะยกเว้นภาษีน้ำมันให้ผม ชสมก. จะได้อยู่ได้ ท่าน
 บอกไม่ได้ ยกเว้นให้ ชสมก. ก็ต้องยกเว้นให้คนทั้งประเทศไม่ได้เหมือนกัน ผมบอกว่าผม
 ทำเองนะ กทม. ขาดทุนเท่าไร กทม. จ่ายแทนได้ไหม ไม่ได้เหมือนกัน เคยจ่าย
 อยู่ให้ปีละ ๑๒๐ ล้าน เดือนละ ๑๐ ล้านนะ วันที่คืนก็ท่านบอกท่านจะใช้อย่างอื่นท่าน
 ไม่ให้เห็นไหมครับผมยังพยายามสละหายไปหาใครครับ เลขาธิการส่งเสริมการลงทุน

ตั้งแต่คุณราชูชัย สักการะ นะ บอกลานออกบัตรส่งเสริมการลงทุนให้กับ ชสมก. ได้
ใหม่ครับ ถ้าออกบัตรส่งเสริมใหม่ จะส่งรถถังอะไร ยกเว้นรถถัง นานี้ได้
ยกเว้นรถถังแบบนี้ ชสมก. อยู่ใกล้บาย ท่านบอกไม่ได้ ให้ ชสมก. อันนี้ต้อง
ให้รถเมล์ทั่วประเทศ แล้วท่านไม่ส่งเสริมของที่มีกันอยู่เรียบร้อยแล้ว ไม่ใช่ของใหม่
ผมพยายามทำทุกอย่าง ไม่เล่นกับผมเลย ผมก็ต้องกลับมาพึ่งตัวเอง แล้วผมไม่โกงมือ
งอท่านครับ ผมบอกว่าควรปรับปรุงผมทำจนกระทั่ง เขากำลังจะเอาคุณสุวรรณเสร็จ
ก็ส่งมาให้ผม ผมส่ง ค.ร.ม. ค.ร.ม. ก็ไม่เอา ลองไม่เอาจะเตะออกผมก็มีมือ
๒ ของผมมาทำอีก มีโครงการต่อไปอีกว่าอย่างไร มีลูกพร้อมหมดครับ มีข่าว
ออกหนังสือพิมพ์แล้วครับว่า กระทรวงการคลังไม่เห็นด้วย สภาพัฒนาก็ไม่เห็นด้วย
เพราะไม่ให้เขาทำตั้งแต่แรกแต่ผมไม่ว่า ไม่เห็นด้วยก็ไม่เป็นไร ก็กันไปช้ ค.ร.ม.
ว่าไม่เห็นด้วย ผมก็ไปทำอย่างอื่นต่อไป ผมทำไม่หยุดหรือครับ แต่ว่าผมทำประโยชน์
ให้ผู้อื่นซึ่งเป็นเจ้าของบ้านเมืองนี้ ผมขึ้นราคาการเดิน ๒ สลึงนะ ไม่มีใครเขาทำ
หรือครับ แต่นายสมัครทำ เพราะว่าค่าขวัญของพรรคประชาธิปัตย์ว่า เรื่องของ
ส่วนรวมมาก่อน เรื่องของส่วนตัว เรื่องของบ้านเมืองมาก่อน เรื่องของพรรค พรรค
เสียชื่อเสียงข้างมัน ค่ะแน่นไม่ได้อะไรข้างมัน แต่ว่ารถเมล์ต้องวิ่ง ล้อต้องหมุน เห็น
ไหมครับเราไม่ได้ไปเอาเขาอย่างเดียว ๕๐ สตางค์หรือครับ ๕ บาทเราขอเอา ๒
บาท ก็คงไม่ว่า ใครเคยจ่าย ๓ บาท ๕๐ สตางค์ ๓ บาท จ่ายสิบสลึง ก็ขอเอา
๒ บาท คงไม่รังเกียจ และใครจ่าย หกสลึงก็ขอเป็น ๒ บาท ไม่มีปัญหาอะไรครับ
นั่นแปลว่าคำร้องขอของผมได้ผลแล้วก็ได้นะมา ขาดทุนอยู่วันละ ๒ ล้าน ได้วันนี้ได้มา
วันละ ๒ ล้าน ๒ นะครับ ท่อไปถ้าเก็บอะไรทาง ๆ หยกใส่เรียบร้อยแล้ว ได้วันนี้เป็น
๒ อันเท่า ๆ กันแล้วเก็บได้ถือว่า ก็พออยู่ได้ครับ ปรับปรุงไปก็ปรับปรุงต่อไปด้วยนะ
ครับ เรื่องความคิดอ่านพรรคอย่างนี้ นายสมัครคิดไม่มีวันหยุดหรือครับ ไม่มีวันหยุด
หรือครับ ทำอยู่เสมอ อย่างกรณีเรื่องรถทัวร์ที่ตออาผม ไซครับ ผมทอวาเลย

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว ณ ลำพูน (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายไพฑูรย์ เครือแก้ว ณ ลำพูน ส.ส. ลำปาง กระผมขอเวลา
 ๑ นาทีทั้งท่านรัฐมนตรีสมัคร เลียจมนั้น ตอนนี้กระผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งครับท่าน
 ประธานที่ได้มาเป็นผู้นำอภิปรายไม่ว่างใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ก็
 พาพา อับ วสุรัตน์ ในการอภิปรายไม่ว่างใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
 ครั้งนี้ ท่านประธานครับ กระผมจะขอแยกเป็น ๒ ประเด็น ประเด็นแรกก็จะขอพูด
 เรื่องงาน คือความล้มเหลวในการทำงานตามนโยบาย ประเด็นที่ ๒ กระผมจะขอพูด
 ถึงตัวบุคคลคือ บุคคลิกภาพ นิสัยใจคอ ของท่านรัฐมนตรีคนนี้ว่าเหมาะสมที่จะเป็น
 เสนาบดีกระทรวงอุตสาหกรรมหรือไม่ เพราะว่าท่านคนข้างจะเป็นบุคคลที่อดฉาวมี
 มขุรสาวาจำที่เกี่ยวของกับวงการ เมืองพอดสมควร

ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะพูดเพียง ประเด็นเดียว นโยบายเดียวที่
 จะซักถามความล้มเหลวหรือความไม่ล้มเหลวของท่าน แรกก่อนจะถึงประเด็นนี้ก็จะขอ
 กราบเรียนท่านอย่างนี้ว่า ประเทศไทยเรานั้นก็ได้อภิปรายมาทั้งวันว่า เป็นประเทศที่
 ยากจน เป็นยุคสมัยแห่งน้องผู้หัวโหย เป็นยุคสมัยของคนบ้านนอกคอกนาทั้ง โทษเข้า
 มาสู่กรุงเทพฯ ผู้ชายก็มาหาค่าไฟโดยการขับแท็กซี่ การทำงานกรรมกรเอาเงินไป
 เลี้ยงลูกเลี้ยงเมีย ผู้หญิงก็เข้ามา มาทำงานเป็นคนรับใช้ตามภัตตาคาร ตามบ้าน
 มาเป็นโสเภณี เราถึงได้เกิดงบประมาณ กสช. มีนโยบายของรัฐบาลโดย พาพา
 ชุดนี้ในการจะพัฒนาชนบท เราถึงได้มีเงินของ ส.ส. ในการที่จะแก้ไขปัญหของ
 ประเทศชาติ ท่านประธานที่เคารพ ก็จำเป็นจะต้องมีการอุตสาหกรรมมีการกระจาย
 ทุนออกไปสู่ชนบท มีการสร้างอุตสาหกรรมจากสินแร่ จากทรัพยากร มีการใช้
 ทรัพยากรทางเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน มีการสร้างโรงงานอุตสาหกรรม
 อื่น ๆ เราถึงได้มีนโยบาย และเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ พาพา นายกรัฐมนตรี
 ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแห่งนี้ว่า

ข้อที่ ๑ จะเร่งรัดการผลิต การอุตสาหกรรมเพื่อสร้างงานให้คนมีงานทำ โดยมุ่งกระจายความเจริญไปสู่ชนบท จะเร่งลงทุนทางภาคเอกชนทั้งจากในและนอกประเทศ สิ่งเสริมให้มีการใช้เงินเป็นแรงงาน ผลิตเพื่อส่งออก กระจายอุตสาหกรรมไปสู่ส่วนภูมิภาค นี่กระผมขอตั้งคำถามเลยว่าในนโยบายข้อนี้ ในการที่จะดึงดูดจากทั้งในและนอกประเทศ มาสร้างอุตสาหกรรมเพื่อให้คนมีงานทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกระจายงานไปสู่ชนบทในภาคอุตสาหกรรม ท่านได้กระทำอะไรมาแล้วบ้าง ท่านรัฐมนตรีคนนี้ได้ทำอะไร กรุณาแถลงตอบสักที

ข้อที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ นอกจากการยากแค้นอย่างที่เราเคยทราบเรียนมาแล้ว มีประชาชนหลัง ไหลสู่เมืองหลวง เราก็มีโอกาสหนึ่งที่ช่วยเหลือประชาชน ก็คือมีประชาชนมีแรงงาน มีประชาชนชาวชนบท ได้ออกไปทำงานยังต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคตะวันออกกลางซาอุดีอาระเบีย ประเทศต่าง ๆ ขณะนี้มีแรงงานทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนืออยู่ถึงประมาณ ๓๒๐,๐๐๐ กว่าคน คนเหล่านี้ได้หมุนเวียนกว๊วออกไปทำงานต่างประเทศเป็น สกิล เลเบอร์ (skilled labour) เป็นแรงงานที่มีฝีมือ แล้วยกกลับมาสู่ชนบท ส่งเงินมาให้ลูกให้เมียปลูกบ้านปลูกช่อง มาซื้อไร่ซื้อนา เสร็จแล้วก็กลับมา มาใช้เงินที่ไปทำมาหากินได้มาจากเมืองนอก คนเหล่านี้ก็เป็นแรงงานที่ยังเหลืออยู่ในชนบท ทางกระทรวงอุตสาหกรรมโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ท่านได้เตรียมแผนงานอะไรไว้รองรับคนว่างงานเหล่านี้ คนแรงงานที่มีฝีมือเหล่านี้เพื่อแก้ปัญหา การจ้างงานของประเทศ นี่ข้อที่ ๒ ท่านได้ทำไว้แล้ว ๒ ปีที่ผ่านมา

ข้อที่ ๓ ท่านประธานที่เคารพ ประเทศเราเป็นที่ตระหนักแล้วว่าเรามีพลเมือง ๕๐ ล้านคน เรากกเถียง เราไม่ไว้วางใจกัน เราหาเสียงขี้ออกทั้งกันก็เพราะหวั่นภาวะการเป็นประเทศเกษตรกรรมของเรา นั่นจะไปอีกไม่ได้บ้านประเทศทั้งหลายที่ซื้อผลิตผลการเกษตรไม่ว่าจะเป็นข้าวก็ ฝิ่นสาปเหล้าก็ ข้าวโพด

กิต্তิ กำลังจะกลายเป็นประเทศที่ผลิตผลทางการเกษตรจะต้องขึ้นคู่แข่งขึ้นกับเรา ในอนาคต เพราะฉะนั้นประเทศไทยเราจะต้องปรับโครงสร้าง จะต้องปรับสถาบัน ปรับแนวทางทั้งหลายให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมเพื่อรองรับแรงงาน พลังของแรงงานทั้งหลายจะเกิดขึ้นมาในอนาคต เดียวนี้เรามีบัณฑิตว่างงาน สมาคมบัณฑิตว่างงาน เรามีแรงงานทั้งหลาย ขอดามรัฐมนตรียกขึ้นว่า ท่านได้เตรียมแผนงานอะไรรองรับในการเปลี่ยนสังคมจากเกษตรกรรมไปสู่อุตสาหกรรมหรือไม่ กระผมถาม ๓ ข้อครับ

ที่นี้กระผมจะยกขึ้นมาสู่ประเด็นสำคัญในนโยบายของประเด็นที่ ๒ ซึ่งเกี่ยวกับความรับผิดชอบของรัฐมนตรีโดยตรง ท่านประธานที่เคารพ ในนโยบายทางเศรษฐกิจที่นายกรัฐมนตรีได้แถลงไว้ต่อสภาฯ ในข้อที่ ๖ บอกว่าจะเร่งรัดพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะสินแร่ นานาชนิด และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จะเร่งรัดการผลิตทางอุตสาหกรรมเหมืองแร่ทุกชนิดเพื่อให้คนมีงานทำ และเร่งรัดการลงทุนทั้งภาคเอกชนทั้งในประเทศและนอกประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ๒ ปีตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๒๖ มาจนถึงวันนี้เป็นเวลา ๒ ปีที่รัฐมนตรีว่าการคนนี้ได้มารับผิดชอบกระทรวงอุตสาหกรรม เฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมเหมืองแร่ เหมืองแร่ต่าง ๆ เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว หรือ ๓ ปีที่แล้ว มีมูลค่าการผลิตเกือบ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท มูลค่าทั้งดิบ กวาลแฟรม มูลค่าต่าง ๆ ๑๐,๐๐๐ กว่าล้าน เกือบ ๑๐,๐๐๐ ล้าน โดยเฉพาะดิบ มีมูลค่าถึง ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เราเคยมีโควตาส่งแร่ออกนอกประเทศในโลหะดิบได้ถึงปีละ ๔๐,๐๐๐ ถึง ๔๕,๐๐๐ ตัน นั่นคือความสามารถในการผลิต แร่ต่าง ๆ ได้มีการเปิดไว้ในต่างประเทศ ทำให้คนมีงานทำเกือบทั่วทุกหัวระแหง แก่นำวันนี้

ท่านประธานที่เคารพ ภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้ของโลกลักษณะนี้ ของประเทศไทยอย่างนี้ ขณะนี้อุตสาหกรรมเหมืองแร่ ได้ถึงจุดวิกฤติขายเขาส่งเกือบจะหมดแล้ว โดยเฉพาะแร่ดิบขณะนี้เรามีแร่ดิบที่ส่งออกไปเพียงปีละ ๑๕,๐๐๐ ตันเศษ ๆ นั่นคือว่าครึ่งหนึ่งของที่เคยส่งมาเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว แร่อื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นแร่ควาลแฟรม แร่อย่างอื่นก็ล้วนแต่

ตกลงไป และไม่สามารถจะส่งออกแข่งขันได้ ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้น
 ขณะนี้มีแร่ดิบที่เหลืออยู่เป็นสต็อกอยู่ที่โรงงานลุงแร่ไทยชาโก้ ที่ภูเก็ต กว่า ๑ แสน
 หาบ อยู่ตามเหมืองต่าง ๆ อีกหลายแสนหาบ เป็นมูลค่าถึง ๓,๐๐๐, ๔,๐๐๐ ล้าน
 เกือบ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เหมืองแร่ทุกแห่งได้ชะลอการผลิตลง ไม่กี่วันบริษัทบิลิตัน
 ก็เลิกขายแล้ว ทางชนบททั้งหลายหยุดหมก การจ้างงานในเหมืองแร่ บริษัท
 เหมืองแร่ทั้งหลายได้ลดลงเป็นหมื่น ๆ คน ประชาชนว่างงานจากอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
 ไม่ต่ำกว่า ๒ แสนคน ขณะเดียวกันยิ่งกว่านั้นขณะนี้เรามีกิจกรรมอันยิ่งใหญ่ที่อัปยศก็คือ
 มีการขนแร่เถื่อนขึ้นอย่างมากมายมหาศาลในทางภาคใต้ เฉพาะอย่างยิ่งแร่ดิบกับ จม
 กระทั่งต้องออกพระราชกำหนดมาขอให้สภาเห็นด้วย จนกระทั่งมีการตั้งผู้อำนวยการ
 ปราบปรามแร่เถื่อน เสียกำลังทรัพยากร เสียงบประมาณอะไรไปมากมายล้วนแต่ไม่
 ได้รับการแก้ไขหรือแก้ไขไม่ถูกจุด แร่เถื่อนเหล่านี้จำนวนมหาศาลเป็นเงินทองจำนวน
 เท่าใด เงินเหล่านี้สมควรที่จะเข้ามา ควรจะเข้ามาเป็นเงินตราต่างประเทศ มาถูก
 ของถูกต้อง เขามายังคลังของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง แต่ก็หายไปอยู่
 ทางประเทศ หายไปอยู่ในมือของพ่อค้ามีอิทธิพล หายไปอยู่ในมือของข้าราชการ
 คดโกง ขณะนี้ไต่มาถึงจุดวิกฤติ และเหตุการณ์ที่จะมาถึงวันนี้ มิใช่ที่ท่านไม่ทราบ
 ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เหตุการณ์แนวโน้มอย่างนี้ได้แสดงมาตั้งแต่ ๒๕๓๑,
 ๒๕๓๔ เมื่อ ๒๕๓๕ ก็มีแนวโน้มแล้วว่าเศรษฐกิจของโลกจะแย่ แร่ต่าง ๆ โดยเฉพาะ
 เฉพาะแร่ดิบกับ ดีมานด์ (Demand) จะลดลงราคาจะตกลง แต่ท่านก็ไม่ได้เตรียม
 การอะไร ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการแรงงานสำคัญถึงระดับที่ท่านมอบให้คุณวงศ์ พอนิกร
 รัฐมนตรีช่วยไปทำหน้าที่แทนเสีย ท่านวงศ์ พอนิกร ก็เป็นอดีตปลัดกระทรวง
 ต่างประเทศเป็นทูตอยู่ประเทศลาว อาร์เจนตินา ท่านไปอยู่ประสปีระสาในเรื่องนี้
 เข้าไปก็ไปรับฟังว่าจะรู้เรื่องก็ ๑ ปีมาแล้ว ขณะนี้ก็เป็นปัญหา นโยบายแถลงไว้
 ของท่านนายกรัฐมนตรีบอกจะเพิ่มผลิตผลแร่จะสร้างงาน แต่ ๒ ปีให้หลังขณะนี้ไม่

เพียง ไม่เพิ่มกลับลดผลิตผลแร่ขายไม่ออก งานก็ไม่ได้สร้างไปขอคงามอง ไม่อีก คนทั้ง
 ๔, ๕ แลคน คน ๖, ๓ แลคน ขอบภัย ไม่มั่งคั่งทำ อุตสาหกรรมต่อเนื่อง
 ทั้งหมดทั้งหลายนหมดทั้งระบบ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ของประเทศกำลังน่าถึงจุด
 วิกฤติ สินค้าที่เป็นรายได้อันดับ ๑ ใน ๓ อันดับแรกของประเทศกำลังจะหมดไป
 แล้วประเทศกำลังจะล่มจม ท่านไปอยู่ที่ไหนเสีย ท่านได้ทำอะไรไปแล้วบ้าง เคียว
 ผมจะบอกว่าท่านผิดพลาด ผิดพลาดอย่างแรง อันนี้ข้อหนึ่ง ก่อนที่ผมจะขอคำแนะนำ
 นโยบายขอเคียวกันนี้ครับ นโยบายข้อนี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงว่า เพื่อให้สำเร็จ
 ในการเร่งรัดการลงทุนและอุตสาหกรรมเหมืองแร่จะลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน และ
 ระเบียบทางราชการให้เหลือน้อยที่สุดครับ ๖ ปีให้หลังรัฐมนตรีอบ วสุรัตน์ ได้ทำให้
 มันเพิ่มขึ้นไปจนมากที่สุดไม่ไกลคงแมแต่นิด เคียวมีแต่เพิ่มขึ้น ท่านครับผมจะบอกให้ว่า
 เพิ่มตรงไหนบ้าง เอาตัวอย่างสัก ๒, ๓ ตัวอย่างภายใต้การปกครองของท่าน กรม
 ทรัพยากรเอาอย่างนี้ดีกว่าเอาจากทุ่ง ออกเคียวหนึ่ง จะตายกันทั้งประเทศนี้ครับ เคียว
 นี้เอาแร่จะขึ้นเรือกยู่ทางนี้ ๒๐, ๓๐ ล้าน ใบอนุญาตไปขุดต้องให้อธิบดีเซ็นนะกับ
 เมื่อไม่กี่อาทิตย์มานี้โทร อธิบดีสัมฤทธิ์เซ็น เพราะว่าคนตีวงกันนั้นไปตกเครื่องบินอยู่
 ๕ วันก็แล้ว ๓ วันก็แล้วเรือกจะออก คอกเบี้ยขึ้นทุกวัน โทรห้พี่ไปหาคุณสัมฤทธิ์
 กับออกผมไม่วางคุณจะว่าอย่างไรผมมีราชการต้องประชุม นี่ท่านลคอะไรลงมานี้
 แมแต่ในวิเคราะห์แล้วสำหรับจะส่ง ออกนอกประเทศตามตั้ง ๑๐ กว่าโตะ ก็ต้องให้อธิบดี
 เซ็นจะมีการกร อบครองแร่ก็ต้องคอยอธิบดีเซ็น ขณะที่ไทยขาโกแร่หมดเคียว จะต้อง
 เอาเงินไปมัดจำต้องมากู้ให้แกชาวเหมือง ขณะอีกโรงลึงอีกโรงหนึ่ง ไม่ก็แร่จะซื้อไม่มี
 แร่จะลึงเขาจะทำโซลเดอร์ (Solder) โลหะผสมส่งนอก เขาจะทำโลหะกับก
 ตามโควตาก็ต้องผ่านกรรมวิธีไม่ต่ำกว่า ๑๐ อย่างต้องให้อธิบดีเซ็น อีกโรงหนึ่งไม่มี
 จะซื้อแร่ไม่มีแร่ขายให้ ท่านทำอะไรกันอยู่ เอาอธิบดีเคียวนี้เพิ่มจะต้องปราบแ
 เพราะท่านแก้ไขต้นเหตุไม่ได้ ท่านก็ไปแก้ไขที่ปลายเหตุบอกจะต้องปราบแ ปราบไป

ไม่ได้ปฏิบัติตามนโยบายเลย ท่านไม่อ่านควยเข้าไปที่ท่านจอมพลนครชัย ท่านรัฐมนตรี
ท่านจอมพลในการปฏิบัติหน้าที่ เอาละที่นี่จะกลับมาประเด็นสำคัญ เมื่อกี้ผมบอกว่า
ยกตัวอย่างแรกคือ ผมเชื่อว่าท่านจะต้องตอบผมทันทีละ ก็เราเดี๋ยวนี้ภาวะคับขันตลาด
ท่านต้องตอบผมว่าคับขันตลาดโลกนี้นั่นละ ที่อเมริกาผลิตออก ๑๕๐,๐๐๐ ตัน ภาวการณ์
โลกผลิตออก ๔๐,๐๐๐ ตัน แล้วเราเป็นสมาชิกภาคีคับขันเขาให้เราแค่ ๑๘,๐๐๐ ตัน
เราก็ต้องจัดโควตา ท่านก็ต้องตอบผมอย่างนั้น แล้วท่านก็พยายามเจรจาโควตาอย่าง
ดีที่สุดแล้ว นี่ท่านต้องตอบผมอย่างนั้น เขาไม่ให้ เขาให้แค่นั้นนี่หนึ่งประมาณ ๑๘,๐๐๐
ตัน เราต้องตกลงกันเป็นแสน ๆ คน แล้วท่านก็บอกว่า ท่านอนุมัติโรงงานถลุง
โลหะที่บุกผสมไปแล้ว ๓ โรง กวามันจะไดมาเมื่อไรก็ไม่ทราบ ตลาดหลวงไปแล้ว
ตันละ ๕๓๗ บาท หาบละ ๕๓๗ บาท ท่านก็ต้องตอบผมอย่างนั้น มันก็แค่นั้น ออก
พระราชบัญญัติปราบปรามแร่ แต่ฉันไม่ใช่ตัวปัญหา ภาวการณ์โลกเหตุใดเราจะต้องไป
ยึดมันอยู่ในนั้น ท่านรัฐมนตรี ท่านประธานที่เคารพ ประเทศผู้ซื้อในโลกนี้เขาไม่ได้
อยู่ในภาคีนครชัย ท่านประธาน สหรัฐอเมริกาเป็นผู้ซื้อรายใหญ่ เขาไม่ได้อยู่ในภาคีคับขัน
ญี่ปุ่น รัสเซียเป็นผู้ซื้อรายใหญ่ เขาไม่ได้อยู่ในภาคีคับขัน ฝรั่งเศส อังกฤษเขาก็ไม่ได้
อยู่ในภาคี แค่นาคาซากิไม่ได้อยู่ในภาคี ภาวการณ์ที่ ๖ บราซิลกับโบลิเวียเคยอยู่
เขาก็ถอนตัว พอดถอนตัวเขาเพิ่มผลิตผลเป็นจาก ๑๓,๐๐๐ ตัน ปีกลายนี้เขาเพิ่ม
ได้ ๒๐,๐๐๐ ตัน โบลิเวียเขาสามารถเพิ่มขึ้นได้อีก ๑๐,๐๐๐ ตัน ขณะเรานี้ลดลงไป
ครึ่งหนึ่ง แล้วเราก็ตายลูกเดียว ตอนเสียเออะครับ เพราะเรามีกฎหมายอันหนึ่ง
กฎหมายเรามีไว้บังคับไว้ว่าเราไม่สามารถจะส่งแร่ดิบออกนอกประเทศได้ แร่ดิบก็
ส่งไปเฉพาะทางโลหะ แล้วส่งตามโควตาเขากำหนดให้เรา นโยบายทาส ท่าน
ถอนออกมาซิครับ แล้วท่านจะขายที่ไหนละครับ ผมจะบอก สหรัฐอเมริกาซื้อ
รัสเซียซื้อ ญี่ปุ่นซื้อ เกาหลีเหนือซื้อ เกาหลีใต้ซื้อ อิตาลีซื้อ อังกฤษซื้อ
ยุโรปตะวันออกซื้อ ประเทศสังคมนิยมก็ซื้อ ถ้าจะขายเงินสดก็ได้ จะบาร์ เทอร์

(Barter) ก็ได้ จะแลกเปลี่ยนก็ได้ ผมไปกรรมการต่างประเทศ ไปที่เวียดนาม
 อินเดียนก็ต้องการคิงบูก เขาไปลงทุนรวมกันรัฐบาลเวียดนาม ตลาดมีหมกครีบ หามล
 ราคาสูงขึ้น โลกต้องการคิงบูก ๑๕๐,๐๐๐ ตันต่อปี อัตราการผลิต ๑๕๐,๐๐๐ ตันต่อปี
 แต่ต้นทุนเรานั้นสูงกว่าเขา เราก็คือราคาสูงไปครึ่งหนึ่ง แล้วใครรับ ไม่ค่อยถึง
 ครึ่งก็ได้ ลดราคาไป ประเทศอื่นจะเจ๊งอย่างไร ก็ข้างมันปะไร เขา
 ประเทศชาติเราไว้อ่อน สอนนโยบายไว้อ่อน ลดราคาหลวงลงสิครับ พวกก็มาตั้ง
 ๑๐ ปี ๒๐ ปี คามาหลวงเรา ๒๗ เปอร์เซนต์ครับ ท่านประธานครับ ไม่ใช่เพียง
 คามาหลวงนะ คามาหลวงคิงบูก ๒๗ เปอร์เซนต์ ต้องเสียคามูลพันกัน นอกอีกและ
 ๒๕๐ บาท เสียคามารุงพิเศษอีก ๕ เปอร์เซนต์ เสียค่าธรรมเนียมการทำให้อีก
 เสียภาษีการค้าอีก ๔.๔ เปอร์เซนต์ เสียภาษีเงินได้อีกตายพ่อก็เลย ที่มาเลเซียเขา
 ต้นทุนการผลิตเท่าเรา เขาเก็บคามาหลวง ๒.๓ เปอร์เซนต์ครับ ๒.๓ ครับที่
 อินโดนีเซีย สมาชิกอาเซียนเขาไม่เก็บคามาหลวงเลยเขาให้คนนั้นมันได้กำไร แล้วมัน
 จะได้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมทางโลหะ แร่ ต่อเนื่อง
 ทาง ๆ เขาต้องการกระตุ้น เกิดอีโคโนมิก แอกทิวิตี (Economic Activity)
 ขึ้นมา กิจกรรมทางเศรษฐกิจ แล้วคนมันจะได้พัฒนา อันนี้เรามาตะบะมันเก็บแต่
 คามาหลวง ท่านเห็นหรือยังครับ เก็บคามาหลวงก็เหมือนรัฐมนตรีสมหมาย อยาก
 จะได้ใช้มันเป็นทอง อยากได้ทองก็ฆ่าท่าน ฆ่าโกเอาเข้ามากิน ไก่มันก็ตาย
 ก็อันเดียวกันละครับ ท่านองเคียวกัน ท่านลดคามาหลวงลงเสียเหวี่ยง ๑๐ เปอร์เซนต์
 ครับ เราไม่ต้องขาย ๒๕.๑๕ มาเลเซียคอลดาร์หรือครับ หรือ ๓๐๐ บาทต่อกิโล
 เราขายมันแค่ ๒๐๐ บาทต่อกิโล เก็บคามาหลวงสิบเคียว เราแข่งขันได้ทั่วโลกเลย
 ให้เขาแก้กฎหมายให้เขาส่งแร็คับออกทุกแห่งขายได้หมด แร่เถื่อนจะไม่มีเลยครับ
 จะไม่มีเรื่องต้องปราบ คุณอนันต์ อนันตกุล ก็ทำงานได้ ตำรวจทั้งหลายก็เริ่มมา
 ปราบบูรายได้ รัฐมนตรีสิทธิไม่ตองปวดหัว ไม่ต้องส่งย้ายล้างบางภาคใต้ คนก็ไม่

ต้องตายกัน ท่านลดค่าภาคหลวงลงไปถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เหลืออีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 ท่านถอนตัวจากภาคนี้เสียครับ แล้วท่านก็แก้ไขทั้งหมดยกเว้นนี้ โอ้กรรมวิธีทาง
 ทรัพยากรที่มี แต่ทำให้บ้านเมืองเสียหายนี้ ๓ อย่างครับ ไม่คงไปปราบปรามแล้ว
 มันมาหมดเลยครับ แะ เหล่านี้ก็จะส่ง ออกทางถูกต้องตามกฎหมาย เพราะราคามันถูก
 ค่าภาคหลวงมันถูก ใครอยากจะทำครับ แะ เดือน เราก็จะได้มีงานทำ เมืองทั้งหลาย
 ก็จะได้เปิดทั่วประเทศ เมืองแะมันน้อยจนหมดครับ เปิดแหล่งไหนมันก็มีชาว
 ชนบท เปิดในหมู่บ้านไหน มันก็เกิดงานขึ้น แล้วอุตสาหกรรมต่อเนื่องมันมีอะไรบ้าง
 ท่านประธานครับ อุตสาหกรรมต่อเนื่องมีอุตสาหกรรมไฟฟ้า อุตสาหกรรมเหล็ก
 การขนส่ง การบริการสารพัดมันจะตามมา อันนี้ก็แผนพัฒนาชนบทของ พวกเรา นายก
 รัฐมนตรี มันก็จะสำเร็จ ท่านทำอย่างนี้ครับ แะ วุฒิสภาของเราที่มีไหมในโลก
 ราคามันสูงเขาไม่ไหวอยู่แล้ว ค้นเก็บค่าภาคหลวงถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เก็บ ๒๐
 เปอร์เซ็นต์ ไม่ได้เก็บ เอฟ.โอ.บี. (F.O.B.) กับ โคลัมเบีย ซี.ไอ.เอฟ.
 (C.I.F.) ยุโรปอีก มันจะไม่มีอะไรเหลือ เขาก็หนีกันหมดครับ นี่ท่านถามเหลว
 จึงมีนโยบายที่แถลงต่อสภานี้ ท่านประธานที่เคารพ ค่าภาคหลวงก็ไม่ลดนะครับ บอกว่า
 จะลดขั้นตอนการปฏิบัติก็ไม่ทำ ที่ว่าจะต้องเพิ่มการผลิตไม่ลองเพิ่มแล้ว แต่มีอยู่ก็
 เจิงแล้ว ทำอย่างไรขณะนี้มันมีเงินมาถึง ๕๕๐, ๕๐๐ ล้านบาท แล้วจะไปพึ่งทำไม
 ภาคนี้ ภาคนี้ไม่มีใครเป็นอยู่แล้วเหลือ ๗, ๘ ประเทศ สถานะนี้มันก็ออกถึง
 ๕๐,๐๐๐ ตัน แล้วเป็นหนี้อยู่ถึง ๕๐๐ ล้านปอนด์ เงินจะหาออกแบบนี้มันจะเจิงอยู่แล้ว
 จะลดยู่แล้ว เราไปพึ่งมันทำไม แล้วก็มีเรื่องนี้อีกอย่างหนึ่ง คือ การต่างประเทศ
 ท่านรัฐมนตรี ท่านทำไม่ไม่ประสานงานกับกระทรวงการต่างประเทศ เงินแดงนั้นนะ
 มาแย่งตลาดเราแค่นั้น พอพลวงจะขึ้นราคา วุฒิสภาเราขึ้นราคา เงินแดงส่งออก
 มาตาม หายไปหมดเลย แล้วเงินแดงนั้นเป็นมิตรกับเราเพียงใด รัฐมนตรีสิทธิ
 เสวตศิลา นั้นนะ สามารถจะเจรจากันได้ ไม่คุยที่ไหนกันก็ได้ ทำไม่ทำไม่

ประสานงานกับเราหรือท่านไม่ชอบ ท่านชอบแต่จะประสานงานอย่างเดียว มันก็ช่วย
 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านต้องทำสิ่งนี้ ท่านจะถอนตัวจากภาคไหนท่านไม่ถอนเสีย นี่ก็
 ๒ ปีล่วงมาแล้ว ความเสียหายนั้นนะเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ ล้าน ๆ แล้วครับ เพราะฉะนั้น
 ผมถือว่าท่านโกลนเหลว ถ้าท่านไม่สนใจสมองระดับเสนาบดี ท่านอ่านเหตุการณ์มัน
 จะตอลดลงมานี่ ท่านทราบอยู่แล้ว มันจะตอลดลงมา ภาวะเศรษฐกิจของโลกมัน
 เป็นอย่างนี้ ราคาแร่ของโลกมันต้องตกต่ำ เราต้องให้มันแข่งขันกันได้ นี่แล้วเดี๋ยวนี้
 อุตสาหกรรมเหมืองแร่มาถึงจุดที่จะตายอยู่แล้ว นี่ผลงานของท่านผมก็ไม่ว่าอะไร
 หรอกครับ ผลงานของท่านนี้ผมจะเขียนแทนท่าน ท่านจะแถลงอย่างไรผมทราบหมด
 แต่อาจจะไม่ทราบมากเหมือนคนอื่น แต่ว่าท่านก็ต้องบอกว่าท่านลดไปแล้วนี่ โอเคค่า
 ขรรณเนียมเมื่อท่านสั่ง เราหยุดทำเหมือง โอ้หยุดทำเหมืองนั้นนะมันก็เป็นผลดีแล้ว เก็บ
 ค่าขรรณเนียมอีกไรละ ๒๐ บาท แล้วท่านลดลงมาเหลือ ๑ บาท มันก็แค่นั้น มันจะ
 ไปช่วยอะไรได้ขณะนี้ เพราะฉะนั้นท่านประสานผมพูดสั้น ๆ แค่นี้ครับ นโยบายข้อนี้
 เป็นนโยบายที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไม่ได้อำนาจใจใส่เลย ท่านไปทำอะไร
 ของท่านอยู่ นี่งานสำคัญของประเทศ งานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชนบท งานที่เกี่ยวข้อง
 กันเป็นแสน ๆ คน งานที่เขาเงินเข้าประเทศเป็นหมื่น ๆ ล้าน จะซื้อ เอป ๑๖
 ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทนี่ครับ ถ้าเขาแร่ที่มันกองอยู่นั้นนะเอาไปขาย ถ้าท่านท่านนโยบาย
 ถูกต้องนี้ไม่ต้องเอาเงินคลังไปเลยละ ไม่ต้องมาทะเลาะกันทั้งประเทศให้มันเกิดความ
 รวาวฉาว เงินทั้งนั้นเลย แล้วท่านทำอะไร ที่นี้เขาจะผมจะพูดเท่านี้เองประเด็น
 ทั้งหมด แต่ผมขอมาพูดถึงประเด็นของท่าน ขอพูดถึงนิสัยส่วนตัว คนที่จะเป็นเสนาบดี
 รับผิดชอบต่อบ้านเมือง เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รับผิดชอบต่อการ
 อุตสาหกรรมของประเทศ การอุตสาหกรรมหมายถึง การนำรายได้มาสู่ประเทศชาติ
 ส่วนรวม หมายถึงการเกิดการสร้างงานอย่างมหาศาล ประเทศญี่ปุ่นไม่มีแร่เหล็กเลย
 แต่เขาก็มีโรงแร่ถลุงเหล็ก ที่นี้ท่านเป็นรัฐมนตรีอุตสาหกรรมนี้ ประเทศไทยมีพลเมือง

๕๐ ล้านคน กำลังจะเปลี่ยนจากมีอยู่ในทรานซิชัน (Transition) ที่จะไปสู่สังคม
อุตสาหกรรม ท่านในฐานะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมนี้ ก็จำเป็นจะ
ต้องไม่ใช่เพียงข้อเท็จจริงวิเศษ ท่านจะต้องมีบุคลิกภาพการตัดสินใจอันเหมาะสมที่จะ
รับผิดชอบต่อชีวิตคน ๕๐ ล้านคน ที่นี้เมื่อมาพิจารณา ผมไม่เคยมีอคติกับท่าน ผมไม่
เคยรู้จักท่าน แล้วผมก็เคารพนับถือท่านในความกล้าหาญในบางโอกาสบางกรณี แต่มัน
มีกรณีที่เป็นปัญหาสาธารณะอยู่ ๕ ประการ ซึ่งผมจะขอซักถามท่าน

ประการแรกผมมีความรู้สึกว่าคุณรัฐมนตรีท่านนี้ ท่านรู้สึกว่าคุณจะเป็น
คนที่ไม่ส่งเสริมระบบประชาธิปไตย นายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
ได้รับเลือกตั้ง เป็นนายกรัฐมนตรี อยู่ยงคงกะพันจนเดี๋ยวนี้ ก็เพราะการสนับสนุนของ
ผู้แทนราษฎร เสียหายท่านนายกไม่อยู่ในที่นี้ แต่ท่านนายกท่านก็ถอนหน้าใจพรรค
การเมือง ถอนหน้าใจของ ส.ส. วันนั้นผมจำเหตุการณ์ได้ ส.ส. จำลอง ขลุ่ยกับ
ทองเอ๋ยชื่อ จำลอง รุ่งเรือง แห่งพรรคกิจสังคม จากแม่ของสอน นำกระเทียม
จะไปหาท่าน จะไปร้องเรียนกับท่านที่ท่าเหมยม ไอ้คนรอบตัวท่านเข้าขวางผัดไล่
ส.ส. จำลองก็ตะโกนบอกท่านเป็นนายกในระบบประชาธิปไตยได้อย่างไร ผมจะมา
ร้องเรียนท่าน ท่านไม่รับฟัง ท่านนายกขึ้นไปแล้วท่านก็ส่งคนกลับลงมาเรียก ... ส.ส.
จำลอง งไปหาอยู่ที่ไหนท่านก็เรียกท่านรองนายกมาอยู่ห่างไปตามมา ท่านก็พูดผมต้อง
ขอโทษขอโพย ท่านอยู่ในนี้ ท่านพยายามส่งเสริมระบบประชาธิปไตย โดยสภาผู้แทน
ราษฎรมาเป็นเวลาเกือบจะ ๒ สมัยแล้วครับ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีท่านนั้น พอท่านมี
เรื่อง ส.ส. ไปมีเรื่องกับท่าน สิ่งแรกที่นิยมขู่ว่าจลาจลหรือปียาจา ที่ท่านกล่าวหา
ก็คือ ไอ้พวก ส.ส. ชี้เรื่อน ท่านเรียกว่า ส.ส. ชี้เรื่อน ท่านเป็นเจ้าของ
มหรสพจลาจลนี้ ท่านมีเรื่องราวกับ ส.ส. ในพรรคของท่าน ขึ้นโรงขึ้นศาล อันนั้น
ผมไม่ว่า ท่านประธานที่เคารพ วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๓ ครับ นายอม วสุรัตน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ให้สัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ ต่อออกเตอร์ทีวีวูช

เทพัสกิน ณ อยุธยา ผมขอประกาศให้บรรดา ส.ส. ทุกพรรคได้ทราบไว้ ณ ที่นี้ นอกจากจะมีการกระทบกระทั่งกันกับ ส.ส. ในพรรคชาติประชาธิปไตยแล้ว รัฐมนตรี คนนี้บอกกระผมมีความเห็นว่าผู้แทนราษฎรของ เมือง ไทยนี้ ยังไม่พร้อมจะปกครอง ประเทศ สมควรที่จะห้ามไม่ให้ ส.ส. นี้เป็นรัฐมนตรี ถอดเทปออกมาฟังดู ท่าน สงเสริมระบอบเผด็จการ ท่านถูก ส.ส. ท่านอาจจะเอาเงินซื้อ ส.ส. ที่เป็น โสเภณี แต่ในนี้ไม่ใช่ทุกคนจะเอาเงินซื้อโคหอกครับ ท่านไม่เคยเลือกตั้งมา ท่าน สปอนเซอร์การเลือกตั้งมา คนใกล้ชิดท่านไปเลือกตั้ง ก็ไม่ได้มาหลายคน แต่ท่าน ไม่ควรจะถูก ท่านกำลังจะกลับไปให้ใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๐๑ ซึ่งนี้เขายังมี เหตุผลว่าแยกอำนาจ แยกอำนาจฝ่ายบริหารจากฝ่ายนิติบัญญัติ ห้าม ส.ส. เป็น รัฐมนตรี แต่เมื่อผู้นักวิชาการสมัยนั้น สมัยจอมพล อมร นะ ท่านลืมไปว่าฝ่าย บริหารนั้นมีแมนเดท (Mandate) มาจากใคร ได้รับเลือกตั้งมาจากใคร ใคร มอบหมาย ก็จึงคิดว่าข้าพเจ้าไป แต่ท่านบอกว่า ส.ส. นี้ไม่ควรจะเป็นรัฐมนตรี อันนี้ท่านพูดในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๐๑ เพราะฉะนั้นอุปนิสัยอันนี้ของท่านนี้ ท่านไม่ควร จะเป็นรัฐมนตรีภายใต้การควบคุมของสภาผู้แทนราษฎรเลย กระผมกราบเรียนตรง ๆ กระผมผิดหวังท่านมาก ท่านถูก ส.ส. ท่านเที่ยวไปพบกับนายทหารทั้งหลาย ท่าน ไปเที่ยวพบกับใครต่อใคร เสมือนไปยืมส่งเสริมให้เขาเข้ามาอีกอำนาจ ว่าไอ้พวก ส.ส. ชี้เรื่อน มันก็แต่เงิน มันก็แต่เอาเงิน แต่ท่านมีเรื่องฟ้องร้องกันก็เพื่อนฝูงของ ผมทั้งสิ้น กระผมก็จะไม่เกี่ยวข้องกันละ อุตซร่กัน กระผมเห็นว่าท่านไม่ใช่ นัก ประชาธิปไตย ท่านไม่สมควรที่จะมาเป็นรัฐมนตรี ภายใต้การมอบหมายของสภาผู้แทน ท่านนายกรัฐมนตรี เปรม ติณสูลานนท์ อันนี้ขอแรกนะครับ เอาละ กระผมจะหยุด ประเด็นนี้ไว้ ไม่อยากจะติดตามมาก แต่ขอฝาก ส.ส. กระผมเป็นคนไม่เคยกล่าวหา ใครในชีวิตนี้ กระผมไม่ชอบหาข้อเสียโดยการกล่าวหาบุคคล กระผมไม่ ใช้นัก เปิดโปงการคอร์รัปชัน แต่คือขอเท็จจริง เปิดเทปโคหอก

ข้อที่ ๖ ครับ ท่านเป็นคนวู่วาม ท่านเป็นคนตัดสินใจง่าย ใครหึงอะไร
 ท่านวู่วามมาก และท่านไม่ตรวจสอบเบื้องหน้าเบื้องหลัง ไม่ตรวจสอบความถูกต้อง
 เริ่ม ๆ เติมทีละเล็กละน้อย ๑ ก่อน ท่านแต่งตั้งเลขาธิการของท่าน คุณระบือ
 นานากุล ท่านไม่ตรวจสอบแม้กระทั่งว่าคน ๆ นั้น เป็นคนลมละลาย แล้วท่านก็มาขาย
 สิทธิบัตรของท่านอยู่ในสภานี้ ต้องออกไป ท่านไม่พอใจท่านก็ออก แล้วท่านก็มี
 เลขาธิการตั้ง ๓ คน ช่วงระยะเพียง ๒ ปีที่ผ่านมา ท่านประธานที่เคารพ รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมคนนี้ได้ทำการขายสิทธิบัตรระดับ ซี. ๕ ซี. ๑๐
 ซี. ๑๑ ถึง ๓๓ รายครับ ๓๓ รายครับ บางรายขายจากที่ไปก็ จากที่ไปนี้ จากที่
 ไปนี้ท่านอยากขายใครท่านก็ขาย ท่านไม่คำนึงถึงสิ่งผิดสิ่งถูก บางทีด้วยความวู่วาม
 กระผมจะกราบเรียนผลการขายท่าน ยกตัวอย่างสัก ๒, ๓ ตัวอย่าง ตัวอย่างแรกก็
 คือ คุณวีระ สุธังกรกาญจน์ ปลัดกระทรวงมีข่าวเขาซื้อจริงเท็จไม่ทราบ ว่าท่าน
 โกรธ อัดปลัดกระทรวงคนนั้นมาก เพราะว่าสมัยท่านเป็นปลัดกระทรวงไปเปิดโรงงาน
 สารสมของท่าน น้ำมันกะหล่ำของท่าน เจ้าหน้าที่ของเขากับของท่านมันทำไม่ได้ นี่ก็ได้
 กับไปไต่กันมา ปรากฏว่า อนุกรรมการสอบสวนวินัยของท่านเนี่ย นำโดยรัฐมนตรี
 มีชัย เขาบอก ไม่มีความผิด ท่านก็ไม่โทษใคร นี่เขาไม่มีความผิด อย่างน้อยก็
 ยังไม่สามารถพิสูจน์มีความผิด เขาก็เลยอนาคตไปแล้ว นี่ท่านก็ขายสิทธิบัตรแล้ว
 มาอีก ก็ตั้งกรรมการสอบสวน ท่านย้ายวิสิทธิ์ น้อยพันธุ์ ย้ายใครต่อใคร แล้วสรุป
 ผลขายของท่านนั้นมันเป็นอย่างไร มันลงตรงไหน มันลงตรงนี้ ท่านประธานมันลงตรง
 สำคัญอีกอย่างคือว่าตรงที่ว่า กรมโรงงานอุตสาหกรรมนี้ ซึ่งท่านได้ตั้งใจ ปรากฏว่า
 กลายเป็นท่านได้ตั้งใจจะล่อกับแม่โขง ท่านเอาเสียแม่โขง ตลอดเวลา ๒ ปี ท่าน
 ไปรับผิดชอบนโยบายอุตสาหกรรมประเทศชาติ แทนที่จะไปรับผิดชอบในการผลิตแร่ตาม
 นโยบายของนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบให้คนมีงานทำเป็นแสน ๆ คน รับผิดชอบต่อ
 ตลาดแรงงานที่ต้องเปิด มีคนไม่มีงานทำเป็นหมื่น ๆ คน ท่านมานั่งมัวอยู่กับกรม

โรงงานอุตสาหกรรมนี้ เพื่อจะล่อเอาแม่โขง ในนามของผู้หวังดีต่อประเทศชาติ เพื่อ
 จะเรียกครองผลประโยชน์ขึ้นมา มันลวง เขยตรง ไทกรับ มันลวง เขยตรงกระทรวง
 กรมโรงงานอุตสาหกรรมนี้ครับ มีแต่คนของท่านทั้งนั้น เริ่มตั้งแต่ท่านเอา นายจำนงค์
 พันธุ์หาญบูลย์ นี่ ลูกน้องของท่านจากกระทรวงพาณิชย์เข้ามา อยู่ ๆ ก็ย้ายรองอธิบดี
 คนเก่าเขาไปเสีย ไปอยู่ในโนน เป็นรองอธิบดีกรมทรัพย์สินไปไม่ถึง ๑๕ วัน คั้นย้าย
 ไปที่อื่นอีก และเอาลูกน้องของท่านมาเป็นเพื่อหาเหตุผล ย้ายคนอื่นมาแทน เอาลูกน้อง
 ของท่านเข้ามาจากกระทรวงพาณิชย์มีมติ ค.ร.ม. หรือไม ก็ไม่ทราบ เอามาเป็นรอง
 อธิบดี พอได้วันก็คั้นคั้นท่านเอาคนอื่นมาเป็น เป็นมันไม่ถูกใจ ท่านก็เอาออก
 จนเดี๋ยวนี้ท่านก็โค่นคนของท่านโดยสมบูรณ์แล้ว คือ ท่านก็ได้ นายจำนงค์ เป็นอธิบดี
 แล้ว สมใจท่าน แล้วท่านก็ได้ คำสั่งที่ ๖ ท่านก็ได้ลูกน้องของท่าน คือ นายจำนงค์
 พันธุ์หาญบูลย์ ตำแหน่งอธิบดี กรมโรงงานอุตสาหกรรมท่านตั้งขึ้นมา ข้อที่ ๖ ท่านก็
 ได้ นายเจน บุญส่ง ลูกน้องของท่านอีก มาเป็นรองอธิบดีสมใจท่านแล้ว อันที่ ๖
 ท่านก็ทำจนกระทั่งนางสาวถนอม วิริยะประเสริฐ เลขาธิการกรมโรงงานอุตสาหกรรม
 ซึ่งไม่ถูกออกถูกใจท่านนี่ เป็นเลขาธิการกรมกันไปแล้วในโนน ย้ายเขาไปเป็นเพียงหัวหน้า
 ฝ่ายบุคลากร ในกรมทรัพย์สินโนน จนเด็กลาออกไปแล้ว ท่านก็ทำแต่เรื่องพวกนี้
 การย้ายเหล่านี้ มันก็ถูกหรือ ข้าราชการไปใช้ดีเสียไป ข้าราชการเป็นสถาบันที่
 เป็นมือในการบริหารประเทศของรัฐบาล ขณะเดียวกันข้าราชการก็เป็นกลุ่มผลประโยชน์
 ที่คุ้มครองประโยชน์ของตัวเองอย่างหนัก มันก็มีอยู่มากมายข้าราชการที่ไม่ดี แต่ท่านที่
 ย้ายคนหนึ่งจาก รองอธิบดีกรมโรงงานไปได้ ๑๕ วัน ไปเป็นรองอธิบดีกรมทรัพย์สิน อีก
 ๑๕ วัน ไปเป็นนายช่างใหญ่ อีก ๑๕ วัน ไปเป็นโนน ท่านย้ายเสียจนเข้าพวกหัว
 ห้างโรงงานทั้งกรมโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งกระทรวงอุตสาหกรรม ท่านย้ายบางทีไป
 ตั้ง ๒๐, ๓๐ อย่างนี้ แล้วท่านจะได้รับความร่วมมืออย่างใด ท่านจะได้รับความ
 ร่วมมือจากข้าราชการได้เพียงไหน งานของข้าพเจ้าจะเป็นเสนาบดีกระทรวงอุตสาหกรรม

นี้ เมื่อไม่ได้รับความร่วมมือจากราชการแล้ว และท่านจะปฏิบัติงานได้รับความสำเร็จอย่างไร นี่ท่านเป็นคนใดใครมาเสนออะไร ทำความ ใครมาเสนออะไร ท่านมีความ ผลงานอันยอดเยี่ยมของท่านจากการขายอันนี้ ก็วันหนึ่งสี่พันพอนด์
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๔๐ นาทีแล้วนะครับ
 กรุณากระชั้นชิดหนึ่ง

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว ณ ลำพูน (ลำปาง) : ครับ อีกข้อสุดท้ายแล้วครับ ท่านประธานก็ถือว่าอันนี้ลูกน้องท่าน อธิบดีคนนี้ได้เรียกประชุมเตรียม ๖ บริษัทไว้ ร้องรับแม่โขง ผลงานที่ท่านเอาคนของท่านมาอยู่กรมโรงงานอุตสาหกรรมนั้น ท่านได้ทำลายทรัพย์สินของรัฐ ซึ่งได้ผูกกันมานานแล้วในฐานะเป็นกู่ทิว (Goodwill) ในฐานะเป็นชื่อบริษัทแม่โขงของรัฐบาล นี่ได้สูญเสียมูลค่าไปหมดแล้ว

ที่นี้ข้อสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพ ในการจะเป็นผู้บริหารประเทศไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรีหรือว่ารัฐมนตรีว่าการกิตติ สุขภาพยอมเป็นสิ่งที่สำคัญมากนะครับ สุขภาพเป็นเรื่องสำคัญ แต่สุขภาพนั้นก็มีความหมายอยู่หลายสถาน รัฐมนตรีท่านนี้ท่านคนสายตาไม่ดี ท่านสายตาไม่ดีท่านอ่านหนังสือไม่ค่อยจะออก ท่านอ่านไม่เห็นท่านคงให้เลขานุการนี้อ่านแทนท่าน เคียงวันท่านมีเลขานุการ ๓ คนแล้วครับ คนนี้เป็นคนที่ ๓ ที่นี้การมีเลขานุการคนที่ ๓ นั้นมันทำให้ผมเกิดอยากจะพูดภาษาที่ว่า มันเกิดเงาของความสงสัยเสียแล้ว เงาสงสัยในความสุจริตของรัฐมนตรีคนนั้น มันอยู่ตรงไหนครับ ท่านประธาน เลขานุการคนปัจจุบันนั้นครับ ซึ่งอ่านและตั้งแทนแทนรัฐมนตรีครับ ตลอดเวลาที่นี่ ชื่อนายชาติ ประภาพันธ นายชาติ ประภาพันธ นี่เป็นลูกเขยของนักธุรกิจการเมืองคนหนึ่ง ซึ่งผมจะไม่ขอเอ่ยนาม อิงอยู่กับผู้หลักผู้ใหญ่มาทุกยุคทุกสมัย มีอำนาจสูงสุดในรัฐบาลก่อนที่ ๖ พญา พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ จะมาเป็นนายกรัฐมนตรี คน ๆ นี้เป็นนักซื้อ ส.ส. เหมือนเมื่อว่าซื้อควาย ผมเคยได้ยินกันอยู่เลย คน ๆ นี้แหละครับเป็นเจ้าของความซบสวาทว่าว่า โอ้ ส.ส. นั่นคือไอ้สี่เรือน

เลอพูดว่า ส.ส. พวกมันทั้งหลายไปไหนไม่พบนพรอกอีกหนอยต้องกลับมา เขาคอกกู พวก
 อย่างนี้ผมนั่งฟังกับหมุ่ครับ คน ๆ นี้มีบทบาททุกอย่าง ที่จะหาประโยชน์ทางการเมือง
 ทำให้ผู้หลักผู้ใหญ่ประเทศชาติเสียหายมา คน ๆ นี้ เป็นพ่อตาของเลขาธิการของท่าน
 และเป็นเพื่อนซี้เพื่อนสนิทของคุณอบ ผมจะยกตัวอย่างที่เป็นขรรคม แล้วผมจะเอาให้ท่าน
 ฟัง ในสมัยเมื่อไม่นานมานี้ คน ๆ นี้วิ่งเต้นอยู่ตลอดเวลารอบ ๆ คณะรัฐมนตรี
 ไม่ว่าจะเป็นการประมุลอะไรที่มาจากผู้ปุ่นจะต้อง เป็นตัวแทน ไม่ว่าจะเป็นจ่ายเงินให้แก
 ส.ส. เอาการที่เป็นรูปธรรมกระจะ ๆ ในการเซ็นสัญญาต่อแม่โขง ซึ่งครั้งสุดท้ายจะ
 ต่ออายุสัญญาแม่โขง เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา พ่อตาของ เลขาธิการของท่านคนนี้เป็นคน
 เชื้อจีนไปแกรัฐมนตรี เป็นรายบุคคล เพื่อขอให้ท่านลงมติตามที่ใดที่คิดอกันไว้ แล้วมี
 รัฐมนตรีอาวุโสท่านหนึ่งเอาเข้านี้คืนให้นักลงทุนนักธุรกิจการเมืองคนนั้น อันนี้กระผม
 ยืนยันได้ รัฐมนตรีอาวุโสท่านนั้นก็ยังอยู่และพรอมที่จะมาให้ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรี
 ต้องการจะฟังเขาพรอมจะมา เอาให้ท่านฟังนะครับ และยังมีอีกกรณีหนึ่ง คน ๆ นี้
 ยังมีผลประโยชน์จากการประมุลทำเหรียญกษาปณ์ที่ผู้ปุ่น เหรียญกษาปณ์ ๕ บาทนี้ครับ
 จากกระทรวงคลังสมัยนั้น แล้วก็ได้ประโยชน์ขึ้นมา ท่านประธานครับ ได้ประโยชน์
 จากการเพิ่มโลหะเข้าไป ประโยชน์จากการปลอมโลหะเข้าไป ได้ประโยชน์จากการ
 ได้จำนวนเหรียญกษาปณ์เพิ่มขึ้น อันนี้ละครับมันถึง ทำให้เกิดข้อสงสัย อันนี้ละครับ
 รัฐมนตรีท่านนี้ ท่านนายกรัฐมนตรี ๖๗ มา เปรม ติณสูลานนท์ ท่านก็รู้จักแล้วทำให้
 ความนับถือเขากับออกกระผมว่า ถ้าท่านอยากจะทราบความจริงกระผมยินดีจะพาหรือคิด
 ให้ท่านมาพบจะเปิดเผยความคิด อันนี้คือของจริงเลย อันนี้แหละครับ เมื่อท่าน
 สายตา ไม่ก็ท่านมีเลขาธิการแต่ละคน คุณอบนี่ก็แล้วแล้วแล้วว่าจะต้องมาว่าท่าน
 เสียก่อนว่าจะต้อง เป็นคนใกล้ชิด ถึงได้มีเหตุมีเรื่องกัน ส.ส. พรรคชาติประชาธิปไตย
 ตลอดเวลาจนถึงได้มีเรื่องอีกคราวมา ๒, ๓ กรณี กรณีแรกก็คือว่า ผงซักฟอกครับ
 อยู่ ๆ ก็ประกาศคุมคามมาต้อง เปลี่ยนผงซักฟอกสูตรใหม่ ๓, ๔ วันให้หลังเจียนไปเลย

อีก ๔, ๕, ๖ กรณีเอาอีกอันก็ได้ อันสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพ เขาก็เอาข้อ
กันออกมาแล้ว แล้วอาจจะเป็นข้อเท็จจริง ถ้าไม่จริงก็ตอบมา เครื่องวัดความชื้น
แยกเมล็ดข้าวจากโรงสี ๔,๐๐๐ โรง บังคับให้เขาซื้อ เมื่อก่อนเขามีบักเขากันแยก
ได้ โรงสีต้องซื้อ ๔,๐๐๐ เครื่องครับ พรรคการเมืองหนึ่ง เขาก็ ๕๕,๐๐๐ ทั้งหมด
นี้ต้องไปซื้อ ๔,๐๐๐ เครื่อง ๆ ละ ๕๐,๐๐๐ บาท จากบริษัทแห่งเดียวซื้อบริษัท
บริษัททวีวิศวกรรม จำกัด ๔,๐๐๐ เครื่อง ๆ ละ ๕๐,๐๐๐ บาท ราคาตลาด
๕๕,๐๐๐ เกินไป ๑๕,๐๐๐ บาทต่อ ๑ เครื่อง ๔,๐๐๐ เครื่อง เงิน ๖๐ ล้านบาทครับ
ผมไม่ได้อธิบายว่าท่านควรรับขึ้น แต่การที่ท่านมีโครงการที่อันหนึ่งคือแทนท่าน ถึง
แทนแทนท่านแล้วมีพยานของ เลขาคนนี้เป็นนักลงทุนทางการเมือง ที่มีประวัติอันโสมม
อย่างนี้ ผมไว้วางใจไม่ได้ครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมไว้วางใจไม่ได้
ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ครับ เชิญคุณปัญจะ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายปัญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคชาติไทย
กระผมได้รับมอบหมายจากพรรคให้มาทำการอภิปรายไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม เพราะฉะนั้นในวันนี้กระผมจะใช้เวลาเพียงสั้น ๆ เพราะคงจะ
เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกคนต่อ ๆ ไปได้อภิปราย กระผมจะพูดปัญหาเดียวเท่านั้นของ
ในกระทรวงอุตสาหกรรม คือเรื่องปัญหาอ้อยและน้ำตาล ซึ่งท่านทั้งหลายคงทราบแล้ว
ว่าปัญหาเรื่องนี้กระผมติดตามมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ เพราะฉะนั้นในวันนี้กระผมจะถือโอกาสนี้
เพื่อแสดงความคิดเห็นและในฐานะที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็น
เจ้ากระทรวง ซึ่งท่านอาจจะไม่ได้รับผิดชอบปัญหาเรื่องอ้อย น้ำตาลมากนัก แต่มี
รัฐมนตรีท่านหนึ่ง ซึ่ง ขาดพร นายกรัฐมนตรี ไว้วางใจมากได้มอบหมายให้เป็นผู้
รับผิดชอบในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้เราจะได้อภิปรายกัน ตามที่ที่กระผมมี

ข้อมูลที่จะชี้แจงในวันนี้

ประเด็นแรกกระผมอยากจะทราบกราบเรียนว่า นโยบายอุตสาหกรรม
อ้อย น้ำตาล ระบบ ๓๐, ๓๐ นั้น เป็นนโยบายที่ทุกคน ได้รับแจ้งจากการประกาศ
และใช้โดยมีพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาล ปี ๒๕๒๗ เพราะฉะนั้นกระผมขอทราบ
ทราบเรียนว่านโยบายระบบ ๓๐, ๓๐ นี้ดีหรือไม่เป็นประโยชน์ต่อชาวไร่อ้อย ทั้ง
ประเทศหรือไม่ กระผมอยากจะทราบกราบเรียนชี้แจงว่า สำหรับกระผมนั้น
กระผมถือว่านโยบายระบบ ๓๐, ๓๐ นั้นเป็นระบบที่ถูกต้อง เป็นระบบที่ดี แต่เรามา
ดูการบริหารงานของการใช้ระบบ ๓๐, ๓๐ ที่จะเกิดประโยชน์ต่อชาวไร่อ้อยขึ้น
ประเด็นแรกในปัญหาการบริหารระบบ ๓๐, ๓๐ นั้น กระผมขอทราบทราบเรียนว่า
ระบบนี้ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาล แต่กระผมอยากจะ
ทราบว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมหรือรัฐมนตรีช่วยซึ่ง อาภา นายก
รัฐมนตรีมอบหมายเป็นพิเศษ แล้วกระผมทราบจนกระทั่งว่า ได้รับการโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม อาภา นายกรัฐมนตรี ได้มอบหมายเป็นพิเศษ ให้รัฐมนตรีท่านที่เป็นผู้มี
ความรับผิดชอบและสั่งงานในเรื่องอ้อยและน้ำตาลโดยเฉพาะ ท่านจะเห็นหรือครับ
พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลซึ่งสภานี้ได้อนุมัติไปแล้ว เป็นพระราชบัญญัติกระผมขอทราบ
เรียนว่าเป็นพระราชบัญญัติที่ดีพระราชบัญญัติหนึ่ง แต่กลไกในพระราชบัญญัตินั้นมีคณะ
กรรมการต่าง ๆ ที่จะเข้าไปบริหารงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ท่านเห็นไหมครับ
ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศไว้อย่างไรครับ ประกาศ
ไว้ว่า จะให้เขาไปบริหารงานครั้งแรกเพียง ๖ เดือนเท่านั้น แต่เดี๋ยวนี้เกือบปีแล้ว
ครับ ยังไม่เห็นมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงแล้วผู้บริหารในคณะกรรมการต่าง ๆ นั้น
มาจากไหนครับ ๓ ฝ่าย จากฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายโรงงาน และฝ่ายชาวไร่อ้อย
ท่านจะเห็นไหมครับว่า ผู้แทนของฝ่ายชาวไร่อ้อยนั้นมาจากไหนครับ คณะบุคคล

๒๕๐

จังหวัด คนละที่ คนละทาง ก็เป็นตัวแทนของชาวไร่อ้อย เพราะอะไรครับ
 เป็นคนที่รัฐมนตรีไว้วางใจ แล้วอีกคนถูกยิงตายไปเมื่อไม่กี่วันนี่ละครับ เป็นกรรมการ
 จนมีเงินเป็น ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งอันนี้ผมไม่พูดดีกว่า เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียน
 ว่า ระบบเราก็คือ แยกโลกในการบริหารระบบนั้นมันถูกต้องหรือไม่ ผลประโยชน์
 ทั้งนั้นครับ ผลประโยชน์จากผู้มีอำนาจในการใช้พระราชบัญญัตินี้ หาประโยชน์กับชาวไร
 มีลักษณะว่า คนใหญ่กินคนใหญ่ คนเล็กยังมากินคนเล็ก เมื่อก่อนนี้เรามีปัญหาเรื่อง
 อ้อยน้ำตาลนั้น เราจะมีปัญหาเรื่องโรงงานกับชาวไร่ อ้อยที่มีปัญหากันมาตลอด และ
 พยายามแก้ไขกับกระทั้งมีพระราชบัญญัติที่จะใช้ระบบ ๘๐, ๓๐ แต่เดิวนี่ครับ มันมี
 กลไกของกรรมการเข้ามาหาประโยชน์ ซึ่งกระผมจะขอประธานกรรมาธิการเรียนชี้แจงไป
 ทุกประเด็นทั้งหมด ๕ ประเด็นด้วยกัน ๑. นโยบาย ๒. การขึ้นสัญญาระยะยาว
 ๕ ปี ๓. เงินกู้ ๘๔ ล้านบาท ๔. สำนักงานกลางจัดจำหน่ายน้ำตาลทรายขาว
 ภายในประเทศ และ ๕. ค่าธรรมเนียมในการส่งออกกากน้ำตาล เพราะฉะนั้น
 กระผมขอประธานกรรมาธิการเรียนในประเด็นแรกซึ่งกระผมได้กราบเรียนมาแล้วว่า ระบบ
 ๘๐, ๓๐ ที่ท่านอ้างนั้น เป็นการหลอกคนทั้งประเทศ แล้วความจริงรัฐมนตรีผู้นี้ไม่ได้
 รู้อะไรมากมายหรอกครับ เพราะมีมันสมองจากพวกช่างขายคน ช่างชาวคน ซึ่ง
 กระผมจะลำดับเหตุการณ์ให้ท่านทราบ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า ความ
 ลมเหลวของระบบ ๘๐, ๓๐ นั้นมันเกิดขึ้นแล้ว เรามีพระราชบัญญัติแต่ผู้เข้าไป เป็น
 กรรมการคณะต่าง ๆ นั้นหาประโยชน์จากพระราชบัญญัตินี้ท่านจะเห็นแล้วว่า มีการ
 ยื้อแย่งกัน กว่าจะตกลงตั้งคณะกรรมการได้ ใช้เวลาเท่าไรครับ แล้วกรรมการที่
 ตั้งขึ้นมาอันนี้ไม่ได้เป็นตัวแทนจากชาวไร่อ้อย เป็นพวกทุนทั้งนั้น ชาวไร่อ้อยอย่างไร
 ครับชริดเบ็นซ์ ชริดวอลโว่ เพราะฉะนั้นอันนี้ละครับ ผมขอกราบเรียนว่า เป็น
 นโยบายที่ไม่ประสบผลสำเร็จ เราจะได้เห็นแล้วครับ นโยบายเมื่อก่อนนั้น ราคาอ้อยซึ่ง
 รัฐบาลได้ประกาศไว้ ตั้งแต่ ๖๕๐ บาท ลงมา ๕๐๐ บาท จนลงมาเหลือ ๓๕๕ บาท

ในปีสุดท้าย เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า ระบบดี แต่คนที่เข้าไปบริหารรับผิดชอบ
 นั้นมีส่วนที่ทำให้ระบบนี้เสีย กระผมขอกราบเรียนถึงประเด็นการเซ็นสัญญาระยะยาว ๕ ปี
 ๖ แสนตัน ซึ่งเป็นสัญญาที่ใหญ่ประโยชน์กับผู้ซื้อขายด้วย โดยหวังจะได้เงิน ๗๕ ล้าน
 เหรียญ หรือ ๑,๘๕๐ ล้านบาทเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนในข้อแรก
 ในการเซ็นสัญญาระยะยาวนั้น ก็มีเซ็นสัญญาให้ทั้งหมด ๓ บริษัท บริษัท เทต แอนด์ โลว์
 (TATE AND LYLE) นั้นได้ ๓ แสนตัน บริษัท อี.ดี. แอนด์ เอฟ.มาน (E.D. AND
 F. MAN) ๑๕๐,๐๐๐ ตัน แล้วก็ เกรรี เทรดดิ้ง (KERRY TRADING) อีก ๑๕๐,๐๐๐
 ตัน เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนว่าในข้อ ๑. สัญญาไม่ได้ระบุราคาขั้นสูงและ
 ขั้นต่ำไว้ในสัญญาไม่มีระบุ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนเสียก่อนว่า การเซ็นสัญญานั้น
 ท่านจะมาตอบไม่ได้ว่า มันมาจากคน ๓ ฝ่ายที่เป็นผู้กำหนด ตัวรัฐมนตรีที่ควบคุมมันไป
 ตกต้องมันมากจน เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า ซึ่งปัจจุบันราคาน้ำตาลทรายดิบนั้น
 เรายอมทราบก็แล้วว่า เหลืออยู่เพียง ๒, ๓ เซ็นต์ต่อกิโลเท่านั้น แล้วผู้ที่มีถึง
 ๕ ปีนี้เข้ามาปีที่ ๓ เพราะฉะนั้นราคากระสอบละ ๒๐๐, ๓๐๐ บาทเท่านั้น ในข้อแรก
 จากการเซ็นสัญญาระยะยาว ๕ ปี

ข้อที่ ๒ การเซ็นสัญญา ใช้วิธีรวบรัดทำสัญญากับบริษัทที่ตนได้ผลประโยชน์
 คือ บริษัทที่เสนอราคาสูงกว่าไม่ยอมทำสัญญา ต่อมาก็มีการเรียกรอมาก ๆ เขาจึง
 ยอมขายน้ำตาล ๖ แสนตันให้เพียง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีทั้งหมด ๓ บริษัท กระผม
 ขอกราบเรียนว่าเรื่องที่เขาโน้มน้าวกันมาก ในวงการอ้อยประเทศไทยผู้ไปตกลงและ
 ไปลงนามนั้นมีผลประโยชน์ เท่าที่กระผมทราบมาตันละ ๑ เหรียญ ขายเป็น ๖ แสนตัน
 ตันละ ๑ เหรียญ ถ้าเป็น ๒๓ บาทจะได้เงินปีละ ๑๓ ล้านบาท ถ้า ๕ ปีก็ได้
 ๖๕ ล้านบาท แต่พอรัฐบาลปรับเงินบาทก็เป็นโชคของผู้ที่เข้าไปเซ็นสัญญา ซึ่ง
 ๑ เหรียญนั้นแต่ละครั้งจะได้เงินปีหนึ่ง ๑๖ ล้านบาท หรือเท่ากับ ๕ ปี ๘๐ ล้านบาท
 แล้วเงินอันนี้จ่ายกันที่ประเทศอังกฤษ ธนาคารที่ประเทศอังกฤษ มีผู้เห็นชัดเจนและ
 ยืนยันได้ว่าผู้ไปรับเงินค่านายหน้านี้เป็นใคร กระผมขอให้ท่านลองไปตามในวงการ

ออยน้ำตาลซึ่งเขานินทาถึงอยู่เวลานี้ ว่าผู้ที่ไปริเริ่มในเรื่องการเซ็นสัญญาขึ้นโต้ผล
ประโยชน์หรือไม่

ขอ ๓ คาพรี่เมี่ยมน้ำตาลตามหลักสากลซื้อขายน้ำตาลนั้น ถ้าคาพรี่ เรชั่น
(Proration) สูงกว่า ๕๖ ผู้ซื้อต้องคำนวณคาพรี่ เรชั่นนี้ สูงขึ้นให้กับผู้ขายอีกต่าง
หาก แตกวิธีใดไม่ทราบผู้ซื้อขายใดตกลงจ่ายเหมา ซึ่งเป็นการเสียหายต่อผู้
ประกอบการอย่างมาก แต่ผู้ใดประโยชน์คือผู้กำหนดนโยบายคือรัฐมนตรี เพราะฉะนั้น
กระผมขอกราบเรียนว่าในเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการก็คงจะ แจงกระผมได้ หรือไม่ก็
กระผมขอให้รัฐมนตรีช่วยว่าการซึ่งรับผิดชอบนั้นแหละครับขึ้นมาชี้แจง

ขอ ๔ การส่งมอบน้ำตาลแต่ละครั้ง ในสัญญาจะรับมอบน้ำตาล
ที่ตกลงได้ราคามากน้อย ๕ เพอร์เซ็นต์ ท่านลองคิดถึงคร่าวๆ มากน้อย ๕ เพอร์เซ็นต์
นี้เราเสียเปรียบแค่ไหน ถ้าในปีไหนน้ำตาลราคาตกต่ำ อย่างขณะนี้ผู้ซื้อขอลงไป
๕ เพอร์เซ็นต์ แต่ถ้าวราคาราคาน้ำตาลดี ผู้ซื้อ ขอลงขึ้นไปอีก ๕ เพอร์เซ็นต์
ลองคิดถึงคร่าวๆ เสียเปรียบหรือไม่ครับในการเซ็นสัญญาต่างกัน ๕ เพอร์เซ็นต์นี้ เพราะ
ฉะนั้นซึ่งสัญญาซื้อขาย เช่นนี้จะไม่เกิดได้หรือครับว่าผู้ที่ไปตกลงนั้นจะได้ประโยชน์ เพราะ
มันเสียเปรียบผู้ซื้อ คนที่เสียเปรียบคือชาวไร่ ออย ทหารบกโรงงานน้ำตาล

ขอ ๕ สัญญาซื้อขายฉบับนั้นครับจะสิ้นสุดในปี ๒๕๓๐ ยังมีสิทธิผูกใจอ่อนไข
ไว้อีกว่า จะต่อสัญญาได้อีก ๕ ปี ถึงเวลาใหม่ครบวาระ ๕๐, ๓๐ นี้จะช่วยชาวไร่
มันจะได้ประโยชน์ บริษัทที่มาผูกขาดน้ำตาลอยู่ ๓ บริษัทเท่านั้น ได้ประโยชน์
กับผู้ไปตกลง เซ็นสัญญาซื้อขายแต่ละ ๑ เทรียญ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า
จากการทำสัญญาดังกล่าวนั้นครับ เราจะเห็นได้ชัดว่า ผู้ที่ไปกำหนดนโยบายนั้น
และเป็นผู้ไปตกลง เจรจากันนั้นจะได้ประโยชน์หรือไม่ อันนี้ก็ขอให้ท่านวินิจฉัยดู กระผม
จึงมีความจำเป็นครับ กระผมเห็นใจ กระผมกับท่านรัฐมนตรีว่าการขออภัยกัน แต่จำเป็น
เหลือเกิน เพราะเขาอภิปรายไปไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่ง

มันน่าจะรัฐมนตรีช่วยซึ่งรับผิดชอบเรื่องนี้เสียอีกท่านหนึ่งครับ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรี
ไว้วางใจอย่างมาก เกี่ยวท่านจะเห็นต่อไปครับ เพราะฉะนั้นเงิน ๗๔ ล้านเหรียญ
นั้น ซึ่งก่อนที่จะมีการกู้ยืมครั้งนั้นครับ ต้องมีข้อมูลกับประเทศไทย จะต้องทำสัญญา
ซื้อขายน้ำตาลล่วงหน้าก่อนถึงตกลงข้างต้น ผลก็คือชาวไร่อ้อย คือชาวไร่อ้อย
เห็นว่า เป็นผู้กำหนดนโยบายสามารถนำเงินพุงระคายอ้อยได้ แต่แท้จริงแล้วมันเป็น
การลดราคาอ้อย เพราะการเสียเปรียบในการเซ็นสัญญานั้น ซึ่งกระผมได้ทราบ
เรียนมาแล้ว ๔, ๕ ข้อ จะเห็นละครับว่าในประเด็นเซ็นสัญญาซื้อขายน้ำตาลนั้นไม่ใช่
เป็นมาถึงที่ท่านชี้แจงวันที่พูดถึงของคุณทวี ไกรคุปต์ เรื่องการเซ็นสัญญาน้ำตาลกระผม
ขอทราบเรียนว่าเป็นเรื่องเสียเปรียบ และผลกระทบไปถึงชาวไร่ แต่คนได้
ประโยชน์คือคนไปเจรจาซื้อขาย บริษัท เทค แอนด์ โลล ก็คือ กระผมขอทราบเรียน
ว่า บริษัท เคอร์ เทคกิ้ง นั้น เคยทำหนังสือที่จะเสนอมาขอซื้อน้ำตาลใน
ประเทศไทย แต่เสร็จแล้วทวงมาว่า เขาสามารถที่จะทำสัญญา ให้คุณประโยชน์ได้
มากกว่านั้นด้วย แต่ผลที่สุดจากผลการเจรจานั้นก็แบ่งออกมาเป็น ๓ บริษัท กึ่งที่
กระผมทราบเรียนแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมเองก็ขอทราบเรียนว่า กระผมเห็นใจ
ท่านรัฐมนตรีครับ ต้องนั่งปรึกษาหารือกัน ให้รัฐมนตรีช่วยขึ้นตอบเลย อนุญาตครับ
สำหรับกรณีของกระผม ในข้อ ๔ ครับ กระผมขอทราบเรียนเรื่องสำนักงานกลางจัด
จำหน่ายน้ำตาลทรายขาวภายในประเทศ ซึ่งกระผมได้เคยตั้งกระทู้ถามตั้งแต่ปี ๒๕๒๕
อาพณา นายก คงจำได้ว่าผมถามเรื่องนี้ว่าผมทำนายไว้แล้วสำนักงานนี้แหละ คือ
สำนักงานที่จะหาประโยชน์การใช้จ่ายเงิน ผมมีเอกสารจากการทุจริตสำนักงานกลาง
๒ เล่ม ที่ได้ผลจากท่านรัฐมนตรีว่าการ ได้ประกาศยกเลิกสำนักงานกลางนี้ตั้งมา
เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๒๕ กระผมจะคัดตอนมาพูด ๒๕๒๖ ความล้มเหลวในการ
บริหารการใช้จ่ายเงิน ๗๔ ล้านของสำนักงานกลางนี้เป็นอย่างไรครับ ใน ๒ เล่มนี้
ถ้านั่งอ่านดูแล้วเป็นเรื่องที่น่าจะชวนหัวเราะหรือน่าดูมากครับท่านประธาน มีอยู่

รายการหนึ่งครับ ในการใช้จ่ายเงินสำนักงานกลางนี้ กระผมขออนุญาตอ่านนะครับ
 ๑.๗ สำนักงานกลางได้ปฏิบัติ โดยจ่ายเงินทรงจ่ายค่ารับรองประจำเดือนให้แก่
 ประธานกรรมการอำนวยการเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท รองประธานกรรมการเดือนละ
 ๑๒,๕๐๐ บาท และกรรมการอีก ๑๑ คน คนละ ๕,๐๐๐ บาทต่างหาก จากเงิน
 ตอบแทน ซึ่งได้จ่ายให้เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท นี่ให้อีกต่างหากนะครับ ซึ่งจ่ายแล้ว
 เดือนละ ๑๕,๐๐๐ ๑๒,๕๐๐ และ ๕,๐๐๐/ ตามลำดับก็เท่ากับทุกคนนี้ได้รับ ๒ เท่า
 โดยให้น้ำใบเสร็จรับเงินค่าอะไรก็ได้มาหักล้าง จากการตรวจสอบพบในใบสำคัญที่
 เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงานกลาง เช่น ชื้อกางเกงใน ค่าชวคนม
 ค่าจุกนม หลอด ครีมล้างหน้า น้ำยาขัดผม ค่าถุงเท้า ค่ากางเกงยีนส์ ค่า
 เข็มขัด ค่าโทรศัพท์ ค่ารถเด็กเล่น เป็นต้น สมมุติฉันและผู้ช่วยผู้จัดการได้แจ้งว่า
 ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ถือว่า เป็นค่าใช้จ่ายเหมาบริกาให้แก่มุขมนตรี แล้วขอทราบเรียบ
 ว่าทำไมปรากฏมานั้นะครับ มีการซื้อที่ต่างประเทศใช้เครื่องจักรแล้วเขาก็ส่งมา
 เคลียร์เงินครับ ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นแล้วเราจะเห็นแล้วนะครับว่า
 เงินเก็บจากหัวคิวน้ำศาลทราย ๖ แสนกระสอบนั้น เป็นเงิน ๓๐ ล้านบาท ๒ ปีก็
 เป็นเงิน ๓๕ ล้านบาท ท่านลองคิดดูว่าเอาเงินมาบริหารซึ่งมีทั้งหมด ๑๒ ประการ
 ที่เขาหักทวงมา กระผมขอทราบเรียบว่า เชื่อว่าทางนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงอุตสาหกรรมคงทราบแล้ว เพราะฉะนั้นกรณีอื้อฉาวนี้ครับ ผลเป็น
 อยางไรครับ พอหลังจากสั่งยุบเลิกสำนักงานกลางนี้แล้ว เรื่องก็ปรากฏออกมา
 อย่างชัดเจน แล้วท่านจะเห็นไหมครับ ท่านประธานที่เคารพ หลังจากรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศยกเลิกสำนักงานกลาง ก็เนื่องจากเรามี
 พระราชบัญญัติอัยและน้ำศาลแล้ว หน้าที่ของสำนักงานกลางนี้จะหมดไป แต่มีการ
 คอตาม มีการพยายามมั่วมนต์ พยายามต่อสู้จะไม่ให้ยุบสำนักงานกลางนี้ แต่หลังจาก
 ยุบแล้ว รัฐมนตรีสั่งตรวจสอบ ทั้งหมดมี ๑๒ ข้อ เงินทั้งหมด ๓๕ ล้านบาท แล้ว

จ่ายกันอย่างอืดอูดยุ่นแลกอย่างไม่ได้เป็นเรื่อง เป้าเราเลย แล้วผลเป็นอย่างไรครับ
 เงินเหล่านี้เงินของชาวไร่ เงินของโรงงานน้ำตาล ผลก็เก็บเป็นกระสอบละ ๕ บาท
 แต่การใช้จ่ายในการบริหารนั้นมันไม่ได้ใช้จ่ายหมดถึง ๕ บาท กระสอบละ ๕ บาท
 ปีละ ๖๕๐,๐๐๐ กระสอบ ก็ ๓๕ ล้านบาท ๒ ปี ๗๐ กว่าล้านบาท ๓๕ ล้านบาท
 ทั้งหมด ท่านจะเห็นแล้วครับว่า เมื่อการใช้จ่ายเงินซึ่งความจริงแล้วจะจ่ายไม่ถึงกับ
 จำนวน ๕ บาทที่เกิดขึ้นจะมีเหลือถ้าจ่ายกันถูกต้องตามลงบัญชี แล้วกรรมการในคณะ
 กรรมการออยน้ำตาล ใครครับ ประธานกรรมการคืออธิบดีกรมการค้าภายใน รอง
 ประธานคือเลขาธิการออยและน้ำตาล แล้วมีกรรมการทั้งหมด ๑๑ ท่าน แล้วยังมีการ
 จ่ายโบนัส กรรมการชอกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน ว่าอดีตประธานกรรมการ
 สำนักงานออยนี้เป็นอธิบดีท่านหนึ่ง ถูกเปลี่ยนแปลงหน้าที่จากกระทรวงพาณิชย์ย้ายออก
 ไป คำสมาคมคุณในการย้ายออกไปใหม่ครับ ไซ้เตาคลองหนึ่งครับ ไซ้เตาคลอง
 หนึ่ง ในไซ้เตานั้นนะครับข้างล่างเป็นสีม่วง แต่เอาไซ้เตาปิดหน้าไว้ เป็นเงิน
 เท่าไรครับ ๒ ล้านบาท นี่เพราะฉะนั้นการใช้จ่ายสำนักงานกลางนี้ กรรมการเคยตั้ง
 คำถามมาแล้วครั้งหนึ่ง ท่านรัฐมนตรีก็มาตอบผม แล้วเป็นอย่างไรครับ ผลออกมา
 แม้กระทั่งนักการเมืองก็ยังมาใช้จ่ายเงินก่อนนี่ เป็นการเบียดบังเอาผลประโยชน์ของ
 ชาวไร่ไหมครับ แล้วผู้ที่ท่านรัฐมนตรีชอบนะเป็นอย่างไร ที่ปรึกษาคนสำคัญของท่าน
 ข้าราชการ คนชวาทายไปแล้ว เหลือคนชวาย แล้วยังไม่ยอมมาให้การอีกครับ ใน
 มันทึกรายงานนี้ เรื่อกตัวมากไม่มา เพราะมีภูมิคุ้มกัน เพราะฉะนั้นกรมชอกราบ
 เรียนว่าความเลอะเทอะเหลวแหลกของสำนักงานกลางจัดจำหน่ายน้ำตาลทรายขาว มี
 ทั้งหมด ๒ เล่ม ใหญ่ ๆ แล้วก็มีบันทึกถึงท่านรัฐมนตรีซึ่งกรมไคมานี้ก็จดบันทึกหนึ่ง
 เพราะฉะนั้นกรมชอกราบเรียนว่ากรมจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องมาพูดเรื่องนี้
 เพราะมันคาหัวใจมาตั้งแต่เริ่มตั้งสำนักงานกลางแล้วกรมไม่เห็นด้วย เพราะเป็น
 การผูกขาดเป็นการเก็บหัวคิวของเขากิน ค่างเขากิน แต่เสร็จแล้วผลปรากฏเป็น

๒๕๖

อย่างไครรับ ไครบ้างได้ประโยชน์ มีอยู่รายการหนึ่งเงิน ๓ ล้านกว่าบาท ผู้ช่วย
ผู้จัดการถูกเรียกมาชี้แจง ถามว่าเงินจำนวนนี้ท่านรับไปหรือไม่เล่า เขามอบรับไป ๆ
ขอยืนยันว่าเป็นคนรับไป แต่ไม่สามารถจะชี้แจงได้ว่าเอาไปจ่ายให้ใคร ท่านลองคิด
ดูครับ ไครครับจะไค ไครเป็นผู้มีอำนาจ เพราะฉะนั้นกระผมขอทราบเรียนว่าเรื่อง
นี้ถ้าจะปล่อยให้เลยไป ซึ่งก็คงไม่เลยหรอกครับ แต่กระผมเกรงอย่างเดียวกัน ท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมันจะเป็นมวยล้ม กระผมเกรงอย่างเดียวกันว่า
จะเป็นมวยล้ม ท่านกล่าวยืนยันได้ไหมว่าสำนักงานกลางนี้ จะค่อยๆ เชื้อออกมาเพื่อให้เป็น
ประโยชน์ของชาวไร่อ้อย ที่ท่านไปแจ้งความไว้แล้ว กระผมขอทราบเรียนท่าน
เพียงย่อ ๆ เพียงแค่นี้ กระผมจะไม่ใช้เวลาดวงของเพื่อสมาธิ

ประเด็นสุดท้ายค่าธรรมเนียมส่งออกน้ำตาล ซึ่งตามมติคณะ
รัฐมนตรีปี ๒๕๒๖, ๒๕๒๗ ได้ลงมติไว้ให้เก็บค่าฟรีค่าธรรมเนียมการนำน้ำตาลจำนวน ๑๓๕ ล้าน
บาท เพราะอะไรครับ เพราะในปี ๒๕๒๖, ๒๕๒๗ นั้นเราคำนวณราคาอ้อยแล้วได้
เพียง ๔๐๐ บาทเศษ ๆ เท่านั้น ก็เกิดปัญหาไม่พอใจของชาวไร่อ้อย ที่ราคาไม่คุ้มกับ
ราคาต้นทุน รัฐบาลก็ไม่มีมติเพื่อจะเก็บค่าฟรีค่าธรรมเนียมการนำน้ำตาล ตั้งเป้าไว้ ๑๓๕ ล้าน
บาท เสร็จแล้วรัฐบาลเก็บไปได้เพียง ๕๙ ล้านบาทก็ยกเลิก แต่อย่าลืมว่าเงิน
๑๓๕ ล้านบาทนั้นต้องเอาไปคำนวณราคาอ้อยขั้นต้น ถึงจะออกมาเป็น ๔๒๑ แต่
หลังจากเก็บไปได้ ๕๙ คณะรัฐมนตรีทวนมติให้ยกเลิกในการเก็บค่าฟรีค่าธรรมเนียมการนำน้ำตาล
เพราะฉะนั้นกระผมขอทราบเรียนว่าค่าฟรีค่าธรรมเนียมนี้ เมื่อรัฐเก็บมาแล้วก็ต้องเป็น
ประโยชน์เป็นเงินของรัฐ เขากองทุนอ้อยและสำนักงานอ้อย ซึ่งเราก็กองทุนอยู่
แต่อยู่มาวันดีคืนดี ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการคอกและน้ำตาลทุกที่แหละครับ
ได้มีมติออกมาให้จ่ายเงินค่าฟรีค่าธรรมเนียม ๕๙ ล้านบาท คืนให้แก่บริษัทผู้ส่งออก กระผม
ก็แปลกใจครับว่าทำไมเงินเก็บค่าฟรีค่าธรรมเนียมเป็นเงินของรัฐแล้วให้เหตุผลถึงถึงเอาไปคืน
แก่ผู้ส่งออก จริงครับจะต้องตอบกระผมว่า เพราะเขารับโรงงานต่าง ๆ นั้น รับที่

จะให้เงิน ๑๓๕ ล้านบาทแทน ก็จึงมีมติยกเลิกแล้วให้คืนเงินนี้ กระผมกราบเรียน
ว่ายกเลิก ถ้าคืนแล้ว จะต้องให้โรงงานทุกโรง ไซ้ใหม่ครับ เพราะโรงงาน
ทุกโรงจ่ายเงิน ๕๒๑ บาทต่อคาออย หากไม่คืนให้ผู้ส่งออกจากน้ำตาล เพื่อไปคืน
ให้แก่โรงงาน กระผมไม่ทราบ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่ากระผมใช้เวลา
มาเพียง ๒๐ กว่าวันที่เท่านั้น กระผมก็จะสรุปประเด็นในการอภิปรายครั้งนี้ว่า จาก
ที่กระผมประมวลเหตุการณ์เรื่องสำนักงาน อ้อยและสำนักงานกลาง ตลอดจนกระทั่ง
เรื่องอ้อยและน้ำตาลนั้น กระผมก็ขอกราบเรียนว่า ด้วยใจจริงท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรมนั้นก็เพิ่งจะเข้ามารับผิดชอบ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในฐานะท่านเป็น
เจ้ากระทรวงจะหนีและปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็จำเป็น
เหลือเกินครับที่กระผมจะไม่ไว้วางใจท่าน ขอขอบคุณครับ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร

คุณกร

นายกร ทัพพะรังสี (นครราชสีมา)

ท่านประธานที่เคารพ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม กร ทัพพะรังสี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
นครราชสีมา พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ มองดูนาฬิกาแล้วแล้วก็มองดูหัวข้อที่
อยู่ข้างหน้ากระผม พร้อมกับเนื้อหาสาระเอกสารต่าง ๆ ก็ตาม แล้วก็ได้ทราบ
รายชื่อของเพื่อนสมาชิกที่จะต้องกล่าวอภิปรายกันอีกในคืนนี้ ก็คิดว่ามีความจำเป็น
อย่างยิ่งที่กระผมก็คงจะต้องตัดหัวข้อออกหลายเรื่อง ฉะนั้นก็อยากจะขอทำความเข้าใจ
เข้าใจให้ท่านประธานทราบเสียตั้งแต่บัดนี้เลยว่า กระผมจะพูดอภิปรายไม่ไว้วางใจ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ใน ๕ เรื่องด้วยกันทั้งหมด ข้อที่ ๒ ก็คือ
อยากจะขอทำความเข้าใจกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเสียก่อน ก่อน
ที่กระผมจะมีการอภิปรายอะไรทั้งสิ้นว่าวันนี้กระผมได้เครื่องแบบชุดนี้มา เป็นครั้งแรก ที่
มาที่สภาผู้แทนราษฎรที่นี่ ก็ด้วยต้องการจะยืนยันให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
ทราบว่า สิ่งที่กระผมจะพูดต่อไปนี้ไปนั้นเป็นการพูดตามความรับผิดชอบ ที่

เครื่องแบบที่กระผมสวมใส่อยู่นี้กำหนดให้พูด ถ้าทางท่านส่วนตัวแล้ว ก็ไม่มีความ
ต้องการจะขึ้นมาอภิปราย หรือพูดจาพวกพ้องถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
กรรมนี้แต่อย่างไรทั้งสิ้น อันนี้เป็นความเข้าใจที่กระผมอยากจะสร้างไว้ก่อน ที่กระผม
จะพูดอะไรต่อจากนี้ไป ๕ เรื่องนั้นนะครับ ตามหัวข้อมาตรา ๑๓๙ นั้น ก็เขียนไว้ว่า
มีอยู่คำหนึ่งซึ่งหนังสือพิมพ์เขาไปลงว่ามีผู้ใหญ่ในบ้านนี้เมืองนี้ไม่ค่อยชอบคำว่า "ไม่ไว
วางใจ" ก็รัฐธรรมนูญมันเขียนไว้อย่างนั้นนะครับท่านประธาน กระผมก็ไม่ทราบว่า
จะใช้คำอื่นใดอย่างไร ที่จริงแล้วสิ่งที่กระผมจะกล่าวต่อจากนี้ไปนั้นมันเกี่ยวข้องกับ
ความซื่อสัตย์ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีต่อหน้าที่ และอีกแง่หนึ่ง
ก็คือความสามารถของท่านในการที่จะนั่งบริหารงานของกระทรวงอุตสาหกรรมนี้ มันจะ
วนเวียนอยู่ในรอบ ๆ ๒ ตัวนี้ละครับ ซึ่งภาษาราชการทางการขมิ้ม เขาเรียกว่า
"ไม่ไว้วางใจ" เรื่องแรกที่กระผมอยากจะหยิบยกขึ้นมาใน ๕ เรื่องนะครับท่าน
ประธาน ขอให้โปรดเข้าใจว่ากระผมจะพูด ๕ เรื่อง พอเสร็จแล้วก็คงจะต้องให้
โอกาสเพื่อนสมาชิกอื่นพูดกันบ้าง

เรื่องแรก กระผมอยากจะขอเปิดการอภิปรายด้วยการหยิบยกมติคณะ
รัฐมนตรีซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น เสนอและได้รับการอนุมัติของ
ค.ร.ม. เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๖ เกี่ยวข้องกับนโยบายของกระทรวง
อุตสาหกรรมในเรื่องรัฐวิสาหกิจ ซึ่งในวันนั้นกระทรวงอุตสาหกรรม ได้เสนอเข้าไป
แล้ว ค.ร.ม. ได้อนุมัติออกมา เนื้อหาที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอเข้าไป กระผม
อยากจะขออนุญาตนำมาอ่านให้ฟังสักเล็กน้อย ประโยคแรกก็คือว่า เรียบเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีนะครับ เนื่องจากรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลตั้งขึ้นนี้ ส่วนใหญ่แล้วดำเนินการ
ขาดทุนและก่อหนี้สินมาโดยตลอด นี่ถึงประโยคที่เปิดเผยของนโยบาย ของกระทรวง
อุตสาหกรรมโดยรัฐมนตรีท่านนี้ แล้วก็ย่อนหน้าที่สอง ที่สาม ก็บอกว่ากระทรวง
อุตสาหกรรมเองมีรัฐวิสาหกิจที่อยู่ในความควบคุมดูแลทั้งหมด ๕ แห่ง แล้วขอเสนอ

ให้คณะกรรมการอนุมัติและให้ความเห็นชอบก็มีอยู่ ๕ ข้อ ที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
 ประการใดประการหนึ่ง หรือหลายประการใน ๕ ประการดังต่อไปนี้ ๑. เปลี่ยน
 แปลงผู้บริหาร ๒. เปลี่ยนแปลงวิธีการบริหาร ๓. ปรับปรุงทางด้านการตลาด
 ๔. ให้เอกชนร่วมทุนและให้เอกชนบริหาร ๕. ขยายกิจการโดยให้เหตุผลไว้สั้น ๆ
 ในบรรทัดเดียวว่า ทั้งนี้เพื่อแบ่งเบาปัญหาหนี้สินและดอกเบี้ย ที่ต้องชำระให้น้อยลง
 ทานประชาชนครับ คณะรัฐมนตรีในวันนั้นก็พิจารณาแล้วอนุมัติใน ๓ ข้อแรก
 ส่วนข้อ ๒ ข้อหลังนั้นคือเรื่องเกี่ยวกับที่จะให้เอกชนเข้าร่วมทุนก็ หรือขยายกิจการนั้น
 ได้เขียนไว้ชัดเจนว่าให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป อันนี้เป็นเนื้อหาที่
 กระผมอยากจะขอเริ่มต้นอภิปรายท่านรัฐมนตรีผู้นี้ก็ถือว่าจากการที่มติคณะรัฐมนตรีวันนั้น
 แล้ว มาเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๒๓ กระทรวงอุตสาหกรรมก็เดินเกมทันที
 ภายใต้มติคณะรัฐมนตรีข้อนั้น โดยออกมาเป็นประกาศครั้งแรกเรื่องการร่วมถือหุ้น ใน
 บริษัทท่าเหมืองแร่และการโอน (ขาย) ประทานบัตรเหมืองแร่ ซึ่งการกระทำไป
 ในครั้งนั้นก็ได้อธิบายให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง ก็ประกาศเชิญชวนให้บริษัทหรือ
 เอกชนใดที่สนใจจะเข้าไปร่วมถือหุ้น แล้วก็มีการละเอียดยของพื้นที่ประทานบัตร ยาว
 เทียบคนละครึ่ง แล้วก็ได้ออกสลับเข้าไปให้ ค.ร.ม. เห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน
 ๒๕๒๓ อีกครั้งหนึ่ง ที่จะให้บริษัทหนึ่งซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้คัดเลือกแล้ว ได้รับ
 การพิจารณาให้เข้าร่วมถือหุ้นได้ในบริษัทท่าเหมืองแร่ที่เหมืองสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่
 กระผมขอหยิบยกเรื่องนี้มาเป็นประเด็นเดียว เพราะว่าที่จริงเรื่องนี้จะเยอะแยะ
 เหลือเกิน แต่เวลานี้ก็มีไม่มากนักครับ ขอพูดแบบ ๆ สั้น ๆ และเข้าใจได้ง่าย ๆ
 เฉพาะเหมืองแร่ที่สะเมิง ว่าเมื่อบริษัทนี้ได้รับความเห็นชอบจาก ค.ร.ม. เมื่อ
 ๒๕ เมษายน ๒๕๒๓ แล้วกระทรวงอุตสาหกรรมก็ดำเนินการต่อไปอีก โดยให้องค์การ
 เหมืองแร่ซึ่งเป็นเจ้าของประทานบัตรเหมืองสะเมิงอยู่นั้นติดต่อกับทางบริษัทที่ได้รับการ
 คัดเลือกและได้รับการเห็นชอบจาก ค.ร.ม. แล้วนั้นให้มาทำสัญญา แต่การติดต่อกันไป

๒๖๐

๕ ครั้ง ๖ ครั้ง ๗ ครั้ง ก็ไม่มีบริษัทไหนมาทำสัญญาแต่อย่างใดจนกระทั่ง เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๒๗ ท่านรัฐมนตรีผู้นี้ก็ทำหนังสือถึง ค.ร.ม. อีกครั้งหนึ่งขอยกเลิกโอนคดีครั้งแรกลั่นแฉะครับ ที่โอนคดีให้บริษัทนั้นเขามาถือหุ้นได้ โดยขอให้ ค.ร.ม. อนุมัติ ว่าไม่ต้องไปให้เขาถือหุ้นแล้ว ขอยกเลิกโอนที่เคยอนุมัติไปนั้น โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากประทุนบัตรที่เมืองสะเมิง ๓ ใบนั้น หมดยุติไปแล้ว ๒ ใบ เหลือใบเดียว ทำให้เอกชนที่เขาจะเขามารวมทุนนั้น เขาไม่มาแล้ว เพราะวาประทุนบัตร เหลือใบเดียวนั้นทำให้การลงทุนไม่คุ้มค่า แล้ว ค.ร.ม. ก็อนุมัติไปเมื่อ ๒๕ มกราคม ๒๕๒๘ ท่านประธานครับ กระผมขอคัดค้านต่อไปอีกว่า พอมาถึงขั้นนี้ก็จะขอกราบเรียนให้ทราบว่าตั้งแต่ ค.ร.ม. อนุมัติ ๒๕ เมษายน ๒๕๒๗ จนกระทั่งถึงหนังสือของกระทรวงอุตสาหกรรมถึง ค.ร.ม. เมื่อ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๒๗ นั้น มีการติดต่อที่จะให้บริษัทนั้นมาปฏิบัติตามสัญญา ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็อนุมัติไปแล้วหลายทอดหลายครั้ง แต่ไม่มา แล้วพอในที่สุดก็ออกมาที่กระทรวงว่า เนื่องจากประทุนบัตรที่กระทรวงได้ออกประกาศเชิญชวนไปนั้น ๓ ใบที่เมืองสะเมิงนั้นหมดอายุไปแล้ว ๒ ใบ ที่จริงแล้วตอนที่บริษัทต่าง ๆ ที่เขามายื่นขอประกวดราคาที่จะเข้ามาเขา หรือ เขามารวมทุนนะครับ ขอประทานโทษ ได้ทราบอยู่เป็นอันดีแล้วว่าประทุนบัตรใบไหนจะหมดอายุเมื่อไร การที่จะมาออกกันตอนหลังวาประทุนบัตรหมดอายุไปแล้ว จึงไม่อยากจะเขามารวมทุน ไม่อยากจะเขามารวมกิจการนั้น จึงเป็นสิ่งที่ไม่ควรจะขอมาพาดพิงเป็นครั้งแรกในเรื่องนี้ แล้วเดี๋ยวอีกหลายครั้ง ที่กระผมอยากจะหยิบยกขึ้นมาให้มันชัด ๆ และ ค.ร.ม. อนุมัติไปเมื่อ ๒๕ มกราคม ๒๕๒๘ นั้น ท่านประธานครับ แต่มันย้อนกันอยู่นิดหนึ่งคือ เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๒๘ ก่อนที่ ค.ร.ม. ยังไม่อนุมัติ นะครับว่าให้ยกเลิกได้ นั้นแหละ กระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศอีกฉบับหนึ่งแล้ว ทั้ง ๆ ที่ ค.ร.ม. ยังไม่อนุมัตินะครับว่าให้ยกเลิกได้ ประกาศอีกฉบับหนึ่งเชิญชวนบริษัทที่สนใจเขามายื่นข้อเสนอในการที่จะโอน (ขาย) ประทุนบัตรขององค์การเหมืองแร่ ที่เมืองสะเมิงจังหวัด เชียงใหม่อีกเหมือนกัน ก็โอ้แปลกเดี๋ยวก็นึกขึ้นได้ว่ายังไม่ได้รับอนุมัติจาก ค.ร.ม. นั้น

แต่ละครั้ง วันที่ ๓ มกราคม ก็ออกประกาศเชิญชวนช้อนกันเข้าไปอีก อันนี้กระผม
 อยากจะหยิบยกขึ้นมาว่าประกาศเชิญชวนวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๒๔ ของกระทรวง
 อุตสาหกรรมนั้นมีความไม่ถูกต้อง อยากจะหยิบยกขึ้นมา ก็คือว่าระเบียบสำนักนายก
 ใต้เขียนไว้ชัดเจนว่าระเบียบสำนักนายกกว่าด้วยการจำหน่ายกิจการ หรือหุ้นที่ส่วน
 ราชการหรือรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าของ พ.ศ. ๒๕๐๔ นะครับ ใต้เขียนไว้ชัดเจนในข้อ
 ๔ ว่า การจำหน่ายกิจการหรือหุ้นของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ในกรณีดังต่อไปนี้
 ต้องไปรับอนุมัติในหลักการจาก ค.ร.ม. เสียก่อนจึงจะดำเนินการต่อไปได้ (๑)
 กิจการหรือหุ้นที่จัดจำหน่ายมีมูลค่าตามงบดุลเกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ
 ประกาศวันที่ ๓ มกราคม เรื่องที่จะเชิญชวนบริษัทเข้ามาโอน หรือขายประธานบัตร
 ขององค์การเหมืองแร่ นั้นซึ่ง เป็นรัฐวิสาหกิจยัง ไม่มีมติคณะรัฐมนตรีอื่นไหนออกมาและครับ
 มติคณะรัฐมนตรีที่จะออกเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคมนั้นก็เพื่อให้ยกเลิกสัญญา ที่จะเชิญชวน
 เอกชนมาร่วมทุน แต่มติคณะรัฐมนตรีที่จะให้อนุมัติออกประกาศ ขายประธานบัตรได้นี้
 เท่าที่กระผมมีข้อมูลอยู่ยังไม่มิตติคณะรัฐมนตรีทั้งกล่าว แต่กระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้
 ออกประกาศเชิญชวนออกไปแล้วเมื่อวันที่ ๓ มกราคม และในการออกประกาศเชิญ
 ชวนนั้นมีรายละเอียดอีกข้อหนึ่งที่คือว่ามีผู้เข้ามาประมูล ๒ ราย ที่เหมืองสะเมิง
 นี้แต่ละครั้ง มีผู้เข้ามามี ๒ ราย แล้วก็มีอีกบิลอีก ๑ ราย แต่ว่าที่เหมือง
 สะเมิง ๒ รายนั้น ก็มีผู้ยื่นเงินจองไขเสีย ๑ ราย เงินไขก็บอกว่าต้องยื่น
 ประธานบัตรแปลงเขียว แต่มีอีกเจ้าหนึ่งมายื่นที่จะขอเข้ามาซื้อประธานบัตรทั้ง ๓
 แปลงซึ่งมันผิดตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้ประกาศไป อันนี้มันก็ผิดข้อบังคับของ
 กว.เหมืองแร่ ซึ่งเป็นเจ้าของประธานบัตรว่า ถ้าหากว่าในการเข้ายื่นประมูลนั้นถ้า
 มีการเสนอเงินไข ไม่ถูกต้องตามรายละเอียดและรายการของการประกาศก็ยกเลิก
 การประกวดราคาครั้งนั้น แต่กระทรวงอุตสาหกรรมไม่ได้ยกเลิกการประกวดราคา
 อันนี้มาถึงขั้นนี้แล้วกระผมอยากจะหยุดไว้แค่นี้ก่อนว่า ท่านประธานก็คงจะแปลกใจ

หรือท่านเพื่อนสมาชิกกรมทั้งท่านคณะกรรมการก็คงจะแปลกใจว่า กระทรวงอุตสาหกรรม
 ทั่วไปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจเหล่านั้นได้มีการปรึกษาร่วมกับรัฐวิสาหกิจเหลา
 นั้นหรือเปล่า มีมติของคณะกรรมการขององค์การเหมืองแร่ ซึ่งเป็นเจ้าของ
 ประทานบัตรหรือเปล่า กรมก็อยากจะขอทราบเรียนว่า ไม่มี ไม่เคยมีมติหรือ
 ไม่เคยมีการปรึกษากับองค์การเหมืองแร่ในเรื่องนี้แต่อย่างใด ทั้ง ๆ ที่ท่านจะปล่อยให้
 ให้เอกชนเข้ามาร่วมดำเนินการในแปลงประทานบัตรขององค์การเหมืองแร่ ซึ่งเป็น
 เป็นรัฐวิสาหกิจก็ดี หรือจะเป็นการขายประทานบัตรขององค์การเหมืองแร่ ซึ่งเป็น
 รัฐวิสาหกิจก็ดี คณะกรรมการขององค์การเหมืองแร่ไม่เคยได้รับปรึกษาเรื่องนี้กับท่าน
 รัฐมนตรีว่าการแต่อย่างใดทั้งสิ้น การขอมติคณะรัฐมนตรีไปแต่ละครั้งแล้ว เอมติ คณะ
 รัฐมนตรีนั้นออกมาเพื่อมาบังคับคณะกรรมการเหมืองแร่ให้ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เป็น
 แนวทางปฏิบัติมาโดยตลอดตั้งแต่ต้น และต่อไปนี้กรมอยากจะขอทราบเรียนให้ท่าน
 ประธานไต่ถามว่า ทรัพยากรของประเทศไทย กรมได้เคยอภิปรายในที่นี้ไป
 แล้วว่าเป็นสิ่งที่กรมเชื่อว่ามีอยู่อุดมสมบูรณ์และมากพอที่จะทำให้ประเทศของเรา นี้
 ว่าจะรวยได้ในอนาคต แต่ผู้บริหารที่จะเข้ามาบริหารงานพัฒนาทรัพยากรนี้ครับคือปัญหาที่
 พวกเรากำลังประสบอยู่ทุกวันนี้จนกระทั่งวันนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ๒ ปีที่ผ่านมา การ
 ที่ให้ประทานบัตรเหมืองสะเมิง ขายตามทีออกประกาศเชิญชวนให้เข้ามาซื้อไปนั้นก็มียุ
 ่งเข้ามา แล้วก็ได้ให้ราคาที่จะทำการซื้อขายกันนั้น คือเอกชนที่จะเข้ามาซื้อในราคา
 ๑๖.๘ ล้านบาท ท่านประธานครับ การชำระเงินให้แก่รัฐบาลเพื่อแลกกับประทานบัตร
 ใบหนึ่งในราคา ๑๖.๘ ล้านบาทนั้น องค์การเหมืองแร่ซึ่งเป็นเจ้าของประทานบัตรเอง
 ได้ทำการศึกษา แล้วก็ให้มีข้อมูลตัวเลขแล้วว่าแร่ที่อยู่ในประทานบัตรอันนั้น มีมูลค่า
 ทั้งหมด ๒๗๐ ล้านบาท มีค่าทรัพย์สินซึ่งมีมูลค่าอยู่ในปัจจุบัน ๘.๕ ล้านบาท แต่
 กระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ไปออกประกาศเชิญชวนเอกชนให้เข้ามาซื้อประทานบัตร อัน
 นั้นแล้วก็ตกลงกันได้ในราคา ๑๖.๘ ล้านบาท ท่านประธานครับ เรื่องตลกก็คือ

เดือนกุมภาพันธ์ คือเดือนหนึ่งหลังจากที่ออกประกาศเชิญชวนนั้น ก็ยังไม่ได้ทำเรื่อง
อะไรออกมา เป็นชักเป็นจูงนะครับ แต่ว่าได้มีตัวเลขออกมาแล้วว่าตกลงที่จะขาย
ให้แก่บริษัทกึ่งกลวั้นในราคา ๑๖.๘ ล้านบาทนั้น วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ เดือน
หนึ่งต่อมา กระทรวงอุตสาหกรรมก็เสนอคณะรัฐมนตรีอีกให้รับของ การเหมืองแร่ทาง
ทะเลกับของการเหมืองแร่มกเข้าด้วยกัน แล้วคณะรัฐมนตรีอีกนั้นละครับทานประธาน
กึ่งมติเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ ว่าให้กระทรวงอุตสาหกรรม รับเรื่องนี้ไป
พิจารณาอีกครั้งหนึ่งที่จะมารวม ๒ องค์การนี้เข้าด้วยกันนะครับ โดยให้รับข้อสังเกต
จากคณะรัฐมนตรีไปเลยว่า ควรจะยุบของการเหมืองแร่เสีย ผมไม่ทราบจริง ๆ
ว่า ท่านรัฐมนตรีท่านไหนให้ความเห็นหรือให้ข้อสังเกตนี้ฝากท่านรัฐมนตรีรอบ กลับไปที่
กระทรวงว่าเป็นข้อสังเกตของ ค.ร.ม. นะครับ มติของ ค.ร.ม. เมื่อวันที่ ๒๖
กุมภาพันธ์ เขียนอย่างนั้นว่าให้ยุบของการเหมืองแร่เสียด้วย แล้วกระทรวง
อุตสาหกรรมเสนอไปใหม่เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๕ เสนอให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติ
ในการยุบของการเหมืองแร่เสียเลย ตามข้อสังเกตมติ ค.ร.ม. เมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์
พร้อมกับเสนอร่างพระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาวาดำเนินการจัดตั้ง องค์การ
เหมืองแร่ของเดิมไปเสียด้วย ค.ร.ม. ประชุมเรื่องนี้เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม
๒๕๒๕ ๓ ชาติภัย มานี่เองครับ ท่านประธาน รับหลักการในเรื่องนี้ ท่านประธาน
ครับ กระผมเฝ้าดูการปฏิบัติงานของรัฐมนตรีผู้นี้ในเรื่องนี้โดยเฉพาะมาพอสมควรด้วย
ความยุติธรรมและด้วยความรู้ความเข้าใจ แต่กระผมก็ยังไม่ว่าใจ และหาเหตุผลไม่ได้
จริง ๆ ว่าเพราะอะไรถึงต้องเล่นกันอย่างนี้ที่จะขายก็ดี ให้เอกชนเข้ามาที่ดี
หรือตอนสุดท้ายเอาเป็นขาย ทั้ง ๆ ที่ประกาศออกมานั้น ค.ร.ม. ยังไม่อนุมัติเลย
นะครับว่าให้ยกเลิกสัญญาารวมทุนนะ ไม่ทราบว่าไปจีบ ประธานบ้าง อันนี้เพราะอะไร

อันนี้เมื่อ ค.ร.ม. อันมิตมาเมื่อ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๔ นั้นนะครับ มันมีข้อตกลงอยู่นิด
 หนึ่งก็คือว่า ๒ อาทิตย์ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติเห็นชอบให้ยุบองค์การเหมืองแร่ไค่นั้น
 ๒ อาทิตย์ก่อนหน้านั้นครับ หรือ ๒ อาทิตย์ก่อนหน้านั้นคือ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน
 ๒๕๒๔ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอ ค.ร.ม. ว่าองค์การ
 เหมืองแร่นั้นมีเงินสดเหลือปลายงวปี ๒๕๒๔ นี้ประมาณ ๑๒.๖๙ ล้านบาท และเป็น
 ความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติว่า ฐานะการเงินของ
 องค์การเหมืองแร่ อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดีมีเงินสดหมุนเวียนเพียงพอ แลการดำเนินงาน
 กระฉับไม่ทราบวาคณะรัฐมนตรีจะงงหรือเปล่าวาทานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
 อยู่นะครับ เสนอเรื่องเข้าไปให้อนุมัติครั้งแล้วครั้งเล่า ยกเลิกมติอันแรกโยง
 อันนี้ก่อนอันโน้นมันทำความสับสนกระผมเองก็สับสนต้องนั่งคุ้ยให้ถี่ ๆ เรียงวันที่กัน
 ให้เหมาะ ๆ นะครับถึงจะรู้ว่าอะไรมันเป็นอย่างไร เกิดขึ้นกับประธานบัตร อันนี้ของ องค์การ
 เหมืองแร่ ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของรัฐบาล ว่าท่านรัฐมนตรีผู้นี้กำลังพยายามทำอะไร
 อยู่ครับ และคณะรัฐมนตรีก็อนุมัติกันจริง เสนอดีหนีก่อนมิตกันจริงเลย ก็อยากจะขอ
 กราบเรียนท่านประธานว่า ความความเป็นธรรมและควยเหตุควยผล ซึ่งกระผมถือ
 เป็นแนวปฏิบัติมาตลอดที่อยู่ในสภานี้ กระผมรอฟังเหตุผลและกระผมก็ได้รับเหตุผล
 ก็อยากจะขอกราบเรียนให้ท่านประธานทราบว่า ได้มีการสอบถามกันไปยังคณะรัฐมนตรี
 ถึงเหตุผลว่า เพราะอะไรถึงจะต้องยุบองค์การเหมืองแร่ ถึงจะต้องขายประธานบัตร
 ขององค์การเหมืองแร่ออกไปในราคาคงกลาวนั้น แล้วก็มีคำตอบมานะครับ ฉายเช่น
 ของท่านรัฐมนตรีผู้นี้ที่เรียนไปยังท่านเลขาธิการคณะรัฐมนตรีลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๒๔
 พร้อมกับขมวดท้ายในประโยคสุดท้ายว่า ขอให้ทำความเข้าใจกับท่านที่กราบเรียน ว่าพณฯ
 นายกรัฐมนตรี เพื่อโปรดทราบควย เหตุผล กระทรวงอุตสาหกรรมได้พิจารณาแล้ว
 ขอเรียนมาเพื่อโปรดทราบดังนี้ ก็อ้างมาละครับว่าตั้งแต่ ๒๖ กุมภาพันธ์ คณะรัฐมนตรี
 ได้มีข้อสั่ง เกล้าว่าให้ยุบองค์การเหมืองแร่ อันนี้ท่านรัฐมนตรีผู้นี้ก็ถือเป็นจุดเริ่มต้น ของการ

กำหนดงานทั้งหมด แล้วก็อ้างต่อไปด้วยว่า โดยที่องค์การ เมืองแร่อำเนินกิจการ
 ขาดทุนหากปรับปรุงการดำเนินงานโดยรวมกันองค์การ เมืองแร่ทางทะเล เป็น
 รัฐวิสาหกิจเดียวกันก็จะทำให้รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นใหม่ต้องขาดทุนไปด้วย จึงควรจะ
 ยุบเลิกองค์การ เมืองแร่เสีย นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่เรียนท่านเลขาธิการนายกณะครับ
 แล้วก็ต่อมาก็คือเขียนอีกว่า องค์การ เมืองแร่บริหารงานประสมการขาดทุนมากกว่ามีกำไร
 ท่านประธานฟังให้ทีละครับ เขียนไปอีกว่า องค์การ เมืองแร่จะประสมกับการ
 ขาดทุนยิ่งขึ้น เป็นเหตุให้รัฐจะต้องแจกจ่ายเงินงบประมาณส่วนหนึ่งไปจนเจือ ซึ่งใน
 สภาพเศรษฐกิจเช่นปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยให้กระทำได้อีกต่อไปก็มีเหตุผลอีก รัฐบาลมี
 นโยบายแน่วแน่ที่จะลดจำนวนรัฐวิสาหกิจลงให้เหลือน้อยที่สุด ทั้งนี้เพื่อลดภาระของ
 รัฐบาลที่จะต้องนำเงินงบประมาณมาจนเจือรัฐวิสาหกิจเหล่านั้น การที่กระทรวง
 อุตสาหกรรมจะยุบองค์การ เมืองแร่ไปก็ไปเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลดังกล่าวข้างต้น
 ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ของการยุบองค์การ เมืองแร่โดยเร็ว หากปล่อยทิ้งไว้นานเท่าไร
 ก็จะมีสิ่งเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายเท่านั้น และรัฐบาลก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะโอบอุ้ม ค่าจุน
 รัฐวิสาหกิจที่ขาดทุนเช่นนั้นต่อไปอีกได้ ท่านประธานครับ องค์การ เมืองแร่มิราย
 ละเอียดยกเกี่ยวกับบัญชีกำไร ขาดทุน ให้ ส.ค.ง. ตรวจสอบและเซ็นชื่อกันมาทุกปี ๆ
 ดำเนินกิจการมาแล้ว ๔๐ กว่าปีนะครับท่านประธาน มีบัญชีกำไร ขาดทุน มีการ
 กำไรมาโดยตลอด ยกเว้นเพียง ๓ ปีเท่านั้นเอง ซึ่งเป็นช่วง ๆ ที่เศรษฐกิจทาง
 แร่ดิบไม่ดี มีอยู่แค่ ๓ ปี ใน ๔๐ กว่าปีนั้นองค์การ เมืองแร่ทำกำไรให้แก่รัฐบาลและ
 ส่งเงินเข้ากระทรวงการคลัง เป็นรายได้ของแผ่นดินมาโดยตลอด นอกไปจากนั้น
 องค์การ เมืองแร่ตั้งแต่ตั้งมาไม่เคยใช้งบประมาณแผ่นดินเลยแม้แต่บาทเดียว ไม่เคย
 ต้องอาศัยการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐบาลเลย ตรงกันข้ามมีกำไรและสร้างรายได้
 ให้แก่รัฐบาลมาโดยตลอด แม้แต่ในปี ๒๕๒๖ และ ๒๕๒๗ ที่ยามมาสด ๆ ร้อน ๆ นี้
 ประธานครับที่ท่านรัฐมนตรีผู้ประกาศชื่อนี้ก็ได้ทำกำไรให้แก่องค์การ เมืองแร่ เฉพาะ

จากแปลงประธานบัตรนี้ในปี ๒๕๖๖, ๑๖ ล้านกว่าบาท ในปี ๒๕๖๗, ๑๓ ล้านกว่าบาท มีตัวเลขรายงานอยู่ชัดเจนที่ ส.ค.ง. ท่านประธานครับ นี่มันอะไรกันครับ เพราะอะไรท่านรัฐมนตรีถึงทำไปเช่นนั้น ค่ายเหตและค่ายผลค่ายความเคารพ ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ผมยังไม่ต้องการจะพูดว่า บริษัทที่เข้ามาเป็นผู้ซื้อนั้นเกี่ยวข้องกับพรรคของท่านรัฐมนตรีอย่างไร แต่ความจริงที่เฝ้าหาการอนุมัติของ ค.ร.ม. และการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยไม่มีการปรึกษาและไม่มีความเห็นชอบ ไม่มีการพิจารณาพร้อมกับคณะกรรมการขององค์การเหมืองแร่ เลย เป็นความจริงที่ผมต้องหยิบยกขึ้นมาพูดในที่นี้ ท่านนายกรัฐมนตรีเอง เคยได้รับจดหมายร้องเรียนหลายต่อหลายครั้ง ท่านประธานครับ ยังมีรายละเอียดอีกมากเหมือนกัน แต่มอง เวลาแล้วผมคิดว่าขออนุญาตผ่านหัวข้อนี้ไป ผมพร้อมที่จะลงไปลึกยิ่งกว่านี้ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีจะลุกขึ้นมาชี้แจง แล้วถ้าหากว่าผมยังมีข้อสงสัยก็พร้อมครับ ที่จะลงไปลึกยิ่งกว่านี้ให้ถึงรายละเอียดเลยว่า บริษัทที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปซื้อนั้น เขามีจดหมายถึงกระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคมว่าอย่างไร เขาเขียนไว้ว่าอย่างไร กระทรวงอุตสาหกรรมแจ้งเขาไปเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคมว่าอย่างไร ผมพร้อมที่จะทำเช่นนั้น

ในตอนนั้นผมอยากจะผ่านไปถึงหัวข้อที่ ๒ ท่านประธานครับ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสินแร่ทรัพยากรของประเทศ ซึ่งในฐานะคนไทยคนหนึ่ง ผมมีสิทธิ์ที่จะห่วงแทน เพราะนี่คืออนาคตของลูกหลานของประเทศไทยนะครับท่านประธาน ผมพูดแล้วในห้องประชุมนี้ว่าสินแร่ทรัพยากรนั้นแหละคืออนาคตของประเทศไทย ขอให้เอาใจใส่กันไว้ให้ดีเถิด มาถึงเรื่องนี้มาเมื่อตอนปลายปีที่แล้วครับ ท่านประธาน มีเหตุการณ์เกิดขึ้นครั้งหนึ่ง ผมก็ใจมากที่ท่านรองประธานนั่งอยู่ในที่นี้ ท่านรู้เรื่องนี้ดีกว่าผมเสียอีกในสิ่งที่ผมกำลังจะพูด ขอประธานไทย พูดไปท่านรองประธานอาจจะเบื่อ แต่พฤติกรรมและการกระทำของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ที่

เกี่ยวข้องกับการบุกรุกเข้าไปในแปลงคำขอประทานบัตรที่ ๑๑๗/๒๕ นั้นกำลังเป็นสิ่งที่
 อื้ออากันมากในภาคใต้และท้องประมณนี้เคยพูดถึงกันมาแล้ว ผมไม่ได้ต้องการจะตำหนิ
 ไม่ต้องการจะกล่าวหา ไม่ต้องการจะใส่ร้ายท่านรัฐมนตรีผู้ใดแต่อย่างใด มีการ
 ประชุมกันเมื่อคณะเรื่อแพชุกแรมมาพบท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ๓ ครั้ง
 ท่านเคยขอและท่านเคยให้บันทึกรายงานการประชุมแก่พวกผม ๑ ชุด ของการประชุม
 ๑ ครั้ง แต่มีการประชุมกันทั้งสิ้น ๓ ครั้ง เท่าที่ผมทราบก็มีอยู่ว่ามีเรื่อแพชุกแรมนี้เขา
 เข้าไปในคำขอประทานบัตรที่ ๑๑๗ พังให้ชัคนะครับ ไม่ใช่ประทานบัตรนะครับ
 เข้าไปในแปลงคำขอประทานบัตร ซึ่งคำขอประทานบัตรนี้เป็นคำขอประทานบัตร ของ
 บริษัทหนึ่ง เมื่อเขาไปแล้วเจ้าของประทานบัตร เขาก็ไม่พอใจ ก็เป็นของกรรมค้ำ
 มัณฑรพยากรของเขา มันสิ้นแรของเขาคตามกฎหมาย แต่เรื่อแพชุกแรมซึ่งไม่มีกฎหมาย
 คุมครองนั้น ขณะที่ได้รับอนุญาตจาก อมท. และ อสจ. อยู่แล้วให้ทำการถูกแร่ได้ใน
 ๕ แปลงทางภาคใต้อยู่ขณะนี้ครับ ก็วันใดคืนใดก็เข้ามาในแปลงของคนอื่นเขา ของ
 เอกชนเขาซึ่งพูดกันง่าย ๆ ก็คือแปลงนี้เรียกว่าคำขอที่ ๑๑๗ แล้วก็นำคุยกับท่าน
 รัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีก็เรียกเจ้าของประทานบัตร เจ้าของคำขอประทานบัตรมาพูด
 ตกลงกันว่าจะหาข้อยุติอย่างไร ท่านประธานครับ ในเรื่องนี้ผมอยากจะกราบเรียน
 ให้ทราบว่า ข้อยุติที่ท่านรัฐมนตรีผู้ไปร่วมเห็นพ้องและตกลงกันนั้น ผมอยากจะ
 กราบเรียนให้ทราบว่า เป็นสิ่งที่ขัดกับหลายต่อหลายเรื่อง ผมเชื่อว่าท่านประธานคณะ
 กรรมการ ป.ล.ร. ซึ่งท่านรองประจวบเป็นประธานอยู่เรื่องนี้ ผมเพียงแต่

ป.ล.ร. คือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การฉ้อฉลยักทำ
 แร่นำแร่หลบหนีออกนอกประเทศ (ภาคใต้)

๒๒๔

อยากจะหยิบยกขึ้นมาสั้น ๆ ๒, ๓ เรื่องให้เป็นที่ทราบกันอยู่ สำหรับสภาผู้แทน
 ราษฎร เคียงนี้ก็คือว่าไปตกลงกันว่าให้บริษัทเรือแพนดรา ซึ่ง เป็นปัญหาคาราคาซัง
 กันมาโดยตลอด ได้มีการอนุมัติผ่อนผันมาโดยตลอดถึง ๑๐ ครั้งแล้วนะครับ ใน
 ประวัติศาสตร์ ผ่อนผันกันมาตั้งกี่ครั้ง และทุกครั้งที่มีการตกลงกัน พวกเรือแพนดรา
 ที่ผิดกฎหมายจะตกลงทุกครั้ง เพื่อขอไปทีหนึ่ง เพราะว่าสินค้าของตกลงนั้นก็ขอต่ออีก ใช้
 กฎหมายลากกันไปต่อกันไป จนกระทั่งสุดท้ายนี้ขณะนี้ได้อนุมัติที่จะทำการกู้ไ้ได้ใน
 แปลงของ อสจ. และ อมท. แต่บังเอิญวันหนึ่งวันดีคืนดีเข้ามาที่ ๑๑๓ นี้แล้วก็เห็น
 ความสมบูรณ์ของสินแร่ ก็เลยแหกกันเข้าไปในนั้น ท่านรัฐมนตรีก็ควยเจตนาดีตามหน้า
 หักของทาน ก็เรียกทุก ๆ ฝ่ายมาตกลงกัน แต่ขอตกลงของท่านนั้นจะนำไปสู่ปัญหายิ่ง
 หนักขึ้นไปกว่าเก่าอีก ผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่า เขาตกลงที่จะให้พวกกลุ่มเรือ
 แพนดรา นั้นไปตั้งขึ้นมาเป็นบริษัท ตกลงที่จะให้คนกู้ไ้ได้ ๓ ปี ในคำขอประธานบัตร
 อันนั้น โดยให้เจ้าของประธานบัตรเป็นผู้รับซื้อแร่ทั้งหมด และท่านรัฐมนตรีก็ได้พูด
 ให้เขาฟัง ว่าจะต้องให้คณะกรรมการ ป.ล.ร. อนุมัติเพราะกระทรวงอุตสาหกรรม
 นะไม่มีอำนาจแต่ผู้เดียว ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่สิ่งที่ผมอยากจะขอนำมาหยิบยกให้ท่าน
 ประธานทราบก็คือว่าหลักการที่ท่านรัฐมนตรีได้ไปตกลงกับเขาไว้นั้น มันขัดกันเองกับ
 สิ่งที่ท่านรัฐมนตรีว่าการผู้นี้ได้กระทำไปหยก ๆ ก็คือว่าคำขอประธานบัตรนั้น ท่านรัฐมนตรี
 ผู้นี้ได้ออกประกาศเป็นนโยบายเมื่อ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๓ ว่าจะระงับการออก
 ประธานบัตรทั้งหมด ในระยนั้นไว้อ่อน ๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๓ จนกว่าจะมีคำสั่ง เป็น
 อย่างอื่น เพราะสถานการณ์ราคาดีบุกในตลาดโลกไม่เอื้ออำนวย ประกาศวันที่ ๒๔
 ตุลาคม ๒๕๒๓ เขียนไว้ชัด จะต้องระงับการออกประธานบัตรไว้เป็นกรณีชั่วคราวจน
 กว่าสถานการณ์ดีบุกโลกจะดีขึ้น อันนี้ท่านก็ไปชนคอของตัวเอง ซึ่งท่านวางไว้ว่าจะ
 ไม่อนุมัติให้มีการออกประธานบัตรอีก แต่ท่านก็บอกว่าท่านจะออกประธานบัตรให้ ให้
 ตกลงกันว่ากู้ไ้ได้ ๓ ปีนะ แล้วก็ให้ผู้ที่ เป็นเจ้าของประธานบัตรนั้น เป็นผู้รับซื้อแร่จาก

แปลงนั้นแต่ผู้เดียว มันทำได้อย่างไรครับ ท่านประธานครับ ประเทศไทยตราบดีที่
 ยังเป็นสมาชิกภาคีกับโลกอยู่ละก็ต้องมีการจัดสรรโควตากัน ประเทศไทยได้รับมา
 ก็ไปจัดสรรต่อแก่ผู้ที่มิใช่ประธานบัตร ค่าของประธานบัตรที่ ๑๑๙ ไม่มีสิทธิ์ได้รับโควตา
 อย่างไม่เห็นด้วย จากกรมทรัพยากรธรณีเพราะยังไม่มีสภาพเป็นประธานบัตร ถ้าหาก
 ว่าอนุญาตให้เขาเข้าไปดูค่ากัน แล้วก็ให้เจ้าของประธานบัตรนั้นซื้อแร่ทั้งหมดออกไป
 ไล่ตามข้อตกลงที่เขาได้ไว้แล้ว มันก็รายงานการประชุมไว้ชัด อะไรจะเกิดขึ้น
 ครับ เจ้าของประธานบัตรได้เป็นผู้มีสิทธิ์รับซื้อแร่ทั้งหมดไป แล้วเขาเอาไปขายที่
 ไหนครับท่านประธาน เขาไม่มีโควตาที่จะไปขายโรงกลึงเลย เพราะกรมทรัพยากร
 ไม่ได้กำหนดไว้เนื่องจากเขาไม่ใช่ประธานบัตร การที่ไปเปิดช่องโหว่ไว้อย่างนั้น
 เจ้าของประธานบัตรก็ใจดีเหลือหลาย บอกผมรับซื้อทั้งหมดดูค่าได้เท่าไรในแปลงของ
 ผม ผมรับซื้อทั้งหมด ถามนึกเคยครับ เอาไปขายที่ไหน เงินที่จะไปจ่ายเรือแพ
 ดูแร่ เพื่อซื้อแร่มาใช้ใหม่ครับ แล้วเอาแร่ นั้นไปขายใครครับ ที่จะทำรายได้กลับ
 มาคืนมาสู่เจ้าของประธานบัตรนั้น ปัญหาของเรือแพดูแร่เถื่อน ซึ่งนำไปโยงกันกับ
 ปัญหาการลักลอบแร่ออกนอกประเทศนั้น ท่านรองประจวบทราบดี ท่านคณะกรรมการ
 ป.ล.ร. ทราบดี ท่าน ศ.ป.ร.* ทุกท่านทราบดี ว่ามันมีความเกี่ยวพันกัน
 อย่างไร แต่มันก็ไม่เข้าใจว่าทำไมท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ถึงไป
 เปิดช่องให้นำไปสู่ปัญหาซึ่งหนักอึ้งกันไปอีก ในขณะที่หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐสถานนั้น
 กำลังพยายามกันอยู่เต็มความสามารถที่จะแก้ปัญหาการลักลอบแร่ ออกนอกประเทศ
 ท่านประธานครับ อันนี้เป็นสิ่งหนึ่ง

เรื่องที่ ๒ และอีกอย่างหนึ่งซึ่งท่านนายกรัฐมนตรี ก็เป็นห่วงนัก
 เป็นห่วงหนาและเคยถึงกับออกประกาศคำสั่งของท่านเอง โดยเน้นไปให้ระวังถึงสิ่งที่

*ศ.ป.ร. คือศูนย์ปฏิบัติการป้องกัน และปราบปรามการลักลอบทำแร่
 และนำแร่หลบหนีออกนอกประเทศ (ภาคใต้)

มลภาวะจะไปกระทบกับสิ่งแวดล้อม ท่านประธานครับ เรือแพดุกดำแรจะไปดูที่ไหน
 ก็ยกกันไปแท่นไป แล้วไขกุญแจเข้ามาขึ้นนั้น ไม่เคยที่จะต้องไปทำการตามขั้นตอน
 ของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรอกครับ ไม่ต้องไปทำรายงาน
 การรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมอะไรทั้งสิ้น เรื่องนี้ผมได้เคยพูดไปแล้ว ว่าผู้ที่เขา
 กระทำถูกกฎหมายและต้องการทำถูกกฎหมาย เขาต้องปฏิบัติตามประกาศของสิ่ง
 แวดล้อมนี้ แต่เรือแพดุกแรไม่ต้องนะครับ เนื้อหาที่ท่านรัฐมนตรีกิติ เจริญ
 ประธานมตรกิติ เรือแพดุกแรตัวแทนที่มาพบกันนั้น ไม่เคยพูดถึงเรื่องนี้โดย
 อันนี้เป็นเรื่องที่ ๒ และจนวันนั้นครับ คณะ ป.ล.ร. ก็ยังไม่ได้อนุมัติเท่าที่ผมทราบ
 มาแต่มันมีเกร็ดเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็อยากจะนำมาให้ท่านประธานได้รับทราบไว้ว่า มี
 ความไม่ค่อยชอบมาพากลของท่านรัฐมนตรีผู้นั้นในเรื่องนี้อยู่ก็ถือว่า รู้กันอยู่แก่ใจแล้วว่า
 คณะเรือแพดุกแรนั้นเป็นนโยบายแล้วก็พยายามปราบกันมาหลายรัฐบาลแล้ว รัฐบาล
 แล้วรัฐบาลแล้วก็ผ่นกันมาโดยตลอด แต่รู้สึกว่าจะจะได้ผลพอสมควร เพราะ
 เมื่อหลายต่อหลายปีนั้นมีประมาณ ๒,๐๐๐ ลำ เคี้ยวนี้ถอยกันมา ๕๐๐, ๓๐๐ เหลือ
 ๑๐๐ กว่าลำแล้วนะครับ ท่านประธาน ถ้าหากว่าช่วยกันดำเนินการต่อไปให้เป็น
 เรื่องเป็นราวขึ้นจะดีขึ้นอีก แต่แทนที่จะเป็นอย่างนั้นกลับไปส่งเสริมให้เขาตั้งกันเป็น
 บริษัทขึ้นมาเลย มันอะไรก็ครับ ท่านประธานครับ ในเรื่องนี้ผมอยากจะกราบเรียน
 เกร็ดไว้อีกเล็กน้อยว่า ผมเชื่อว่าอันนี้ท่านประธาน ป.ล.ร. คือท่านรองประจวบ
 ทราบดีและคงยังจำได้ ว่าท่านรัฐมนตรีผู้นั้นได้พบกับตัวแทนคณะเรือแพดุกแร เมื่อ ๒๑
 มกราคม แล้วมีข้อตกลงอะไรกันอย่างไรที่ผมเรียนไปให้ทราบแล้ว ก็ขอให้ท่านประธาน
 ป.ล.ร. ให้เรียกประชุมด่วนเลยเรียกประชุมด่วนที่สุดเลย ซึ่งประธาน ป.ล.ร.
 ก็ไม่ปฏิบัติตามท่านบอกว่าไปประชุมกันวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ก็ได้ตามปกติ อันนี้ป็นันะครับ
 เมื่อ ๓, ๔ เดือนมานี้เอง แล้วก็ท่านรัฐมนตรีก็ไปพบกับคณะเรือแพดุกแร่อีก เมื่อ
 ๒๐ กุมภาพันธ์แล้วก็ไปบันทึกส่งไปขอให้รองอธิบดีคนหนึ่ง ติดต่อกับท่านรองประจวบ

ซึ่งเป็นประธาน ป.ล.ร. ว่า ในประชุมกันวันที่ ๒๖ ไค้ใหม่ แล้ววันที่ ๒๖
วันอังคารจะให้ ค.ร.ม. อนุมัติเลยที่จะออกประธานบัตร ที่จะอนุญาตให้พวกนั้นเข้า
ไปทำคุกคำแร่ไค้ ซึ่งท่านประธาน ป.ล.ร. ก็ไม่เห็นชอบด้วยอีก ท่านรอบอกให้
ไปประชุม ๖ มีนาคมกันเสียเลย ผมก็ไม่เข้าใจว่า ทำไมพวกที่ผิดกฎหมายหน่วยงาน
ของบ้านเมืองหลายฝ่ายกำลังพยายามจะปราบปรามให้มันหมดไป ท่านรัฐมนตรี
ถึงไค้เปิดประตูแล้วก็เร่งเกมเหลือเกินให้เป็นถูกกฎหมายขึ้นมา แล้วก็นำไปสู่ความไม่
จบสิ้นต่อไปอีกไม่รู้กันไปเท่าไร แต่พวกที่เข้าปฏิบัติตามกฎหมายอยู่ มีเรื่องแฉ่งหนึ่ง
มานะครับมีโน้ตมานิดเดียว ก็คือว่าโรงงานที่เข้าปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย และเขา
กำลังจะขายนั้นเขาขอร้องเรียนเข้าไปในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
เป็นประธานคณะกรรมการนโยบายอุตสาหกรรมสิ่งทอ นั้น ผมอยากจะกราบ
เรียนว่าท่านรัฐมนตรีครับเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖ คณะกรรมการนโยบาย
อุตสาหกรรมสิ่งทอได้เคยเรียนกับท่านรัฐมนตรีว่า โรงงานที่ผลิตผ้าผืนในประเทศไทย
นั้นเขาจะส่งให้กับโรงงานทำเสื้อผ้าสำเร็จรูป มันเสียเปรียบโรงงานจากต่างประเทศ
เพราะว่าโรงงานที่ผลิตผ้าสำเร็จรูปเพื่อส่งออกต่างประเทศนั้น ถ้าซื้อผ้าผืนจาก
ต่างประเทศเข้ามา แล้วส่งออกเป็นผ้าสำเร็จรูปทั้งหมดไม่ต้องเสียภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น
ทั้งเข้าและออก แต่ว่าโรงงานผลิตผ้าผืนในประเทศไทยถ้าหากว่าจะป้อนผ้าผืน ให้กับ
โรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปนั้น ต้องเสียภาษี ๖ เรื่อง ๓ เรื่องนั้น ไค้เคยร้อง
เรียนท่านรัฐมนตรีในฐานะประธานกรรมการนโยบายอุตสาหกรรมสิ่งทอ ว่าขอให้ช่วย
ขอให้ลดยกเลิกภาษีเหล่านั้นไปเสียไค้ใหม่มันจะได้มีความเสมอภาคว่า ถ้าจาก
โรงงานต่างประเทศเข้ามาผ้าจากโรงงานในประเทศไทย ป้อนโรงงานทำเสื้อผ้า
สำเร็จรูปไม่ต้องเสียภาษีเหมือน ๆ กันไค้หรือไม่ จนกระทั่งวันนี้ยังไม่มีมาตรการ
อันนี้จะช่วยเหลือโรงงานอุตสาหกรรมผ้าผืนนี้ออกมา ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นโรงงานที่
ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายนะครับ อันนี้เป็นเรื่องนิดเดียว

เรื่องที่ ๓ นะครับท่านประธาน ก็มีอยู่ว่าเมื่อประมาณต้นเดือนมีนาคม ๒๕๒๘ มีบริษัทหนึ่งมีหนังสือถึงกระทรวงอุตสาหกรรม ขอตังโรงงานผลิตโพลีสไตรีน (Polystyrene) : ท่านประธานครับ อันนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งผมก็ได้ติดตามมาและด้วยความยุติธรรมผมไปหาข้อมูลมาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ต้องการจะหยิบยกเรื่อง ชุ่ย ๆ ขึ้นมากล่าวอะไรทั้งสิ้น คือบริษัทนี้ได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรมขอตัง โรงงานผลิตโพลีสไตรีน แล้วก็ปรึกษาของท่านรัฐมนตรีเองละครับ ก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมส่งควรวาจา ว่าให้ส่งเรื่อง ไปหา รือ บี.โอ.ไอ. (B.O.I.) เขา หรือคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเขาเสียก่อน แล้ว วันที่ ๑๔ เมษายน กระทรวงอุตสาหกรรมก็ทำเรื่องตามไปที่ บี.โอ.ไอ. หรือ กรรมการส่งเสริมการลงทุนคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือ บี.โอ.ไอ. ก็ตอบ มาเมื่อ ๑๔ มิถุนายน ว่าคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนนั้น ได้ให้ส่งเสริมไปกับอีก บริษัทหนึ่งและได้วางไว้เป็นมาตรการและเงื่อนไขให้กับบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมด้วยว่าจะยังไม่ส่งเสริมให้ตั้งโรงงานอื่นขึ้นแข่งขัน ในระหว่างที่บริษัทนั้น ยังมีกำลังผลิต ไม่เต็มที่ตามที่บริษัทได้ตั้งไว้และได้มีหนังสือมาเมื่อวันที่ ๑๔ นั้นได้ขอให้กระทรวง อุตสาหกรรมรับทราบไว้ควรวาจาไปครวมนี้อให้ไปในทำนองเดียวกันว่า ให้เป็นนโยบาย เดียวกันว่า อยาอนุญาตให้มีโรงงานผลิตโพลีสไตรีนเกิดขึ้นอีก ท่านประธานครับ บันทึกรหรือหนังสือของ บี.โอ.ไอ. ฉบับนั้นท่านปลัดกระทรวงก็เสนอท่านรัฐมนตรี ว่า การบอก บี.โอ.ไอ. เขาเขียนมาอย่างนั้น ทางท่านปลัดกระทรวงก็เชื่อว่า กระทรวง อุตสาหกรรมก็ยังไม่สมควรอนุญาตให้ตั้งโรงงานผลิตโพลีสไตรีน ได้ เพื่อให้สอดคล้อง กับนโยบายของ บี.โอ.ไอ. ซึ่งเขาก็มีกฎหมายรองรับอยู่แล้ว อันนี้เองก็มี หมายเหตุของท่านปลัดกระทรวงบอกว่า ท่านรัฐมนตรีได้สั่งให้รองอธิบดีคนหนึ่งไปทำการ ศึกษา มา เพื่อมาเปรียบเทียบข้อมูล ท่านประธานครับ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ท่านรองอธิบดีผู้นั้นก็เสนอผลของการศึกษาให้กับท่านปลัดกระทรวง ท่านปลัดกระทรวง

แทนที่จะโยนให้ท่านรัฐมนตรีว่าการ ก็ส่งไปให้กองเศรษฐกิจ สรุปผลของการศึกษา กลับขึ้นมา แล้วกองเศรษฐกิจก็เสนอกลับขึ้นมา แล้วท่านปลัดกระทรวงก็แห่งส่งไปให้ท่านรัฐมนตรีว่าการ ท่านรัฐมนตรีว่าการทำอะไรครับ เพราะว่าข้อเท็จจริงของ รองอธิบดีคุณเสนอมาขึ้นมาะไม่ผ่านอธิบดีตามสายงานนะครับ เสนอมานมาที่ท่าน ปลัด ท่านปลัดก็ส่งให้กองเศรษฐกิจทำเสนอเรื่องตั้งแท่นกันขึ้นมาแล้ว เสร็จแล้วก็ เสนอท่านรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีก็บอกว่า ไอ้ที่มีบริษัทมาขออนุญาตตั้ง โรงงานนั้นนะ เห็น สมควรอนุมัติได้ เขียนไปอย่างนั้นด้วยลายมือของท่านรัฐมนตรีเอง ท่านประธานครับ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม และ ๑๓ นะครับ ท่านรัฐมนตรีอนุมัติไปอย่างนั้น วันที่ ๑๓ กรกฎาคม และ ๑๓ บี.โอ.ไอ. ก็ยังยืนยันมาอีกว่า บี.โอ.ไอ. ยังให้ความคุ้มครองแก่โรงงานนั้นอยู่ตามเงื่อนไขที่ส่งเสริมที่ให้ไปแล้ว อันนั้นผมอยากจะ กราบเรียนว่าตัวเลขการศึกษา ความต้องการของไฟฟ้าไถร์ในประเทศไทยนั้น ละ เป็นตัวปัญหา แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม มีตัวเลขอะไรก็ตาม ทาง บี.โอ.ไอ. เขาก็มีตัวเลขของเขา ทำไมท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรม ซึ่งนั่งอยู่ในคณะกรรมการ บี.โอ.ไอ. ไม่นำเรื่องนี้เข้าไปถกเถียง และหาข้อยุติกันในคณะกรรมการ บี.โอ.ไอ. ละครับ ทำไมมาอนุมัติให้ตั้งออกไปอีก โรงหนึ่ง ผมไม่ไ้รู้เรื่องและไม่รู้จักกับโรงงานใด ๆ ทั้งสิ้น ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ แต่ผมกำลังพุกในหลักการ ปัญหานี้เคยเป็นปัญหาซึ่งล่ากันออกมาแล้ว เกี่ยวข้องกับ สถานทูต เกี่ยวข้องกับรัฐบาลต่างประเทศมาแล้ว ท่านประธานจำได้หรือไม่ครับ เรื่องคอมเพรสเซอร์ (Compressor) จำได้หรือไม่ครับ ก็อุตสาหกรรมเคมี กับ ชนโย ทะเลาะกันเป็นปี เรื่องแบบนี้กำลังจะนำไปสู่ปัญหา เช่นนั้นอีกนะครับท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีในฐานะรองประธาน บี.โอ.ไอ. ท่านทำได้ นำตัวเลขและข้อมูลของ ท่านเขาไปชนกับตัวเลขของ บี.โอ.ไอ. ท่านอาจกลัวเลข ๑.๓.๗. ท่านอาจกลัวเลข สัตตัก (Study) ที่โน่นที่นี้ ก็เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ทำไมไม่หา กลับมารวบรวม

๒๖๔

อนุมัติกันเคย เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๒๙ บิ.โอบ.โอบ. เขาก็ยังเดินต่อไปว่า
 เขาให้ความคุ้มครองโรงงานที่เขาให้การส่งเสริมไปแล้ว กระทรวงอุตสาหกรรมก็
 อนุมัติออกมาอีกโรงหนึ่ง ท่านประธานครับ นี่คือนโยบายที่ออกมาด้วยเหตุด้วยผล ไม่ใช่
 เขาใจว่า ทำงานอย่างนี้แก้ปัญหาหรือสร้างปัญหา ทุกเรื่องที่ผมได้พูดมาแล้วนี้
 ๓ เรื่องแล้ว ยังไม่มีเรื่องไหนเลยที่นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ของอุตสาหกรรมใน
 ประเทศไทย นำไปสู่ความมั่งคั่ง นำไปสู่ผู้ที่ฝึกกฎหมาย จะได้มีความเฟื่องฟูกันขึ้น
 มา

เรื่องที่ ๔ ครับ ท่านประธาน ผมอยากจะขอกราบเรียน ๒ เรื่อง
 สุดท้ายนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความไม่คอยจะชอบมาพากลสักเล็กน้อย ไม่ใช่
 เรื่องยาวเลยครับ นิดหน่อยเท่านั้นเอง

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภา
 ผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณกรครับ อีก ๒ เรื่องนะครับ

นายกร ทักษะรังสี (นครราชสีมา) : ครับนึกถึงจะครับ

ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่ขัดข้อง แต่พยายามให้

รวบรัดหน่อยครับ

นายกร ทักษะรังสี (นครราชสีมา) : ครับ ผมขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะว่า ยังเหลืออีกกระทรวง

หนึ่งนะครับ

นายกร ทักษะรังสี (นครราชสีมา) : ครับ จะ ๔ พุ๊บแล้วครับ

คือเรื่องนั้นมันมีอยู่ว่า ทางกระทรวงอุตสาหกรรมนะครับ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม
 เอง ก็ได้ออกประกาศที่จะเชิญชวนบริษัทวิศวกรที่ปรึกษามา เพื่อให้ดำเนินงานสำรวจ

และศึกษาความเหมาะสมในการออกแบบอ่างน้ำ เพื่อการอุตสาหกรรมนี้ครับ
 ท่านประธานครับ ผมก็ขอรวบรัดนะครับ เพื่อน ๆ สมาชิกเราร่วมกันเหลือเกิน ก็
 มีบริษัทนี้เข้ามา ๕ บริษัทด้วยกันครับ แล้วทางกรมโรงงานอุตสาหกรรมเองก็ได้
 ไปเชิญคอกเตอร์ ศาสตราจารย์ จากข่วงนอกมานะครับ เข้ามา เป็นประธานรับ
 ของ เพื่อจะยืนยันในคว้ามถูกต้อง และความสะอาดบริสุทธิ์ ท่านคอกเตอร์ท่านนั้น
 ศาสตราจารย์ผู้นั้นก็ได้ตั้งคะแนนครับ ตามหลักวิชาการ ท่านรัฐมนตรีช่วยจิรายุ
 ใจก็ได้มีการให้คะแนนกันในการ โพรโพซอล (Proposal) หรือข้อเสนอของ
 บริษัท ๕ บริษัท ที่นี้สิ่งเหล่านี้ละครับ เมื่อให้คะแนนกันแล้วก็เสนอไปตามขั้นตอน
 ทั้งหมด คะแนนก็ออกมาว่า บริษัทหนึ่งได้คะแนนสูงสุดเขามีคะแนนละครับ คะแนนเต็มมี
 ราคา ๕๐ คะแนน บุคลากร ๒๐ คะแนน ผลงาน ๑๐ คะแนน แผนงาน ๓๐ คะแนน
 รวมแล้วเป็น ๑๐๐ คะแนน บริษัทที่ได้รับคะแนนสูงสุดคือ ๕๐ คะแนนนั้น ทางคณะ
 กรรมการนะครับ ซึ่งประธานกรรมการเป็นศาสตราจารย์มีจากคนนอก เข้ามาก็เสนอ
 เข้าไปให้ท่านอธิบดีกรมโรงงานนะครับ เพราะวงเงินนั้นอยู่ในอำนาจของอธิบดีกรม
 โรงงานที่จะอนุมัติได้ แต่เงินล้านกว่าบาท ๕ แสนกว่าบาทอะไรเท่านี้เอง แต่เรื่อง
 นี้ท่านอธิบดีกรมโรงงานได้เขียนไว้เป็นบันทึกถ่ายอักษรไว้ว่า ผมก็ไม่เข้าใจนะครับ
 ขออนุญาตเนื่องจากผมเองก็เคยมีประสบการณ์ในงานราชการกระทรวงนี้ พอสมควร
 เขียนว่าในเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น ได้บัญชาว่าต้องให้ท่าน
 เห็นชอบเสียก่อน ก่อนที่อธิบดีจะอนุมัติให้รายใหม่ได้เป็นยุทธในการประมูล นี่ก็
 คือความไม่เข้าใจท่านประธานครับเมื่อแห่งขึ้นไปแล้ว ก็เสนอไปให้ท่านรัฐมนตรีอนุมัติตาม
 บัญชาจริง ๆ แล้วท่านก็แห่งอนุมัติลงมา แต่ท่านไม่ได้ให้บริษัทที่ได้คะแนนสูงสุดนะ
 ได้ชนะการประมูลครับ ท่านกลับไปให้อีกบริษัทหนึ่งซึ่งได้คะแนนเป็นที่ ๒ แล้วท่าน
 ก็ให้เหตุผลว่า มันถูกกว่าเจ้าแรกทั้ง ๕ แสนกว่า สมควรให้บริษัทได้คะแนนที่ ๒ ได้
 แต่ท่านประธานครับบริษัทที่ได้คะแนนที่ ๒ มีมี ๒ บริษัทนะครับ ท่านเลือกบริษัท

ที่แพงกว่าไม่ได้เลือกบริษัทที่ได้คะแนนที่ ๒ ราคาต่ำสุดหาบไม่ได้เลือกบริษัทนั้น ท่าน
ไปเลือกบริษัทที่ได้คะแนนที่ ๒ แต่ราคาแพงกว่า แล้วท่านก็อ้างว่าท่านเขียนด้วย
ลายมือของท่านเองนะครับว่า ถูกกว่ารายที่ ๑ ถึง ๔ แล่นกว่าบาท อันนี้ท่านทำไม
ไม่ดูอีกบริษัทหนึ่งจะครับ ตารางคะแนนที่ประธานคณะกรรมการ และคณะกรรมการ
เขียนกันมายาวเหยียดเสนอท่านนั้นเขาได้ยืนยันว่า บริษัทที่ท่านเลือกคะแนนที่ ๒
แต่ไม่ใช่ที่ ๒ ราคาต่ำสุด ราคาต่ำสุดที่ ๒ ยังมีอีกบริษัทหนึ่งซึ่งท่านไม่ได้เลือก
ผมก็ไม่มีเวลาพอใกล้ ๆ ๔ โมงแล้วที่จะบอกว่าเป็นใครกันแน่ แล้วใครอยู่ใน
บริษัทนั้นบ้าง ขอผ่านไปนะครับเรื่องที่ ๔

เรื่องที่ ๕ เรื่องสุดท้ายนะครับท่านประธานครับขออนุญาตจริง ๆ ว่า
อะ ผมว่าผมไม่ต้องพูดเรื่องนี้ดีกว่า อยากจะพูดอีกอันหนึ่งดีกว่า เมื่อสักเพื่อน
สมาชิกฝ่ายมากคือวามารถการรัฐวิสาหกิจที่ท่านรัฐมนตรีผู้ดำเนินการมานั้น ผมได้
หยิบยกตัวอย่างขึ้นมาอันเดียว คืออันเมื่อสักไปแล้ว คือเรื่องเกี่ยวกับองค์การ
เหมืองแร่ซึ่งได้สร้างความฮือฮาขึ้นมาในหมู่การอุตสาหกรรมเหมืองแร่ จนกระทั่ง
ทุกวันนี้ครับ แล้วรวมทั้งเรื่องเรือแพกุดแรด้วย ซึ่ง ป.อ.ร. ก็ยังค้างกันอยู่
กับอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่อง เกี่ยวกับการที่ท่านรัฐมนตรีผู้ปกครองให้เข้าโรงงาน องค์การ
สารส้มไปนะครับ ท่านประธานครับ ซึ่งผลมันออกมาจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ได้พิสูจน์มา
แล้วว่า รายได้ของรัฐขาดได้รับจากค่าเช่าองค์การสารส้มที่ให้บริษัทเอกชนเขา ไปนั้นมัน
ไม่มาก คือขอโทษ คือมันน้อยกว่ารายได้ขององค์การสารส้มเคยทำให้แก่รัฐ ข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ จากผลที่ให้รัฐบาลให้เช่าองค์การสารส้มไปนั้น ทำให้เดี๋ยวนี้
ผู้ซื้อสารส้มคือการไฟฟ้าภูมิภาคและการไฟฟ้านครหลวงนั้น ต้องซื้อสารส้มในการ
ประมูลแต่ละครั้งนั้นในราคาที่สูงขึ้นกว่าเดิม อันนี้เป็นความจริงซึ่งขอให้เช็คได้จาก
ผู้ซื้อนะครับ คือ ๒ เจ้านั้นและอีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า ท่านประธานคงจำได้ว่า เมื่อปี
๒๕๒๖ ฮือฮาขึ้นมาครับเรื่องสูตรผงซักฟอก จำได้ไหมครับได้ออกมาจากการออกมา

จะเปลี่ยนสูตรผงซักฟอกอย่างโน้นอย่างนี้ เกือบ ๒ ปีแล้ว เกิดอะไรขึ้นครับ
 ท่านประธาน เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๔ เมื่อ ๒, ๓ อาทิตย์ผ่านมานี้เอง
 ประกาศของสำนักงานมาตรฐานออกมาอีกแล้ว ยกเลิกแล้วครับ จะยกเลิกประกาศ
 อันนั้นอีกแล้ว. จะกลับไปอย่างไรยังไม่มีใครทราบประกาศ ผมมีสำเนาอยู่ที่
 เขียนว่าเมื่อออกมาเมื่อ ๒๕๒๖ มาตรฐานผงซักฟอกนั้น บัดนี้คณะกรรมการมาตรฐาน
 ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเห็นสมควรยกเลิกและกำหนดมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
 ผงซักฟอกเสียใหม่ ซึ่งจะต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกาขึ้นใหม่ในลำดับต่อไป กำลัง
 จะเปลี่ยนไปแล้วไม่รู้ เปลี่ยนกลับไปอย่างไรหรือเปลี่ยนไปอย่างไรอีก
 ละครับโรงงานอุตสาหกรรมผู้ผลิตผงซักฟอกก็ดี โรงงานอุตสาหกรรมผลิตผงซักฟอกก็ดี
 เขาจะคิดอย่างไรกับท่านรัฐมนตรีผู้ เขาคิดว่าท่านรัฐมนตรีผู้ มีความรอบคอบ
 ไหมครับ. เขาคิดว่าท่านรัฐมนตรีผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตไหม เขาคิดว่าท่านมีความรู้
 ความสามารถในเรื่องที่ท่านทำหรือเปล่า ท่านประธานครับ เรื่องทั้งหลายนั้นขอ
 เรียนให้ทราบด้วยความจริงใจว่าผมเข้าไปหลอกลวงเรื่องด้วยความซื่อจริงจากท่านสมาชิก
 รอบ ๆ นี้และโดยความเคารพในท่านรัฐมนตรีนะครับ ขอบใจอีกครั้งหนึ่งผมก็มีความ
 นับถือท่านเป็นการส่วนตัว แต่ทั้งหมดที่พูดไปในวันนี้ ชุมเพราะผมมีความจริงใจต่อ
 เครื่องแบบที่ผมใส่อยู่นี้ครับ ขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะครับ

นายปิยะ อังกินันทน์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ปิยะ อังกินันทน์ จากเพชรบุรี พรรคชาติประชา-
 ธิปไตย คือตัวกระผมเองนั้นเป็นพรรคชาติประชาธิปไตย เป็นพรรคที่สนับสนุนรัฐบาล
 อยู่การที่กระผมจะอภิปรายอะไรโดยมารยาทของนักการเมืองแล้วก็ไม่ควรที่จะอภิปราย
 แต่กระผมมีข้อมูลบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับรัฐมนตรีอุตสาหกรรมในพรรคกระผมที่เคารพ
 จากทั้งนอกประเทศและในประเทศ กระผมจะไม่อภิปรายนะครับ กระผมจะพูดคำ

อภิปรายของกรรมไว้ให้กับท่านประธาน แล้วท่านประธานจะส่งไปให้ท่านรัฐมนตรี
ผู้เกี่ยวข้องก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่งครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าเช่นนั้นผมขอเชิญท่าน
รัฐมนตรีชี้แจงครับ ตามข้อของใจของท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้ว ๓, ๔ ท่าน

นายอม วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่าน
ประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายอม วสุรัตน์ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ขอเรียนชี้แจงในการบริหารงานในกระทรวงอุตสาหกรรม -
กรรมของกรรมให้ท่านผู้มีเกียรติในสภาอันทรงเกียรตินี้ได้ทราบ ในขณะที่กรรมได้รับ
พระบรมมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้มาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น กระผมได้คิดอยู่เสมอว่ากรรมจะต้องพยายามทำทุก
สิ่งทุกอย่างที่กรรมสามารถจะทำได้ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศให้เจริญและ
ทัดเทียมกับต่างประเทศที่พัฒนาแล้ว กระผมได้คิดคำนึงอยู่เสมออยู่ตลอดเวลาเหมือนกัน
ว่า ประเทศไทยเราเป็นประเทศที่ยากจน เป็นประเทศที่กำลังพัฒนา มีคนว่างงาน
เป็นจำนวนมาก การที่จะสร้างงานให้เขาทำได้นั้น การสร้างโรงงานต่าง ๆ เชื้อ
เชิญให้คนมาสร้างโรงงานต่าง ๆ นั้น ก็เป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยคนว่างงาน ก็ได้คิด
ต่อไปว่าจะทำอย่างไรดีผู้ที่มาลงทุนเขาดังจะเป็นที่พอใจเขา เราต้องการทั้งเงิน
ที่จะนำเข้ามาในประเทศ เราต้องการความรู้เทคโนโลยีของเขาที่จะมาคอย ๆ สอน
ให้คนของเรา เพราะฉะนั้นก็ได้ทำทุกอย่างที่สามารถทำได้ แล้วทำด้วยบริสุทธิ์ใจ
ว่า เชื้อว่าการกระทำนั้นทำเพื่อประโยชน์ของบ้านเมืองจริง ๆ กระผมขอกราบเรียน
ท่านประธานว่า อันแรกที่ทำคือความมักได้ถูกคนขนานนามอยู่เสมอว่า การมาติดต่อนาย
ราชการนั้นจะต้องใช้เวลา เสียเวลามากต่าง ๆ นานา ทำให้เขาเบื่อนายต่าง ๆ
นานา ชั้นแรกที่ทำสำหรับผู้ที่มาติดต่อนั้น คือ ลดจากชั้นตอนที่เคยเป็นอยู่ประมาณ ๔๕
วัน ในการขออนุญาตตั้งโรงงานนั้นให้เหลือมันไม่เกิน ๗ ถึง ๑๐ วัน ซึ่งกรรม

ถ้ายอมรับสมาชิกสภาอันมีเกียรตินี้ได้ อันนี้กระผมพูดถึงโรงงานที่ไม่มีปัญหา ข้อที่ ๒ ถ้าโรงงานใดที่จะต้องติดต่อกับหน่วยราชการอื่น ยกตัวอย่างเช่น ติดต่อกับกระทรวง เกษตร ของกรมป่าไม้กระทรวงเกษตร หรือสร้างโรงงานอาหารเด็ก สำหรับ ต้องติดต่อกับสำนักงานอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุขอย่างนั้นละก็ ที่กระทรวง อุตสาหกรรมที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเดี๋ยวนี้ เราได้จัดศูนย์บริการขึ้นแล้วโดยได้ เชื้อเชิญดูแลของหน่วยราชการต่าง ๆ ที่จะต้องติดต่อนั่งอยู่ที่กระทรวงอุตสาหกรรม ก็ให้ความสะดวกกับผู้มาลงทุนว่า แทนที่เขาจะต้องไปวิ่งไปตามโรงงาน ตามหน่วย ราชการต่าง ๆ เองแล้ว เดี๋ยวนี้เขาไม่ต้องไปแล้ว แล้งงานที่ต้องติดต่อกับหน่วยงาน ต่าง ๆ นี้ซึ่งเคยใช้เวลา ๖ เดือนถึง ๑ ปี ๑ ปีครึ่งขึ้นไป เดี๋ยวนี้ใครในระยะลงมา เหลือเพียง ๕๐ วัน กระผมขอกราบเรียนต่อไปรับทราบประธานที่เคารพ บอกว่า ในการขออนุญาตทำเหมืองก็ ทั้งโรงงานต่าง ๆ ก็ดีในต่างจังหวัดก็ดี นี่กระผมพูด เมื่อคืน รายงานจะเรียนให้ทราบถึงว่า ในกรุงเทพมหานครเท่านั้นเอง ในต่าง จังหวัดเราก็ขยายกิจการศูนย์บริการนี้ไปถึง ๕๖ จังหวัดแล้ว แล้วจะมีเพิ่มเติมไปให้ ครอบคลุมทุกจังหวัดในประเทศไทยนี้ในเวลาไม่นานนี้ครับ ในสมัยก่อนที่ผู้ที่จะประกอบการ เหมืองแร่จะต้องใช้เวลาอย่างน้อยที่ ๓๒๗ วันในการขออนุญาต ทั้งแต่นายอำเภอ ขึ้นไปจนถึงจังหวัดจนถึงผู้ว่าราชการต่าง ๆ นานา เขามาตามหน่วยราชการต่าง ๆ นานา หนักก็โคลงไปเหลือประมาณ ๑๓๒ วันถึง ๒๔๗ วัน ที่กระผมกราบเรียนนี้ ไม่ได้กราบเรียนมากด้วยตนเอง กราบเรียนมาตามผลของการที่เราได้เชิญเจ้าหน้าที่ของ หน่วยราชการต่าง ๆ มาว่า เราจะลดขั้นตอน ลดเวลาต่าง ๆ นานาลงไปอย่างไรนั้น ซึ่งเมื่อทำพวกนี้ต่าง ๆ นานาขั้นตอนแล้วเราก็ได้ประกาศให้กับผู้มาลงทุนให้เขารับ เขาก็พอใจแล้วก็มีการลงทุน ทานประธานครับ กระผมเอาตัวเลขปีที่แล้ว เพราะ ปีนี้กระผมไม่ได้นำมา ตัวเลขปีที่แล้วก็มีโรงงานที่มาขออนุญาต เฉพาะที่กรมโรงงาน นี้ประมาณ ๕,๐๐๐ ถึง ๖,๐๐๐ โรงงานในหนึ่งปี เป็นเงินประมาณ ๑๕,๐๐๐

ถึง ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท ในการลงทุน ได้ว่าจ้างงาน ๖๐,๐๐๐ ถึง ๘๐,๐๐๐ คน
ในปีที่แล้วเข้าไป อันนี้ไม่ใช่กระแสมามากๆอะไรต่ออะไรต่าง ๆ เพราะมีท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติก็อยากจะถามว่า กระแสนี้ได้มีนโยบายใดทำอะไรบ้าง ในขณะที่มา
อยู่ที่กระทรวงอุตสาหกรรมนี้ กระแสนี้มีความจำเป็นที่จะต้องกราบเรียนให้ทราบรับ
ทึ้นในด้านการลงทุนใหญ่ ๆ ทั่วไป ก็เราพยายามส่งเสริมให้มีการลงทุน สำหรับ
โรงงานที่ต้องใช้ผลิตภัณฑ์ทางเกษตรนี้เขาเรียกว่า อะโกร อินดัสตรี (Acro-
industry) นั่นเป็นอันที่เราปรารถนามากที่สุด ข้อที่ ๒ คือมาก็คือว่า ลงทุน
เพื่อการส่งออกซึ่งเราก็มักวิชาการต่าง ๆ นานา เราคิดว่าเราคุยกันต่าง ๆ นานา
แล้วอะไรที่โรงงาน อะไรที่ประเทศไทยยังไม่มี เราก็เชิญเขาลงทุน อีก
อันหนึ่งคืออันที่ ๓ ที่กระแสนี้กำลังกราบเรียนนี้ โรงงานต่าง ๆ ที่ประเทศไทยยัง
ไม่มีนี้ เราก็เชิญเขาลงทุน แล้วเป็นผลงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่บัดนี้
ประเทศไทยเราจะมีอุตสาหกรรมเรือและอุตสาหกรรมขนาดไม่ต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ ตัน ประเทศไทย
เป็นประเทศเอกราชมาหลายร้อยปีแล้ว ไม่มีอุตสาหกรรมของตัวเอง มีก็อยู่เล็ก ๆ
อย่างกอก คอคกิง (Bangkok - docking) สามารถซ่อมเรือประมาณ ๒,๐๐๐
ตันเศษเท่านั้นนะครับ อันนี้ก็เชิญให้เขาเข้ามา เรือต่าง ๆ ที่เดินถึงแม้จะเป็น
เรือไทยก็ดี เรือเทศก็ดี ที่เวลานี้ขนส่งสินค้าเข้าและออกประเทศไทย ในแม่น้ำ
เจ้าพระยานี้มีหนึ่งประมาณ ๓,๐๐๐ กว่าเที่ยว เรือพวกนี้ประเทศไทยจะต้องเสียเงิน
ตราออกไปซ่อมที่ฮ่องกง ที่สิงคโปร์ หรือบางทีต้องไปไกลถึงญี่ปุ่น กระแสนี้ขอกราบ
เรียนว่าอีกไม่เกิน ๓ ปีข้างหน้า ทางสำนักงานส่งเสริมการลงทุน ได้ส่งเสริมอุตสาหกรรม
เรือไปแล้ว อุตสาหกรรมเรือนี้จะต่อเรือได้จะเริ่มขนาดเล็กตั้งแต่ ๓๐๐, ๔๐๐, ๕๐๐ ตัน
ขึ้นไป และในการซ่อมเรือนั้นสามารถจะซ่อมเรือจนถึงขนาด ๒๐,๐๐๐ ตันครับ อีก
อันหนึ่งที่อยากจะถามว่าเวลานี้เราทราบแล้วเหลือเกินเวลาช้าแล้ว ไม่มีโรงงานที่ทันสมัย
ที่ซ่อมกลายน้ำไทเกอร์ของเราต่าง ๆ ก็ใช้ไม่ได้ ก็ได้ข่าวประกาศไปให้ผู้ที่สนใจ

แล้วก็ไปขอจัดส่ง เสริมก็มีผู้มาขอส่งเสริมแล้ว ๒, ๓ ราย อันนี้ก็คงยังไม่ใหญ่พอใน
 ความต้องการของกระทรวงอุตสาหกรรมนั้นต้องการโรงงานฆ่าสัตว์ที่ใหญ่ ที่ถูกรับรอง
 โดยทางประเทศ ถ้าเรามีโรงฆ่าสัตว์ที่ใหญ่แล้วก็ถูกไฮจีนิก (Hygienic) ก็
 ทางสุขภาพแล้วนะครับ ท่านประธานครับ ปัญหาของหมูราคาก็ขึ้น ๆ ลง ๆ นี่ เกี่ยว
 เกี่ยวนั้นหมูราคาแพง ผู้บริโภคก็โอดครวญ หมูราคาถูกก็โอดครวญต่าง ๆ นา
 นา ปัญหาหนักอกของรัฐบาลนี้อันนี้ก็หายไปนะครับ นอกจากเนื้อหมูที่เราจะฆ่าแล้ว
 ก็บริโภคกันในประเทศแล้ว ยังมีโรงงานต่อเนื่องทำไส้กรอก ทำหมูแฮม ทำหมู
 กระป๋อง เอาหนังไปทำรองเท้า ไปทำกระเป๋าต่าง ๆ นานา ซึ่งกระผมไม่จำเป็นต้อง
 กราบเรียนในรายละเอียดในที่นี้ไว้ครับ กันแหละครับ งานที่ท่านได้เห็น
 อีกอย่างหนึ่งที่ไก่อ่าขึ้นไปคือว่ามีการผูกกันมากครับ ท่านประธานครับ เรื่องรถยนต์
 เราได้เสียบุคลากรค่า ซึ่งเมื่อเขาผูกกันถึง ๔๕,๐๐๐ ล้านบาท ใน ๔๕,๐๐๐ ล้าน
 นั้น เป็นการส่งรถยนต์เข้ามาถึง ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ส่วนใหญ่แล้วมาจากญี่ปุ่น
 นะครับ เพราะฉะนั้นก็เป็นหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมอีกนั่นละ ที่จะไปสนับสนุน
 ส่งเสริมโรงงานที่เขาสามารถผลิตชิ้นส่วนของรถยนต์ได้ แล้วเราก็เอาชิ้นส่วนนั้นมา
 ตรวจสอบว่าคุณภาพมันใช้ได้ไหม มันเทียบเท่ากับมาตรฐานของญี่ปุ่นไหม เทียบ
 เทียบกับมาตรฐานของยุโรปไหม เมื่อมันเป็นอย่างนั้นแล้ว เราก็เอาคนมา ๒ จำพวก
 คือพวกหนึ่งก็คือสมาคมผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ อีกพวกหนึ่งก็เป็นสมาคมผู้ประกอบการรถยนต์
 กระทรวงอุตสาหกรรมนี้ทำหน้าที่เป็นคนกลาง นั่งพยายามชี้แจงให้เขารวมมือกันผลิต
 เพื่อลดการขาดดุลการค้าของเรา กระผมมีความยินดีที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า
 ชิ้นส่วนที่เราใช้มาแต่ก็ค่าบรรพ์ ๔๕ เพอร์เซ็นต์ เกียวนี่ได้เปลี่ยนไปแล้วครับ
 ท่านประธานครับ เรามีประวัติไปถึงปี ๒๕๓๐ เมื่อปี ๒๕๒๔ จะต้องใช้ ๕๐
 เพอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๒๕ จะต้องใช้ ๖๐ เพอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๓๐ ต้องใช้ ๘๐ เพอร์เซ็นต์
 ของชิ้นส่วนที่ทำในประเทศ มันก็เหลืออีก ๓๐ เพอร์เซ็นต์เท่านั้น ที่เราจะพัฒนาต่อไป

แล้วเราก็จะได้ชื่อว่าประเทศไทยนี้เราสามารถที่จะผลิตรถยนต์ได้ อันนี้กระผมก็ขอกราบเรียนให้ท่านผู้มีเกียรติได้ทราบเพียงคร่าว ๆ นะครับ ที่อื่นอันหนึ่งอย่างที่ว่ากระผมเคยกราบเรียนนะครับว่า ประเทศไทยนี้เป็นประเทศที่กระผมถือเสมอครับเป็นประเทศที่ยากจน เราได้เชิญชวนผู้ที่รู้จัก เพื่อนฝูงต่าง ๆ นานา ให้พยายามใช้ของไทย ให้พยายามประหยัด เพราะถ้าเราไม่ประหยัด เราไม่ใช้ของไทยบ้านเมืองเราก็มีหวังจะลำบากไปอีกไม่กี่ปีข้างหน้า เว้นแต่เชลยที่งานประดาน้ำที่เคราฟ เป็นโชคชะตาของประเทศไทยครับ เราได้สำรวจแอ่งแก๊ส และเจอน้ำมันนะครับ แก๊สเคียวนี้เราสามารถนำขึ้นมาได้วันละ ๓๕๐ ลูกบาศก์คิวบิกฟุตต่อ ๑ วัน ๑๐๐ ล้านลูกบาศก์คิวบิกฟุตเท่ากับ ๑๗,๐๐๐ บาเรล ของน้ำมันดิบ นอกจากนี้เรานำคอนเดนเซท (Condensate) ซึ่งภาษาไทยเรียกว่า แก๊สเหลว นี้มาขึ้นมาอีกวันละ ๑๕,๐๐๐ บาเรลต่อ ๑ วัน แล้วก็ทำแพ่งเพชรที่ลานกระบือ ที่บ่อสิริกิติ์นั้น อันนี้สามารถที่จะผลิตน้ำมันวันหนึ่งถึง ๒๒,๐๐๐ บาเรล แล้วเมื่อเร็ว ๆ นี้ กระผมเชื่อว่าท่านผู้มีเกียรติในห้องนี้คงได้ฟังวิทยุว่าเราได้อุดขึ้นมากับ ๑๐ ล้านบาเรลแล้ว ซึ่งสามารถจะประหยัดเงินได้ถึง ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท รัฐบาลไทยก็ได้กำหนดหลวง ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ครึ่งของ ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ก็เท่ากับได้ประมาณเกือบ ๕๐๐ ล้านบาท เวลานี้บริษัทปิโตรนอยล์ ซึ่งเป็นผู้พบแก๊สธรรมชาติอันนั้น ก็ได้มาแจ้งให้กระผมทราบว่าสามารถจะนำแก๊สขึ้นมาได้วันละ ๑๐๐ ล้านคิวบิกฟุต ซึ่งเขาได้เชิญให้ท่านนายกไปทำพิธีเปิดในวันศุกร์ที่ ๒๑ เดือนนี้ ที่บ่อเรียกว่าบ่อปลาทองและบ่อสตูล ๒ บ่อนะครับ เมื่อเอา ๓๕๐ มาบวกด้วย ๑๐๐ เป็น ๔๕๐ มาบวกคอนเดนเซท ซึ่งจะเป็นประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าบาเรลต่อวัน บวกด้วยน้ำมันที่ลานกระบืออีก ๒๒,๐๐๐ บาเรล ต่อวัน เราก็จะได้ ถ้าเปลี่ยนมาเป็นน้ำมันดิบทั้งหมดเราก็ได้น้ำมันดิบประมาณ ๑ แสนบาเรลเศษต่อ ๑ วัน ใน ๑ วันนี้ประเทศไทยใช้น้ำมันดิบประมาณ ๒๒๐,๐๐๐ บาเรล ในขณะที่เรายังไม่สามารถจะพบแก๊สได้นะครับ เราก็ต้องสั่ง เป็นเงินตราต่างประเทศเข้ามาเสียเงินรัฐบาลถึง ๖๖,๐๐๐ ล้านบาท ประมาณนะครับ ตัวเลขประมาณ ราคาน้ำมันขึ้น ๆ ลง ๆ เมื่อเราสามารถพบน้ำมันธรรมชาติอย่างนี้กับแก๊สธรรมชาติอย่างนี้แล้ว กระผมกราบเรียนแล้วว่าเมื่อรวมกันแล้ว มันเป็นน้ำมัน

ประมาณ ๑ แสนบาทต่อ ๑ วัน แล้วกระผมก็กราบเรียนท่านประธานว่า เราสามารถจะประหยัดเงินตราของเราได้ปีละประมาณอีก ๑ แสนล้านบาท นอกจากนั้นเมื่อกระผมได้มาทำงานที่กระทรวงอุตสาหกรรมใหม่ ๆ กระผมก็ได้ตัดสินใจเซ็นสัญญา แล้วถึงแจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบว่ากระผมได้เซ็นให้แล้ว กระผมต้องกราบเรียนท่านสมาชิกด้วยว่า ใจกระผมมันร้อน แล้วนึกว่าที่กระผมทำนั้นมันไม่ออกไม่มีใน ไม่มีบนไม่มีล่างต่าง ๆ นานา ถ้ามันจะผิดกระผมก็ต้องรับผิดชอบ กระผมได้เซ็นสัญญา แอร์บอร์น เซอร์เวย์ (Airborne Survey) ซึ่งไม่มีการเจรจากันนาน ไม่มีการเซ็นกันแคนาดา ให้เขามาสำรวจทั่วทั้งหมคในประเทศไทยยกได้เรือบินบินสูงจากพื้นดินประมาณ ๓๐๐ เมตร แล้วบินคู่กัน ห่างกันประมาณ ๑๐ เมตร บินเพื่อจุดได้ตะวันออกตะวันตก บินเป็นตารางแล้วก็มีเครื่องสั้นสะ เพื่อบอกว่าตรงไหนมีแร่ มีแร่เล็กน้อยแค่นั้น ในประเทศไทยเรานี้ะครับ แล้วเราก็เอาพวกนั้นออกมา แล้วก็ต้องมีคนเดินป่าเข้าไป ไปหาโบริง (Boring) สำรวจอีกทีว่าเป็นแร่อะไรกระผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าเมืองไทยที่เราได้เคยไปเคยเป็นแหลมทองนั้น เป็นแหลมทองจริง ๆ มีทรัพยากรมากมายในประเทศของเรา ในการทำแอร์บอร์น เซอร์เวย์ นี้จะใช้เวลาทั้งหมดประมาณ ๔ ปี แต่เด็กบินนี้ ๔ ปี แล้วมาถอดรหัส แล้วก็คนไปสำรวจจะใช้เวลาอีกประมาณ ๑ ปี ถ้าเราใช้คนเดินป่าอย่างที่เราเคยทำกันเป็นประจำตั้งหลายสิบปีมาแล้วนี้ ต้องใช้เวลาทั้งหมด ๖๐ ปี ถึงจะรู้ว่าประเทศไทยเรามีอะไร กระผมก็ได้ตัดสินใจแล้วทำอันนี้ลงไป แล้วเวลานี้กำลังบินอยู่ได้ปีกว่าแล้วนะ ครับ แล้วกระผมขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า ท่านประธานคงทราบที่เราได้พบทองคำที่ปราจีนบุรี และที่ยะลา ๒ แห่ง กระผมประกาศไป ๒ แห่ง ก็เป็นที่สนใจเป็นที่ที่ใจแก่ประชาชนคนไทยที่อยู่ในประเทศไทยว่า บ้านเมืองเรานี้มันเป็นบ้านเมืองที่น่าอยู่ เรามีทรัพยากรทั้งหมด วันนี้ต่อหน้าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายในสภาแห่งนี้ กระผมจะขอประกาศให้ท่านทราบว่ายังมีอีก ๓ แห่งแล้วพบทองคำพร้อมทั้งทองคำขาว เว้นแต่กระผมคงบอกกับท่านไม่ได้ว่ามันอยู่ตรงไหน เพราะว่ามันจะยุ่งกันใหญ่ กระผมบอกท่านกว้าง ๆ ได้ว่าที่ลพบุรีแห่งหนึ่ง ที่ลำปางแห่งหนึ่ง อีกแห่งหนึ่งที่ปราจีนบุรีเหมือนกัน นี่ผมก็นำเรื่องนี้มาเรียนให้ท่านทราบ อีกอันหนึ่งที่

กำลังทำกันอยู่ แล้วก็เวลานี้กำลังมีการถกเถียงกันเล็กน้อย เพราะเราจะต้องลงทุน
ในการสำรวจอีกประมาณ ๑๓.๖ ล้านดอลลาร์อเมริกัน เพื่อตั้งไฟลด์ แพลนท์
(Pilot plant) เพื่อหาแร่โปแตช ซึ่งเป็นแร่ตัวหนึ่งของแร่ปุ๋ย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสรพันธุ์ มีอะไรครับ

นายสรพันธุ์ ชินวัตร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ

กระผม สรพันธุ์ ชินวัตร จากเชียงใหม่ พรรคชาติไทยครับ เหาที่เราถามมา

เราไม่ได้ถามเรื่องที่ท่านขอเลยนะครับ เวลาที่ถามมาแล้วนะครับ กรุณาขอให้

ท่านรัฐมนตรีตอบตามประเด็นที่ถามก็แล้วกันครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายอบ วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ผมก็

ขอโทษด้วยครับ ท่านประธานครับ ผมก็ไม่ได้ถามว่าผมมีนโยบายอะไรบ้าง แล้วก็

ไม่ได้ทำงานอะไรเลย ผมก็พยายามจะตอบให้ฟังแล้ว โดยใช้เวลานั้นที่สุดนะครับ

ถ้าอย่างนั้นผมจะข้ามไปนะครับ ท่านประธานครับ มีอีกอย่างหนึ่งถามเรื่องแร่ว่า

มันมีการลักลอบการนำแร่ กระทรวงอุตสาหกรรมไม่ได้ดูแลเลย ทำไมกระทรวง

อุตสาหกรรมถึงไม่ถอนตัวออกจาก - ไอ.พี.ซี. (I.P.C.) ที่เขาเรียกว่าภาคีบุก

โลกนะครับภาคีบุกสากล บุกโลกอะไรท่านเองนี่ครับ ในการลักลอบนี้ ท่านผู้มี

เกียรติก็ควรจะทราบแล้วว มันลักลอบทางทะเลเป็นส่วนใหญ่ครับ เราก็มี ป.ล.ร.

คอยดูแลอยู่ มี ค.ป.ร. คอยดูแลทางใต้อยู่ ทาง ๆ นานา ด้วยหลายอย่างครับ

เรือแพเราก็กู้เขาไม่ได้ครับ ทาง ๆ แล้วก็ต้องทะเลมันกว้าง เจ้าหน้าที่เราก็

จำกัด เว้นแต่ใครจะไปทางกองทัพบก ทางทหารเรือ ทางตำรวจ แล้วก็

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นก็พยายามทำเต็มที่ครับ ในเรื่องการลักลอบนั้น ผมก็อยากจะ

กราบเรียนตัวเลขว่าตัวเลขแร่ ในปี ๒๕๒๒ นะครับ ที่สิงคโปร์ พุคถึงสิงคโปร์

สิงคโปร์มีโรงงานถลุงแร่ ๑ โรง แล้วก็มีมาเลเซียมีโรงงานถลุงแร่ ๒ โรงครับ

ทางมาเลเซียมันได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เพราะว่าเขาจะไม่รับซื้อแร่ไปจาก

ประเทศไทย ถ้าไม่มีใบกำกับแร่ คือ กำกับเขาเรียกว่า เซอร์เทน ออฟ ออริจิน (Certain of Origin) คือใบกำกับถิ่นกำเนิด ไม่มีเขาจะไม่ซื้อ ส่วนทาง สิงคโปร์นั้นเขาก็คงจะบอกเราว่า ของเขาเป็นประเทศเสรี ทางรัฐบาลไม่สามารถจะไปบังคับอะไรกับเอกชนได้ เอกชนเขาชอบซื้ออะไรก็ซื้อ ผมจะเล่าเพียงสั้น ๆ ว่า ขณะนั้นมีตัวเลขอยู่ว่า ในปี ๒๕๒๖ นั้น ทางสิงคโปร์ซื้อไป ๑๖,๐๐๐ ตันนะครับ ในปี ๒๕๒๗ เมื่อปีที่แล้วเราซื้อลดลงเหลือ ๑๑,๐๐๐ ตันครับ แล้วก็ ๒๕๒๘ เหมือนกัน ๑๖,๐๐๐ ตันนี้ เป็นมูลค่า ๕,๕๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๒๗ นี้ มีมูลค่า ๖,๐๐๐ ล้านบาทครับ แล้วก็เนื่องจากมี พ.ร.ก. แร่ออกมาใหม่นั้นครับ ซึ่งเราสามารถจะยึดเรือได้ต่าง ๆ นานานี้ ผมก็เชื่อว่าจะทำให้การลักลอบน้อยลงไปมาก แล้วก็เพื่อเรื่องของท่าน ส.ส. คุณไพฑูรย์ โค้ชแจ่ว่า แร่มีราคาตกต่ำมันก็ตกต่ำทั่วโลก เป็นตัวเลขที่ถูกต้องที่ท่าน ส.ส. ไพฑูรย์ บอกว่าปีหนึ่งเราสามารถจะผลิตได้ถึง ๔๔,๐๐๐ กว่า ตันนะครับ เวลานี้เราได้รับโควตาเข้ามาเพียง ๒๕,๐๐๐ ตันเศษ หรือเท่ากับ ๑๔,๐๐๐ ตันแรก คือเมื่อลดลงแล้วเป็นแรกก็ ๑๔,๐๐๐ กว่าตัน ตัวเลขที่ท่าน ส.ส. ไพฑูรย์ มีนั้นถูกต้องแล้วนะครับ ที่นี้ก็พยายามแร่ที่มันเหลืออยู่เราจะทำอย่างไร ทางกระทรวงอุตสาหกรรม เราพยายามส่งเสริมให้ตั้งโรงงานถลุงแร่ขึ้นมาอีก ๓ โรงงานครับ เพื่อถลุงแร่ใช้ในประเทศ อันนี้ก็ไม่ต้องไปอยู่ในโควตา ไม่ต้องเสีย ไข่ ไม่ต้องไปอยู่ในโควตาครับ แล้วก็กำลังขอลดค่าภาคหลวงจากกระทรวงการคลัง เขาลงไปนะครับให้ตั้งโรงงานถลุงอันนี้ที่ไม่เสียโควตา อันนี้ก็จะมาใช้ทำฟิวเจอร์ (Futures) โซลเดอร์ (Solder) บรอนซ์ (Bronze) ต่าง ๆ นานา ถ้าอย่างนั้นผมขอตอบท่าน ส.ส. ปัญจะเพียงสั้น ๆ แล้วกันครับเห็นว่า ๔ ทุ่มแล้ว พูดถึงเรื่อง อ้อยเรื่องต่าง ๆ นานา พูดถึงเรื่องฟรีเมียมของโมลาส (Molasses) ๕๗ ล้านบาทยี่ท่านถามว่าเก็บไปแล้วเอาไปทำอะไร กระทบขอเรียนตอบว่าที่เก็บได้ ๕๗ ล้านบาทยี่ ทอมาราคาโมลาสสิส มันลดลงมาแล้วก็ไม่มีการส่งออก ด้วยการ

เจริญของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลที่กระทรวงอุตสาหกรรมนั้น เจริญกับฝ่าย
 โรงงานและกับทุกโรงงานก็มีสมาคมของเขาและกับ ของเขามีอยู่ ๒ สมาคมก็
 เจริญเขาก็ยอม เพื่อเห็นกับชาวไร่ เขาก็ยอมเพิ่มให้เป็น ๑๙๕ ล้านบาทเหมาให้
 ๕๙ ล้านบาท เราก็จะต้องส่งคืนเขาไป ส่งคืนเขาไปในการส่งคืนท่านก็สงสัยว่า
 ทำไมไม่ส่งคืนให้โรงงาน เพราะว่าเราไม่รู้ว่าเป็นโรงงานนั้นไม่ได้เป็นผู้ส่งออก ให้อ
 พรีเมียมเราเก็บมาจากผู้ส่งออกในการส่งกากน้ำตาลออกไป เพราะฉะนั้นก็ต้องคืนให้
 กับผู้ส่งออก และผู้ส่งออกนี้เราเองว่าโรงงานไหนเอากากน้ำตาลมาให้เขา เขา
 จะได้อคืนให้เขาคับ ส่วน ๑๙๕ ล้านบาทนั้นก็เอาไปเข้าในกองทุนอ้อย แล้วก็จ่ายให้
 อ้อยได้เป็นต้นละประมาณ ๙.๕๐ บาท ถึงเป็นอ้อยราคาต้นละ ๕๖๖ บาท แล้วท่าน
 ก็สงสัยว่าในการไปทำสัญญาซื้อขายนี้ทำสัญญาระยะ ๕ ปี แล้วรัฐมนตรีจิรายุก็เป็น
 คนไปเจรจาซื้อขายนี้ ผมขอเรียนว่าเป็นการเข้าใจผิด รัฐมนตรีจิรายุไม่ได้เดินทางไป
 ไป ผู้ที่ไปค้าขายและกับ คือโรงงานและชาวไร่ ๒ พวกนี้และกับไปด้วยกัน แล้วก็
 เจ้าหน้าที่ของราชการ เป็นคนกลางไปคุยไปเจรจาทำการซื้อขายกัน แล้วก็ในการซื้อ
 ขายเขาก็มีราคาโพสเตอร์ (Poster) ของเขามาทุกวันและกับเราก็จะต้องแจ้ง
 ราคา แล้วจะซื้อจะขายต่าง ๆ นานา ทั้งชาวไร่กับโรงงานต่าง ๆ นานาซึ่งเป็น
 เจ้าของอ้อยเจ้าของน้ำตาลนี้ เขานั่งอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่รัฐมนตรีจิรายุเขานั่งอยู่
 ตลอดเวลาเขาก็จะต้องบอกขายเวลานั้น ขายเวลานี้เท่าไรต่าง ๆ นานา อันนี้
 วิธีการที่ทำมา กระผมขอเรียนให้ท่าน ส.ส. ปัญจะไคกรูณาทราบ วันนี้เนื่องจาก
 ไม่มีเวลาจะพูดถึงรายละเอียดต่าง ๆ นานานั้น กระผมได้บอกรัฐมนตรีจิรายุแล้วว่า
 ขอให้แจ้งกับท่าน ส.ส. ปัญจะ ไคทุกเวลา ที่นี้ทางนี้เรงผมอยู่เรื่อยครับ ท่าน
 ประธานครับ กระผมก็ไม่รู้ทำอย่างไรคงตอบคุณกรไม่ได้ แต่เอาตอบสั้น ๆ ได้ไหม
 ครับ แล้วก็เรื่องอื่นก็ไปชี้แจงกันที่กระทรวงได้ ผมยินดีจะพบคุณกรทุกเวลา ไม่เอา
 ครับ ไม่เอา โอ.เค. อย่างนั้นผมขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปครับ เชิญท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์
 นะครับ มีท่านสุธี นะครับ ผมขอเรียนอย่างนี้ว่าอภิปรายอย่างไรก็มีเวลาให้ท่านรัฐมนตรี
 ได้ตอบบ้าง แต่ท่านรัฐมนตรีก็คิดว่าตอบจบก็คงจะไม่เกิน ๒๓.๔๕ นะครับ ผมคิดว่า
 ทุกอย่างก็จะเรียบร้อยในการดำเนินงานประชุมของสภาเรา เชิญครับคุณสุธีครับ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายสุธี
 ภูวนันท์ ส.ส. สุรินทร์ พรรคสังคมประชาธิปไตย ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียน
 ท่านประธานเสียก่อนว่าในการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นั้น
 กระผมจะพูดถึงนโยบายซึ่งทางรัฐบาลได้แถลงไว้เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ แต่
 อย่างไรก็ตามก็คิดว่าในการอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นั้น
 กระผมขอกราบเรียนว่าจะพูดถึงรัฐบาล จะพูดถึงถึงกระทรวงอื่นบ้าง เนื่องจากมี
 ความต่อเนื่องกัน ถ้าหากว่าจะพูดถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ กระผมไม่เชื่อว่
 การปฏิบัติงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้น จะกระทำไปโดยลำพังตนเอง
 โดยไม่อยู่ภายใต้เงื่อนโซ่ของพรรค แล้วก็โดยไม่อยู่ภายใต้การประนีประนอมหรือของคณะรัฐมนตรี
 และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๗ พรรค นายกรัฐมนตรี แม้พรรคฝ่ายค้านจะไม่ได้เป็นญัตติ
 ไม่ไว้วางใจท่านก็ตาม แต่ก็คล้าย ๆ กันเมื่อหยิกเล็บก็เจ็บเนื้อ แต่ก็เป็นที่น่ายินดีที่ท่าน
 นายกรัฐมนตรีได้มานั่งข้างตั้งแต่เช้าจนถึงบัดนี้ กระผมคิดว่าขอมูลซึ่งพรรคฝ่ายค้านได้
 อภิปรายไปนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีก็คงจะรับฟัง และก็คงจะนำข้ออภิปรายของพรรคฝ่าย
 ค้านนั้น ไปปรับปรุงนโยบาย ซึ่งยังไม่ได้ปฏิบัติตามที่ท่านได้แถลงไว้เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม
 ๒๕๒๖ นั้น ให้สอดคล้องต้องกันด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมจะใช้เวลาสั้นที่สุด
 แล้วให้ความหมายที่กว้างที่สุดโดยไม่หยิบยกรายละเอียดให้เป็นเรื่องที่ยืดยาวนัก ปัญหา
 อันแรกที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็ถือว่า รัฐบาลนี้จะสนับสนุนระบบ
 เศรษฐกิจอย่างเสรี และขจัดการกระทำที่เป็นการผูกขาดโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ ของ
 ประชาชนผู้นับถือโลกเป็นสำคัญ และในขณะเดียวกันก็จะให้ความสำคัญเป็นธรรมแก่ผู้ผลิต

และอยู่จำแนกอย่างทั่วถึง ถ้าถกแถลงนโยบายของรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๖ นั้น กระผม
 ก็ถือว่าเป็นนโยบายของพรรคที่สนับสนุนรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรค ๔ พรรค คือ พรรคกิจสังคม
 ประชาธิปัตย์ ชาติประชาธิปไตย และประชากรไทย กระผมเฝ้าดูการกระทำของรัฐบาลในเรื่องที่ว่า
 จะสนับสนุนระบบเศรษฐกิจอย่างเสรี ถ้าหากว่าเสรีจริงมันก็เป็นสิ่งดี แต่ว่าถ้าหากเป็นแต่เพียงการ
 ประกาศว่าเสรี แต่แท้จริงแล้วนั้นเป็นการผูกขาดคัดค้านโดยปริยาย เป็นการให้ตายของระบบผูกขาด
 มันก็ไม่ใช่ผลประโยชน์ต่อประชาชน แต่มันก็ไม่ใช่ธรรมแก่มนุษยชาติด้วย กระทรวงพาณิชย์และ
 กระทรวงการคลัง การค้าขายภายในประเทศ กระทรวงพาณิชย์มีเครื่องมือเครื่องมือในการที่จะให้
 ความเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค และให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ผลิต กระผมขอกราบเรียนว่านโยบายของ
 รัฐบาลก่อน ๆ มา ได้มีรัฐบาลกิจในกระทรวงพาณิชย์ เพื่อเป็นเครื่องมือในการที่จะรักษาระดับราคา
 เป็นเครื่องมือในการที่จะช่วยเหลือในการที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค ซึ่งมีบริษัทจัดตั้งขึ้นโดย
 กรมการค้าภายใน เช่นบริษัทจังหวัดซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศ นำที่รัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์จะให้มีบริษัท
 จังหวัดนี้ให้เป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภค และเป็นประโยชน์แก่ทางเศรษฐกิจของประเทศ เมื่อสมัยที่
 รัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้ริเริ่มให้มีการจัดตั้งบริษัทจังหวัดขึ้นนั้น ก็ด้วยความมุ่งหมายที่
 จะส่งเสริมให้คนไทยรู้จักทำการค้า และในขณะเดียวกันก็ให้เศรษฐกิจอยู่ในมือของคนไทย ความหวัง
 ของท่านไม่อาจสัมฤทธิ์ผลได้ เพราะรัฐบาลที่ติดตามมาโดยเฉพาะรัฐบาลนี้ ไม่ได้มีความจริงใจ
 ในการส่งเสริมบริษัทจังหวัดแต่ประการใด อยู่อย่างซึ่งกะต่ายอยู่ บริษัทจังหวัดลดลงไปเป็นจำนวน
 มากเหลือไม่กี่บริษัท แล้วต่อมาได้มีนโยบายในการที่จะจัดตั้งขึ้นมาใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตที่
 น้ำท่าขาดแคลนก็ได้มีผู้วางแผนจัดตั้งบริษัทขึ้นมาเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวของผู้วางแผนจัดตั้งนั้น ทาง
 กระทรวงพาณิชย์ก็อาจจะให้มีบริษัทจังหวัดเกิดขึ้นใหม่ เหมือนกัน แต่ไม่ยอมลงทุน เพราะฉะนั้นการที่
 กระทรวงพาณิชย์โดยกรมการค้าภายในไปมีหุ้นส่วนอยู่ด้วยนั้นก็เพียงแต่เพียงเอี่ยว คือว่า มีหุ้นโดย
 ไม่ต้องลงเงิน เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่ไม่น่าประหลาดใจว่าทำไมกระทรวงพาณิชย์จึงไม่ได้นำส่งเสริมบริษัท
 จังหวัดอย่างแท้จริง หากแต่ที่เคารพ เมื่อปี ๒๕๐๖ จะชนปี ๒๕๐๗ นั้น ทางองค์การคลังสินค้า
 ได้มีการขายข้าวเสื่อมคุณภาพ โดยมีการประมูล ได้มีบริษัทจังหวัดหลายบริษัทเข้ามาประมูลข้าวเหนียว

ชาวชาวที่เสื่อมคุณภาพเหล่านั้น มีบริษัทจังหวัดพะเยา มีบริษัทจังหวัดมหาสารคาม มีบริษัท
 จังหวัดขอนแก่น เขามาประมูล อันว่าการประมูลนั้นก็คือการมาเสนอราคา ถ้าหากว่าใครให้
 ราคาที่สูงคนนั้นก็ไป กระผมไม่ทราบว่ากระทรวงพาณิชย์มีนโยบายอย่างไร ปรากฏว่าบริษัท
 มหาสารคามประมูลข้าวเหนียวได้ใน ล็อต (Lot) แรก จำนวนแรก กระสอบละ ๔๐๕ บาท
 ที่คลังอุบลราชธานี ยังไม่ทันจะขนข้าวสารออกไปจากโกดังก็มีการประมูลครั้งที่ ๒ บริษัท
 จังหวัดมหาสารคามได้เสนอราคาก็กระสอบละ ๓๐๕ บาท ซึ่งเป็นราคาที่ไม่มีใครสู้หรือไม่มี
 ใครเสนอ แลอยู่ ๆ ทางประธานที่เคารพครับ บริษัทจังหวัดมหาสารคามต้องผิดหวัง เป็น
 อย่างมาก เพราะว่าทางกระทรวงพาณิชย์เองได้เรียกบริษัทอื่นซึ่งไม่ได้เสนอราคามาถามบอกว่า
 คุณจะให้ราคาสูงกว่ากระสอบละ ๓๐๕ บาทได้ไหม บริษัทนั้นก็บอกว่าได้ ในที่สุดตกลงให้
 ราคากระทรวงพาณิชย์ในราคากระสอบละ ๓๕๐ บาท ทางประธานต้องกักตุนกับบริษัทจังหวัด
 มหาสารคามประมูลราคา ๔๐๕ บาท ข้าวเหนียวกระสอบละ ๔๐๕ บาท ยังไม่ได้ออกจาก
 โกดัง แล้วประมูลอีกครั้งหนึ่งในกระสอบละ ๓๐๕ บาท กลับไปให้ราคาแทนที่ไม่ได้มาประมูล
 เลย ในราคา ๓๕๐ บาท ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น ถ้าเราจะถือให้ลึกก็จะเห็นว่า ก็ต้องมีฉ้อฉลใน
 อยู่ในกระทรวงพาณิชย์ โดยกรรมการภายใน กระสอบ ๓๕๐ บาทยังต่ำกว่ากระสอบละ
 ๔๐๕ บาท ซึ่งบริษัทจังหวัดมหาสารคามได้ให้ในครั้งแรก เขาก็ขาดทุนไปครับ การขาย
 ๓๕๐ บาทในครั้งหลังนี้ ถ้าหากว่าบริษัทมาซื้อ ๓๕๐ บาท ในครั้งหลังจะให้รางวัลแก่ผู้
 หมาย เกียวของ กระสอบละ ๑๐ บาท เขาก็ยังไถ่กำไรอยู่อีก นี่แหละทางประธานที่เคารพ
 เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานทราบว่า กระทรวงพาณิชย์มีความ
 จริงใจกับบริษัทจังหวัด ซึ่งเป็นเสมือนลูกของกระทรวงพาณิชย์หรือเปล่า หรือเห็นแก่กลุ่มพวกรา
 ษฎรส่งออกหรือเห็นแก่พรรคพวก ถ้าหากว่าเห็นแก่บริษัทจังหวัด ซึ่งเป็นลูกของกระทรวงพาณิชย์
 ในการที่จะเป็นเครื่องมือเครื่องมือ ในการรับใช้กระทรวงพาณิชย์แล้ว ทำไมจึงทำกับบริษัท
 จังหวัดมหาสารคามเช่นนั้น ท่านประธานที่เคารพ มีเรื่องมากมายที่กระผมอยากจะพูด
 แต่ไม่สามารถที่จะพูดได้หลายละเอียดย การที่องค์การคลังสินค้าขาดทุนอยู่ ๔,๔๔๔.๐๖
 ล้านบาทนั้น มันเป็นเรื่องค้างอยู่ในหัวใจของประชาชนชาวไทย เงินจำนวนนี้ไม่ใช่เงินเล็กน้อยการ

ขาดทุนก็ไม่สามารถจะรื้อฟื้นขึ้นมาได้ ยิ่งขายยิ่งขาดทุน ท่านประธานที่เคารพครับ ในรายงานประจำปี ๒๕๒๖ นั้น บอกว่าเพียงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๖ องค์การคลังสินค้าในการที่ขายข้าวรักษาระดับราคาของรัฐบาลขาดทุนทั้งสิ้น ๔,๔๔๔.๑๒ ล้านบาท ขาดทุนเฉพาะการซื้อการขายข้าวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๑,๒๕๖.๘๖ ล้านบาท ค่าใช้จ่ายสุทธิที่ใช้จ่ายไปในการขายการซื้อเป็นเงินถึง ๓,๑๘๗.๔๐ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ ค่าใช้จ่ายเป็นเงินถึง ๓,๐๐๐ กว่าล้าน ท่านลองคิดดูซิครับว่ามันหนักเสียหายไปเพียงใด นี่เป็นเรื่องที่กระทรวงพาณิชย์ต้องรับผิดชอบ ท่านประธานที่เคารพ งบประมาณจะไม่พูดถึงเรื่องการที่ผลิตไม่ได้รับความเป็นธรรม ในการที่กระทรวงพาณิชย์ไม่สามารถจะรักษาระดับราคาให้เขาได้ การตลาดในต่างประเทศ เมื่อเข้าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าสามารถส่งพืชผลของเราออกไปจำหน่ายต่างประเทศได้มาก แต่มูลค่าของราคาสินค้าที่ส่งไปนั้นน้อย รัฐบาลเองก็แสดงถึงความภาคภูมิใจในการที่สามารถส่งออกได้มาก แต่ท่านประธานลองคิดดูซิครับ การส่งออกมากแต่ราคาราคามูลค่าของสินค้านั้นน้อยลงนั่นหมายความว่าอะไร มันไม่ใช่เป็นความสำเร็จที่น่าจะภาคภูมิใจ ถ้าส่งออกน้อยแต่มูลค่าราคาสินค้านั้นมาก อันนั้นขึ้นจะคุ้มได้ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อ ๖,๓๗ วัน งบประมาณได้ขึ้นชื่อว่าทางกระทรวงพาณิชย์เองก็จะยุบบริษัทจังหวัดเสียทั้งหมดหรือว่าให้เอกชนไปดำเนินการเวลานี้เอกชนก็มีทุนอยู่ กระทรวงพาณิชย์ก็มีทุนอยู่ ถ้าหากว่าท่านส่งเสริมให้เขาได้ดำเนินการก็ต่อไป บริษัทจังหวัดนั้นเองจะเป็นเครื่องมือในการที่ท่านจะสามารถให้เขาได้ในเวลาที่มีวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ ท่านประธานที่เคารพครับ งบประมาณมีเรื่องที่จะพูดเรื่องนี้เรื่องเดียว เพราะถ้าพูดหลายเรื่องแล้ว เวลาไม่อำนวยให้อย่างไรก็ตามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านที่ลงชื่อว่าจะพูดอยู่ งบประมาณก็ชอบเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจโท สิบ พงษ์สุวรรณ (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติทั้งหลาย ผม พลตำรวจโท สิบ พงษ์สุวรรณ ส.ส.สิงห์บุรี
 พรรคชาติไทยครับ เรื่องที่ผมได้พูดนี้เพื่อความยินยอม เพราะเวลานี้น้อยเหลือเกิน
 ครับ อีกชั่วโมงกว่า ๆ เท่านั้นก็จะถึงเที่ยงคืน สิ่งที่ผมจะพูดนี้เป็นเรื่องที่น่าเป็น
 ห่วงนะครับ คือคนส่วนใหญ่ของประเทศนั้นคือเกษตรกรครับ มีถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์
 แต่เกษตรกรเหล่านี้ขายข้าวขายข้าวเปลือกและพืชไร่ต่าง ๆ ได้ ราคาต่ำกว่าต้นทุน
 ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะเหตุว่ากระทรวงไม่ได้ดูแลอะไรมากนัก แยกจากอ้างว่าราคา
 ตลาดโลกนั้นมันต่ำ แต่มีลอร์ด สตีเฟนส์ รองนายกรัฐมนตรีสหรัฐอเมริกา
 ได้มาบอกว่าเมืองไทยว่าประเทศเราขายข้าวสารราคาต่ำกว่าสหรัฐอเมริกา ถึงขั้นจะ
 ๑๖๕ เหรียญ อันนี้เป็นเรื่องที่ว่า เราขายในราคาต่ำมาก ๑๖๕ เหรียญนี้เท่ากับ
 ๕,๐๐๐, ๖,๐๐๐ ล้านบาทครับ การที่เราขายราคาต่ำเช่นนี้ แล้วอ้างว่าสามารถ
 คัดตอทางประเทศได้ ขายราคาได้จริงหรือไม่จริง ขายต่างประเทศได้ถึง ๔ ล้าน
 ๕ แสนตัน ผมเชื่อ ที่เชื่อนั้นเพราะเหตุว่าในขณะนี้พลโลกก็เพิ่มขึ้นปีละ ๓๐, กว่าล้าน
 คน ๓๐ กว่าล้านคนนี่เพิ่มในเอเชียและแอฟริกาครับ คนกินข้าวทั้งนั้น เพราะฉะนั้น
 การที่ขายได้มากก็เป็นธรรมดาครับ แต่ราคาที่ขายได้นั้นต่ำกว่าราคาที่เขาอเมริกาขายถึง
 ๑๖๕ เหรียญครับ เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็มาถกราคาจากชาวไร่ชาวนา คือข้าวเปลือก
 วิธีการเช่นนี้เป็นการไม่ชอบครับ กรมการค้าภายในตั้งไว้ทำไมครับ ทำไมจึงไม่มี
 กรมการค้าภายในที่จะมาช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าวเปลือก
 ผลผลิตได้มาปี ๑๔ ล้านตัน ๑๔ ล้านตันนั้นจะรับขายออกนอกประเทศปีหนึ่ง ๔.๕ แสน
 ตันข้าวสาร บริโภคเสียประมาณ ๑๖ ล้านตันข้าวเปลือก สิ่งเหล่านี้แหละเห็นว่า
 ตลาดภายในเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุด แต่ว่ากระทรวงพาณิชย์ไม่ได้ทำอะไรเลย กลับคิด
 ว่าไปส่งสินค้าขายออกแล้วจะทำให้ชาวไร่ชาวนาขายข้าวได้ดีขึ้น ผมมองไปในแง่ที่ว่า
 มันไกลต่อเหตุไปหน่อยครับ เพราะว่าตลาดภายนอกนั้นไม่ใช่เป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุด ของ

ชาวไร่ชาวนาครับ อย่างที่ฉันว่าแหละครับ ตำราเศรษฐศาสตร์ที่เล่มโต ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องการค้าการขายนี้แหละครับ มันย่อยออกได้เป็น ๓ อย่าง เท่านั้นแหละครับ การค้าคือการเปลี่ยนเวลาของสินค้า การค้าคือการเปลี่ยนสถานที่สินค้า การค้าคือการเปลี่ยนคุณภาพสินค้า การที่ชาวไร่ชาวนาผลิตได้ ๑๘ ล้านตัน แล้วจะต้องกินตลอดปีแน่นอนครับก็เป็นสิ่งที่ทำให้ทางฝ่ายพ่อค้าพันทศกรรกา เมื่อจำนวนผลิตมันมาก การกินต้องกินไปตลอด ๑๒ เดือน ถ้าเอาทางนี้นับก็เกี่ยวกับกระทรวงพาณิชย์ ไม่ได้วางหลักการไว้เลยครับ ไม่ได้ช่วยเหลืออะไรเลย เรื่องยุ่ง เรื่องฉาง เรื่องอะไรต่ออะไรไม่มีเลยครับ แสดงให้เห็นว่ากระทรวงพาณิชย์ปล่อยปละละเลยในเรื่องนี้มาก ไปมุ่งแต่โอ้อวดเรื่องตลาดต่างประเทศ คล้าย ๆ กระทรวงการค้าต่างประเทศอย่างเดียวกันนั่นเองครับ ตลาดภายในจะเป็นอย่างไรข้างมันครับ ชาวไร่ชาวนาจะยากจนจนแค่ไหนอย่างไรข้างมัน ผมพูดตรง ๆ ว่า เอาเลือดของชาวไร่ชาวนาออกไปขายต่างประเทศครับ ในการที่ท่านบอกว่าท่านขายได้มาก เพราะที่ขายนี้ขาดทุนทั้งนั้นครับ ชาวไร่ชาวนาจะตายอยู่แล้ว ยากจนจนแค่ไหนครับ ที่ท่านนายกบอกว่ามีคนยากจนอยู่ ๑๐ ล้านคนนั้น ท่านนายกที่เคารพ ผมบอกมี ๒๕ ล้านคนครับ เพราะเหตุว่าไม่ได้รับการดูแลเลยครับ ชาวไร่ชาวนานั้นขายต่ำกว่าราคาต้นทุนของตนเอง แล้วไม่มีทางที่จะอยู่ได้โดยไม่ขายครับ เพราะจะต้องชำระหนี้ นี่ผมเรียนให้ทราบว่าเป็นความบกพร่องอย่างร้ายแรงที่สุดครับ ชื่อว่าสารพวงข้าวเปลือก มันต้องซื้อข้าวเปลือกพวงข้าวเปลือกอีกรับ อันนี้ทางพรรคชาติไทยได้วางแผนไว้เรียบร้อยแล้ว ผมเรียนให้ทราบว่า เป็นความบกพร่องอย่างยิ่งครับ ในการที่ไม่ได้ช่วยชาวไร่ชาวนา คน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศให้สามารถขายข้าวเปลือกได้ ในราคาสูงให้พออยู่พอกิน ก่อให้เกิดความยากจนทั่ว ๆ ไปครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรียนคุณประเทือง ครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรค
 ชาติไทย กระผมต้องขอประทานกราบเรียนกับท่านประธานว่า ที่ทางพรรคชาติไทย
 ดำเนินการในวันนี้ เนื่องจากทางพรรคชาติไทยได้รับกดดันจากประชาชนหลาย ๆ ด้าน
 ในฐานะเศรษฐกิจของประชาชนซึ่งกำลังได้รับความเดือดร้อน รัฐบาลที่จะบริหาร
 ประเทศที่คั่น เขาบอกว่าไม่ต้องไปมองกันที่รัฐบาลละครับ ท่านประธาน เขาให้
 มองกันที่ความเป็นอยู่ของประชาชนว่าประชาชนนั้นมีความปลอดภัยในชีวิต มีเศรษฐกิจ
 สมศักดิ์ศรี ฐานะครอบครัวอยู่ได้พอสมควร และมีสิทธิเสรีบริบูรณ์ ถ้าประชาชนใน
 ประเทศชาติไม่มีอย่างนี้ นั่นก็แสดงว่ารัฐบาลนั้นได้บริหารประเทศด้วยดี แต่สิ่งที่กำลัง
 เกิดขึ้นในขณะนี้ ฐานะเศรษฐกิจของประเทศนั้น และประชาชนมีเสรีภาพ และมี
 สิทธิเสรีภาพและฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัวเป็นอย่างไร ตรงนี้เป็นสิ่งที่พรรค
 ชาติไทยต้องหยิบยกขึ้นมาพิจารณา และเราก็มองกันเห็นว่าปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น
 และฐานะการเงินการคลังของประเทศชาติ ซึ่งไม่มีเงินตราต่างประเทศหรือที่จะ
 เป็นทุนสำรองอยู่ได้นั้น เนื่องจากเราขาดดุลการค้า การขาดดุลการค้าหรือการ
 เสียเปรียบทางดุลการค้านั้น เป็นผลมาจากการบริหารงานของกระทรวงพาณิชย์ เพราะ
 ฉะนั้นตรงนี้แหละครับ ในมติของพรรคชาติไทยจึงได้มุ่งเน้นไปที่ผู้มีความรับผิดชอบใน
 กระทรวงพาณิชย์ คือ พาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการ กระผมต้องเรียนถามว่า คุณโกศล
 ไกรฤกษ์ ซึ่งทางพรรคชาติไทยบอกว่าไม่มีความสามารถในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจและ
 การพาณิชย์ได้ ตรงนี้จึงเป็นเรื่องที่ต้องหยิบยกขึ้นมา ในการอภิปรายไม่วางใจให้
 บริหารกระทรวงพาณิชย์ต่อไป สำหรับเหตุผลที่กระผมพยายามจะหยิบยกชี้ให้ท่านประธาน
 ได้เห็นเท่าที่เวลาจะอำนวยได้นั้น เพื่อให้ท่านสมาชิกทั้งหลายในสถานที่ได้ประกอบการ
 พิจารณาว่ามติของพรรคชาติไทยที่ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์นั้น ท่านได้
 ทำให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจและรายได้ของประเทศชาติอย่างไรบ้าง สิ่ง

กระผมอยากจะเน้นให้มากที่สุดนั้น กระผมจะเน้นลงไปในเรื่องของคนส่วนใหญ่ ใน
 ประเทศ ประเทศไทยเป็นประเทศลัทธิ เป็นประเทศลัทธิกรรม คนส่วนใหญ่ของ
 ประเทศนั้นมีอาชีพทางชาวนาชาวไร่ แต่ผลจากการบริหารของกระทรวงพาณิชย์
 นั้นส่งผลกระทบไปให้คนส่วนใหญ่ของประเทศ ได้รับความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัสที่
 ไม่ได้เคยปรากฏมาก่อนเลย นั่นก็คือประการแรก อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติที่ได้อธิบายไป
 เมื่อก่อนหน้ากระผมคือท่านสุธี ภู่พันธุ์ และท่านพลตำรวจโท สืบ ว่าจะขณะนี้ชาวนา
 ของประเทศนั้นได้รับความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส นั้นเพราะข้าวเปลือกได้
 ราคาต่ำกว่าต้นทุนและราคาข้าวเปลือกที่ขายได้นั้น ก็เป็นราคาต่ำกว่าทุกรัฐบาลที่
 บริหารมา ถ้าเทียบระยะเวลาตั้งแต่ท่านรัฐมนตรีโกศล เข้าบริหารกระทรวงพาณิชย์
 นี้ ก็ส่งผลกระทบมาถึงชาวนาอย่างเด่นชัด จนเกิดปัญหาให้ชาวนานั้นได้รับความ
 เดือดร้อน ต้องเดินทางมาร้องเรียนกับรัฐบาล หวังจะได้ฟังมารมย์ของ ชาติ
 นายกรัฐมนตรี แต่สิ่งที่ชาวนาได้รับนั้น ก็คือการสูญเปล่า ตรงนี้แหละครับ กระผม
 จึงต้องขอประทานกราบเรียนว่า ในเรื่องของชาวนานี้เราต้องมองเน้นกันไปที่การส่ง
 ออก ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์บอกว่า นโยบายของกระทรวงพาณิชย์จะ
 สนับสนุนการส่งออก การส่งออกนั้นเพื่อหาเงินตราต่างประเทศเข้ามา ในประเทศให้
 ได้มาก ประเทศใดมีเงินตราต่างประเทศมากประเทศนั้นจะร่ำรวย แต่เดี๋ยวนี้
 เงินตราต่างประเทศของประเทศไทยเราเป็นอย่างไร ท่านประธานก็คงทราบดีและ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายในสภานี้ก็ทราบดี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
 กำหนดให้มีการส่งออกอย่างเสรี สอดคล้องกันกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่ง ชาติ
 นายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภานี้ แต่ในทางปฏิบัติมันตรงกันข้ามครับ ท่านประธาน
 นโยบายเสรี แต่มีการกำหนดโควตา ท่านฟังดูซิครับว่ามันไปด้วยกันหรือไม่ การ
 ที่บอกว่ากำหนดให้มีการส่งออกอย่างเสรีแต่ให้มีโควตา โควตานี้คือการจำกัดครับ
 ตัวนี้แหละครับเป็นตัวอุปสรรคไม่สามารถทำให้เกิดการค้าอย่างเสรีได้ ประเทศ

ที่เขาเจริญแล้วที่เขาสนับสนุนการค้าอย่างเสรี นี่ของประเทศไทยเรา โดยกระทรวงพาณิชย์มีทั้งคำฟรีเมียม มีทั้งภาษีศุลกากร ซึ่งกำหนดไว้ที่เป็นอุปสรรคในการส่งออกแล้วยังมีการกำหนดโควตาให้เกิดขึ้นอีก การที่กำหนดโควตานั้นแหละครับ ทำก่อให้เกิดการไปหาผลประโยชน์ขึ้นมาได้ ตรงนี้จึงเป็นพฤติกรรมอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้พรรคชาติไทยนั้น ไม่สามารถจะไว้วางใจ ซึ่งกรมจะขอประทานกราบเรียนต่อไป สิ่งที่กำหนดโควตาให้มีการส่งออกนั้น เติบโตบริษัทที่ส่งขายออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ คือส่งชาวสารออกไปขายต่างประเทศนั้น มี ๑๖๔ บริษัท แต่หลังจากที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปเปลี่ยนวิธีการสต็อกข้าวจากการที่บริษัทได้สต็อก จาก ๕๐๐ ตัน ขึ้นมาเป็น ๒,๐๐๐ ตันนั้น บริษัทที่พอจะล้มตาอาปากได้กล่มหายตายจากไป หรือเรียกว่าล้มละลายต้องเลิกประกอบธุรกิจกันทางนี้ เหลือเพียง ๑๐๕ บริษัท และใน ๑๐๕ บริษัทนั้น มีเพียง ๑๓ กลุ่ม เท่านั้น ใน ๑๓ กลุ่มนี้เมื่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปกำหนดให้มีโควตาและมีสต็อก การสต็อกข้าว ๒,๐๐๐ ตันนั้น ตรงนี้แหละครับ ทำให้เกิดปัญหาส่งผลกระทบไปถึงชาวนา โดยท่านรัฐมนตรีกำหนดเป็นนโยบายหลักในการค้าข้าวว่า กระทรวงพาณิชย์จะต้องให้บริษัทที่ส่ง ออกนี้สต็อกถึง ๒,๐๐๐ ตัน ๒,๐๐๐ ตัน ที่สต็อกไว้นั้น สต็อกเป็นข้าวสารครับท่านประธาน การสต็อกข้าวที่จะให้อยู่ได้นั้น วิธีการที่ดีที่สุดนั้น เขาต้องสต็อกข้าวเปลือกครับ แต่ให้สต็อกข้าวสาร ข้าวสารนั้นมันเก็บไว้นานไม่ได้ ตรงนี้เป็นประการแรก และการที่พอค้าส่งออกต้องสต็อกข้าวสารนั้น พอค้าจะต้องมองดูว่าข้าวสารที่เขาจะลงทุนสต็อกไว้นั้น จะสามารถส่งออกได้เมื่อไร และจะทำกำไรให้ได้อหรือไม่ แต่ต้องสต็อกไว้ เพราะถูกมาตรการของกระทรวงพาณิชย์ ไปออกระเบียบบังคับกับสต็อกกันไว้ ทำให้ต้นทุนมันสูง เมื่อเขารู้ว่าต้นทุนที่จะสูงขึ้นนั้น โดยการเสียดอกเบี้ย เสียค่าเก็บ เสียค่ารักษา และเสียงตอการที่ข้าวจะต้องเสื่อมคุณภาพ ก็จะต้องมุ่ง เน้นไปที่การซื้อข้าวเปลือกให้มี

ราคาต่ำ และอีกปัญหาหนึ่ง ที่กระผมอยากกราบเรียนว่า การกักเก็บข้าวสารนั้น หรือการสต็อกสินค้านั้น โดยถูกบังคับอย่างนี้ เพื่อให้ได้รับจัดสรรโควตาในการส่งออก เป็นเหตุให้ราคาของข้าวเปลือกนั้นตกต่ำเร็วกว่าที่ควรจะเป็น ตรงนี้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกษตรกรและยิ่งกว่านั้น ในการจัดสรรโควตานี้ ท่านประธานคงทราบกันดีครับว่า คำว่า "โควตา" นั้น มันก็ต้องมีการแบ่งสรรปันส่วน ใครจะได้มากใครได้น้อยอย่างไรนั้น เป็นเรื่องที่จะต้องมีการพยายามวิ่งเต้นกันทุกวิถีทาง พอคณะกรรมการกราบเรียนแล้วว่าใน ๑๐๕ บริษัทนั้น เหลือเพียง ๑๓ กลุ่ม ในกลุ่มแต่ละกลุ่มนั้น ใครจะมีสต็อกข้าวได้มากได้น้อยจะต้องมีการตรวจสอบสต็อก จะต้องมีการแจ้งวันที่จะกำหนดให้ส่งออก ตรงนี้ก็เป็นการเสียเวลา ทรัพย์สินไม่ใช้กำหนดที่ท่านบอกว่าให้มีการค้าแบบเสรี การค้าแบบเสรีนี้คือใครจะส่งออกไปอย่างไรก็ได้ ถ้าเขาสามารถหาตลาดได้ อย่าไปคิดว่าการที่พ่อค้าหาตลาดได้นั้น เป็นการตัดราคากันเอง ความจริงแล้วการตัดราคากันเองนั้น คือกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ไปตัดราคาในต่างประเทศ นั่นคือระบบการค้าระหว่าง จ.ทู จ. หรือที่เราเรียกว่ารัฐต่อรัฐ ตรงนี้แหละครับ และการค้าระหว่างรัฐต่อรัฐนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยว่า เป็นการหาผลประโยชน์จากหยักเหง้าของชาวนา นั่นคือชาวนาไม่สามารถขายข้าวเปลือกให้ได้ราคาที่สูง สิ่งที่ท่านรัฐมนตรีว่าดำรงกระทรวงพาณิชย์จะแถลงมาเสนอ บอกว่าตั้งแต่มีการขายข้าวออกต่างประเทศนั้น ในยุคของอาพณา รัฐมนตรีโกศล นั้น ขายข้าวได้มากที่สุด กระผมไม่เถียงครับ แต่ว่าเราขายมูลค่าของข้าวเปลือกที่เราส่งออกไปนั้น เราได้รับมาน้อยที่สุด เมื่อเข้ากระผมจึงตัวเลขของทางกระทรวงการคลัง บอกว่าหลังจากลดค่าเงินบาทแล้วสามารถทำให้เราส่งสินค้าเราขายสินค้าทางการ เกษตร ได้ราคาดีขึ้นนั้น กระผมมีตัวเลขที่จะกราบเรียนท่านประธานเป็นการยืนยันว่า กระทรวงพาณิชย์นั้นค้าขายได้ราคาต่ำลงมาก ถ้าเทียบกับตั้งแต่ท่านขึ้นไปบริหารงานในปี ๒๕๒๖ ในปี ๒๕๒๖ นั้น เพื่อไม่ให้เสีย

เวลา กระผมอยากจะขอทราบเรียนว่า ในช่วง ๖ เดือนแรก หรือครึ่งปีนั้น
 ราคาเฉลี่ยของข้าวเปลือกของชาวนาที่ขายได้แก่รับทานประชาชน ขายได้ในราคา
 ๒,๕๕๑ บาท ถัวเฉลี่ยในระยะ ๖ เดือนแรกหรือครึ่งปีแรกของปี ๒๕๒๖ นี้ในข้าว
 เปลือกเจ้าชั้นหนึ่ง แต่ในปี ๒๕๒๗ ขายได้ ๒,๕๓๔ บาทนี้ต่ำลงไป ในปี ๒๕๒๘
 ตัวเลขถัวเฉลี่ยยังไม่มีถึงครึ่งปี แต่ว่าใน ๓ เดือนแรก คือเดือนมกราคม เดือน
 กุมภาพันธ์ มีนาคมนั้นกระผมทราบเรียนได้เลยว่าขายต่ำกว่าเดือนมกราคม และ
 เดือนกุมภาพันธ์ เดือนมีนาคมของปี ๒๕๒๖ และ ๒๕๒๗, ๒๕๒๘ ต่ำกว่า ๒๕๒๖,
 ๒๕๒๘ กลับต่ำกว่า ๒๕๒๗ ลงไปอีก นี่คือการขายได้จากที่ชาวนาได้รับในการขายข้าว
 เปลือก ถ้าหากว่าจะดูข่าวในราคาขายส่งในกรุงเทพฯ ราคาที่ต่ำลงเช่นเดียวกัน
 รับทานประชาชนรับ ถ้าหากว่าดูในระยะ ๖ เดือนแรก หรือครึ่งปีของข้าว ๕
 เบอร์เซ็นต์ คือข้าวสาร ๕ เบอร์เซ็นต์ ที่ขายส่งในกรุงเทพฯ ก็ขายได้ในปี ๒๕๒๖
 นั้น ๕,๑๖๗ บาทต่อ ๑ ตัน อันนี้ราคาข้าวสาร แต่ถ้าวินปี ๒๕๒๗ ก็เหลือ ๕,๐๓๔
 บาท ราคาต่ำลงไปอีกครั้งในปี ๒๕๒๗ จากการบริหารงานที่กระทรวงพาณิชย์ ได้
 ดำเนินการมา ถ้าดูกันเฉลี่ยในครึ่งปีหลังราคาก็ต่ำลงเช่นเดียวกันรับทานประชาชน
 และตัวเลขที่กระผมได้นำมาอ้างอิงนี้ เป็นตัวเลขของธนาคารแห่งประเทศไทย
 สภาหอการค้า และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพราะฉะนั้นก็เป็นตัวเลขที่เชื่อถือได้
 เพราะฉะนั้นที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้เคยคุยว่า ส่งขายข้าวได้มากนั้น
 มันมากแต่ข้าวครึ่ง แต่ว่าเงินที่ไต่รับมานั้นมันต่ำลง ไปทุกที มันต่ำลงไปทุกที
 ตรงนี้เป็นเหตุให้เกิดขาดดุลการค้า ท่านประชาชนรับ กระผมไม่มีเวลาที่จะกราบ
 เรียนท่านประชาชนได้มากนัก แต่สิ่งที่กระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านประชาชนอีก
 เรื่องหนึ่งก็คือเรื่องมันสำปะหลัง เรื่องมันสำปะหลัง สิ่งที่กระทรวงพาณิชย์ได้
 ดำเนินการนั้น กระผมขอกราบเรียนว่ากระทรวงพาณิชย์ไม่ได้ดำเนินการใด ๆ ทั้งสิ้น
 ให้เกิดประโยชน์ต่อเกษตรกรผู้ทำไร่มันเลย เรื่องมันสำปะหลังนี้ท่านประชาชนคงจะได้

๒๕๔

ทราบว่าสถานีไคหยิบยกปัญหานี้ขึ้นมาพูดกันเมื่อปีที่แล้ว โดยชี้ให้เห็นวิกฤติการณ์ที่จะ
 เกิดขึ้นกับเกษตรกรที่ปลูกมันสำปะหลังว่าจะได้รับความเดือดร้อนในฤดูกาลผลิต ๒๕๒๗
 ต่อ ๒๕๒๘ ให้กระทรวงพาณิชย์รับหามาตรการแก้ไข รัฐบาลตลาด แต่สิ่งที่กระทรวง
 พาณิชย์ได้กระทำนั้นคืออะไร คือปล่อยให้มันเป็นไปตามยถากรรมของมัน นั่นคือปล่อยให้
 ปล่อยให้ตลาด อี.อี.ซี. ซึ่งเราเคยขายได้ถูกลดลงอย่างไรก็ถูกลดลงอย่างนั้น ปล่อยให้
 ปล่อยให้ อี.อี.ซี. ถูกลดลงมาในราคาต่ำ ตลาดนอก อี.อี.ซี. นั้นไม่ใช่เป็นตลาด
 ที่เราจะยึดมั่นได้ กระทรวงพาณิชย์ไม่ได้ดำเนินการใด ๆ เลย แต่สิ่งที่กระทรวง
 พาณิชย์ได้ออกประกาศมาก็คือบอกว่า ถ้าบริษัทใดสามารถส่งมันสำปะหลังออกไปขาย
 ในตลาดเสรีหรือในตลาดนอก อี.อี.ซี. ได้จำนวนเท่าใด จะให้โควตาในตลาด
 อี.อี.ซี. มากเท่านั้น ก็มีบริษัทที่วิ่งหาตลาดนอก อี.อี.ซี. กัน เพื่อหวังที่จะได้
 โควตาลึกในตลาด อี.อี.ซี. จึงเป็นการแข่งขันขายมันสำปะหลัง ในตลาดเสรีจน
 ราคาตกต่ำไป เคียงนี้เหลือ ๒๐ กว่าเหรียญครึ่งตันประมาณตอนนั้น แล้วเมื่อเป็น
 อย่างนี้ต่อไป อี.อี.ซี. เขาจะเอาราคาของตลาดมันเสรีขึ้นมาว่า ทำไมรัฐบาลของ
 ประเทศไทยหรือพ่อค้าของประเทศไทยขายในตลาดเสรีได้ราคาต่ำอย่างนั้น อี.อี.ซี.
 ก็ควรจะซื้อราคาต่ำอย่างนั้นบ้าง แล้วผลกระทบจะเกิดขึ้นกับใคร นั่นก็คือชาวไร่ที่ทำ
 มันสำปะหลัง กระผมก็เชื่อว่าเรื่องอย่างนี้ ภาวนา รัฐมนตรีโกศล ไกรฤกษ์ ก็คง
 ทราบได้ดี เพราะในจังหวัดพิษณุโลกนั้นมีการทำมันสำปะหลังด้วย ไม่ใช่ท่านไม่รู้
 แต่ท่านไม่ได้แก้ปัญหานี้ให้เกิดขึ้น สิ่งที่ท่านไปกระทำนั้นอีกประการหนึ่ง ซึ่งกระผม
 ถือว่าก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกียรติยศและศักดิ์ศรีของชาวจังหวัดพิษณุโลก นั่น
 เพราะท่านรัฐมนตรีโกศลท่านเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลกเช่นเดียวกับกระผม หาก
 ให้เกิดเป็นชาวฉาวโฉ่ในหน้าหนังสือพิมพ์ว่า จากการจัดการมันสำปะหลังที่ให้ส่งออก
 ใสตลาด อี.อี.ซี. เป็นงวด ๆ นั้น มีผลประโยชน์กันอย่างมากมาย กระผมก็อยาก
 พังว่าท่านจะแก้ตัวอย่างไร คราวก่อนนี้เคยถึงกับประกาศว่า จะฟ้องผู้แทนราษฎรใน

สถานที่ใด เขา เอกสารมาแจกว่ามีส่วนได้จากการที่อนุมัติ ให้บริษัทข้ามชาตินำเรือ
เข้ามาวิ่งมันสำปะหลังไปนั้นถึง ๖๐ กว่าล้านบาท เรื่องนี้เป็นข่าวไปทั่ว
ประเทศครับ เป็นการก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกียรติยศและศักดิ์ศรี ของคนใน
พินธุโลก ซึ่งเขาได้ไว้วางใจเลือกให้ท่านเป็นผู้แทนราษฎรมา ตรงนี้กระผมก็อยาก
จะป้องกัน แต่ความจะควาท่านรัฐมนตรีท่านจะฟ้องไหม คนที่ให้ข่าวกันอย่างนี้
ก่อให้เกิดข่าวอย่างนั้นแล้วก็เจ็บหายไ้ไป ตรงนี้ละครับเราคงต้องวิเคราะห์ว่า ทำไม
ท่านไปอนุญาตให้บริษัทข้ามชาติที่นำเรือเข้ามาบรรทุกมันสำปะหลัง มากกว่าโควตาที่ได้
กำหนดให้ออกในเคื่อนั้น รุ้ว่าจำนวนโควตาในเคื่อนั้นจะต้องส่งออกเท่าไร แต่
ว่าบริษัทนั้นนำเรือที่มีระวางบรรทุกเกินกว่าที่ได้กำหนดไว้เข้ามา เมื่อเข้ามาแล้ว
มันสำปะหลังแข่งขันกันเอาลง เรือก็ไม่เต็มระวาง ไม่เต็มระวางก็มาอ้างว่าจะก่อให้เกิด
เกิดความเสียหาย ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ท่านก่อนอนุมัติให้เกินกว่าจำนวนโควตา ที่ได้
กำหนด การอนุมัติอย่างนี้ก่อให้เกิดข้อครหา กระผมก็ไม่อยากจะไปกล่าวหา ตามคำ
ข้อครหา แต่เราพิจารณาจากพฤติกรรมแล้ว มันก็น่าจะเชื่อถือได้ ตรงนี้กระผม
จึงได้กราบเรียนไว้

อีกประการหนึ่งครับท่านประธาน สิ่งที่กระผมจะกราบเรียนว่ามันเกิด
จากคราบน้ำตาของคนที่ยากจนนั้นก็คือปัญหา เรื่องปอ ปอนี่ครับท่านประธาน ประเทศ
ที่เขา มีฐานะว่ารวยนั้นไม่มีใครเขาปลูก ประเทศที่ปลูกปอนั้นคือเป็นประเทศที่ยากจน
คือประเทศไทย บังคลาเทศ อินเดีย แล้วก็มีจีนบางส่วน โดยเฉพาะใน
ประเทศไทยนั้น คนที่ทำไรปอนั้นก็เป็นคนที่อยู่ในฐานะยากจนของประเทศไทย นั่นคือ
ในภาคอีสาน มีการปลูกปอกัน และก็ในปี ๒๕๒๗ ในฤดูการผลิต ๒๕๒๗, ๒๕๒๘
วิกฤติการณ์มันเกิดกันขึ้นทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับประเทศที่ปลูกปอนั้น ก่อให้เกิดความ
เสียหาย นั่นคือเกิดความภัยในอินเดียก็ได้รับความเสียหาย ในบังคลาเทศก็ได้รับ
ความเสียหาย เพราะฉะนั้นตลาดโลกนี้จะไม่มีปอออกไปสู่ตลาด ก็เหลืออยู่ที่

ตลาดทองประเทศไทย น่าจะเป็นที่ทองของเกษตรกรผู้ปลูกปอ ถ้าหากกระทรวงพาณิชย์
ดูแลเล็กน้อย คนที่ขายปอในภาคอีสานได้นั้นหรือเกษตรกรที่ปลูกปอนั้นจะขายได้ราคาไม่ต่ำกว
า ๒๐ บาท ประชาชนในภาคอีสานปลูกปออยู่นั้นเคยขายได้ ๒๐ บาทกว่า ๆ
มาปีนี้เขาขายได้ ๑๐ บาทกว่า ๆ นี้ เขาพอใจไหม เขาพอใจ แต่หากกระทรวงพาณิชย์จะ
ได้ช่วยรักษาค่าผลประโยชน์ของเขา เขาจะขายได้ ๒๐ กว่าบาท จะเป็นปอทองเพราะมันไม่มีป
อที่ไหนที่จะออกสู่ตลาดโลก แต่ทำไมคนภาคอีสานจึงทำไร่ปอ กระผมกราบเรียนแล้วว่า เป็นคนที่
ยากจนของประเทศไทย และคนยากจนของประเทศไทยนี้แหละครับเมื่อเกิดปัญหาทางการเมือง
ขึ้นครั้งใดกับท่านนายกรัฐมนตรี คนที่ได้ออกมา เตะแรง เตะกาชวยนายกรัฐมนตรีนะ ก็คือคน
ยากจนในภาคอีสานนี้แหละครับไปรับจ้างแบกปายออกมาประท้วงเพื่อเจ็บรอนแทนท่านนาย
กรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีว่า ตรงนี้ท่านต้องมอง เน
เห็นอกเห็นใจคนยากจนในภาคอีสานด้วย ทำไมปอในราคามาคืออีสานไม่ได้ถึง ๒๐ บาท นั้น
พอมันออกมาสู่ตลาด สมาคมโรงงานทอกระสอบทั้ง ๑๔ โรงงานทำหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรมว่าขอให้เร่งการส่งออกจำหน่ายในต่างประเทศ ในขณะที่เดียวกันทาง
พ่อค้าพ่อค้าส่งออกขายในต่างประเทศ ถ้าเราส่งออกขายต่างประเทศแล้ว กระผม
กราบเรียนแล้วว่าจะเป็นปอทองของเกษตรกรผู้ปลูกปอ ท่านรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับ
เรื่องจากสมาคมโรงงานทอกระสอบแล้ว ก็นำเรื่องนี้เข้าคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ก็ต้องผ่าน
ไปทางเลขาธิการสภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ สภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติรู้ใจว่าคณะรัฐมนตรีของ
ไทย ในนั้นไม่ว่าเป็นคณะรัฐมนตรีในรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจก็ตาม จะพิจารณา
เรื่องใด ๆ นั้นมักจะมองปัญหาไปในลักษณะของการประนีประนอมและ เป็นไปทางกลาง ๆ
สภาพัฒนาเศรษฐกิจจึงเสนอความเห็นในเรื่องว่าจะให้ส่งออกต่างประเทศได้หรือไม่ได้นั้น
เป็น ๔ อย่างด้วยกัน อย่างที่ ๑ บอกว่าห้ามส่งออกต่างประเทศและห้ามส่งกระสอบ คือ
หมายความว่าห้ามทั้งปอห้ามทั้งกระสอบ อย่างที่ ๒ ให้ห้ามปอให้ส่งกระสอบ อย่างที่ ๓
ให้ส่งกระสอบให้ห้ามปอ อย่างที่ ๔ เปิดเสรีทั้ง ๒ อย่าง เพราะรู้ว่าอย่างไรคณะรัฐมนตรี

ก็ต้องเลือกเอากลาง ๆ ตรงนี้ ถ้ากระทรวงพาณิชย์จะเฝ้ามองเห็นปัญหาวาน่าจะเป็นการเพิ่มพูน รายได้ให้กับเกษตรกรรมปลูกปอ น่าจะเข้าไปรักษาคผลประโยชน์ของคนปลูกปอ ในฐานะที่ท่าน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้ง แต่ท่านไม่ได้ทำตรงนี้ ท่านกลับไปรักษา ผลประโยชน์ของสมาคมทอกระสอบ นั่นคือไม่เห็นด้วยในการที่ให้ส่งปอออกไปขายต่างประเทศ โดยทางกระทรวงอุตสาหกรรมนั้นไปให้เหตุผลว่า ถ้าหากให้ส่งปอออกต่างประเทศแล้ว ปอ ภายในประเทศจะขาดแคลน กระสอบภายในประเทศราคาจะสูงขึ้น โรงสีจะซื้อกระสอบ มาใช้ชาวนานั้นจะต้องเสียค่ากระสอบสูงจะไปกีดราคาของชาวนาที่ขายข้าวเปลือกอีก และ ยิ่งกว่านั้น บอกว่าคนงานโรงงานทอกระสอบนั้นประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน จะต้องว่างงานถ้าไม่มี กระสอบปอโรงงาน แต่ไม่ได้มองเห็นปัญหาของคนปลูกปอ กระผมไม่รู้ว่าเป็นจำนวนกี่แสนกี่ ล้านคนที่อยู่ในภาคอีสานซึ่งควรจะให้มีรายได้แบบนี้ กระทรวงพาณิชย์ก็กลับไปเห็นด้วยในการ ห้ามไม่ให้ส่งปอออกต่างประเทศ แต่ว่าอนุญาตให้ส่งกระสอบออกขายได้ โรงงานทอกระสอบ แล้วยังได้รับ ตรงนี้กระผมก็ไม่เข้าใจว่าในการที่กระทรวงพาณิชย์โดยท่านรัฐมนตรีโกศล ไปห้าม ไม่ให้ปอขายต่างประเทศจะมีส่วนใดส่วนเสียกันกับโรงงานทอกระสอบหรือไม่ คอลัมน์นิสต์ (Columnist) หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ เขียนวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรง และใช้ถ้อยคำ คอนชางจะพยายามภายในการใช้สติปัญญาที่ไม่อนุญาตให้ส่งปอออกไปขาย โดยจะอ้างบอกว่า สมาคมหรือโรงงานทอกระสอบนั้นจะรับซื้อปอภายในประเทศราคา ๑๐ กวาบาท ชาวไร่ปอ พอใจเพราะเขาเคยได้ ๕ บาท ๖ บาทพาดังหลายปี พอปีนี้ได้ ๑๐ บาท เขาคือใจ แต่ว่า ท่านไม่ได้ช่วยกันรักษาให้เขาได้มากกว่านั้น ซึ่งตามวิถุคติการที่มันเกิดขึ้นเขาจะต้องได้มาก แ่น ๆ ตรงนี้กระผมจึงเห็นว่าสิ่งที่กระทรวงพาณิชย์โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีซึ่งได้นายาวานักเลง โบราณ คือมีคาบเป็นอาชวลิตที่นั่นท่านไม่ได้ใช้คาบของท่านไปพาคพันให้มันเกิดประโยชน์กับ เกษตรกร ท่านใช้คาบของความเป็นนักเลงโบราณนั้นไปฉ้อโกงเกษตรกรทางหาก ตรงนี้ แลและครับกระผมพิจารณาพฤติกรรมแล้วอย่างไร ๆ กระผมก็ไม่สนใจที่จะบอกว่า ท่านไม่มีส่วน ได้เสียกับโรงงานทอกระสอบ จากการห้ามไม่ให้ส่งปอออกเพราะโรงงานทอกระสอบ มี

ถ้าโรมาศาสตร์รับจากการที่กระทรวงพาณิชย์ได้ห้ามครั้งนี้จึงส่งผลกระทบให้ชาวไร่ได้ราคาไม่
มากเท่าที่ควรจะได้ แม้ราคาจะดีขึ้นกว่าทุกปี นี่เป็นเหตุผลอีกประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งรับแทนประชาชน ที่กระแสมองหยิบยกเป็นเรื่อง ๆ มา คือ เรื่อง
กาแฟ กาแฟนั้นประเทศไทยมันก็ค่อนข้างจะแปลก เพราะการคั่วเสิร์ฟมีโควตา ภาควิชาแพ้นั้น
ที่ประเทศไทยต้องส่งกาแฟให้มันคือถูกจำกัดจำนวน แต่ก่อนเคยดำเนินการกันมานาน การ
ส่งกาแฟออกขายต่างประเทศ มี ๒ อย่างด้วยกัน อย่างที่ ๑ คือส่งนอกภาคี อย่างที่ ๒
ส่งในภาคี คือส่งตามโควตาราคานอกภาคีนั้น จะต่ำกว่าราคาในภาคีหนึ่งเท่าตัว ถ้าได้โควตา
ของภาควิชาจะมากกว่า ท่านประธานคงพอเข้าใจนะครับ แต่ก่อนนี้กระทรวงพาณิชย์ จะบังคับ
ให้ชาวไร่ที่ได้อิโควตาหรือส่งกาแฟให้ภาคีนั้นจะต้องส่งนอกภาคีไปก่อนได้โควตา สมมติว่าได้
จำนวนโควตาสัก ๑๐๐ ตันจะต้องส่งนอกภาคีนี้ออกไป ๑๐๐ ตันก่อนแล้วจึงจะให้ส่งในโควตาหรือ
ในภาคีนี้ ๑๐๐ ตันที่เหลือ แต่กระทรวงพาณิชย์ก็มาคราวนี้ กระผมไม่ทราบว่าท่านไปใช้ระบบกัน
อย่างไร อนุญาตให้ส่งในภาคีไปก่อนก็ได้ เพราะฉะนั้นคนที่ส่งนอกภาคีถึงเวลาจะส่งเขา มี
อยู่บริษัทหนึ่งครับที่ไม่ส่ง เอากาแฟนอกภาคีนี้ไปสต็อกไว้แล้วไม่ส่ง หลังจากส่งไปหมดแล้ว
กระทรวงพาณิชย์จะมีการสำรวจว่ามีบริษัทใดยังมีกาแฟค้างสต็อกอยู่ วิธีการของกาแฟนั้น
สมมติว่าผมเป็นบริษัทที่ไม่ส่งออก ผมจะเอากาแฟที่นอกโควตานี้ไปใส่โกดังกาแฟของนายบัญชี
พลางไว้สักที่หนึ่ง แล้วให้นายบัญชีนั้นรับรองว่ามีกาแฟยังสต็อกอยู่ พอที่สุดท้ายเหลือที่
ในสต็อกนี้จะรับเอาไปส่งกันในภาคี ตรงนี้จะได้ประโยชน์มาก ประโยชน์ที่ไฉนมากตรงนั้นเขา
ว่ามันมีมูลค่าที่จะได้กันถึง ๕๐ ล้าน ท่านประธาน เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องที่ไม่สามารถเกิดจากความ
ความสามารถของท่านนายกรัฐมนตรีที่จะเข้าไปค้นหาได้ กระผมมีหน้าที่ให้ข้อมูลถวายเรียน
พฤติกรรมที่ว่าทำไมทางพรรคชาติไทยจึงไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประเทืองครับ เมื่อก่อนโกดังคุณบัญชีจะเป็นเรื่อง
สมมติใช่ไหมครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : เป็นเรื่องสมมุติครับ เพื่อให้เห็นภาพง่าย ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ พูดให้ชัดว่าสมมุติครับ เดี่ยวจะเป็นการพาดพิงอีกครับ เพราะรายงานการประชุมมันมีครับ แล้วก็ผมว่าคงสรุปได้แล้วครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : กระผมยังมีประเด็นที่จะกราบเรียนให้ท่านประธานได้ทราบอีกประเด็นหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาประเด็นหนึ่งสรุปก็แล้วกัน

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ครับ อีกประเด็นหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนให้ทราบนั่นก็คือ การอนุญาตไม้สักแปรรูปจากนอกประเทศ ท่านประธานคงจะทราบนะครับว่า ๖๗ นายกรัฐมนตรี ผู้ที่ท่านเป็นผู้ที่มีความรักและห่วงใยไม้ของชาติเป็นอย่างมาก การที่ไม้มาตรการไม้ในสงไม้ออกต่างประเทศนี้ เป็นสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กระทำทันทีที่ท่านมีอำนาจ เพราะเรื่องนี้ท่านเคยดำริตั้งแตสมัยท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าจะทำอย่างไรจึงจะทำให้ไม้ของชาติไม่ถูกลักลอบตัดโค่นกันออกไป สิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งขณะนั้นเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้รับการชี้แนะ ก็บอกว่าควรจะห้ามไม่ให้มีการส่งออก ท่านนายกรัฐมนตรีก็ห้าม ห้ามไม่ให้มีการส่งออกไม้มทุกชนิด แต่ปัจจุบันนี้ไม้สักแปรรูปส่งออก โดยไม้สักแปรรูปนั้น มีการนำเขาจากต่างประเทศเขามาในลักษณะของไม้ซุง กระผมก็ติดตามเรื่องนี้เพราะมีคนมาบอกกล่าว ในฐานะที่กระผมเป็นกรรมาธิการการเศรษฐกิจของสภา ก็ต้องมีหน้าที่ที่จะช่วยกันดูแล กระผมก็ไปค้นจากกรมศุลกากรว่ามีการนำไม้สักนำเขาใหม่จากต่างประเทศ กระผมก็ได้เอกสารมาว่ามีการนำเขาจริง เป็นไม้สักท่อน ไม้สักท่อนนั้นถ้าแปรรูปแล้ว กระผมสอบถามผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องไม้หลายท่านเพื่อนำมาประกอบการพิจารณา ไม้สักนั้นจะแม้จะเป็นไม้ที่สวยงามอย่างไร ถ้าแปรรูปแล้ว จำนวน ๑ คิวนั้นอย่างมากที่สุดจะเหลือ ๐.๓๐ คิวกว่า ๆ แต่ท่านลองไปดูตัวเลข ของหอการค้า กับตัวเลขที่นำเขาเถอะครับ กระผมไม่อยากจะมาอ่านตัวเลข แต่กระผมมี

เอกสารซึ่งกระผมขอมาจากหอการค้า แล้วก็ได้รับมาเมื่อวานนี้เองว่าจำนวนที่ส่งออกกับไม้ท่อน
ที่นำเข้านั้นจำนวนนั้นแตกต่างกันมากครับท่านประธาน ไม้แปรรูปที่ส่งออกป้อนญาติโดย
กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งความจริงเรื่องนั้นนี้อยู่ ๒ บริษัทที่เข้ามาผูกขาดการกระทำโดยกระทรวง
พาณิชย์อนุญาตให้ส่งไม้สักแปรรูปในปี ๒๕๓๓ และในปี ๒๕๓๔ นี้เพิ่มขึ้นมาอีก ๒ เป็น ๔ บริษัท
จำนวนไม้สักแปรรูปที่ส่งออกนั้นมันมากกว่าไม้ท่อนที่นำเขา ไอ้ที่มันมากขึ้นนั้น มันมาจากไหนครับ
ถ้ามันไม่ได้อะมาจากไม้สักในประเทศไทย เพราะฉะนั้นความหวังของท่านนายกรัฐมนตรีที่อยากจะ
ช่วยรักษาป่าไว้ นั้น กระผมอยากจะบอกว่ามันเป็นหมันตรงนี้ มันมีการออกได้โดยเขาหาวิธีการที่
ไปนำไม้ท่อนแปรรูปจากต่างประเทศเข้ามา แล้วเอาไม้แปรรูปในประเทศไทย แล้วส่งออก
จำนวนคิวบิก เมตรที่ออกไปนั้นมันมากกว่าไม้ท่อนที่นำเขาคงแน่นอนครับ แทนที่มันจะสูญเสียไป
จากการแปรรูป กระผมมีตัวเลขส่งออกจากหอการค้า กระผมมีตัวเลขนำเข้าจากกรมศุลกากร
ซึ่งเขาจะบอกพิสัยของสินค้าว่าเข้ามาที่เท่าไร ๗ เรื่องอย่างนี้กระผมกราบเรียน ให้ท่าน
ประธานและท่านนายกรัฐมนตรีได้รับทราบว่า ทำไมพรรคชาติไทยจึงต้องไม่ไว้วางใจกันตรงนี้ นี่
แหละครับท่านประธาน

และอีกประการหนึ่ง สิ่งที่กระผมอยากจะขอประธานกราบเรียนให้ท่านเพื่อนสมาชิก
ทั้งหลายได้สนับสนุนในการประกอบการพิจารณาอีกประเด็นหนึ่งก็คือ สถานะและสภาพความ
เป็นอยู่ของ ๗ พรรค รัฐมนตรีโกศลนั้นแตกต่างกันอย่างไร ท่านสร้างผลงานขึ้นมาใหญ่โตขนาด
ไหน ในหอยสุ่มวิท ๕๕ หลังจากที่เขารัฐมนตรีขึ้นมาแล้ว มูลค่าจำนวนเท่าใดกระผมไม่อยากจะ
จะนำมากล่าว จริงอยู่ผมจะบอกว่าเป็นบ้านของบุตรชาย แต่บุตรชายนั้นมีอาชีพอะไร ปัจจุบันนี้
เขาไปนั่งทำหน้าที่อยู่หน้าห้องท่านรัฐมนตรี เป็นผู้ดำเนินการเจรจาติดต่อ บ้านมีกันทั้งที่
พระโขนง ทั้งที่บางแค หลังจากที่เขารัฐมนตรีกันขึ้นมาแล้ว ทำมาหารับประทานอะไรถึงมีรายได้
กันมากมายอย่างนั้น ตรงนี้เป็นเรื่องที่อยู่ในฐานะกระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีหน้าที่
ควบคุมการบริหารงานของรัฐบาล เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่ท่านจะบริหารประเทศชาติ ด้วย
ความซื่อสัตย์สุจริต กระผมก็ต้องมีหน้าที่คอยดูคอยแล มีอะไรก็เอามาบอกกล่าว มาปรึกษาหารือ

กันในพรรคชาติไทย พรรคชาติไทยจึงมีมติว่าถ้อยคำนี้ มีพฤติกรรมอย่างนี้และอีกหลาย ๆ กรณี
ที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อน จึงเป็นเรื่องที่ต้องไม่ไว้วางใจ ด้วยเหตุผลที่กระผมได้
กราบเรียนมา เนื่องจากเวลาและโอกาสไม่อำนวยให้อย่างนี้ท่านประธานคงจะได้เห็นใจกระผม
ว่าขอมูลนั้นอาจจะบกพร่องไปบ้าง สิ่งที่ยากจะหยิบยกขึ้นมาขึ้น ในการบริหารงานของกระทรวง
พาณิชย์ซึ่งส่งผลกระทบไปแก่กระทั่งสินค้าที่อุปโภคบริโภคภายในประเทศนั้นขึ้นราคาไปอย่างไร
หลังจากประกาศลดค่าเงินบาทไปแล้ว เคยยืนยันนักหนาว่าสามารถที่จะควบคุมราคาสินค้าภายใน
ประเทศไม่ให้ประชาชนผู้บริโภคเดือดร้อนได้ แต่เดี๋ยวนี้สินค้าทั้งหลายนั้นขึ้นราคากันไปหมดนี่คือ
อะไรครับ คือการบริหารงานของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เมื่อเป็นอย่างนี้
กระผมก็เห็นจะไว้วางใจไม่ได้ ทางพรรคชาติไทยจึงได้มอบหมายให้กระผมได้กราบเรียนท่าน
ประธาน และให้สมาชิกได้พิจารณาในพฤติของพรรคชาติไทย ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ต่อไปขอเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ เชิญครับ
ท่านรัฐมนตรีว่าการครับ

นายโกศล ไกรฤกษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ผมขอขอบคุณ
ท่านประธานที่กรุณาให้โอกาสขึ้นตอบ ผมอยากจะกราบเรียนเป็นเอาต้งแต่ท่าน คุณประ เเทือง
วิจารย์ปริชา ส.ส. เขตเดียวกับผมก่อนแล้วก็มีเวลาจะไล่หลังตอบท่านทั้งหลาย ข้อมูลของ
ท่านพูดนั้นก่อนอื่นขอขอบคุณที่ได้เอาใจใส่กระทรวงพาณิชย์แล้วก็ผมอยากยืนยันกับท่านประธานว่า
การเป็นรัฐบาลหรือ เป็นรัฐมนตรีต้องถูกควบคุมโดยสภาอย่างนี้ รัฐมนตรีต้องตอบปัญหาอันนี้ให้ได้
ผมจับใจที่ท่านได้พูดกับหนังสือพิมพ์ว่า สถานการณ์ค่าเงินขึ้นต้น ค่าสูงยังมีอีกคือตอนเลือกตั้ง ถ้าผม
ทำชั่วประชาชนไม่เลือกตั้ง อันนี้ผมขอ เอาอันนี้มารับใจแล้วก็ขอขอบคุณที่ท่านหวังใญ่ว่าจะ เสียหาย
ถึงคนพินิจโลก เริ่มตั้งแต่บ้านพระโขนงหรือบ้านบางแคก่อน อยากจะกราบเรียนกับท่าน
ประธานว่า บ้านพระโขนงผมเสียขายท่านไม่เคยไปบ้านผม บ้านนั้นยังอยู่อย่างเก่า ไม่มีอะไร
ปกติ จะมีขึ้นก็ตรงบ้านของคุณประ เเทืองที่ผมทาสีไว้ เป็นอนุสาวรีย์ว่า เลี้ยง เด็กจนได้ เป็นผู้แทน
ราษฎร อันนี้อันหนึ่งนะครับก็เลยมองดูเป็นอัศจรรย์ขึ้น เนื้อที่ก็ไม่อยากจะปฏิเสธหลายท่าน

เคยไปที่บ้านผมก็อยากจะกราบเรียนว่าสิ่งเหล่านี้ถ้าจะพูดจะลบล้างรัฐบาลหรือจะลบล้างรัฐมนตรี เป็นสิทธิของบรรณทางระบอบประชาธิปไตย แต่ขอความกรุณาอย่าได้ไปอ้างหนังสือพิมพ์ มันเป็นการลงทุนทาง ๓, ๔ ฉบับลงทุน ๑๒ บาทแล้วจะมาลบล้างรัฐบาล มันถูกเกินไปครับ ฉะนั้นในปัญหาอันนี้ผมจึงกราบเรียนท่านว่าเรื่องบ้าน ที่นี้ก็ตันไปถึงเรื่องนอกเรื่องส่วนตัวแล้วนะครับ ก็เรื่องของไม้สัก ไม้สักจะขอกราบเรียนว่ากระทรวงพาณิชย์ไม่ได้อนุญาตไม้สักให้ออกไปนอกได้ ท่านพูดทุกอย่างที่ท่านเข้าใจ เเล้วโลมทนายกรรัฐมนตรีให้รู้ว่าท่านมีอคติท่านครับ แต่ว่าผมไม่ต้องไปบอกกับท่านเรื่องเหล่านี้ไ้โดยานคณะรัฐมนตรีทั้งหมด ท่านรู้จักคำว่า คลังสินค้าทัณฑ์ใหม่ คนที่จะตั้งไม้มาจากนอกเพื่อจะมาทำเฟอร์นิเจอร์แล้วออกไปขาย แล้วก็ไม่อันนั้นบางอันเป็นไม้ดีถ้า เหลือก็จะ เป็นผลเสียต้นทุนเฟอร์นิเจอร์ก็จะแพง เขาจึงขอรัฐบาลบอกว่า เมื่อเราเหลือจากทำเฟอร์นิเจอร์หรือไม้สักที่คุณภาพดี ๆ แล้ว เราเรียกไม้ต้นขอส่งออกนอก เรื่องนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติแล้วก็ใครจะมาขอ พรุ่งนี้คุณไปขออีกก็ได้ครับถ้าถูกต้องตามหลักฐาน เขา ผมอยากจะกราบเรียนไ้ว่าพอเสร็จหน้าที่พออนุมัติแล้ว กรมศุลกากรกระทรวงการคลัง - เป็นผู้ดูแลคลังสินค้าทัณฑ์ใหม่เข้ามาเท่าไร ออกไปเท่าไร มีหลักการการคำนวณกี่กรมบ้างไม่ม่จะเอาไม่แม่แต่จะกันไว้ถึงอย่างนั้นะครับ จะ เอาออกมาจากต่างประเทศส่งนำเขาจากต่างประเทศแล้วเสร็จแล้วก็จะมาบอกกันว่า เอามาจากต่างประเทศ แท้จริงตัดในประเทศไม่ไ้ก็ต้องมีถิ่นกำเนิดด้วย โดยกระทรวงต่างประเทศจะต้อง เป็นผู้ไ้ดูแลว่าไมอันนี้มาจากพม่าจริงไหม ฉะนั้นอันหนึ่งที่ท่านไ้ห่วงใยของกระทรวงพาณิชย์นั้น เป็นความคิดหรือ เป็นความรู้สึกแทนที่ไม่จะประสงค์ หลายเรื่องที่ท่านไ้พูด ผมชมเชยว่าท่านไ้คลวงลึกเข้าไปถึงเพื่อที่จะให้เกิดความมั่นคงเพื่อที่จะให้เกิดเสถียรภาพในการที่จะควบคุมรัฐบาล หันไปเรื่องกาแพ ท่านบอกไปตั้งทำไมไ้ควตาการแพ ก่อนจะไปเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เรื่องกาแพก็มีปัญหาหลายคน กาแพเป็นพืชสำคัญที่ค่อนข้างง่าย เพราะบางในภาคไ้เริ่มต้นปลูกกันที่กระบี่ นครศรีธรรมราช ชุมพร มากที่สุด บ้างไ้เชิญชวนเลขานุการรัฐมนตรีพรรคกิจสังคมของคุณประยูรน้อยอยู่จังหวัดชุมพร ก็จึงไ้กำหนดออกมาเพื่อให้ชาวไ้โดยผ่านประธานกลุ่มสหกรณ์แห่งประเทศไทย ซึ่งตัวท่าน

เหล่านี้นักเป็นวุฒิสมาชิกด้วย ได้มากำหนดกันว่ากาแพที่ทานพูดถูก เรามีข้อตกลงภาคี ข้อตกลง
กาแพกับโลก แล้วมีการที่จะส่งไปโคปีเทาไร เขาก็จำกัดโควตา การจำกัดโควตาไว้แค่นี้
มาถึงใจจะไปให้ นาย ก. นาย ข. เกิดขอครหาได้ ทำไมบริษัทนี้ได้ ทำไมบริษัทนั้นไม่ได้ มัน
มีปัญหายุ่งยากบอกว่า ชาวไร่เขารวมตัวกันมา เขาบอกขอร้องวาระกาขึ้นค่า ๓๖ บาท
กระทรวงพาณิชย์เป็นคนกลางนั่งดูการเจรจาระหว่างผู้ส่งออกกับชาวไร่กาแพ ผลที่สุดก็ตกลง
กันว่าค่ากา ๓๖ บาท มีขอเมวาคคนที่จะได้สิทธิในการที่ส่งโควตา อันนี้ตามข้อตกลงภาคี
ของกาแพออกไปต่างประเทศนั้นต้องเป็นผู้จะได้เทาไรต้องเป็นคนที่ดีจากจำนวนที่จะซื้อกาแพ
จากชาวไร่มากเท่านั้น เมื่อมันเป็นอย่างนี้กรรมการทุกกลุ่มทุกฝ่าย ใครที่ซื้อกาแพจากชาวไร่
มากก็ไปเกิดเป็นการแข่งขันอยากจะได้มาก เมื่อซื้อมากของกรมเรียนให้ทราบ มีท่านผู้แทน
ราษฎรภาคใต้หลายท่าน ราคากาแพได้ชาวไร่ขายมีที่แล้ว ๕๐ กว่าบาทพอดีโลกรับ ในราคา
กำหนดกันไว้ขั้นต่ำ ๓๖ ปีนี้ ๕๐ กว่าบาท ฉะนั้นปัญหาอันนี้ผมก็อยากจะทราบเรียนนะครับว่า สิ่ง
เหล่านี้เป็นผลดีต่อชาวไร่ แต่ท่านอาจจะพูดไปแล้วก็ไม่ได้รับฟังนะครับ

ต่อไปก็ถึงท่านบอกว่าเรื่องปอ ปอนอย่างหนึ่งผมอยากจะทราบเรียนมีที่แล้วท่านก็
เข้าใจหมด ท่านพูดอะไรหลายอย่าง ขอเสนออะไรที่เป็นการแนะแต่เข้าใจ เลขานุการคณะกรรมการ
การรัฐมนตรีเศรษฐกิจว่าเขาคงจะต้องเอาเป็นกลาง ท่านไปคุยข้อมูล กระทรวงพาณิชย์นี้เป็นคน
ที่ทำเรื่องบอกว่าไม่ยอมที่จะห้ามการส่งออกนอกขอให้เป็นปีทองของชาวไร่ปอ ได้พุมเถียงกับ
กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นห่วงอุตสาหกรรมภายในประเทศยังไม่เทาไร คนขาดเงิน คน
ตกงานเป็นหมื่นยังไม่เทาไร เราจวนกันตรงตอนที่ว่า ชาวไร่หนึ่งส่งไปเมืองนอกตั้ง ๕ ล้าน
กระสอบ จะเอากระสอบที่ไหนไต่ยานั้น ไม่ได้คำนึงถึงต้นทุนราคาคับ แต่ว่าเราจะเอา
กระสอบที่ไหนไต่ ถ้าปอออกไปแล้วออกไปอย่างนั้น ฉะนั้นการบริหารประเทศชาติอย่ามองกันเพียง
ด้านเดียว ผมเชื่อที่รู้จักท่านมานานก็ไม่ใช่ว่าคนโง่คนเงา นอกจากท่านจะเกล้งโง่เพื่อจะได้คำหนี
ตีตึงเล่น ฉะนั้นในปัญหาเรื่องปอนี้เมื่อเรากลกลงกันแล้วกระทรวงพาณิชย์ยังมีขอแม่อีกครับ ยัง
มีขอแม่อีก ถ้าห้ามส่งออก โรงกระสอบก็ต้องให้เงินอุดหนุนให้แบกกองทุนปอ ได้เรียก

ประธานกลุ่มสหกรณ์ของจังหวัดภาคอีสานเอาเข้ามาพบที่กระทรวงมหาดไทยแล้วเขาก็ได้ให้เงิน
ตั้งกำหนดไว้จะให้เงินกองทุน ๕๐ ล้านบาท ซึ่งนี่เป็นธรรมเนียมของชาวไร่ชาวนา เมื่อปีที่
แล้วปอราคาก็ ๑๐ กว่าบาท ท่านก็ทราบปีนี้นักปลูกมาก เงินเหล่านี้อาจเป็นประโยชน์ต่อชาวไร่
ปอครับ นี่ผมก็ทราบเรียนว่ากระทรวงพาณิชย์ทำอะไรให้

ท่านไปพูดถึงว่าเรื่องโควตาของมันสำหรับหลังที่มีชาวอีสาน ท่านอยากจะให้
ที่คุยไว้ว่าพอ พองหรือยัง เรื่องยังแจ้งความอยู่ที่สถานีตำรวจคดีนั้นครับ ผมอยากจะ
ทราบเรียนเพื่อว่าเรื่อง เหล่านี้ก็เป็นนักการเมืองกันนะครับ ถ้าจะทำลายกันก็ต้องพอหมดปาก-
หอมคอ แต่ถ้าทำลายกันไฉนแบบเกินไปมันก็ต้องฟังกฎหมาย อยากจะทราบเรียนว่าเรื่องของ
มันสำหรับหลังนี้ท่านเคยมีไหมครับ การส่งออกนอกของโลกเขาใช้เงินขึ้นบ้าง แล้วทุกคน
ค่อย ๆ โกงลง แล้วเอาไปขึ้นเรือใหญ่แล้วเสร็จแล้ว ๓ วันหรือ ๕ วัน สุดแต่จะกำหนด ยิ่งเป็น
อีกเปรี๊ยะ เล็ก ของที่เหลือในเรืออยู่ใครจะเป็นอย่างไร ถึงเปื้อนน้ำเค็มแล้ว คาโปะมาแล้ว
ขนมาแล้ว เขาให้เล็กตรงนั้น ผมเองในชีวิตก็เคยได้เล่าให้ท่านฟัง มีชีวิตตั้งแต่ตั้งแต่ตอน
อะไรมาจนกระทั่งมาเป็นรัฐมนตรีอย่างนี้ได้เห็นภาวะการส่งออกอย่างนี้ ผมบอกมันไม่ใช่
วิธีการส่งออกที่สุจริตใจ ทำไมไม่ปล่อยออกแบบขาว ก็พอลงเสร็จพอศุลกากรเขียนใบขน
เสร็จ ตรงนี้เป็นสุจริต บอกอันนี้ทำไม่ได้ คนที่ร้องเรียนมากที่สุด ถ้าท่านประธานยังจำได้
ความความเป็นธรรม ผมอยู่ในห้องคณะรัฐมนตรียังโทรศัพท์ในฐานะเพื่อนฝูงๆ เชิญผม คุณทองเอา
เรื่องนี้พูดใน ค.ร.ม. ให้ได้ คนเมืองชลเสียหายคาเรือโปะขนไปแล้วเท่าไร อะไรทำอะไร
เท่าไร ผมก็ได้ตัดสินใจบอกให้อีกวันก็ไม่ทราบแล้วก็เลิกกันไป กราบเรียนว่าตอนนั้นเดือน
อะไรไม่ทราบครับ ไปเป็นรัฐมนตรียังไม่ทันถึงเดือน ยังไม่ทันรู้จักหน้าพอคา แต่เกิด ผมรู้
ว่าบัตรสนทนณ์แรกเกิดที่กระทรวงพาณิชย์ของคนเสียประโยชน์ เขียนไว้ว่าได้ ๕๐ ล้านบาท
มาที่นอก ๖๐ ล้านบาท แล้วก็ปรากฏว่ามีเพื่อนสมาชิกได้เอาไปแจก อันนี้จึงทราบเรียนว่า
หลังจากที่ได้ทำอย่างนั้นแล้ว เคียวนี้มีเรื่องหรือไม่ครับ มันสำหรับหลังไหนๆ พูดถึงเรื่อง
มันสำหรับหลัง ก็อยากจะทราบเรียนให้ท่านได้ทราบ เวลาผมก็เหลืออีกน้อย ผมอยากจะ

กราบเรียนว่ามันสำปะหลังนั้นมีตลาดเดียวใน อี.อี.ซี. ประชาคมรวมยุโรป เดิมให้ส่งได้
 ๕ ล้านตัน ปีนี้ ๔ ล้าน ๕ แสนตัน ไม่มีใครที่จะไปหาตลาดอื่นเลย พอทุกคนไม่มีใครไปหา -
 ตลาดอื่นเลย ชาวไร่เคยไถมันสำปะหลังที่อภิปรายกันตั้งแต่เช้าว่าได้เคยได้กำไร ๔๐ สตางค์
 ๕๐ สตางค์ เขาก็ปลูกใหญ่ แบบปอนนี่เหมือนกัน เมื่อปลูกใหญ่จะทำอย่างไร จะทำอย่างไรให้
 เกิดความเป็นธรรม ทานก็เคยเห็นว่าสินค้าไหนขายไม่ออก พอหาทองถิ่นก็กดราคา เราจึง
 กำหนดว่าคนที่ส่งไปประชาคมรวมยุโรปได้ต้องมีหน้าที่ต้องช่วยชาวไร่ ต้องซื้อสตอกของมัน -
 สำปะหลังให้มากที่สุด แล้วก็คำนวณจากการจะซื้อแต่ละบริษัท แล้วก็แจกให้ไปแค่นั้นเรายังไม่พอ
 ไม่มีคนใดดูแลเลยว่ามีหรือจะหาตลาดอื่น จะคอยให้รัฐบาลออกไปขาย กราบเรียน
 เสียหน่อยเถอะครับ เรื่องรัฐบาลที่จะออกไปขายนี้ ที่ทำไมกระทรวงพาณิชย์ไม่ไปขาย ผม
 อยากกราบเรียนท่าน กระทรวงพาณิชย์ไม่มีสินค้าแม้แต่เมล็ดเดียว แม้แต่นิดเดียวก็ขึ้นกระทรวง
 พาณิชย์ออกไป ไปสร้างบรรยากาศ ไปเจรจาการค้า ประเด็นนี้ก็ขึ้นในรูปของกำแพงภาษี
 ก็ขึ้นในระบบของโควตานำเข้า เราต้องไปเจรจาแต่การขายตกลงใจนั้นตกอยู่กับพ่อค้าเอกชน
 คนเดียว เขาจะขายราคาเท่าไร ก็แล้วแต่เขา ที่นี้เมื่อมันสำปะหลังมันเป็นอย่างนี้ ผมจึงได้
 ออกระเบียบล่อใจให้หาตลาดใหม่ ไม่ใช่ชีวิตของประเทศไทยจะต้องขึ้นอยู่กับมือของประชาคม
 รวมยุโรป จึงบอกถ้าใครออกไปหาตลาดนอกประชาคมรวมยุโรปได้ ๑ ส่วน จะได้ไม่ต้อง
 สตอก จะได้โควตาของใน อี.อี.ซี. ๑ ส่วน เป็นที่ยืนยันว่า ผลจากที่ทำอย่างนี้
 ที่ท่านบอกว่า ๖๐ เหรียญ เวลาไปประกวดกันเป็นการสร้างตลาดใหม่ ๖๐ เหรียญ ที่ท่านรู้นั้น
 แพงไปแล้วครับ ๔๕ เหรียญเขาไปสร้างตลาดใหม่เป็นผลให้เกิดตลาดโซเวียตรัสเซีย ปอร์ตุเกส
 สเปน เกาหลี และญี่ปุ่น อันนี้เป็นโควตา เป็นนอกโควตาของ อี.อี.ซี. ที่ขายได้ ๔ ล้าน ๕
 หมื่นตันถ้าได้ขายได้ ๑ ล้าน ๕ ถึง ๒ ล้านภายในปีนี้ กำลังเป็นปัญหาว่าถ้าขายได้มากเท่าไรจะ
 เอาโควตาในประชาคมรวมยุโรปที่ไหนมาแบ่งให้เขา แต่นี่กระผมกราบเรียนนะครับว่ากระทรวง
 พาณิชย์ได้แก้ไขไปอย่างนั้น ท่านบอกว่าชาว จี.ทู จี. รัฐบาลออกไปค้าขายกลับไปขาดทุน ไป
 ตัดราคาพ่อค้า ไม่จริงหรอกครับ ตั้งแต่คนนั้นเข้ามาอยู่กระทรวงพาณิชย์ได้กำไรร่วมพันล้านบาท

ชายขาวไม่เคยขาดทุนแม้แต่ลื้อท ท่านให้อำนาจของกรมการเรียกบัญชีไปดูได้ความมีลื้อทไหนที่
รัฐมนตรีพาให้คนนั้นมาแล้วขายแล้วขาดทุน จึงกราบเรียนให้ทราบนะครับ เอกชนออกไปคัด
ราคาขายกันท่านบอกหลายอย่าง ท่านบอกไปกำหนดสต็อกข้าว ทำไมไม่ไปสต็อกตรงข้าวเปลือก
เรามันมองกันคนละทาง มันถึงต้องแยกพรรคกันอยู่ อีกคนอยู่พรรคชาติไทย อีกคนอยู่พรรค
กิจสังคมนะครับ ท่านไหนบอกถึงผู้ค้าข้าว วามี ๑๐๐ กวามันได้ไปตั้งอะไรทำอะไร ผมเวลา
ก็ไม่ค่อยมี ผมก็กราบเรียนเดียวท่านเลขาธิการของพรรคชาติไทย ท่านก็จะขอพูดหน่อย ท่าน
บอกกับผมไว้ ฉะนั้นในเวลานี้ที่ผมจะบอกกับท่าน แล้วท่านได้พูดถึงบุคลากร พุดถึงอะไร
นิดหน่อย ผมก็มีเวลาเหลืออีก ๑๐ นาทีจะกราบเรียนว่า ผมยอมรับนะครับท่านประธาน ว่า
เกษตรกรนี้ขายสินค้าได้ราคาต่ำ ยอมรับครับ แต่ว่าท่านต้องตราตลาดโลกราคาอย่างไร ท่าน
ต้องยอมรับว่าตลาดโลกราคาอย่างไร ถ้าเราไม่ขาย ป่านนี้ข้าวไม่ยอมขายจะตั้งราคาขายไว้
อย่างท่านผู้มีเกียรติจากสิ่งหนึ่งหรือสองอย่างให้โตเท่าอเมริกา ถ้าไม่มีเอกชนไม่มีคนซื้อ
สักเม็ด ป่านนี้ข้าวมีท่วมท้นนาปีเหี้ยมรัฐบาลตายแล้วหรือครับ ผมจึงกราบเรียนว่า อันนี้คนละ
ปัญหาที่คนจะมองคนละภาพ ผมมองภาพว่าข้าวยังมีมากเท่าไร จะต้องเอาข้าวออกนอก
ประเทศเท่านั้น เอาออกไม่ได้ เอาออกเอง พอค่าเจรจาเอง เขาต้องมีกำไร เขาถึงจะ
เอาออก แล้วรัฐบาลเมื่อรู้ว่าสินค้าเกษตรตกต่ำไม่ได้เงินนอนใจ ทำอย่างไรถึงจะให้ก็ได้
คุณแดงแดงผู้ส่งออกกำไรเท่าไร โรงสีเท่าไร พอค่าพองดินได้เท่าไร เรากระจายส่วนแบ่ง
ของแต่ละอาชีพให้เป็นขั้นบันไดสร้างความยุติธรรมให้แก่เขา ผมกราบเรียน อีกหลายท่าน
อาจจะบอกว่าช่วยผู้ส่งออก หลายท่านได้เป็นพ่อค้าขาย ขอให้รัฐบาลลงตามผู้ส่งออกว่ามี ๒ ปี
มานี้ขาดทุนไหม นี่เป็นเรื่องที่เราตกลงราคาขายกันเอง ฉะนั้นสินค้าหรือบุคลากรทาง ๆ ที่
ท่านว่าขาดทุน ผมเข้ามารับหน้าที่เมื่อปี ๒๕๒๖ วันที่ ๗ พฤษภาคม เริ่มดำเนินงานไปก็มาว่า
บุคลากรเป็นผู้นำสินค้าเข้ามา ก็ใช้เวลาเพียง ๔, ๕ เดือนที่ได้ทุกสิ่งทุกอย่างก็มาเมื่อเดือน
๒๕๒๖ เราขาดบุคลากร ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เรามีเครื่องมือครับ เรามีคณะกรรมการ
เร่งรัดการส่งออก ซึ่งมีปลัดกระทรวงทุกคนที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ เราได้ใช้เครื่องมืออันนี้

ลคอุปสรรคเรื่องภาษี อย่างที่ไคกราบเรียนมา ท่านก็บอกถามไม่พอ ลคฟรีเมียมลคอะไร นี่
 เรื่องชาว สันคาคูศสาหกรรมทฤษฎีคัลลด์ ทือเมริกาก็ถกกันไม่ให้สิ่งทอเขา จะเก็บภาษีเข้า
 เราก็อไปเจรจากแก้ไข ท่านรัฐมนตรีก็คิดท่านรองนายกประมาณ ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน ใน
 ฐานะสมาชิกสภา ทานไคกราบทำหนังสือรวมเชยกระทรวงพาณิชย์ครับ บอกว่าไคแก้ไข เหตุการณ์
 ทันกาล ขอขอบคุณกระทรวงพาณิชย์ ที่ในปัญหาสินค้าทุกอย่าง ผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบ
 นะครับ ในระยะเดียวกันเมื่อปี ๒๕๒๗ หลังจากที่ไคแก้ไขแล้ว เคยขาดดุลการค้า ๘๐,๐๐๐
 ล้านบาท ปี ๓๑ ธันวาคม เราขาดดุลการค้าเพียง ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท เงิน ๒๐,๐๐๐ ล้าน
 บาทที่ลคออกไปได้ไม่ใช่เงินเล็ก ๆ นะครับ แล้วยังกราบเรียนไปอีกด้วยว่าปี ๔ เดือนแรก
 เราตั้งเป้าหมายไว้ที่จะลดดุลการค้าให้ไคมาก ๔ เดือนแรกนี้ดุลการค้าเราขาดน้อยกว่าปีที่แล้ว
 ๖,๐๐๐ ล้านบาท ใน ๔ เดือนนี้ ความหวังที่ผมเป็นรัฐมนตรีที่ท่านบอกหวังลม ๆ แล้ง ๆ ท่าน
 พุทอะไรทำอะไรไป ท่านคอยดูว่าปีประเทศไทยจะเป็นปีแรกที่ส่งสินค้าได้ขึ้นหลัก ๒ แสนล้าน
 บาท ผมกราบเรียนให้ท่านทราบว่าปีนี้จะ เป็นปีแรกที่ส่งสินค้าได้ขึ้นหลัก ๒ แสนล้าน
 ไม่ใช่คำพูดออกมาลอย ๆ มีเหตุผลมีอะไรประกอบ คำพูดจากลมปากนั้นมันไม่จับเท่ากับตัวเลข
 และการปฏิบัติ อยากจะกราบเรียนไปด้วยนะครับ สำหรับบริษัทจังหวัด ผมกราบเรียนให้ทราบ
 ให้ท่านผู้ใดเกิดสติจากจังหวัดสุรินทร์ว่า เป็นความจริงที่กระทรวงพาณิชย์ได้พยายามถอนตัวออก
 มาจากบริษัทจังหวัด เพราะไม่สามารถที่จะส่งเสริมไหว ไคถูกกีดกัน ตัวของกระทรวง
 พาณิชย์มีการเข้ามาไปคนเดียว แต่ออกมาไม่ไคมาทอดทิ้ง จะมาตั้งบริษัทกลางจังหวัดใหญ่ใน
 กรุงเทพฯ ฯ เป็นชายส่ง แล้วเป็นบริษัทแม่ของลูกอีก ๘๐ แห่งที่ได้ตั้งไว้ ฉะนั้นก็จึงกราบเรียน
 ให้ทราบนะครับ ส่วนกรณีของบริษัทมหาสารคามได้ประมูลหรือสอไปในทางไม่สุจริตของบริษัท
 มหาสารคาม ก็ทราบว่า เป็นเรื่องระเบียบของการประมูล ซึ่งเขาไม่ไคอาจ เป็นการต่อสู้กัน
 ระหว่างฝ่ายบริหารองค์การคลังสินค้ากับเขาประมูล คือบริษัทมหาสารคาม ผมได้เห็นเรื่องนี้แล้ว
 เรื่องนี้มันยังเกิดถึงศาลหรือยังไมรู ผมกราบเรียนท่านไค ผมยืนอยู่ข้างบริษัทมหาสารคาม นอก
 นั้นผมก็ขอความกรุณาว่าไคไ้เวลา มา เพื่อให้รักษาเวลาของท่านประธาน ก็ขอขอบคุณ

นะครั้นท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครั้น ทราบว่าทางคุณบรรหารจะสรุปนะครั้น ที่
จะสรุปบัญชีไฉนต้องปิดอภิปรายก่อนนะครั้น

นายบรรหาร กิลปาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตให้
คุณประ เทีองพูดสัก ๑ นาทีนะครั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมให้ ๓ นาทีเลย เจริญ

นายประ เทีอง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
ขอประทานอนุญาตกราบเรียนว่า สิ่งที ้าพบๆ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ทำความเข้าใจ
ตลาด เคลื่อนไหให้เกิดผลลัพท์ บอกว่า นอกจากงานของกระผมที่รักษาไว้เป็นอนุสาวรีย์ โดยไป
ทาสีในฐานะที่เลี้ยงจนกระทั่งกระผมเป็นผู้แทน เลี้ยงเด็กมาได้เป็นผู้แทน กระผมเป็นผู้แทน
ราษฎร ครั้งแรกในปี ๒๕๑๘ นั้น ท่านรัฐมนตรีโกศลไม่ได้เป็นผู้แทน ท่านสมัครคนละ เขตกับกระผม
ท่านไม่ได้รับเลือก กระผมได้รับเลือก พอมาปี ๒๕๑๙ กระผมให้ท่านโกศลมาสมัครคู่กันกับกระผม
ก็ได้เป็นผู้แทนกันมาทั้ง ๒ คน แต่กระผมมาเป็นอันดับ ๑ ท่านรัฐมนตรีโกศลมาเป็นอันดับ ๒ จน
คนพิษณุโลกบอกว่า ที่คุณโกศลได้เป็นมานั้นเพราะตามหลังนายประ เทีองมา ไม่ใช่เข้ามาเลี้ยง
กระผมให้เป็นผู้แทนราษฎร กระผมต้องขออนุญาตทำความเข้าใจกับท่านประธานครั้งนี้ด้วยครับ
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครั้น เจริญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโกศล ไกรฤกษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ผมเองก็ไม่อยาก
ต่อความยาวสาวความยืดอะไรครับ ชีวิตของคนอะไรทำอะไรนี้ มันมีสังขารม มีมโนธรรม
ในหัวใจ ผมให้ไปสมัครผู้แทน ท่านประธานครับ ผมขอไม่ถึง ๓ นาทีเหมือนกัน ร้องไห้ ทว่า
ผมจะไล่ออกไปจากบ้าน ไม่เลี้ยงโมคแล้ว ผมได้เลือกเขตที่รอบรรณแคนทุ่งสามให้สมัคร ครับ
แล้วผมก็ไปสู่อีกแห่งหนึ่ง ผมไม่ต้องการต่อล่อต่อเถียง คือมันพูดเรื่องส่วนตัวแล้วน่าจะอายครับ
ผมจึงกราบเรียนว่า ผมขอยุติตรงนี้ แล้วก็จะไม่พูดเรื่องส่วนตัวอีก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เนื่องจากว่า ได้รับแจ้งความจำนงจากทาง
พรรคชาติไทยว่า

(นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประเทืองประทาง

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ครับ กระผมต้องประท้วงแน ที่
กระผมขอการร้องให้ ที่กระผมร้องให้เพราะเสียใจว่า คุณโกศลไม่ได้ยื่นแทนครับ เท่านั้นละ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้ ผมจะถามนะครับ จะถามที่ประชุมนะครับ
เกี่ยวกับเรื่องจะอภิปรายต่อหรือจะปิดการอภิปรายนะครับ ผมจะถามว่าปิดอภิปรายก่อนนะครับ
ก่อนจะลงมตินะครับ ผมจะยกออกข้อบัญญัติก่อนนะครับ

(ประธานมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรด
ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปผมจะขอถามว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิด
อภิปรายต่อครับ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีเสียงเห็นด้วยให้ปิดอภิปราย ๑๑๔ เสียงนะครับ
ขอให้เปิดอภิปรายต่อ ๕๒ เสียง ก็เป็นอันว่าการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตาม
มาตรา ๑๓๗ ของรัฐธรรมนูญได้สิ้นสุดลงแล้ว ด้วยเวลาเท่าที่ปรากฏในนาฬิกา ต่อไปนี้เป็นการ
สรุปก่อนที่จะมีการลงมติ ซึ่งผมจะได้นัดหมายวันลงมติดังต่อไป ซึ่งไม่ใช่วันเดียวกันกับวันนี้ ขอ
เชิญทางพรรคชาติไทยสรุปครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมเองจะไม่รบกวนเวลาของทางสภามาก เพราะใกล้เวลาเที่ยงคืนแล้ว

๓๑๔

แต่กระผมจะขอสรุปอย่างย่อ ๆ เพียงแค่ ๕ นาทีเท่านั้นเอง ท่านประธานสภาที่เคารพ การที่พรรคชาติไทยนั้น ได้ขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจในรัฐมนตรี ๔ กระทรวงนั้น ขอประทานกราบเรียนด้วยความจริงใจว่าประเด็นและเหตุผลในการอภิปรายครั้งนั้น มีเหตุผลอยู่เพียงแค่ ๒ ประการเท่านั้นเอง

ก็คือในประการแรก การบริหารงานของรัฐมนตรีว่าการในทั้ง ๔ กระทรวงนั้นไม่ประสบความสำเร็จและไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาหรือความเดือดร้อนของประชาชนได้ ซึ่งบรรดาเพื่อนสมาชิกของพรรคชาติไทยทั้งหมด ๑๑ ท่านได้อภิปรายไปแล้ว ตั้งแต่เจ้านายเพียงกีน

ในประการที่ ๒ ซึ่งเป็นประการสำคัญที่สุดประเทศชาติจะอยู่ได้นั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่สามารถจัดเรื่องการทุจริตหรือคอร์รัปชันได้ แต่พฤติกรรมของรัฐมนตรี ในบางกระทรวงที่ได้เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจดังกล่าวนี้มีพฤติกรรมที่ผิดในทางที่ไม่สุจริตใจ ท่านประธานที่เคารพกระผมเองขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานไปยัง ท่าน นายกรัฐมนตรี ด้วยว่าในกระทรวงแรกคือ กระทรวงการคลังจะสังเกตเห็นว่าท่านตอบปัญหาของสมาชิกพรรคชาติไทยนั้น ท่านคุยอยู่ตลอดเวลาท่านไม่ได้ตอบปากเปล่าเลย บางครั้งท่านก็ตอบไม่ได้

ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านต้องรู้ปัญหาการเงินการคลังของประเทศชาติทั้งหมด แต่ท่านตอบไม่ได้ และท่านตอบไม่ตรงประเด็น จริงอยู่ครับ มาตรการสินเชื่อ

เปอร์เซ็นต์ ต่อมาการลดค่าเงินบาททุกคนยอมรับว่า ถ้าไม่ประกาศอย่างนี้เสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศชาตินั้นจะเกิดการหายนะ แต่มาตรการแก้ไขที่จะสร้างไม่ได้

ประชาชนได้รับความเดือดร้อนดังกล่าวนี้ มีออกมาหรือไม่ถึงปัจจุบันนี้ ๔ เดือนเต็ม ๆ แล้ว

ธุรกิจไม่ว่าใหญ่หรือย่อมระเนระนาดกันหมด นี่ก็ข้อสำคัญ ส่วนอีกประเด็นหนึ่งคือพฤติกรรมที่ผิดในทางไม่สุจริตนี้เพื่อนสมาชิกได้กล่าวไปแล้วเกี่ยวกับเรื่องสุราแม่โจ้กับหงส์ทองทั้ง ๆ ที่เป็น

สุราแบบเดียวกันชนิดเดียวกันคุณภาพเหมือนกัน กำหนดในกฎกระทรวงบอกแล้วว่าถ้าคุณภาพเหมือนกันรสชาติเหมือนกัน ภาชนะต้องเท่ากัน เอากันอย่าง ๆ ไม่พูดกันมาก แต่ทำไมปล่อยให้ราคา

มันแตกต่างกันมากมายกมายกอง ถ้าลองกล่าวดูราษฎรชัยลอง เปิดดูครับ เมื่อคุณภาพ

หงส์ทองออกมารสชาติคล้ายกับแม่โขง ปล่อยให้น้ำมีเท่ากันเปิดฝรีขายทั่วทั้งประเทศ อันนี้จะ
 แสดงความบริสุทธิ์ใจ ขอนานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในกระทรวงแรก ส่วน
 กระทรวงคมนาคมก็เด่นเดียวกันโครงการต่าง ๆ ของท่านนั้นท่านได้วางเอาไว้แต่ยังไม่ประสบ
 ผลสำเร็จแม้แต่คนเดียว ปัญหาความเดือดร้อนก็ไม่ได้แก้ไข แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องยาง-
 มะตอยในขณะนี้ ๔ เดือนเต็ม ๆ งบประมาณที่ผ่านสภาไปตั้งกลาวนั้นยังไม่ได้ใช้แม้แต่บาทเดียว
 ความเสียหายเกิดขึ้นทั่วทั้งประเทศนี้ละครับ อาณา นายกรัฐมนตรีจะต้องพิจารณาเรื่องนี้อย่าง
 เด็ดขาด ถ้าหากว่าท่านไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องก็ไม่ยุ่ง กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวง
 พาณิชย ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประธานทราบเรียนว่า ในทาง
 การบริหารงานของรัฐบาลใน ๒ ปีที่ผ่านมา ถ้าหากว่า อาณา นายกรัฐมนตรี ได้สละตัวรับฟัง
 และสอกลสองขอเท็จจริงอย่างจริง ๆ แล้วจะพบว่าในขณะนี้ประชาชนในทั่วทุกหนทุกแห่งนั้นกำลัง
 เดือดร้อนอย่างแสนสาหัส เพราะว่าวามการของการจัดตั้งรัฐบาลนั้นไม่สมดุลซึ่งกันและกัน ไม่มี
 การคำนึงระหว่างกระทรวงต่อกระทรวง เหมากกระทรวงกันไปหมด เมื่อเหมากกระทรวง
 กันไปหมด เรื่องของใคร ๆ อย่างยุ่ง เรื่องของใคร ๆ อย่างเกี่ยว เรื่องของใคร ๆ อย่าง
 ตะทะตอง อย่างนี้เสถียรภาพของรัฐบาลเสถียรภาพของรัฐมนตรีนั้นมีความมั่นคง แต่ผลเสียหาย
 นั้นตกอยู่กับประชาชน แต่ถาหากว่ารัฐบาลในคณะรัฐมนตรีในกระทรวงต่าง ๆ มีคนซึ่งกัน
 และกันและพรรคการเมืองต่าง ๆ กันขึ้นแล้ว มีการทะเลาะเบาะแว้ง แทนนำไปสู่ถึงความ
 สันตินำไปสู่เพื่อการแก้ไขปัญหาของประชาชนแล้ว ประโยชน์จะเกิดแก่ประชาชนเป็นใหญ่ ฉะนั้น
 การอภิปรายของพรรคชาติไทยสมาชิกทั้งหมด ๑๓ ท่านในวันนั้น เหตุผลต่าง ๆ ทั้งหมดที่ได้
 อภิปรายมาแล้วนั้น ขอประธานทราบเรียนท่านประธานส่งไปยัง อาณา นายกรัฐมนตรีควา
 กรุณารับและจะไปพิจารณาเอาละครับ ถึงแม้ว่าส่วนดีนั้นในสายตาของทางรัฐบาลนั้น จะมีหรือมีไม่
 มาก แต่ประโยชน์ก็ยังจะเกิดแก่รัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาณา นายกรัฐมนตรี ซึ่งกระผม
 เองให้ความเคารพในฐานะที่ท่านบริหารงานของประเทศชาติมาด้วยความซื่อสัตย์และสุจริต ถ้า
 สิ่งต่าง ๆ เราบริหารงานไปนั้นเกิดการบกพร่องเราแก้ไขเสีย กระผมคิดว่าประชาชนจะไม่มี

การดำเนิน จะเน้นขอประทานกราบเรียนพระแม่เป็นห่วงครับ เป็นห่วงไฉนและได้ฟังว่าผู้หลัก-
ผู้ใหญ่บางคนในกานเมืองนี้จะพยายามลาภิรัชกาลอย่างนี้ สภาพอย่างนี้ไปถึงปี ๒๕๓๐ อะไร
จะเกิดขึ้น ความหายนะจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนขอประทานกราบเรียนครับ นี่คือข้อสรุปในท้ายที่สุด
พระแม่ขอประทานขอบขอบคุณต่อท่านประธานและขอบคุณต่อรัฐบาลและขอบคุณต่อ เพื่อนสมาชิกทุกท่าน
ที่ได้ให้โอกาสพรรคชาติไทยนั้น ได้เปิดอภิปรายตั้งแต่เช้าจนถึงเที่ยงคืน ฉะนั้นในการอภิปราย
ในครั้งนั้นถึงแม้ว่าสมาชิกพรรคชาติไทยนั้นมีเวลาจำกัดไม่สามารถที่จะอภิปรายเหตุผลได้อย่าง
ถี่ถ้วน แต่ก็ได้สร้างความกระจ่างในบางสิ่งบางอย่างให้แก่รัฐบาลและ เพื่อนสมาชิก ขอขอบ
พระคุณครับ

ประธานสภามหาชน : ท่านสมาชิกที่เคารพครับ เนื่องจากเราจะต้อง
มีการกำหนดวันลงคะแนน ซึ่งไม่ว่าวันใดก็ตามที่มีการอภิปราย ผมเห็นสมควรว่าจะกำหนดให้ลง
คะแนนในวันที่ ๖ คือวันพรุ่งนี้ต่อจากการประชุมสภามหาชนตามปกติ ซึ่งขอกำหนดว่าการ
ลงคะแนนในการลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีที่เราอภิปรายมานี้ ผมขอกำหนด
เป็นเวลา ๒๐ นาฬิกา ของวันที่ ๖ มิถุนายน คือวันพรุ่งนี้ครับ สำหรับวันนี้ระเบียบวาระเรื่อง
อื่น ๆ ไม่มี ผมขอปิดการประชุมครับ ขอขอบคุณมากครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๕๐ นาฬิกา

แจกจ่ายงานการประทุม

เปรมจิต บุญหลอ

อนงค์ โตะประดับ

อุทุมพร แก้วสติกัย

พัชนี คล้ายสุวรรณ

รัชนี ชันนิโชติ

กัลยา พิมพ์เสน

พรรณบุบผา วิไลวงษ์

ทิพรัตน์ สาคประดับ

อัมพา กันทิโกวิทย์

พัชรี ไชคำพา

เยาวเรศ นวดสกุล

วัชณี อุดมภักดิ์

รุจิรา เมล็ดแดง

สมบัติ จันทร์ไพจิตร

กรรภา พิมพ์สุวรรณ

สมชาย คาวอุดม

บุษราคัม สกลวารี

นัยนา อ่อนเจริญ

ชนิกา ศรีสมวงษ์

ยุวธู พิมพ์สุวรรณ

สรัญญา จันทร์เรียว

บังอร แก่นกุล

บุญพา เภาสำราญ

สุภาภรณ์ มาลัยทัต

สุจิตรา ทองมา

ชลลลิกษา ธรรมผล

ประเสริฐ ปันสิน

เกษรา โภญจนาท

ประภา วิริยะภักดิ์

สุชาดา งามะราภา

สติมา คุณมงคล

สุจิตรา ไกรบุบผา

ภูษงค์ เอกบุตร

อรสา เจียมเจริญ

นนทลี พจน์ปฏิญา

สมศรี ใจอ่อนนอม

ปราณี เอกรัตนกุล

สุกคะนิง คิษยาธิคม

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมและตรวจรายงานการประชุม

นายประสงค์ วงษ์สุนทร
 นายชลันทร เภาวิบูล
 รอย เอก ชะโลม รัตนเสถียร
 พันเอก ณรงค์ กิตติขจร
 นายชุมพล กิตติอาชา
 นายประยงค์ โมกขพันธ์
 นายรักเกียรติ สุขชนะ
 นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์
 นายสันติ อรุโณทัย
 นายอำนาจ สุวรรณศิริ
 หม่อมหลวงเสรี ปราโมช
 นายวิวัฒน์ไชย น. กาฬสินธุ์
 นายเอนก ทัฬหสุวรรณ์

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๒ พ.ย. พ.ศ. ๒๕๒๔

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๔/สมัยสามัญ

วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๔

.....
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(สภาได้รับรองแล้ว แต่ประธานสภายังมิได้ลงลายมือชื่อ)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ที่ประชุมสภาได้รับรองแล้ว แต่ประธานสภายังมิได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๔ ตามมาตรา ๑๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๔ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๒๔ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๔ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

บังอร อิมโอชา
(นางสาวบังอร อิมโอชา)
เลขาธิการรัฐสภา